DUKE
UNIVERSITY

DIVINITY SCHOOL
LIBRARY

SERVICE DES ANTIQUITÉS DE L'ÉGYPTE

CATALOGUE GÉNÉRAL

DES

ANTIQUITÉS ÉGYPTIENNES

DU MUSÉE DU CAIRE

Nos 67279-67359

PAPYRUS GRECS

D'ÉPOQUE BYZANTINE

PAR M. JEAN MASPERO

TOME TROISIÈME

LE CAIRE

IMPRIMERIE DE L'INSTITUT FRANÇAIS

D'ARCHÉOLOGIE ORIENTALE

1916

PUBLICATIONS

DU SERVICE DES ANTIQUITÉS DE L'ÉGYPTE.

Guide du Visiteur au Musée du Caire, par G. Maspero, in-8°, Caire, 4e édition, 1915. — Prix : P. T. 25 (6 fr. 50). — Le même traduit en arabe, in-8°, Caire, 1904. — Prix : P. T. 13.

Catalogue des monuments et inscriptions de l'Égypte antique.

Tome I. — *De la frontière de Nubie à Kom-Ombos*, par J. de Morgan, U. Bouriant, G. Legrain, G. Jéquier, A. Barsanti. — In-4°, Vienne, 1894. — Prix : P. T. 200 (52 francs) (épuisé). — Tome II. — *Kom-Ombos*, 1re partie, mêmes auteurs. — In-4°, Vienne, 1895. — Prix : P. T. 200 (52 francs). — Tome III. — *Kom-Ombos*, 2e partie, mêmes auteurs. — 1re livraison. — In-4°, Vienne, 1902. — Prix : P.T. 100 (26 francs). — 2e livraison. — In-4°, Vienne, 1905. — Prix : 771 mill. (20 francs). — 3e livraison. — In-4°, Vienne, 1909. — Prix : P. T. 100 (26 francs).

Carte de la nécropole memphite : Dahchour, Sakkarah, Abousir, par J. de Morgan. — In-4°, 12 planches coloriées. — Caire, 1897. — Prix : 771 mill. (20 francs).

Fouilles à Dahchour (mars-juin 1894), par J. de Morgan, avec la collaboration de MM. Berthelot, G. Legrain, G. Jéquier, V. Loret et Dr Fouquet. — In-4°, Vienne, 1895. — Prix : P.T. 195 (50 fr. 50).

Fouilles à Dahchour (1894-1895), par les mêmes. — In-4°, Vienne, 1903. — Prix : P. T. 200 (52 francs).

Notice sur le temple de Louqsor, par G. Daressy. — In-8°, Caire, 1893. — Prix : P. T. 8 (2 francs).

Notice sur le temple de Médinet-Habou, par G. Daressy. — In-8°, Caire, 1897. — Prix : P.T. 12 (3 francs).

Fragments d'un manuscrit de Ménandre, découverts et publiés par G. Lefebvre. — In-4°, Caire, 1907 (épuisé).

Recueil des Inscriptions grecques-chrétiennes d'Égypte, par G. Lefebvre. — In-4°, Caire, 1907. — Prix : P. T. 200 (52 francs).

Livre des Perles enfouies et du Mystère précieux, par Ahmed bey Kamal. — 2 vol. in-4°, Caire, 1907. — Prix : les deux, P.T. 155 (40 francs). Pris séparément : texte arabe, P.T. 80 (20 fr. 75) ; traduction française, P. T. 85 (22 francs).

Annales du Service des Antiquités, tomes I à XV. — In-8°, Caire, 1900-1915. — Le seizième volume est sous presse. — Prix de chaque volume : P. T. 97,5 (25 fr. 25).

Index des tomes I-X, par H. Munier. — In-8°, Caire, 1912. — Prix : P. T. 100 (26 francs).

Le Musée égyptien. — Tome I. — In-4° avec 46 planches, Caire, 1890-1900. — Prix : P.T. 125 (32 fr. 50).

Tome II, 1er fasc. — In-4° avec 17 planches, Caire, 1904. — Prix : 22 francs. — Second fascicule. — In-4° avec 25 planches, Caire, 1906. — Prix : 26 francs. — Troisième fascicule. — In-4° avec 15 planches, Caire, 1907. — Prix : 18 francs.

Tome III, 1er fasc. — In-4° avec 23 planches, Caire, 1909. — Prix : 25 francs. — Second fascicule. — In-4° avec 13 planches, Caire, 1915. — Prix : 20 francs.

Rapports sur la marche du Service des Antiquités, de 1899 à 1910, par G. Maspero. — In-8°, Caire. 1912. — Prix : P. T. 40 (10 francs).

Chansons populaires recueillies dans la Haute-Égypte, par G. Maspero. — In-8°, Caire, 1914. — Prix : P. T. 25 (6 fr. 50).

Plan des nécropoles thébaines, par É. Baraize. — 1re livraison, feuilles 9, 20, 21, 31 et 32. — In-f°, Caire, 1904. — Prix : P. T. 28 (7 francs). — 2e livraison, feuilles 42, 53 et 61. — In-f°, Caire, 1907. — Prix : P. T. 20 (5 francs). — 3e livraison, feuilles 8, 30, 41, 59 et 60. — In-f°, Caire, 1908. — Prix : P. T. 28 (7 francs). — 4e livraison, feuilles 40, 43, 51 et 54. — In-f°, Caire, 1913. — Prix : P. T. 25 (6 fr. 50). — La 5e livraison est sous presse.

Excavations at Saqqara (1905-1906), par J. E. Quibell. — In-4° avec planches, Caire, 1907. — Prix : P. T. 174 (45 francs). — (1906-1907). — In-4° avec planches en couleurs, Caire, 1908. — Prix : P. T. 350 (90 fr. 75). — (1907-1908). — In-4° avec planches en couleurs, Caire, 1909. — Prix : P. T. 350 (90 fr. 75). — (1908-9, 1909-10). — In-4° avec planches en couleurs, Caire, 1912. — Prix : P. T. 300 (78 francs). — (1911-12). — In-4° avec planches en couleurs, Caire, 1913. — Prix : P. T. 217 (56 fr. 25).

Répertoire généalogique et onomastique du Musée du Caire (XVIIe-XVIIIe dynasties), par G. Legrain, in-8°, Genève, 1908. — Prix : P. T. 77 1/4 (20 francs).

A Report on the Antiquities of Lower Nubia in 1906-7, par A. Weigall. — In-4°, Oxford, 1907. — Prix : P. T. 250 (64 fr. 80).

CATALOGUE GÉNÉRAL

DES

ANTIQUITÉS ÉGYPTIENNES

DU MUSÉE DU CAIRE

PAPYRUS GRECS
D'ÉPOQUE BYZANTINE

Photographie Daumas. Phototypie Berthaud, Paris.

JEAN MASPERO

(20 Décembre 1885 — 17 Février 1915)

SERVICE DES ANTIQUITÉS DE L'ÉGYPTE

CATALOGUE GÉNÉRAL

DES

ANTIQUITÉS ÉGYPTIENNES

DU MUSÉE DU CAIRE.

Nos 67279-67359

PAPYRUS GRECS

D'ÉPOQUE BYZANTINE

PAR M. JEAN MASPERO

TOME TROISIÈME

LE CAIRE

IMPRIMERIE DE L'INSTITUT FRANÇAIS

D'ARCHÉOLOGIE ORIENTALE

1916

INTRODUCTION.

Au commencement d'août 1914, lorsque la guerre éclata, tous les papyrus grecs qui devaient former le troisième et dernier volume de cet ouvrage étaient copiés complètement. Une partie d'entre eux, ceux qui étaient destinés à entrer dans un premier fascicule, avaient été déjà composés en placards, et le texte imprimé en avait été collationné une dernière fois sur l'original, selon l'habitude constante de Jean Maspero, mais la matière des deux feuilles du début avait été seule mise en pages et le bon à tirer en avait été donné. Naturellement le travail fut suspendu aussitôt, et les choses demeurèrent en l'état jusqu'au mois de décembre suivant où Jean Maspero, profitant des huit jours de congé qu'il avait obtenus pour achever de se guérir d'une blessure au sein de sa famille, revit hâtivement trois ou quatre placards et ajouta quelques notes au manuscrit de ce qu'il comptait publier dans le second fascicule. Dès qu'il fut tombé dans la bataille, je me mis en état d'acquitter pour lui, qui ne le pouvait plus, la dette qu'il avait contractée à cet égard auprès du Gouvernement égyptien, et, pour racheter le temps perdu depuis l'ouverture des hostilités, je décidai de terminer ce troisième volume en une fois, sans division de fascicules. Il manquait au manuscrit la notice du papyrus n° 67329 : mon collègue, M. Édouard Cuq, eut l'obligeance de me la fournir. Le n° 67359 désignait primitivement un papyrus arabe, découvert à Kom-Ichgaou avec les byzantins; comme la transcription et la traduction en étaient à peine ébauchées, je lui substituai un papyrus grec d'époque arabe et de même provenance qui avait reçu le numéro provisoire 67360, mais dont le texte était prêt pour l'imprimeur. Les *Indices* faisaient défaut, car Jean Maspero ne les rédigeait qu'en dernier lieu, lorsque le reste de l'ouvrage était en bonnes feuilles : j'en compilai trois, les nos I, II, IX, et M. Bernard Haussoullier, qui avait été le maître aimé de mon fils, rédigea le reste, c'est-à-dire la partie la plus considérable. Il eut aussi la patience de revoir les tierces après moi, et de corriger les fautes qui m'avaient échappé : je ne saurais trop le remercier du dévouement qu'il apporta ainsi à perfectionner l'œuvre de son ancien élève.

Je ne pense pas que le nombre des planches qui accompagnent ce volume eût dépassé de beaucoup le chiffre de huit qu'il compte et que je trouvai prêtes

chez le lithographe Catala : peut-être aurais-je dû y ajouter, à défaut d'un fac-similé du papyrus arabe, une page-spécimen du papyrus grec n° 67359 qui a remplacé celui-ci. Les photographies d'après lesquelles l'ensemble avait été exécuté sont la dernière œuvre de notre collaborateur François Daumas, qui, relégué dans des bureaux d'administration pendant les premières semaines d'août, refusa de s'y enfermer à l'abri du danger quand tant d'autres s'exposaient, et fut tué dès septembre 1914, trois jours après son arrivée sur le front de Lorraine. Il avait été le compagnon affectueux de Jean Maspero dans ses expériences de l'Égypte : il l'égala en vaillance, le précéda dans la mort, et leurs noms doivent être réunis ici dans un même hommage. La préface de ce troisième volume est au manuscrit original une simple esquisse tellement sommaire que mieux vaut en indiquer ici la substance en peu de mots : après avoir rappelé que, depuis 1908, la collection de Kom-Ichgaou s'était enrichie grandement par des fouilles, par des saisies chez l'indigène, par des achats à plusieurs personnes, il comptait indiquer la provenance exacte de chaque élément. Il avait donc noté que les nos 67279, 67293, 67294, 67295, 67303, 67304, 67305, 67308, 67311, 67315, 67316, avaient été cédés au Service par M. Beaugé, ingénieur en chef des chemins de fer égyptiens à Assiout, et que les nos 67284, 67285, 67286, 67297, 67301, 67307, avaient été vendus par deux indigènes qui n'avaient pas pu, ou n'avaient pas voulu, dire comment ils en étaient devenus possesseurs. En outre, plusieurs caisses provenant des fouilles anciennes de M. Lefebvre, et ne contenant, d'après leur inscription, que des papyrus coptes, lui avaient rendu, après examen, une certaine quantité de pièces écrites en grec. Il n'avait pas inséré ces nouveaux venus dans les deux premiers volumes, dont le plan était déjà établi, car il estimait qu'ils étaient en nombre suffisant pour composer un volume séparé. Pourquoi faut-il que je remplace cette préface, où il comptait résumer l'œuvre de sept années, par un récit trop bref de ce que furent sa vie et ses travaux?

*
* *

Jacques-Jean-Gaston Maspero était né à Paris le 20 décembre 1885. Ce fut un enfant délicat, et que sa mère ne conduisit pas sans difficulté à travers les accidents du premier âge et de l'adolescence, mais un enfant bien doué, tendre et attachant, qui sut bien racheter les peines par les joies qu'il lui prodigua. Une demi-douzaine de photographies prises à divers moments dans le cours des années sont là qui nous rappelleraient, si nous avions pu l'oublier, le développement progressif de son corps et de son intelligence. La plus ancienne nous le

montre âgé de trois ans, à côté de son aîné Henri, âgé de cinq. Un ami de la maison, M. Faucher-Gudin, a voulu faire leur portrait au milieu des meubles familiers, et ils ont posé devant l'objectif chacun selon son caractère propre. Henri, toujours maître de lui-même, est demeuré impassible en face de cet appareil dont l'aspect inconnu l'inquiétait pourtant, mais Jean, plus nerveux, a été secoué par le bruit de déclic, et il a jeté de côté un regard mi de curiosité et mi d'émotion qui prête à sa figure une expression de surprise comique. C'était dès lors un enfant imaginatif et babillard, blésant légèrement à l'ordinaire, et s'embarrassant dans sa langue sitôt qu'il se mettait en colère, ce qui lui arrivait souvent, inventant vingt sortes de jeux dans une seule après-midi, et se plaisant à improviser des dialogues dramatiques entre les animaux en caoutchouc dont sa marraine lui avait donné un troupeau : il y avait là, entre autres, un éléphant batailleur orné d'une housse rouge levée en relief sur la peau et qui jouissait d'un très mauvais caractère. Sans cesser de s'amuser dans son coin, l'enfant observait ce qui se passait autour de lui et rien de ce qu'on disait n'échappait à son attention. Il s'imprégnait ainsi sans effort de bien des connaissances premières, et ce fut dans la famille un étonnement général, lorsque, sa mère s'étant avisée un jour de lui montrer les lettres, elle s'aperçut qu'il savait déjà presque lire. Tandis qu'elle faisait la leçon au frère aîné, le cadet écoutait et il avait appris seul l'alphabet puis le syllabaire. Parfois seulement il intervertissait les caractères et il déchiffrait *et* où il y avait *te;* on n'eut qu'à redresser deux ou trois mauvaises habitudes pour le transformer en bon écolier, capable de suivre des classes avec profit, et ce fut l'affaire de quelques semaines. Aussi le voit-on dans la photographie suivante, assis au premier rang d'un groupe d'élèves du lycée Montaigne qui ont obtenu la Saint-Charlemagne. Il est si petit encore que ses pieds ne touchent pas à terre; ses lacets de bottines pendent négligemment de droite et de gauche, mais il ne songe pas à les renouer, car il suit attentivement les moindres gestes de l'artiste, non qu'il se méfie cette fois, il désire voir comment on va opérer sur ses camarades et sur lui. Tout l'intéresse en ce monde, la grammaire comme l'histoire, les livres de Jules Verne qu'il dévore entre deux devoirs comme les fables de Florian ou de La Fontaine qu'il débite avec feu, d'une voix bien nuancée pour son âge, la musique et une promenade au Val-Fleury : au Luxembourg, tandis que les mères causent adossées à la statue de Laure de Noves, aucun de ses camarades n'apporte plus d'ardeur que lui à bien mener une partie de barres ou de chat perché. Parmi les livres avec ou sans gravures dans lesquels il se plonge volontiers, nul ne l'enthousiasme autant que ceux qui traitent de l'épopée napoléonienne. Le jeudi,

quand la classe chôme, il prie sa mère de le conduire aux Invalides, et là, sous le dôme, les bras agrippés à la balustrade de granit, le menton sur les bras, muet d'émotion, il s'oublie des demi-heures entières à regarder le tombeau de l'empereur. Attend-il que les statues de maréchaux s'animent, que les Victoires s'envolent en battant de l'aile, que le couvercle du sarcophage se soulève et qu'il ne sait quoi en sorte? Devinera-t-on jamais les idées ou les rêves qui surgissent, sous le poids d'une grande émotion, dans le cerveau d'un enfant de huit ans? Les années passent, si lentement et si vite à la fois : il est en quatrième, il est en troisième, il est en seconde, il a des prix à Louis-le-Grand et au concours-général encore florissant malgré les réformateurs. Costume marin, jambes nues, pantalon court, vareuse blanche, grand col rabattu, c'est ainsi qu'il était habillé un jour de distribution à la Sorbonne, et chaque fois qu'il allait chercher une couronne sur l'estrade, le public vibrant de ces fêtes, le voyant si petit de taille et si jeune encore au milieu des autres lauréats de deux ou trois ans plus âgés, éclatait en applaudissements, le président, Wallon, comme les professeurs et les parents. Bientôt le baccalauréat ès lettres le prit, puis, après le baccalauréat, l'examen de licence subi à dix-sept ans, puis la préparation de l'agrégation d'histoire, et l'épreuve pour le diplôme d'études supérieures surmontée triomphalement à dix-huit. Le sujet choisi était l'administration byzantine de l'Égypte, et, malgré l'inexpérience juvénile du candidat, c'est déjà une œuvre d'érudition originale qu'on aurait pu vraiment publier à profit pour la science : le résumé très bref s'en trouve à sa place chronologique dans la liste des positions de thèses de la Faculté des Lettres de Paris.

La vocation vers l'Égypte s'était éveillée déjà en lui, mais au début, elle ne se manifesta point de manière exclusive. Tout enfant, il avait témoigné d'un goût fort vif pour la botanique; puis la passion des médailles s'était développée, et, vers la quatorzième année, il n'avait pas connu de joie plus grande que d'aller fureter chez les antiquaires du quartier Latin, à la recherche des bronzes rares des Césars gaulois ou des potins d'Alexandrie. Il poussa bientôt jusqu'aux empereurs d'Orient, et l'étrangeté fastueuse de leur costume lui suggéra l'envie de connaître leurs tragiques histoires plus en détail qu'on ne les enseignait au collège. Avant de s'abandonner sans réserve à l'égyptologie son père s'était demandé pendant assez longtemps s'il n'irait pas plutôt à l'archéologie byzantine, et la période des seconds Macédoniens avait surtout captivé son attention : il lui était resté de ce penchant vite réprimé et des études qu'il avait entraînées une petite collection de chroniqueurs grecs ou arabes et d'ouvrages modernes relatifs aux mêmes matières, dans laquelle l'enfant se plongea avec délices. Le

bel ouvrage de Gustave Schlumberger sur Nicéphore Phocas ayant paru, entre temps, les hésitations qu'il avait encore s'évanouirent complètement. Pourtant, il ne dit rien aux siens, ne voulant leur révéler ses projets d'avenir qu'après en avoir fini avec son éducation scolaire. Il ne la termina pas dans la maison maternelle, où elle avait commencé au milieu de tant de tendresse : au mois d'octobre 1899 son père, ayant été obligé de retourner en Égypte pour y reprendre le poste de Directeur général des Antiquités, le laissa à la garde d'un vieil ami, Adolphe Pichon, qui accepta généreusement de le surveiller et de le guider. Ce fut, loin de la famille, un temps de labeur assidu dans toutes les directions, musique, numismatique, littératures de la Grèce et de Rome, littératures étrangères, poésie moderne, Nietzsche et Heine dans l'original allemand, les romans de Fogazzaro ou d'Annunzio dans leur italien même, Oscar Wylde ou Kipling dans leur anglais; il ne leur accorda pas moins d'attention qu'aux annalistes byzantins. Une pointe dans les Pays-Bas en 1901 afin de s'initier aux beautés de l'art flamand et hollandais, deux ou trois semaines de séjour à Rome, pour y apprendre ce qu'était la grande fresque aux *Stanze* de Raphaël ou à la chapelle Sixtine. En 1903-1904, avant les préliminaires de l'agrégation, il vint hiverner deux mois en Égypte. Ce séjour au foyer paternel, le premier qu'il lui eût été permis de faire avec un sentiment d'abandon et d'intimité complète, révéla aux siens un esprit et un cœur profondément modifiés. Sa gaieté native n'éclatait plus que par intervalles assez rares, et le plus souvent il apparaissait à ceux qui l'entouraient distrait, absorbé en lui-même, languissant : le piano ne chantait plus sous ses doigts que des rêveries mélancoliques, les vers qu'il écrivait n'étaient que de déceptions et de dégoûts, et il n'avait de remède à ses pensées que le travail acharné. Les trois dernières années lui avaient apporté une de ces épreuves dont les caractères les plus fermes ne sortent que meurtris, une affection malheureuse pour une jeune fille, charmante du reste mais insoucieuse de comprendre ce qu'il cachait de sensibilité profonde sous une apparence de timidité silencieuse. Le service militaire, en lui fatiguant le corps par des exercices excessifs et l'esprit par des obligations et des études nouvelles, réussit bien juste à éclaircir un peu les idées sombres qui menaçaient de l'envahir à jamais. En octobre 1904, âgé de dix-huit ans et demi à peine, il avait demandé à s'engager comme volontaire, au bénéfice de l'article 23 d'une loi qui expirait à ce moment même. Il était petit, grêle, étroit de poitrine, myope, et, bien qu'il jouît depuis l'enfance d'une santé inaltérable, il n'offrait pas l'aspect vigoureux. Le premier examen à Paris le déclara bon pour le service, grâce à la bienveillance intelligente d'un médecin chef, mais il n'était pas rassuré sur

l'issue du second examen qu'il devrait subir en se présentant au régiment, et s'il était refusé, ce serait la nécessité de demeurer trois années sous les drapeaux aux termes de la loi nouvelle qui allait entrer en vigueur. Il se rendit donc à Dreux assez troublé, et, par une matinée sombre de novembre, il attendit avec des battements de cœur que son tour vînt de se ranger sous la toise. Le major était invité ce jour-là à une partie de chasse, et si rapidement qu'il procédât aux opérations, l'heure fuyait sans qu'il arrivât au terme de sa corvée. Il commençait à mesurer Jean Maspero, le dernier de tous, quand une ordonnance entra dans la salle et lui souffla quelques paroles à l'oreille; sans plus tarder, il ramassa ses papiers et sortit en maugréant. Jean, resté dans la salle en tenue de conscription, ne savait que penser lorsque le sergent de garde lui demanda avec une énergie vraiment militaire pourquoi il ne se rajustait pas. «J'attends, répondit-il, que le major revienne déclarer si je suis admis «ou non. — Ne voyez-vous pas que vous êtes pris? repartit le sergent. On est «venu l'avertir tout à l'heure que s'il voulait ne pas manquer le train de chasse «il avait juste le temps de courir à la gare, et il vous a reconnu aussitôt bon «pour le service. Rompez!»

Onze mois de séjour au peloton des volontaires d'un an à La Flèche, à la caserne du 101e régiment à Dreux, ou aux manœuvres dans le camp d'Avord, achevèrent de transformer l'enfant en homme, puis la préparation au concours de l'agrégation d'histoire le ramena sur les bancs de la Sorbonne et de l'École des Hautes Études. Le grec byzantin l'attirait de plus en plus, et il se remit à le travailler de nouveau sous la direction de M. Bernard Haussoullier : ce fut l'origine de la liaison qui se noua entre l'élève et le maître, et jamais élève n'eut pour son maître plus de respect et plus d'affection. La première tentative vers l'agrégation ne fut pas heureuse : il échoua au mois d'août 1906, faute de quelques points. La seconde en 1907 lui réussit mieux, malgré quelques menus incidents au cours des épreuves. C'est ainsi qu'au moment où il commençait sa leçon, un des membres du jury interrompit brusquement son exorde pour lui crier : «Surtout pas de phrases à la Michelet!». N'est pas un Michelet qui veut et il ne se flattait pas d'en être un, mais pareille apostrophe n'était-elle pas bien faite pour déconcerter un candidat? Il garda pourtant son sang-froid, et il parla si nettement qu'il enleva les suffrages, même celui de l'examinateur hostile à la manière de Michelet, et qu'il fut reçu en bon rang, malgré sa jeunesse : il n'avait pas vingt-deux ans. A ce moment une question grave se dressait devant lui : entrerait-il dans l'enseignement secondaire, ainsi que son titre nouveau lui en conférait le droit, ou solliciterait-il un congé afin

de préparer le doctorat ès lettres et de gagner plus tard une chaire dans l'enseignement supérieur? L'obligeance de M. Chassinat le tira de l'embarras de choisir lui-même en lui proposant un des postes vacants à l'Institut français d'Archéologie orientale établi au Caire. C'était lui offrir l'occasion d'explorer à fond une des provinces les plus importantes du premier empire byzantin, et, en même temps, d'apprendre par la pratique journalière la langue des rivaux de Constantinople en civilisation et en art militaire, les Arabes. La connaissance insuffisante de l'arabe a été jusqu'à ce jour le point faible de la plupart des savants qui se sont intéressés à la Rome orientale. Ils n'aperçoivent d'ordinaire celle-ci que par les récits nécessairement partiaux de ses propres chroniqueurs; étant presque toujours incapables de consulter par eux-mêmes la tradition arabe, persane ou turque selon les époques, ils ne voient le plus souvent qu'une seule face des événements et ils en ignorent la version ennemie. Jean Maspero n'entendait descendre dans la lice que bien armé, et, pendant les années qui suivirent, il partagea son temps presque également entre le déchiffrement des manuscrits grecs et la lecture des historiens musulmans; il y joignit à ces moments perdus l'étude de l'art et de la langue coptes, ainsi que celle des dialectes actuels du Saîd et du russe. Au début, il avait conçu l'idée de s'attacher au règne d'Héraclius et de ses fils. Il voulait tirer le sujet de sa grande thèse des destinées dramatiques de ceux-ci, et il songeait à prendre chez Jean de Nikiou celui de la petite, mais bientôt la richesse du Musée du Caire en papyrus byzantins lui suggéra d'autres desseins. Selon un usage que j'avais introduit dans l'Administration du Service des Antiquités de l'Égypte, il demanda et obtint d'être attaché pendant deux ou trois mois chaque année au Musée, afin d'y collaborer à la rédaction du grand *Catalogue*. MM. Quibell et Lefebvre, exécutant des sondages à Kom-Ichgaou, y avaient recueilli une masse de documents parmi lesquels Lefebvre découvrit ses fragments de Ménandre, et la collection, sans cesse accrue par les soins de la Direction, avait fini par atteindre des dimensions considérables. Ce n'est pas ici qu'il est nécessaire de raconter comment Jean Maspero déroulant, classant, décrivant, commentant ces papyrus, édifia ainsi le corps le plus complet qu'on ait jusqu'à présent de pièces appartenant à cette époque. Le premier volume parut en deux fascicules de 1910 à 1911, le second en trois de 1911 à 1913, et cette entreprise, qui aurait suffi seule à occuper tous les loisirs d'un laborieux, lui laissa encore le temps d'écrire une vingtaine d'articles pour différents recueils, *Annales du Service des Antiquités, Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale du Caire, Revue de l'histoire des Religions, Revue critique, Byzantinische Zeitschrift, Journal des Savants,*

Revue de Philologie, Revue des Études grecques. Quelques incidents vinrent couper agréablement cette existence de labeur scientifique, une excursion en Nubie en 1908, le deuxième Congrès d'Archéologie classique en 1909, une fugue à l'Oasis de Khargueh en 1910, et, en 1911, une croisière avec les touristes du Dr Ollivier. Jean Maspero avait ce don si précieux et si rare de pouvoir mener vingt affaires de front, et de se consacrer entier à chacune d'elles, comme s'il n'avait à se mettre en peine que de celle-là. Les hivers et les printemps fuyaient vite au milieu de tant d'occupations. L'été revenu, il saisissait le prétexte du retour à Paris pour visiter le plus de pays qu'il pouvait, une année Constantinople et Athènes, une autre le Midi de la France. Quatre fois, de 1906 à 1912, il ne rentra que pour être appelé à remplir des périodes d'instruction militaire. Il aurait pu aisément, comme l'a fait plus d'un, styler son concierge à répondre au gendarme qui apportait la convocation à domicile qu'il était en résidence à l'étranger, mais il refusa toujours de se dérober à l'appel du pays : il était de ceux qui, ne parlant jamais de la nécessité de faire leur devoir quand celui-ci ne se présente pas, n'hésitent jamais à l'accomplir scrupuleusement quand il se présente. Il passait ensuite à la campagne le peu de temps qui lui restait libre, dans un petit pavillon que les siens possédaient à Milon-la-Chapelle, sur le ru qui descend de Port-Royal. Il écrivait, il lisait, ou il errait dans les bois voisins pendant des journées entières, et le soir, après avoir joué du piano une ou deux heures durant, il se retirait pour fumer et pour travailler encore dans un cabinet qui ouvrait de plain-pied sur la cour : lorsque la nuit était belle, il sortait volontiers au jardin, et alors on l'entendait qui s'y promenait sous les peupliers ou sous les sapins, seul avec ses pensers.

Cinq années s'écoulèrent ainsi dans la paix la plus laborieuse. Il s'était lié à l'Institut français avec Reymond le dessinateur, avec Daumas qui succéda à Reymond, avec Massé et Wiet les arabisants; lorsque Wiet se fut marié, il trouva auprès du jeune couple une amitié fidèle, et il commença avec le mari, sous le titre de *Matériaux pour servir à la géographie de l'Égypte*, un ouvrage qui était en réalité un index géographique de Makrîzî, et dont la première livraison, la seule parue, porte le millésime de 1914. Au Caire même, il s'était formé un cercle d'amis, le Dr Baÿ, le musicien passionné et l'amateur de peintures, le Dr Fouquet, le collectionneur de faïences et de porcelaines arabes, le frère Rolland de la Doctrine chrétienne, Aly bey Bahgat l'un des conservateurs du Musée d'antiquités arabes, Artin pacha Yacoub le sous-secrétaire d'État à l'Instruction publique et les siens; il s'était laissé complaisamment inscrire dans les jurys d'examen, pour les brevets de l'enseignement français des garçons et des

filles ainsi que pour le baccalauréat du Gouvernement égyptien. C'était une vie douce et aisée, mais il fallait songer à retourner en France : on parlait déjà pour lui d'une chaire d'archéologie byzantine, dont M. Haussoullier provoquait la création à l'École des Hautes Études, et il comptait terminer dans une sixième année son *Catalogue des papyrus byzantins*, quand des incidents survinrent qui rendirent impossible l'exécution de ce projet. M. Chassinat avait donné sa démission dans les premiers jours de 1912, et M. Lacau, lui ayant succédé, avait résolu d'imprimer une activité plus grande à la pratique des fouilles : il envoya Jean Maspero explorer le site de Baouît, près Déirout, dans la Haute-Égypte. Baouît avait déjà été l'objet d'investigations fructueuses par Clédat, Palanque et Chassinat qui y avaient déblayé une série d'édicules coptes décorés de peintures et de sculptures d'un art assez barbare, mais intéressant. Dans la seconde quinzaine de janvier 1913, Jean Maspero installa ses chantiers sur les *koms* en compagnie de M. et de Mme Daumas, puis il entama ce genre de travail, auquel rien ne l'avait préparé dans ses études antérieures. Les tranchées creusées précédemment n'avaient point permis de déterminer avec un degré d'exactitude suffisant la nature et le plan de la bâtisse, et, menées un peu rapidement, leurs auteurs s'étaient déclarés impuissants à sauver les nombreuses décorations à la détrempe qu'ils avaient rappelées au jour. Jean Maspero, procédant sans guide avec une prudence et une méthode remarquables, vida dans le *kom* du nord toute une série de salles peintes et de chapelles, où les graffites tracés sur les murs à la pointe lui enseignèrent à reconnaître un couvent d'Apa Apollô célèbre aux premiers siècles du Christianisme triomphant et de la conquête musulmane. Le *kom* du sud, exploité sans pitié par les chercheurs de *sébakh*, était fort pauvre par endroits et contenait les ruines d'un couvent de femmes, que les inscriptions paraissent désigner sous le vocable d'Ama Rachel. En moins de trois mois et demi, du milieu de janvier au milieu d'avril, François Daumas et Jean Maspero réunirent un butin considérable. Daumas photographia les tableaux à mesure qu'ils sortaient de terre et reproduisit en couleurs, à l'aquarelle, les sujets les plus importants, en vue d'une publication qu'il croyait prochaine. Jean Maspero copia les inscriptions monumentales, les graffites, et, poussant des sondages aux alentours des buttes maîtresses, recueillit à la centaine des lambeaux d'étoffes brodées, des lampes, des bouchons d'amphores portant inscriptions, des débris de papyrus, des ostraca grecs et coptes, des provisions desséchées de poissons et de fruits, des restes de vêtements monacaux et de mobilier conventuel, le pêle-mêle d'objets sans valeur pour l'amateur qui fournissent au savant le moyen de reconstituer la physionomie de ce qu'était, au

VIIIe siècle après J.-C., un grand monastère égyptien. De retour au Caire dans la seconde quinzaine d'avril, Jean Maspero songeait à amorcer la publication de ces découvertes, tandis que le souvenir en était frais devant ses yeux et lui suggérait intacts les renseignements qui pouvaient manquer à son journal, si consciencieusement qu'il l'eût tenu; mais, apprenant qu'il devrait attendre l'apparition des volumes que préparaient, pour exposer les résultats de leurs fouilles, MM. Clédat et Chassinat, il abandonna son dessein. Je n'ai pas eu entre les mains ses notes ainsi que les relevés de Daumas et je suppose qu'ils sont encore à l'Institut du Caire. Il ne subsisterait aujourd'hui d'autre document relatif à leur mission que cinq ou six lignes de M. Lacau dans un rapport à l'Institut de France[1], si Jean Maspero n'avait pris la peine d'en adresser le récit sommaire à l'Académie des Inscriptions. Les clichés insérés dans cet article et dans le *Guide du Visiteur au Musée du Caire* prouvent l'importance de la découverte pour l'histoire de l'art provincial byzantin[2] : les visiteurs du Louvre seront à même de l'apprécier par leurs propres yeux, lorsqu'y seront exposées les grandes peintures qui composèrent la part de la France dans le produit des fouilles de Jean Maspero.

Lorsque celui-ci quitta l'Égypte au mois de juillet 1913, il n'avait pas terminé la rédaction de son troisième volume; néanmoins diverses raisons d'intérêt privé le décidèrent à ne pas demander l'autorisation de séjourner une année de plus à l'Institut français d'archéologie. Ce dernier hiver de son existence qu'il passa tranquillement à Paris fut des mieux remplis. Il avait publié, en 1912, la thèse qu'il avait élaborée longuement pour obtenir le diplôme de l'École des Hautes Études, sur *l'Organisation militaire de l'Égypte byzantine*, et ce livre, augmentant l'idée favorable qu'avaient donnée de lui ses premiers travaux, un de ses anciens professeurs à Louis-le-Grand, M. Glotz, s'était empressé de l'attacher au secrétariat de la rédaction de la *Revue des Études grecques*. En même temps, la bienveillance de M. Georges Bénédite, le conservateur des Musées nationaux, le chargeait de rédiger le Catalogue des antiquités byzantines appartenant au Louvre, et il acceptait cette mission avec d'autant plus de plaisir qu'il y voyait l'occasion de combattre quelques-unes des théories émises par Strzygowski sur l'art byzantin et de les remplacer par des idées différentes. L'hiver s'écoula vite au milieu de ces occupations si conformes à ses goûts et à son tempérament; l'obligation d'en finir avec les papyrus byzantins du Caire put seule l'en arracher. Il avait reçu à Paris

[1] Pierre Lacau, *Note sur les travaux de l'Institut français d'archéologie du Caire,* dans les *Comptes rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres*, 1913, p. 522.

[2] Jean Maspero, *Rapport sur les fouilles entreprises à Baouît*, dans les *Comptes rendus*, 1913, p. 289-301; Gaston Maspero, *Guide du Visiteur*, 4e édition, 1915, p. 247-249, 258-260.

la première épreuve des textes dont il comptait former la première livraison du troisième volume, mais il souhaitait, selon son habitude, les collationner sur les pièces originales avant d'en donner le bon à mettre en pages et le bon à tirer; restait enfin à copier les derniers documents provenant de Kom-Ichgaou, et à en constituer la matière d'un dernier fascicule afin d'achever sa part du Catalogue. A la date du 8 novembre 1913, le Comité d'Égyptologie lui avait accordé une indemnité montant à trois mois de solde, soit en gros 2400 francs, pour couvrir les frais du voyage d'Égypte : il obtint aisément les congés nécessaires au Louvre, et arrivant au Caire le 1er mai, il s'attela à la besogne dès le lendemain. La vérification des portions déjà livrées à l'imprimeur et le déchiffrement des textes nouveaux occupèrent les heures officielles d'ouverture au Musée, et la rédaction du commentaire, entrecoupée de longues visites au bazar ou de causeries sur la musique et sur la peinture byzantine avec le docteur Baÿ, remplit paisiblement le reste du temps : ce furent les derniers jours de paix sereine avant la tourmente. Les trois mois accomplis, non seulement la collection de Kom-Ichgaou était épuisée, mais il s'était engagé à publier en appendice les quelques fragments de papyrus arabes qui avaient été recueillis avec elle pendant les fouilles : il quitta donc le Caire, emportant avec lui son troisième volume en manuscrit, sauf les *Index,* qu'il se réservait d'établir au fur et à mesure de l'impression, et il s'embarqua à Alexandrie sur l'*Ernest-Simons,* le samedi 1er août, à une heure de l'après-midi, en pleine paix. Il n'était pas en mer depuis trois jours, lorsqu'un radiotélégramme tombant sur le paquebot, apprit à l'équipage que la guerre était imminente, et que, pour éviter les navires allemands qui croisaient au voisinage du détroit de Messine, il devait piquer droit sur Malte, au lieu de suivre la route habituelle. La traversée fut anxieuse, et il s'en fallut de quelques heures que le bateau des Messageries ne se heurtât au *Gœben* et au *Breslau,* dans leur raid audacieux sur Bône et sur Philippeville : la sécurité ne revint qu'environ vingt milles avant l'entrée à Malte, par la rencontre de deux croiseurs anglais, dont l'un convoya le paquebot jusque par le travers extérieur de la Sardaigne. Les dernières heures du trajet se traînèrent sans incident mais au milieu de l'anxiété la plus vive. Déclaration de guerre du 3 août, invasion criminelle de la Belgique par les Allemands, entrée en lice de l'Angleterre, incertitude du rôle que l'Italie allait jouer, depuis le départ d'Alexandrie, le capitaine était tenu au courant des événements par la télégraphie sans fil, et souvent même il avait reçu par cette voie des communications qui ne lui étaient pas destinées. C'est ainsi qu'il fut surpris un jour par un déluge de mots appartenant à une langue qu'il ignorait, et que l'opérateur

transcrivit fidèlement sans les comprendre. Jean Maspero y reconnut aussitôt de l'allemand et perdit plusieurs heures à en donner la traduction. C'était un discours prononcé à Kiel le 3 août par l'empereur Guillaume, et l'incohérence saccadée l'en frappa autant que l'enflure soutenue,

verbosa et grandis epistula venit
A Capreis;

il serait peut-être curieux de retrouver la mise en clair de ce message, car, d'après ce que mon fils me dit peu de jours plus tard, il présentait d'assez fortes différences avec le texte imprimé dans les journaux français.

Lorsque, débarquant à Marseille le jeudi 6 août, à l'aube, avec un retard de deux jours, Jean Maspero et sa mère voulurent regagner Paris, ils rencontrèrent de grandes difficultés. On était en pleine mobilisation et presque tous les trains étaient attribués aux réservistes qui regagnaient leur corps : grâce à la complaisance d'un employé de la gare, ils finirent par s'assurer deux places dans l'un d'eux qui partait vers neuf heures du matin, et qui n'avait chance de parvenir à Paris que le dimanche 9 à la même heure ou à peu près; mais il était inutile de songer à prendre avec soi le gros bagage ramené d'Égypte et qui renfermait, entre autres choses, toutes les copies de papyrus arabes et byzantins. A la hâte, on ouvrit les malles en pleine rue, non loin de la gare; Jean Maspero fit un paquet des papiers et de quelques objets indispensables, puis confia le reste à l'Agence Duchemin, qui se chargea de l'expédier à destination, dès que cela serait possible, et qui réussit en effet à le faire une vingtaine de jours plus tard. L'on partit enfin dans un wagon de troisième classe, rempli à suffoquer par les chaleurs torrides de cet août anxieux, n'ayant rien mangé depuis cinq heures du matin, si bien que Mme Maspero se serait trouvée mal d'inanition si quelques réservistes compatissants ne lui avaient donné un peu de pain et de charcuterie. On stoppait à chaque instant pour céder la voie à des convois de matériel, puis on demeura près de trois heures en gare de Tarascon, et je ne sais ce qu'il en serait advenu de Mme Maspero si un ingénieur de la Compagnie ne lui avait indiqué au dernier moment un train plus rapide. Grâce à lui, le voyage si péniblement commencé s'acheva dans des conditions meilleures : à 10 heures du matin, le samedi, on était en gare de Lyon, mais les deux journées qui suivirent ne furent qu'une course incessante. Jean Maspero, en quittant le 101e régiment, après sa dernière période d'instruction, avait été transféré au 231e en dépôt à Melun, et il devait se présenter dans cette ville le dixième jour de la mobilisation. Il réussit pourtant à se procurer les quelques objets d'approvisionnement et d'équipement nécessaires pour adoucir au début les duretés de la vie militaire, et le 10 au soir il avait

rallié son poste. Il n'y demeura pas longtemps. Le 31e de ligne, dont le 231e formait la réserve, avait été fortement éprouvé près de Longuyon, et, dès le 18 août, on demanda des volontaires pour en combler les vides. Jean Maspero fut des premiers à s'offrir, avec quelques camarades du 101e que le progrès des années avait repoussés comme lui dans le 231e, Sautter, le fils d'un des pasteurs de Paris, Bon, Ferrand, David Boudet. Il allait être accepté, quand un lieutenant de sa compagnie le prévint que son père venait de tomber gravement malade et que, s'il le désirait, le commandant du dépôt était disposé à lui rendre momentanément sa parole et à lui accorder une permission de deux jours pour retourner à Paris auprès de sa mère : il avait une heure de temps afin de réfléchir et de prendre une décision. Il n'en attendit pas la fin : au bout de dix minutes il répondit qu'entre ses affections ou ses peines privées et l'intérêt du pays l'hésitation n'était pas possible, qu'il maintenait son offre et qu'il désirait partir pour le front de bataille. Le mardi 25 août, à midi, le détachement du 231e destiné à compléter le 31e quittait Melun, fleurs aux capotes, fleurs aux képis, fleurs aux canons de fusil, parmi les acclamations de la foule.

Si l'on désire savoir ce qu'il devint pendant le mois qui suivit, je ne puis mieux faire que reproduire ici le journal de route qu'il tint hâtivement. Ce n'est pas l'œuvre d'un homme bien placé pour dominer la situation et pour saisir l'ensemble des événements : c'est celle d'un simple soldat perdu dans la masse, qui, après avoir fait des manœuvres factices en temps de paix, se trouve jeté dans une guerre dont il n'aperçoit que le détail intime et, disait-il, « c'est « sans doute là ce qui m'étonne le plus ainsi qu'à Waterloo Fabrice del Dongo, « dans *la Chartreuse de Parme* ». Il exécuta la retraite de Champagne sans savoir où elle le menait, participa à la bataille de la Marne sur l'extrême droite du général Sarrail, poursuivit vivement les Allemands en retraite, et n'apprit qu'après coup la victoire qu'il avait contribué à remporter. Il constata le désordre qui préside toujours aux menus mouvements d'une armée qui doit se constituer tout en combattant sous la pression d'un ennemi longuement préparé, mais ce qu'il ne raconte pas dans ces notes et ce qu'affirment tous ceux de ses camarades qui lui ont survécu, c'est la vigueur et la sérénité qu'il opposa à toutes les épreuves, l'ascendant qu'il prit en deux ou trois jours sur l'escouade qu'il commandait à titre de caporal, la bravoure toujours gaie qu'il déploya dans les moindres circonstances; les témoignages sont unanimes sur tous ces points.

26 août, mercredi. — Arrivée à Dombasle en Argonne (une carte postale, vue de la gare). — Combat à Étain. Le bruit court que le corps allemand de Strasbourg [est] anéanti par notre artillerie. — Ce matin, quelques coups de canon dans la direction de Verdun. — Un

lieutenant de chasseurs du 26e, dans la gare de Dombasle, blessé d'une balle à la tête. De sa compagnie à 260 hommes il en est resté 27. On a fait donner à la baïonnette un bataillon contre deux régiments cachés dans un bois. Cet ordre a abouti à la presque destruction du bataillon. Et Drouet[1], en était-il? — Des voitures passent chargées d'émigrants fuyants : Étain brûlée. — Cantonnement à Avocourt, après marche doublée par des contre-ordres. Arrivée en nuit, à 8 heures; cantonnement mal préparé. L'impression est malheureuse.

27 août, jeudi. — Cantonnement à Apremont, après la pluie. Rencontre du 31e.

28 août, vendredi. — Départ, position de combat vers Montfaucon. Canon. Rien vu. Retour pour cantonner à Charpentry, où l'on arrive à 8 heures et demie, encore dans la nuit. Distributions non prêtes, désordre. Cantonnement dans l'église, un [homme] sur l'autel.

29 août, samedi. — Réveil à 3 heures et l'on ne part pas. Le bruit court que 4000 Allemands ont passé la Meuse à quelques kilomètres : l'artillerie les aurait laissé passer et aurait ensuite coupé le pont de quatre coups de canon. — Hier 28, formation des escouades. J'ai la neuvième, [dans] la neuvième compagnie du 31e. Il restait en tout cinq hommes de l'active sur la totalité de l'escouade. Le 31e a été décimé dans une charge de 1200 mètres à Longuyon. Le général B..... destitué pour son incapacité. — Marche écrasante sous le soleil et dans les interminables côtes de l'Argonne. On marche entre des files de soldats tombés de coups de sang.

30 août, dimanche. — Seconde marche identique sur Montfaucon et retour aux positions quittées la veille. — On nous dit que nous formons la réserve des avant-postes, mais c'est inexact, et le soir nous sommes attaqués par un peu d'artillerie et les mitrailleuses. Je reçois une balle qui ne pénètre pas et va frapper Mary, le premier de mon escouade, en ricochet, à la cuisse. — Bivouac, ou plutôt couchage en plein champ, nuit gelée. Depuis deux jours on ne mange rien.

31 août, lundi. — Dès 4 heures, attaque de la division allemande qui a passé la Meuse[2]. — De 4 heures à 11 heures, obus et mitrailleuses autour de Fossé. — Mort du lieutenant Renauld, à quelques mètres en avant de moi. Plus d'officiers à la compagnie.

1er septembre, mardi. — Deuxième nuit de bivouac, juste en face des batteries allemandes. Canonnade jusqu'au milieu de la nuit. A 2 heures du matin, départ sans bruit, mais la batterie allemande a été réduite au silence; les Allemands sont en retraite. — Départ. Cantonnement à Baulny.

2 septembre, mercredi. — Réveil à 4 heures, après enfin une nuit de repos. — Positions prises dans le bois de Baulny. Les shrapnells continuent à tomber sans grand dommage. — Jolie journée dans le bois. On oublie presque. Pourtant, parfois, on regarde les heures pour savoir quand la journée sera finie. Bataille. L'ennemi réellement repoussé. — Nuit passée à geler dans le fossé-tranchée du bois de Baulny.

3 septembre, jeudi. — Combat le matin dans le même bois. On tire : sur qui? Brusquement, nouvelle retraite : pourquoi? La troisième et [la] quatrième section doivent se retirer « dans la direction du Soleil ». Erreur dans le bois, balayé par les obus. Nous retournons à

[1] C'était le nom d'un de ses anciens camarades de régiment qu'il avait connu au cours de ses vingt-huit jours, deux ans auparavant.

[2] Par inadvertance Jean Maspero avait écrit le Rhin.

Apremont évacué. Un peloton de uhlans à 200 mètres. Retour à Baulny. Là, nouvelles du régiment : après, quelques heures de marche égarée en pays occupé. Marche épuisante jusqu'à Clermont-en-Argonne. J'arrive, grâce à Bon, sur un camion d'artillerie. — Cantonnement à Clermont.

4 septembre, vendredi. — Départ à 3 heures et demie. Marche courte jusqu'à Waly, où cantonnement.

5 septembre, samedi. — Départ à 3 heures et demie. Marche fatigante jusqu'à Louppy-le-Château, où cantonnement l'après-midi. Quelques heures de repos. — Départ le soir commencé. Mais on reste.

6 septembre, dimanche. — Départ à 3 heures. On traverse Triaucourt vide, Laheycourt vide. Combat après Villers-sous-le-Vent. Tout le matin nous avançons, fuite des Allemands. J'en abats deux. La jumelle et le bidon de l'officier allemand [1]. Brusquement ordre anonyme de se replier. Puis vague retour. Enfin on se replie sur le village. La pièce de vin abandonnée dans une cave. — Chatelain blessé [2].

7 septembre, lundi. — Bivouac dans un bois. Le matin, pendant quatre heures, l'artillerie nous bombarde de percutants à quelques mètres. — Le soir, même chose moins violente. Une troupe allemande traversant un champ de betteraves à 800 mètres est canardée. Au soir nouvel ordre de se replier, puis ordre de revenir. Trop tard. — Le soir, je fais partie de la garde du colonel. J'ignore où est ma compagnie.

8 septembre, mardi. — Dans la nuit du 7 au 8, je cherche de l'eau en pays non reconnu. Prairie sous la lune entre deux bois. Ruisseau plus une sorte de source creusée par l'éclatement d'un obus. — A 5 heures, le combat d'artillerie reprend. On parle du 15e corps qui doit venir nous soutenir. Mais où est-il? Les Allemands nous ont tournés en fer à cheval et la position devient critique. J'écris ceci à 6 heures et demie, les obus éclatent sur la route et on ne sait rien. — Longue attente. Notre sentinelle frappée à quelques mètres d'un shrapnell; Sautter et moi la pansons. Sautter découvre deux brancardiers, les autres sont cachés sous un pont et refusent de sortir. Le blessé a été touché à la hanche et traversé, il est perdu. Son sac et ses cartouchières me refont mon équipement égaré ou brisé. — Le soir, retour à la tranchée abandonnée le 7, et qui avait été réoccupée par le 31e et le 131e dès la veille. Tir fauchant d'une batterie en face de nous à 900 mètres. Les obus éclatent juste sur nos têtes au ras de la tranchée. Trois morts seulement et six blessés, mais l'effet est assez effrayant.

9 septembre, mercredi. — Nuit et journée passées dans la tranchée encore. C'est la quatrième journée de la bataille. Le 15e corps est bien arrivé. L'avance allemande semble arrêtée. — Suite d'obus allemands. Vers 11 heures, l'artillerie française tire sur nous une dizaine d'obus percutants. Panique entre les deux artilleries. Un gros caporal, caché sous un buisson, baise une vierge de Lourdes tirée de sa poche. Entre lui et moi éclate un obus. Fumée grise et assourdissante. Notre voisin commun, atteint à la tête, nous supplie de ne pas l'abandonner.

[1] Il s'agit d'un officier allemand appartenant à un régiment de la garde prussienne. Il avait été tué d'une balle au front, mais il tenait encore sa jumelle à la main et son bidon était encore plein d'eau-de-vie : Jean Maspero s'en servit pour se désaltérer.

[2] C'est le fils du membre de l'Institut, lieutenant de réserve au 31e. Il commandait la compagnie ce jour-là.

— Le reste du jour relativement calme. — Nuit toujours dans la tranchée, mais il pleut; on se réveille dans un lac. — Devant nous, un cheval (?) mort nous empeste. Cette tranchée funèbre me rappelle brusquement les vers de Baudelaire :

Nous aurons des lits pleins d'odeurs légères,
Des divans profonds comme des tombeaux!

10 septembre, jeudi. — Peu de chose le matin de ce cinquième jour. Pluie.

11 septembre, vendredi. — Id. canonnade, sixième jour. Pluie.

12 septembre, samedi. — Septième jour. Construction d'une cabane dans le fossé. L'ennemi se retire. Nous l'avons contenu au centre. A droite, le 6e corps a avancé hier de quinze kilomètres; à gauche, le 5e a aussi avancé. Le plan est d'encercler les 70,000 allemands qui sont devant nous. — Le soir, on sort à quelques kilomètres. Bivouac dans un bois, sous une rafale de pluie et de vent. Sautter, moi et un sergent, assis sous un petit abri creusé en terre et couvert de feuilles, avec la bâche verte rapportée avant-hier par Sautter. Je compte les heures sous l'eau.

13 septembre, dimanche. — Poursuite des Allemands. On repasse sur le champ de bataille de Villers-au-Vent, là où est tombé Chatelain. Nous reconnaissons les corps verdis des morts qu'on a laissés sur place. Puis, tout le long de la route, cadavres d'hommes et surtout de chevaux. Énormes quantités de fusils, casques, deux parcs d'artillerie avec beaucoup d'obus non utilisés, abandonnés par les Allemands. Impression de déroute. — Cantonnement à Belval.

14 septembre, lundi. — Pointe en Marne, puis retour en Meuse à travers les villages systématiquement brûlés par l'ennemi. Dans la plupart il ne reste pas une maison. D'autres seulement pillés; armoires défoncées, tout jeté sur le plancher. Partout on apprend que les Allemands sont partis moins de vingt-quatre heures auparavant. Cantonnement à Froidos.

15 septembre, mardi. — Contremarches inutiles vers Clermont. Puis retour dans un bois près de Montfaucon. Cantonnement dans une ferme, où on arrive la nuit en silence, sous le canon, avec trois villages en feu à l'horizon. Les Allemands se sont enfin arrêtés. La nuit, je dois, avec ma neuvième escouade, chercher les distributions de la neuvième compagnie. Les voitures se sont arrêtées sur la route, à deux kilomètres qu'il faut faire dans le noir, à travers champs labourés et récoltes non fauchées, sous une pluie battante.

16 septembre, mercredi. — Dès le matin, attaque de Montfaucon. De nouveau, position à la lisière d'un bois, où nous passons la journée. Bon, Sautter, Ferrand et moi, nous nous construisons notre tranchée. Les Allemands sont en face, dans un autre bois sur la crête opposée du vallon; on les voit à 6 ou 800 mètres. Ils mitraillent à notre droite. Ici nous n'avons que quelques shrapnells (j'en ramasse un morceau) qui visent en réalité l'artillerie placée derrière nous. — Bivouac par une nuit sans pluie, enfin, sur place.

17 septembre, jeudi. — Pluie. Mêmes incidents. Pluie de shrapnells qui provoque une nouvelle panique. Ordre d'évacuer les tranchées, retraite sous bois. Arrivés à la route, ordre de revenir aux tranchées. — Le soir, construction d'un abri avec bâche et la tente allemande de Sautter. A peine installés, vers 8 heures, ordre de départ. On part dans la nuit, en file indienne, sans lune, sous le bois, chacun accroché à celui qui précède. Rafale extraordinaire de vent et de pluie. Les sentiers en pente sont des glissières. Sur la route, pluie et grêle.

Le vent est si violent qu'il arrête presque la marche. On va cantonner à Avaucourt, à six kilomètres. — Arrivée vers 11 heures. Distributions qui durent jusqu'à une heure et demie. Et départ à 2 heures du matin pour retourner à l'attaque de Montfaucon. Les routes sont de véritables fleuves où l'on enfonce parfois jusqu'au genou.

18 septembre, vendredi. — Revenus, nous servons à garder l'artillerie en arrière. Quelques obus seulement. Arrivée de Duclou et du reste du dépôt de Melun, qui avait été transféré à Alby. Par eux nous apprenons combien l'invasion allemande a été proche de Paris. Le soir, à la nuit, nouvelle marche sous bois, où l'on s'égare. Halte au bord d'une route, à bout de souffle, et nouvelle nuit sous la pluie; tout le monde malade.

19 septembre, samedi. — Au petit jour, reprise de la traversée du bois. Parti en patrouille en avant, je rencontre le 55e, à l'accent marseillais. Là, halte et feu gigantesque où nous nous séchons à peu près. Puis départ et arrivée pour une nouvelle lisière de bois, où nous creusons des tranchées, à trois kilomètres de Montfaucon. Sautter, un instant disparu, revient, mais Bon s'est fait évacuer. Nuit sous la tente-abri, sans pluie. Mais les chaussures ne sont pas sèches, et, les pieds gelés, je ne peux encore dormir. Le lieutenant Blanc déclare que nous sommes ici pour huit jours.

20 septembre, dimanche. — Pluie de nouveau. On attend des outils de parc pour nous retrancher contre l'artillerie. Joli paysage dans les bois. Enfin, commencement des tranchées creusées à 1 m. 50 cent. de profondeur, très étroites, avec une banquette. Je vais chercher, là où était hier le 55e, d'énormes rondins de bois pour la toiture. On les place en quadrillage, puis des fascines, enfin 0 m. 50 cent. de terre environ. Le tout sera suffisant contre l'artillerie même. A côté, le lieutenant et les sergents se sont bâti une maison en moellons. Pour la première fois nous aurons un abri contre la pluie. Mais, à peine achevé, vers 6 heures et demie, on vient nous prévenir qu'il faut partir, la huitième compagnie devant nous remplacer et s'en aller elle-même à 3 heures du matin. Nous, nous irons dehors attendre 2 heures du matin, puis départ pour un cantonnement. — Par les chemins-fondrières, nous revenons à l'emplacement occupé le 18 septembre. Il pleut à verse. De nouveau, distributions au même emplacement que le 15. Quand nous revenons, les quelques abris construits là par je ne sais qui sont occupés, et il faut attendre 2 heures du matin sous la pluie, assis sur son sac. Chalumeau et sa lampe électrique.

21 septembre, lundi. — A 2 heures et demie, départ; on traverse le bois. Au petit jour, arrivée à Cheppy, où nous devons, a dit le major, nous reposer deux ou trois jours. Or le village est canonné par les Allemands depuis quatre jours, disent les habitants. Il est vrai qu'il est dans un bas-fond qui représente un angle mort pour leurs batteries mal placées. Ils arrivent à faire sauter trois ou quatre maisons. Cuisine dans une cour de ferme, sous une rage continue et inutile de percutants et de shrapnells. — Le soir, on vient chercher la troisième section pour soutenir une batterie à un kilomètre de là. Arrivée à la nuit. Je pars en petit poste au fond d'un vallon, à l'angle d'un boqueteau qui se remplit d'un brouillard où l'on gèle. Retour au matin.

22 septembre, mardi. — Fièvre; visite; un jour exemption de service. Je pourrai enfin rester tranquille, mais à midi on emmène tout le monde hors du village et l'on ne reviendra peut-être pas. Pourtant retour au soir et première nuit de sommeil dans la paille. A minuit juste, une fusillade sonne le réveil. C'est une attaque de nuit allemande.

Ici s'arrête ce journal écrit au crayon, sauf les deux dernières pages qui sont à l'encre. Une grande tache d'eau mêlée d'un peu de sang recouvre le haut des feuillets; l'écriture est ferme, moulée soigneusement, et dans sa sécheresse précise, parfois ironique, ce document reflète exactement l'état d'esprit de tous ces gens qui, prédisposés par nature à jouir de la paix, se trouvaient jetés sans préparation dans une guerre préméditée de longue date par l'ennemi et puisaient dans leur intrépidité réfléchie la force de le refouler puis de le contenir. Sur ce même carnet où Jean Maspero notait son itinéraire, on rencontre des croquis de soldats saisis dans des postures diverses, les listes des hommes composant l'escouade, les adresses parisiennes de quelques amis particuliers, une pièce de vers raturée et corrigée en plus d'un endroit, la *Préface* d'un recueil qu'il espérait pouvoir publier prochainement de ses premières poésies :

Quelques pages,... une heure à lire ou deux; l'espace
Entre deux chiffres noirs sur le blanc du cadran;
Le temps qu'il faut peut-être au nuage qui passe
Pour traverser le ciel et se perdre au couchant.
Peu de chose : un peu d'encre, une page jaunie;
Celui qui la lirait aurait connu ma vie.
Elle est là tout entière et rien n'en est caché,
Elle a passé dans l'ombre, en songe, en apparences,
En attente, en désirs inertes, en silences...
Je n'ai pas regardé le monde où j'ai marché.
Pour en atteindre un autre une vie est trop brève.
Mon but fut le néant, mon action un rêve,
Et rien ne m'a déçu, car je n'ai rien cherché.

J'ai sous les yeux la correspondance qu'il avait adressée à sa mère : toutes les lettres sont numérotées, étiquetées, avec la date de réception, et c'est aujourd'hui la meilleure part de ce qui reste de lui pour cette époque. Elles ne contiennent en général que quelques mots tracés au crayon hâtivement : « Je suis arrivé à Melun », « Je me porte bien », « Je pars pour Troyes », « Je pars pour Toul », non « c'est pour le camp de Mailly », enfin la lettre du 27 août nous laisse entendre qu'il est parti, sans le dire expressément, et désormais il ne serait plus pour les siens qu'un nom dans la 31e compagnie, 4e section, 231e régiment d'infanterie, flottant vaguement quelque part dans le nord, si une carte postale illustrée ne nous apprenait qu'à la date du 1er septembre il était dans la Meuse, rue de la Gare, mais le nom du village, que nous sûmes plus tard être Avocourt, est effacé. Il s'inquiète des épreuves de son Catalogue byzantin qu'il n'a pas eu le temps de corriger avant de partir, et le 4 septembre, il espère que

l'Imprimerie du Caire attendra la fin de la guerre, sinon M. Haussoullier voudra bien se charger de la revision. Tous ces billets arrivent en retard, par paquets, ceux du 14 septembre le 18, puis le silence se fait pendant dix jours, et le 28 une carte écrite à Dijon, le 25, à la gare, raconte en six lignes qu'il a dû être « renvoyé momentanément, ayant été légèrement atteint le 23 » mais que sa blessure est sans importance. Enfin, le 29 une longue lettre, arrivant d'Aix-les-Bains, rassura complètement les siens.

« La blessure que j'ai reçue, y écrivait-il, est, comme me l'a dit le premier major qui l'a vue, miraculeuse. Une balle de shrapnell m'a traversé la cuisse droite en plein et en oblique, sans rencontrer ni l'os ni l'artère. Il n'y a qu'à attendre que cela se referme. On dit que ces balles rondes en plomb n'ont pas de force de pénétration : la mienne a trouvé encore le moyen d'égratigner le genou gauche après avoir traversé la cuisse droite.

« Je l'ai reçue le 23, à Cheppy, près de Montfaucon en Argonne. Nous avons été attaqués dans la nuit du 22 au 23, la première, depuis quinze jours, où nous avions un toit. Les petits postes se sont laissé surprendre, et la fusillade dans les rues nous a réveillés. Je n'ai jamais vu quelque chose de plus épouvantable. Personne ne savait où étaient les Allemands, et on n'a jamais deviné s'ils étaient réellement entrés dans les rues, ou s'ils tiraient du dehors..... Les coups tirés dans les rues l'étaient au hasard. Un instant je suis arrivé à l'extrémité de la grand'-rue, cherchant ma compagnie; j'ai deviné à cinq ou six mètres un groupe confus, où on criait Halte! et Marche! J'ai cru reconnaître une voix, quand j'ai vu, juste sur un coin de ciel, la pointe d'un casque. Il était temps de s'arrêter. D'ailleurs eux-mêmes [ces Allemands] paraissaient désemparés et craignaient un piège, car ils n'avançaient ni ne tiraient plus. Si nous avions tenu dans le village, il en serait revenu bien peu de ces assaillants peu audacieux. Mais il n'y a plus d'officier. Tout le monde était parti au hasard. J'ai fini par rencontrer vers une heure l'unique lieutenant de ma compagnie, Blanc, qui tâchait d'arrêter quelques hommes. Il était malade et je l'ai presque porté pendant trois heures errées dans la nuit. Nous sommes revenus au village complètement désert, les Allemands n'osant toujours pas s'y installer; mais la position était perdue. Au petit jour, quelques bribes du bataillon se sont postées à 500 mètres du village, sur une crête..... Nous étions avant la crête, pour voir l'ennemi, mais nous ne pouvions pas tirer sur lui, puisque nous étions couchés dans l'herbe, la tête vers le fond du vallon..... Heureusement leur tir d'infanterie est nul et leur artillerie vise mal, ce qui fait que nous avons pu les arrêter là de cinq heures du matin à midi. Vers 11 heures et demie a passé sur nous un aéroplane prussien qui a jeté quelques fusées blanches au-dessus de notre ligne, pour signaler notre position à l'artillerie. Un quart d'heure après c'était la fin.

« Beaucoup se sont sauvés et sont morts de s'être sauvés. Nous sommes restés à quatre ou cinq, pendant que le lieutenant avait totalement disparu[1]. C'est vers midi que j'ai reçu ma balle. Tout le monde passait sans s'inquiéter de ceux qui demeuraient. Je ne sais comment j'ai

[1] Il n'a point reparu depuis ni en France, ni en Allemagne : on suppose qu'il a dû mourir dans quelque coin et que son corps n'a pas été retrouvé.

40 rue des Carmélites où il s'ennuya prodigieusement. Les ressources intellectuelles de l'endroit étaient des plus bornées. « Jusqu'ici, écrivait-il le 20 octobre, « j'ai trouvé de quoi lire, n'importe quoi, mais enfin quelque chose. Je vais sortir « demain pour voir s'il n'y aurait pas une bibliothèque prêtant ses livres, mais « cela me paraît peu vraisemblable »; il constata avec regret qu'il n'y en avait pas en effet. Et, avec cela l'affaire du congé de convalescence ne faisait aucun progrès. Malgré les circulaires ministérielles, les autorités militaires répugnaient à lui en accorder aucun : « Je ne connais, proclamait l'une d'elles, que deux « endroits possibles pour un soldat, l'hôpital ou la caserne ». Il n'y avait pas dans ce propos de quoi relever le moral d'un homme qui souffrait encore d'une blessure. Heureusement sa mère, désespérant de le voir à Paris, s'était décidée à l'aller rejoindre en province, et sa visite raffermit les courages non seulement de Jean Maspero, mais de son ami Sautter qui avait reparu au dépôt. Pendant huit jours et plus, du 3 au 10 novembre, mère et fils se quittèrent le moins possible; ils se procurèrent l'illusion d'être encore dans une de ces excursions qu'ils avaient l'habitude de faire en revenant d'Égypte, visitant les monuments d'Albi et poussant leurs reconnaissances assez loin aux alentours. Quand elle fut partie, Jean, plein d'une ferveur nouvelle, recommença son éducation militaire. Les rudes fatigues que son grade de caporal lui avait imposées en août et septembre lui avaient fait regretter de ne pas accepter le poste de sergent qu'on lui offrait au début de la campagne : il demanda donc à être du peloton des élèves-officiers qu'on formait alors, et il en fut du 12 novembre au 9 décembre. Puisque la guerre menaçait de se prolonger au delà de ce qu'on attendait, il voulut se mettre en état de servir le pays plus utilement qu'il n'avait fait jusqu'alors. Des amis bien intentionnés lui remontrèrent que c'était là une ambition funeste : les Allemands repéraient les gradés avec soin, et tout officier d'infanterie était presque certainement condamné. Il n'écouta aucun conseil timoré, et il passa brillamment l'examen. Il écrivait donc le 9 décembre : « J'ai maintenant le « brevet (de chef de section), mais la nomination ne se fait qu'en campagne. Du « moins serai-je nommé très probablement sergent dans quelques jours. Tu sais « comme j'y tenais; le commandant qui faisait passer l'examen est celui qui avait « mon bataillon dans l'Argonne, il me connaissait donc. »

La nomination se fit attendre plus de six semaines. Dans l'intervalle il obtint enfin ce congé de convalescence après lequel il avait tant soupiré, et du 13 au 19 décembre les siens le revirent une dernière fois à Paris, plein de vigueur et d'espoir dans le succès final, animé d'une gaieté un peu mélancolique, avide de savoir ce qui s'était passé depuis le commencement de la guerre dans le monde

de la science et de la littérature. Il corrigea quelques épreuves demeurées en souffrance du troisième volume de ses *Papyrus byzantins*, annota au crayon les derniers feuillets de son manuscrit qui n'avaient pas été envoyés encore à l'impression; entre la musique et les causeries intimes le reste du temps s'écoula presque sans qu'on le sentît, et quand le samedi, au soir, l'heure du départ sonna, il partit laissant à tous l'impression de la jeunesse sûre d'elle-même. Le 11 janvier 1915 il reçut enfin son grade de sergent, mais avec changement de compagnie, placé désormais dans la 29e, puis dans la 7e, tandis que ses amis Bon et Sautter étaient incorporés ailleurs. Enfin le 5 février au matin il quitta le dépôt, et je ne puis désormais mieux faire que de donner ici les extraits des lettres qu'il écrivit à sa famille jusqu'au dernier jour.

6 février 1915. — Me voici arrivé à La Roche, où nous avons un long temps d'arrêt. Le but est Chaumont où nous serons demain; de là nul ne sait toujours si nous revenons en Argonne ou si cette fois c'est pour l'Alsace. Il fait un temps superbe, et je crois que les vrais froids sont finis.

7 février 1915. — J'arrive ce soir à Clermont-en-Argonne; nous revenons donc exactement où nous étions au début. Il pleut mais le temps n'est pas froid et tout s'annonce mieux que la première fois.

Aubreville, 12 février 1915. — Voici la seconde campagne sérieusement commencée, mais il y a une différence énorme à la faire comme sergent; d'autant plus, qu'étant chef de section, j'ai en somme le rôle et quelques avantages du lieutenant. J'ai retrouvé la gare d'Aubreville où j'ai été embarqué le 23 septembre; c'est un symbole un peu ironique, que de reprendre la guerre exactement au village où je l'ai laissée il y a quatre mois. Mais la nouvelle manière de se battre me paraît jusqu'ici très supérieure à celle que j'ai connue. A présent qu'il ne s'agit plus d'avancer à la baïonnette, on prend la peine de s'installer. Les villages ont rallié quelques habitants, on revoit quelques boutiques, il y a même un mess qui jusqu'ici a pu fonctionner et nous faire très agréablement déjeuner. Je ne connais à la septième compagnie qu'un sergent, mais il y a plusieurs camarades avec qui lier conversation, et je revois Bon et l'architecte Castelin presque quand je veux. Le travail n'a pas été dur cette semaine. Toujours des pérégrinations dans cette sinistre forêt de l'Argonne, qui est maintenant dévastée. La moitié des arbres sont fauchés par les obus et se terminent en paquet de filasse effilochée, les buissons sont incendiés, ce qui subsiste est coupé pour faire des abatis ou des cabanes. Il reste une espèce de duvet galeux sur les collines, et des marécages dans tous les creux. Hier j'ai commencé à faire tracer une route par ma section; d'autres en font autant, jusqu'à ce que les tronçons se rejoignent et permettent d'aller du quartier général aux premières tranchées. C'est une route en abatis de rondins, jetée sur les marais, avec un magnifique pont qui a reçu l'approbation motivée d'une section du génie, en visite chez moi. Pas d'incidents, sauf une aventure bizarre à Vauquois, le 10. Nous travaillons à faire sauter la forteresse allemande établie là : le 10 le tout devait être achevé. Les Allemands, prévenus, ont fait une contre-mine hâtive qui a bien arrêté notre ouvrage, mais qui a détruit une de

leurs tranchées à eux, sans doute avec force dégâts, car on a entendu des cris de leur côté. Il semble qu'on prépare une trouée Vauquois-Boureuilles, en négligeant Montfaucon. De grands renforts se joignent aux Garibaldiens : des coloniaux, bientôt des Anglais.

15 février 1915. — Voici plusieurs jours de passés qui n'ont rien eu d'agréable; travaux de nuit exclusivement, sous la pluie, dans les marais; je ne sais pas comment j'ai fait pour conduire et ramener ma section, mais enfin c'est fait. Le dernier de ces voyages a été exécuté hier, car nous quittons demain la région d'Aubreville pour aller sur Vauquois.

Ce dernier billet, tracé sur carte-lettre, arriva le 20 février à Paris, puis le silence se fit pendant quatre ou cinq jours, mais le bruit d'une catastrophe se répandit on ne sait comment dans l'entourage de la famille et, à des regards compatissants, à des gestes presque respectueux, à mille petits indices, celle-ci devina sans qu'on lui eût rien dit le malheur qui tombait sur elle; bientôt après les lettres arrivèrent qui ne laissèrent plus subsister aucun doute, s'il y en avait eu encore, lettre de Jean Sautter datée du 20, longue lettre du 23 par un sergent Cohen qui était à côté de lui quand il fut frappé, puis un paquet contenant ce qu'on avait ramassé sur le corps, lettres de la mère, carnets de notes, menus objets d'utilité journalière, porte-monnaie, le tout serré dans un mouchoir, pauvres reliques d'une courte vie employée tout entière au service de la science et du pays. Ainsi qu'il l'annonçait dans la dernière lettre qui nous soit parvenue de lui, sa compagnie avait été dirigée sur Vauquois. Le 31e régiment avait été désigné pour essayer d'enlever le mercredi 17 la forteresse que les Allemands avaient construite dans ce village. Les officiers des compagnies et les sergents avaient été rassemblés le mardi, et mis au courant du coup de main préparé; trois compagnies du deuxième bataillon, dont la septième, et une du troisième, furent choisies pour mener l'attaque, les autres demeurant à l'arrière, en réserve. Les compagnies d'assaut avaient une tâche très dure, car avant d'atteindre la ligne ennemie elles devraient escalader une pente assez abrupte sous le feu, et il était évident que les pertes seraient lourdes. Au sortir de cette réunion, en rejoignant le cantonnement, Jean Maspero, ayant rencontré Sautter qu'il n'avait pas vu depuis plusieurs jours, les deux amis se promenèrent, par une belle fin d'après-midi, dans la rue du village pleine de soldats. Ils causèrent un peu de tout et enfin de cette mort que Jean sentait venir certaine; mais c'était avec une vaillance et une sérénité d'esprit complètes qu'il l'attendait. Après le dîner, ils se revirent encore au mess des sous-officiers de la septième compagnie, et ils burent du champagne gaiement à la bonne chance les uns des autres, puis ils se dirent adieu dans une dernière poignée de main. Le départ pour le front même eut lieu à minuit, et une marche de dix kilomètres

à travers la forêt mena la troupe près des positions de combat assignées, la septième compagnie au pied même de Vauquois[1]. Il y eut là une halte de quelques heures consacrée au repos avant l'action, mais Jean Maspero, ne pouvant dormir, écrivit quelques lettres d'adieu à des amis, puis il traça au crayon sur le dos d'une feuille de papier qui contenait déjà des renseignements d'ordre militaire, trois strophes inspirées bien certainement par sa conversation de l'après-midi :

Je suis seul sans doute à fuir le sommeil
Dans ce fossé morne où plus d'un est mort,
Où la nuit qui tombe en son rêve endort
Ceux qui ne mourront qu'au prochain soleil.

L'un malgré les pleurs, l'autre pour la joie,
Tous aiment leur vie et gardent l'espoir :
Ils dorment pourtant tandis que le soir
Prépare le sort que Dieu leur envoie.

Et moi qui longtemps ai voulu mourir,
Qui n'espérais plus mon bonheur du monde,
J'ai senti moi seul cette horreur profonde
Qui crispe nos corps quand ils vont finir.

Le matin du 17 février le vit à son poste d'attente dans la tranchée, en tête de sa section. Bien qu'il n'eût rejoint que depuis deux semaines à peine, il avait su conquérir en ce peu de temps la confiance ou l'affection de tous ses hommes, et sa vaillance leur avait souvent rendu aux heures pénibles l'énergie et la volonté nécessaires. Ce fut d'abord une canonnade violente coupée d'instant en instant par l'éclatement des mines, puis la *Marseillaise* trois fois répétée donna le signal de l'assaut. En ce moment, et avant même de sortir de la tranchée, Jean Maspero voyant que les hommes, sentant sur eux la mitraille, paraissaient hésiter légèrement, se retourna vers le sergent René Cohen, qui était à ses côtés, et lui dit : « C'est la plus belle mort qui vient à nous ». Comme il finissait de parler, il fut atteint d'une balle en plein visage et s'écroula foudroyé : la section, lancée en avant, passa près du corps, mais, dans le flux et le reflux du combat, personne ne s'occupa de ce qu'il devenait. Le lendemain seulement, vers midi, ses camarades le relevèrent. Le sergent Cohen recueillit pieusement tous les objets qu'il avait dans les poches et les envoya à la famille, puis on le déposa à la hâte avec trois sous-officiers,

[1] Lettre de Jean Sautter du 20 février.

nous pensons que la mort de Jean Maspero a pu être utile au pays, qui, après avoir souri à sa naissance et à ses premiers succès, lui a demandé de tout sacrifier pour lui.

*
* *

Cette courte notice ne serait pas complète si je n'y joignais l'indication, aussi exacte que j'ai pu l'établir, des livres indépendants publiés par Jean Maspero ou des articles qu'il inséra dans des *Revues* de France ou de l'étranger.

A. — LIVRES INDÉPENDANTS.

Papyrus grecs d'époque byzantine, in-4°, Caire, 3 vol., 1910-1915, dans le *Catalogue général* du Musée égyptien du Caire.

Organisation militaire de l'Égypte byzantine (forme le 201e fascicule de la *Bibliothèque de l'École des Hautes Études, Sciences historiques et philologiques*), in-8°, Paris, 1912.

Matériaux pour servir à la géographie de l'Égypte (en collaboration avec Gaston Wiet, forme le tome XXXVI de la collection des *Mémoires publiés par les membres de l'Institut français d'Archéologie orientale du Caire*), 1re série, 1er fascicule, in-4°, 1914.

B. — ARTICLES DE REVUES.

(Tous ceux de ces articles qui ne sont pas de simples comptes rendus de livres, ont eu un tirage à part variant de 25 à 100 exemplaires.)

Bracelets-amulettes d'époque byzantine (extrait des *Annales du Service des Antiquités*, t. IX, p. 246-258), in-8°, Caire, 1908.

Inscriptions romaines à Abou-Dourouah (Nubie) (*ibid.*, t. IX, p. 267-270), in-8°, Caire, 1908.

Notes épigraphiques (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. VI, p. 43-47), in-4°, Caire, 1908.

Études sur les papyrus d'Aphroditô, § I (*ibid.*, t. VI, p. 75-120), § II-V (*ibid.*, t. VII, p. 97-152), in-4°, Caire, 1908-1910.

Théodore de Philæ (extrait de la *Revue de l'Histoire des Religions*, t. LIX, p. 299-317), in-8°, Paris, 1909.

Deux vases de bronze arabes du XVe siècle (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. VII, p. 173-175), in-4°, Caire, 1910.

Le roi Mercure à Tâfah (extrait des *Annales du Service des Antiquités*, t. X, p. 17-20), in-8°, Caire, 1910.

Sur quelques objets coptes du Musée du Caire (*ibid.*, t. X, p. 173-176), in-8°, Caire, 1910.

Un diplôme arabe-chrétien du XIIIe siècle (*ibid.*, t. XI, p. 177-185), in-8°, Caire, 1910.

Un papyrus littéraire d' Ἀφροδίτης κώμη (extrait de la *Byzantinische Zeitschrift*, t. XIX, p. 1-6), in-8°, Munich, 1910.

Compte rendu de l'ouvrage de Quibell, *Excavations at Saqqara*, 1907-1908 (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXX, p. 277-280), in-8°, Paris, 1910.

Compte rendu de F. Aussaresses, *L'armée byzantine à la fin du VIe siècle, d'après le Strategicon de l'empereur Maurice* (dans le *Journal des Savants*, Nouvelle Série, t. VIII, p. 141-142), in-4°, Paris, 1910.

Les Papyrus Beaugé (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. X, p. 131-157), in-4°, Caire, 1911.

Un dernier poète grec d'Égypte (extrait de la *Revue des Études grecques*, t. XXIV, p. 426-481), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de l'ouvrage de Martin, *Les épistratèges* (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXII, p. 341-342), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de Matthias Gelzer, *Studien zur byzantinischen Verwaltung Ægyptens* (dans le *Journal des Savants*, Nouvelle Série, t. IX, p. 180-184), in-4°, Paris, 1911.

Le titre d'Apellôn dans Jean de Nikiou (extrait de la *Revue de Philologie*, t. XXXVII, p. 15-17), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu des Papiri della Società italiana (dans la *Revue de Philologie*, t. XXXVII, p. 215-217), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de Fr. Preisigke, *Papyri Strassburgenses* (dans la *Revue de Philologie*, t. XXXVII, p. 217-218), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de l'ouvrage de Fr. Preisigke, *Griechische Urkunden des Ægyptischen Museums zu Kairo* (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXII, p. 168-169), in-8°, Paris, 1912.

Compte rendu de l'ouvrage de P. Jouguet, *La vie municipale dans l'Égypte romaine* (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXII, p. 342-345), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de Bell, *the Aphroditô papyri* (dans la *Revue des Études grecques*, t. XXV, p. 215-223), in-8°, Paris, 1912.

Φοιδερᾶτοι et στρατιῶται *dans l'armée byzantine* (extrait de la *Byzantinische Zeitschrift*, t. XXI, p. 97-109), in-8°, Munich, 1912.

Compte rendu de l'ouvrage de Quibell, *Excavations at Saqqara*, 1908-1909 et 1909-1910 (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXIV, p. 208-210), in-8°, Paris, 1912.

Comptes rendus de Lesquier, *Les Institutions militaires de l'Égypte sous les Lagides*, et *Papyrus grecs publiés sous la direction de* Pierre Jouguet, t. II, fasc. II-IV, *et des Ægyptische Urkunden aus den Königlichen Museen zu Berlin, Griechische Urkunden*, t. IV, fasc. XI-XII (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXIV, p. 385-388), in-8°, Paris, 1912.

Rapport sur les fouilles entreprises à Baouît (dans les *Comptes rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres*, 1913, p. 287-301), in-8°, Paris, 1913.

Horapollon et la fin du paganisme égyptien (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. XI, p. 163-195), in-4°, Caire, 1914.

Compte rendu de Heisenberg-Wenger, *Byzantinische Papyri in der K. Hof- und Staatsbibliothek zu München* (dans la *Byzantinische Zeitschrift*, t. XXIII, p. 225-230), in-8°, Munich, 1914.

Græco-Arabica, § I (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. XI, p. 155-161), § II (*ibid.*, t. XII, p. 43-51), in-4°, Caire, 1914-1915.

Sur quelques inscriptions grecques provenant du grand temple de Denderah (extrait du *Recueil de travaux*, t. XXXVII, p. 93-96), in-4°, Paris, 1915.

A propos d'un bas-relief copte du Musée du Caire (*ibid.*, p. 97-107), in-4°, Paris, 1915.

Comptes rendus de Cantarelli, *La Serie dei prefetti di Egitto, III, dalla morte di Teodosio I° alla conquista araba;* de Marestaing, *Les écritures égyptiennes et l'Antiquité classique;* de Usener, *Kleine Schriften*, t. III (dans la *Revue des Études grecques*, t. XXVIII, p. 62-65, 75, 101-102), in-8°, Paris, 1915.

Compte rendu de Kalbfleisch, *Papyri Jandanæ*, fasc. I et II (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXX, p. 50-52), in-8°, Paris, 1915.

Les quatre derniers numéros de cette liste ont paru après la mort de l'auteur, et j'ai entre les mains d'autres articles et même d'autres livres, prêts ou peu s'en faut pour l'impression, qui seront remis aux typographes dès que l'apparition du présent volume m'aura permis de m'occuper d'eux.

Paris, le 2 novembre 1915.

G. Maspero.

CATALOGUE GÉNÉRAL

DES

ANTIQUITÉS ÉGYPTIENNES

DU MUSÉE DU CAIRE

PAPYRUS GRECS D'ÉPOQUE BYZANTINE.

[67140]. Recensement des propriétés foncières du comte Ammônios. — Long. 0 m. 290 mill., larg. 0 m. 281 mill. — Aphroditô.

J'ai publié au tome II du présent ouvrage un commencement de copie très hâtif de ce papyrus, fait en 1909. Le document perdu ayant été retrouvé, j'en donne ici le texte complet et corrigé, très différent de ce qu'il semblait être d'après les notes que j'avais seules alors entre les mains.

Les terres, ici comme au n° 67057 (col. III), sont divisées en catégories d'après les cultures : champs labourés, jardins, vignobles, marais, forêts (de palmiers). Le libellé type de cette notice me paraît devoir se traduire de la manière suivante :

(l. 3) (*Aroures connues*) *sous le nom de Psaios fils de Phêr, acquises* (?) *des héritiers de Papnoute le médecin, affermées à Apollôs, cultivateur* (*ou* colon) : *terre arable, 1/4 d'aroure.*

Pour le sens de la formule *ὀνό(ματος) Ψαΐου* etc..., cf. les *ἀρούρας καλουμένας Σαραπάμωνος* du n° 67113, l. 9.

Cursive ordinaire.

[☩ Γ]νω[σῆ α]ρο[υρων τō] μεγαλοπρ[επ̄ς κομε]τος Αμμωνι[ō]
2 ωρος κω[δικ/] Ἰωαννō ἐλλογι/ σχολ[ῆ κῆ κ]ηνσιτορος
3 ὀνος Ψαϊ[ō] Φηρ απ̄[ο ε]κβολῆ κλ̄ῆ Πα[πνō]τ̄ε (?)
ἰατρο[υ ῦ̄] Απολλων γεωρ/ σπ̂ῆ ⊢ d′
4 ὀνος Κ[υρα]ς Πρωμ[α]ωτος ῦ̄ Ωρο[ν] Παρας γε[ωρ/] σπ̂ῆ ⊢ η παραδ/ ⊢ ϛϛ

Ligne 2. La ligne d'abréviation de *κωδικ/* a laissé une trace avant le ï. Il faut donc restituer *κωδικ(ιον)* plutôt que *κωδικ(α)*. — *Ελλογι(μωτατου)*. — Sur Jean, scholastique et *censitor*, cf. nos 67097, *r.*, l. 41, 67117, l. 14, et 67118, l. 30-31.

Ligne 3. *Ονο(ματος)*; — *απο εκβολ(ης) κλ(ηρονομων)*; — *υπ(ο)*; — *γεωρ(γον)*. — *Απολλων* pour *Απολλωτα* : cf. plus bas, l. 9, *Πρωμαων*, et n° 67282, l. 3 : *Ερμανων*. — *Σπο(ριμης γης) (αρουρας) (τεταρτον)*.

Ligne 4. *Παρας* : cf. le nom *Παραω* à l'*Index* du tome II. — *Παραδ(εισου)*.

[67140] 5 ονος Βησαριωνος ϖρ[ω]τοκωμητο[υ π̄ῡ] Ἰαχυβιν
Μαξιμῶ γεωρ/ σπ̄ς ⊢ β
ονος Ερμαυωτος Ψενθαησιῶ απο εκ[θ]ολς Βησ-
σο[υρου]τος Π[ρομ]αωτς γεωρ/ σπ̄ς ⊢ ᾳ ζ
ονος Βικτορος Μακαριῶ π̄ῡ Ισακον Βι[κ]τορος μο-
νᾳ[ζ]/ ς γεωρ/ σπ̄ς ⊢ ϛ δ′ παραδ/ ⊢ ζ
[α]π° μεταλ τς αδεσπς Μονεχθη π̄ῡ Ανουβ[ι]ν
Μουσαιῶ γεωρ/ σπ̄ς ⊢ ϊγ
π̄ῡ Πρωμαων Ἰσακι[ου] σπ̄ς ⊢ ε αμπελ/ ⊢ α
10 τοπς Κεμηφεως π̄ῡ Ἰωαννη[ν] Μουσαιῶ γεωρ/ σπ̄ς ⊢ η παραδ/ ⊢ ζ
ονο[ς] Κυρας Πρωμαωτος π̄ῡ Ἰω[ανν]ην Μουσαιῶ
γεωρ/ σπ̄ς ⊢ ζ γ παραδ/ ⊢ ζ γ
ονος Α[ο]υκανῶ Χ[αι]ρημωνος τοπς Πιαμυλ σπ̄ς ⊢ γ θρ/ ⊢ α
ονος Ἰω[αν]νῶ .[.....] καταχ°/ ειρημ[ς] αδελφ/
των ς γεωργς απ̄ ⊢ θ δ/ θ ⸗ μ̄ ζ σπ̄ς ⊢ δ ζ παραδ/ ⊢ δ ζ
14 " σπς ⊢ νη ζ γ θρ/ [⊢α] α[μπ]ελ/ ⊢ α παραδ/ ⊢ [ϛ] ζ d′
15 νσ..κ δ.ι[...] χρυσικ/ ν̄ ϊγ κ/ ε

Au bas de la page, après un large intervalle vide :

τοπ[ς .....] κιῶ (?) [Απ]ολλωνος π̄ῡ [.....] σπς ⊢ ιγ d′ δενδρ/ ⊢ ε
[ ] ..... αχ [..... χρυ]σικ/ ν̄ β κ/ ιθ

Plus bas, après un nouveau vide, quelques lettres restant de deux lignes, d'une autre main.

Ligne 8. Αδεσπ(οτου) : un champ laissé sans propriétaire (à l'*απορον της κωμης*), et attribué d'office à Ammônios (?). Le second mot m'est resté indéchiffrable; il ne serait pas impossible de lire μεταλ(λαγης) τ(ου), ou μεταπτ(ωσεως). — Sur la κωμη de Μονεχθη, Μοναχθη, ou Θμονεχθη, cf. n° 67243, *r.* (B), l. 14.

Ligne 12. Cf. le lieu dit Πια Μελ dans P. Lond. IV (index 4 (*b*), *s. v.* Πια2 Μηλ2). — Θρ(υιτιδος γης).

Ligne 13. Lecture à peu près certaine : mais le texte semble inintelligible.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40883.

[67169 bis]. Vente de terrain. — Début du papyrus publié au tome II du présent ouvrage sous le n° 67169. 1er fragment : long. 0 m. 250 mill., larg. 0 m. 286 mill.; — 2e fragment : long. 0 m. 165 mill.; — 3e fragment : long. 0 m. 165 mill.; — 4e fragment : long. 0 m. 085 mill., larg. 0 m. 190 mill. — Antinoé.

Date : 11 février 569.

Écriture de Dioscore. [67169bis]

Quatre fragments, en mauvais état; le dernier se raccorde exactement au n° 67169.

χμγ //

† Β[ασιλε]ι[ας και υπατει]ας του [θειοτατο̄ ημ]ων δεσποτο̄ Φλα[υϊου] Ϊουστινου τ[ου αιωνιο]υ αυγο[υστο̄ αυτοκρα]τορος ετους τετ[αρτου], Μ μεχειρ επτακ[αιδεκατη] δευτ[ερας ινδ°// Εν Α]ντινοο̄ πολει τη λαμ[προ/] † Φλαυϊω Βικτορ[ι τω λ]αμπρο[τατω και] λ[ο]γιωτατω, υϊω το̄ λαμπροτατο̄ και σ[οφωτατο̄ σ]χ° Φ[οι]β[αμμ]ωνος του υϊο̄ του της μεγαλοπρεπους μνημης Θωμα (κ[ομ]ετος, γεο[υ]χουντι επι ταυτης) (της καλλιπολεως Αντινοεων, παρ εμου) Αυρηλιο(υ)ς Μελ[ι]ο[ς υιος Ιω]αν[νου, εκ] μητ[ρος Λε]οντιας, παρουσης αυτης κ[αι συνα]ιν[ο]υσης και σ[υ]νπειθομ[ε]νης τω παροντι ωνιακω γραμμα[τ]ειω, α[μα] τε [εγ]γυωμενης (κ[αι] [αν]αδεχομενης) την (πασαν) γνωμην (και πι[σ]τιν) και προαι[ρ]εσιν (και ασφαλειαν) και βεβαιω[σιν] του (προαφηγηθεντος) [υι]ου αυτη[ς Μελ]ιο̄ επι πασι τοις εξης δηλο̄μ^ε ομολογημασι (τε και συ[ν]θ[ημ]ασι) [εν τη π]α[ρουσ]α εγ[γρ]αφ[ω] φ[ρασει], οικειω αυτης και α[υτο̄] κινδυνω [και] πο[ρ]ω [και τ]ιμηματι της εξ [α]μφ[οιν] παντοιας αυτων υποστα[σεω]ς γ[εν]ικω[ς και] ϊδικως, ενεχ[υ]ρο̄ [λογω] και ῡποθηκης δικαιω, καθαπερ εκ δι[κ]ης, και ομο[λο]γο̄σης [τ]ον προειρημ^ε Μελιον τον νυν εφεστωτα και μ[ε]γιστην α[φι]κοντα

Ligne 3. Δευτερας : une singulière négligence a introduit plus bas la faute τριτης (tome II, p. 137, l. 29).

Ligne 5. Lire σχο(λαστικου) : cf. n° 67002, II, l. 2, et P. Mon. 6, l. 84. Sur l'avocat Phoibammôn, cf. n° 67299, l. 6, et P. Strasb. 40, l. 7, où il faut restituer και περιβλεπτου μνημης Θω[μ]α κ[ομετς, γ]εουχ[ο]υντι etc.

Lignes 6 et seq. Ici comme ailleurs, je rappelle que les mots imprimés entre parenthèses sont ceux qui ont été barrés par le scribe. La formule παρ εμου a été remplacée par l'emploi du nominatif. Plus bas, le notaire a cherché à alléger la phrase par la suppression de quelques répétitions inutiles. — Sur le *comte* Thomas, cf. n° 67320, l. 1.

Ligne 14. Εξ αμφοιν : la comparaison avec le n° 67311, l. 14, rend cette lecture à peu près certaine.

Ligne 16. Ομο[λο]γο̄σης est douteux. C'est de ce mot que dépendrait παρασκευασαι à la ligne 19. Toute cette phrase est mal construite, et c'est à tort que le nom de Melios y est introduit : Leontia veut dire que, de concert avec son fils aîné, elle a décidé le cadet à souscrire au contrat : c'est elle qui le représente, car il est apparemment trop jeune pour assister à la vente.

Ligne 17. Αφικοντα : le *Thesaurus* d'Henri Estienne cite plusieurs exemples de cet aoriste actif. On pourrait compléter en αφηκοντα, mais la lacune semble trop courte.

[67169bis] ηλικίαν, και Γεώργιον τον αυτου ομογνήσιον αδελφὸν, (εφ) [ο(ν)υ] ποιειτ[αι] τους λόγοὺς αποντ\ος/α ως παροντ\ος/α, παρασκευασα[ι] αυτον στε[ρ]ξαι και εμμεῖναι τη παροῦσα ε[γ]γραφω διαπράσει διηνεκ[ῶς] απαρα[βάτως], τω προσημανθέντι αυτη[ς] κ[ινδύν]ῳ, αφ[. . .] το̄ με[ί]ζο[νος. . .

2e fragment.

[. . . . .]υτων σ.π[.].ας εν παν[τι] [. . . . . Ομολογουμεν ημεις] οι προγεγρ[α]μμενοι Μ[ε]λι[ος] [υιος Ιωαννου και Λεοντια θυγάτηρ Βίκ]τ[ο]ρος, εκ [μ]ητρὸ\ας/[ς] Η.. . . . ., [. . . . . . αμφότεροι ορμώμενοι απο κώ]μης Μα[γδ]ώλων Μιρὴ το̄ Ερ[μο̄] [πολίτο̄ νομου, ποιούμενοι δε τους λο]γο̄ς υπερ τε εαυτων και υπ[ερ] [του προειρημένου αποντος Γεωρ]γιο̄, αυτων υἱου ϛ αδελφ/ Μελιο̄, [δια ταύτην την εγγραφον ομολογίαν της α]σφαλείας ητοι πράσεως, [ηνπερ εθεμεθα σκοπῶ δικαίω κϛ καλῆ πιστ]ει και αμετανοήτω και αμεταβλη[τω βουλήσε]ι καθαρὰ τε προθέσει και συνειδήσει ορθῆ τη διανόια, ἄνευ παντὸς δολου και φόβο[υ] κ[αι] βίας και ανάγκης και απάτη[ς] και πάσης συναρπαγῆς τε και περιγραφῆς κ[ατ]α νόμους, αμα τε επομνυμε[νοι] τον θεῖον και σεβάσμιον ορκον και την νίκην και διαμονὴν το̄ γαλη[νοτϛ] ημων δεσπότου Φλαυΐου Ἰουστίνου του αιωνίου αυγούστο̄ αυτοκρα[τορος], πεπρακέναι σοι τω πρ[ο]ειρημ(ε)ϛ λαμπροτατω Βικτορι και καταγεγραφ[έναι] και παρακεχωρηκέναι κ[α]ι [εκκ]εχωρηκένα[ι κ]αι παραδεδωκέναι σοι, απο του νυν επι τον [α]ει εξης απαντα κα[ι] πρ[ο]ελαυ[νοντα χρονον] δια παντος εις [το] π[α]ντελε[ς], πλη[ρ]εσ[τ]α[τω παντι δεσποτειας]

Ligne 18. Ου ποιειται etc... : au nom duquel elle prend la parole. L'expression ποιεισθαι τους λογους est bien connue : cf. P. Mon. 7, l. 11-12; Evagrius (*Hist. eccl.*, II, 4) : παρα Ευσεβιου... ποιουμενου τους λογους υπερ τε εαυτου... και υπερ Φλαβιανου του γενομενου επισκοπου etc... — Ου a dû être corrigé sur ον, de même qu'à la ligne suivante, on a fait αποντος de αποντα. La préposition εφ (ον) ayant été barrée, le notaire lui a substitué un simple génitif : on attendrait υπερ ου. D'ailleurs il est possible que υπερ ait été écrit entre les lignes, quoique l'on n'en distingue actuellement aucune trace.

Ligne 19. Παρασκευασαι : on discerne peut-être un vestige de l'ι. Sur ce sens de παρασκευαζειν, cf. n° 67089, *v.*, l. 26-27, et P. Mon. 7, l. 79. Αυτον se rapporte à Georges, le fils absent.

Ligne 22. La lacune entre les deux fragments ne doit guère dépasser une ligne.

Ligne 28. Lire αυτης υιου, ou effacer le mot Μελιου.

Ligne 30. [Σκοπω] δικαιω και καλη πιστει : cf. n° 67098, l. 8.

Ligne 33. Περιγραφης : ligature du φ et de l'η, caractéristique de l'écriture de Dioscore (cf. nos 67002, I, l. 4, 67279, l. 21 etc.).

Ligne 39. Cf. P. Mon. 12, l. 11.

δικαι[ω] κ̣[αι] καλῇ ϖ̣[ι]στει κ[αι ϖασῃ εξουσια και κατοχῃ και κυριοτητι], [67169ᵇ·]
[την υπάρχουσαν ημιν εκ γονικῆς ημων διαδοχῆς αρουραν μιαν]
[ἄνυδρον οὖσαν, καθαρᾶς σπορίμης γῆς, διακειμένην επι της αυτης]
[κώμης Μαγδώλων Μιρὴ του Ερμοπολίτου νομοῦ, εν τρίσι τοποθεσίαις]

3ᵉ fragment.

[εν τῃ] τρίτῃ τοποθεσια ἄμμ[ατ]α̣ ϖέντε̣ α̣[. . . . . κ]τ̣[ήμ]α̣τα̣ . . . .
. .
[. . . . .] ε̣ισιν, της ὁλοκλήρου και ϖρα̣θείσης ὑμιν ἀρουρης ἀπ̃ εξηκοντα
συγκε̣[ι]μενης τῳ δημοσίῳ σχο[ινίω]
[τεσσ]άρων ἀμματων (στηθ̄ος επισ̣τ̣[αν]τ̣ος)· οι δε γείτονες των αυτων ϖεντε
[αμ]ματων κατα τας αγρογειτν[ιας] δ̣ηλ̣[ου]ντ̣αι ὅτως· επι μεν νοτῳ δημό-
σια ο̣[δος]
[αγ]ουσα επι τ̣ο̣ επ̣οίκειον ϖαράνω τη[ς ἁ]γίας εκκλησ̣ί̣α[ς τ]ης εκεῖσε το[υ]
Πρ[ο]
[δρ]όμου και βαπτ̣[ισ]τ̣ου ἁγίο̄ Ἰωάνν̣ο̄, λιβὸς τ̣ο̣ [συν]τελικ/ δ̣[ε των Θεοφόβ]ων
ανθρώπω̄ν
τ̄ο καλουμ̃ς (Φαρ. . λου̣ . τ̣ . ι) Πους̄, επι δε απηλιώτου των ησ̣[. . . . . .
. . . . .]
Ligne 79 η οιοι αν ωσι γείτ̣ονες ϖάντ̣[η ϖαντό]θεν των ϖρο̣δ̣[ηλωθέντων τριῶν τόπο]
θεσίων της ϖ̣[ραθεί]σης ὑμιν ϖαρ ημων ολοκλήρ̄ο [αρουρας. . . . .]
γιγνομενῳ ϖώπ̣ο̣τ̣[ε] εις τ̣α̣ς γ̣ειτν̣[ί]α̣ς αυτης ει αλλ̣[. . . . . , καθ οιον]
γαρ δήποτε χρόνον βεβ[αι]ώσωμεν ταύτην, τιμῆς [δε της ϖρος αλλήλους]
σ̣υ̣μπεφωνη[μ]έ̣[ν]η̣[ς] και σ[υναρ]ε̣[σασ]η̣[ς τε]λε̣[ι]ας [κ]αι α̣[ξίας, χρυσο̄
νομισμάτων]
ὀχτὼ, εκαστου ϖ̣[αρὰ κ]ερά̣[τια εξ, τω δημοσίῳ ζυγῷ της Αντινόου ϖόλεως· γι/]
[ν̣ η π̣/] μη, απερ [ταυτα της τιμης χρυσινα ανειληφαμεν ημεις οι]
[α]π̣[οδ]ό̣μ̣ε̣ν̣[οι Μέλιος και Λεοντία, ϖοιούμενοι τους λόγους υπερ Γεωργιο̄],

Ligne 42. Cf. l. 70.

Lignes 43 et seq. La lacune doit sans doute se remplir de cette façon : l'aroure s'étend sur trois localités, chaque localité (*τοποθεσια*) comprenant tant d'*ammata;* le total de l'aroure vendue fait 64 *αμματα*. Le terrain vendu n'était pas d'un seul tenant, puisque nous trouvons plus bas une liste des voisins de la troisième *τοποθεισα*.

Ligne 47. Sur l'aroure à 64 *ammata,* cf. n° 67151, l. 106. — *Στηθος :* une petite dune de sable (?).

Ligne 49. *Παρανω :* cf. le *ϖαρακατω* du n° 67087, l. 13.

Ligne 50. *Το συντελικον* (?) : le couvent (?).

Ligne 51. Tō (pour *το*) ajouté en marge; de même *γαρ* à la ligne 55.

Ligne 56. A[*ξιας*] : cf. P. S. I., 66, l. 10; P. Mon. 11, l. 40. C'est ainsi qu'il faut corriger *κα[θαρ]ου* aux n°s 67097, r., l. 13, et 67098, l. 18.

[67169bis] 60 παρᾳ σῷ τοῦ φ[ριαμένου Βικτορος δια χειρὸς σω εις χείρας ημων, παρόντων]
[των μ]εσίτων[(?) . . . . .
[. . . . .]οτω[. . . . .

4e fragment.

[. . . . .] υπογρα[φ . . . . .
65 [. . . . απο τω ν]υν επι το διη[ν]ε[κὲς . . . . .
[παρακεχωρημ]ενη σοι παρ ημων ε[. . .
[. . . . . σε τον] πρ[ι]άμενον Βικτορα κ[ρατειν και κυριεύειν]
[. . . . .]ν διαδ[. . .]ν αιωνί[ω]ς καὶ κυρίως ἀεὶ υπερ σ[υντελείας και]
[.].ι. . . . . της προονομ[αστ]θείσης και φραθ[ε]ί[σ]ης [σοι παρ ημων]
70 μίας ἀρο[ύρ]ης [α]νύδρου καθαρᾶς σπορίμης γῆς μ[ετα παντὸς του δικαίου]
και της καθολ[ου] αυτης αγρογειτνιας, κατὰ τὰ ἀρχαια αυτη[ς ορια, της]
διακειμ[ένης εν τρισὶ τοποθεσ[ι]αις, ως πρ[ολε]λεκ[τ]α[ι], επι π[εδιαδος κωμης]
Μαγδωλων Μιρη, τελο[υσ]ης μονον αει ποτε εις [τ]|ο δημόσιον λογιστηριον

Ici commence le dernier fragment, publié au tome II sous le n° 67169.

Ligne 68. On ne peut lire *διαδουναι* ni *διαδωσειν;* et d'ailleurs le sens de ces mots conviendrait mal ici.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40466, *b*.

F

SUPPLÉMENT À LA PUBLICATION DE LA TROUVAILLE DE KÔM-ICHGÂOU.

67279. **Requête au duc de Thébaïde** (Callinique). Apollôs, du village de Poukhis dans le nome Antaiopolite, fermier des héritiers du comte Phoibammôn, se plaint d'avoir été contraint par les topotérètes d'Antaiou, à payer des impôts qui régulièrement ne devaient pas être à sa charge. — Long. o m. 310 mill., larg. o m. 430 mill. — Antinoé.

Date : vers 570.

Écriture de Dioscore : analogue à celle du n° 67002 et des autres requêtes. — Il manque tout le bord gauche : mais le fragment détaché n'est autre que la bande de papyrus publiée au tome I sous le n° 67010.

☧ Φλ[αυϊῳ Τριαδι]|ῳ Μαριανῷ Μιχαηλιῳ

† Δεησις και ϊκ[εσ]ια π/ εμο̄ Απολ-
λωτος ελ[ε]εϊνο̄ απº Πο̄χεως

της κω του Αντ[αι]οπολιτο̄ νομου.

Ευεργετημα | μεγιστον προκειτ[α]ι πασι τοις αδικουμεν[οι]ς η τη[ς ϋ]μετερας ευκλειας εκδικια. Εγω

τοινυν, του[το] | αυτο ακριβως επι[σ]ταμενος, προσϊμι το[ις] ευκλεεσι και ανεπαφοις ϋμω[ν] ϊχνεσι,

βουλομενος τ|ων δικαιων τυχειν, εν αφατοις περιπεπ[τ]ωκως ζημιωμασι, μηδενος προκειμενο̄,

παρα της σεμ|νοπρεπεστατης κυρας Θεοφιλης, της γαμετης το̄ της περιβλεπτο̄ μνημ[ης] Φοιβαμμωνος

Διοσκορου Ιουλ|ιο̄. Το γαρ κατ' εμε πραγμα εν τουτοις εχω. Διδασκω την ϋμετεραν ενδοξ[ο]ς φι[λ]ανθρωπιαν,

Ligne 1. Les autres noms n'ont pas été écrits. Voir l'article cité à la *Bibliographie.*

Ligne 2. Après Απολλωτος, un espace vide, destiné sans doute au nom du père, qui n'a pas été inséré.

Lignes 4 et seq. Cf. n° 67008, l. 7-8.

Ligne 6. Cf. Nov. 80, 2 : τυχοντας των δικαιων; de même dans Nov. 86, 1, etc...; voir aussi la requête (δεησις) d'Eusèbe de Dorylée à l'empereur Marcien (Evagrius, *Hist. eccl.*, II, 4 : των δικαιων αξιουντες τυχειν). Tout ce morceau d'Eusèbe est d'ailleurs d'un style curieusement analogue à celui de nos requêtes égyptiennes.

Ligne 8. Γαρ : écrit en correction du mot δε, effacé à dessein. — Κατ' : apostrophe dans le ms. — Evagrius, *ibid.* : τα δε του πραγματος εν τουτοις.

[67279] ην ο Θς και οι Θ[ει]‖οτατοι δεσποται τω[ν] σκηπτρων προεκριν[α]ν καταστησαντες αρχειν ταυ[τ]ην την αθλιαν
Θηβαιων χωραν, [και] | α[ν]αστειλαι τα πικρα [τ]ων ενοικοντων αυτ[η]ν αδικηματα, ευ ειδοτες αυτης το μισοπονηρον
εν απασι και πολ[υμ]‖ελες αυτης δικαι[ο]πραγεστερον, ως μισθωτης ετυγχανον του ειρηνης της προρηθεισης
ανδρος Θεοφιλ[ης], | φημι δη τω μακαρ[ιω] κομητος Φοιβαμμω[ν]ος, και των εκφοριων των υπ εμε τοτω την
αποδοσιν εκ φλη[ρ]‖ους ποιουμαι καθ [ετος] μετα πασης ευγνωμοσ[υ]νης. Και της τοποτηρη[σ]ιας επιλαβομενος
της Ανταιοπολιτω[ν π]‖ρωην, Διος, ο λαμπ[ρ/ κ]αγκελλαρ/, ο και υιος Θεοδοσιω Βικτορος Ιουλιω, επεξηλθεν μοι υπερ Θεοφιλης και
Διοσκορω του λα[μπρ/] | αυτης υιω, απητησε[ν μ]ε επι της αρχ Αθανασιω το[υ] ὑφυεστ ὑ μ ευστ. Και τοτω του τροπω, π αυτων
παλιν, τοποτηρ[ητ]ης γενομενος Ελλα[διο]ς ο λαμπρ/ σκρ/ απητησεν με ετερα υπερ αυτων ὑ η ||. Και ο[υ] μονον οτι παριδεν
με εις ταυτα ο α[υτος] | Διοσκορος και Θεο[φιλη] η αυτω μητηρ, μηδεν εκ τουτων [δ]εδωκοτες μοι, αλλα [κ]αι ε[π] αυτοις τοτοις
θ μεν [εμ]ας, ζ δε [της] μητρος μου. Και
αφειλ[α]ντο μοι δεκα [εξ] | κυκλατας ιππους [εμ]ας, και βοικα ζωα εννεα, και
..τω β[ια]ιως α[πε]σπασαν π[αρ]ασκευασαντες μ.....τα α[.....]μιας τοις τοτων γραμ[μασι]
υποζυγια δυο, και τρεις αχυροθ[ηκ]ας εμας και ταις χ.
μεμεσωμενας α[ρταβαι]ς (?) σιτινω τε και ξη[ρω χ]ορτω, και εικοσι σιτω, και ο[ι]νω αγγια εκατον δεκα εξ, και ερα[ια]ς λ[ιτ]ρας εξηκοντα,.....

Ligne 9. Σκηπτρων : ceci confirme la lecture adoptée au n° 67005, l. 5. Expression fréquente à cette époque. Cf. Evagrius, I, 13 (*et passim*) : Λεοντος τα σκηπτρα διεποντος.

Ligne 11. Πολ[υμ]ελες : avec le sens de « qui prend beaucoup de peine ». Quoique cet adjectif ne se rencontre pas dans ce sens, il a très bien pu l'avoir, et cette restitution me semble préférable à πολ[υωφ]ελες ou πολ[υτ]ελες, qu'on pourrait encore proposer.

Ligne 12. Suppléer un mot comme αρουρων après τουτου : cf. par exemple n° 67327, l. 32 : των υπο σε μου αρουρων, et *passim* : των υπο σε αρουρων.

Ligne 15. Αρχ = αρχης; — υπερφυεστατου, νομισματα μ' ευσταθμα. — Restituer peut-être απητησε[ν τ]ε.

Ligne 16. Ο λαμπροτατος σκριναριος. — Παριδεν : (*sic*) pour παρειδαν.

Ligne 18. Κυκλατας : *cyclatas*, « ferrées ». Cf. le mot κυκλοποδες, employé par Théophane (*Léon l'Isaurien*, an 1) pour désigner des souliers ferrés. — Αχυροθηκας : lecture douteuse, à cause du verbe αφειλαντο. — La note additionnelle ajoutée en petits caractères se prolonge après le mot εμας et se termine par quelques lettres illisibles à la fin de la ligne 19.

Ligne 19. Lire sans doute μεμεσ⟨τ⟩ωμενας. — Εικοσι : αρταβαις ou αρταβας (?). — Εραιας pour ερεας, forme constante dans les papyrus d'Aphroditô (cf. n° 67057).

και τη[ς] εμης αμαξ[η]|ς οπισσωτρον σιδ[ηρου]ν ἓν ενος ταυτης τροχο̄ [η]τοι [67279]
περιβλημα, και τριων ενια[υ]τω̂[ν] τον καρπον
ητοι [τ]ον οινον τ[ω̂]|ν ὑπ εμε χωριων. [Ο]θεν εξορκιζω ὑμας κατα τη[ς] αθα-
νατου κ[ο]ρυφης και τ[ων Θ]ε[ο]σεβεστατων
βασιλεων και οικο[υμ]|ενικω̂ν ημων δεσπ[ο]τ[ων] του διαδηματος, και της
ὑπερ παντα σωτηριας υμων, ει παρα[στ]αιη προσταξαι
ικανω̂ς εκδ[ικη]|θηναι μ[ε] και αναλη[μφθ]ηναι τα ειρημ̄ μο̄ πρ[αγμ]ατα και
ζημιωματα παρα [τω]ν ειρημενων
[Θ]ε[οφιλ]ης τε [και] | Διοσκορο̄· αδικως κ[αι επι] αιτια αυτων κ[αι] προ-
φασει α[πητη]θην ὑπερ αυτων παρα των ειρ[η]μ̄ [Ελ]λαδιο̄ και Δῑο
[των μετ αλλη̄λους τοπο]|τηρησαντων το[τ]ε, και ε̣χ[θρω̂ς γε] των χρησαμενων
κατ εμο̄. Κ[αι αντι] ταυτης της ευεργεσιας το τριτ[ο]ν βλ[ησε]ως (?) προσ
προ[ρισω μεν τοις υμων π]|αιδαριοις ει[ς] λογο[ν δωρ]εα̂ς ὑ[π]ερ εξανυ̣σεως,
το δε δ[ιμοιρο]ν οπως καγω ευρω, εις ανατρ[οφ]η̄ν της εμης γεραιοτητ[ος]
[και των νηπιων εμων τ]|ε̣κν̣[ων των ελεεινοτατων δο]υ̣λων ὑμων· ο̣π̣[ως]
ε̣[ν]δ[ελ]εχ[η πρεσ]ξε̣[ι]αν και ευχη̄ν δια παντος ανυ̣[ψ]ω πρ[ο]ς τον Θν̄,
ὑ̄ διαμο[νη̂ς]
και σωτηριας τ̣ης ὑμω̣[ν] φιλ[α]νθρωπιας, δεσποτα [†].

Ligne 20. Οπισσωτρον : η αψις του τροχου (Hesychios).

Ligne 21. Κορυφης : φη écrit en monogramme. — Cf. Evagrius, *loc. cit.* : τη αθανατω υμων κορυφη. — A la fin, la restitution est peut-être un peu courte.

Ligne 22. Δεσποται του διαδηματος : c'est le titre pharaonique de *nebti* (cf. A. Erman, *Aegypt. Glossar*, p. 61) ou « maître des couronnes ». Cf. les mots κυριος βασιλειων sur la pierre de Rosette. Il est curieux de retrouver le titre δεσποτης διαδηματος dans la traduction donnée par Hermapion (Amm. Marcell., XVII, 4) de l'inscription d'un obélisque.

Ligne 25. Les traces confuses qui subsistent avant la lacune font songer au mot εχθρως : la restitution γε των est beaucoup plus hypothétique. — Βλ[ησε]ως ? Le verbe βαλλειν est souvent pris dans le sens de « payer » : cf. n° 67049, l. 12.

Ligne 26. En publiant le fragment 67010, j'ai lu τ̣ο les premières lettres de cette ligne; les traces sont douteuses. Προσπορισω n'est peut-être pas le mot dont s'est servi le scribe; mais le sens était celui-là. — Διμοιρον; la première lettre a été plusieurs fois corrigée, et le δ se lit difficilement; du ν final il ne reste que le second trait vertical. Toutefois le sens exige, semble-t-il, la lecture que je propose (le scribe avait peut-être écrit d'abord λοιπον).

Ligne 27. Cf. Evagrius, *loc. cit.* : και τουτου τυχοντες αδιαλειπτους ευχας αναπεμψομεν υπερ του αιωνιου υμων κρατους, Θειοτατοι βασιλεις.

Ligne 28. Comme dans d'autres requêtes de même type, la dernière ligne, faute de place, ne commence qu'au milieu environ de la largeur du papyrus. Les lignes de la fin, plus serrées, sont d'une écriture un peu plus fine que celles du début.

Suscription au verso (tirée tout entière du n° 67010) :

☧ Δέησ̣ι̣ς̣ κα̣ι̣ ἱκε̣[σία] π^{α}/ [Α]π̣[ο]λ̣λ̣[ῶτος] ελεϊν[ου]
απο Π̣ο̣υ̣[χεως]
[κω^{μ} του Ανταιοπ^{ολ} νομου].

Au verso, quelques vers de Dioscore :

✝ Θ[ηϐη] πασα χ[ο]ρ̣ευ̣[σον, ειρηνην δεχου]·
ου γαρ θεωρησης κακ[ουργικ]η̣ν̣ ετι,
παντη δεο̣ς̣ πεφυκε̣ν ασπ[ιλου δ]ικη̣ς̣
[το]υ πανταριστου και διεσμ[ι]λιγμενο̣υ (*sic*)
ν̣εου̣ Σολωνος λε̣ι̣πον ε̣. ε̣θι̣α̣ σ̣αφη
Δ̣[ευρο] χ̣[αρις] κ̣α̣ι̣ [χ]α̣ρ̣μ̣[α] κ̣α̣ι̣ α̣ν̣θ̣ο̣λ̣ο̣φον
του^{ς} ευμενεις νικηφορους στρατηλατας
αιεν αγαλ̣λ̣ε̣. . . . .
. ης οι νομοι τρεμουσι πιστα φυλαττειν
. . . . η και θεμετρα του Νειλου
[. . . . . 2 vers . . . .]
[Ε]γ̣ρ̣α̣ψ̣α̣ς και παλαι λ[ι]χ̣α̣ς [. . . . .
κς σ[ο]υ χαραξη τους̣ χ[ρονους διπλω]μ̣α̣ τ̣ι̣.

Verso. — *Lignes 1-4*. Cf. nos 67131, *v.*, l. 1-4, et 67315, l. 53-55.

Ligne 2. Lire θεωρησεις. — Κακουργικην : pris substantivement. — En face de ce vers, dans la marge droite, on lit : αγωγας εξεχ. . ρης σοι.

Ligne 6. Presque entièrement effacée. Mais cf. n° 67317, l. 10.

Ligne 10. Θεμετρα : pour θεμεθλα (?).

Lignes 12-13. Cf. nos 67131, *v.*, l. 17-18, et 67315, l. 38-39.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43623; J. Maspero, *Les papyrus Beaugé*, dans le *Bulletin de l'Inst. franç. d'archéol. orient. du Caire*, X, p. 132 et seq.; reproduit dans Preisigke, *Berichtigungsliste der griech. Papyrusurkunden aus Aegypten*, p. 101-103.

67280. Ordre (πρόσταγμα) du *praeses* de Thébaïde aux gens d'Aphroditô, relatif à l'annone. Ce document est semblable au n° 67030, mais il porte une date différente. Malheureusement, le nom du *praeses* (*κόμης καὶ ἄρχων*) a disparu ainsi que toute la première ligne. — Long. 0 m. 244 mill., larg. 0 m. 679 mill. — Antinoé.

Grosse écriture droite, très soignée (même type qu'au n° 67030).

(A) . . . .
Τ[ου] και[ρ]οῦ ενσταντος εν ω χρη την της απαραιτητο̄ σιτοπομπιας φροντιδα γε[ν]εσθαι της ευτυχ[ους]

..αχι.....
δε̣[υ]τέρ[ας] ε̣πινεμήσεως, ϖάσης ραθυμιας μεμψιν εκκλεινοντες εκπεμψαι [67280]
ταύτην ε̣[ι]ς τ̣ην Αλεξ̣ανδ̣ρέων
μεγαλό[πολ]ιν μετα ϖαντὸς φόβ̄ο σπουδασατε, μικροις σκαφεσιν εμβ̣αλλο-
μενοι το ε̣π̣[ιζη]τ̣ούμ[ενον με]τ̣ρον
ευθὺ κ[αι ϖα]ραχρῆμα, κατα την ὑποτετα[γ]μένην γνῶσιν της τάξεω̣[ς]·
ταύτ[η]ς χ[αρ] ενεκ̣εν της αιτιά[ς]
5 εκ τ[ά]ξεως απέσταλται ☩ Legi ☩
Legi

Τ̣οις απο κώμ̣ης Αφροδίτης τ̄ο Ανταιοπολιτου.

(B) [☩ Χρη εκ της υμων κωμης, κατα μίμησιν της ϖαρελθούσης]
[ϖρώτης επινεμήσεως το ὑποτεταγμένον μέτρον λόγω εμβολῆς δευτέρας]
[επινεμήσεως εισενεγκεῖν και εμβαλέσθαι ϖλοίοις, και τον]
ϖρ[όε]δρ[ον και τον επιμελητὴν και τους ναύτας μετα και των]
5 ϖλοίων ϖεφορτωμένων των γενημάτων εκπέμψαι εις
τ̣ην τάξιν ϖρος τ[η]ν συνήθη ϖρᾶξιν των ὑπομνημάτων,
ωστε μετα ταυτην εκπεμφθῆναι το αυτο μέτρον εις την
μεγαλόπολιν Αλεξάνδ̣ρειαν (*sic*)
Σ̣ίτ̄ο ⁜ ,ς ρ

(A) *Ligne* 2. Au début, traces d'un mot ou deux ajoutés entre les lignes; de même, au-dessus de *καιρου*, on distingue l'extrémité inférieure de quelques lettres ajoutées avant la ligne 1.

Ligne 3. En dehors des textes papyrologiques (nos 67030, A, l. 3; B, l. 10; 67286, l. 14; 67295, I, l. 13), l'expression de *μεγαλοπολις* ou *μεγαλη ϖολις Αλεξανδρειας* est fréquente dans les textes littéraires : *Ed. XIII Justin.*, I, 2 et *pass.*; Evagrius, *Hist. eccl.*, II, 4 (éd. Bidez, p. 43) et *pass.*; *Vie de St Spyridon* (fragment publié par Usener, *Kleine Schriften*, III, p. 81); *Chron. Paschale*, anno 533.

Ligne 4. Lire ⟨*κινδυνω*⟩ *της ταξεως*, comme au n° 67030, A, l. 5.

Ligne 6. *Legi* est certain (et non *κελς*), malgré que la première lettre ressemble fort à un *κ* grec; cf. n° 67320, A, l. 7.

B) *Ligne* 6. Lire de même *συνηθη* [*ϖραξιν*] au n° 67030, B, l. 8.

Ligne 7. Le n° 67030, B, l. 9, porte *μετα ταυτα εκπε*[*μφθηναι*] : corriger ainsi ma restitution *εκπε*[*μψαι*].

Ligne 9. ⁜ signifie sans doute *αρταβαι* (cf. n° 67030). Je ne vois pas d'autre interprétation à proposer, bien que l'origine de ce sigle soit malaisée à expliquer.

[67280] 10 αφ/ τέως του δ/ μικρ/ σκαφ/ σίτō ✱ ,β ς τας εικ/κ/ α ς β
λοιπαὶ εις την μεγάλ/ εμβολὴν σίτō ✱ ,δρ//

Suscription au verso :

[☩ Τοις απο κω]μ̣ς Αφροδι[τ]η̣[ς τō Ἀνταιοπολιτου]·

Ligne 10. Αφ (ων) *τεως του δια μικρων σκαφων :* il semble que ce soit là une manière de parler prétentieuse pour *λογος δια μικρων σκαφων* (cf. n° 67030, B, l. 13). — (Και) *τας εικ/κ/ : τας εικοστας* (cf. n° 67286, l. 7); les deux *κ* sont barrés du même trait. On ajoute ici les *εικοσται* de la première et de la seconde indiction (α ς ϵ?); au n° 67030 il n'était pas question de ces *vingtièmes*.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40452.

67281. Ordre (πρόσταγμα) de Dioscore, *praeses* de Thébaïde à Apollôs fils d'Isaac, lui enjoignant d'accepter les fonctions de *riparios* d'Aphroditô. — Long. o m. 307 mill., larg. o m. 693 mill. — Antinoé (pl. I et II).

Grosse cursive droite, très soignée (même type qu'aux n°s 67030 et 67280). — Légèrement endommagé sur le bord gauche; le bord supérieur est creusé régulièrement d'échancrures qui interrompent les lignes 1-2.

Sur le *riparios*, cf. n° 67091, note 2. Cette charge (*munus*) était une liturgie (P. Oxy. 904, l. 9) que l'on cherchait sans doute à éviter, comme on peut l'inférer du texte de ce *πρόσταγμα* (l. 6). On voit que le *riparios* était désigné par le conseil (*κοινόν*) administratif du village, et que la décision était ratifiée par le *praeses* de la province.

1 [Φλ ς] Ιωάννη[ς Μηνᾶς (?) Ι]ου̣στινιαν̣[ος Δημοσ]θένης Στρ[ατων Η]λίας Θε̣[ω-
νας Διο]σκορος ο μεγ[αλ/ αρ]χ̣ς της Θηβαί̣[ων επα]ρχειας,
2 Α̣[πολλωτι] Ἰσ[α]κίο̣υ
3 [☩ Οι] το κοινὸν πληρούντε̣[ς Αφ]ρ[ο]δίτης [τ]ης κώμ[ης], δια Χαρισίου και
Βοτ'τō συνδικω̣ν, αναφορὰ χρησάμενοι προς το δικαστήριο[ν], εξήτησαν
σε ριπαρευειν της ειρημένης

Ligne 1. Θε[οδωρος] serait, semble-t-il, trop long pour la lacune.

Ligne 2. Α[πολλωτι] : restitution d'après les n°s 67143, *r.*, l. 26, 67147, *v.*, l. 3, 67296, l. 2, et surtout 67328, *passim*, qui nous font connaître un *riparios* Apollôs. Un Απολλως Ισακιου, qui est sans doute le même, apparaît comme témoin dans les papyrus n°s 67094, l. 22 (an 553), et 67115, l. 22. Un Απολλως Ισακιου est encore cité comme *βοηθος* au n° 67300, l. 3 (an 526). — La lacune, après Ισακιου, contenait peut-être απο Αφρ/; mais la forme presque rectiligne de l'υ final d'Ισακιου indique plutôt qu'il n'y avait dans la lacune que le trait qui prolonge souvent cette lettre à la fin des lignes.

Ligne 3. Le *κοινον* d'Aphroditô : le conseil composé des magistrats du village (ainsi, à l'époque romaine, un *κοινον των αρχοντων* apparaît quelquefois dans le même

4 [κώ]μης, και διαλαλίας προσ[πεσ]ούσης σ[υ]νηδουσης ταις αυτων αιτησεσιν, [67281]
ήτησεν η τάξις και δικαστικὸν γενέσθαι προς σε περι τουτō πρ[ο]σταγμα·
τουτο τοίνυν δεχόμενος,

5 [αντ]εχō της ειρημένης φρ[ο]ντίδος, ἐχ[ω]ν ὑπουργοῦσαν και την εξ εθους
δημόσιαν βοήθειαν, συμπαση σπουδη, ἀμεμπ[τ]ον εαυτ[ο]ν τω δικαστηριω
πανταχόθεν

6 αποδεικνύων. Τοῦτο γαρ πρ[ατ]των σαυτὸν κινδύνων ελευθερωσεις πολλῶν.
† Ἔρρωσο †

†
† Ερρωσο

rôle : P. Oxy., I, 54); ce serait alors le *κοινον των πρωτοκωμητων* dont il est question dans P. Oxy., I, 133. Mais peut-être aussi ce *κοινον* est-il identique à la *κοινοτης των πρωτοκωμητων και συντελεστων και κτητορων κωμης Αφροδιτης*, du n° 67001 (l. 3). — D'autres *κοινα* sont connus par des textes contemporains : celui des *αγροφυλακες* au n° 67001, et celui des sous-officiers d'Éléphantine dans P. Mon. 2, l. 1. — Les *συνδικοι* semblent être ici les commissaires exécutifs du conseil dont ils font partie. Ces deux personnages, Kharisios et Bottos, associés comme ici, paraissent (en qualité de prôtocômètes) dans d'autres papyrus du Caire (n° 67199, *v.*; cf. n° 67052, l. 8). — *Αναφορα χρησαμενοι* : la nomination à une liturgie n'appartenait pas au *κοινον*, qui avait seulement le droit de présentation, et transmettait sa proposition à l'*officium* du *praeses* : c'est à ce dernier qu'appartenait en définitive la décision.

Ligne 4. Au-dessus de *κωμης*, traces, entre les lignes, de lettres peut-être latines. La lecture . . .]*lius* est des plus douteuses. — *Διαλαλια* = *interlocutoire*. C'est la décision qui « homologue » l'acte des *συνδικοι* (cf. Ed. Cuq, *Un nouveau document sur l'Apokèryxis*, dans les *Mém. de l'Acad. des Inscr. et Belles-Lettres*, t. 39, p. 204). Ce mot est souvent employé, dans son strict sens juridique, par le *scholastique* Evagrius (*Hist. eccl.*, II, 18 [éd. Bidez p. 80 et 88] etc.). Il semble qu'il ait fini, dans l'usage courant, par désigner toute espèce de décision régulière d'un magistrat : cf. J. Malalas, XV, p. 389 [Bonn] : *προοδον δεδωκοτες παρα τω αρχοντι Σελευκειας της Ισαυριας απο διαλαλιας απεκεφαλισθησαν.*

Ligne 5. Cf. n° 67295, II, l. 20 : *του την Φροντιδα της κωμης αναδεδεγμενου* (?). Le mot *φροντις* désigne ordinairement les liturgies; ainsi encore dans la Novelle 15 de Justinien (§ 1) : *την ειρημενην Φροντιδα λειτουργουντων.* — P. Oxy. 904 (ve siècle) : *παρεχων μοι και προς βοηθειαν οικετας τε και συμμαχους και [α]λλους τους οφειλοντας την παραφυλακην της πολεως ποιεισθαι.* — *Εαυτον* : pour *σεαυτον*.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40453.

67282. **Duplicatum** d'un avertissement (*κομμονιτώριον*) donné par les bureaux du *praeses* de Thébaïde inférieure à un fonctionnaire anonyme (le

[67282] τοποτηρητής d'Antaiopolis?), au sujet d'un accusé qui devait être arrêté, et que la négligence voulue des gens du village a laissé en liberté. — Long. o m. 255 mill., larg. o m. 334 mill. — Antinoé (?) (pl. III).

Cursive penchée régulière.

† Ἰσον κομ[μο]νιτωρίου [της τ]άξεω[ς]

Τινῶν απο του Ανταιοπολίτου εν τ[οι]ς αγράφοις διδαξάντων το δικαστήριον τους
απο Αφροδίτης της κώμης Ερμανοῦν Λαβωρ[ί]ου επι κακουργίαις συλλαβέσθαι, και μέχρι
νῦν τούτου τω δικαστηρίω μη ϖαραπέμψαι, εδέησεν τόδε σοι γενέσθαι το της ταξεως
γ[ρ]άμμα· οπερ δεχομενος, και την ειρημενην [κ]ωμην καταλαμβανων, εχων δε
υπουργούσαν σοι ϖᾶσαν εν τ[ο]ις τόποις ϖολιτικὴν βοήθειαν, τον ὕπο κατοχὴν τοιαύτην
[γ]εγενημένον ϖαρα το δικαστήριον αγαγε μετα και ελέγχων ϖροσαχθησόμενον
[τη] αυτων εξουσία ϖρος νόμιμον εξέτασιν. Αλλ᾽ ορα μη ραθυμησης εις αυτην, κινδυνευση[ς] την σωτηρίαν † Φλ᾽ Μηνας σιγγουλάρ᾽ σεσημειωμαι ο και
ἀϖοσταλεὶς † ᾽ εκδεδωκα το ἴσον †

Ligne 1. Κομμονιτωριον : c'est ainsi qu'il faut restituer au n° 67058, III, l. 12. Cf. P. Oxy. 1106, 1, où on doit lire κομμω[νι]τωρ[ιον]; Evagrius, *Hist. eccl.*, II, 18 (éd. Bidez, p. 71).

Ligne 2. Αγραφοις : cf. *Gloss. Basil.* λιβελλοι αγραφοι· κατηγοριαι. Le deuxième édit de Justinien commence de même par les mots : εκ των ανενεχθεντων ημιν αγραφως ϖαρα της σης ενδοξοτητος εγνωμεν. — To : corrigé sur τω.

Ligne 3. Sur cet Hermauôs, cf. n° 67143, *r.*, l. 24, où il est accusé du vol de deux têtes de bétail. — Sur la forme Ερμανων, cf. n° 67140 (tome III, p. 1), l. 3.

Ligne 5. Cf. n° 67281, l. 5 : εχ[ω]ν υπουργουσαν και την εξ εθους δημοσιαν βοηθειαν.

Ligne 6. Πολιτικη βοηθεια : c'est la police, placée sous les ordres du *praeses* et de ses agents, par opposition à la στρατιωτικη βοηθεια ou force armée, prélevée sur la garnison (et à laquelle font allusion les n°s 67002, II, l. 23, et 67021, *v.*, l. 8).

Ligne 8. Η αυτων εξουσια désigne sans doute ici le *praeses;* cf. n° 67061, *verso.* — Αλλ(α); le signe ᾽ marque ici l'élision.

Ligne 9. ⟨Μη⟩ κινδυνευσης.

Ligne 10. Αποσταλεις : c'est tout à fait le rôle assigné par Jean le Lydien aux *singulares* : ανδρες εντρεχεις, επι τας επαρχιας δημοσιων ενεκα χρειων αποστελλομενοι

Suscription au verso : [67282]

Ἴσον κομμο[νς] Μηνᾶς σι[γγς] ἐνεχεν Ερμαυωτος [Λ]αθ[ωριῶ].

(*de Mag.*, III, 7). Outre ce rôle de messagers, les *singulares* étaient souvent chargés de percevoir certains impôts (cf. nos 67105, l. 7, et 67284, l. 5-6 : *και απαιτητης*).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40454.

67283. Rapport (*διδασκαλία*) adressé à l'impératrice Théodora par les habitants d'Aphroditô, contre les agissements du pagarque d'Antaiopolis. — Long. 0 m. 305 mill., larg. 1 m. 900 mill. — Aphroditô (?).

Date : peu avant 548.

Le texte du rapport est apparemment de la main de Dioscore fils d'Apollôs. — Le papyrus est divisé en trois pages séparées par des marges vides. La première page est incomplète : il manque le bord gauche sur une assez large étendue, qu'on ne peut déterminer exactement. Les restitutions proposées ici ne peuvent donc prétendre qu'à compléter le sens de la manière qui m'a paru la plus vraisemblable. — L'encre est effacée par places, par suite de moisissures qui avaient entièrement couvert le papyrus avant son entrée au Musée.

Le nom de la partie plaignante manque au début, mais les signatures permettent de restituer *παρὰ τῶν ἀπὸ κώμης Ἀφροδίτης* avec certitude. Elles émanent :

1° De 11 prêtres des différentes églises du village, et 3 autres ecclésiastiques, un lecteur, un diacre et un moine;

2° De 22 *κτήτορες* (*possessores*), propriétaires fonciers;

3° De 2 *ταβελλίονες* ou *νομικοί*, notaires;

4° Des chefs de plusieurs corporations industrielles : *χαλκοτύποι, γναφεῖς, τέκτονες, καυνακοπλόκοι, πακτωνοποιοί, οἰνοπράται*;

5° D'un débitant de vins;

6° D'un prôtocômète;

7° D'un receveur des impôts et d'un autre fonctionnaire des finances, le *βοηθὸς τῶν δημοσίων*;

sans compter plusieurs personnes qui ne déclinent pas leur qualité. En un mot, c'est toute la *κώμη*, clergé, fonctionnaires, marchands, ouvriers et propriétaires ruraux, qui a signé le document.

Ils l'ont destiné à une femme, désignée seulement par les mots *ἡ ἡμῶν δέσποινα*. Dans le texte de leur rapport, ils se disent, de même, soumis à l'autorité des *δεσποινικοί*, c'est-à-dire des représentants et employés de la *δέσποινα*. Pour savoir qui est cette

[67283] maîtresse, le rapprochement de notre papyrus et d'un passage du n° 67002 est suffisamment instructif :

N° 67002, II, l. 14 : *ὑπὸ τὸν ὑπερφυέστατον πατρίκιον* (le duc) *ἐσμεν, καὶ ἄνθρωποι αὐτοῦ* [*τυ*]*γχάνομεν καὶ τοῦ θείου οἴκου.*

N° 67283, I, l. 3 : [*ἀνθρώπους τυγχάνοντας* (?) *τῆς*] *τε δουκιανῆς ἐξο*[*υ*]*σίας κ*(*αὶ*) *τῶν δεσποιν*[*ι*]*κῶ*[*ν*].

Il est clair que les deux passages expriment la même idée, et nous devons conclure à l'identité des *δεσποινικοί* avec le *θεῖος οἶκος*. Ce sont les fonctionnaires de la *domus divina* de l'impératrice, laquelle, par conséquent, est ici désignée par le terme de *δέσποινα*.

La confirmation de cette conclusion se trouve dans deux papyrus publiés précédemment :

N° 67024, *r.*, l. 5-8 : *ἐπειδὴ δὲ παρὰ τῶν κατὰ καιρὸν ἀρχόντων οὐ τὰς τυχοῦσας ἀδικίας ὑπέμεινον, τῷ θείῳ ἡμῶν οἴκῳ σφᾶς αὐτοὺς ἐπιδοῦναι καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ γενέσθαι.*

Ainsi le bourg d'Aphroditô, pour se protéger contre les injustices des fonctionnaires publics, a recherché un *patrocinium*, et a choisi le plus puissant de tous : celui de la maison impériale. Il fait dès lors partie du domaine privé de l'impératrice. Ici Justinien emploie le possessif *ἡμῶν*, mais c'est que la *basilissa* Théodora était morte, et en fait son domaine était administré par son époux survivant. Qu'en réalité c'était bien à Théodora que s'était confié le village, c'est ce que prouve une phrase, quoique mutilée, du n° 67019 (l. 11-12) : . . . *δ*]*εσποινικὸν . . . . . τῆς εὐκλέους καὶ θεί*[*ας λ*]*ήξεως μνήμ*(*ης*) *Θεοδώρας πρὸ φαν*[*εροῦ χ*]*ρ*[*ό*]*νου*. Le même papyrus, un peu plus bas, explique que « la plus grande partie » des terrains cultivables d'Aphroditô dépend de la *domus divina*. Le reste, c'est sans doute l'ensemble des propriétés appartenant aux grands *possessores* autopractes, comme le comte Ammônios (n°s 67138-67139). Seuls, en effet, les petites gens, tous ceux qui pouvaient être exposés aux exactions du pagarque, avaient dû rechercher le patronage impérial : mais c'était l'immense majorité.

L'*autopragie* d'Aphroditô nous apparaît ainsi sous un nouveau jour. Jusqu'à l'époque de Justinien elle a été absolue : c'est bien par elle-même que la bourgade percevait et versait les impôts, sans intervention du pagarque (n° 67024, *r.*, l. 4). Depuis l'annexion à la *domus divina*, les choses ont changé. Les fonctionnaires publics continuent à être écartés de son administration, mais les fonctionnaires privés du *θεῖος οἶκος*, les *δεσποινικοί*, ont désormais un rôle dans la perception. Toutefois il est très vraisemblable que ces *δεσποινικοί* étaient des habitants du village, et peut-être les choisissait-on sur avis des autorités locales : en pratique, la situation dut rester sensiblement la même que jadis.

Les *δεσποινικοί* paraissent avoir été placés sous les ordres d'un intendant en chef, le *διοικητὴς τῆς κώμης* (n° 67088, l. 10). De même, à Oxyrhynchos, nous voyons un *διοικῶν τὰ πράγματα τῆς θειοτάτης οἰκίας* (P. Oxy., 1134, l. 3; et l. 16 *τὴν ἐμὴν διοίκησιν*). Nous rencontrerons ailleurs des fonctions analogues : celle du

διοικητὴς τῆς Ἀνταιουπολιτῶν, intendant du couvent de la *Metanoia* d'Alexandrie, chargé des intérêts de la communauté dans le nome Antaiopolite (n° 67286). [67283]

L'impératrice ici nommée pourrait être Théodora, morte en 548, ou Sophie, couronnée en 565. Dans le premier cas, notre papyrus ferait partie de la série des pièces relatives aux exactions du pagarque Julien (n°s 67019 [548-551]; 67024 [vers 551]; 67032 [551]). Dans le second, la plainte serait dirigée contre Ménas (cf. n°s 67002 [567] et 67021 [vers 567]). Je crois que la première hypothèse peut seule être envisagée. Plusieurs des signataires nous sont en effet connus par des papyrus datés; or, voici les dates qu'on obtient en recherchant ces personnages dans nos autres documents :

Βίκτωρ, prêtre (p. II, l. 1 ou 9) : cf.	n° 67126	date : 541
Καλλίνικος Βίκτορος (II, l. 11)	67032	551
Ἱερημίας νομικός (II, l. 15 et 19)	67133	avant 542 (mort de Dioscore)
Πιλᾶτος νομικός (II, l. 19)	67094, 95, 116, 128, 129	547-553
Σενούθης Ἀπόλλωτος l. 11, 22 et 118	67032	551
Ἰσὰκ Ἰωάννου (II, l. 25)	67102	526
Ἐνὰχ Ἡρακλείου (III, l. 2)	67092	553
Μαθίας Ἰωσηφίου (III, l. 4)	67127	544
Ἀμαΐς Ἀβραμίου (III, l. 6)	67127	544
Θεότεκνος Ψαίου (ἀποπραιπόσιτος) (III, l. 9)	67127, 128	544-547
Κῦρος Βίκτορος (III, l. 11)	67032	551
Ἀβραὰμ Βίκτορος (III, l. 12)	67001 (?)	514 (?)
	67128	547
Καλλίνικος Ἑρμαύωτος (III, l. 20)	67110	565
Ἰωάννης Κορνηλίου (III, l. 24)	67111	585

Ce tableau, où seuls les deux derniers noms nous reportent à l'époque de l'impératrice Sophie (encore le second est-il douteux, puisque ce Jean est dit *ἐλαιουργός* au n° 67111, et *κτήτωρ* ici), ne saurait évidemment être une preuve absolue : mais c'est un argument très fort, et, en l'absence de tout autre, nous sommes forcés de nous y tenir.

Le *terminus ante quem* est donc l'année 548. Comme la solution de cette première affaire intervint en 551 (n° 67032), on ne peut guère non plus remonter beaucoup plus haut que les dernières années de la vie de Théodora : 547 ou 548.

La première ligne de la *διδασκαλία* contient une nouvelle difficulté. Il semble évident en effet que les mots *Βίκτορι διακόνῳ* et la série de datifs qui les suivent devraient être les noms des destinataires. Je suppose que ce sont seulement les intermédiaires, chargés de porter la pétition à Antinoé, au duc de Thébaïde (*ἡ ὑμετέρα εὐκλεία* : I, l. 15) : ce seraient, par exemple, des *δεσποινικοί*, que l'on instruit des faits afin qu'ils les portent, indirectement ou même peut-être directement, à la connaissance de la *basilissa*.

Catal. du Musée, n° 67279.

[67283] La première page est écrite dans cette cursive très soignée qui est celle des requêtes de Dioscore; de même la signature de la page III, l. 7-8.

Page I.

[Π/ των απο κωμης Αφροδίτης — — — — Βικ]τορι διακόνῳ κ[αι το]ις θαυμασιωτάτ[οις . . . . .]ιῳ και Βίκτορι ημετέροι[ς] α[. . . . .]

[Διδάσκομεν την ευσεβεστάτην ημων δέσποιναν ως Ιουλιανὸς ο λαμπρ/ βούλεται παρα το] ἔθος ἡμᾶς ἑλκ[έσ]θαι εις ταγαρχίαν τη[ς Ανταιο]πολιτῶν, ης κεκράτηκεν [απο προ]

[οιμίων της — — — — επινεμήσεως, καίπερ ανθρώπους τυγχάνοντας της] τε δουκιανῆς εξο[υ]σίας (κ) των δεσποιν[ι]κω[ν· κς π]ρονοειν ουκ' οιδ[α]μεν πόθ[εν]

[επεξηλθεν ημιν ο τοιοῦτος, των δημοσίων φόρων προφάσει· και γαρ] επι-σ[τ]αται η επιχώ[ριο]ς αρμόδια τάξις ω[ς ο]υδέποτε εν ὑ[σ]τερησμῷ γεγόν[αμ]εν

[της τούτων παροχῆς· ουτος δε επιδραμὼν τὰ ἡμέτερα κτήματα, ουκ' ωκνησεν εκπο]ρθῆσαι ταῦτα [π]λ[έο]ν των ὑπο βαρβ[ά]ρων λελυμαινομένων (sic) τό[πω]ν εξ αφορμ[ῆς]

[του δημοσίου. Και οι αυτω επομενοι πάντα τα πράγματα περι την ημων κώ]μην ως εἴρηται [ε]ξ[ε]πόρθησαν κακῶς και ανεχράστως· ετι δε και [τ]ὸν ταυτη λα[.]ρον

[— — — — —, ωστε μη εξεῖναι ημιν αποροῦσιν τας συνήθεις τε] εισφέρειν τοῦ [δημο]σίου συντελε[ι]ας και ζῆν με[τρ]ίως μετα των ζῴων κα[ι]

[εργαλείων και χρηστηρίων πάντων, αλλ εις την ημων αποτροφὴν οὐδεν ημ]ιν ὑπελειπὰν ἐν [αγρω (?)] και ἐν τη κωμη ο[ι]κοδήπο[τ]ε σκε[ύος] της ευζωΐας ημῶν.

[Οἱδεν ο Θεὸς πάντα τα παρ αυτων κατα των νόμων πεπραγμένα, και] τας γεναμενα[ς] μ[ι]αιφονίας του σύμ[β]αντος [τ]οιου[του λοι]μοῦ και ολόλυμα[τ]α εχοντος,

Page I. — *Ligne 3.* Δεσποινικος : cf. n°s 67019, l. 11; 67088, l. 10; 67144, l. 2 (?). Le mot δεσποτικοι (fonctionnaires de la *domus divina* de l'empereur) se lit dans Jean d'Éphèse, *Hist. eccl.*, I, 32 (*dûsfûtîqâ*), où le traducteur, Schönfelder, l'explique à tort par « membres de la famille impériale ».

Ligne 4. Cf. *Nov.*, 112, 2 : κινδυνω της αρμοδιας ταξεως = *periculo competentis officii*. Sur επιχωριος, cf. *Ed. Just.* XIII, p. 43, et *passim*, et le papyrus n° 67024, r., l. 5 : il s'agit ici de l'*officium* du gouverneur civil ou *praeses* de Basse-Thébaïde.

Ligne 6. A la rigueur, on pourrait lire μ[. .]ρον ou μ[.]ρον.

Ligne 8. Ημων : η corrigé sur υ.

Ligne 9. Ολολυ⟨γ⟩ματα ne donnerait guère un sens satisfaisant; peut-être est-ce là un mot forgé, de ολος et d'un dérivé de la racine λυμ(αινειν).

[και παντα τα αφατα ζημιώματα τε και αδικήματα τα περιε]λθόντα ημᾶς [67283]
τ[ό]τε, ἅτινα χάρτης οὐ δεδύνηται χωρεῖν ει μη αρ[ρ]ήκτω διηγεισθαι
[φωνῇ — — — — — — — — — — — — — —]ν λαφαιραγωγο[ν δ]ια. . . .
ιστως. Όθεν παρα το απορεῖν ημας πάντη πανταχόθεν
[περι της σωτηρίας ημῶν, και μία και μονὴ υπολέλειπται ελπίς, σχ]ολὴν αγειν
[προς το]υτο το περισπούδα[στον] ημι[ν π]ράγμα, προσϊέναι τη ευσεβ[ε]στ[α]
[ημων δεσποινη — — — επισκοπου της Ανταιοπ]ολιτῶν του Θεο[σεβ], οπ]ως
ἐφορωσηται την ταπείνω[σιν] ημῶν και αποτρεψη αφ ημων
[των ταλαιπωρων τον ειρημένον παγαρχην, και ημεις ευρωμεν ευκολ]ως
βιῶναι [και ησύχως ε]ργάζεσθαι περι τα ευσε[βη] τελέσματα και την
εξαίσιον
[ημων εμβολὴν, ωστε τούτου τυχόντας του ενεργετήματος ημας ποτ]ε ὑγι-
ούσθ[αι δια χειρο]ς της ευσεβεσ[τάτ]ης ημων δ[εσπο]ίνης και της ὑμετερας
ε[υ]χλ[εί]ας,
[δι ης και κολασθήσονται ἐκεῖνοι οι κακούργοι, οι οικήματα φα]νερὰ και τα
κ[τήματα (?) τω]ν [ὑμ]ετέρων ὑπαρχόν[τ]ων αν[ορ]υχαῖς και ανασκαφαῖς
πο[ιη]σαντες
[ἄχρηστα].

Page II.

† Βίκτω[ρ ελεει/] πρεσβ, της αγίας κα[θολι]κῆς ἐκκλησίας κώμης Αφροδίτης
παρακαλῶν επιδέδωκα ὑμιν ταύτην την διδασκαλίαν προς εἴδησιν της
[η]μων δεσποίνης.

† Προμαὼς Ἰωάννου πρεσβύτερος ελεεινὸς του αγίου ἄπα Προμαώτος μάρ-
τυρος κώμης Αφροδίτης παρακ[α]λῶν επιδεδωκα ὑ[μι]ν ταύτην τὴν διδα-
σκ[αλ]ίαν προς εἴδησιν τ[ης η]μων δεσπο[ί]νης.

Ligne 11. Lire λαφυραγωγον; le groupe αι se prononçait ε, et l'ε, dans les écrits coptes, permute souvent avec l'υ. — Παρα représente probablement le verbe παρεστι.

Ligne 13. Je propose επισκοπου parce que nous possédons une requête de certains moines à l'évêque d'Antaiou (?) contre le pagarque (n° 67021). Les nombreuses signatures de prêtres, à la page II, seraient aussi en faveur de cette conjecture. — Εφορωσηται : de εφορω; pour εποψηται. — Ταπεινωσιν : très douteux, les traces d'écriture étant presque illisibles.

Ligne 15. Δια χειρος : mais la lacune paraît contenir huit lettres plutôt que dix. — Ευκλειας : très douteux. Il y aurait plutôt place pour deux lettres entre l'ε et le κ.

Ligne 16. Των ὑμετερων ὑπαρχοντων : « les gens qui sont soumis à votre autorité » (celle des δεσποινικοι). Toute cette fin est d'ailleurs trop mutilée pour pouvoir se restituer avec certitude.

Page II. — *Ligne 1.* Ces καθολικαι εκκλησιαι sont les églises paroissiales, opposées aux églises de couvents (cf. Du Cange, *s. v.* καθολικος).

[67283] ☧ Πέτρος πρ[εσ]β/ ελεεινος της ἁ[γ]ιας καθολικης εκκλησιας Αποστολων κώμης Ἀφροδίτης παρακαλῶν επιδέδωκα υμιν ταύτην την διδασκαλίαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης.

☧ Ανουφ[ι]ς πρεσβ/ ελεεινος της [α]γιας καθολικης εκ[λ]ησιας (sic) ἄπα Μο[υ]σαίου κώμης Αφρο[δι]της [π]αρακαλῶν επιδέδωκα υμιν ταύτην τὴν διδασκαλίαν προς ειδησιν της ημων δεσποίνη[ς].

☧ Ψαϊς πρεσβ/ ελεεινος της αγιας καθολικης νοτινης εκκλησιας κωμης Αφροδιτης παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης.

☧ Καλλίνικο[ς] πρεσ[β/] ελεεινος της αγιας εκλησιας (sic) αμα Μαρίας κώμης Αφρ̊τιτης (sic) παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης.

☧ Βίκτωρ πρησβ// (sic) [ε]λεεινος του α[γ]ιου απα Μηνα μάρτυρος κωμης Αφροδιτης παρακαλῶν επιδέδωκα υμ[ι]ν ταύτην την διδασκαλίαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης.

☧ Ευλόγιος πρεσβ/ ελε[ε]ινος του αγιου απα Βικτορος μ[α]ρτιρος (sic) κωμης Αφροδιτης πα[ρα]καλων επιδ[ε]δωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης.

☧ Βικτωρ πρεσβ[/] ελεεινος τη[ς] αγιας καθοληκης καινῆς εκκλησι[α]ς κωμης Αφροδι[τ]ης παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης.

☧ Αβρααμιος π[ρ]εσβ/ ε[λ]εεινος της αγιας καθολικης εκ[κλησι]ας απα Ρωμάνου κωμης Αφροδιτης παρακα[λ]ων επιδεδωκα υμιν ταυτην την δι[δασ]καλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης. Φηυ̂ς ἀναγνώστ/ της αυτης αγιας εκκλησίας, αξιωθεις, εγραψα υπερ αυτου γραμματα μη ειδοτος.

☧ Καλλίνικος Βικ[τ]ορος κτήτωρ τη[ς] αυτης κωμης Αφροδιτης παρακαλων επειδεδωκα υμιν τάτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης ☧

☧ Απολλῶς κτήτ[ωρ] της κώμης Αφροδίτης παρα[κ]αλῶν επιδέδωκα υμιν ταυτην την διδασκα[λι]αν προς ειδησιν της ημων δεσποινης ☧

☧ Λουκανὸς κτητ[ω]ρ [τ]ης αυτης κωμης [Αφ]ροδιτ[ης] παρα[κα]λων ε[π]ιδεδωκα υμιν ταυτην την δι[δασκ]αλιαν προς ειδησιν της ημων δε[σ]ποινης ☧

☧ Φοιβάμμων κτητωρ της [αυ]της κωμης Αφ[ρ]οδιτης παρακαλων επιδεδωκα υμιν τα[υτ]ην τ[ην] διδασκαλιν (sic) προς ειδη[σ]ιν της ημων δεσποινης ☧

☧ Ἱερημιας Βικ[το]ρος [τ]αβελλίων κωμ[ης Αφρ]οδιτης ·και· Κωνσταντινος Ερμαυῶτος κε[φα]λαιωτὴς των χαλκοτύπων της αυτης κωμης, και Δωραντίνοος Ιωσηφίου οινοπρά(της)

Ligne 10. Cf. l'εκκλησια Ρωμανου des nos 67138, Ia l. 4, et 67206 en marge.

Ligne 15. Και : entre deux points dans le ms. — Κεφαλαιωτης : sur les chefs des corporations ouvrières et marchandes, voir le récent travail de Th. Reil, *Beiträge zur*

της α[υ]της κωμης Αφροδιτης, και [Ι]ωσ[ηφις] Απολλωτος γναφευς κωμης [67283]
Αφροδιτης κεφαλαιωτης, και Φοιβαμμων Παπνουθιου κεφαλαιωτης των
τεκτονων κωμης Αφροδι[τη]ς,
και Ωρουωγχις Μαθειου κεφαλαιωτης τ̣ων κ̣αυνακοπλοκων [κ]ω[μ]ης Αφροδι-
της, και Ἱερημιας Φιβιου κεφαλαιωτης των σακτονοποιων κωμης Αφροδιτης,
σαρακαλ[ο]υντες επιδεδωκαμεν υμιν τ̣αυτην την διδασκ̣αλιαν σρος ειδησιν
της [η]μων δ̣εσποινης ⸗ Εγραψ̣α υπερ αυτων γραμματα μη ειδοτων, σα-
ρόντων και
ειποντων μοι, γραφοντι δε και ὑπερ ε[μ]αυτου· Ιερημιας ν[ο]μικὸς ⸗ Πιλατος
ταβελλίων [κω]μ[η]ς Αφροδ/, Προμα῎ως Απολλῶτος και Μα[κάρ]ι[ος] Ιω-
ση[φί]ο̄ κ̣εφαλ[ς] τ̣ω[ν] . . . .πων, και Ιωσηφις Ιω̣ά[ννο]υ [κ]τητ̣ωρ
απο της ζ κωμης Αφροδιτης, σαρακουντε̣[ς] επιδεδω̣κ̣α υμιν ταυτην τ̣ην διδα-
σκαλίαν σρος ειδησιν της ημ[ω]ν δεσποινης. Εγραψα υπερ α̣υτων γραμ-
μα̣τα̣ μη ειδ[οτων], σαροντων και ειποντων μοι,
γραφοντι δε και ὑπερ εμαυτου· Πίλατος νομικὸς + ⸗ Σενο̣ύθης Απολλῶτος
σρω̣τ̣ο̣κ/ [σα]ρακαλων επιδεδωκα ταυτην την διδασ[κ]α̣λιαν σρος ειδησιν
της ημων δεσπ̣οινης [⸗] Απολλῶς Πι̣.ω̣τ̣ο̄ κτητ̣ωρ της κωμης σ̣α̣[ρακα]λων
επιδε̣δ̣ω̣κ̣α [υμ]ι[ν]
ταυτην την διδασκαλ̣ιαν σρος ειδησιν της ημω̣ν δ̣ε̣σ̣[ποινης] ⸗ ⸗ Απ̣ολ̣λω[ς]
Ἰωσηφίο̄ χρυ[σοὔπ]οδέκτης των δημοσίων της κωμης Αφροδίτης, σαρακα-
λων επιδεδωκα την διδασ[καλία]ν σρο[ς] ει̣δ̣ησιν τη[ς] ημων δεσποιν[η]ς ⸗
⸗ Γεώργιος Ψεμπνο̄θ̣ο̄ διακ/ και κτ̣[η]τορ κωμης Αφροδιτης σ̣α̣ρα̣κ̣αλων επ[ι]-
δεδωκα τ[αυ]την διδασκαλ[ι]αν (sic) σ̣[ρ]ος ειδ̣ησιν της ημων δεσποινης
⸗ ⸗ Ἰσάκ Μουσαίο̄ κ[τ]ήτωρ κ̣αι Φοιβ̣άμμων Ψενθαησιὸ κτητορ σαρακα-
λουντες
επιδεδωκα[μ]εν τ̣αυτην την διδασκαλ[ι]α̣ν σρος ειδησιν της ημων δεσποινης
⸗ς Τρι[ά]δελφ[ο]ς Κ̣ωσταντίνο̄, αξιωθεις, εγραψα ὑπερ δε [ε]μαυτο̄ και
ὑπερ αυτων γραμ[μ]ατα μη ειδοτων ⸗ ⸗ Ερμαύω̣̂ς βοηθὸς των δημοσίων
κωμη[ς Α]φροδιτης σαρακαλων
επιδεδωκα τ̣α̣[υ]την τ̣ην δ̣[ι]δ̣α̣σκαλιαν σ̣[ρος] ειδ̣ησιν της ημ[ων] δ̣εσποινης
⸗ Αυρ/ Ι[α]κ̣ώβ̣ Φοιβάμμωνος σ̣υ̣ντελεστ̣ς σ̣α̣ρα̣κ̣α̣λων [επι]δ̣εδωκα υμιν το
δ̣[ιδασκαλι]κὸν σρος [ειδ]ησιν της ημων δεσποινης ⸗ Ἰσάκ Ἰωάννο̄ κτητωρ

Kenntniss des Gewerbes im hellenistischen Aegypten, p. 192-195; cf. encore P. Oxyr., 1253 (t. X), note 16.

Ligne 17. Καυνακοπλοκων : cf. n° 67288, IV, l. 5 (note).

Ligne 20. Lire σαρακ(αλ)ουντες.

Ligne 21. Πι[λ]ατο est impossible. — Le mot Αφροδιτης a été oublié.

Ligne 24. Τριαδελφος : lecture confirmée par P. Lond., IV, n° 1419 (*passim* : voir l'Index), où ce nom est celui d'un τοπος. — Υπερ δε : pour τε.

[67283] *ϖαρακαλων επιδεδωκα το διδασκαλικον ϖρος ειδησιν της ημων δεσποινης* ☩

Page III.

☩ Αβραάμ Ανου[φί]ου κτετωρ ϖαρακαλων επι[δ]εδωκα ταυτην την διδασκαλιαν ϖρ[ο]ς ειδησιν της ημων δεσπο[ινης.]

Ενώχ Ηρακλείου αξιωθεις εγραψα ὑπερ α[υτου] γραμματα μη ειδοτος. Φ[ο]ιβάμμων Φιβίω κτητωρ ϖαρακαλῶ[ν]

επειδεδωκα ταὐτην την διδασκαλια[ν] ϖρος ειδησειν της ημων τησπεινης.

☩ Μαθίας Ιω[σ]ηφίου κτετωρ κωμης Αφροδιτης ϖαρακαλων επιδωκα (*sic*) ταυτην την δι[δασκα]

λιαν ϖρος ειδησιν της ημων δεσποινης ☩

☩ Αμαΐς Αβραμίω κτητωρ κωμης Αφροδιτης ϖαρακαλων επειδεδωκα ταυτην την διδασκαλειαν ϖρο[ς] ειδησι[ν]

της ημων δεσποινης ☩ Φλ(ς) Διόσκορος Μεγάλου κτητωρ απο Αφροδιτης ϖαρακαλων επιδεδωκα ταυτην την

διδασκαλιαν ϖρος ειδησιν της [η]μων δεσπο[ι]νης ☩

☩ Φ[λ]ς Θεότεκνος Ψαίω κτητωρ κωμης Αφροδιτης, [απ]οδιαδοχου ϖραιποσίτων, ϖαρακαλων επιδεδωκα τᾶτην την διδασκαλιαν ϖρο (*sic*) ειδησι[ν]

της ημων δεσποινης.

☩ Κυρος Βι[κτο]ρος κτητωρ απο Αφροδιτης ϖ καλων επιδεδωκα ταυτ[ην τ]ην διδασκαλιαν ϖ[ρο]ς ει[δ]η[σιν]

[τη]ς [ημων δεσ]ποινης ☩ Αβρ[α]άμ Βίκτορ[ος] κτητωρ της ει[ρη]μενης κωμης ϖαρακαλων επιδεδωκα [ταυτ]η[ν τη]ν [δι]δα[σκ(ς)]

[ϖ]ρο[ς ει]δη[σι]ν της ημων δε[σ]ποι[ν]ης.

☩ Ιεζ[ε]κιήλ Βίκτορος κεφαλαιωτης τ[ω]ν οινοπρα[τ]ων κωμης Αφ[ρο]δίτης ϖαρακαλων επιδεδ[ωκα ταυ]την την διδασκα[λιαν ϖρος ε]ιδ[ησιν]

της η[μ]ων δε[σ]ποινης . Ενώχ Ε[ρ]μαυώ[τος](?) κτητωρ κωμ[ης] Αφροδι[τη]ς [ϖαρα]καλων επ[ιδεδωκα]

υμιν ταυτην την διδασκαλιαν ϖρ[ο]ς ειδη[σιν] της ημων δ[εσποινης ☩ ☩ης] Φλ[ς] Κ[. . . . .]

κτη[τ]ωρ [ϖαρ]ακαλων επιδεδω[κα] υ[μιν] τ[αυ]τη[ν τη]ν διδασκ[αλιαν ϖρος] ειδη[σιν της ημων δεσποινης].

Ligne 26. Commence sous le mot *συντελεστ(ς* de la précédente.

Page III. — *Ligne 7.* Le texte porte certainement Μεγαλου (nom propre), *κτητωρ*. Mais l'écriture est celle de Dioscore fils d'Apollôs : c'est pourquoi je préférerais voir là une incorrection pour *μεγαλοκτητωρ*.

Ligne 9. Lire *αποδιαδοχου(?) = απο διαδοχων;* lecture très incertaine.

Ligne 11. Π(αρα)καλων : l'écrivain a conservé par inadvertance l'abréviation de la préposition *ϖαρα*.

Φλ[ς Β]ηȩσουρους ϖαρακαλων επιδε[δ]ωκα την διδασκαλιαν ϖρος ειδησιν [67283]
τȩ[ς ημων δεσποινης].
Χρυστὴς κτητωρ ϖαρακαλων δ[ε]δωκα (*sic*) υμιν την διδ[ασκ]αλ[ι]αν ϖρος
ȩι[δησιν]
της ημων δεσποινης ☩ Καλλ[ι]νικος Ερμαυώτος κτητωρ ϖαρακαλ[ων επι]
δȩδωκα υμιν την διδασκ[α]λιαν ϖρος ειδησιν της ημων δȩσποινης ☩.
Παλὼς ϖρεσβυτερ/ και οικον[ό]μος του αγι/ [απα] Ερμαυώτος ϖαρακαλων
επι[δεδ]ωκα υμιν τ[ο διδασκαλι]
κ[ο]ν ϖρος ειδησιν της ημων δεσποινη[ς] ☩ Ἰωάννης μοναζ/ αξιωθεις εγ[ραψα]
υπερ αυτου γραμματα μη [ειδοτος].
☩ Ι[ω]άννης Κορνηλίῳ κτήτ[ω]ρ ϖαρακα[λ]ων υμιν επιδεδωκα το διδασκα-
λικον ϖρος ει[δησιν]
τȩς [ημων δεσποι]νης ☩

Ligne 19. Χρυστης (douteux) : pour Χρηστης ou Χρηστος.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40455.

67284. **Quittance d'impôt** délivrée aux habitants d'Aphroditô, pour le payement de 2 *nomismata* affectés au traitement du *commentariensis*. Cf. n° 67040. — Long. o m. 124 mill., larg. o m. 310 mill. — Aphroditô (?).

Cursive penchée et anguleuse.

☩ Δεδωκασι οι απο κωμης Αϕροτίδης (*sic*) του Ανταιοπολίτῃ, δια Ἰωάννῃ
υποδέκτου της αυτης κωμης,
εις λόγον του αιδεσίμῳ κομμενταρησίῳ, την κατα το ἔθος διδομένην συνή-
θειαν κανόνος δευτ[έ]ρ[ας]
δευτέρας ϊνδ/, τουτεστιν χρυσοῦ νομισμάτια δυο ϖαρα κερατια τέσσαρα,
χρυσοχοϊκῶ της αυτης κωμ/,
γι/ χρ/ ὑ β ϖ/ κερ/ δ ‖ χρυσ/. Και εις υμων ασϕάλειαν και του δημοσίῳ ϖε-
ποιημεθα ταύτην την αποχὴν
ϵϕ υπογραϕῆς ημων ως ϖροκ/. Φλ/ Φοιβάμμων Ασκλας σιγγ/ και απαιτητης
τουτῳ του λογῳ,

Ligne 2. Sur le *κομμενταρησιος*, voir n° 67090, note 1. — Συνηθεια : cf. n°s 67057, II, l. 10 et seq., et 67287, I, l. 10. — Δευτερας : on pourrait supposer que le mot *καταβολης* a été oublié. Mais la quittance analogue publiée au n° 67040 prouve que le payement se faisait une fois seulement par an. Le mot *δευτερας* a donc été répété par erreur (cf. aussi la suscription).

Ligne 3. Sous-entendu *σταθμω* (*χρυσ.*).

Ligne 5. Sur les *singulares*, cf. n° 67282, n. 10.

[67284] στοιχεῖ μοι η αποχὴ ως προκ/ Φλ/ Φοιβαμμων Βικτωρος σιγγουλαρ/ και
απαιτητης τ[ουτου το]υ λογο̄,
στοιχει μοι η αποχη ως προκ/ † † †

Suscription au verso :

† Αποχη του κομενταρισ/ καν δευτερας ινδ/ χρ[/ ν β π/ κερ/] δ χρ/

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40718 *c*.

67285. Quittance d'impôts, délivrée par Jean, hypodecte d'Aphroditô, à la maison de Dioscore Psimanôbet. — Long. 0 m. 076 mill., larg. 0 m. 164 mill. — Aphroditô.

Cursive droite. — Le texte est écrit au verso d'un compte plus ancien, dans lequel on a découpé un morceau rectangulaire à peu près régulier.

† Δεδωκεν η ✗ Διοσκ[ορου Ψ]ιμανωβετ ✗ Διοσκορο̄
ꝣ/ υιο̄, εις λογον λοιπαδ/ του ενδοξ/ απο (ἰ)επαρχ/
Ιο̄λιανο̄ και Ενωχ, κερ/ ιζ, ομοι/ ✗ λοιπ/ / αλλ.
κερ/ ιζ, ομοι/ κ/ δγ' // Τυβι γ της ꝣ/ Ιωαννης
5 υποδ/ σε//

Au verso, quelques lignes à la fin d'un *ενταγιον* :

. . . .
ῡ κομητικον Αφροδ/ γι// σι/ μ̊ ξ / τξγ και πρ/ .[. . . . .]

Ligne 1. Η (υπερ) Διοσκορου : cf. n° 67286, l. 1 et 12 : *το υπερ κωμης* Αφροδιτης. Il faut peut-être voir ici une faute d'iotacisme pour *οι υπερ Διοσκορου*, ceux qui payent les impôts au nom de Dioscore, c'est-à-dire, probablement, ses héritiers réunis en consortium. Le singulier *δεδωκεν* contredit cette hypothèse, à vrai dire : mais on ne voit guère quel mot serait sous-entendu après *η*.

Ligne 2. Le signe ꝣ est douteux. — Lire *λοιπαδων* (*Nov. Just.*, 147 et 148). Sur Julien *απο επαρχων*, cf. n° 67060. Il faut sans doute comprendre «les impôts qui auraient dû être perçus déjà par Julien et par Énoch» (peut-être *ἐξπελλευτής* du n° 67105, l. 5 ?).

Ligne 3. Ομοι(ως) (υπερ) λοιπ(αδων) (και) αλλα (?). La dernière lettre, qui est informe, doit probablement être un *α*. Αλλ(ων, sous-entendu *φορων*) est moins probable.

Ligne 4. Της (αυτης) ⟨ινδικτιωνος⟩ : le reçu est sans doute détaché d'un registre qui en contenait d'autres, de date antérieure. La date n'a pas été répétée ici; le fait est pourtant singulier.

Ligne 5. Σε(σημειωμαι).

Verso. — *Ligne 1*. Lire *κωμητικων*; — *μο(διοι)*. — Τξγ : un chiffre (?); soit 363. Le ξ semble être une correction sur *ο*; — lire probablement *προσθηκη*.

σοι εις τον αυτ̣ς φορ̣· και εχε τουτο τ̣ο ε̣ν̣[τ]α̣γι̣/ [ως] ϖρ̣[ογ]// Βικτωρ [67285]
ϖρογ στι[χι μοι ως ϖρο]γ/

Ligne 2. Lire φορ(ον).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40718 *e*.

67286. Deux quittances pour une redevance en nature, due par le village d'Aphroditô au couvent de la *Pénitence* (Μετάνοια). — Long. o m. 552 mill., larg. o m. 306 mill. — Aphroditô (pl. IV).

Date : le premier reçu a été écrit en Thot de l'indiction 6, le second au mois de Mesori de l'an suivant; ces dates correspondent probablement aux mois de septembre 527 et d'août 528. L'Apollôs mentionné l. 13 paraît être, en effet, le prôtocômète Apollôs, qui mourut sans doute en 542 (*Rev. des Études grecques*, 1911, p. 461). Dans ce cas, le supérieur du couvent, nommé à la ligne 4, pourrait être le futur patriarche Théodose d'Alexandrie. On sait en effet que deux patriarches au moins ont été fournis à Alexandrie par ce « monastère des Tabennésiotes » : Jean I (482) et Paul I (537-539).

Grosse cursive droite.

Ce couvent est l'un des plus célèbres de la région d'Alexandrie. Il est appelé ici (l. 14) μοναστήριον Μετανίας τῆς μεγαλεπόλεως (*sic*) Ἀλεξ[ανδ]ρίας, ce qui ne doit pas signifier « situé à Alexandrie », mais plus vaguement « voisin, dépendant d'Alexandrie » (cf. l'expression de Socrate, I, 27 : Μαρεώτης χώρα Ἀλεξανδρείας ἐστί). En effet, nous connaissons un monastère de ce nom à Canope, tout près de la capitale : il est cité par saint Jérôme (*Reg. S*i *Pachomii*, praef. = *Patrol. lat.*, t. 23, col. 65 : in monasterio Metanœæ, quod de Canopo in Pœnitentiam . . . mutatum est). Le prêtre Athanase, accusateur du patriarche Dioscore, en parle dans le libelle qu'il lut au concile de Chalcédoine, en l'an 451 : οὕτως οὖν καταλαβομένου ἐμοῦ τοῦ Ἀθανασίου τὴν Μετάνοιαν, ϖροάστειον δὲ τοῦτο τῆς μεγίστης Ἀλεξανδρείας, ὃ ϖοτε Κάνωπος καλούμενον· ὅπερ ϖροάστειον ἄνωθεν καὶ ἐκ ϖαλαιᾶς συνηθείας ἐτύγχανε ϖρὸς ἀνάπαυσιν τῶν καταφύγων· ὅλον γὰρ δοκεῖ ὑπὸ τὴν φυλακὴν τοῦ εὐαγοῦς μοναστηρίου τῶν Ταβεννησιωτῶν (*Concil. Chalced., actio III* = Mansi, *Concilia*, VI, p. 1025). Ici, Canope est un « faubourg » (προάστειον) d'Alexandrie; de même, dans les *Apophthegmata patrum* (*Patrol. gr.*, t. 65, col. 108), il est question d'un moine qui vécut trois ans εἰς τὸν Κάνωπον Ἀλεξανδρείας, ce qui explique l'expression employée par notre papyrus. Ce monastère est *tabennésiote*, c'est-à-dire qu'il suit la règle de saint Pachôme. Victor Tonnennensis (anno 556), qui y fut interné, parle de ce couvent « des Tabennésiotes », situé « à Canope, à douze milles d'Alexandrie[1] ». En fait, il devait être sur la route d'Alexandrie, plus rapproché de cette dernière que la ville de Canope proprement dite. Il figure dans la *Chronique* de Jean de Nikious (trad. Zotenberg, p. 515, 574). Trois papyrus de Londres, attribués au VIIe siècle (P. Lond. 1152 = t. III, p. 248; et les deux suivants), contiennent le nom de la Μετάνοια, sans indication

[1] De même Ammien Marcellin, XXII, 14 : « Canopus inde duodecimo disjungitur lapide ».

[67286] de lieu. Mais il s'agit toujours de celle de Canope, sans aucun doute : là aussi, il est question de redevances en nature embarquées *εἰς πλοῖον τῆς Μετανοίας*. L'*Histoire des Patriarches* contient la dernière allusion à cet édifice, avant la conquête arabe. Vers 620 (*Patrol. orient.*, I, p. 487) Benjamin, futur pape d'Alexandrie, serait entré au «monastère de Canope» (قبريوس, corrigé en قنوبوس par M. Evetts, avec beaucoup de vraisemblance). Plus tard (*ibid.*, p. 498), aussitôt après la victoire des Arabes, il résida quelque temps, lors de son retour à Alexandrie, au «monastère de Maṭarâ» (دير مطرا, qu'Evetts corrige à tort en *Metras*). Ce mot مطرا est probablement une faute de copiste pour مطنوا = *Μετάνοια*.

Cette maison recevait, sur l'ordre de quelque pieux *basileus*, une part de l'annone publique (*δημοσίου σίτου*, disent expressément les textes de Londres). On lit dans la vie de St Théodore Sicéote (*Bolland.*, 22 avril) que l'empereur Maurice accorda à un monastère une rente annuelle en blé (évidemment le *δημόσιος σῖτος*) pour être distribuée aux pauvres. Justinien parle, dans sa Novelle 7 (cf. § 8 notamment), de ces *annonae civiles* accordées à des églises ou à des couvents; il sait que le cas se présente en Égypte : *διότι τοιαύτας* (sc. *πολιτικὰς*) *εἶναι σιτήσεις οὐ μόνον ἐπὶ τῆς βασιλίδος ταύτης πόλεως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείας καὶ ἐπὶ τῆς Θεουπολιτῶν* (Antioche) *εἶναι μεμαθήκαμεν*. Tel fut probablement le cas du couvent alexandrin de la *Μετάνοια*. Aphroditô fournit une partie de cette rente; elle est taxée à 5759 artabes par an, réparties entre les principaux propriétaires (nous avons déjà vu, au n° 67138, que la part du comte Ammônios s'élevait à 160 artabes). A cet effet, le couvent envoyait dans les provinces des *διακονηταί*, comme ceux d'Antaiopolis, qui signent ici ces deux reçus (nous n'avons pas les originaux, mais seulement les copies). Les prôtocômètes sont responsables du versement, qui a lieu par leurs mains ou par celles de leurs représentants autorisés.

⳨ Εμετρησεν κ(αὶ) ενεβαλεν το̣ 𐅼̣ κωμ(ης) Αφ̣ροδιτης δ/ των̣ π̣ροτοκομη̣τ̣ω̣[ν της αυτης κωμης],

δ/ Β̣ικ[τορο]ς̣ [πρ]ε̣σ̣β̣υ̣τ̣ε̣ρ̣[ου και Σενουθιου....., 𐅼 τε αυτων κτησεως κα]ι̣ δ̣ι̣α̣φ̣ο̣ρ̣/ κ̣τητ̣ορ̣ο̄

της αυτης κωμ(ης), εις πλοι/ μοναστηρ̣ι̣[ο̄] Μετανιας, δ/ του θεοσεβεστατου αββ(α)

Θεο̣δοσι[ο̄] προηστωτων δ̣/ των θεοσ̣εβ̣β̣ε̣στατων (*sic*) αββ(α) Αναστασιο̄ κ(αὶ) αββ(α) Ισχυρι

Ligne 2. Sur *Βικτωρ πρεσβυτερος*, cf. n° 67134, l. 2. — *Σενουθιου* (?) : restitué d'après la ligne 13. — Lire à la fin *διαφορων κτητορω(ν)*. La barre horizontale sur l'*o* final représente ici un *ν*, comme dans quelques poèmes de Dioscore (par ex. n° 67055, *v.*, l. 15) et parfois aussi dans le style ordinaire (n° 67295, II, l. 9 etc.).

Ligne 3. *Εις πλοι(ον)* : sur le navire appartenant au couvent. — Lire *Μετανοιας*. — Après *αββ(α)*, un espace blanc termine la ligne.

Ligne 4. Lire *προεστωτος*. Peut-être cependant l'espace vide qui termine la ligne 3 était-il réservé à un autre nom propre : le couvent aurait eu deux supérieurs (?).

ωνος μοναζζ/ [κϛ] δ̣ι̣α̣κ̣/ Ἀ̣ντ[α]ι[ō]πολ̣[ι]τ̣ω̣ν̣, ⳩ ε[μϐ]ϛ της αυτη[ς] κωμϛ καν̣ο̣νος εκτης [67286]
ι̣ν̣δικ/, σιτ[ου] α̣ρταϐα̣ς̣ [ϖ]ε̣νταχεσχ̣ι̣λ̣ε̣[ια]ς̣ επ̣ταχ̣οσια̣ς̣ ϖεντηκ̣ο̣ν̣τα εννεα
σ̣υ̣ ναλ/ κϛ ε̣κ̣ατεστης κϛ ει̣κ̣οσ̣τ̣ε̣ς · γι/ σιτϛ ⏗ ,εψνθ μονϛ. Κϛ εις ην [υμ]ω̣ν ασφαλειαν
κϛ του τεμοσιō ϖεποι̣[μ]ε τα[υ]την απ̣οτιξιν ω̣ς ϖροκ/. Αναστασιō κϛ αϐϐϛ [Ισ]χ̣υ̣ρ̣ι̣ω̣ν̣[os]
δ̣ιακ/, δ/ [εμō] Τ̣ι̣[μοθεου γ]ρ̣[αματϛ] τ̣η̣[ς αυτη]ς̣ [κ]ω̣μ̣[ης], ϖ̣ε̣π̣ο̣ι̣μ̣[ε] την̣ αποτεκξιν
[τω]ν̣ του σιτου αρταϐων ϖεν̣[τα]κεσχιλιας επτακοσιας πεντηκοντα εννεα ω̣ς̣ ϖ̣ρ̣ο̣κ/. Ε[γ]ραφ/ [Θ]ω̣θ̣. . ι̣ν̣δ̣[ι]κ/ ϛ.

Une ligne en blanc.

☧ Εμετρησεν και ενεϐαλε το υπερ κωμϛ Ἀ̣φροδϛ δ/ της θα̣υ̣μασιο̣τατης των ϖροτοκομητων
τ̣η̣ς [αυ]της κωμϛ, δ/ Απολλω̣τος κ[αι Β]ικ̣τ̣ορος και Σιν̣ουθι̣ọ̄ (*sic*), ⳩ τε αυτον κτησεως και διαφορō
κτητορον της αυτης κωμϛ, εις ϖλοι/ του μοναστηριō Μετανιας της μεγαλεπολεως
Αλεξ[ανδ]ριας, δ/ των θεοφιλεστατω̣[ν] αϐϐϛ Αναστα̣σιọ̄ και Δ. . . .ασιō μοναζζ/ και διακονιτων
της Ανταιōπολιτων, ⳩ εμϐολη[ς] τ̣η̣ς αυτης κωμης, κανονα̣ς εϐδομ̣η̣ς ινδι̣κ̣τι̣[ω]ν̣ο̣ς̣,
σιτō καθαρō αρταϐας ϖ̣ε̣ντακεσ̣χ̣ιλια̣ς̣ επτακοσιας ϖεντηκοντα εννεα
[συ ναλϛ κ]ϛ εκατεστης κϛ εικοστη̣ς̣· γ̣ι/ σιτϛ κανϛ ⏗ ,εψνθ μονϛ. Και εις υμων ασφαλ̣ειαν
και του τεμ̣ο̣[σιου] ϖ̣ε̣π̣ο̣ι̣[μ]ε̣ τ̣[αυ]την α̣π̣ο̣διξιν̣ [ω]ς̣ ϖ̣ρ̣[οκ/. Αναστασιος και Δ. . . .ασιος διακ/],

Ligne 5. Μοναζ(οντων) και διακ(ονητων). — (Υπερ) εμϐ(ολης).

Ligne 7. Lire συ(ν) να(υ)λ(οις) και εκατοσταις και εικοσταις : cf. n° 67169, l. 18. — Μονϛ = μονα. — Εις ⟨σ⟩ην, corrigé en εις υμων, mais le mot ⟨σ⟩ην n'a pas été barré.

Ligne 8. Lire και του δημοσιου ϖεποιημαι (c'est Timothée qui parle) ταυτην ⟨την⟩ αποδειξιν. — Lire Αναστασιος et Ισχυριων.

Ligne 9. Γραμ⟨μ⟩ατ(εως) : cf. l. 20.

Ligne 12. Lire θαυμασιοτητος, à moins qu'on ne restitue le mot κοινοτητος qui aurait été passé.

Ligne 14. *Sic* pour μεγαλοπολεως.

Ligne 16. Lire κανονος.

[67286] *δ/ εμō Τιμοθεου γραματ/ της αυτης κωμης, πεποιμε την αποτηξιν των σι[τ]ō αρταβων*

και το[υ] να[υ]λ[ο]

πενταкεσχιλιας επτακοσιας πεντηκοντα εννεα ως προκ/. Εγραφ/ μεσορ/ ς ινδικ/ ζ

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40718 *a*.

67287. Tableau des impôts et des dépenses de la *κώμη* d'Aphroditô, durant la première indiction. La première colonne enregistre les sommes versées pour les *κανονικά* et l'annone militaire plus bas, diverses dépenses, notamment les traitements (*συνήθειαι*) des fonctionnaires; les colonnes suivantes contiennent l'énumération de détails de dépenses diverses. — Long. 0 m. 317 mill., larg. du 1er fragment 0 m. 335 mill.; larg. du 2e fragment 0 m. 236 mill. — Aphroditô.

Petite cursive droite. Deux fragments, ne se rejoignant pas.

Colonne I.

Λο̣γ/ δημο̣[σιων κωμης Α]φροδ/ πρώτης ϊνδ/ τα̣ δ̣. . . . υπο̣δ/
[⸓] α̣ν̣νων[ῶν] α̣κτōαρ[ίω] Α̣ντα̣ί/ α προστ/ ⸓ ο̣ι̣/ κ̣ρ̣/ . . . / ε̣ν̣ χ̣ρ̣/ ρο
θωθ ״ κ ν̊ ξδ κ/ κβ 𐅵
α̣ κα̣τ̣α̣β̣[ο]λ̣/ των κ̣α̣ν̣ονικ/, αθυ̊ρ ״ ς — *ν̊ ι̣[ζ]. . δ/ Ηλι̣ο̣δωρο̣̄*
ο̣[μο]ι̣/ (?) της ᾱτ/ καταβολ/, χοίακ α — *ν̊ κ κ/ [ι]*
β κατ̣α̣[β]ολ[/, τυ̂]βι ιζ — *ν̊ ρκ [δ/ τō] α̣υ̣τ̣/ (?)*
[τω ακτουαρ/], φ̣α̣ρμōθι ״ β — *ν̊ ρ [δ/ τō] α̣[υ]τ̣/*
τ̣ω̣ ακ[τουα]ρ̣/ ο̣μ̣ο̣ι̣/ γ π̣ρ̣ο̣σταγμ/ απο̣ ν̊ ν — *ν̊ μ̣*
θ ν̊ τξβ κ/ η 𐅵

2 lignes en blanc.

Αναλ/ κ[αι] σ̣υ̣ν̣ηθ/ της ϡ α ϊνδ/ ου——
τω . . . . . π̣ . λ̣ . . . . — *ν̊ γ*

Colonne I. — *Ligne 1.* Peut-être *τα δ[οθ/ τω] υποδ(εκτη)* : mais les traces ne conviennent pas très bien à cette conjecture.

Ligne 2. Avant *αννων(ων)*, vague trace qui représente sans doute le signe ⸓ = *υπερ*. — Α′ (= *πρωτου*) *προστ(αγματος)*. — Οι/ κρ/ = *οινοκρεου* (?); cf. nos 67050 et 67051.

Ligne 4. Le chiffre *ιζ* est très douteux; il est restitué pour compléter le total énoncé l. 9; mais les autres ne sont eux-mêmes pas tous certains.

Ligne 8. Γ′ *προσταγματος, απο νο(μισματων) ν*. Les nos 67320 et 67321 nous représentent des exemplaires de ces *προσταγματα*.

Ligne 10. *Αναλ(ωματα) και συνηθ(ειαι)*.

Φιλ.	ν̊ α π/ ε ⳨, d′	[67287]
. μμα. . . . βο̅σε	ν̊ α π/ δ ⳨	
[Κ]ομε[νταρ]ησιο̅ ϛ ϖύργων	ν̊ γ π/ ιγ ⳨	
[τ]ω κυριω [Ωρι]γέ[ν]ο̅ δ/ Το̅αυσει	ν̊ ι ,,	
[Ιω]σῆφις μελισουργος	ν̊ α π/ δ ⳨	
[Συν]ήθεια τ[ο̅] μεγαλϛ κομιτος	ν̊ β π/ γ	
[Τοι]ς ϖολυκ/	ν̊ α κ/ ⳨	
[⳩ ναυλ]ο̅ απορο̅ δ/ το̅ γραμμϛ κ/ μη γ′	ν̊ β κ/ γ′	
[. . . .] ⳩ Μουσαίο̅ Ψιμανώϐετ	ν̊ α π/ δ	
[Εκδι]κο̅ Αντάιο̅ ⳩ συνηθείων	ν̊ β π/ α	
[εις] Ταννάιθεως	ν̊ ιδ π/ νϛ	
[τιμϛ] εραιας εις [Αν]τι/ δ/ [Βι]κτ[ορ]ος ϖοιμϛ	ν̊ α π/ δ	

Colonne II.

Καταϐϛ Αδριανω	ν̊ α π/ δ
τω αυτω ομοι/	ν̊ α π/ [.]
Κατϛ των ϖρωτοκ/ εις Αντινόο̅(υ)	ν̊ α [π/ .]
τριϐ/ της ειρ[ήν]ης	ν̊ α[π/ .]
Απολλώς βοηθϛ ός	ν̊ δ [π/ .]
Βικτωρ Σε[ν]ο̅θο̅	ν̊ α π/ [.]
φρο̅ρης της ταξεως	ν̊ β π/ [.]
τριϐ/ Ανταιου	ν̊ β [π/ .]

Ligne 14. Πυργων : pour ϖυργοφυλαξ (=ακος)? L'association des noms du *commentariensis* et du ϖυργοφυλαξ est attestée par les n°s 67054, I, l. 3-4, et 67058, III, l. 2.

Ligne 17. C'est le κομης και αρχων ou *praeses* de l'éparchie : cf. n° 67030, l. 1.

Ligne 18. Restituer τοις ϖολυκ(ωπιταις), d'après P. Lond. Inv. 1734 (inédit) : cf. Fr. Preisigke, *Berichtigungsliste*, p. 108, n. 12. De même aux n°s 67136, l. 16, et 67058, VII, 11 (*Add. et Corr.*), restituer ainsi, au lieu de ϖολυκ(ωπικων).

Ligne 19. Lire το̅ γραμμ(ατεως) : cf. n° 67286, l. 9 et 20; la même rubrique se lit au n° 67058, III, l. 7.

Ligne 22. Sous-entendu κωμην. — Sur Ταννaιθις, cf. n°s 67301, l. 10, et 67303, l. 5, et les références que j'ai citées dans *Revue des Études grecques*, t. XXV, p. 219; quant à l'identité avec la Ταναιθις de P. Lond., 483 (=t. II, p. 324), elle est contestée par M. Bell (*Byzant. Zeitschr.*, XXII, p. 397, n. 2).

Colonne II. — *Ligne 1.* Lire καταϐ(ολη) : mais le sens est probablement : « versement fait à Hadrien ». Sur cet Αδριανος (στρατιωτης), cf. n°s 67052, l. 4, et 67058, VI, l. 8.

Ligne 3. Πρωτοκ(ωμητων).

Ligne 4. Personnage appelé d'ordinaire τριϐουνος των ειρηνικων : cf. n°s 67054, I, l. 6, et 67058, III, l. 22.

Ligne 7. Lire φρουροις : cf. n° 67058, III, l. 23; pour la ligne suivante, cf. *ibid.*, l. 10.

[67287]

Κατ; Χαρισιō ; Ἰο̣υ̣σ̣τος	ν̊ α π/ [.]
Αδρι[ανω] .χ.ρ̣ις καταβολ;	ν̊ α̣ π̣/ [.]
κα̣τ̣αϐ; ε[ις] Α̣ντι/ εν τη επιδ; τō αρχοντ;	ν̊ ς
κα̣[τ;] μ̣. . . . . [Βι]κ̣τω̣ρ̣; εν κερμα̣τ̣ι/	ν̊ [ιϐ π/ .]
Κ̣[αλλινικ]ō χρυσουs;	ν̊ α̣ π̣/ [.]
Ψ̣[οϊω νο]υ[μ]ε̣ρ̣αρ̣;	ν̊ α̣ π̣/ [.]
	// ν̣̊ οζ π/ σ τα [ϖ; ν̊ ξθ π/ η]

Colonne III.

Il n'en reste que les chiffres.

Colonne IV.

Ϊωσηφις απλικ/ ✗ ωα ο	[κ/] α̣
Ανōφιō ϖοιμ;	κ̣/ α
απαιτ; τō τριϐ/ Ανταιō	κ̣/ α
Λεοντιō στρ/ ; Ανōφις εντολ;	κ/ ϐ ϐ
✗ ωα εις Αντινοō δ/ τō κυριō Ωριγε̣ν̣[ους]	κ/ ϐ ϐ
Λεοντιō σιγγ; και Ξ̣ενος ✗ ωα κδ	κ/ γ′
ο̣μ̣ο̣ι/ δ̣/ Χαρισιō ✗ τ̣υρια και ωα	[κ]/ ϛ ιο
τιμ; τ̣α̣ριχια δ/ τō κυ̣ριō Οριγενη	[κ/] α̣ ϐ
Π̣α̣π̣[ηες δη]μοσιεων	κ̣/ α ϐ

Ligne 11. Επιδημια : tournée d'inspection du *praeses*. Peut-être ces inspections avaient-elles lieu tous les ans (cf. n° 67289, l. 8) : un même crédit de 6 κερατια est affecté à cette visite au n° 67058, VII, l. 26 (t. I, *Add. et Corr.*). — Cette dépense constitue ce que la législation de Justinien appelle les επιδημητικα, indemnité de voyage, et qu'elle interdit inutilement (Nov. 134, 1).

Ligne 12. Le total de 77 *nomismata* (l. 15) exige la restitution du chiffre ιϐ.

Ligne 13. Lire χρυσ̲ω̲ν̲(ου).

Ligne 14. Restitution, d'après le n° 67058, II, l. 5; III, l. 14, 20.

Ligne 15. Τα ϖ(οιουντα) : cf. n° 67056, IV, l. 5 (t. I, *Add. et Corr.*).

Colonne IV. — *Ligne 1.* Lire απλικιταριος, *huissier* (Joh. Lydus, *De mag.*, III, 8; III, 16), gardien de prison : c'est un subordonné du *commentariensis* de l'*officium* ducal.

Ligne 2. Ποιμ(ενος).

Ligne 3. Απαιτητη (?) : celui qui perçoit le traitement du tribun, pour le lui remettre (cf. n° 67284, où un απαιτητης perçoit le traitement du *commentariensis*).

Ligne 4. Λεοντιου στρ(ατιωτου) και Ανουφις εντολ(ικαριος) (*mandator*).

Ligne 7. Le chiffre est $\frac{1}{6} + \frac{1}{12}$.

Ligne 8. Τιμ(η) ταριχι(ων).

Ligne 9. Lire δημοσιε(υ)ων. Sur le nom de Παπηες, cf. n° 67212, l. 1.

[67287]

Φ[ι]λότε[ος απ]ο (?) Τοέτω ✗ ωων	[κ/] ϐ	
Κάττονι στρ/ ς φρōρω Πανισκō	[κ/ ∠]	
[. . . . . .]ιος σιγγς ✗ οι/ ϰαι ωα	[κ/] β γ′	
[Εν]ώχ . . . ι/ ομοι/ δ/ Ϊω[ά]νν[ō] μοναζ/	κ/ ζ	
[Π]εχυ[σι]ω (?) [τ]ω αϰ[τō]αριō ς Βουρϰαρις μον[αζ/]	κ/ ιδ	
. υπ . . [βοη]θω τ[ō] ὖ Αφθονιō	κ/ γ ∠ d	
. . . . . τō ϰ[υ]ριō Οριγενη ✗ Φοιϐαμμ[ωνος]	κ/ . γ′	
Ψιμανώϐετ Κύρō τ. . τεϰ/ ὖ .π/. . χρ/	κ/ ιθ d′	
[✗] οινō Πεχύ[σιο]υ αϰτο[να]ριō	κ/ β d′	
τιμς . . . .[Μ]όσχου	κ/ ϡ	
Β. . ως ✗ Ϊερημίō λ[α]τωμō	κ/ ε	
τ[ω α]κτōαριω [✗] β ημερ/	κ/ α ϐ	
ο[μο]ι ✗ οι/ αγγς β ς ωα ιβ	κ/ α ∠ γ′	
Ε[λι]σαϐ[ετ] ελαιōπολ/	κ/ α ϡ	
✗ ωων εις Αντι/ ϖερι τō χρυσ[ς τō ακτō]αριō δ/ Βόττος	κ/ ιϐ	
δ/ Β[όт]τος εἴσοδος εν κερματι	κ/ α ϐ	
✗ ναυλō τō ϖλοιō	κ/ ϛ	
τω ακ[τ]ōαρς ✗ οι/ αγγς β	κ/ α ϐ	// ὖ φλε κ/ θ d′
Αδρι[α]νω ✗ της καταϐολ/	κ/ ι ″	αφ/ ✗ λημς ὖ φλϐ κ/ ϛ
εις συ[μ]πληρουσ ς (*sic*) των δεσπς ϊδ	κ/ κε	λοι/ ὖ γ κ/ γ d′

Ligne 10. Τοετω : même mot au n° 67212, l. 3, où il faut lire Τοετω το (= τω) Κομυτι etc., comme me le signale M. Bell; cf. U. Wilcken, *Chrest. der Pap., Nachtr. und Ber.*, note relative au n° 127. Que le nom soit celui d'un village, c'est ce qui est certain; mais les deux papyrus du Caire prouvent bien, comme le supposait déjà M. Wilcken, que le bourg n'était pas situé dans l'Oasis ainsi qu'on avait pu le croire naguère. Il devait se trouver dans le voisinage du nome Antaiopolite. Ainsi, dans P. Lond. IV, 1460, l. 43 on lit : απο κωμ(ης) Τοετω. C'est peut-être la ville actuelle de *Tahta* (طهطا) très proche de Kôm-Ichgâou.

Ligne 12. La queue du signe ∠ (1/2) dépasse la lacune.

Ligne 14. Πεχυσιω : très douteux, comme à la ligne 18.

Ligne 17. ὖ/ .π/. . χρ/ : les chiffres n'ont peut-être jamais été écrits.

Ligne 21. Υπερ β′ ημερ(ων).

Ligne 23. Ελισαϐετ est très douteux : on pourrait lire Σ[ου]σανα. — Ελαιοπωλις.

Ligne 24. Pour des œufs achetés comme vivres de route lors du voyage à Antinoé fait en cette ville au sujet des fonds destinés à l'*actuarius* (?).

Ligne 25. Εισοδος εν κ. : versement en petite monnaie (de bronze).

Ligne 29. Των δεσπ(οτικων) ιδ′ (ινδικτιωνος) : cf. n° 67054, II, l. 5.

[67287] *εις συμ[π]ληρϛ της ριπαριας* κ/ κ κ/ νγ

Ligne 30. Cf. P. Oxy. VIII, 1147, l. 9 : Παμουθιω μειζ(ονι) Ταμπετι υπερ μειζονιας. Il faut comprendre ici «pour compléter l'indemnité allouée à la fonction de *ριπαριος*».

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45194ᵃ.

67288. Liste de contribuables ressortissant à la *κώμη* d'Aphroditô. — Long. 0 m. 334 mill., larg. 0 m. 512 mill. — Aphroditô.

Cursive droite.

Colonne I.

Il n'en reste que les chiffres.

Colonne II.

•/ Παλώς μαγειρō και αδελφ/	ν̊ α
• Πεκῦσις Τουάνσις	ν̊ α
••/ Ϊακώϐ Ϊσακιō	ν̊ α
Ϊωσῆφις Τουανσις	ν̊ α
••/ Λακών μαγειρ[ō] και υ[ἵ]ός	ν̊ α
••/ Μηνα Ηρακλειō	ν̊ α
Ανōφις αδελφ/	ν̊ α
/ Ηρακλειος Ωροϐινθō	ν̊ α
(Απολλώς Νικητō)	ν̊ ζ
• Μουσῆς Ατρεπϛ	ν̊ ζ
Ψαϊς Πουνίς Καμητος	ν̊ α
• Φοιϐαμμων αδε[λφ/] ᾱτō	ν̊ α
•/ Ψαϊς Σολομων	ν̊ ζ
Παυλος Ωρō βαφ/	ν̊ ζ
Λαμουσε	ν̊ γ'
// Παϐικ λιν[ο]ϋφ[ο]ς	ν̊ γ'

Colonne II. — *Ligne 1.* Lire *μαγειρος και αδελφ(ος αυτου)*.
Ligne 7. Αδελφ(ος αυτου).
Lignes 9 et 13. ν̊ α corrigé en ν̊ ζ. Le nom du contribuable a été rayé à la ligne 9.
Ligne 14. Lire *βαφευς*.
Ligne 16. Παϐικ : ce nom confirme la restitution douteuse de P. Lond. IV, 1446, 18.

• Παō Παπᾱ και Κονου ς	ὐ γ′	[67288]
Μ̣ακ[α]ριος και αδελ[φ/] ᾱτ ς	ὐ ϐ	
Ωρ̣ōεκω̣ς διάκ/	ὐ ϛ	
.ζ Φα̣υ̣ης καθαρ[ōρ]γ ς	ὐ γ′	
• Α̣ρων καθαρ[ōργ ς]	ὐ γ′	
• ρ̣απται	ὐ α γ′	
• Ι̣ω̣σ̣ηφις μ̣ελι̣[σōρ]γος	ὐ ϛ′	
• Φοιϐαμμων μ̣[ελ]ι̣σουργ ς	ὐ ϛ′	
Παους μ̣ελισο̣υ̣ρ̣γος	ὐ γ′	
Πααμ Πατκετọ̄λε	ὐ γ′	
•• Σμιν	ὐ γ′	
•• Βικτωρ Παπō Σανε	ὐ γ′	
• Ανōφις Ϊωσ̣η̣φιō	ὐ γ′	
• Ερ̣μαως Χιχ̣ο̣ι̣τ̣ος	ὐ γ′	
.ζ/ Φοιϐαμων (*sic*) καθαρōργ ς	ὐ ϛ	
.ζ/ Μ̣εγ̣άλ̣η καθαρουργ ς	ὐ ϛ	
υἱος Σαλακότ'τε	ὐ γ′	
• υιοι Πκόλοϐ̣[ος] λινοϋφ/	ὐ γ′	
Κυρικός (*sic*) μο̣[λύ]ναρχς (os)	ὐ γ′	
• Παλώς Ερμαōῶτος	ὐ γ′	
ζ/ Φοιϐαμων (*sic*) Θα̣λλοῦς λι̣ν̣ο̣υ̣φ/	ὐ γ′	
Βησῶ	ὐ γ′	
Απολλώς Ε[ρμα]υ̣ω̣[τ ς]	ὐ ϐ	
• πακτωνοποιός	ὐ [.]	

Colonne III.

Ανōφις πακτωνοποι/	ὐ α

Ligne 19. Lire Ωρουωγχιος.

Lignes 23-24. ὐ ϛ corrigé sur ὐ γ′.

Ligne 30. Cf. le *τοπος* Πχιχιτος de P. Lond. IV (voir l'index).

Ligne 32. Μεγαλη : douteux. Ce serait le seul exemple d'une femme *καθαρουργος*.

Ligne 35. Μολυναρχος : peut-être est-ce simplement une faute pour *μυλωναρχος* : cf. cependant plus bas, col. III, l. 15.

[67288]

Ἰωσηφις Φρήριῑ ὑ γ′
Φοιβαμων (*sic*) αδελφ/ ὑ γ′
.Φιβ γναφ/ ὑ γ′
Ἰακώβ Ἰωσηφιῑ ὑ α
.Φανης μαγειρῑ ὑ ϛ
.Ονόφρις μάγειρῑ ὑ α
.Ερμαὼς Ταπαω ὑ α
.Απολλὼς Πασιλη ὑ γ′
Κυρικὸς Πεσᾶ(ου) ὑ ϛ
Απολλὼς αδελφ/ ᾱτῑ ὑ γ′
..Ἰσὰκ Πουάμσρα ὑ ϛ
.Φιβ ορβιωπολ̣ι και Παχυμίῑ ὑ ϛ′
.ξ/Βίκτωρ τριβουνῑ ὑ ϛ′
.Απολλὼς μολύναρχ̣ι ὑ γ′
.Ερμαὼς Ταβῆς καθαρουργ̣ι ὑ ϛ′
χαλκωτυπ̣ι (*sic*) ὑ β
(.Μουσῆς Ψᾶσᾶ ὑ γ′
Ἱερημίας πρεσβύτερος ὑ γ′
.Ατρὴς Π[α]σ̣άρεως και Ἀπ̣ολλ/ ὑ γ′
(Λακὼν καθαρουργος ὑ γ′)
Λακὼ[ν] κ̣αθαρῶργος
.Απολλῶ[ς] Πεβῶτος ὑ γ′

Colonne III. — *Ligne* 5. ὑ α corrigé sur ὑ ε.

Ligne 9. Πασιλη ou Πασιλη : mais cf. le nom de Bgileh dans la *Vie* arabe de Schnoudi.

Ligne 10. Lire Πεσαυ (de même, l. 11 : αυτου) : cf. le Πεσαους du n° 67058, IV, l. 7.

Ligne 13. Lire ορβι(ο)πωλου : vendeur d'ορβια. Peut-être faut-il corriger en ορ(ο)βιο-πωλου : marchand de *vesces* (sorte de lentilles) : cf. C. Wessely, *Pal. Stud.*, VIII, 723, l. 1; H. I. Bell, *Classical Quarterly*, IV (1910), p. 55; P. Lond. IV (voir *Index*); P. Oxy., t. X, n° 1323. Pourtant le mot est toujours écrit, dans les papyrus, sans ο intercalé entre le ρ et β : cf. plus bas : col. IV, l. 4; col. V, l. 11 et 27, et n° 67252, l. 5.

Ligne 21. Raturée après coup.

Ligne 22. Rajoutée après coup.

•/Κυρικος Ερμαδωτ[ο]ς χρυσο ν̊ γ′ [67288]
••/ Αθανα[σι]ος καθαρουργ/ ν̊ γ′
•/Πουνις κεραμοπλαστ/ ν̊ γ′
•/αλλοφυλοι ν̊ β ζυγ/
•/Ανοφις ωρβιωπολο ν̊ ζ′
• Φοιβάμμων Παταλοχις ν̊ ζ′
•• σκετει ν̊ ϛ
••/Βικτωρ καθαρουργος ν̊ γ′
•/Ψαϊs Τσενενοθης ν̊ γ′
•/Κυρικος χαπ ν̊ γ′
•/Ϊσαχ αδελφ/ ατο ν̊ γ′
[.Δ]ιανε και αδελφ/ ν̊ α
[Φοι]βα[μμ]ων Σαβινο και υἱος ν̊ γ′
[. . .] Σ[εν]οθης καθαργ/ (sic) ν̊ γ′
[Απολλως] Καχ[ι]β ν̊ (ζ) γ′
[. . . . .] Παθαμο[υ]ϊ ν̊ ζ
[. . . . .] ναχ ν̊ ζ

Colonne IV.

••/υἱοι Ταθρεβ ν̊ ζ
•/Φη χρυσοχόος ν̊ (γ′) ζ
•/Ϊωάννης Φωτ(ου) ν̊ ζ′
•/Ανοφις ορβιωπολο ν̊ γ′
— Καυνακωποι/ ν̊ β

Ligne 24. Lire χρυσοχόος.
Ligne 27. Αλλοφυλοι : gens étrangers à la κωμη, mais domiciliés sur son territoire (?).
Ligne 30. Lire σκυτεις (?). Cf. P. Lond. IV, n° 1419, l. 1221 : δ(ια) τ(ων) σκετευων; P. Mon. 8, l. 19 : των σκετεων.
Ligne 38. Restitution d'après le n° 67058, VII (*Add. et Corr.*), l. 21.
Colonne IV. — *Ligne 2*. Lire Φηυ : cf. le Φηυς du n° 67056, IV, l. 7.
Ligne 5. Καυνακ(ο)ποιοι : ceux qui font les καυνακαι, sorte d'étoffe. Cf. n° 67094, l. 19 (*Add. et Corr.*); καυνακοπλοκοι au n° 67283, II, l. 17; καυνακοπραται dans P. Lond. IV, 1419, l. 1224. Le mot καυνακης se trouve assez fréquemment dans les papyrus coptes, sous les formes ⲕⲁⲩⲛⲁⲕⲉⲥ, ϭⲟⲩⲛⲁϭⲉⲥ etc. (cette dernière

[67288]

. Απολλως Ψα̅ σα̅	ν̊ γ′
. Φοιϐαμων (*sic*) Ψαϊο̅ ραπτο̅	ν̊ γ′
. (π) Μαρτης υϊος Καχιϐ	ν̊ ς
. Πετρος Κρουρ	ν̊ γ′
. Ψενθαησις υϊος Παϊαμ	ν̊ γ′
Σαϐινο̅ Πκελης τεκ/	ν̊ γ′
. Ϊωαννης Παθα̅ τ̅	ν̊ (γ′) ς
. Αγνατω[ν] Χιμαρος	ν̊ (γ′) ς
Ϊωαννης Ανδρεο̅	ν̊ ς
. (Κελϐων) και οι αδελφ/ (Ωρο̅)	ν̊ α
. Αϐρααμ Πϐηκιο̅	ν̊ (α) ς
. Δαυειδ πραιπο[σι]το̅	ν̊ ς
Απολλως Πεχυσιο̅ πρ[οτο]κ/	ν̊ γ′
. Μουσαι[ος] Πααμθο̅	ν̊ (α) ς
γναφεις	ν̊ β′
Ονοφρις κορευς (*sic*)	ν̊ γ′
Μηνα υϊος Πμες	ν̊ γ′
. Ψαϊς Πϐαρωτ̅	ν̊ γ′
. Ψαϊς πρεσϐυτερ/	ν̊ γ′
. Ανο̅φις Φαϐεμο̅ τκ. .	ν̊ γ′
.ς/ Ψαϊς Θηρακλειας και υϊος	ν̊ ϐ
.ς/ Πετρος Δαυειδ	ν̊ γ′
Πελαλε	ν̊ γ′
. Ερμενιας	ν̊ γ′
. Ωρος	ν̊ γ′

explique la faute κουνακ. du n° 67094) : cf. Crum, *Copt. Mss. of the Rylands Library*, p. 119, 120, 124.

Ligne 11. Τέκ(των).

Ligne 17. Le *praepositus* paraît être un officier subalterne : cf. n° 67296, n. 3.

Ligne 18. Προτοκ/ : très douteux.

Ligne 21. Lire κουρεύς.

	.ξ/ Ψενθαῆσις Κο̣ῦρσορ	ὑ γ′	[67288]
	.ξ/ Βίκτωρ αδελφ/	ὑ γ′	
	.ξ/ Κυρικὸς Λαζάρο̄(υ)	ὑ γ′	
	. Σαραπίων διάκ/(ονος)	[ὑ] χ′	
35	. Μα[θ]είας Νοννᾶς	[. .]	
	. Πόννις Ἰωά[νν]ο̄(υ)	[ὑ] χ′	
	. Απολλως Π[	]	
	Φαμαΐς Σεργ[ίο̄?(υ)	]	

Colonne V.

	Φὶθ Ερμαο̄ῶτος και αδελφ/	ὑ α	
	ζ Μηνᾶς Σενο̄θο̄ υ	ὑ γ′	
Παλὼς.	Πᾶλος χρυσοχόος	ὑ ζ	
	. Φιπο̄ χ̣ρυσ̣οχ[οος]	ὑ γ′	
5	. Θαυμασία γαμ̣ς Ιωάννο̄ καλιγρά̣φ/(sic)	ὑ γ′	
	. Καλλίνικος Βησσλίτο̄ καὶ λοιπ̣ς	ὑ γ′	
	. Απολλὼς Ἰακυβίο̄	ὑ γ′	
	. Πκέλης ράπτης	ὑ γ′	
	. Απ̣ολλ̣ὼ̣ς (?) Πλέτος	ὑ γ′	
10	. Μουσῆς Παφλουΐ	ὑ γ′	
	. Παβίκλη ορβιωπολο̄	ὑ γ′	
	. Πᾶλος χαλκευς	ὑ γ′	
	. Κλ’ Αντα	ὑ γ′	
	. Απολλὼς χαλκεὺς	ὑ γ′	
15	. εργαστηρ/ Ευλογιο̄ καὶ Μακαρ/(ου)	ὑ γ′	

Colonne V. — *Ligne 5.* Καλλιγραφου : cf. *Théophylacte Simoc.*, VIII, 13, 8 : τινα των ες καλλος γραφοντων, ον ευ συνθεσει φωνης καλλιγραφον ονομαζει τα πληθη (à Alexandrie); — Anastase le Sinaïte, *Hodègos* (*Patr. grecque*, t. 89, col. 184); — *Apopht. Patr.* (*ibid.*, t. 65, col. 293), où paraît un moine calligraphe.

Ligne 6. Και λοιπ(οι) : ajouté d'une autre main.

Ligne 13. La lecture de ces mots est à peu près certaine. Lire, je crois, κλ(ηρονόμοι) Αντα.

Ligne 15. Εργαστηρ(ιακοὶ?) : les ouvriers d'Eulogе et de Macaire.

[67288]

Βικ/ Φανης και Βικτωρ Ψης	ν̊ γʹ
υἱος Πατερμο̄θο̄ λινουφ/	ν̊ γʹ
.ζ/ Παπνο̄θης Τσαλιο̄	ν̊ γʹ
.ζ/ Προμαως γναφ/	ν̊ α
• Αϐρααμ γναφ/	ν̊ α
.ζ/ Βικτωρ Ηρακλειο̄ γναφ/	ν̊ α
• Φοιϐαμμων Προμαωτος	ν̊ ϛ
.ζ/ Πεσᾱ γναφευς	ν̊ (γʹ) ϛ
• Ạιλου γναφ/	ν̊ ϛ
Ạπολλως Φρηριο̄	ν̊ γʹ
Ερο̄ωγχις γαμϐρ/ ατο̄	ν̊ γʹ
υἱος Κᾱ̣ ορϐιωπολʃ	ν̊ γʹ
• Ηρακλειος αδελφ/ Παταρ	ν̊ γʹ
• Φιϐ ραπτη	ν̊ γʹ
• Μαρια Τσελεετ	ν̊ α
• Φοιϐαμμʃ Ψαιο̄ Ψενθʃ	ν̊ γʹ
•(Κυριακος) χρυσοχʃ	ν̊ γʹ
• Απολλως διακ/ εκκλʃ Πινο̄τιωνος	ν̊ γʹ
• Απολλως Πκολοϐος διακ/	ν̊ γʹ
Πατκυλε τεκτʃ	ν̊ ϛ

Colonne VI (au verso).

⳨ Ἰωσηφις πρεσϐʃ απα Ερο̄ωγ[χ]ιο̄ απα Μωυσαιο̄ ν̊ γʹ ⳨ Ἰωαννο̄
Ερο̄ωνχις και Πιησιο̄ ν̊ Μακρ/ δ/ Β...
Βικτωρ νομικ/ ν̊
μ̄ο̄ν̄ Γενεαλιο̄ ν̊

Ligne 16. Βικ(τωρ).

Ligne 30. Cf. le nom propre *Tseleg* dans H. I. Bell, *Syene Papyri in the British Museum* (*Klio*, XIII, p. 166). Mais Τσελεετ ou Τσελετ répond au copte ⲧⲱⲉⲗⲉⲉⲧ ou ⲧⲱⲉⲗⲉⲧ, qui signifie «la fiancée», et il faut probablement lire ainsi dans le papyrus de Syène.

Colonne VI. — Sauf à la ligne 9, les chiffres n'ont pas été inscrits.

Ligne 1. Les mots Μακρ(ου?) δ(ια) Β... forment en réalité la fin de la ligne 1.

Ligne 4. Γενεαλιου fournit un nouvel exemple de nom latin (*Genialis*) adopté par les Coptes. Ce même lieu apparaît dans P. Lond. IV (v. Index, Γενιαριου).

ευκτϛ απα Ερμαōωτος ṽ [67288]
Ϊωσηφις Τōανσις ṽ
Πακως Πεσα̣ γναφ/ ṽ
Τεκοōσε
Προμαως Ηρακλειō ṽ α

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45194.

67289. Compte privé. Redevances dues et dépenses effectuées par Jean, colon du lieu dit Kô . . ., dans le nome Lycopolite. — Le verso est beaucoup plus intéressant, puisqu'il contient probablement le nom d'un duc de Thébaïde jusqu'ici inconnu. — Long. 0 m. 292 mill., larg. 0 m. 317 mill. — Provenance inconnue.

Cursive très soignée, presque sans ligatures, probablement de la main de Dioscore.

La mauvaise conservation du papyrus en rend l'intelligence difficile. On voit cependant que le compte se divise en deux parties :

A. Dépenses effectuées par le colon au nom du propriétaire :

D'après le reçu de Serenos le courrier, écrit par Phoibammôn fils d'Anouphis, pour . . . . . artabes de blé : 130 1/3, etc.

B (l. 13 et seq.). Après diverses opérations qui devaient être indiquées dans les lignes 10-13, il reste 72 artabes et une fraction indécise entre les mains de Jean. Ces artabes, par suite d'une *adaeratio* au taux de 10 artabes pour 18 *κεράτια*, sont estimées à la valeur de 130 *κερ.* 1/3 (?). De ce total il faut retrancher : 83 *κεράτια* 1/4 dépensés comme il a été dit plus haut (l. 10).

7 *κερ.* 1/4 représentant les 4 artabes de blé données selon la coutume aux églises d'Apa Anoup et Apa Onnophrios.

21 *κερ.* 1/2 = 12 artabes données à Apollôs.

Le colon Jean reste donc débiteur, envers le propriétaire, de 18 *κερ.* 1/3 (le calcul n'est pas tout à fait exact).

† Λογ Ιω[αννου γ]εωργō τοπϛ Κω[. . .]ϙ.σϛ .[. . . .] ορ/ του Λυκοπ̄ νομου (μ[εγ]αλο[)
⸓ ιε ιν̄δ ουτ———
εξ εν[ταγι/ Σερ]ηνō συμμαχου, χειρι [Φ]ο[ι]ϐαμμ[ω]νος Ανōφιō ῡ προσ

Ligne 1. Lire λογ(ος), τοπ(ου), Λυκοπ(ολιτου).
Ligne 2. Υπερ ιε' ινδ(ικτιωνος) ουτ(ως).
Ligne 3. Συμμαχος : courrier.

[67289]

4 γραφ/ του γραμματϛ ορϛ του λεγο^μ Φοιϐαμμϛ σι/ ⸗ ρλγʹ

5 εξ εν[τ]αγι/ του προεστω̄ Αϐϐα Κολο[υθ]ō (sic) ῡ^π πλεου[ασ]μου̂ εκφ/ ιδ ϊν^δ

6 χρ/ κ/ ν[ϛ]dʹ

7 εξ εν[ταγι/ Σε]ρηνō χειρι τō ϛ Φοιϐαμμωνος Ανουφιō ⳨ . . . .

8 χρ/ ν̊ α π/ κ/ ζ ϛ ζ/ ☧ βοη^θ Εκ τō ϛ ενταγι/ ῡ^π αρχοντικ/

9 της ϛ ι[δ] ϊν^δ · κ/ ϊς, θω^θ (?) ε ιν^δ ϊε

10 //τα κερ/πγ dʹ ϛ σι/ ⸗ ρλγʹ απ^ο [. .]σ^ο ϛ .ō ῡ^π . .ν σι/ ⸗ .γ εξ . . . .

11 χοιρ/ β,^{κ/ϛ} τυρ/ ρ̄, λεψανϛ αγγι/ϛ, [ϛ ο]ξ[ο]υς ατε. . λοι/ σι/ ⸗ οϐ. . .

12]. . .κ/ ξγ π/]. Βικτορ Σερηνō ϛ αφ/ ξγ απο των δο^θ π/ τō γεωρ^γ Πμ. .λ[ο]ι/ [κ/] ϊθ ϛ dʹ π. . . εκ τō ϛ[ενταγι/?]

13 Απαργυριζονται δε κατ[α] σι/ ⸗ ϊ του ν̊ π/ κ/ ς· γι/ α[πο] ⸗ οϛ [dʹ] κδ. κ.

14 γι/ κ/ ρλ ιγʹ αβ/ κ/ πγ dʹ του τε πλ[εο]ν[ασ]μ[ου] ϛ τō εντ[αγι/] τō ν̊ α π/ κ/ [ζ κϛ των κ/ ϊς]

Ligne 4. Προσγραφ(ῆς) του γραμματ(ιου) ὀρ(ους) του λεγομ(ένου). Le sens est incertain.

Ligne 5. Lire εκφ(οριων).

Ligne 8. Lire Χρ(ιστε βοήθ(ει). — Ὑπ(ερ) αρχοντικ(ῶν) : ? Peut-être *υπερ αρχοντικης (επιδημιας)* : cf. n° 67287, II, l. 11. Le mot *επιδϛ* a même pu être écrit, quoique l'on ne reconnaisse actuellement aucune trace; mais à la ligne 7 aussi on ne distingue rien derrière ⳨, et pourtant il est certain qu'il y a eu au moins un mot après ce signe.

Ligne 10. On pourrait lire à la rigueur απ^ο [σπ^ο ϛ/⸗, c'est-à-dire *απο σπο(ριμης γης) (αρουρων)*. Mais alors le chiffre n'aurait pas été inscrit, ou serait complètement effacé.

Ligne 11. Λεψαν(ης) : cf. P. Lond. 1643 (inédit), cité d'après Bell par F. Preisigke, *Berichtigungsliste der Griech. Papyrusurkunden*, p. 108, note 6 : λαψανης κολοϐα εξ. L'orthographe par un ε se retrouve cependant au n° 67300, l. 15. — Le mot λαψανη est ainsi expliqué par Hesychios : *των αγριων λαχανων εσθιομενη*. De même dans la *Vie* latine de saint Pachôme (*Patr. lat.*, t. 73, col. 234) : «lapsanas enim est agrestia olera»; — Cassien (*Instit.*, IV, 11) écrit : «herba sale condita, quam lapsanium vocant». Cf. l'arabe لبسان (*labsân*) : «moutarde».

Ligne 13. Απαργυριζονται (αι αρταϐαι). L'équivalent d'une artabe de blé en argent est ici 1, 8 *κερατιον*, c'est-à-dire beaucoup moins qu'aux n°s 67138-67139.

Ligne 14. Les 130 κερ. 1/13 représentent, au taux indiqué, 72 artabes 1/4 1/24 : telle serait la restitution nécessaire à la ligne 13 : ce que semblent confirmer les traces très vagues de la ligne 13. Dans ce papyrus, comme dans d'autres comptes analogues (cf. l'introduction du n° 67138), on remarquerait en ce cas une négligence extrême dans le comput des fractions. Il est cependant possible que le signe ιγʹ signifie 1/3 et non 1/13. Dans ce cas le calcul qui suit serait juste.

λοι/ κ/ μζ ιō · αφ/ ⳨ σι/ō δ [ει]ωθοτων ϖαρα[σ]χ[ε]θηναι τα(ει[ς]). τρ. . . [67289]
των αγι/ εκκλ/ Απα Α[ν]ōφιō ϛ Απα Ουνοφριō, κ/ ζ d′, λο[ι/] κ/ μ
α χ[ρ]εωστει ο γεωρ(γ) Ι[ω]αννης ⳨ εκφ/ ″ ιε/ ιν(δ) ϛ υ(π) τō κ. . φ. . .
Απολλω(τ) του απ(ο) ϖροεστ[ωτ]ων, τō σι/[ō ι]ϛ ϖρος τον ϡ απαργυρι[σμον]
κατα σι/ō ι τō [ν γ]ι/ κ/ κα 𐅵, λοι/ κ/ ιη[ι]γ′, α χρεωστει ο γεωρ(γ), των . . . .
ϛ εποιει π . τ . . . ϛ ον . . . . ϖροσ . . . εως αθυρ . . . ερ . . ⳨ . ϛ ⳨ . . . .
κδ

VERSO.

† Δεσ[π(οτη)ϛ μ(ου) τω] σοφωτ και φιλοχρ μ(εγαθ)υμ(ω) ϖροστ(α)ϛ Ευτυχιανω [σ]χολ/,
[Φλϛ] Κοσμας νοταρ[/] Δωροθεου [στρ]ατηλ/ ξō
Τον σ[. . .]. . βουλομαι

Le texte est resté inachevé. Perpendiculairement à ces trois lignes, et au milieu de la feuille, court une suscription en quatre lignes à demi effacées.

Ligne 16. Au lieu de μ = 40, il reste en réalité 39 5/6 (d'ailleurs le chiffre μ est très douteux). Si vraiment, ici, ιγ′ = 1/3, le calcul redevient juste à la ligne 19.

VERSO. — *Ligne 1.* Δεσποτη μου τω σοφωτ(ατω) και φιλοχρ(ιστω) μεγαθ[υμω] ϖροστα(τη) E., σχολ(αστικω).

Ligne 2. Ce *stratélate* Dorothée est sans doute un duc de Thébaïde. Cf. le Dorothée célébré par le poète Dioscore (n°s 67120, *v.*, B l. 28, C l. 31-38, et F l. 39; 67178, B l. 4). Le poème publié au n° 67184, *r.* (B), est peut-être adressé à ce personnage, car, en supposant que deux vers ont été perdus au début, on peut retrouver l'acrostiche Δωρ]οθεω σελεντιαριω (pour σιλεντιαριω). Au vers 3, on peut en effet lire θ au lieu de α, et la restitution du vers 15 n'était qu'une hypothèse. Dorothée aurait donc reçu la dignité palatine de *silentiaire*, de même que le duc Kyros est qualifié de ρεφερενδαριος dans la requête des gens d'Aphroditô (n° 67002, II, l. 1). Un autre exemple de la réunion de ces deux titres est connu par Malalas [p. 434, Bonn] : του δουκος Παλαιστινης Διομηδου σιλεντιαριου (sous Justinien). — Je ne sais ce que signifie l'abréviation ξō/.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45196.

67290. Lettre administrative. Un employé du bureau du *praeses* (?) fait savoir au prôtocômète Apollôs que l'on est mécontent de lui en haut lieu, parce qu'il n'a pas empêché un certain Eudoxios de commettre quelques exactions. Les restitutions de cette pièce incomplète sont présentées sous toutes réserves. — Long. 0 m. 243 mill., larg. 0 m. 266 mill. — Antinoé (?).

Date : sans doute avant 542 [1].

[1] Date approximative de la mort d'Apollôs (cf. *Revue des Études grecques*, 1911, p. 461).

[67290] Cursive penchée. — Six à huit lettres environ manquent sur la droite (sauf aux lignes 1-4, plus endommagées que les suivantes), en supposant au papyrus la largeur normale de 30 ou 31 centimètres.

π/

† Εδ[ι]δαχθη η αυτων εξουσια ϖαρα Απα Μ̣ο̣υ̣σ̣[α]ι̣[ου . . . . .
ως Ευδοξιος ο λαμπρότατος ἐπεμψεν ε̣π̣η̣ρ̣ε̣[ά]ζων τοις ϖρ[αγμασιν των απο]
Πετ̄ο̄· και επι τουτω ηγανακτησεν κατα της [σ]η[ς Θαυμ̄ς, ως ισχυουσης]
ϖλεον εκεινου εν τοις τοποις, και ανασχομενης τα ϖραγμα̣τ̣[α βλαβηναι]
τα φροντιζομενα ϖαρα της αυτων εξουσιας. Και οιδα ακριβ̄ω̄[ς οτι ου]
δυναται Ευδοξιος ο λαμπρ̄/ ϖαρελθειν δια των ϖραγματ̣ω[ν ου]δ̣[αμω̄ς(?), ει]
μη βουλομενης της σης Θαυμ̄ς. Σπουδασα τ̣[ε]τ̣[οίνυν ἵνα [μη ὑμιν]
γραψω μηκετι συγχωρησαι τινι ϖαρελθειν δι αυτων κ̣αι ε̣π̣η̣[ρεαζειν αυτοις]·
αλλα και οσα ελαβ̣ε̣ν απο των ειρημενων ϖρ[αγματ]ω̣ν [σπουδασατε
αναδοθηναι αυτοις δια ανθρωπων κατεχομενων ϖαρ̣α̣ σ̣ο̣[υ· ουδεν γαρ]
ανεχομαι τω κυριω Ευδοξιω ϖερι τουτου, αλλα ϖαντως τα γ̣ε̣[γραμμ̄ς]
ϖοιησον, ἵνα μη ευρεθης την εκεινο̄ αγανακτησιν ὑπομεν[ων . . . .]
ϖλεον γαρ τουτου ουδε̣ν̣ σοι γραφω †

Suscription au verso :

[† Επιδ̄ς τω Θαυμ̄ς Απολλω]τι (dessin) ϖρωτοκω̄μ̄ χμγ

Ligne 1. Η *αυτων εξουσια* doit ici désigner le *praeses* : cf. nos 67061, *v.*, où il faut sans doute lire *η αυτω]ν εξουσια*, et 67282, l. 8. Dans B. G. U. 670, l. 3, *της αυτον ενδ[οξ]ης εξουσιας*, où il faut corriger *αυτον* en *αυτων*, désigne le duc.

Ligne 10. Κατεχομενων : « tes gens, les gens qui t'appartiennent » (?).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40456.

67291. Lettre administrative, adressée à Taurinos, *σιγγουλάριος* de l'*officium* présidial, par un employé supérieur du même *officium*. Le village d'Aphroditô devra bénéficier d'un dégrèvement d'impôts, qu'il a réclamé. La fin est obscure, par suite des lacunes du texte. Les restitutions proposées représentent du moins, à peu près, le nombre de lettres qui doit manquer. — Long. 0 m. 211 mill., larg. 0 m. 252 mill. — Antinoé.

Cursive bien tracée, presque droite. — Le bord gauche est irrégulièrement déchiqueté.

π/ [67291]

[Δεησις αρτι ωροσηνεχθ]ῃ ενταυθα ωαρα των απο Ἀφροδιτης της κωμης, ως απαιτου[μ]ε[νων]

[υπερ χρυσο̄ τιρωνων νομισμ̣ τριακον]τ̣α̣ εξ, και εις λογον των αποστα-λεντων νομισματα δωδεκα.

[Αλλ ιδου τοίνυν, επ]ειδὴ ῳ[ο]λ̣λ̣α̣ ελε̣ε̣ι̣νὰ εγραψαν ενταῦθα ως απο̣[ρουντ]ε̣ς και μη δυναμενοι

[ηδη καταβαλλειν μηδε τ]α εαυτων δημόσια, καταξιωση η ση αδελφοτης αρκεσ-

[θηναι εις λογον μεν χρυσου τιρωνων νομισ]μασι τριακοντα, και εις λογον τοῦ αποσταλεντος

[μονου τιρωνος (?) νομισ]μα[σιν ε]ξ· [σπου]δ[ὴ] γὰρ εστιν ἑκαστον ωρᾶγμα ωρος το δυνατὸν αποθεσθαι

[μέτρον. Αναβαλου (?)] δε καταβολην ωάντως εως νεομηνίας η δευτ[ερα]ς τοῦ μηνος

[. . . . . Τοτε δη κατα]ξιωσατε ωοιησαι ευρεθηναι κατα ταυτην την ωολιν, και γραψαι μοι

[. . . . .]ν επ οικειωτων των Ερμου-πολιτων. Ουτω δε

[. . . . . αποτ]ιθεμενος το ωραγμα. Καταξιωσον μη οχλησαι α[υτο]ι[ς] κατελθειν

[κατα ταυτην την ωολιν τουτ]ο̣υ̣ τ̣ο̣ῦ ῳ̣ρ̣α̣γμ̣α̣τ̣ος ενεκεν, μητε εασαι αυτους εφ ετερω οχληθηναι

Ligne 1. Π(αρα) sans autre indication, comme au numéro précédent : cf. *P. Giessen* 57, *introduction.*

Ligne 3. Οι αποσταλεντες : plus bas (l. 6), il s'agit d'un seul αποσταλεις. La restitution proposée est tout hypothétique; si elle est exacte, il est question de deux sortes d'impôts : la taxe de remplacement pour une partie des recrues exigées du village, et l'argent nécessaire à l'équipement des soldats qui ont été réellement fournis. Dans P. Lond. III, p. 228 (n° 985), un soldat reçoit, de sa localité d'origine, un salaire de 30 *nomismata;* ailleurs (*Cod. Theod.*, VII, 13, 7, 2) cette somme s'élève à 36 (cf. M. Gelzer, *Stud. zur byz. Verwaltung Aegyptens*, p. 49). Ces chiffres, qui se retrouvent dans notre papyrus, m'ont conduit à supposer qu'il s'agissait ici d'un *tiro.*

Ligne 5. Αδελφοτης est tellement entré dans l'usage épistolographique des Byzantins, qu'on le trouve même dans la lettre de Chosroès à Justinien, conservée dans Ménandre Prot. (*Bonn*, p. 353) : χαριν απονεμομεν τη αδελφοτητι του Καισαρος.

Ligne 8. La lacune est la même que celle de la ligne 1 : il faudrait donc, en réalité, environ 18 lettres.

Ligne 10. Lire peut-être επoικειωτων = habitants d'un επoικιον. La garnison d'Hermopolis vient en partie d'Aphroditô.

[67291] [ελθειν ενταυθα εις την αρχο]ṿτ̣[ικ/] τ̣αξ[ιν], ως εικος εως ο̄ δεξηται γραμματα εμα †

Suscription au verso :

[†] τω ευδοκιμωτ/ κυριω Ταυρινω [(dessin)] σιγγ/ χμγ †

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40457 *a*.

67292. Fragment d'une lettre administrative, adressée à Apollôs prôtocômète d'Aphroditô; il manque vraisemblablement peu de texte de chaque côté. — Long. 0 m. 118 mill., larg. 0 m. 245 mill. — Antaiopolis (?).

Cursive penchée.

[ηδ]η̣ δι ε[τ]ερων γρα̣[μμ]ατων γεγραφα τη ση αδελφο̣τ̣ητι, α̣ι̣τ̣ων αυτην γ̣ραψα̣ι̣ μ[ο]ι̣[...

..στ]ρατιωτων ενεκεν της χλωροφαγιας· κα̣[ι σ]υνεταξ̣α̣... ε[ισ]π̣[ε]μ̣ψαι το̣ν̣ οφειλ[ομενον...

...]ε̣[.]ν περι της αναλογιας ὑμων· και εως νυν ουτε επεμψεν ουτε εγ̣[ρ]α̣ψεν μ̣οι το[...

...α]ι. Καταξιωση ουν και νυν πεμψαι ον θελει ἱνα μη ρ̣[α]θ̣[υμι]αν̣ ε̣λ̣θωσιν σ̣τ̣ει[...

...στρατι]ω̣ται, και τα περυσινα γενηται. Ουδε γαρ ενδεχεται. Και ο̣ι̣δεν ο δεσποτης Θ[εος ως...

...ανδι]ζομαι παρ αυτων πανυ τουτου ενεκεν, επειδη παντες οι ετ̣.................[...

...]ε̣ισιν χαμε ανω μενοντες η την παρρου̣σιαν [α]ṿτης η το.π̣....μ̣ε̣ νο̣ς̣.[...

...δια τον] δεσποτην Θεον, η πεμψατε̣ μοι τελειαν αποκρισιν, η αποταξατ̣ε̣ †

Suscription au verso :

...]............... Α̣π̣ο̣λλωτ̣ι̣ πρωτ̣οκωμ/ π/ Ἰωανν[ο̄]

Ligne 2. Χλωροφαγια : ce mot prouve que les soldats en question sont des cavaliers. Mais on ne peut savoir s'ils font partie de la garnison d'Antaiou ou de celle d'Hermopolis : car Aphroditô était en rapport avec ces deux détachements (cf. J. Maspero, *Organ. milit. de l'Égypte byzantine*, p. 144-145).

Ligne 4. La forme de l'ι indique qu'il terminait un groupe αι.

Ligne 7. Lire χαμαι; — παρουσιαν.

Verso. — Ce Jean est peut-être le pagarque d'Antaiopolis qui a signé plusieurs des quittances du n° 67325.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40457 *b*.

67293. Fragment d'une lettre, adressée probablement aux prôtocômètes d'Aphroditô. — Long. 0 m. 073 mill., larg. 0 m. 122 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée.

]ϊδιας επαγγειλειας πεμψαι
]τω Θεω φίλον (συνεταξασθαι)
συνετ]αξασθε δε
υπε]ρ το^υ εμο^υ καταπλου
]υ ποιειτε μοι ☧

Suscription au verso :

☧ Επιδ/ συν Θεω τοις τπντ) ευδ[οκιμμ). . . .

Ligne 1. Lire επαγγελιας. — Πεμψαι : correction sur πεμψη.
Suscription. Τοις τα παντα.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43630.

67294. Duplicatum du numéro 67089. — Long. 0 m. 760 mill. (en supposant la lacune comblée), larg. 0 m. 304 mill. — Aphroditô.

Cursive soignée, légèrement penchée. — Deux groupes de fragments, entre lesquels deux lignes ont entièrement disparu.

☧ Τοις πασιν ευδηλον καθεστηκεν ως την ανωθε[ν] και εκ φυσεως προσκ[υ]ρωθεισην
τοις ανθρωποις ελευθεριάν ουδε χρόνος πολὺς ουδε πλάνη παρακολουθησασα μειωσαι
δυνησεται. Ϊακὼβ γὰρ, εκ της Ανταιοπολίτων ορμώμενος, και διαξας μετα του εν ἁγίοις μου
πατρὸς καιρὸν οὐχ (*sic*) ολίγον, πλείστην α[υτ]ω θεραπείαν απενειμεν. Συνδιηγαγεν δε αυτω και Σοφια,
σύμβιος εκεινου ευνοεικωτατα, παραμενουσα μετα του αυτης ανδρος του προονομασμένου
Ϊακ[ὼβ] τω εν αγιοις δεσποτ[η μο τω] ε[ν λαμπρα τη μν]ημη π[ατρι. Και ουδεμιαν εμ]φάν[ε]ιαν [πώπ]οτε

Ligne 1. Προσκυρωθεισην : peut-être corrigé en προσκυρωθεισαν.
Ligne 2. Ms. : χονος, corrigé en χρονος.
Ligne 5. Lire ευνοϊκωτατη, ou le mot est-il pris adverbialement?
Ligne 6. Toutes les additions insérées entre les lignes sont d'une autre main. — Εμφανειαν plutôt que εμφανισιν; la place manque peut-être pour le πωποτε du n° 67089 (en ce cas, lire ποτε seulement?).

[67294]

([ουδε μην] συναλλαγμα) ουδε μην συναλλα[γμ]α
ηυρον ϖαρα τε του εμου ϖατρος ουδε ϖαρ ετερου, ως δουλοι καθεστηκασιν
α[π]ο τινος [ο]ιου δηποτ[ε]
νομιμου τιτλου. Εξ εκειν(ου) τοινυν των ϖροονομασμενων Ιακωβ και Σοφιας, ϖαιδε[ς]
καθεστηκασιν Λια και Ραχηλ και Ρεβεκ[κα]. Εκ Λιας (τοινυν) τικτεται ϖαι[ς]
Μ[αρ]κος· και
..Μαρκος και [Σοφια, αλλα]
Λια(ς) τελει του βιου εχρησατο, ως το Θειον εβουληθη, μετα του αυτης υιου
Μαρκου. Και Σοφια δε
Λιας τικτει Ιωαννην
η ϖεριουσα, Θυγατηρ δε ταυτης της απελθ[ου]σης (γεγενηται εξ ης τικτεται
Ιωαννη(ς)ν)
εκ τινος ελευθερι[ου .....]εσιας ..... τρο[...]
και Ισακ και Ιακωβ και αλλ(α)οι, ταυτην μετα των αυτοις (sic) ϖαιδων
ελκοντες
ϕοβερωτατω
εις δουλειαν οψονται απαντωντες τω βηματι του Κριττονος. Και ταυτα μεν
ϖερι τουτου.
[Επει τοι]ν[υ]ν εκεινω[ν των ϖροδηλωθεν]τω[ν Ια]κωβ και Σ[οφιας, ως ανω-
τερω]
δεδηλωται, γεγενηται Ραχηλ και Ρεβεκκα και Λια, και Ραχηλ μεν μονηρη
βιον ειλατο.
την ϖεριουσαν τα νυν
Λι[α δ]ε [τ]ικτ[ει Σο]ϕ[ιαν], και Ρεβεκκ[α] Ε[υ]λ[ογ]ι[αν] κ[αι Μα]ρθ[α]ν.
[Αλλα] Ε[υ]λ[ογ]ι[α] τον [ασ]κητικον
Μαρθα η Ευλογιας αδελϕη, Θυγατ[ηρ Ρε]βεκκας
μονηρη βιον ειλατο και αυτη της μακ[α]ριας
(εκληρωσατο βιον), ϖεριλειπεται δε εν τω εμω οικω δια(κ)ουσα. Και
ινα μη χρονω
τινι υπο τινος των ως ε[ι]κος δια[δεχομενων τα] εμα, δικαια μακρωγηραη τον εμον
λ[ο]γι[ω]τ[ατ]ον

Ligne 7. L'interpolation, ajoutée d'abord après ηυρον, a été barrée et rétablie après le mot ετερου.

Ligne 10². Restitution d'après le n° 67089, *v.*, l. 9.

Ligne 11. Le scribe a essayé deux formules avant de trouver la définitive (la seconde de ces formules : εξ ης τικτεται etc., est celle qu'on lit au n° 67089); mais il a oublié, à la ligne 12, de corriger αλλοι en αλλους. Avant ce dernier mot est resté un espace vide, comme si on avait d'abord réservé la place d'autres noms propres.

Ligne 17. C'est donc Marthe qui vit actuellement dans la maison du maître, et non Eulogia sa sœur, comme le laissait croire la première version (celle du n° 67089), avant la rectification ajoutée entre les lignes. Eulogia, comme il est naturel, vit dans son couvent.

τον εμον λογιωτ υιον και κληρ Βικτορα [67294]
κληρονόμον, επι πλείστον δε χρόνον (τουτου) φυλαξη το θειον των οικειων
απολαυοντα, ἵνα τοίν[υν]
μη παρενοχληση (sic) Μαρθα οία δούλη τυγχανουση, το[υ]του χαριν επι την
παρουσα[ν] ελη̣λ[υ]θα
ἔγγραφ[ον] ομολογίαν, δι ης εννοω μεν αυτην και ακριβῶς επιστα-
μαι μη ειναι
παντελῶς δουλην μητε εκ δουλης γεγενησθαι, καθ ον προαφηγησάμην τροπον·
ει δε και ως εικος πει[ρα]θε[ι]η [τις των μ]ετα [τ]αυ[τα] ε[νοχλησαι αυτη, εκ
ταυτης της]
[εγγραφου ομολογιας, ητινι και συναινειν παρεσκευασα τον λογιωτ συν
Θεω δε]
[εμου κληρονόμον, δι ης προτρεπομαι αυτην εντευθεν ηδη τα των ελευθερων]
τε και τα τοις ελευθεροις αρμ[ο]τ[οντ]α
δι̣α̣π̣ρ̣α̣[ξασ]θαι (και τα δεοντα ποιειν). Αφικοα γα[ρ] αυτης κατα τον πα-
ροντα καιρον
φθεγγομενης και ερωτ(ῶ)με[ν]η[ς π]ερι τινος κεφαλαιου ανη̣[κον]τος αυτη
ως π[ου] καθεστηκ[α]
ελευθερα π. Και τουτου χαριν το κρίμα του [Θ]εου φοβηθεις και εννοησας την
φι[λανθρωπίαν]
[του] Σωτῆρος απε[στε]ναξ[α], και επι [την] παρ[ουσαν [η]λθον . . . . .
. . . . . .

Ligne 19. Κληρ(ονομον) sans signe d'abréviation.

Ligne 20. Παρενοχληση (ο κληρονομος) : la phrase a brusquement changé de construction. — Μαρθα : 2e main.

Ligne 21. Espace laissé vide.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43625.

67295. Recueil de quatre pièces diverses. Comme je l'ai indiqué plus longuement ailleurs (voir *Bibliographie*), ce recueil est l'œuvre d'un copiste qui écrivait sans doute dans la seconde moitié du VIe siècle. Ainsi s'expliquent les fautes commises par le scribe, fautes particulièrement nombreuses dans le document n° 2. — Long. 0 m. 293 mill., larg. 1 m. 695 mill. — Antinoé (?).

Lettres capitales penchées en avant, mêlées de formes cursives. Le n° 4 est d'une autre écriture, franchement cursive, mais pourrait cependant être de la même main. Quatre colonnes formant pages, séparées par une marge vide. Nombreuses lacunes; en outre, la couleur foncée du papyrus rend parfois la lecture incertaine.

[67295] 1° Mémoire contradictoire (*ἀντιρρητικοὶ λίβελλοι*) remis par Horapollon fils d'Asklépiadès, professeur de philosophie à Alexandrie, au *riparios* du village de Phenebythis dans le nome Panopolite. Le plaignant expose que sa femme s'est enfuie en l'abandonnant, et a emporté tous les objets mobiliers qui se trouvaient dans leur maison de campagne, à Phenebythis : il lui intente un procès *propter res amotas*, et prétend exercer le droit de *retentio* sur les biens dotaux de la coupable.

L'original de ce mémoire a été écrit sous le règne d'Anastase (p. II, l. 17), sans doute vers 491-493. Le personnage dont il s'agit est le professeur Horapollon que mentionnent Suidas (*s. v.*, 2e article), Damaskios (dans la *Vie d'Isidore*) et Zacharie le Scholastique (*Vie de Sévère d'Antioche : Patrol. orient.*, t. II, p. 15) : c'était un philosophe païen, fils d'Asklépiadès et neveu d'Héraïskos, autres philosophes connus par les mêmes sources. Il fut peut-être l'auteur du traité des *Hiéroglyphiques* que nous possédons encore. Sur la fin de sa vie, il se convertit au christianisme. Sa généalogie, complétée par les fragments de Damaskios, peut déjà se représenter ainsi :

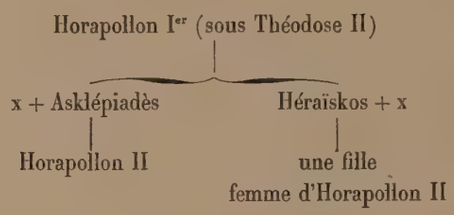

2° Lettre de Jean fils de Psatès à Apa Kephalôn, évêque. Les lacunes sont peu étendues, mais l'état du papyrus rend le déchiffrement malaisé et incertain, tandis que les négligences du copiste, qui se sont accumulées sur cette pièce, contribuent à obscurcir le sens. Le style prétentieux de cette lettre est cause sans doute que l'auteur du recueil, amateur de littérature, nous l'a conservée. Jean paraît être un fonctionnaire public, accusé de certaines violences criminelles contre ses administrés. Il témoigne à l'évêque de son repentir, et s'excuse en faisant remarquer qu'il n'est qu'un sous-ordre, et que le véritable coupable est son chef, un certain Victor. Celui-ci serait-il le *Βίκτωρ αὐγουσθάλις* dont fait mention un papyrus de Berlin, relatif à la *κώμη* d'Aphroditô (*Berl. Klassikertexte*, V, p. 124-125, vers 31 et seq. du poème)? Nous ne connaissons à vrai dire ni la provenance ni la date du document original dont cette pièce-ci est la copie : l'existence d'un évêque Kephalôn est attestée à Antaiopolis, mais dans la première moitié du VIe siècle (n° 67326, l. 4). L'identification n'est donc pas très probable, car l'« *augustal* Victor », contemporain du duc Jean, a vécu sous Justin II (cf. *Bull. de l'Inst. franç.*, t. X, p. 147). Nous voyons ici un nouveau cas de juridiction ecclésiastique. Victor paraît se défendre devant l'évêque, comme s'il avait été accusé devant lui. Cf. le prêtre Serêu (lire ainsi au lieu de Serên), *διαιτητής*, dans P. Mon. n° 14; et aussi P. Lips. n° 43.

3° Lettre d'un notaire érudit à quelqu'un de ses confrères. Les noms ont été supprimés. C'est une réponse à une autre lettre, remarquable, paraît-il, par ses qualités littéraires. A part une citation d'Homère, ce morceau ne contient absolument que

des formules de politesse. Il est cependant curieux, comme échantillon du style [67295] épistolaire en faveur parmi les lettrés provinciaux du VIe siècle.

4° Lettre (?) adressée à un *κόμης καὶ ἐξπελλευτής*. Cette dernière page est en majeure partie effacée, et de ce qui reste déchiffrable il est impossible de tirer un sens suivi. Je n'ai pas cru utile de la publier.

Page I.

[† Αντιρρητικοι λιβελλοι παρ εμō Ωραπο]λλω[νος Ασκληπιαδου, το]υ λαμπροτατου κ[ς ελλογ]ι^μ φιλοσο[φου], κεκτη^μ εν Φενεβυθει

[. . . . .]οι[. . . . . κ]αι οιδε το κ[ε]φαλ[αι]ον των [εν επιθυμ]ια των αλλοτρ[ι]ω[ν] τυγχανοντων απρονοητον· εθεσπισαν

[γαρ πολλα κατ αυτους οι νομοι των θειοτατων] ημ[ων βασιλεων, κς τα] υ[πε]ρφυη εδικτ[α] τη[ς εχουσης (?) το σκη]πτρον αρχης. Ειδοτε[ς] γαρ, προμυθεστατοι οντες, ως οι επιθυμηται των

[αλλοτριων . . . .]ιτην[. . . . .]ν σπουδὴν οσο[. . . . . οι]κειουσθαι τα αλλοτρια κατα μηχανην τινα και δυστροπίαν

[. . . . . κ]αι επιχ[ειρουσιν] συναρπαζειν τα ἰάσ[ιμα των αδεκ]αστων καθ[α]ροτατων αρχοντων, και αποτολμῶσιν παρὰ

Ligne 1. Αντιρρητικοι λιβελλοι : l'expression s'est déjà rencontrée dans les actes du concile d'Éphèse; cf. Du Cange, *s. v.* Mais, en dehors de la littérature ecclésiastique, c'est la première fois que nous avons le texte d'un de ces mémoires. Sur les λιβελλοι ordinaires remis aux *riparioi* ou aux *nyctostratèges*, cf. t. I, n°s 67091-67093; P. Lips. 37, l. 25, etc... — Ελλογιμωτατου; — κεκτημενου. Dans la lacune on pourrait aussi restituer : Τω δεινι τω αιδεσιμω ριπαριω κωμης Φενεβυθεως, παρ εμου etc... Mais ce complément paraît être trop long.

Ligne 2. Οιδε au lieu de οι δε que j'avais écrit d'abord : correction que me propose M. Bell, et qui doit sans doute être adoptée. Le sujet de la phrase serait un titre quelconque du *riparios* (η ση θαυμασιοτης ou un autre mot de ce genre). — Εν επιθυμια (?); cf. l'expression d'Olympiodore (dans *Photius* = *Patrol. gr.*, CIII, col. 273) : εν επιθυμια γενεσθαι τους φυλαρχους . . . της εντυχιας αυτου.

Ligne 3. Το σκηπτρον : cf. n°s 67005, *r.*, l. 5, et 67279, l. 9. — Lire προμηθεστατοι.

Ligne 5. Τα ιασιμα των αδεκαστων : j'avais lu ιατ[ηρια] lors de la première publication, mais la lettre qui précède la lacune serait plutôt un σ qu'un τ. Le mot ιασιμος s'emploie parfois activement, dans le sens de ιατηριος. L'article neutre τα étant certain, on ne peut couper]ας των après la lacune, et ainsi l'adjectif αδεκαστων s'impose. Pour ιασιμα, cf. plus bas (I, l. 11) le sens de ιασαντο. Une novelle de Manuel Comnène a de même été dénommée Ιατηρ : cf. Du Cange, *Gloss.*, *s. v.* Le sens littéral serait «les décisions qui guérissent les maux».

[67295] [σχεσθαι εν τοις δικαστηριοις ψευδη εκμαρτ]υρια [υπερ αυτων], αιτουντες ὡς σῃ.[. . . . . οικειουσ]θαι αυ[τοις τα] μη οντα υπ αυτου[ς] μητε ϋπο νομ[η]ν αυτ[ω]ν

[ϖωποτε γεγενημενα . . . . γεγ]ονασιν κ[. . . . . .]ον κατα κακοτροπια[ν και.] δε[. . . . . .] και επι[θυμι]αν των αλλ[ο]τριων [απο]τολμωσιν και τα[. . .]

[. . . . .]δια σα[. . . . . . ϖ]ροσεταξαν τον τη αλ[ηθε]ια κ[υριον] κ/ δεσποτ[ην α]ντιρρητικο[ι]ς χρησασθαι λιβελλοις και μην[υσα]ι

[τοις δικαστηριοις δια χειρων των ριπαριων η]τε [τ]ων εκ[δ]ικων και δημοσιε[υοντων] και [των ϖρ]ακτορων [των] δημοσιων και των εξ[υ]π[ηρ]ετουμενων

[ταις ϖαγαρχιαις και ϖαντων των ταξεωτων], ωστε μ[η]τ[ε]μιαν συναρπαγην γενεσθαι [μητε] κενοτομιαν κατα των επιεικως βιουντων ϖαρα των

[ασεβουντων. Επισταμαι γε οσα δια τουτους ανωρθωθη] δυστρο[ϖως ε]χομενα, και ὁσα οἱ κρατουντες [νομ]οι ϖροκαταλαβ[ο]ντες ϊασαντο δια τους φιλοπραγμ^ο^νουντας

[κακωθεντα· αλλ οθεν ηκε τα κατ εμε ϖεπραγμ]εν[α] κα[τα] β[ρ]αχυ, κ/ ϖαρα τινος, εγκαλυπτομαι λ[εγ]ειν. Εμοι μεν γαρ, ει μη επιψογον το τινα εαυτον επαινειν,

Ligne 6. Ici et plus bas, les restitutions proposées n'ont d'autre prétention que de compléter approximativement le sens quand il se laisse deviner; l'étendue de la lacune est inconnue. Elle va en augmentant à partir de la ligne 21. Si nous représentons par x le nombre de lettres manquant à cette ligne 21, nous mesurerons ainsi l'accroissement de la lacune : l. 22 : $x+2$; l. 23 : $x+9$; l. 24 : $x+13$; l. 25 : $x+15$; l. 26 : $x+17$; l. 27 et seq. : $x+19$. — *Ὡς :* esprit rude dans le ms.; de même dans la suite, assez fréquemment, *οἱ*, *ὁπως* etc...

Ligne 8. Αληθεια : *αλ* très douteux.

Ligne 9. Cf. n° 67097, *v.*, (D), l. 79-80 : *εξορκιζω τους δημοσιους ϖρακτορα[ς] . . . κ/ δημοσιους ειρηναρχας, αμα τε ϖαλ[ι]ν τον λογιω[$^{\alpha}$τ/] κ/ λαμπρ/ εκδικον* etc... Le mot *δημοσιευοντες* est ici l'équivalent de *δημοσιοι*, employés de police des villages (cf. Hohlwein, *La police des villages égyptiens à l'époque romaine*, dans le *Musée Belge*, IX, p. 187-194, et U. Wilcken, dans *Arch. für Pap.*, V, p. 441); cf. ici même, n°s 67212, l. 1, et 67287, IV, l. 9 : Παπνες *δημοσ[ι]ευων*. Le titre se retrouve dans le Xe édit de Justinien (§ 1). — Pour la restitution *ριπαριων*, cf. *Bull. de l'Inst. franç.*, *loc. cit.*, p. 193.

Ligne 10. Cf. n° 67057, II, l. 25 : *υπουργ(οι) της διοικ(ησεως) της ϖαγαρχ(ιας)*. — Lire *μηδεμιαν*. — Κενοτομιαν *:* probablement pour *καινοτομιαν*, dans le sens d'« injustice, illégalité ». Ce sens apparaît peut-être dans un passage d'Evagrius (*Hist. eccl.*, I, 7) : *ϖανουργια δε και τινι αθεσμω καινοτομια* Κυριλλου *τεχναζοντος*.

Ligne 11. Φιλοπραγμ^ο^νουντας : *ντ* en ligature.

[δοξα ου μέτρια πρὸ πολλοῦ ὑπάρχει μετὰ τ]ο̣υ̣ς̣ κ̣[ατ]α̣ τ̣[ην Αλ]εξανδρο̣υ̣ [67295]
μεγαλην πολιν οικουντα[ς. Αγω]ν γαρ σχολὴν περι τας ἐκε[ισε] ἀκαδημ[ί]α̣ς̣, αει π[ο]τε εφυλατ'τον

[την ευζωΐαν, και σπουδαίως επασκησας την εν]ου̣σ̣αν μο[ι δ]ύναμιν τον λόγον, την φιλόσοφον επε̣[υθυ]νον τοις βουλομενοις πα̣[ιδ]είαν· τοῦτο ἐκ πατερων κ(αι) προγονων

[εμφυτον εχων, ως διδασκαλω χρησαμενος τω —] τοι[ς] τ̣ρ̣ι̣σ̣μ̣ακαριωτατω μου πατρι Ασκληπιάδη, [τ]ω̣ [πο]νησαντι τον παντα αυτου βιον τοις Μουσειοις, νεους κατα την

[παλαιαν διδαξαντι παιδειαν — — —]σανασουτ̣. . .σ̣τη, κατα την αυτη[ν] πολιν τον ἴσον τρ[όπ]ο̣ν̣ εσπουδασον φυλατ'τειν, αλλα η επιχεια κ(αι) η περι τους λογους

[ευφυΐα παρα των κακῶν ουδαμῶς τιμωνται· μ]αρτ̣υ̣ρει τουτω η κατ εμ[ο]υ̣ ν̣υν [σ]υσκευὴ, κ(αι) η κατα τω̣[ν ε]μων πραγμάτων και ανθρώπων π̣[αρ]αλογος προσέλευσις.

[Εγεννηθημεν γαρ εγω̣ και. . . . ., η γαμετὴ μο̄] σ̣ύμβιο[ς και] α̣νεψιὰ εκ [των] δυο̣ αδελφῶν κατὰ π[ατερ]α̣ εγω τε κα̣[ι] αυτη, κοινῶς των ημων [πα]τερων βιω̣σ̣αντων

[και μηδεποτε απ αλληλων απο]σ̣χ̣[οι]ν̣ι̣σ̣θ̣ε̣ντων μη[τε τ]η διαθεσει μητε τη οι̣κ̣[ησει] μητε τη [ε]υζωϊα μητε τη φιλοσοφω̣ Μουσα, ωστε αμφιβαλλειν

[πολλους τινων ειημεν γονεων, ὁπότε]ρον [εγω του] α[υτ]ης πατρο[ς], ἡ αυτη του εμου. Ὑπερβ[ασα τ]ην φυσιν τοις εργοις, και την επιείκιαν των ημων πατερων

[ασχημονουσα, μοιχῶ τινι προσωμιλησε και — —]πασι̣ μ̣[ηδε(?)] λογισαμενη, πλοίου επεβη και της πα̣τ̣ρ̣ίδος ὑπερόριος γεγονεν. Σιωπω γαρ, οτι το του ανδρος ονομα

[ουκ εγνων πωποτε, ατε ξένου ουτος — — —]α̣σ̣χ̣[. .π]ορρω της η̣μ̣ω̣ν̣ πατριδος χρηματιζον[τος]. Ουκ' αρκουμενη τω εαθ[ε]ντι αυτη παρα του αυτης πατρος μερει,

Ligne 14. Λογον : lire των λογων. — Επευθυνον : pour επηυθυνον. Je ne vois cependant pas d'autre mot à proposer.

Ligne 15. Cf. n° 67006, *r.*, l. 3 : μητε [α]πο γονεων και προγον[ω]ν μου τουτο το εμφυτον εχο[υσα]. — Je crois devoir définitivement abandonner la lecture εν] τοι[ς] α̣γ̣ι̣ο̣ι̣ς̣, qui est trop difficile. Τρισμακαριωτατω convient beaucoup mieux aux traces, quoique je ne sache, en ce cas, que faire de ce qui précède.

Ligne 16. Εσπουδασον : cette forme hybride est pour εσπουδαζον, plutôt que pour εσπουδασα : cf. l. 13 εφυλαττον. Mais le sens est celui de l'aoriste. — Επι(ει)χεια.

Ligne 20. Η : un point sur l'η.

Ligne 21. Cf. n° 67005, *r.*, l. 17 : ασχημονησαι την [ε]μην ευγενειαν.

Ligne 22. .]α̣σ̣χ̣[. . . : ou]δ̣α̣λ̣[. . . . — Ουκ' : apostrophe dans le manuscrit.

[67295] [συναρπαζειν εβουληθη και το λοιπὸν. Επιχ]ειρεῖ γαρ ο[μου](?) ευ δίκη καὶ
το ανηκον μοι εκ ϖατρος και ετερων νομίμων και δικαίων τίτλων εις αυτην
[ανελκειν, ταυτην μοι μόνην καταλιπουσα την ελπίδα, τυχειν] της ημῶν
ευαρχείας κ͵ φυλαττ[ου]σης εκαστω το δίκαιον· αλλ' εὐελπις ϖάντως τυγ-
χανω, ὡς
[ϖαντων των αδικηματων ϖοινην δωσει, οσα εις εμε] ϖλημμεληκεν. Τουτων
γαρ των ϖραγματων, ὡν την νομην εξεζητησεν αναγα[γε]ιν υπ αυ[τη]ν,
[ουδεν ϖωποτε εξ οιοδηποτε τιτλου υπο νομην αυτης γε]γε[ν]ηται, αλλ' υπηρ-
χεν του ηρωος μ̣ ϖατρος Ασκληπιαδου εκ τε ϖατρωας και μητρωας δια-
δ[ο]χης,
[απο κληρονομιαιων και αγοραστικων(?) ιδιοκτητω]ν τε και ετερων διαφορων
συμβολαιων και νομιμων και δικαιων τιτλω[ν]· οὐ τον κληρον ὡς
[μονος αυτου υιος τυγχανων ϖαρελαβον. Οθεν θα]υμαζω το ϖοικιλον, μαλ-
λ[ον] δε το ϖανουργον κ͵ το θηριωδες εκεινης της φυσεως, ὁπως
[εκ του εμου οἰκου ϖαντα τα κινητὰ μετεθηκεν, απο ϖολυ]τιμου εως ελαχιστου,
εις ου[ς] εβουληθη τόπους, εμου κατα την Αλεξανδρεων την διαδιδασκαλίαν
[ϖοιουμενου των νεων, και — — —]ενης τυγχαν[ον]τος δια την [τ]ων
γονεων υπόληψιν. Τοις κινητοῖς μη αρκεσθεισα της εις ϖολλην
ολκὴν χρυσινου συντεινουσιν ☩

Page II.

εβουληθη και των ακινητων ε[γ]κρατὴς γ[ε]νεσθαι εκ τινος φιλοπραγμοσύνης,
ωστε και αυτην
ελεγχει τα ϖαρ αυτης αδίκως και αλόγω[ς] ϖεπραγμενα τε και εξαιτηθεντα,
ὡν [ο]υ ϖώποτε,
καθὰ ϖολλάκις εν τοις ϖρογραφεισι μ[ε]μηνυκα, εν νομη [γ]εγενηται· αλλα
τα [α]υτα ϖατρῶα
μου οντα εφ εμαυ[τ]ὸν εχων, ως και το ϖράγμα αυτο μαρτυρει. Μαρτυρουσιν
δε̣ και αι ϖαρ αυτης
γενομεναι ανορυχαι και ανασκαφα[ι] εν τω' εμω οικω και δια δικελλων και
ετερων εργαλιων

Ligne 24. Ημων : pour υμων. — L'expression qui suit est empruntée à la langue juridique : cf. Nov. 86, 1 : εκαστω το δικαιον φυλαττειν.

Ligne 27. Οὐ : esprit dans le ms. : ce pronom se rapporte à Asklépiadès.

Ligne 30. Lire τοις εις ϖολλην.

Ligne 31. Elle commence juste au-dessous du mot γονεων de la ligne précédente.

Page II. — *Ligne 4.* Εφ εμαυτον : pour επ εμαυτον (lire sans doute υπ εμαυτον). — Εχων : pour εχω (?). Cette seconde page a été fortement altérée par le copiste.

Ligne 5. Τω' avec iota adscrit : cf. n° 67077, *passim*. — Lire εργαλειων (et non εργαλι⟨δι⟩ων comme je l'avais proposé dans la première édition).

τοιουτοτροπων, εις αναζητησιν των [ε]αθεντων ωαρα του εμου ωατρος εις [67295]
αναγκαιας κ̣ς̣ απαραιτητο[υ]ς
χρειας. Τουτων τοινυν ολων τον ελεγχ[ο]ν ωαρα ωοδα κ̣ς̣ εν καιρω τω δεοντι
τω καθ[α]ρωτατω υμων
αποκαλυφθησεται δικαστηριω, και ω[ο]ινην ωαντως επι [τ]ουτοις κατα νομους
ωαρεξει. Τας γαρ
ωαρακατασχεσεις, ας καλουσιν οι νομ[οι] ρετεντιωνας, εξ ηθων κακων και
με[τ]αθεσεως σκευω̄,
ωρος ταις αλλαις ω[ρ]ος τιμωρίαν των τοι[ο]υτοτροπων γυναικων επενοησεν,
ας [ω]αντως καγω,
δια τους εις εμε γ[εγ]ενημενους ωαρα [τ]ης τοιαυτης συνβιου τροπους, εφ ὑμιν
τ[ο]ις γενναίοις
δικασταῖς ωρος τη [α]ποκαταστασει τω[ν] εμων σκευων εν τω δεοντι καιρω
και [α]πο των αυτης ζητησω.
Τουτων τοινυν φυλατ'τομενων μοι κατα σης νομιμου δικαιολογίας, εξαιτω
τη[ν σ]ην εντρέχειαν
μη συγχωρῆσαι μητεμιαν κενοτομ[ι]αν γενεσθ[α]ι κατα της ὑπ εμε νομης
η ωρ[αγ]ματων η ανθρωπω̄
ωαρ οιουδηποτε ανθρωπου, εκ συναρπαγ[ῆ]ς τινος η εχθρων επιβουλης, αλλα
και ορκιζ[ω] υμ[α]ς κατα του ωρ̣αν
τοκρατορος Θῡ και της θειας και [ο]υρανιας ν[ι]κης του τα ωαντα νικωντος
δ[ε]σποτου τη[ς] οικο[υ]μενης Φλαυΐου
Αναστασίου του αιωνίου αυγού[σ]του αυτοκ[ρά]τορος, τουτους μὲν τους αντι-
ρητικοὺς λιβε[λ]λους [σ]υναψαι αν[α]φορὰ
ἴδια κ̣ς̣ μηνυσαι τω καθαροτάτω δικαστηρ[ί]ω, ωρος το μη γενέσθαι κενοτομίαν
τινα κατ' ἐμὲ ἢ ἀνθρώπων ἐμῶν

Ligne 7. Τον ελεγχον : le scribe a oublié cette première construction, et donné à cet accusatif le rôle de sujet. — Ολων pour ωαντων : cf. n° 67001, l. 18; *P. Iandanae* 23, 6 et 7, etc...

Ligne 9. Sur les *retentiones*, cf. *Cod. Just.*, V, 21; — Ulpien, *Regul.*, VI, 9 et 12, etc. — Lire σκευω(ν); cette abréviation est assez fréquente dans les papyrus d'Aphroditô : cf. n°s 67175, r., l. 6; 67183, r., l. 10 etc... Μεταθεσις σκευων est la traduction du latin juridique *res amotæ*.

Ligne 10. Προς ταις αλλαις : *entre autres*, sous-entendu τιμωριαις, ou encore pour ωρος τοις αλλοις, ce qui donnerait un meilleur sens. — Le sujet de επενοησεν peut être δικαστηριον, à moins que les mots ο νομος n'aient été omis par le copiste, ce qui serait plus vraisemblable.

Ligne 13. Lire κατα ⟨της⟩ σης. Cet emploi de κατα est d'ailleurs peu net.

Ligne 16. Ουρανιης, corrigé en ουρανιας.

Ligne 18. Lire κατ εμου; plus probable que le κατα μ̣ de la première édition.

[67295] η νομης ϋπ εμε τυγχανουσης, εκ συναρπ[α]γης των εμων εχθρων. Τουτο γαρ
βουλεται[ι] τα φοβερωτατα ηδικτα,
δια σου του την φροντιδα της κωμης ανατ[ε]ταγμενου τα τοιαυτα μηνυθη[να]ι
τοις δικ[α]στηριοις, ωρος το μ[η] βλαβηναι
τους επιεικεις κ ἰδ[ιο]πραγμονουντας. Ου γα[ρ] δικαιον την ϋπ εμε νομην
αλογως εις ετ[ε]ρους μετατεθηναι. Ορκω
τοινυν ϋμας κατα του αυτου θειου ορκ[ου] υποσημ[α]νασθαι εις το ἰσον τουτων μου
των αντιρ[ρ]ητικων λιβελλων, οτι και
αυτους εδεξασθε· και επι το δικα[σ]τηριον μ[ε]τα μηνυσεως καθα τοις νομοις
δοκει τουτοις ωεμπετε.
Φλ ς Ωραπολλων Ασκληπιαδου φι[λ]οσοφος ο ω[ρ]ογεγραμμενς επιδεδωκα
τουτους μ το[υς λι]βελλους τους αντιρρητικους
λιβελλους, αξιων μηδεμιαν κετομιαν υπομειναι τα υπ εμε ωραγματα κ
ανθρω[π]ους ε[μ]ους, κ υπογραψα[ς] επιδεδωκα.

Page III.

Ασεβους ψυχης ἰασις, ευσεβουντων ω[αρ]αινεσις,
ου[κο]υν ειης « αθανατος και αγη[ρ]ως ημ[ατ]α ωαντ[α] »
κατ Ομηρον. Τον μεν ωαλαι βιον φανεις επι κεφ[αλαι]ς (?),
νυν δε μεταμ[α]λως δικαιος, ψυχ[ωφ]ελους της υμετ[ερα]ς
τυχων εισαγωγης, επ αγκαλαις [ου]ν την κελευσιν εχω,

Ligne 20. Lire sans doute αναδεδεγμενου.

Ligne 21. Ορκω : pour ορκιζω (cf. l. 15).

Ligne 22. Αντιρρητικους était peut-être, ici encore, écrit avec un seul ρ (comme à la ligne 17). — Οτι : pour οτε.

Ligne 23. Τουτοις : pour τουτους.

Ligne 25. Λιβελλους : répété par inadvertance.

Page III. — *Ligne* 2. Ου[κο]υν n'est pas certain.

Ligne 3. Lire καθ' Ομηρον. Ces mots se retrouvent plusieurs fois dans les poèmes homériques; cf. notamment *Odyssée*, V, 136 : θησειν αθανατον και αγηρων ηματα ωαντα. Les manuscrits se partagent entre les formes αγηραον et αγηρων; notre texte fournirait un argument de plus en faveur de la dernière. — Επι κεφ. . . . : ? Le sens général est évidemment que l'auteur de la lettre a mené autrefois une vie vicieuse, avant de se convertir. Je restitue επι κεφαλαις, parce que l'auteur semble faire une opposition entre ce passage et celui qui suit (l. 5) : επ αγκαλαις. C'est d'ailleurs une simple hypothèse, car je crains qu'il ne faille renoncer à trouver un sens à cette partie de la phrase.

Ligne 4. Μεταλαλως : *par repentir*. Peut-être ce mot provient-il simplement d'une erreur du copiste.

[67295]

μ[η]δεν της αιτηθεισης συγγνωμης λογισαμενος, επε[ι]δη
μηδ[ε] την αρχην μεμνημαι ϖα[ρ]ατραπεις ε[ις(?)] τον
θαυμάσιον Βίκτορα, ει μη όσον εις μεμψιν υπομειδιωσ
α εγω την κατα των ϖενητων αδικίαν. Ου γαρ ει[μ]ι συμ-
επιβλαβη[s]
βουλος [α]πηνης εις ϖραξιν αισχραν ἡς εργατης ϖρος
εχα. . / . . / . . ηθη
ϖαν[τ]ας καθ' εστηκα· ηνιαθ[η]ν δε, ϖατερ αγιωτατ[ε],
συμφορας ϖληθος θε[ω]μενος, και τους ϖαρ αυτου βεβ[ιασ]μενους
ου μ[έ]χρι δ ακ[ο]υων ϋποχαλωντας τον οικτον, αλλ' υπο[ρ]ωντ[ας(?)]
τραγικωτερον, του βιου την στέρησιν, εφ' ὡ βι[ο]ν αίστ[ον ϖ]άντως(?)
εδόκουν ει και ϖενιχραις ἐλπίσιν ηυξανοντο, καμ[ε] μεν
ϖαρα[ι]νουντες, [η]μμενοι δε κακεινω, όπως εγω μεν ε[υρεθω]
ϖρος φίλους σωφρονέστερος, αυτος δε των ϖροστατ'τομενω[ν]
αλτυη ϖραγματς ☩ Τω δεσπο̅ μ̅ τ̅ ϖν̅τ̅ θεοσεβ̅ και αγιωτατ̅ς [ϖ]ατρι
κς επισκόπω αππα Κεφάλωνι ☩ Ιωαννης υιος Ψατο̅ ⳨ επισκ/
N[οτά]ρ/ εμπαιδευτος ⳨ εταιρον. Η δε επιγραφη ην ουτως·

Ligne 6. « Ne comptant pas obtenir le pardon que j'ai demandé. »

Ligne 7. « Je ne me souviens nullement d'avoir été en rapports (?) avec Victor, sinon pour lui reprocher. »

Ligne 8. Lire υπωνειδισ|α « je lui ai discrètement reproché ». — Όσον : comme plus loin, ἡς, αλλ' etc... : signes orthographiques dans le manuscrit.

Ligne 9. Ειμι est très douteux; le premier ι n'est peut-être que le jambage initial d'un ν ou d'un π; avant le second ι, il reste une trace obscure qui ne peut que difficilement s'interpréter par un μ. On pourrait lire ει.ν.

Ligne 10. « Car ce n'est pas moi qui ai conseillé les vilenies dont j'ai été (en fait) l'artisan. » Jean dit n'avoir été que l'instrument de Victor, son supérieur.

Ligne 13. Υπορωντας : ντ en monogramme. On pourrait lire υπα. . . λουντας, mais cette restitution serait très douteuse, le verbe υπαντλειν (= επαντλειν *se répandre en discours*) n'étant connu que par un exemple (cf. *Thesaurus* d'H. Estienne, *s. v.* υπαντλημα).

Ligne 14. Αιστον : la lacune un peu courte peut-être pour trois lettres.

Ligne 18. Je n'ai pu réussir à déchiffrer le premier mot, fort mal écrit en petite cursive contournée. — Τω δεσποτη μου τα ϖαντα θεοσεβεστατω και αγιωτατω ϖατρι.

Ligne 19. Peut-être Κεφαλωνι[ω], car un espace vide suit le nom. Mais un évêque Képhalôn paraît au n° 67326, l. 4. — Προς επισκοπον. De même, l. 20, ϖρος ετ(ε)ρον (plutôt que εταιρον).

Ligne 20. Εμπαιδευτος : cf. *P. Oxy.*, VIII, n° 1165, l. 1 (VIe siècle) : την υμετεραν . . . ϖαιδευσιν en parlant à un σχολαστικος. — L'expression η δε επιγραφη ην ουτως prouve que le ms. est la copie d'un acte authentique. Cf. Ménandre Prot. (*Bonn.*, p. 353), citant l'adresse d'une lettre de Chosroès à Justinien : η μεν ουν ϖρογραφη ουτω ϖη εδηλου. Cf. encore *Cod. Just.*, I, 1, 8, § 6 : *Item subscriptio talis fuit.*

[67295] α[πο]δος συν Θω τω δεσπ(οτ)η μ(ου) παντ[ω]ν ενεκα ευκλεεσ[τατ]ς κα[ι]
πα[σ]ς αιδους αξιω προσκυνητω ς ομοψυχω αδελφ/ αιδεσ ς μ(ου) ς νοταρ/
π/ τουδε νοταρ/

† Τα προσκυνουμενα γραμματα της σης ενδιαθετου φιλιας
κομισαμενο[ς], ησθην ου σμικρως ε[πι] τη ενπεριεχομενη αυτοις
δεινοτητι ρη[τ]ορικη, προς ην ουδε [α]πολογιας ευπορειν δεδυνημαι
δια την εμην περι τους νομους αμαθειαν, κατα το ειρημενον τω'
παλαιω', ως· «ει δεκα μεν γλωσσαι δεκα δε στοματ' ειεν». Επισ[τ]αμενος δε
κς πεπεισμενος ακριβως ως ου μεχρι γραμματων κς λο[γ]ων η προς
αλληλους φιλια, αλλ' υμας ειδεναι τα εμα ενθυμημ[ατ]α, ει κς μη α[ρ]τι
εκφρασαι ταυτα οιος τε ειμι, περι του[τ]ου αφροντιστος δι[α]κειμαι. Παρα
καλεισθω τοινυν κς νυν προσκυνεισθ[ω] προς εμου η ση φιλια και γραφειν [μ]οι
συχνως τ[α] περι αυτης, προ ομματων α[ν]ελοντι εν εμαυτ[ω τ]ην περι αυ[της]
μνειαν αναγραπτον, κς ευχομενω αισιας α[υ]της ακοη[ς] εφ [ε]καστης με-
ταλαβε[ιν]
προς παντας [γι]γνομενης. Ερρωσθαι[σε], δεσποτα †

Ligne 22. Πασ(ης) αιδους : cf. *P. Oxy.*, VIII, n° 1165 *v.* : π(ασης) προσκ(υνησεως) αξ(ιω). — Αδελφ(ω) αιδεσ(ιμω) μο(υ) και νοταρ(ιω).

Ligne 26. Απολογια : dans le sens de «réponse».

Lignes 27-28. Νομους : les lois de la rhétorique. — Τω' παλαιω' : l'iota adscrit se rencontre aussi au n° 67077, *passim.* — *Iliade*, II, 489 : ουδ' ει μοι δεκα μεν γλωσσαι, δεκα δε στοματ' ειεν (cf. Virgile, *Géorg.*, II, 43, et *Énéide*, VI, 625 : «non, mihi si linguæ centum sint, oraque centum»).

Ligne 30. Ενθυμηματα : le fond de mon cœur.

Ligne 31. Lire αφροντιστως.

Ligne 34. Εφ εκαστης (*e. s.* ημερας) : chaque jour (?). L'η est presque entièrement effacé, et l'on pourrait songer à εφ εκαστοις : sur tous les sujets.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43624; texte et traduction des pages I et II dans J. Maspero, *Horapollon et la fin du paganisme égyptien* (*Bulletin de l'Institut français d'arch. orient.*, t. XI, p. 163-195).

67296. Acte de cautionnement (cf. n°s 67094 et 67252), remis au *riparios* Apollôs par le diacre Anouphis et un officier de la garnison d'Antaiopolis, en faveur de deux ouvriers. — Long. o m. 306 mill., larg. o m. 378 mill. — Aphroditô (pl. V).

Date : 23 juillet 535.

Ici, comme dans P. Strasb. 46-51, mention est faite du droit d'asile des églises et autres lieux consacrés. M. Preisigke a réuni les textes papyrologiques relatifs à ce droit depuis l'antiquité païenne. Les θεῖοι χαρακτῆρες, comme il l'a démontré, sont

les images de piété, les icones (de même dans le papyrus du Caire n° 67089, *r.*, (D), l. 1, où il faut corriger ma note). Je ne crois pourtant pas qu'il s'agisse, comme il le pense, de tableaux exposés dans les rues : c'est plutôt une manière détournée d'exprimer les églises, comme nous disons « au pied des autels ». [67296]

Le *riparios* Apollôs est connu en 538 par le n° 67252, en 521 par une suite d'autres *εγγύαι* qui seront publiées ultérieurement, et en 523 d'après P. Lond. V, 1687, que M. Bell m'a signalé. Mais peut-être a-t-il été nommé plusieurs fois à ces fonctions.

Cursive grossière, légèrement penchée.

$\overline{\chi\mu\gamma}$

[† Υπατειας Φλ]αυϊῶ Βελισάριῶ τῶ ενδοξοτατῶ, επειφ ‖ $\overline{\kappa\theta}$ ‖ τεσσαρασκαιδεκατης ινδικ/

[Φλαυιω Απ]ολλωτι, αιδεσίμω ριπαρίω κώμης Αφροδίτης τῶ Ανταιοπολίτῶ νομοῦ, ϖ/ Ανῶφιῶ Ψενθαησ[ιῶ]

[ϖρεσβ̣ τη]ς εκκλησίας τῶ αγιῶ ἅπα Μῶσαιῶ ϖρεσβυτερῶ, κ̣ Φλαυϊῶ Ανῶφ[ι]ῶ Αβρααμιῶ αποπραιποσ[ϛ] καστρὸ Π[. . .]

[του αυτ]ο̣ῦ νομου, αμφοτερων απο της αυτης κωμης Αφροδιτης, χαιρειν. Ομολογῶμεν εξ αλλελ̣ηγγύης και [. . .]

[. ./. ./. ./.]ε̣ ὑπερ αλληλων αναδεχομενοι, ομνυοντες τον τε ϖαντοκρατορα Θεον και την Θειαν και ουρα̣νι̣αν τυχ[ην]

[τῶ τα ϖαντ]α νικοντος του δεσποτῶ ημων Φλαυιῶ Ιουστιανῶ (*sic*) τῶ αιωνιῶ αυγουστῶ αυτοκράτορος, εγγυασθαι κ̣ α̣ν̣α̣[δεδεχθαι]

[μονης και ε]μ̣φανειας Αυρηλι[ο]υ̣ς Ερμαυων Μῶσητος και Μ̆ῶσην αυτο(ν)υ γνῆσιον υἱον, μελισουργους,

Ligne 2. Sur le *ριπαριος*, cf. n° 67091, note 1.

Ligne 3. Απο *ϖραιποσ(ιτων)* : cf. n°s 67127 et 67128. Conformément à l'habitude copte, le titre était écrit *αποπραιποσιτος*; cf. Crum, *Copt. Mss. in the Rylands Library*, p. 146, n. 3, où sont cités plusieurs exemples tirés de documents coptes, notamment un autre ΑΠΟΠΡΑΙΠΟCΙΤΟC. Le titre complet était, on le voit, *ϖραιποσιτος καστρου*; il doit désigner un officier subalterne commandant à la garnison d'un *καστρον*. Le *καστρον* est un poste fortifié sur la frontière ou en quelques points de la lisière du désert (cf. *Castra Memnonia*); un petit détachement, prélevé sur la garnison de la *ϖολις* (ici, d'Antaiopolis), y était caserné. Cf. J. Maspero, *Organisation militaire de l'Égypte byzantine*, p. 19 et seq. Un exemple de *ϖραιποσιτος καστρου* (au IVe siècle il est vrai), à Babylone, est fourni par P. Oxy., X, 1261, 8. — La lacune finale contient, selon les lignes, un nombre de lettres très variables : les trois points, ici et plus loin, sont donc simplement conventionnels.

Ligne 4. *Sic* pour *αλληλεγγυης* : de même l. 9 et 13.

Ligne 5. Τε : corrigé sur *δε*.

Ligne 6. Νικωντος. — L'article *του*, qui suit, est à supprimer.

Catal. du Musée, n° 67279.

[67296] [επι τω αυτο]ῦς ϖαραμειναι εν τῃ αυτῃ κωμη, απο σήμερον εις το εξῆς δια ϖαντος χρονο̄, και οποταν ζητουμενον [ειη]
[ϖρος ημα]ς ϖερι τουτους, ετοιμως εχωμεν οι ϖρογεγραμμενοι εγγυηταὶ εξ αλλελεγγύης ϖαρενεγκειν κ̄ς ϖαρ̣α[δωσομεν]
[εκτὸς αγ]ιων [ϖ]εριβόλων και [Θ]ειων χαραχ̣[τ]ήρων και της [α]γιας κυριακῆς, ανε̣υ οι[ο̄]δηποτε ετερο̄ σχηματος,
[αλλ επι τω α]ὐτω σχηματι μενο̣ῦσιν ἀδιαλείπτως ανευ οιας δηποτε ϖροστασίας, μητε μοναχ[ι]κο̄ μητε στρατι[ωτικου̂], 10
[αλλα ϖα]ρα[δ]ώσωμεν τ[ουτο]υς, ως ϖροειπαμεν, οπό̀ταν ζητηθειη ϖρος ημας ϖαρα της υμω̃ν ἀρ[ίστ]ης [αιδεσ̄].
[Κ̄ς ἑτοίμως] ἔχωμεν ϖαρασχειν υπερ απολειψεως εξ αλλελεγγυης χρυσο̂ ου̃γκίας δυο, κ̄ς εννηνοχαμεν τῳ Θ̣[ειω ορκω]
[κ̄ς τω ϖερι το̄το ε]ϖη[ρ]τ̣ημενῳ, κ̄ς υποκειμε̣[ν]ων ὑμιν εις το̄των ϖαντων ημων των ϖραγμάτων ταυτης της αιτιας ενεκεν, μεθ̣ [υπογραφ/]
[το̄ υπερ Ανο]υφιο̄ ϖρεσβυτερο̄ και το̄ υπερ το̄ ετερο̄ Ανουφιο̄ απο̣πρα̣ιπ̣ο̣σ̄ 15
[υ]ϖογρ/. Και επερ[ω]τηθεντες ωμολογησαμεν ☩☩☩
[☩ Φλ̄ς Ανο̄φ]ις Ψενθαησιο̄ ϖρεσβ̄ς ο ϖροκ// εγγηωμαι τους ϖροκ// Ερμ[α]υων και Μουσην ὑιον αυτο[υ]

Ligne 8. Ζητουμενον ειη : quand on s'informera d'eux auprès de nous. Cf. Damaskios, cité par Suidas (*s. v.* Ωραπολλων, 2e article) : ζητουμενος ην; P. Mon. 6, l. 38 : εισαν ακηκοοτες. Exemples fréquents notamment dans Agathias (v. l'*index* de l'éd. Niebuhr [Bonn], p. 419).

Ligne 9. Au lieu de ϖαραδωσειν qu'on attendrait plutôt, je restitue ϖαρα[δωσομεν] d'après le n° 67328, *passim*.

Ligne 10. Σχημα : ils n'auront pas changé de condition, ils seront toujours fabricants de miel. Ils n'ont pas le droit de quitter la corporation, parce que celle-ci paye l'impôt globalement pour tous ses membres, et qu'une diminution dans le nombre de ces membres équivaudrait, pour chacun d'eux, à une augmentation d'impôt.

Ligne 11. Προστασια : *patrocinium* (cf. n° 67024, *r.*, l. 8), patronage sous la protection duquel se réfugierait l'artisan évadé de sa corporation. — Les deux adjectifs qui suivent dépendent de σχηματος : le fugitif ne pourra pas échapper aux poursuites sous prétexte qu'il est entré dans l'armée ou dans un monastère.

Ligne 12. Peut-être ζητηθειη[ν] pour ζητηθειε[ν]; mais ζητηθειη peut aussi se comprendre. — Αιδεσ(ιμοτητος).

Ligne 13. Deux onces = 12 *nomismata*, soit 6 par personne cautionnée : c'est le taux ordinaire (cf. n° 67094, l. 15-16, et une série d'actes analogues qui seront publiés au n° 67328). Le scribe a pris εννηνοχαμεν pour une forme du verbe ενεχειν : car il s'agit là sans aucun doute de la formule connue : ενοχοι ειημεν τω Θειω ορκω etc... (cf. n° 67032, l. 100-101, et *Add. et Corr.*).

Ligne 14. Le mot κινδυνω a été oublié, ou κ/ est-il pour κινδυνω? — Lire εις τουτο.

Ligne 15. Υπογραφ(οντος).

[και ωμοσ]α των (*sic*) θειον ορκον ως προκ// ☧ Φλϛ Ανōφιō (*sic*) Αβρααμιō [67296] αποπ[ρ]αιποσιτō ο προκ/ εγγυωμαι του[ς] προκ/
[Ερμαυω]ν κϛ Μōσην υἱων ᾱτō μελλισōργōς (sic), κϛ ομοσα των θιον ορκ[ο]ν ως προκ/. Φλϛ Θεοτεκνος Ψαιō απο[πραιποσϛ],
[αξιω]θεις, εγραψα υπερ ᾱτων γραμματα μη ειδοτων. Αυρηλιος Βικτωρ Σεναμουνιō μαρτυρω τη εγγ[υη] ακου[σας]
[παρα τω]ν θεμενων + ☧ Βικτωρ Πεσμου πρεσβ μαρτυρω τυ εχυα ακουσας παρα των θεμενων +
☧ Εγραφη δι εμō Αβρααμιō Απ[ο]λλ// ουλ/

Ligne 18. Ce Theoteknos paraît déjà aux nos 67212, l. 3, et 67283, III, l. 9.
Ligne 20. Τυ εχυα = τη εγγυη.
Ligne 21. Ουλ/ ou συλ/ :? Cf. n° 67307, l. 17.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40458 *a*.

67297. Cautionnement, daté du même jour que le précédent. — Long. 0 m. 161 mill., larg. 0 m. 354 mill. — Aphroditô.

Date : 23 juillet 535.

Cursive droite. Probablement d'une autre main que le précédent.

☧ χμγ ☧

[☧ Υπ]ατειας Φλαυϊō Βιλισαριō (*sic*) του ενδοξοτατō επειφ // κθ // τεσσερασκαιδεκ[α]τ[ης ινδo/]
[Φ]λαο[υ]ϊω Απολλωτι, αιδεσιμω ριπαριω κωμης Αφροδιτης τ[ō] Ανταιοπολ[ιτ]ου [ν]ομο[υ],
π/ [Ι]ωσηφιō πρεσβυτερō τō αγιō ευκτηριō α[π]α Χιμαχαηλιō, κεκτημενō επ[ι] κωμης [Α]φροδι[της]
[τō α]υτō νομō, βραδεως υπογραφοντος, υἱου του της ευλαβōς μνημης Ϊακυβιō, γενομενō πρεσβυτ[ερō, χαιρ/]
[Ομολο]γ[ω, ομνυμ]ε[νος τον τ]ε π[αν]τοκρ[ατο]ρα Θεον και τ[η]ν θειαν κ[αι ου]ρανιον τυχην του τα παντα
[νικωντο]ς δεσποτō της ο[ι]κουμενης Φλα[υ]ιō Ϊουστινιανō τō αιωνιō αυγουστο[υ] α[υ]τοκρατορος,
ε[γγυασθαι] και αναδεδεχθαι μονης και εμφανειας Αυρηλιον Κολλōθον Κυριακō χρυσοχοō,

Ligne 3. Faute pour α[π]α Μιχαηλιου?
Ligne 7. Lire χρυσοχοον.

[67297]

και ϖασης καταστασ ϖοιησαμεν τη αυτη κωμη
επι τ[ω αυ]τ̣ο̣[ν] μειναι εν τη [η]μων κωμη, και μηδαμως α[υ]τον απολει-
[π]εσθαι, αλλα ει ζητουμενον
αυ̣[τον] ϖαρενεγκειν κ̣ϛ ϖαραδωσω αυτη εκτος αγιων ϖεριβολων και θειων
χαρακτηρων
ευρηθηναι εϕ
[και αγιας] κυριακης κ̣ϛ οιο̣ν̣ δηποτε ϖρο̣σ̣τ̣ασιας εν δημοσιω [το]ϖω εκτος
στρατιωτικο̄ η κληρικο̄
[η μονα]χικ̣ο̄ ε̣[. . /. . /. . /. . /. . /.] ικ̣[. . . σ]χ̣ημ̣α̣τ̣ι, ε̣ι δε α[ϖο]λυμϕθειη κ̣ϛ
ζητουμενον

. . . . . .

Ligne 8. Καταστασ(εως) : les mots rajoutés au-dessus de la ligne n'ont grammaticalement aucun sens. — Ποιησωμεν serait possible à la rigueur, quoique l'ω soit difficile à trouver.

Ligne 9. Αυτη = τη κωμη? Le mot se rapporte plutôt au titre ϖαρα της σης αιδεσιμοτητος, qui a été oublié.

Ligne 10. Προστασιας : correction sur ϖραγματ (*sic*). Il semble que dans οιον le second ο ait été retouché pour donner un α, mais c'est tout; lire οιας.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40458 *b*.

67298. Contrat d'ἐμϕύτευσις, entre un certain Sénouthès, *clarissime*, et l'église de Tentyra (Dendérah). — Long. 0 m. 912 mill., larg. 0 m. 286 mill. — Tentyra (?). Pourtant, il est plus probable que le contrat provient d'Antinoé comme le suivant : Senouthès serait un habitant de cette dernière ville, et l'église de Tentyra pouvait avoir des propriétés dans des nomes éloignés.

Cursive arrondie, aux lettres très espacées.

Ce papyrus et le suivant ont été trouvés ensemble, le début du second roulé avec la fin du premier. Ainsi, ils étaient déjà incomplets quand on les a réunis de la sorte. Comme ils n'ont entre eux d'autre rapport que la communauté du sujet, il est probable que Dioscore les avait conservés à titre de modèles d'ἐμϕυτευτικὴ ὁμολογία. Le λαμπρότατος καὶ σοϕώτατος σχολαστικός Phoibammôn, du n° 67299, est un contemporain de Justin II (n° 67169, note 5 = tome III, p. 3) : nos deux papyrus appartiennent sans doute à ce règne ou à celui de Tibère. Jusqu'ici l'on connaissait une ἐμϕυτευτ[ικὴ] ὁμολογία de l'an 616 (P. Lond. 483 = t. II, p. 323 et seq.; cf. *Archiv für Pap.*, I, p. 437), provenant probablement (?) du nome Apollonopolite *minor* (cf. à ce sujet : *Revue des Études grecques*, 1912, p. 219), sans compter les documents analogues, en latin, très postérieurs, qu'a publiés Marini (*Papiri diplomatici*, par exemple aux n^os^ CXXXIII-CXXXVI), et des fragments dont la liste a été relevée dans *P. Giessen*, 106, l. 3 (note). A ces fragments, ajoutons le papyrus du Caire n° 67257, décrit au tome II de ce Catalogue, p. 192 (VIe siècle). Parmi les

documents coptes actuellement publiés, plusieurs sont relatifs à des emphytéoses : [67298]
W. E. Crum, *Copt. Mss. in the Brit. Museum*, n°s 1013-1015, 1061, la plupart des autres sont trop fragmentaires pour fournir des indications utiles; quelques lignes conservées d'un contrat de l'an 721, dans Crum, *Catal. of the Copt. Mss. in the Rylands Library*, n° 175 (cf. aussi n°s 176 et 174, où le propriétaire est encore un couvent, celui de Saint Zacharie, près d'Antinoé semble-t-il). — *Corpus Papyr. Raineri*, II, Krall, *Kopt. Texte* : n°s 86 (l. 15 : ππακτον ⸗ππαφητευμα = *πάκτον ἐμφυτευτικόν*) et 76 (l. 7).

. . . . . .

[επωμόσαντο αλληλοις, Αβραάμιος]
[μεν κατα του ϖεριβεβλημένου αυ]
τω ϛχ[ηματος, ωτινι κϛ αμφι]εσθεντος,
Σενούθης δε ο λαμπρ[ο]τατος, την αγιαν
και ομοούσιον Τριάδα και την νίκην
και διαμονὴν του καλλινίκου ημων
δεσποτο[υ] Φλ Ἰουστινιανοῦ τοῦ
αιωνίου α[υ]γ[ουστου] αυτοκρατορος·
του ϖαραβαινοντο[ς τ]αυτην την
εμφυτευτικὴν ο[μο]λ[ογ]ίαν, η οἱον
δη[ποτε . . . . . μερος εξ αυτη]ς,
[κατ]αξαλει[ν ομο]λογ[ουντ]ος τω
εμμενοντι, λογω ϖοινῆς, χρυσοῦ
νομισματα εκατον. Ει δε ζήτησις τις
επενεχ[θ]ειη [Σενουθη τω] λαμπρο[τα]τ[ω]
και κληρονόμοις αυτο[υ ϖ]ερι εκνικήσεως
του εμφυτευθεντος [αυτ]ω κτήματος,
ομολογει το δικαιο[ν] της αγιωτατης
εκκλ[ησ]ι[ας της Τεντυριτῶν ϖολεως],
δια Αβρααμ[ίου τ]ου νυν οικονομοῦντος

Ligne 3. Pour la restitution et le sens du mot [αμφι]εσθεντος, cf. n° 67299, l. 50 (note) : ce serait une faute pour αμφιεσθεις. Il s'agit évidemment de l'habit ecclésiastique, par lequel jure le prêtre Abraham, tandis que Sénouthès prête seulement le serment ordinaire. Le serment par του ϖεριβεβλημμενου μοι σχηματος se lit dans le testament d'Abraham, évêque d'Hermonthis, l. 63 (P. Lond. I, p. 77; vi^{e} siècle). Un papyrus du 16 juillet 647 (P. Lond. Inv. n° 2017) porte aussi la formule κατα του ϖεριβεβλημμενου αυτω ιερατικου σχηματος (cité par H. I. Bell, dans *Byzant. Zeitschr.*, XXII, p. 393).

Ligne 16. Εκνικησις : *evictio*. La garantie contre les prétentions d'un tiers est stipulée dans tous les contrats de vente ou de location jusqu'ici publiés : mais l'emploi du terme technique est une nouveauté.

[67298] αυτην, και των οτε δηποτε την διοίκησιν
αυτης ητοι επισκοπὴν και οικονομίαν ϖαρα
ληψομενων, [αποστρεψαι] ϕαντ[α ἀ]νθρ[ω]π[ον]
επελευσομενον [αυτω] η τω κτηματι
τουτου χαριν, ωστε μ[ενει]ν κατα το δίκαιον
της εμϕυτευσ[εω]ς ὑπ[ο Σ]ε̣νου[θ]ην τον
λαμπροτατ[ον κα]ι̣ κ̣λ[η]ρ[ονο]μ̣ο̣[υς αυ]τ̣ο̣[υ]
επι τω μνημ[ο]νευθεντι ετησίω
ϖάκτω. Και εϕ ἅπασιν τοις ϖρογεγραμμενοις
επερωτηθεντες ὑπ αλλη̣λων και αλληλους
επερωτησαντ[ες, ημεις, το δίκα]ιον της Τεντυριτων
αγιωτατης εκκλησιας [δι]α του ϖολλάκις
μνημονευθεντος Αϐρα[α̣μ]ιου ευλαϐεστατου
ο̣ι̣κ̣[ο]ν̣ό̣[μου] κ̣[αι ϖρεσϐυτερου, και Σ]ε̣[νουθ]η̣[ς]
ο λα̣μ̣προτατος, [τα]υθ ου[τ]ω̣ς εχειν
ϖο̣ι̣ειν δωσειν ϕυλαττειν
ωμολ/ ϯ Το δικα̣ιον της αγιωτατη (*sic*) εκκλησιας της Τηντεριτω̣[ν]
ϖολιος, δι εμου Αϐρααμιου ϖ̣[ρεσϐυτερου και οικονο]μ̣ου αυτης, εκδεδω̣κα-
μενι (*sic*)
Συνουθιω το λαμπροτατω επι̣ ε̣μϕ[υτευτικῶ δικαιω τ]ο̣ ϖροειρημενον κτημα
μετα ϖαντος
αυτο̣υ του δικαιου, επι τω ϖροτετακμενω ετη̣[σιω εμ]ϕυτευματι ητοι ϖακτω,
κατα την
εμπεριεχουμενην (*sic*) τη ϖαροση (*sic*) εμϕυτευσι δ̣η̣[ναμιν]· και επηρωτηθη-
μεν το ϖροκειμενον
ϖρο̣σ̣τιμον, και στοιχε̣ι̂ μοι ϖαντα ως ϖροκ/, και ανα[γνους] εγω Αϐρααμιος
ϖρεσϐ̣ς και οικονομος
της αυτης αγιας εκκλησιας, και υ[πογ]ρ̣α̣ψ̣α̣ς υπερ [τε εμα]υτου και υπ̣ε̣ρ
του δικαιου της
ο̣ι̣κ̣ο̣ν̣ο̣μ̣ουμενης ϖαρ εμου ϖροειρημενης αγιας ε̣[κκλησ]ιας, απελησα ϯ ϯ
Αρχε̣λαος
[.....]....., ϖ̣ρ̣ε̣σ̣ϐετυρ̣ος (*sic*) τ̣η̣[ς αγ]ιας εκ[κλησ]ιας της αυτης Τεν
τ̣υριτων ϖολεως, συν[αινω τω] ϖ̣ρο̣[γεγραμ]μ̣ε̣[ν̣ω ευλαϐεσ]τ̣α̣[τω]
απα Αϐρααμιω ϖρεσϐε[τερ]ω και οικ[ο]ν̣ω̣μω της αυτης αγιας

Ligne 29. Πακτον εμϕυτευτικον : cf. *P. Giessen*, 106, l. 3 et note.
Ligne 37. La signature d'Abraham est écrite en onciale épaisse très soignée et très régulière, quoique le style en soit extraordinairement incorrect.
Ligne 41. Suppléer sans doute επ(ε)ρωτηθ(εντες ωμολογησα)μεν.
Ligne 44. Signature en demi-cursive droite, proche de l'onciale, mais moins régulière.

[67298]

εκκλησιας εις ταυτην την εμφυτευσιν και στοιχει μοι παντα
ως προκ/, και αναγνους και υπογραψας χειρι εμη απελ(ε)υσα ☩
☩ Ανδρεας Λιλυτος διακ/ της αγιας εκκλησιας της αυτης Τεντυριτων
πολεως συναινω τω προγεγρ/ ευλαβεστατω απα Αβρααμιω πρεσβυτερω
και οικονομω της αυτη[ς εκκλησιας εις ταυτ]ην την εμφυτευσιν, και στοιχει μοι
παντα ως προκ/, και υπο[γραψας χειρι εμη απε]λυσα † † Πλους Παυιου διακ/
της αγιας εκκλησιας της αυτης Τεντυρι[των π]ολεως συναινω τω προγε-
γραμμενω
ευλαβεστατω απα Αβραμιου (*sic*) πρεσβυτερω και [οικο]νομω της αυτης αγιας
εκλησιας (*sic*)
εις ταυτην την εμφυτε[υσιν κ]αι στοιχει [μοι π]αντα ως προκ/, και [υπο]-
γρ[α]ψα[ς]
χειρει εμη απελησα ☩ Παλυμ[ω]ν Αρητος [διακ/ της] αγιας εκκ[λ]ησιας της
αυτης
Τε[ντυ]ριτον πολε[ως σ]υναινω [τω προγεγρα]μμ[ενω ευλαβ]εστατω απα
Αβρααμιω πρεσβ
και οικονομω της αυτης αγιας ε[κ]κ/ εις ταυτην την ενφυτευσιν και στοιχει μοι
παντα ως προκ/ και υπογραψας χειρι εμη απελησα ☩
☩ Μηνας Θεοτιμο διακ/ της αγιας εκκλησιας της αυτης Τεντυριτων
πολεως, συναινω τω προγεγρ[αμ]μενω ευλαβεστατω απα Αβρααμιου (*sic*)
πρεσβυτερου και οικονομο[υ της αυτης αγι]ας [εκκ]λησιας [εις τα]υτη[ν]
την ενφυτευσιν, και στ[οιχει μοι παντα] ως προκ/, και αναγνους και
υπογραψας χειρι εμη απελυσα ☩ ☩ [Απολ]λωνιος Αβραμιου, αρχιτιακ/
της αγιας εκκλησιας της αυτης Τεντυρ[ιτων] πολεως, συναινω τω προ[ρο]
γεγραμμενω ευλαβεστ[ατω] απα Αβ[ραα]μειω πρεσβ και [οικονομω]
τ[ης] αγιας εκκλησιας εις τ[α]υτην τη[ν ε]νφυτευσιν, κα[ι αναγνους]
[και υπογραψας χειρι εμη απελυσα] ☩ Ιωα[ννης . . . . .
. . . . . .

Le verso est couvert entièrement de signes tachygraphiques, qui s'interrompent plusieurs fois pour laisser place à quelques mots sans suite :

l. 4 : *και ο πτο..[....] δωκου τη* (..... le reste effacé).

l. 13 : *μεν εγνω η της α.....*

l. 25 : (début effacé volontairement) ☩ *τιθη....* la fin en signes tachygraphiques.

l. 26 : ☩ *Εμαθον παρ* (autre main aussitôt après :) *δυσωπησα δε τον κυριον Κολλ* (la ligne est inachevée).

l. 40 : *απο της εμης κωμης*

l. 41 : *της εμης κωμης.*

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40460 (*a*).

67299. **Contrat d'ἐμ̣φύτευσις.** Le monastère de Saint Phoibammôn (cf. l. 51) cède à l'avocat Phoibammôn, en bail emphytéotique, un champ cultivé (*ψιλὸν χώρημα*, par opposition au terrain bâti), avec ses dépendances, une étable et deux *κέλλια*, sans doute des granges. La rente annuelle s'élève à 19 *κεράτια*. — Long. 0 m. 904 mill. (sans tenir compte de la lacune qui suit la ligne 62), larg. 0 m. 295 mill. — Antinoé (?).

Petite cursive arrondie, assez voisine de la *minuscule* d'époque arabe.

L'avocat Phoibammôn étant connu comme un habitant d'Antinoé (cf. la note sur la l. 6), il est probable que le contrat a été rédigé dans cette ville, et que le couvent de Saint Phoibammôn se trouvait dans les environs. La ligne 41, où on lit *κατὰ τὴν συναλλαγὴν τῆς πόλεως*, sans indication du nom de la ville, indique d'ailleurs que les deux parties contractantes dépendent de la même cité. Un *τόπος τοῦ ἀθλοφόρου μαρτύρος ἀββᾶ Φοιβάμωνος* est connu à Thèbes, ϩⲓⲡⲧⲟⲟⲩ ⲛϫⲏⲙⲉ (*Kopt. Rechtsurkunden*, par W. E. Crum et G. Steindorff, n° 77, l. 6 et 11(*); cf. aussi *Revue Égyptol.*, 1912, p. 25). Un autre, qui paraît être voisin d'Hermopolis, est cité dans Crum, *Catal. of the Copt. Mss. in the Rylands Library*, n°s 215 et 216 : c'est peut-être de lui qu'il s'agit ici.

. . . .

και εμπεφυτευκενα̣[ι ομο]υ̣ τα οντα [νυ]ν̣ εν τω αυτω̣ [χωρηματι]
κελλια δυο μετα της φαινομενης αυτων οψ̣[εως και της]

Ligne 1. Il faut restituer auparavant quelque chose comme : *ομολογει ο μνημονευθεις αγιος οικος, δια Μηνα* . . . (etc... : voir l. 48) *παρακεχωρηκεναι και εμπεφυτευκεναι Φοιβαμμωνι τω λαμπροτατω και σοφωτατω σχολαστικω τον υπαρχοντα αυτω ψιλον τοπον ολοκληρον διακειμενον επι* . . . . ., *και εμπεφυτευκεν[αι ομο]υ*, etc...

(*) A propos de ce papyrus, un des derniers documents de l'occupation byzantine en Égypte, on me permettra de proposer ici quelques corrections. Les éditeurs, dans l'index lui assignent la date de 664/665. En réalité, il faut remonter jusqu'en décembre 634 ou 635, et restituer le début, écrit en grec, à peu près comme il suit :

. . . *βασιλείας*]
[*τοῦ γαληνοτάτου ἡμῶν δεσπότου Φλ/ Ἡρακλείου τοῦ μεγίσ̣του*]
εὐεργέτου ἔτους εἰκοσ[*τοῦ πέμπτου, καὶ ὑπατείας τοῦ αὐτοῦ*]
εὐσεβεστάτου ἡμῶν δε[*σπότου*] *ἔτους εἰκοστοῦ τετάρτο*[*υ*],
καὶ Φλ/ Ἡρακλείου Νέου Κωνσταντίνου τοῦ θεοστε[*φοῦς*]
[*αὐτ*]*οῦ υἱοῦ ἔτους εἰκοστοῦ τρίτου, χοιὰκ* [.] *ἰνδικ// η̣* (lire peut-être *θ*) *ἐν τῷ* [*ἁγίῳ*]
[*τό*]*πῳ* etc... (Thèbes).

Héraclius Constantin est né en 613 (= an 1, cf. *Chron. Paschale*, anno 613), et l'an 1 d'Héraclius commence le 4 octobre 610; sur le comput des années de règne d'Héraclius II Constantin, cf. *Chron. Paschale*, anno 628. — Ce formulaire est très différent de tous ceux que l'on connaît jusqu'ici; il devra être ajouté à la liste des papyrus datés du règne d'Héraclius, dressée par H. I. Bell, dans *Byzant. Zeitschr.*, XXII, 1914, p. 395 et seq.

καθολου περιοχης, συν εισοδοις και εξοδοις κ[αι] θυραις και [67299]
θυρισιν, κατ εμφ[υτ]ευσε̣[ως ομ]οιως δικαιον και επι
κατοχη και πασῃ [ε]ξ̣[ουσια και πληρ]εστατω εμφυτευτικω δικαιω
αναφαιρετως, προς τω δυ̣ν̣α[σθα]ι, ως προγεγραπται, Φοβαμμωνα (*sic*)
τον λαμπροτατον κ[αι σο]φωτα[τον σχ]ολαστικον και κληρονομους
αυτου και διαδοχ[ους και δια]κ[ατοχους, ε]χει[ν ω]ς ειρηται απαν το
προειρημενον ψιλον χωρημα μετα παντος αυτου του δικαιου
και της καθολου περιοχης και των περιτειχισματων μετα του
ενοντος αυτω λακκου τε [και υδρευ]ματος και κυκλευτηριου κα[ι]
βοσ̣τ̣α̣σιῳ και πασ[ης . . . . . και της] καθολου περιοχης,
εξειναι δε τω αυτω λαμπροτατω [και σο]φωτατω σχολαστικω Φοβαμμω̣νι̣ (*sic*)
διεκδικειν παν δικαιον ειτε σω[ματ]ικον ειτε ασωματον, προσηκο̣ν
τω προειρημενω ψιλω [χω]ρηματι, ε[ι συ]ν̣εβ̣η τι εν τω μεταξυ χρονω
αποσπασθηναι ειτε [μερ]ος του [προ]ειρημενου ψιλου χωρηματος
ειτε δικαιο(υ)ν, τουτο εκδικησαι, και εχειν ϋπο την ϊδιαν κατοχην
και κτησιν, και εις ην βουλετ̣αι ο̣ψιν και εις ον βουλεται τροπον
μετασχηματιζειν αυτ[ον τον ειρ]η̣[μενον] τ̣οπον και τα εν αυτω
κελλια, και ανοικοδ[ομε]ι̣[ν αυτα . . . . . κ]αι απλως, οπως αν αυτω
δοξη, ειτε εις βελτιονα ειτε εις χει̣[ρο]ν̣α ενεγκειν οψιν, οια της
του αυτου τοπου τυχη[σ κιν]δυνευομ̣[ενη]ς αυτω, εξειναι δε αυτω
και̣ εκποιειν το επ αυτ̣[ω τη]ς εμφ[υτευσ]εως δικαιον, και αντι
καταλλαττειν και εις ον βουλεται αλλον παραπεμπειν ακωλυτως
και ανεμποδιστως. Ανθ'ομολογει δε και Φοιβαμμων

Ligne 4. Θυρισιν : les fenêtres. — Ομοιως : un peu court peut-être (la lacune pourrait contenir jusqu'à six lettres); la trace très faible qui précède le second ο convient bien à un μ, et exclut en tout cas la possibilité de παντοιως.

Ligne 6. Cf. le λαμπροτατος και σοφωτατος σχολαστικος Φοιβαμμων du n° 67169 *bis*, l. 5 (tome III, p. 3). — Προς τω : l'article semble avoir été corrigé en το.

Ligne 12. Βοοστασιου : cf. Th. Reil, *Beiträge zur Kenntniss des Gewerbes im hellenist. Aegypten*, p. 84.

Ligne 14. Διεκδικειν : « revendiquer ». — Σωματικον etc... : « mentionné ou non dans le contrat ».

Ligne 20. Καλως (?) : restitution hypothétique, mais en tout cas le premier adverbe devait former presque sûrement une antithèse à απλως.

Ligne 21. Εις χειρονα : clause contraire aux tendances générales de la législation justinienne, qui impose une amende au détenteur s'il endommage la propriété cédée à bail (Nov. 7, 3, 2; nov. 120, 8).

Ligne 22. « Car c'est à lui que le sort éventuel de la propriété fait courir des risques », c'est-à-dire qu'il peut faire ces expériences à ses risques et périls.

Ligne 23. Ce droit de cession à un tiers n'est pas mentionné dans le papyrus de Londres.

[67299] ο λαμπροτατος και σοφω[τατος σχολαστ]ικὸς ἐκὼν και πεπεισμενος,
χωρὶς παντος δόλου και φ[ό]β[ου και] β[ίας] και ἀπάτης και ἀνάγκης
και περιγραφῆς πασης και συναρπαγῆς, χ[ύ]ρι[α βουλήσει και αμετατρέπτω
λογισμῷ και αμετανοη[τω γ]νώμη [ορθ]η διάνοια, εξειληφεναι και
εμπεφ[υτ]ε[υ]εσ[θα]ι (sic) π[αρα του δι]καιου [του μ]νημονευθεντος
αγιου οικου, δια των προδηλουμενων Θεοφιλεστατων και ευλαβεστατων
προσωπων, τον προδηλουμενον ψ[ι]λὸν τόπον ὁλόκληρον οἵας εστι
Θέσεως, μετα παντος αυτου του [δικαιου] και της καθόλου περιοχῆς,
και μετα του οντος εν αυτ[ω λά]κκο[υ τε] και ὕδρευματος και
κυκλευτηριῳ και βοοστασιου και των [ουτ]ων εν αυτω νῦν δυο
κελλιων και παντος αυτω[ν το]υ δικαι[ου κ]αι της καθολου περιοχης. Και
[ομ]ολογει αυτο[ς τ]ε χαι κληρον[όμοι] αυτου [και] διαδοχοι και διακατοχοι
διδοναι καθ εκαστον ενιαυτον τω δ[ι]καιω του αυτου αγιου οικου, δια των
αυτου κατα καιρον προεστωτων ευλαβεστατων ανδρων, ὑπερ ετησιου από-
τακτου ητοι εμφυτευματος του αυτ[ου ψιλ]ου [χω]ρηματος, νομισμα εν παρα
κερατια
πεντε κατα την συναλλαγην της πολεω[ς]. Ομολ[ογο]υσιν δε οι αφ εκατερου
μερους μη εξειναι
μηθέτερω μερει αναπαλαισαι προς την πρ[ογεγρ]αμμενην εμφυτευσιν η
ὑπεναντίον
αυτης χωρειν, αλλ εν παντι χρονω και πα[σι] τρόποις ατρωτον τε και ασα-
λευτον
[πα]ραφυλαξαι [αυτην. Και οτι ταυτην την ομολογία]ν κ[ατα νο]μ[ους π]α-
ση[ς]
[εμ]φυτευσεως φυλασ[σοντες εκα]στ[ω αυτης] μερει ἰσχυρ[αν] χ[αι] ασαλευ-
των,
και επι της πρ[ο]χειμενης εμφυτευσε[ως μενοντε]ς ου παρ[αβ]ησου[τ]αι
την των αυτω[ν α]μοιβαίων ομολ[ογηματων δυ]ναμι[ν, οι αφ ε]χατερῷ
μερους, Μην[ᾶ]ς μεν ο ευλαβεστατος γενικ[ὸ]ς οικονόμος και Νουμένιος ἰδικός

Ligne 33. Θεσεως : cf. n° 67302, l. 8.

Ligne 42. Μηθετερω : le θ a peut-être été corrigé en δ. — Αναπαλαισαι : revenir, par une contestation, sur les stipulations ci-dessus.

Ligne 45. Lire ασαλευτον, si la tentative de restitution est exacte. Il faudrait suppléer, à la ligne 44, quelque chose comme : « en se conformant aux règles suivies dans tous les contrats d'emphytéose ».

Ligne 48. Νουμενιος : ajouté postérieurement, d'une autre écriture. — Le couvent a un « économe particulier » et un « économe général » (cf. les deux *mensae*, γενικη et ἰδικη, de la préfecture du prétoire); le premier gère sans doute les intérêts du couvent dans le canton spécial où est situé le terrain cédé à bail; le second serait

οικονομος του ϖολλακις ειρημενου αγιο[υ] ευκτηριου οικου, διεβεβαιωσαντο [67299]
εν̓ώπιον του δεσποτο[υ] Χ̣[ριστ]οῦ και το[υ ϖ]ερικειμενου αυτοις σχηματος
Φοιβάμμωνο̣[ς μαρτυρος, και] ε[π]ωμοσα[ν] την τε ἁγ̓ιαν κα[ι] ομοούσιον
Τριάδ[α, και την νίκην του της] οικουμεν̣[η]ς δεσπότου Φλ̣ Ἰουστινιανου
του αιωνίου αυ[γουστ]ου αυτοκρατορος, ϖρος [τ]ω, ει βουληθειη οποτερον ϖαρα
βηναι μερος ϖρ̣[ο]δι̣[ο]μολογηθεντα, μ[ηδ]ε̣ν̣ μεν ωνασθαι εκ του
επιχειρήματος, δωσειν [δε τ]ῳ εμμεν[οντ]ι μερει υπερ μονου του της
ϖαραβασεως ε̣γχειρηματος, εκ συμφ[ών]ου και επερωτήσεως, λόγω
ϖροστίμου και ϖοινης, ἔργω και δυ̣[νά]μει απαιτουμενα, χρυσου νομισμα̣τια
τριακοντα ἐξ ευσταθμ̣, ϖρος τω και μετ[α τ]ην του ϖροστιμου εκτισιν
ει ουτω τυχοι, και ϖρο της τουτου κατα[βο]λῆς, ισχυρὰν εἶναι αρραγῆ
και ασάλευτον την δυνα[μι]ν της ϖαρ[ουσ]ης εμφυτευτικῆς ομολογιας
επι ϖασι τοις εμπεριεχομενοις α[υ]τη κεφαλαιοις ϖανταχοῦ
ϖροφερομενην, και ϖρος τω τον ϖαρ[αβαι]νοντα ενεχεσθαι τω της επιο̣ρκιας
[κινδύνω και εγκληματι (?). . . . .
[. . . . .]ς τη̣ς α̣γι̣ας εκκλησιας ϖαραβ̣α[. . . . . μηδεποτε]
[αυτον ζη]μιώ̣μασι τουτου χαρ[ιν ϖ]ροστριβησ[εσθαι . . . . .
[. . . .]ω ϖιστει αυτου. Και επι τουτοις επερωτ[ησαντες αλληλους οι αφ εκα-
τερο̄]
[μερου]ς και επερωτηθεντες ϖαρ αλληλω[ν ταυθ ουτως εχειν δωσειν]
[ϖοιειν] φ̣[υλατ]τειν εις ϖερας αγειν [ωμολογησαμεν . . . . .
[. . . . .]. Μηνας μεν ο ε[υλαβεστατος γενικος οικονομος]
. . . . . .

Au verso, signes tachygraphiques, analogues à ceux qui couvrent le verso du n° 67298.

un intendant général pour tous les biens du monastère, partout où il possède des propriétés.

Ligne 50. Σχηματος. Les deux moines jurent « par l'habit (monacal) du (monastère du) martyr Phoibammôn, habit qu'ils portent sur leur corps ». On remarquera que le nom de l'autre partie, Phoibammôn l'avocat, a été oublié par le notaire. La phrase doit se compléter ainsi : les moines jurent par le Christ et leur habit ecclésiastique, la partie laïque par la sainte Trinité et la victoire de l'empereur.

Ligne 54. Suppléer ⟨τα⟩ après μερος.

Ligne 60. Αρραγη και ασαλευτον. Il est curieux de constater que, de la langue juridique, cette expression passa dans le style des chancelleries. On la retrouve dans la lettre de l'empereur Basiliskos à Timothée Élure (Evagr., *Hist. eccl.*, III, 4, p. 101, éd. Bidez) : Θεμελιον τε αρραγη και ασαλευτον τειχος της ημετερας βασιλειας.

Ligne 63. Cf. P. Münch. 1, l. 49. La lacune ne doit pas dépasser une ligne, car aucun fragment n'a été retrouvé.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40460 (*b*).

67300. Location de terrain. — Sibylle et Héraïs, agissant au nom de Sourous (?), ont concédé à Victor fils de Paphnuce, pour une durée de trois ans, une propriété située dans le *κλῆρος Οὐέσωτος*. Il s'engage à acquitter les impôts, en argent et en nature (*χρυσικά*, annone et *ναῦλα*), et à payer aux propriétaires une redevance annuelle de 28 artabes de blé, 50 fromages, quatre mesures de légumes en saumure (*λεψάνη*), et un tiers de sou d'or. — Long. 0 m. 298 mill., larg. 0 m. 283 mill. — Aphroditô.

Date : 12 juin 526.

Cursive ordinaire, fine et presque droite.

χμγ

† Υ̣[πατ]ε̣ι̣ας Φλ/ Ολυμ̣ϐ̣ρ̣ιο̄ το̄ ενδοξοτατου παυνι // ιη // έκτης ινδ̣ικ/

Ταις̣ ε̣[υ]γ̣ε̣νεστατα̣ι̣ς Σίϐυλλα και Ηραείδι, ῡπερ ονο̄ Σουροῦτο[ς], θυγάτ[ρ]α̣ις του της

μακ̣α̣ρ̣[ιας μν]ήμης Μο̣υ̣σαίο̄, δια το̄ θαυμασιωτατο̄ Απολλῶτ̣ος Ισακ̣ιο̄, βοηθο̄

κωμη[ς Α]φ[ρο]διτης τ[ο]υ Ανταιοπολιτου νομου, π/ Αυρηλίο̄ Βικτ̣ορος Παπνο̄θο̄,

μη̄ Τσευ̣[ϐί]κ̣[τω]ρ, ορμωμ̣ενο̄ απο της ϛ κωμης Αφροδιτης το̄ αυτου νομου, χαιρ//

Ομολογω̣ ε[κ]ουσίω[ς] και αὐθαιρέτως μεμισθωσθαι παρα της υμων θ[α]υμα-[σ]ιωτητος (*sic*)

προς τρι̣ε̣[τῆ] χρόνον, λογιζ/ απο καρπῶν σ[υ]ν Θεω μελλουσης εϐδ[ο]μης ινδ̣ι̣κ/ κ̣α̣ι αυ̣της,

τ̣ο [υ]παρ̊χο[ν υμ]ι̣ν̣ κτ̣ημ̣α κληρο̄ καλο̄μενο̄ Ουεσῶτος (Πιαπετο), συν λ[α]κκ[ω] και δεξαμ[εν]η κ[α]ι

φυτοῖ[ς] κ̣[α]ι̣ [φ]ο̣[ίν]ι̣ξι̣ και δ[ικα]ι[ων] παντων ε̣[ν]τος κ/ εκτος̣ κατ[α] τα όρια, εφ ω με

τ̣ο̣υτο γεω̣[ρ]γησαι, και την πασαν ερ[γ]ασείαν ποιη̣σ̣α̣σθαι ενδ̣ιξασθ̣αι ἴδ̣ιοις μο̄ ζωοις

κ̣αι γεωργ[οῖ]ς. Κ̣α̣ι υπερ τουτ̣ω̣ν τον φορ̣ον ἑτοίμως ε̣χω κ̣αθ ε̣[νι]αυτ[ο]ν π[α]ρασχειν

Ligne 1. Lire Ολυϐριου. — En réalité, il faudrait πεμπτης ινδικ(τιωνος).

Ligne 2. Lire ονο(ματος); — θυγατρασι.

Ligne 5. Τσευϐικτωρ : paraît pourtant trop long pour les deux lacunes.

Ligne 8. Le nom de lieu Ουεσωτος reparaît dans P. Lond. IV (index 4 (*b*)). Πιαπετο est l'orthographe grecque de ⲡⲓⲁϩ ⲡⲉⲧⲟ = *le champ de Peto;* cf. P. Lond. V, 1695, 7.

Ligne 9. Lire δικαιοις; cette confusion de cas est fréquente dans ce genre de formules.

Ligne 11. Τουτων : paraît avoir été corrigé en τουτον.

τα ενελκ[ο]μενα δημοσιō χρυσικοῦ κς της σιτοπομπίας εμβολῆς και ναῦλō [67300]
[εν] τελειω [και] αβροχικῶ και δ[ι]δοναι υμιν εκτος την εμβολὴν και [χ]ρυ-
σικοῦ ει[ς] συμπλήρωσιν
τ[α] αυτα [εκφ]όρια σίτου αρταβας εικοσι οκτω μέ[τ]ρω φ[ο]ρικῶ του μεγα-
λοπρεπς
χ[ομ]ετο[ς Λμ]μωνιō. Παρε[ξω] δε και τυροὺς πε[ντ]ηκοντα και λεψ[ὰν]ης
κολ[ο]βὰ τεσσερα
[ῦ τō υπ εμε] βοσκηματ[ος, κς χ]ρυσου τριμ[ήσιο]ν ε̅ν̅· ακω[λύτ]ως δ[ε] εχω
λαβε[ι]ν ὑδωρ και δεξαμ[ενης]
[απο τō εκεῖσε] λακκ[ο]υ εις τ[ας ξ]ενας και συνη[μμ]ενας [α]ρōρ[ας τ]ω
αυτ[ω] τοπω ανευ μισ[θ]ō.
[Η μίσθωσις κ]ύρ[ια] και βέ[βαια], και επερῶ ωμ[ολ/] ☩ Εχω δε τō[ς] φοι-
νικους, κ[α]ι μη λαμβανετε
[μηδενα. ☩] Αυρήλιος Παπνουθιο^υ (*sic*) ο προκ// μεμισθωμαι ως πρ[ο]κ//
[☩ Φλαυΐος Α]πολλῶ[ς] Διο[σκόρ]ο^υ, αξιω[θεις], εγραψα υ[π]ερ αυτου γραμ-
[μ]ατα
[μη ειδοτος] ☩
Δι εμō [Π]ετρō νομικ/ εγραφ/ Θεου Θελοντος ου——

Ligne 12. Ενελκομενα paraît sûr, mais la langue du contrat est si incorrecte qu'on peut supposer une faute, pour ενεγκομενα.

Ligne 13. Εν τελειω. . . (σιτω s. e.). — Lire της εμβολης; de même, l. 14, lire των αυτων εκφοριων.

Ligne 15. Λεψανη : cf. n° 67289, l. 11.

Ligne 16. Υπερ του υπ εμε βοσκηματος : la propriété contenait sans doute un terrain de pâturage; les bestiaux nourris sur ce pâturage fourniront de quoi faire les fromages.

Ligne 17. Ξενας : une très vague trace restant de la première lettre permet de supposer un ξ : ces aroures seraient situées hors du κτημα proprement dit.

Ligne 22. Θεου Θελοντος ου(τως) : formule dont on ne connaissait pas encore d'exemple.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40461.

67301. Location de terrain. — Long. 0 m. 295 mill., larg. 0 m. 144 mill. — Aphroditô (pl. VI).

Date : 31 juillet 531.

Cursive arrondie.

☩ χμγ——
ῦ α π/ κ/ α αρ/ δ
☩ς Ὑπατειας Φλαουΐων Ορεστου και

Ligne 1. On a ajouté en note, d'une petite écriture, la clause relative aux redevances annuelles (cf. l. 28-29).

[67301] Λαμπαδίου των ενδοξοτατων μεσορὴ ״ εϐδομη και εικάς της εννατης ινδ/ ⳨ Απολλῶτι τω ευδοκιμωτατω πρωτοκ/. . . . . κωμης Αφροδιτης του Ανταιοπολιτου νομοῦ, υἱῶ του της μακαριας μνήμης Διοσκορō, ⳨ Αυρηλιος Απολλως υἱος Αϐρααμιου, μητρος Θηρακλείας, οικων εν τη νοτινῆ πεδιάδι της κωμης Ταννάιθεως του Απολωνοπολιτου μικροῦ νομοῦ χ⳨ Ομολογω ἑκὼν και πεπεισμενος μεμισθωσθαι παρα της σης ευδοκιμήσεως προς ἑξαετη χρονον, λογιζομενον απο καρπὼν της ευτυχῶς εσομενης συν Θεω δεκατης ινδ/ και αυτης και του εξῆς χρονō, τας ὑπαρχουσας αυτη αρουρας, οσα (sic) εισι, διακειμενας επι κλήρō λεγομενō Φήνεως εν τη πεδιάδι τη[ς 𐅵] κωμης Αφροδ/, καλουμενας Ψαλεκ, ανύδρου γης, εις γεωργίαν και εις καταθεσιν ων εαν βουλομαι γενημάτων, επ αποτάκτω φ[όρ]ω, εφ ω με ταυτας γεωργησαι και σ[π]ερμαϐολησαι και την πασαν γεωργικὴν εργασιάν ποιησασθαι ἰδίοις μου ζῴοις και αναλ[ώ]μασι, και παρασχειν τη ὑμετερα ευδοκιμ/, ὑπερ αποτακτου φορō τουτων εν τελειω και αϐροχικω, ο μη ειη, καθ εκαστον ενιαυτον απο καρπων της 𐅵 δεκατης ινδ/ και αυτης, επι των αυτῶ εξ ετιων, χρυσου νομισματιον ε̅ν̅ παρα κερατιον ε̅ν̅, και αρακου καθαρō και φορικō αρταϐας τεσσερας, και ὑπερ της συμπληρώσεως των εκφοριων των παρελθοντων χρονων εως της εννατης ινδ/, αρακου αρταϐας δεκα και χρυσου κερατια δ̅υ̅ο̅ χρ[υ]σοχ/, γι/ ομου χρ/ ν̓ α̅ π/ κερ/ α̅, και κερ/ β

Ligne 5. Ευδοκιμωτατω : le premier ω est une correction sur un ο.

Ligne 10. Απολωνοπολιτου : *sic.* — Sur ce nome, qui apparaît pour la première fois dans la papyrologie du VIe siècle, cf. *Revue des Études grecques,* t. XXV, 1892, p. 219. Autre mention du même au no 67303, l. 5.

Ligne 11. Le chrisme a été transformé après coup en χ(αι)ρ(ειν). Les lettres αι doivent peut-être se lire dans un prolongement irrégulier du signe ⳨.

Ligne 22. Lire σπερμοϐολησαι.

Ligne 28. Lire ετων.

και αρακ/ $\overline{\text{ιδ}}$ αναμφ/. Η μισθ̣ κυρια και βεβ̣, και επερ/ $\overset{\mu o \lambda}{\omega}$/ [67301]

35 † Αυρηλιος Απολλος (*sic*) Αβρααμιῳ ϖ
ρο̣χ̣[/ συμ]φ̣ο̣νοι μοιν (*sic*) ος ϖροκ/.
[† Αυρηλι]ος Ενώχ Ιερημίας, αξιο̣
[θεις, εγρ]α̣ψα υπερ αυτοι με ε̣ι̣δ̣ο̣$\overset{τος}{\cdot}$
† Εγραφη δ/ Ουικτορος νομικ/ο

Suscription à demi effacée au verso :

[. . . . .]. . . . . Απολλωτος κτητ[. . .

Ligne 36. Lire συμ]φωνει μοι⟨ν⟩ ως ϖροκ(ειται).
Ligne 37. Lire Ιερημια.
Ligne 38. Αυτο(υ) ⟨γραμματα⟩ μ(η) ειδοτος.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40718[b].

67302. **Location** d'une partie de maison par Aurelia Ama Rachel (?) à Isaac son frère. — Long. o m. 285 mill., larg. o m. 335 mill. — Antinoé.

Date : 30 décembre 555.

Cursive droite et arrondie. — Les quatre dernières lignes ont disparu aux deux tiers. Le reste du papyrus, très usé à la surface, est assez endommagé pour rendre la lecture souvent incertaine.

[† Βασιλ]ειας το[υ Θειοτατο̄ ημων δεσποτου] Φλ̣α̣υ̣ι̣ο̣υ̣ Ιο[υστιν]ιαν[ο̄] του αιωνιο̄ αυ̣[γουστο̄ αυτ]οκρατορος ετους
[εικο]στου̂ εννά̣τ̣[ου, μετα την υπατειάν] Φλα̣[υιο̄ Βα]σιλε̣ίο̣υ τ̣ο̣[υ εν]δ̣[ο]ξοτ[άτο̄] ε̣τους [τεσσαρε]σκαιδεκατο̄, τύ̂βι τεταρτης τεταρτη[ς]
[ινδι]κτιονο̣[ς. Εν Αντι^{ο}/ ϖ]ο[λ̣ς τη λ]α̣μπρ̣/
† Αυρηλια Ά̣μα [Ρα̣χ]η̣λ̣ [Θυ]χ̣[άτηρ Κολ]λούθο[υ], μ̣[ητρο]ς Κύρ̣[α]ς, ορμω-
[μενη απο] τη[ς Αν]τι/, Αυρηλιω
5 Ϊσακίω τω γνησιωτ̣α̣τ̣ῳ μ[ο̄ ομογνη]σιῴ̈ αδ[ε]λ̣φ̣[ω]^{ν} εξ αμφ̣ο̣τ̣ερων χ̣[ο-
νεων, κ̣ς αυτω απο] τ̣ης αυτης Αντινοεων.
Ο̣μολογῳ εκουσ̣ίῳ̣ς̣ κ̣[αι] α̣υ̣θ̣[αιρέτως] μ̣ε̣μι[σ]θ̣ω̣σ̣θ̣αι ϖαρ̣α̣ της̣ [σ]ης [Θαυμασ̣ς, ϖρο]ς̣ [οσ]ον εαν βουλη χρονον,
λ[ο]γιζομε̣νο̣ν απο ν̣[εομ]η̣ν̣[ίας του ϖ]αρ̣ελθοντος [μ]ηνος χοίακ τη[ς ϖαρου̂σης τετ]αρ[τ]ης ϊνδ/, απο του

Ligne 2. Τεταρτης : peut-être ce génitif a-t-il entraîné par le suivant.
Ligne 5. Γνησιωτατω : douteux. Des deux premières lettres il ne reste que des traces très légères; ϖλησιωτατω pourrait être proposé, mais serait étrange. Les mots ομογνησιω αδελφω ont été corrigés fautivement par l'addition d'un ν final au-dessus de la ligne.

[67302] δ[ι]αφερουτος σοι μερ[ο]υς ο[λοκλήρ]ō οικια[ς] δι[σ]τέγου, οιας εστιν θε[σεως συν δωμ]ατι και αυλῆ και
χ[ρ]ηστηρί[ο]ις πᾶσι κ[αι δικαιοις, της δια]κειμενης κατα ταυτην τη[ν Αντ]ι/
πολ[ι]ν εν τω γ̄ γραμμ
[εν τη] ανω μερισει της πολε[ως, ηνεωγμενης] ει[ς α]πηλιώτην, αρι[σ]τη̄[ριον]
κ[ειμ]ε[νι] εν [τ]η ανω στέγη,
[νευ]ον εις βο[ρ]ρᾶ, με[τα] του ε[γγυθ]ει κι..ωνος νε[υ]οντος εις απη[λιω-
την], ετι μη[ν] και τοπον ενα
υπο καδō το[.... ν]ε[ουτα εις] λι[θα] μετα [της] χρήσεως των δ[ικ]α[ι]ων
τη[ς] εισοδō και εξοδō
και αν[οδ]ō και καθ[οδ]ō [συ]ν π[αντι τω δ]ικαιω, εφ ω τε με του[τους εχ]ειν
[π]ρος ημετεραν
χρῆσιν και οἴκησιν, κ[αι δι]δ[ου]αι σοι λογω ε[νο]ικειων τουτων [καθ εκαστον]
ενιαυτόν χρυσō
κερατια δωδεκα, γι/ χ[ρ/] κ/ [ιβ ″, ο]π[ε]ρ ενοικει[ο]ν αποδωσω σο[ι καθ
ετος] ανϋπερθέτως. Και
μεθ ον βουλει χ[ρ]ο[ν]ον παραδ[ωσ]ω σοι το[υτους το]υς τοπους συν [ταις]
εφεστωσαις θύραις
κ[αι] κ[λεισ]ι, μετ[α] π[αντος τō δικαιō. Η μισθωσις κυρ]ια και βεβαια. Κ[αι]
εις πανθ επερ/ ωμολ † Αυρηλια
[Αμα Ραχηλ, θυγατηρ Κολλουθου, μεμισθωμαι το σον μερος της οικιας,
και] δωσω το ενοικιον κατ ετος ως προκ/
[†../../../../../../../. υιος ....., αξιωθεις, εγραψα υπερ αυτης] χρ[α]μ-
ματα μη ειδυιης † ..... †
[†../../../../../../../. υιος ../../../../../../.. απο ..... πολεως, μαρτυρ]ω τη
μισθωση
[ακουσας παρα της θεμενης †].

Au verso, texte en caractères tachygraphiques.

Ligne 8. Δωματι : restitution certaine; cf. P. Flor. 13, l. 6.

Ligne 9. Le « quartier désigné par la lettre γη. Cf. E. Kühn, *Antinoopolis*, p. 26 et seq.

Ligne 10. Αριστηριον : une salle à manger.

Ligne 11. Peut-être κιδωνος pour κοιτωνος. — Τοπον : cf. *P. Oxy.*, VIII, 1129, l. 10 : δυο τοπους ητοι συμποσια.

Ligne 12. Le milieu est presque entièrement effacé; restitutions douteuses. Les mots υπο καδō (=?) paraissent certains.

Ligne 14. Cf. *Pap. Strassb.*, 4, l. 15, où il faut lire πρ[ος χ]ρησιν [εμ]ην και [οι]κησιν.

Ligne 18. Κατ ετος, sans θ, est une orthographe assez rare dans les papyrus.

Ligne 19. Signes tachygraphiques entre les deux croix.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40462.

67303. Location d'un chariot pour le transport d'une récolte. Le propriétaire du chariot est Dioscore, fils d'Apollôs, et le papyrus prouve, mieux encore que le n° 67094, que celui-ci résidait encore à Aphroditô postérieurement à l'an 552 (cf., sur cette chronologie, *Bull. de l'Instit. franç. d'Archéol. orient.*, X, p. 144). — Long. o m. 291 mill., larg. o m. 344 mill. — Aphroditô.

Date : 27 avril 553.

Cursive.

† Βασιλειας του Θει[ο]τατου ημων [δεσ]ποτου Φλ Ἰουστινιανου̃ το̃υ αιωνιο̃υ αυγουστου αυτοκρατορος
ετους εικοστου̃ εκ[τ]ο̃υ, μετα την ὑπ[ατε]ιαν Φλ Βασιλειου του ενδοξοτατου̣ ετους δωδ[ε]κατου,
παχὼν δευτ̣ερα ληγουσης̣ ωρωτης ἰνδικτιονος †
† Αυρηλιος Μηνας Ψαϊου εκ μητρος Ρεβέκκ[α]ς, γεωργὸς μισθωτὴς, απο της ωεδι[α]δος κωμης
Ταυναιθεως το[υ Α]πολλωνοπολιτου μ[ι]κρου̃ νομου̃, τα νυν διαγων ενταυθα επι κωμης Αφροδιτης του
Ανταιοπολιτου νομου, μετ εγγυητου̃ του και εγγυομ[εν]ο̃υ αυτον ωρος ωασαν ἔκτισιν και απόδοσι[ν]
του εξη̃ς δηλουμενου̣ μισθο[υ] της ελκιστης ἁμάξης και της ταυτης αποκαταστάσεως αβλαβω̃[ς]
εμου Αυρηλιο̃υ Παλω̃τος Ερμαυω̃τος ἐκ μητρὸς Θέκλας, τέκτονος απο της αυτης κωμης
Αφροδιτης, Φλ Διοσκό[ρω], υἱῷ του της μακαριας μνήμης Απολλωτος Διοσκόρου,
τω Θαυμασιωτατῳ συντελεστὴ [απ]ο της αυτης κωμης Αφροδιτης, χαίρ. Ομολογω εκὼν
και ωεπεισμενος μεμισθω̃[σθα]ι ωαρ ὑμω[ν], ωρος οσας ημέρας της εργασίας της μόνης

Ligne 3. Le 2 pachôn est rangé ici dans l'indiction qui finit; partout ailleurs, dans les papyrus de Kôm-Ichgâou, ce mois était dit *αρξομενης ινδικτιωνος*. Cette instabilité explique pourquoi on prenait soin de spécifier si le mois était, cette année, le premier ou le dernier de l'indiction.

Ligne 5. Sur *Ταυναιθις*, cf. n° 67301, l. 10.

Ligne 7. *Ελκιστη αμαξα* : un chariot de transport, pour voiturer les produits de la moisson (l. 12). On pourrait penser à une sorte de herse (cf. les *κτενας ελκητηρας* (var. *ελκυστηρας*) de l'*Anthol. Pal.*, VI, 297, l. 5); mais la description faite plus bas écarte cette hypothèse. — Le mot *ελκιστος* (de *ελκειν*) est pour *ελκυστος*.

[67303] συλλογῆς των εμων γενημάτων [τω]ν ὑπ εμε τριῶν κτημάτων επι της ϖαρουσης μονης δευτέρας ιν̄δ̄,
την ὑπαρχουσαν [υ]μιν ελκ[ι]στη[ν αμ]αξαν σεσιδηρομενην και εξηρτισμενην, τουτεστι τους δῡο
τροχοὺς συν ϖεριβλήμασι σιδηροῖ[ς] και χοινικ[ί]σι και ἴτυσι και ϖυρίνθω συν κρικίοις και ρυμῷ
και ζυγῷ συν ἀλύσεσι και ἀξόνι [κ]αι ξυλινοβαστακίω ἤτοι πκωμ̄, εφ ω με ταυτην ἐχειν ὑπ εμέ
εις εργασιαν των εμων γενηματ[ω]ν των ως ειρηται μονων κτηματων αχρι συλλογῆς της νῦν ϖαρουσης
εν αγρῷ, και διδόναι ὑμιν λογω μισθοῦ της ταυτης εργασιας σιτου καθαροῦ ἀρταβας δεκ̄ᾱ, εμω
εξαμέτρω εκαστης αρταβας (sic), και τ[η]ν τουτων μεταφορὰν ϖοιησω εως της ὑμων οικίας κινδύνω
εμω και ϖόρω ϖάσης ενουσης μοι ὑπ[α]ρξεως γενικῶς και ἰδικῶς. Και ἑτοίμως εχομεν τη[ν] ειρημενην
αμαξαν αποκαταστῆσαι ὑμιν εξηρτισμενην αβλαβῶς απο ϖαντὸς εἴδους ως καὶ ϖαρειληφαμεν νυν.
Η μισθωτικὴ ομολογια κύρια εστ[αι] και βέβαια, και εφ απαντα επερωτηθεὶς ωμολογησ ϕ Αυρηλιος Μηνας
Ψαΐου, μετ εγγυητῶν αυτου ημων Αυρη[λι]ων Παλῶτος Ερμαυῶτος, και Δαυεὶδ εκ ϖατρος Ερμαυωτος, τεκτόνων, ο ϖροκ/, μεμισθωμαι

Ligne 13. Σεσιδηρωμενην.

Ligne 14. Περιβλημα (cf. n° 67279, l. 20) : cerclage de fer qui entoure la jante (ιτυς); — Χοινικις : écrou; — Πυρινθω (sic) : cf. Hesychios, *s. v.* ϖιρινθα· το επι της αμαξης ϖλεγμα, το ϖλινθιον.

Ligne 15. Αξονι : il semble qu'il y ait eu une lettre, presque effacée (un υ?) entre l'α et le ξ; en tout cas il faut lire αξονι. — Ξυλινοβαστακιον : la partie de la voiture, faite de planches de bois, qui supporte le chargement. Le mot κωμ, traduction de ξυλινοβαστακιον, est inconnu aux lexiques coptes. Cf. l'expression το υποπεσσιον ητοι ⲧⲭⲣⲏⲣⲉ dans plusieurs papyrus de Syène (vi^e siècle) : H. I. Bell, dans *Klio*, XIII, 1913, p. 171-172; — P. Mon. (éd. Heisenberg et L. Wenger), n°s 11, l. 27 et 12, l. 22.

Ligne 16. Παρουσ(ης).

Ligne 18. « Chaque artabe étant mesurée à mon εξαμετρον. » J'ignore ce qu'était la mesure ainsi désignée; peut-être est-ce une artabe de *six* μετρα.

Ligne 19. Πασης : les deux premières lettres semblent corrigées sur τη. — Εχομεν : le locataire et le garant.

Ligne 22. Remarquer la présence de deux εγγυηται, tandis que plus haut (l. 6), Palôs est seul cité. Εγγυητων est d'ailleurs une correction sur εγγυητου.

και στοιχι μοι παντα ως προκ/ † Αυρηλιος Ψέλλως Ἰσ[α]χιῶ, αξιωθεις, [67303]
εγραψα υπερ αυτων γραμματα μη ειδοτων . . † Καλλίνικος Βίκτορος
μαρτυρω τη μισθώσι, ἀκοῦσαν παρα των Θεμενων παροντων και ειποντων
μοι † Αυρηλιος Πέτρος Ερμαυώτος
μαρτυρω τη μισθωσι, ακουσας παρα των Θεμενων παροντων και ειπεν-
των (sic) μοι †.

† Δι εμου Πιλάτου νομικ/ εγραφ/ . . . . . ις

Pas de suscription au verso.

Ligne 23. Après ειδοτων, quelques signes tachygraphiques : le premier est assez analogue à celui que j'avais lu υι/ au n° 67154, *r.*, l. 44 et 46, et qui se retrouve dans P. Mon. 7, l. 89 (cf. *Byz. Zeitschr.*, XXIII, p. 229).

Ligne 24. Il est impossible de lire ακουσας. — Ειποντων : corrigé sur ειπωντων.

Ligne 26. Après εγραφ(η), quelques signes tachygraphiques : on remarque l'abréviation ου (= ουτως) au-dessus des deux premiers, ce qui fait songer à la formule Θεου θελοντος ουτως du n° 67300, l. 22.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43622.

67304. Fragment de contrat : engagement d'un intendant. — Long. o m. 052 mill., larg. o m. 300 mill. — Aphroditô.

Grosse cursive droite, à lettres espacées.

. . . . . .
ἄνευ παντ[ὸς δόλου και] φόβου και βιας κα[ι α]π[άτ]ης καὶ
ανάγκης και οἵας δήποτε συναρπαχῆς τε και πε[ρ]ι[γ]ρα[φη]ς
πάσης ετοίμως ἐχειν υπεισελθειν εις την διοίκησιν
των ὑμετέ[ρων πραγ]μάτων των διακειμενων εν π[ε]ρι
[συνοις (?)] . . . . .

Lignes 4-5. Περισυνοις : restitution proposée d'après le n° 67128, l. 15.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43632.

67305. Contrat d'apprentissage et de prise en pension. — Long. o m. 310 mill., larg. o m. 360 mill. — Antinoé.

Date : 9 mai 568.

Cursive penchée, compliquée et maladroite.

[† Βασιλ]ειας και [υ]πατειας του Θειοτατ[ου] ημων δεσποτ[ου] Φλ Ιουστινῶ
του αιωνι[ω] α[υγ]ουστῶ αυτοκρατορος ετους τρ[ίτου], φαχώ[ν]

[67305] [τεσσαρ]εσκαιδεκατη, αρχῆς δευτερας ἰνδ//. Εν Αντιν[ό]ου πὸλ[ει] τη λ[α]μ-
προ[τ]ατη [☩].
[☩ Αυρη]λιος Σεν̣ο[ύ]θης υἱος Μακαρίω̄, ε[κ μ]ητρὸς [Μ]αρίας, ορμωμενος μ̣[εν]
απ̣[ο] τ̣ης Ἀνταιοπολιτων, διαγων [δε]
τα νυν ενταῦθα και παραμενων επι τ̣αυτ̣ης της Αντινο̣εω[ν] πολεως [τ]ῷ
λ̣αμπ̣ρ̣ὸ κυριω Ἰωάννη τω χαρτουλαρ/ των
αισίων της δ̄ικικῆς ταξεως πραιτωρίων, Αυρ̣ηλιω Ἰωαννη υἱῶ Θε̣οδώρ̄ο ε̣κ
μητρὸς Θαησίας της δ̣ευτερα συμβ[ῑω]
μ̄ο γαμετῆς του προγεγρ̣α̣/ Σενουθ̄ο, ορμωμενω και αυτῳ απο ταυτης τ[ης]
Αντινοέων πο̣λεω[ς], χαιρειν. Ομ̣ο̣λ̣[ογω]
εκουσίως και αυθαιρέτως, διὰ ταυτης [μ]ο̄ της ε̣γγραφ̄ο ασφαλείας, ἑτο[ί]μ̣ω̣[ς]
εχειν εν μία ευζωΐα και κ̣οι̣ν̣ῇ
βιωσει συνδιαιτασθαι σοι εφ̣ ον βουλει χρόνον, απο της σήμερο̣ν και π̣[ρ]ο̣-
γε̣[γρα]μμ̣ένης ημέρας, ητις εστιν̣ [πα]χ̣[ὼν]
τεσσαρεσκαιδεκατη του παροντος μη̣νος της ευτυχ[ῶς] εσ[ο]μενης σ[υ]ν̣
Θε̣[ω δ]ευτερας [ι]νδ̣/, και πᾶσαν [επ]ι̣με̣[λειαν]
και φροντίδα θεσθαι τη ση ευτεκνεια ε̣ν̣ ταξει γνη̣[σι]ων τε̣κνω̣[ν], και ε̣ν̣-
διδ̣[ασ]κ̣ειν σε̣, απαξαπλῶς α̣καταφρ̣[ονήτως]
φροντιζειν σ̄ο εν απασι κατα τον δυνατ̣ὸν τρο[π]ον τη̣[ς ε]μης μ[ε]τ̣ριοτ[η]τος,
εω̣ς φ̣αμενὼθ του μη̣νος της
αυτης δευτερας ινδ// κ̣α[θ] εκαστον ετος, και [μ]η̣δ̣[επ̣οτε ε]χ̣βαλει[ν] σε της
κ̣ο̣[ιν]η̣ς βιώσεως ἀκ̣ο̣ν̣τ̣α̣, χωρὶς
ραδιουργίας κ̣α̣ι̣ αταξίας, μέντοι γε [σ]ου εργ[α]ζ̣ο̣μ̣[ενο]υ και ε̣ι̣σ̣φ̣ε̣ροντο[ς]
μοι ε[κα]στ̄ο μη̣ν̣[ο]ς των δεκα μηνῶ[ν]
κερατια εξ ζυγῶ εκ του μισ[θ]ου της σης ερ[γα]σ̣ί̣α̣ς̣, [εις] χρει[αν] τ̣ης τ̣ε
σης απ̣[οτ]ρ̣[οφῆς (?)] και των δ̄ῡ̄ νομισμ̣α̣τ̣ω̣ν ω̣ν

Ligne 2. La hampe du chrisme ☩ apparaît au-dessous de la lacune. — Sur πα̣χων, αρχη ινδικτιωνος, cf. nos 67023, l. 3; 67158, note 2; et *Bull. de l'Instit. franç. d'Archéol. orient.*, t. VI, p. 109.

Ligne 4. Λαμπρο(τατω) est certain, quoique très mal écrit. Sénouthès demeure donc « chez » le chartulaire Jean, comme je l'avais supposé dans ma première édition de ce papyrus (p. 150).

Ligne 5. Lire δευτερας (confusion avec le σ initial du mot suivant).

Ligne 7. Ευζωια et non ευμιξια comme je l'avais admis d'abord.

Ligne 10. Θεσθαι : les vagues traces qui m'avaient fait d'abord transcrire τ̣ιθεσθαι sont de simples faux traits. — Ευτεκνια « le bon fils que vous êtes ». Le sens ordinaire « qui a de bons enfants » ne convient pas ici. Cf. ευπαις, pour qui les deux sens sont connus. Dans la lettre paschale publiée dans *Berliner Klassikertexte*, VI, p. 55 et seq., l'expression την υμετεραν . . . ευτεκνον (= ευτεκνιαν) est sans doute prise en ce sens (l. 326).

εχρεωστουν την δόσιν ὑπερ σο̄ τω σῳ δανιστ[η], και μη[δ]αμῶς δυνη[σ]ομ[ε- [67305]
νου δυσπρ]αγ̈ία χρησασθαι η ασελγεια
και ασωτίας έργοις και υπερθέσε[ι] χρη[σε]σθ[αι] καθ ὁια[ν]ουν [δ]ὴπ[οτε
ω]ρόφασιν ωερι την απο̣δ[οσιν]
των αυτων εξ κερατίων εκαστο̄ μηνο[ς, τ]ο̣υ δυ[να]σθαι κα̣[ι εμ]ε ωλ[ηρω]σαι
το ὑπερ σο̄ αναδεχθεν
δανιον των α̣υ̣τ̣ω̣ν δῡο̄ νομισμ̃ς ωαρ[α] κερατιων ο̣[μου] δ̣ώδεκα [κατ]α τα
[αρμοσ]α̣ντα και α̣ρεσαν[τ]α μετα̣ξὺ ἡμ[ῶν]
σύμφωνα επι τούτοις. Ενσταντος δε του ωρώτο̄ μηνος τη[σδε] τη[ς] α̣ποδό-
σεως των εξ κ[ερατ]ίω̣ν
κατα μηνα ει μ[η] αποδοιης ε[υ]γνωμό[ν]ως ε̣. . . . επ̣ι τω σε ταυ̂[τα τ]α [δυ]ο̣
νομισματα ὑφέν [αντα]π̣ο̣[δοῦν]αι
μοι δίχα ωάσης α̣μφιβολίας [και] κρίσεω[ς και] δίκης κ[α]ι [οιας δή]π[ο]τ̣ε
ευρεσιλογιας. Ε̣ι τ̣ε
καγω βουληθειη[ν] εκβαλειν σε ω̣[α]ρα τα ειρημ[ς συμφωνα, . .]εν.ε̣. ταλ-
ματα της ἀταξίας, ἑτοίμως
εχω ωαρασχειν σοι [χρυ]σο̄ νομισμ̃ς ε[ξ], και φυλαξω [την αναδοχὴν το̄ υ]π̣ου-
τ̣[ος δ]ανιου των δ[υ]ο νομισ̣[ματ]ω̣ν.
Και εις ασφάλειαν [τ]ω̣ν [ω]ροδιο̣[μο]λογηθεντ[ω]ν ω̣α̣ρ εμ[ο̄ συ]μφ[ων]ων
εν ταυτη τη ομολογια,
ὑπεθεμην σοι [εν]εχύρου λόγω κ[αι] ὑποθη̃[κης δ]ικαιω, ω̣ά̣ν̣[τα τα υ]π[αρ-
χο]ν̣τα μοι και υπαρξοντα μ[οι(?)] ωραγμ̃ς.
Δηλαδὴ, ει δ[ε και] συ αν̣[α]χ̣ωγος φανειης [κα]ι ανετς ε̣ν̣ [ωασ]ι τ[οι]ς ερ-
γ[ο]ι[ς, ἀ]κρ[ι]τ̣ω[ς εξ]ελθειν απ εμο̄ γυμνὸν . . .γυμ[νὸ]ν̣,
μετὰ καὶ του [σ]ο̄ χρ[έους] των αυτων [δυ]ο νομισ[μς. Και επι] του[τοις
απα]σι[ν επ]ερ ωμολό̣γ̣η̣.

Ligne 16. Ασωτιας : douteux. La seconde lettre, assez endommagée, ne rappelle aucune forme ordinaire de lettre.

Ligne 17. Του(?) δυνασθαι : « pour pouvoir ». Cf. n° 67151, l. 13.

Ligne 19. J'avais écrit τησδε της αυτης dans ma première édition; mais la distance entre les deux fragments du papyrus est moins grande que je ne l'avais cru d'abord.

Ligne 20. Ευγνωμονως ε. . . : ε corrigé sur κ. — Ανταποδουναι : le sens réclame un mot de genre, mais cette restitution est problématique.

Ligne 21. Lire ει δε.

Ligne 25. Σοι : corrigé sur σει (?).

Ligne 26. Ανετ(ος). — La lacune est trop courte pour γυμ[νω]ν.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43627; texte et traduction dans J. Maspero, *Les papyrus Beaugé* (*Bull. de l'Inst. français d'Archéol. orient.*, t. X, p. 147-154).

67306. Quittance d'une dette de 5 *nomismata*, et annulation de la reconnaissance, que le créancier n'a pu retrouver pour la rendre à la débitrice. — Long. 0 m. 301 mill., larg. 0 m. 320 mill. — Aphroditô.

Date : 10 octobre 515.

Cursive droite.

† Υπατειας Φλϛ Ανθεμίου του ενδοξοτάτου, φαῶφι ″ ῑγ ″ της εννατης ινδικ//
Αυρηλιος Βησαρίων Μουσαίō Σάλαχα, μητρος Ταριστῆς, απο κωμης Αφροδιτης
τō Αντ[αιο]πολιτō νομου, βραδέως υπογραφων, Αυρηλια Μαριὰμ Ευλογίō τη
ευγενεστατ[η]
απογενομενō πρωτοκ/, απο της Ꞇ κωμης, χαιρ/. Επειδὴ χρεωστεῖς φανερᾶς
υποθήκης
χρυσου νομισματια πεντε ζυγω εις ονομα της μακαρίας μου μητρος
Ταριστ[τ]ῆς, νυν δε εσχηκως παρα σου τα ᾱ πεντε νομισματϛ, εζητησας δε
λαβ[ει]ν παρ εμου της υποθηκης, μη ευρον αποδουναι σοι δια το απωλωλε[να]ι
εν τοις εμοις χαρτοις· δια τουτο εις τᾱτην την εγγραφον λυσιν ητοι ακυρωσίαν
εληλυθα, δι ης ομολογω μηδενα λογον εχειν προς σε του λοιποῦ περι των
αυτων προ^κ/ πεντε νομισματων μητε δι εμαυτō μητε δια των εμων
κληρ[ο]νόμων, μητε σοι μητε τοις σοις κληρονομοις. Ει συνβαιη εναγειν σο[ι]
οιον [δηποτε ἄν]θρωπ[ο]ν περι της ᾱτης προφάσεως της υποθήκης,
ετοί[μως εχω] το ανενόχλητον σοι (ποιησαι), και το αζήμιον φυλαξω σοι περι της
αυτ[ης υποθη]κης, κινδυνω εμου και παντων των εμων πραγματων
εις το[υτο. Και] ει σην ασφ/ πε[π]οιημαι τᾱτην την λυσιν ητοι ακυρωσίαν
κυρ[ιαν ουσαν] κϛ βέβαια[ν παντ]αχō προκομιζομενην· και επερ// ωμολογησα †

Ligne 2. Σαλαχα est le nom d'un τοπος dans P. Lond., IV. 1419, 997. Ce passage confirme l'hypothèse émise au n° 67001, que le nom propre qui suit les noms de personnes est souvent celui de la localité d'origine, tout en admettant qu'il peut lui-même provenir d'un nom de personne. Cf. aussi, aux n°s 67138 et 67139, le nom Ενωχ Πανκαμ etc...

Ligne 4. Lire Μαριαμ τη ευγενεστατη ⟨θυγατρι⟩ Ευλογιου ⟨του⟩ απογενομενου πρωτοκωμητου.

Ligne 6. Lire τα αυ(τα). Cet exemple confirmerait la conjecture de M. Wilcken, qui fait dériver le signe Ꞇ d'un α surmonté d'un trait (*Grundzüge*, p. XLI). Le trait représente l'υ en tracé abrégé.

Ligne 7. Lire την υποθηκην.

Ligne 8. Lire χαρταις.

Ligne 12. Περι : correction sur υπερ.

Ligne 15. Lire ει⟨ς⟩ σην ασφ(αλειαν).

Αυρη[λιος Βη]σαριων [Μουσ]αιου ο ϖρκ// εθεμεν την ακυρωσιαν [67306]
ως ϖ[ροκ/. Αυ]ρηλιως Ισακ[ιο]ς Ιωσηφιου μαρτυρω την ακωρωσιαν σιαν
ϖαρα του θε[μεν]ου ☩ Ϊακωϐ Βικτωρος διακ// μαρτηρω την ακωρω
ακουσας ϖ[αρ]α του θεμενου.

☩ *Εγραφ/ δι εμου Ουϊκτορος Απολλ///*

Sans suscription au verso.

Ligne 17. Lire *ϖρ(ο)κ//; — εθεμην.*
Ligne 18. La faute *ακωρωσιαν* a été répétée par les deux témoins. Le mot *ακουσας* a été oublié; les lettres qui terminent la ligne sont la fin du dernier mot de la ligne suivante.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40459.

67307. Quittance d'une redevance en argent et nature, payée par Apollôs fils de Dioscore, locataire d'un terrain appartenant à l'Église d'Aphroditô. — Long. 0 m. 309 mill., larg. 0 m. 170 mill. — Aphroditô.

Date : 4 janvier 524 ou 539. — On a vu (cf. n° 67286, *introd.*) qu'Apollôs est mort vers 542.

Cursive grossière, penchée en avant. — Quatre fragments; treize centimètres environ manquent sur le côté gauche, et l'essai de restitution proposé ici n'a que la valeur d'une hypothèse.

. . . .

[ ]τυϐι θ̅ // δευτερας [ινδ]ικ/
[Η αγια εκκλησια κωμης Αφροδ/, δ]ι εμου Ιωσηφι[ου] ϖρεσϐυτερο̅ και οικο-[νο]μου
[της αυτης αγιας εκκλησιας, Φλς Απολ]λωτι Διοσκορου χαιρ/ς. Εδεξαμην κς
[επληρωθην ϖαρα σο̅ των φορων τ]ο̅ υπο σε της αγιας εκκλησιας οργανο̅,
[διακειμενου . . . .]ριων εν τε σιτω και κριθαις, και ετερων συνη-θ[ει]ων
[των χρεωστο̅μενων ϖαρα σου, γενη]ματος συν Θεω εσομενης τριτης ινδικ/,
[. . . . .]ων δημοσιων της ϖαρουσης
[δευτερας ινδικ/, ..., κς υπερ των εκφ]οριων το̅ αυτο̅ υπο σε γεωργιο̅
[. . . . . χρυσου] νομισματια δυο̅ ϖαρα κε-ρατια

Ligne 4. *Οργανον* dans le sens de «champ à cultiver»; l. 8, le mot *γεωργιον* désigne sans doute le même terrain. De même au n° 67087, l. 6.
Ligne 5. Peut-être la localité est-elle celle de *Πι]ριων* : cf. n° 67134, l. 7 (et *Add.*).
Lignes 7-9. Lacune plus considérable que précédemment (douze lettres de plus environ).

[67307] [τεσσαρα, γι/ χρ/ ὺ β π/ δ απερ κατα]βεβληκας εις τ[ο] δημοσιον της δευτερας
της Ϛ τεταρτης
[ινδικ/ . . . .]σθ[αι] σοι εις τον [αυ]τον φορον. Και εις την
ασφαλειαν
[ϖεποιημαι ταυτην τ]ην αποχὴν της [σ]υν Θεω τριτης ινδικ/ κ(αι) τα
[ενταγια υπερ των ϖρο]κ/ δυειν νομισματων μεθ υπογραφης εμης
[ως ϖροκ/. Η αγια εκκλ]ησιια (*sic*) δι εμου Ιωσηφιου ϖρεσβ // και οικ//
[πεποιημαι ταυ]τη[ν τ]ην αποχην της τριτης και τα εντα
[για υπερ των ϖροκ/ δυειν] νομισματων ως ϖροκ/ ☧
[† Εγραφη δι ε]μō Αβρααμιō Απολλ/ συλ/

Sans suscription au verso.

Ligne 10. Τεσσαρα : la valeur habituelle du *nomisma* à Aphroditô (22 κερατια) exige cette restitution.

Ligne 11. Τεταρτης (ινδικτιωνος) : il s'agit d'un versement en avance d'une partie des redevances dues pour la 4ᵉ indiction (?).

Lignes 12 et seq. L'écriture des dernières lignes est beaucoup plus grosse que celle du début.

Ligne 13. Δυειν : l'ε est à peu près certain, quoique endommagé. C'est sans doute une simple faute d'iotacisme plutôt qu'une affection d'archaïsme.

Ligne 17. Les dernières lettres peuvent se lire συλ/ ou ουλ/ : cf. nº 67296, l. 21.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, nº 40718 *d*.

67308. Reconnaissance d'une dette (ἀσφάλεια) : Isaac fils de Sansneous a emprunté à Apollôs deux artabes de blé et deux d'orge, pour l'ensemencement de son champ. — Long. 0 m. 079 mill., larg. 0 m. 298 mill. — Aphroditô.

Date : 10 octobre 526 ou 541 (cf. la date du nº 67307).

Cursive.

☧ Απολλ[ω]τι Διοσκόρō π/ Σανσνεουτος Ισακιō χαιρ/ς. Εχω κ[α]ι [ο]-
φιλω [σοι]
λ[ο]γω σπερμοβολιας κριθω[ν] αρταβας δυō κ(αι) σιτō αρ[τ]αβας δυō· γι/ σι/ ⚬ β κ(αι)
κριθ ⚬ β, ασπερ σοι αποδωσω καιρω της συνκ/ συν Θ[ε]ω μελλ[ς] εκτης
ινδικ/, τω σω
ιφιω μέτρω ανυπερθέτως. Εγραφη Φ[α]ωφι ιγ// ϖεμπτης ινδικ/

Ligne 3. Συνκ(ομιδης) : lecture douteuse. — Μελλ(ουσης).

Ligne 4. Ιφιος : cf. l'abréviation ιφ/ (= copte ⲟⲓⲡⲉ) des nºˢ 67138 et 67139. La valeur exacte de cette mesure de capacité était, on l'a vu, d'un quart d'artabe à cette époque et dans cette région.

† Αὐρηλιος Σανσνεύς Ἰσακιῶ [ο] ϖρoκ/ συμφονι μοι ως ϖρoκ/. Απολλως Ἰσα- [67308]
κιῶ, αξιωθεις, εγραψα υπερ αυτου
γραμματα μη ειδοτος ⸸⸸⸸ ..[...
† Εγραφη δι εμῶ Αβρααμιῶ Απολ/

Suscription au verso, en une ligne :

Ασφαλ/ Σανσνεουτος Ισα[κιο]υ...

Le reste complètement effacé.

Ligne 5. Ici la forme employée est Σανσνευς, la plus voisine de l'orthographe copte.
Ligne 6. La fin en caractères tachygraphiques.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43633.

67309. Prêt à intérêt, sur hypothèque. — Jean, fils d'Akakios, emprunte d'Aurélia Maria la somme de 15 *nomismata*. Six sont prêtés sans intérêt en argent, mais le débiteur abandonne à la créancière la jouissance totale d'une ἐξέδρα lui appartenant, jusqu'au remboursement; les neuf autres sous d'or rapporteront un intérêt de 300 talents par mois, chacun. — Long. 0 m. 558 mill., larg. 0 m. 292 mill. — Antinoé.

Date : mars 569.

Cursive arrondie (écriture de Dioscore).

+ χμχ //

[†] Βασιλειας και ὑπατειας του Θειοτατ[ου ημων δεσποτ]ῶ Φ[λς Ιουστινου]
του αιωνιου αυγουστου αυτοκρα[τορος] ἐτους τεταρτῶ, Φαμ[ενὼθ .....]
δευτερας ἰνδ°//, εν Αντινοουπ[ο]λει [τη λαμπροτ]ατη.
Φλαυΐος Ἰω[ανν]ης[s υἱ]ος Ακ[ακ]ίῶ, εκ μητρος Μάρθας της μακαριᾶ,
διασημωτ[ς βοηθὸς λογ]ιστ[η]ρίῶ και ψηφιστης, ορμωμενος μεν
απ° της λαμ[πρ̊]/ Λύκων ϖ]ολεω[s], καταμ[έν]ων δε ϖρο ϖολλοῦ ἐνταῦθα
επι τα[υ]τη[s της καλλιπολεως Αντι]νοέων, Αυρηλια Μαριά Θυγατρὶ
Κυριακο[ῦ] τ[ου ε]λλ[ογ]ιμ[ωτα]τ[ῶ σχ̊ς, υιῶ τῶ της ε]ὐδοξῶ μνημης [Θ]ε[ο]-
δοσιῶ ιλλῶστρ/,

Ligne 4. Ακακιου n'est pas certain.
Ligne 5. Διασημ(ο)τατος : l'ω est une correction sur un ο. Le βοηθος λογιστηριου se trouve déjà cité au n° 67057, II, l. 10, etc...
Ligne 6. Λυκων : la longueur du mot convient bien à la lacune. Sur l'épithète de λαμπρα donnée à Lykopolis, cf. n° 67163, l. 8.
Ligne 8. Σχο(λαστικοῦ); — ιλλουστρ(ιου).

[67309] χηρέουσα, ορμωμενη και αυτη απ° τηστε της Αντι°/ πό χ[αιρειν]. Ομολογω
εγω ο προγεγραμμενος Ἰωαννης, βοηθὸς λογιστηρίῳ ϛ ψηφιϛ[τ]ης παιδευτη-
ρίῳ τῆς
Αντινοῦ, δια ταυτης μου της εγγραφου ὑποθηκιμαίας ασφαλειας, εσχηκεναι
καὶ δεδανισθαι παρα σου δια χειρος σου εις χειρας μῶ και αναγκαίας χρειάς,
χ[ρυ]σου κεφα[λ]αιῶ δεσποτικῶν δοκιμ[ων] νομισματια δεκαπε[υτ]ε ομοῦ
[πα]ρα κερατια ογδοηκοντα τεσσαρα ζ[υγῶ δη]μοσιω Αντινοῦ· γι/ χρ/ ν ιε
θ π/ κερ/ πδ// τω
αυτῳ ζυγω και σταθμῷ δημοσιω Αὐτιν[οῦ]. Και ταυτα ετοίμως εχω εγω τε
κϛ παντοῖοι
μου κληρονόμοι παρασχειν σοι τε και [παντι τ]ῳ κυρίως ὑπερ σῦ αει πραττοντι,
εν δυσι διαδοσεσι, οποταν βουληθης, δίχα πα[σ]ης αγνωμοσύνης και ὑπερ-
θεσεως,
ουτως · τα μεν νομισμα ξ εκ τουτων, παρα κερατια πεντε εκαστου τω
αυτω ζυγω, ἄτοκὶ ὑπαρχειν· και ὑπερ πιστεως και ασφαλειας της τῦ προκειμ̄ϛ
χρέους αποδοσεως, εντεῦθεν ηδη ὑποτιθημι σοι και ὑπεθεμην, εν ταξει
ἐνεχύρου και λογω ὑποθηκης δικαιω, την ὑπαρχουσαν μοι και διαφερῦσα[ν]
ολόκ[ληρον] ἐξειθ[ραν] νε[υῦσα]ν επι απηλιώ[την, συν της] ἐκτο[ϛ] κ[ατ]α-
γαιῦ γ[αμα]ρας
ητοι κ[υπ]ης, την ουσαν απ° της εμης οικιας της δι[ακει]μ̄ϛ επι της [ρύμης]
[α]μφ̄ο̄(?)

Ligne 9. Lire χηρευουσα : même forme fautive au n° 67009, *r.*, l. 12 ; cf. *P. Mon.*, 11, *v.*, 1, où il faut supprimer l'ν. — Sur cet emploi illogique de la locution και αυτη, cf. n°s 67023, l. 8, et 67305, l. 6. — Τησδε.

Ligne 10. Ψηφιστης παιδευτηριου : l'économe de l'école publique d'Antinoé.

Ligne 12. Quelques mots passés par négligence : εις χειρας μου ⟨εις ιδιας μου⟩ και αναγκαιας χρειας. Cf. n° 67163, l. 15.

Ligne 14. Ce calcul est expliqué plus loin : sur les 15 *nomismata*, six sont estimés à la valeur de 19 κεράτια (perte de 5 κερ.) et neuf à celle de 18 (perte de 6 κερ.); total : $(5\times 6)+(9\times 6)=84$. — Le signe θ s'était déjà rencontré plusieurs fois (cf. n°s 67039, l. 5, 67053, l. 9, etc...); mais nous avons ici la preuve qu'il signifie bien ομον comme je l'avais supposé.

Ligne 18. Νομισμα⟨τα⟩ : *sic*. Le second paragraphe, concernant les 9 *nomismata* restants, commence à la ligne 38.

Ligne 22. Εξειθ[ραν] ou à la rigueur εξεθ[ραν] : évidemment pour εξεδραν, qu'on lit à la ligne 26. Autres cas de location d'εξεδρα dans *P. Oxy.*, VII, 1037 (an 444); *P. Flor.*, 13 (VI°-VII° siècle). — Μετα της serait un peu long pour la lacune, et à la fin, γ[αμα]ρας pour καμαρας est probable (cf. par exemple *P. Flor.*, 13, l. 4).

Ligne 23. Κυπη : expliqué par τρωγλη dans Hesychios, c'est ici une *cave;* cf. le copte ⲕⲏⲡⲉ, *voûte*. — Ουσαν : douteux.

ταυτης τη[ς] Αντινοεων, παρακάτω της ταυτης Ομονοίας, ηνεωγμενης [67309]
επι του οἴκου του της αριστης μνήμης Γενναδιō του απ° σκριν[ι]αρ/ της δōκ/
ταξεῶ,
επ απηλιώτην, συν αιρουντι τη αυτη εξέδρα μερ[ει] τō εκειςε Φρέατος και
αναλογō[ντι],
και τω αυτης ολ[ο]κλήρω δωματ[ι]ω και αυλη [και παντ]ι δικαιω και πασι
χριστηρίοι[ς]
κατα το αυτο αναλογουν ταυτη μερος, και τη π[αρ]οδω και ανοδω κ/ καθοδω
και εξοδ[ω]
τα[υτ]η[ς] τεθυρ[ωμ]ενης και κεκλειδω[μενης], εφ ω ταυτην ειναι υπο σε και
υπο
το[υς] σους κληρονόμους αει ποτε ανευ ενοικειου, εις οἴκησιν τε και χρῆσιν
[υ]μων, αντι της παραμυθειας του πρ[οκ]ειμενου χρεους των αυτων μονων
ξ νομισματων μεχρι επιλυσεω[ς] και απ[ο]δοσεως τōτων. Και ετοιμως
εχω εγω τε και παντοιοι μου κληρονόμοι φυλάξαι υπο σε την καθαρὰν
νομην και δεσποτειαν απρατον ανυπόθετον ανεπιδάνιστον ετερω δανιω
ανυπαλλακτον, μη προυποκειμενην οιω δηποτε οφλήματι
δημοσιω [τε] και ἰδιωτικω, [ηνπ]ερ [ν]ομην [σο]ι ακεραιαν (sic) εντευθεν [ηδη]
παραδεδωκα επι τω προκ[ειμ]ενω μονω χρεει [των αυ]των εξ [νομ/], —
τα δε εννεά νομισματα, εκαστου παρα κερ/ ἓξ ζυ Αν[τι/], ετοιμως εχω
καταβ[λεῖν] σο[ι εισω . . . . .]. . μετα της αυτων κατα μη[ν]α
επικερδ[ας, τουτεστιν α]ργυριō ταλαντων τριακοσιων εκαστ[ου]

Ligne 24. Ομονοια : peut-être une église de ce nom (cf. Evagrius, *Hist. eccl.*, II, 13 : *της επικλην Ομονοιας εκκλησιας*, à Constantinople), ou une statue de la Concorde élevée sur une place publique.

Ligne 25. Απο *σκριναριων της δουκικης ταξεως* : ex-scriniaire.

Ligne 27. Δωματιω : la terrasse. Cf. *P. Flor.*, 13, note 6.

Ligne 31. Αντι *της*. . . : la jouissance gratuite de l'*εξεδρα* représentera l'intérêt des 6 *nomismata*. Sur *παραμυθεια*, cf. n° 67167, l. 9.

Ligne 34. Ανεπιδανιστον : ne servant pas de gage à un autre emprunt.

Ligne 39. Κατ *ετος* est impossible; *κατα μηνα* semble très probable.

Ligne 40. Si nous appliquons ici le système de calcul exposé dans l'introduction du n° 67163, nous obtenons les résultats suivants. Un *nomisma* vaut 12.000 talents; un *nomisma* moins 6 *keratia* en vaut 9000. Ces 9000 talents en rapportent 300 par mois : l'intérêt est donc de 3,333 o/o *par mois*, soit exactement 40 o/o par an. Ce total semble exorbitant, et peut-être faudrait-il adopter la valeur moindre du talent, qui a été signalée également au tome II, p. 123 : un talent = 1500 petits deniers (au lieu de 6000). Un *nomisma* vaudra alors 48.000 talents, un *nomisma* moins 6 *κερ.* en vaudra 36.000. L'intérêt de 300 par mois sera de 3600 par an pour 36.000, c'est-à-dire 10 o/o.

[67309] [νομ]ισμα[τος των εννεα], ψηφιζομενō του χρονō των τοκων απο νεομ[ηνιας φαρμōθι] μηνος τ[ης] παρουσης δευτερας ϊνδικ/ αχρι αποδοσεως τō προκ/ χρ[εους τω]ν [αυ]τω[ν] ενν[εα] μονων νομισματ/. Και ϋπερ πιστεως και ασφαλεια[ς] τō αυτō [π]α[ρον]τος [χρεο]υς, την προγενεστεραν πρασιν [τη]ς προειρημ/ [οι]κιας μετα παντος αυτης τō δικαιō παρακατ ε[σχ]ηκας [μō] εν ταξει ενεχυρου των αυτων εννεα νομισμ/ μονων, [εφ ω σε ταυ]την εχειν και κ[ατακυριευ]ειν παρα σεαυ[τ]η αχρι απο[δοσεως τō προκειμενου χ]ρε[ους] κ[α]ι [. . . . .]εους ε. . . . . .νουσ.ς κ. . . . .βλα. . . ους . . . . . . .μενης παρ εμō νυν. Και [ε]ις την ασφαλει[α]ν θεμ[η]ν σο[ι τ]αυτ[η]ν την ϋποθηκην κυ[ριαν ουσ]αν και βεβαιαν πανταχō προφερομενην, μεθ ϋπο[γρα]φ/ του [υπερ εμου υπογρ]αφοντος και συνηθων μαρτυρων, ϋποκειμενων σοι ε[ις το τα προγεγραμ]μ/ συμφωνα [παρ] εμō φυλαχθηναι και περατι δοθην[αι καθαπερ εκ δικ]ης, παν[των των ο]ντων μοι και εσομενων πραγμ[ατων]. Κ/ εφ απαντα ερωτηθ[εις] ωμολογησα ⳨.

Ligne 45. Προγενεστεραν πρασιν : le contrat de vente par lequel Jean s'est autrefois rendu acquéreur de la maison. Cf. la προκτητικη πρασις du n° 67151, l. 279.

Ligne 50. Νυν : ajouté après coup dans la marge.

Bibl. : Ce papyrus appartient au Musée d'Alexandrie (Inv. 301), où M. E. Breccia a bien voulu m'en laisser prendre copie. Je l'ai incorporé dans ce Catalogue parce qu'il fait certainement partie de la trouvaille de Kôm-Ichgâou. L'écriture est, en effet, celle de Dioscore, et, en outre, le vendeur du papyrus a indiqué ce lieu de provenance.

67310. Contrat de mariage (*συζυγίας σύμφωνον ἤτοι γαμικὸν συμβόλαιον*, l. 9). — Long. 0 m. 228 mill., larg. 0 m. 306 mill. — Sans doute Antinoé (l. 6).

Il résulte d'une communication de M. Bell que P. Lond., V, 1171, est la forme définitive du document dont notre n° 67310 n'est qu'un brouillon.

La forme du contrat est insolite : il a été rédigé après la consommation du mariage, comme s'il y avait là un souvenir de l'ancien «mariage d'essai» égyptien (cf. L. Mitteis, *Grundzüge... der Papyruskunde*, II, p. 200 et seq.). La constitution de la *donatio ante nuptias* est présentée comme la reconnaissance d'une dette : un autre exemple de cette disposition est fourni par le papyrus de Londres Inv. n° 1799, publié avec *P. Mon.* n° 3 (éd. A. Heisenberg et L. Wenger). On y lit, aux lignes 10-13 : ὁμ[ολογῶ ἐγὼ ὁ πρ]ογεγραμμένος Ἰακὼβ διὰ ταύτης μ[ου τῆς ἐγγρά]φου ἀσφαλείας ἔχειν καὶ χρε[ωστεῖν σοι ὑ]πὲρ τοῦ συμπεφωνημένου γ[αμικοῦ ἕδνου], χρυσοῦ etc...

Cursive penchée, grossière; les traits primitifs ont été repassés postérieurement, aux l. 10-14. Les lacunes ont été comblées en partie, sur les indications de M. Bell.

RECTO. [67310]

† Πρώην κατα φιλικὴν και ειρηνικὴν διάθεσιν συνηρμοσαμην (εμαυτον) τη ση κοσμιότητι
κατ ἔκδοσιν νομίμ̄ο γάμ̄ο, επι χρησταῖς ελπι(ζει) (σιν) ει τω Θεω δοξειεν καὶ (γνησιων) τεκνων σπορᾶ,
και την σην σεμνὴν και ασφαλῆ παρθενίᾳ (ν) ευρων διηγορευσα. Οθεν εις ταυτην
ηκω την ἔγγραφον ασφάλειαν, καθ ην ομολογω οφειλειν και χρεωστειν υπερ
τ̣ω̣ν σων γαμικων εδ̣ν̣ων (ητοι προ γαμ̄ο δωρ̄ων) των συμπεφω̣[ν]η̣μεν[ω]ν̣ κ[αι] συναρεσαντων μεταξ[υ] ([ε]μ̄ο)
και σου, χρ/ ν̊ δεσπ/ δοκ/ ς φ/ λς, ζς ς σταθμ/ Αυτι/. Και ταυτα ετοιμως εχω παρασχειν τη σ̣η̣
ευγενεια ο̣π̣ο̣ταν̣ βουληθης, διχα πασης αγνωμοσύνης και υπερθέσεως, κιν̣[δυνω]
κα̣ι̣ πορω και τιμηματι της εμη̣ς υποστασε[ω]ς γενικὼς και ιδικὼς. Και ομολ(ο)(ω)
μηδεν ηττον προσεπι το̣υτοις διαθρε̣ψαι (σ̄ο̄ι (σε)) γ̣νησίως και ενδ̣ιδ̣α̣σκειν̣
καθ ο̣μοιότητα παντων τ̣ω̣ν̣ σ̣υ̣μμετριων μου και τ̣ον [πρ]ο̣σ̣[ον]τ̣[α μο]ι̣ π̣ο̣ρο̣ν̣ κ̣ατα τον δ̣υ̣να̣τ̣ο̣ν τρόπο̣ν̣
της εμης μετριότητος, κ̣α̣ι εμ (sic) μηδενι καταφρονησαι σου̣ μ̣η̣τε εκβαλειν σε εκ του εμ̄ο συνοικεσι[ου]
[πλ]ην̣ ε̣κτος λογου πορνιας και αιχρας πραξεως και σωματικῆς αταξίας αποδειχ(θ)ησομενης δια τριω(η)
η [π]λ̣[εον α]ξιοπιστων ανδρων, παγανω̂ν οντων και πολιτικω̂ν, ελευθέρων, και μηδαμως αποστηνα̣ι̣ με της σης
κ̣[ο]ι̣τ̣η̣ς, [μη]δ̣ ε̣τερα̣ς [δραμει]ν̣ [α]τ̣α̣ξ̣ι̣ά̣ς η α̣σελγιας, μέντοι και αυτης της σης κοσμιότητος ϋπακουσης μ̄ο
κ̣[α]ι̣ φυλαττουσης μοι πα̂σαν ευνοιαν και ϊλικρινη στοργὴν εν πασι καλοι̂ς και ωφελιμοις εργοις τε και λογοι̣ς̣,

RECTO. — *Ligne 9*. Sur la locution προσεπι τουτοις, cf. n°s 67032, l. 73; 67243, *v.* (B), l. 18, et 67313, l. 64; de même *P. Mon.* 1, l. 44. — Σοι : barré, et σε écrit au-dessus.

Ligne 10. Καθ : correction sur κατ. — Συμμετριων (*sic*) : les gens de même condition.

Ligne 12. Εκτος est presque certain, au début, quoique le τ ait été ajouté postérieurement. Les traces de deux ou trois lettres, avant ce mot, font songer à πλην, mais c'est une simple hypothèse. — Τριω : pour τριων. La lettre barrée est sûrement un η.

Ligne 13. H : ajouté dans la marge. — Πλεον : très douteux. — Παγανοι : ce sont, ordinairement, ceux qui ne font partie d'aucune *militia* (cf. *Cod. Just.*, IV, 65, 35); mais ce sens est également celui du mot qui suit : πολιτικοι. Ici, il faut comprendre les habitants de la campagne (παγος) et ceux de la ville (πολις).

Ligne 15. Lire ειλικρινη.

[67310] κα[ι] υ[πο]τα̣ττομενης μοι τροποις απασιν ατε δη ανηκει απασαις ευγενεσταταις γυναιξιν ενδεικνυσθαι εις τους
εαυτων ευμοιρου̃ και φιλε[ται]τους ανδρας δι[χα υ]βρεως και α̣ψιχωριας
και οιας δηποτε καταφρον[ητεως]
αλλ' οικουρα̣ν διόλου ειναι, και φίλανδρον περι εμε γενεσθαι σε, ακολούθως τη παρ εμου δειχθησομενη σο[ι]
αγαθη̣ και σώφρονει προαιρ[εσ]ει.

Verso.

† Και ει συμβαιη [μ]ε ποτε̣ κ[α]ιρῶ η χρο̣νῳ καταφ[ρονησαι] σο̣ῦ κατα τον
π[ροα]φη[γ]ηθε̣ντα τρ[οπον], η εκβα̣λε̣ιν [σ]ε̣
[χωρὶς ευλογου αιτιάς ω]ν προγεγραπ[ται], ε̣[το]ι[μως εχω πα]ρ[ασ]κ[ειν
τ]η ση κ[οσμιοτητι, λογω πο̂ιν]η̂ς της αυτης κατα̣φρο̣υ[ς]
[νομισμ]α̣τ[α ιη] εργω α̣π̣αιτουμε̣ι̣α̣ και κατα̣[βαλλομενα π]αρ εμο̄ χωρις
α̣[ντιλ]ο̣γιας και [π̄θεσεως]
[κρισ]εως [και δι]κης και πασης α̣φορμη̂ς και μεμψεως
κ[αι παν]τοι̣α̣ς νομιμου παραγρ[αφης αναμφιλόγως], ενεχο̣με̣ι̣ης και σου τω
αυτω ισῳ μεντοι προστιμω
ε̣[ι κ]αι εμου κατ[α]φρονε̣σης[ς επι τοις προτεταγμενοις συμφωνοις εφ οις
. . . .] τ̣[ο]ι̣ς φρο̣ς [ομολογω] εγ[ω ο σο]ι̣ς
γαμέτης μη συγκαλεσαι τινα ανακολου̣θο̣ν κα̣τ οικον ε̣π̣ι σε̣ (?) μητε σ̣υ̣μπο̣σι[α]ζε̣ιν εγγυς σο̄
με̣τ̣ ε̣τ̣αιρ[ων η] ο̣ικ[ειών] (?) η με̣θ ετερο̣υ τινος [. . . μ]η βουλο̣[μ]ενης [τ]η̣[ν
α̣υτ[ων]
κατ]α̣σ̣τ̣[ασιν
Και ει̣ς α̣σ̣φ/ εκατερ[ο]υ̣ μερους κ[α]ι τ̣[ου] φιλαλλήλου συνοικ[εσ]ι[ου, εθε]-
μην τουτο το της συζυγίας
σύμφωνον ητοι χα[μ]ι[κὸ]ν [συ]μβόλαιον κύριον ον και βέβαιον παντα̣χο̂
επιφερομενον. Και επερ/ (ωμολ)
εκὼν και πεπεισμενος ωμολογηκ[σα, μ]η φόβῳ μη δόλῳ μη βιά και απάτη
μη̄τε̄ αναγκη συνελαυνομενος,
και υ̣πογεγραμμενον εξεδο̣μην σοι φρο[ς ασ]φ[α]λει[α]ν, και φρος παντα
και φρος εκαστον αυτων των εμπεριεχομ[ενων

Ligne 17. Αψικωριας : pour αψικοριας. L'angle du papyrus est déchiré, et l'était déjà quand on écrivit ce contrat, puisque les trois dernières lignes suivent le contour de la lacune.

Ligne 18. Peut-être οικουρον, mais l'α est plus probable.

Verso. — *Ligne 6.* On pourrait lire aussi ανακολουθον.

Ligne 11. Και, au début, ajouté en marge.

αυτω κεφαλαίων και επι τη του προστίμου αποδοσει ει ουτω τυχοι, ϋποθε- [67310]
μενος σοι παντα τα ϋπ̣ον̣τα μοι και ε[σ]ομ̣ε
πραγματα, ενεχυρου λογω κ[α]ι υποθηκη[ς] δικαιω (ωμολογησ).

Ligne 13. Ωμολογησ⟨α⟩ : barré avant d'avoir été achevé; de même l. 9.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40463.

67311. Contrat de divorce. Les noms des deux parties sont perdus; les clauses sont analogues à celles qu'on a lues aux n°s 67121, 67153-67155. — Long. 0 m. 270 mill., larg. 0 m. 243 mill. — Antinoé.

Date : 569-570 (?). Dioscore est arrivé à Antinoé en 566. Si donc, comme c'est probable, il faut restituer [τριτη]ς à la ligne 1, nous sommes en 569-570.

Cursive soignée (écriture de Dioscore).

. . . .

[τριτη]ς ινδικ// ε[ν Αντι°/ πολει τη λαμπρ°/]
[☧ Ταυτ]ην τιθεντ[αι και ποιουνται προς αλληλους εχοντες την]
[εγγρ]αφον δισσὴν [ομότυπον ομολογίαν, δύναμιν εχουσαν ρεπουδιου]
[και απ]οζ[υ]γῆς και δι[αλυσεως, ——— εκ μεν τō ενος]
μ[ε]ρ[ους Α]υρηλια Α[——— θυγάτηρ του της ευλαβοῦς μνήμης ———],
εκ μητρος Τ[εκ]ύσιας, μ[ετα συνεστωτος εμου ——————]
παροντος [και] συνευδο[κοῦντος αυτη εν ταυτη τη διαλυτικη ομολογια]
ως εξῆς δ[η]λōται, εκ δ[ε θατέρου μέρους Αυρηλιος ——— υιος]
[. . .]αμμωνος, εκ μητρ[ος ———, αμφοτεροι ορμωμενοι απο της]
Αντινοεων πολ^ε/, αλλη[λοις δε ομολογουσιν τα εφεξῆς επι λέξεως]
οὕτως. Πρώην συνηφ[θη]μεν αλληλ[οις επ]ι γάμō ν[ο]μιμō και κοινō
βιō συνοικεσιō αρμονίαν τε κ[αι κ]οιν[ων]ίαν, επ[ι χρη]σταις ελπίσι και γνησιών
τεκνων αγαθη σπορὰ, οιομενοι [ε]κτελεσαι μετ αλληλων ειρηνικὸν
σεμνὸν συνοικεσιον εφ ολον τον της εξαμφοιν ζωῆς χρόνον· εκ τε των
εναντίων ουκ' ϊσμεν πόθεν παρα π[ρ]οσδοκίαν πεπονθαμεν εκ σκαιοῦ
πονηρō δαιμονος επεμβρισαντ[ος] ημας τō απ αλληλων χωρισθηναι

Ligne 1. [Τριτη]ς : [πρωτη]ς donnerait aussi une date acceptable, mais serait sans doute un peu trop long pour la lacune.

Ligne 6. Εκ : ajouté en marge. — Pour la restitution, cf. n° 67158, l. 78 : μετα συνεστωσης και συνευδοκουσης και συμπει[θ]ομε(νης) αυτω της αυτου γαμετης . . . . . της κ(αι) συναινουσης αυτω εν ταυτη etc...

Ligne 9. [Φοιβ]αμμωνος est possible, mais non certain.

Ligne 12. Βιō : ajouté dans la marge.

[67311] του αυτō κοινō συνοικεσιō, κατα τ̣[ōτ]ο εις την παρōσαν εγγραφον προς
αλληλōs απ̄ζυγην εληλ[υ]θαμεν, δ̣[ι η]ς̣ ομολο[γ]ōντες μηδενα του λοιπου λογον εχειν
προς αλληλōs μητε εξειν, απ° τō νυν [ε]πι τον παντελη χρονον, δια το ημας
απεντευθεν ηδη διαλελυσθαι και [απ]ηλλαχθαι προς αλληλōs το καθαπαξ,
περι τε γαμō συναφείας και αναλωμ[ς] τουτου και προικος και γαμικων
εδνων και σκεύων συνεισηνεγμενων αλληλοις παρ αλληλων, και πεπληρωσ[θαι]
τουτων απαντων. Και εξεσται εκατερ[ω] μερει ημων ετερω γαμω ομιλησαι
ακωλύτως και ανεγκλήτως επάνα̣[γκ]es. Και ε̣ι βουληθειη τις εξ ημων πω
ποτε εναξαι τω ετερω περι οιου δηπο[τε] πραγματος εγγραφō η αγραφō,
ακρίτου η κεκριμμενō (*sic*), εν δικαστηρίω [οι]ω δηπ[ο]τε η εκτος δικαστηριō
μικρου η μεγάλου, επιχωρίου η ὑπερο[ρ]ιόυ, παρεξει ο μη εμμενων τω εμμενοντι
μερει χρυσō νομισμ̄ς εξ ε[υττ]αθμς, [μ]ετα κς τ[ō] αυτον ακοντα εμμειναι πασι
τοις εγγεγρ̄ συμφώνοις τη π[αρ]ōσα α[π°ζ]υγη, ης [τ]ο γραμμα κυριον εσται και
βεβαιον πανταχō προφερομς, μεθ υ̣[πο]γραφ/ τ[ō] ῡ ημων ὑπογραφ/ και μαρτυρ/,
παρ ων ερωτηθεν[τς] ωμολογησα[μ]εν.
+ ⳩

Ligne 18. Lire ομολογουμεν.
Ligne 29. Εγγεγραμ(μενοις) : les trois dernières lettres forment une sorte de monogramme; — παρουση.
Ligne 30. Τ[ō] : le trait placé sur l'ο dépasse la lacune. — Και μαρτυρ(ων) : cf. n° 67166, l. 30.
Ligne 31. La fin de la ligne en signes tachygraphiques (?); on reconnaît pourtant quelques lettres latines, mais qui n'offrent aucun sens.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43626.

67312. Testament de Fl. Théodore, employé dans les bureaux du duc de Thébaïde. — Long. 1 m. 627 mill., larg. 0 m. 305 mill. — Antinoé (pl. VII).

Date : 31 mars 567.

Cf. n° 67151; c'est la même prolixité de style, souvent la même expression, et une longueur d'autant plus frappante que le document est incomplet. Le testateur, n'ayant pas d'enfants, partage sa fortune entre trois héritiers : au monastère de Saint Senouthios à Atripè (aujourd'hui le *Couvent blanc* près de Sohag), il laisse tous ses biens immobiliers sis dans les nomes Hermopolite, Antinoïte et Panopolite ou autres lieux, ainsi que dans les villes d'Antinoé et d'Hermopolis, à charge d'en employer le

revenu en œuvres pies; au couvent d'Apa Mousaios (l'indication géographique est perdue dans une lacune) il lègue sa fortune mobilière, pour en faire un usage analogue; à sa grand'mère Héraïs il donne une propriété, dont le nom n'est pas indiqué, l'espace réservé à cet effet sur le papyrus n'ayant jamais été rempli. Tous les esclaves du défunt recevront la liberté; la fin du testament énumérait quelques legs de moindre importance, confiés aux exécuteurs testamentaires. Pour les détails, je renvoie aux notes du n° 67151, qui est rédigé sous une forme absolument analogue. [67312]

Cursive ronde. Deux fragments, séparés par une courte lacune (l. 78). La fin manque.

† Βασιλειας και υπατειας του Θειοτατο ημων δεσποτου
Φλαυϊου Ιουστινο του αιωνιο αυγουστου αυτοκρατορος
ετους δευτερο, Φαρμοθι πεμπτη ‖ πεντεκαιδεκατης
ινδικτιονος. Εν Αντινοοπολει τη λαμπροτατη.

† Φλαυϊος [Θ]ε[ό]δ[ωρο]ς ἐξ[κ]ἐ[πτ]ωρ της κατα Θηβαίδα δουκικῆς
ταξεως, υἱος του της ε[υ]δ[οξο(?)] μνήμ[ης Φοιβαμμων]ος γεγονοτος σχολαστικο
φόρου Θηβαίδος, ορμωμενος απο της Αντινοέων, ταύτην
ποιοῦμαι τὴν ἐγ[γ]ραφον διαθήκην καθα ὑποτεταχτ[α]ι . .υ
συνεχομενος και δεδειως το μελλον, μη, πριν διαθωμαι
και τα καθ εμαυτον διατυπωσω, και παρα προσδοκιαν τον
βιον μεταλλαξω, δια τουτο, νοων και φρονων και επ ακριβείας
πολλῆς φερων μο τον λογισμὸν και ερρωμενας εχων συν Θεῶ
τας φρένας και πάσας τας εσθησεις και τους λογισμοὺς
απαθεῖς διασώζων, ταύτην την διαθήκην τίθημι,
επι παρουσία των κατα παράκλησιν εμην προσκληθεντων
και επι το αυτο συνηγμενων ῥογάτων νομίμων επτα μαρτύρω,

Lignes 5-6. Noms propres effacés volontairement. *Théodore* est pourtant assez probable; à la rigueur, on peut distinguer quelques vestiges d'un ρ, ce qui écarterait la conjecture Θεοδοσιος. — Εξκεπτωρ : douteux. Cf. *P. Hamb.*, 23 (569), l. 4. Les *exceptores* sont les greffiers attachés à la personne d'un magistrat, et chargés de la rédaction des *acta*.

Ligne 7. Sur le titre σχολαστικος φορου Θηβαίδος, cf. Collinet, dans la *Revue de Philologie*, 1912, p. 132. La restitution « Phoibammôn » paraît peu possible pour le nom, quoique l'avocat Phoibammôn soit connu par plusieurs papyrus publiés plus haut.

Ligne 8. On attend quelque chose comme [φοβω] συνεχομενος; mais à la fin de la ligne on ne distingue plus qu'un υ, presque certain.

Ligne 9. Lire δεδιως.

Ligne 13. Lire αισθησεις.

Ligne 16. L'espèce d'accent circonflexe qui surmonte le ρ est peut-être un λ proposé en correction. Ce terme de *rogati* est celui du droit civil : *rogatis testibus septem numero* (*Cod. Just.*, VI, 23, 21).

[67312] ϖολίτων ὀντων ρωμαιων, εφηβων, και ὑπολήμψεως αντι
ϖοιōμενων, τῷ κϛ εξης ὑπογραφοντων ταυτη μō τη δ[ιαθ]ήκη
και σφραγιζοντων αυτην εν μια συνοδω και ροπη και ὡρα, μηδεμίας
ετερας ϖραξεως μεσολαβουσης, κατα την των νόμων δυναμιν,
ηνπερ διαθηκην ὑπαγορευσα (sic) ελληνικοῖς ρήμασι τε και
γράμμασι γραφῆναι επετρεψα, και βουλομαι αυτην εχειν την
ἰδίαν δυναμιν και βεβαίωσιν εφ οις ϖεριεχει ϖασι κεφαλαιοις,
επεχειν δε αυτην ουδεν ηττον και κωδικίλλου ταξιν και δυναμιν
ϖάσης τελευταίας βουλήσεως και φιδεϊκομισσαρίας
επιστολης, ϖροκομιζομενην και δημοσιευομενην επι ϖάσης
αρχῆς και εξουσίας ϖαντὶ χρόνω και καιρῷ, κατα τα Θειωδως
ὑπο των νομων διηγορευμενα. Ει δε δοξη μοι μετα ταυτα
κ[ω]δικίλλον η και κωδικιλλους Θεσθαι και ετερα εν αυτοις
κεφαλαια διατυπωσαι, βουλ[ο]μ[α]ι [κα]ι [κελ]ευω τον ϖαρ εμου
γενησομενον κωδικιλλον η τους ϖαρ εμō γενησομενους
κωδικιλλους εχειν και εξειν την ἰδιαν δυναμιν και το
εκ νομων κῦρος ως κεκομφιρματευμενους εν ταυτη μō
τη διαθήκη. Ειη μεν εμε εφ ἑτερον χρονον ζην και τα
συνήθη ϖραττειν, ον αν ϖαρασταιη τω σωτῆρι Θεῷ· επειδὴ δε
ανάγκη τελευτᾶν και των ανθρωπινων ὑπαναχωρησαι
ϖράγματων, κληρονόμους ε[νισ]τ[η]μι και κλη[ρου]όμους μου
ειναι βουλομαι και κελευω το δ[ικαιον του] ευαγου[ς μον]αστηριō
καλōμενō Απα Σεν[ού]θ[ου], κ[ει]με[νō] ε[ν τω ὀρει Τρι]φιō του Πανοπολιτου
νομō, δια Πετρ[ου του Θεοφιλεστατ]ō αρχιμανδρίτου, ο ̓ μην
αλλα και το δικ[αιο]ν τō μον[αστ]η[ριō] κ[αλουμ]ε[νō] Α[πα] Μουσαιō,
κειμενō εν τω ορει Α.λ.. [τō Ερμουπο]λιτ[ō (?) νο]μō, δια Φοιβάμμωνος
του Θεοφιλεστατō αυτου ηγουμενō, και Ηραϊν την
ευγενεστατην μου ϖρος μητρος μάμμην, ϖαντων των

Ligne 19. Ροπη : dans le sens d'« un instant », assez fréquent à cette époque.

Ligne 21. Le premier α de υπαγορευσα est corrigé sur un ο.

Lignes 37-42. Toutes les indications précises ont été effacées volontairement, en délayant l'encre.

Ligne 39. Ce monastère de saint Senouthès ou Schenoute est celui qui existe encore aujourd'hui près de Sohag, et qui est connu sous le nom de « Couvent blanc », *Deir el-Abiyadh*. Ορος Τριφιου désigne la « montagne d'Atripè » des textes coptes (cf. H. Gauthier, *Notes géogr. sur le nome Panopolite*, dans le *Bulletin de l'Instit. franç. d'archéol. orient.*, IV, p. 78-79).

Ligne 42. La restitution Ερμου comble exactement la lacune; en outre, ce nome semble indiqué par la ligne 56.

εν καιρω τελευτης καταλειφθησομενων παρ εμο πραγματων [67312]
και αγωγων και ενοχων και παντος δικαιο, απο ϕολυτελους μεχρι
ελαχιστου και ασσαριο ενος, επι τη εξης εφ εκαστω των
ειρημενων κληρονομων προελευσομενη παρ εμο διαστολη [τ]ε
και διατυπωσει. Οι δε λοιποι παντες οσοι προς γενος μοι
δ[ι]ενηνοχασιν η κατ αγχιστειαν διαφερειν οιονται, αποκληρονομοι
μο εστωσαν, ο[υ]χ εφ [υ]ϕρι τινι, μη γεν[ο]ιτο, αλλα δια το ουτω μοι
δεδοχθαι, σωφρονει και ακριβει λογι[σ]μω χρησαμε[ν]ω. Βουλο[μαι δ]ε
τοινυν και κελευω Πετρον τον ευλαβεστατον αρχιμανδριτη[ν],
ητοι το δικαιον το αυτο ευαγους μοναστηριο απα Σενουθου, εχειν
εις την ιδιαν ενστασιν παντα τα παρ εμο εν καιρω τελευτης
καταλειφθησομενα ακινητα πραγματα κατα τε τον Ερμου-
πολιτην και Αντινοιτην και Πανοπολιτην τους νομους,
η και κατ' ετερους ως εικος διαγειται τοπους, εχειν δε ουδεν
ηττον εις την ιδιαν ενστασι[ν κ]αι ϕαντα τα κατα την Αντι/
η κατα την Ερμουπολιτων διακειμενα παντοια μο πραγματα
ακινητα, εφ ω την εξ αυτων παντοιαν συλλεγομενην
ετησιαν προσοδον δε κα[ι] στεγανομια(ν) δαπανασθαι εις ευσεβεις
διαδοσεις. Βουλομαι [δε κ]αι κελευω το[ν αυτον] ευλαβε[στα]τ[ον]
απα Πετρον, ητοι το δικαιον του αυτο ευαγους μονασ[τηριο]
των απα Σενουθου, την διακειμενην μο κ[α]τα την Αντινοεων
οικητικην πατρωαν μο οικιαν, μετα ϕ[αντος] αυτης του δικαιο
και στα6λο[υ] και οικοπεδων συνημμενω[ν τη] αυτ[η] οικια,
αμα τη εμη τελευτη διαπιπρασ[κε]ιν, κ[αι τ]ην τουτων
αποτιμησιν διαδιδοναι εις [τ]ε αναρρησιν αιχμαλωτων

Ligne 49. Cf. le testament de Saint Grégoire de Nazianze (*Patr. gr.*, XXXVII, col. 389) : *οι δε λοιποι παντες εστωσαν μου αποκληρονομοι.*

Ligne 50. Οινται semble avoir été écrit ensuite sur *οιονται*.

Ligne 51. Υϐρ(ε)ι. — Lire ⟨ο⟩ *μη γενοιτο*.

Ligne 55. Ενστασιν : dans sa part d'héritage. C'est ainsi qu'il faut comprendre au n° 67151, l. 274.

Ligne 58. Κατ' : apostrophe dans le ms. — Διαγειται pour *διακειται*.

Ligne 60. Les propriétés sises dans les villes mêmes, et non plus à la campagne.

Ligne 62. Lire *τε και στεγανομια* (*ν* barré à la fin ?).

Ligne 65. Των απα Σενουθου : cf. peut-être l'expression *εις τα απα Σενουθιου* du n° 67002, III, l. 20.

Ligne 69. Lire *αναρρυσιν*; cf. *Novelles*, 65 et 120, c. 9. Le passage est intéressant pour l'histoire des incursions de nomades en Égypte (Blemmyes ou Saracènes) : les razzias étaient encore chose à prévoir dans la Haute-Thébaïde, puisque le testateur met en première ligne son intention de contribuer au rachat des captifs.

[67312]

και εις ετερας ευσεβεῖς διαδόσεις. Ετι βουλομαι το[ν] αυτον
ευλαβεστατον ανδρα, ητοι το δικαιον τ̣ο[υ] α̣υ̣τ̣ῦ̣ μ̣ονα̣στηρ[ι]ω̄,
παντα τα περιερχομενα εις α[υτον] εκ τ̣η̣[ς] ε̣μ̣η̣ς μ̣ε̣[ν]
ὑποστασεως, ανηκοντα δε τω εις εμε [π]εριελθ[οντ]ι
κλήρω ε̣[ξ] ε̣[υ]σ̣εβ̣ε̣ι̣α̣[ς τ]ης μακαριωτατη[ς μ]ω̄ γ̣]α̣μ̣[ετης],
διαπιπρασκειν, και την τουτων αποτίμη[σιν δια]δ̣ο̣[υ]ναι
ὡσαύτως ὑπερ αγιας προσφορας της αυτης μακαρ[ιας]
μω̄ γυναικος η και ει[ς] ε̣[τ]ερας ε̣[υσεβει]ς διαδοσεις ὑπερ αφεσεως
[των αυτης πλημμελημάτων. . . . .] προ μνήμ[ης]
[αυτης. . . . . Βούλομαι δε και κ]ελε[ύ]ω Φοιβάμμω[να]
τ[ον ευλα]βεστατον [π]ροεστωτα τ̣[ω]ν̣ Απα Μω̄σ̣α̣ι̣ω̄ η̣[το]ι̣ [τ]ο̣ δ̣ι̣κ̣[αιον]
τ̣[ου αυτου μον]α̣σ̣τ̣ηρι[ω̄], εχειν εις την οικειαν ἔνστασιν
π̣α̣[ν]τ̣α̣ [τα] εν καιρῷ τελευτῆς καταλε[ι]φθησομενα
π̣α̣ρ̣ ε̣μ̣[ω̄ κινη]τ̣ὰ̣ π̣ρα[γματ]α, [κ]αι ταυτα εχειν ε̣ξ̣ αυτων διαδοσεις
π̣ρ̣ο̣ς̣ [ους (?) α]ν̣ δ̣ο̣κιμα̣σ̣η (?) εαυτω̄ Θεοφίλεια· π̣επο[ιθ]α γαρ
[τον αυτον] Θεο̣σ̣[ε]β̄[εσ]τατον ανδρα ως υ̣π̣. .θ.ι τ̣[ας] δ̣ο̣[σ]ε̣ις
ἀμειώτως ὑπερ αφέσεως των εμων πλημμηλημάτων (sic).
Βουλομαι δε και ἀξῖω την προονομασθεισαν ευγενεστ̣α̣τ̣ην μω̄
προς μητρος μαμμην εχειν δικαιω κληρονομιας
κτημα καλω̄μενον ὑπο γεωργὸν
διακειμενον εν
μετα [π̣α]ντος αυτου του δικαιω̄ και μετα π̣ᾶ̣σ̣ης της αυτου
περιοχῆς, και τουτω βουλομαι αυτην αρκεσθηναι, ουδεν ετερον
δικαιω φαλκιδιω̄ επιζητουσαν προς τ̣[ε τ]ο δικαιον των
προρηθεντ̣ω̣ν̣ δ̣υ̣[ο] μ̣ο̣ν̣α̣σ̣τ̣η̣ριων ητοι προς τους προ
μνημονευ̣[θεντ]α̣ς Π̣ε̣[τ]ρον και Φοιβ̣α̣μμωνα τους ευλαβ̣ε̣[στατους]
προεστωτα̣[ς των ε]ι̣[ρ]η̣μ̣ε̣[νων] δ[υ]ο μ[ον]α[στη]ρ̣ι̣ω̣ν̣,
τους και εμους κληρονομους, δια το και τ̣α̣ κ̣α̣τ̣α̣λ̣ε̣ι̣φθεντα
αὐτοις εν ταυτη μω̄ τη διαθή[κ]η̣ [π]ροχωρεῖν εις ευσεβεῖς
διαδόσεις. Βουλομαι δε και κελευω αμα τη εμη τελευτῆ
ελευθερουσθαι παντας τους εξ̣ οιου δηποτε κάσου η προ
φασεως δούλους μω̄ και δουλίδας μετα τω̄ πεκουλίω̄ αὐτῶν,

Ligne 77. Ici finit le premier fragment; le second ne se raccorde pas; mais rien n'oblige cependant à supposer des lignes perdues.

Lignes 89-90. Le nom et la situation de la propriété léguée ont été laissés en blanc.

Ligne 93. Sur le φαλκιδιον, cf. n° 67097, *v.* (D), 71, et E. Cuq, dans les *Mém. de l'Acad. des Inscr. et Belles-Lettres*, t. 39, p. 215 et seq.

Ligne 100. Κασου : *casus.*

Ligne 101. Μετα του πεκουλιου : clause ordinaire de l'affranchissement testamentaire. Cf. dans le testament de Saint Grégoire de Nazianze : τους ουν οικετας ους ηλευθερωσα,

και δοθηναι εκαστω παρα Πετρō και Φοιϐαμμωνος των ευλαϐεστατων εμων κληρονομων προσάπαξ εξ ἴσομοιρίας ανα νομισματα εξ εὔσταθμα. Βουλομαι δε και κελευω Ταδελφὴν την τροφὸν μō και Λεοντίαν την αυτης θυγατερα εχειν ἐτησίως παρα Πετρō και Φοιϐαμμωνος των προγεγραμμ(ενων) ευ[λ]αϐεσ[τ]ατων ητοι δ[ια(?) των] αγιων μοναστηριων εμων κληρονο[μων] [α]δι[α]νε[μήτω]ς [νο]μίσματα δώδ[ε]κα εὔσταθμα κατ ετο[ς]. Ρε.α. δε τη τρο[φω̂] της [τρ]ε[ις] μακα[ρ]ιω[τα]της μ[ο] μη[τ]ρος Λίας, προς [τ]ω ηδη δοθ[έντι α]υτη ληγατω κατα διαθήκα[ς αυτης(?)] της μακαριωτατη[ς, βουλομαι Π]ετρον και [Φοιϐ]αμμωνα [του]ς [ευλαϐ]εστ[α]τους και εμ[ους κληρονομους] διδον[αι]..η.ιση.....ς

Vestiges de quatre lignes; le papyrus est brisé.
Le verso est occupé par un texte en caractères tachygraphiques.

... βουλομαι και νυν επ ελευθεριας μενειν, και τα πεκουλια αυτοις παντα μενειν βεϐαιως.

Ligne 103. Ανα : ajouté postérieurement.

Lignes 104-105. Ταδελφην et Λεοντιαν, ajoutés postérieurement dans un espace réservé à cet effet : de même le nom propre écrit à la ligne 108.

Ligne 108. Αδιανεμητως : très douteux. — Κατ ετος : ajouté postérieurement.

Ligne 109. Ρεϐεκκα est impossible.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40464.

67313. Partage d'un héritage entre deux frères, Philémon et X... La première partie, seule conservée, comprend l'énoncé de la part de Philémon : 1° le champ appelé Apalasias, sur le territoire du village d'Arabôn, avec ses dépendances et ses îles; 2° une maison située dans cette même *κώμη*; 3° deux esclaves, le frère et la sœur, et leur descendance future. — Long. 1 m. 286 mill., larg. 0 m. 305 mill. — Arabôn (nome Panopolite?) (*) ou plus probablement Antinoé.

Cursive penchée. Nombreuses lacunes; la surface du papyrus est entièrement usée par places, la couche superficielle ayant disparu.

Traces de deux lignes, qui ne sont pas encore le début.

[.........................] επειδ[η...

(*) Sur ce village, cf. n° 67095, l. 7-19. C'est peut-être le *χωρίον Ἀράϐων* qui apparaît dans Crum, *Catal. of the Copt. Mss. in the Rylands Library*, n° 338. Cependant, il est possible que le village cité ici soit distinct du premier, et situé dans le nome Antinoïte.

[67313]

[και μετα το αυτους τον εαυτων] βιον απολ[ει]του[ργησαι],
..[..]καταλειψ[αι αδι]α[νεμήτως την] πασαν αυτων π[εριουσίαν]
εν [τε] τω α[γ]ρῶ της [η]μω[ν κωμης] Αράβων και επ[ι τη]ς [Αντ]ι/ [πολ]ς,
κ[α]ι μερο[ς] οι[κ]ηματ[ο]ς δ[ι]ακειμ[εν]ὅ επι της αυτη[ς] [Α]ντι/ πολ[εω]ς,
εκ [τε] κ[ινητῶ]ν κ[α]ι [ακιν]ήτων και αυτοκινητων πραγματων
και π[.. διηρησα]μεθα εις εαυτους τα ωνητ[α π]ραγματα
τω[ν ειρημεν]ω[ν μα]καριωτατων ημων γονεων απο
π[ολυτιμ]ιου [μ]έχρι ευτελοῦς και ασσαρίου ενος παρεξ
τ[ων εν τω αγρω πραγματων . . . . .] παρ[α] διαφο[ρων]
.ρ[..]ωτ.ι. προσ[ώπων .....] την χειρι ημων τουτ..
..ως. αμφοτερ[. . . . .] τουτων κοινῶς παρ ημω[ν]
. . . . . πρακθη[ναι]ον τροπον δυνησομεθα
[. . . . . τ]ην τουτων τιμην η αυτα
τα [πραγματα διαμερισθηναι ε]φ η[μ]ισειας μοίρας
δ[ι]κ[α]ιω μερι[σ]μ[ῶ]. Και τα ν[υν] μετα ταυτα, αμφιβολίας
[γ]εγενη[μ]ενης μεταξυ ημων αμφοτέρων περι των ειρημ̄ς
εν τω [α]χρῶ πραγματων των αυτων μακαριωτατων ημων
γονεων [εν]εκεν του τ[ελο]υντος κτηματος εις το κωμητι[κὸν]
της ημ[ων κωμης] . . . . . ικ.υ [ο]υ την συντε[λ]είαν
ουκ η[ν]ε[σ]χ[ομεθα . . . . . φερειν και ει[σ]πραξ[ιν τω δημοσιω]
λογ[ω], κ[α]ι πολλ[ά]κις τούτο εβουληθημεν τω απόρω παραχωρησαι,
στρεφ[ειν τε(?) ου μ]ην αλλα [και τ]ην υπολοιπον κτῆσιν προφά[σει]

Ligne 2. Απολειτουργησαι : cf. n° 67023, l. 14 : l'expression signifie simplement, à mon avis, *s'acquitter de la vie, mourir,* sans aucune allusion aux liturgies comme l'admet M. Wilcken (*Grundzüge,* I, p. 355).

Ligne 4. Ici et l. 5, la présence certaine d'une barre d'abréviation / semble exiger la restitution Αντι/; en tout cas, Πανος est impossible.

Lignes 9 et seq. Παρεξ etc... : le sens du passage mutilé est certain, grâce aux lignes 17-18 : «excepté les propriétés rurales», qui sont restées propriété commune d'abord; puis on a essayé de les vendre et d'en partager le prix, ou du moins de les partager elles-mêmes.

Ligne 20. On lit plutôt υμ[... La ligne entière est d'ailleurs douteuse sauf le dernier mot.

Ligne 22. Το απορον (της κωμης) : l'ensemble des terrains incultes et sans maîtres connus, sur le territoire du village (voir n° 67006, *r.*, l. 3). Sur ces champs απορoι, et sur les propriétaires qui abandonnaient leurs terres parce qu'elles ne produisaient pas même de quoi payer l'impôt, cf. Procope, *Anecd.*, 23.

Ligne 23. Pour pouvoir renoncer à une terre inculte et la mettre à la charge de la κωμη, les propriétaires sont donc obligés de renoncer aussi aux autres biens qu'ils possèdent dans le même territoire. En effet, les autres habitants seront désormais

τ̣[ο]υ̣ α̣υτ̣ο̣ [κτημ]α̣τος, εως οτε κ[α]τ̣α̣ μεσιτ̣ί̣α̣ν τ̣ινων φ̣ιλ̣ω̣ν, [67313]
ε̣ν̣ ο̣ι̣ς̣ .κ̣α̣..ε̣νο[ς] και ο λαμπρο̣τ̣α̣[τος] η̣μων θει̣[ο]ς̣ κατ[α μ]ητερα
ο κυ̣ρι̣ος̣ Κ̣ο̣λ̣λ̣[ο̄θ]ο̣ς̣ ο σκρινιάριος̣, υ̣π̣ε̣ισηλθαμεν τη[ν] τ̣ο̣̄των
δι̣ο̣ι̣κη̣σ̣ιν α̣ν̣α̣ π̣α̣λ̣ιν κ[α]ι̣ μ̣ε̣ρ̣ισμ̣ο̣ν τουτων δικαιον και ευ[α]ρ̣ε̣σ̣τ̣ο̣ν
[φ̣ιλ]ο̣ις θεσθαι α̣λληλοις κατα τα δοξαντα μεταξυ η̣μων
α̣μ̣φ̣ο̣τ̣[ερω]ν̣ [εν τ]α̣υτ̣η τ̣η εγγραφω νομί̣μω διαιρέσει,
[δι ης ομολογει αμφοτερος η̣μων η̣δ̣η λε]λ̣ο̣χε[ναι το αν]η̣κο̣ν
α̣υτ̣[ω μ]ερ̣ο̣ς̣, ω̣ς̣ εξης δ̣ι̣α̣τ̣[ετακται. Ομολογω τοινυν εγω]
ο π̣ρ[ο]γεγρ[α]μμ[εν]ο̣ς̣ Φ̣[ι]λημω[ν] . . . . . , δ̣ι̣[α τα]υ̣τ̣η̣ς̣ η̣μων τ̣[ης]
δικαιας διαιρεσεως, εις κλη̂ρ̣ο̣[ν] μ̣ο̣υ̣ λ̣ε̣λ̣ο̣χ̣ε̣ναι απαραβ̣α̣τ̣[ως]
και αμετανο̣η̣τ̣ως καθ οιον δ̣η̣ποτε τροπον η χρονον
το κτημα το καλουμενον Απαλασίας τ̣ο̣ διακειμε̣ν̣ο̣[ν]
επανω των νειλωων ὑδατων Παπνο̣μ̣θ̣ε̣ως, κατα̣ντ̣ι̣κ̣ρ̣υ̣
του μοναζ̣[τ]η̣ρ̣[ιου] τ̣ης̣ π̣ανσεπτ̄ο̣ μ̣νημ[η]ς̣ Αμα Τ̣απολλω[τος]
της α̣υτης π̣εδιαδος κωμης Αραβ̣ων, [μετα π̣αν]τος αυτου
[του] δ̣[ι]κ̣α̣ι̣ο̣[υ και χρ]ηστηριων π̣[α]ν̣τ̣ω̣ν και μ̣ονης και π̣υρ[γο]υ̣ και
λ[άκκου]
[και] φ̣υτ̣ω̂ν [δ]ι̣α̣φ̣ο̣ρ̣ω̣[ν], εγκ̣α̣ρπων τε και ακ̣α̣ρπ̣ω̣ν, και φ̣[οι]ν̣ι̣κ̣ω̣[ν],
κ̣α̣ι̣ [της αυτου καθ̣ο̣λ̣ου π̣]ε̣ρ̣ι̣χ̣η̂ς̣ εντὸς και εκτος, κατα τα αρχαι̂α
ο[ρια . ./. ./. ./. ./. ./. ./. . .]ν̣α̣ρ̣ῑ̣ο̣, αρουρων εικοσι τεσσαρων π̣λεωε̣λ̣[αττον]

responsables de l'impôt pour cette terre : l'abandon des autres biens représente une sorte d'indemnité pour la κωμη. Ce transfert de responsabilité fiscale s'appelait επιβολη (cf. Procope, *loc. cit.*; M. Gelzer, *Studien zur byzant. Verwaltung Aegyptens*, p. 75).

Ligne 24. Κατα μεσιτ(ε)ιαν : « par l'intermédiaire de quelques amis, entre autres de Kollouthos ». Cf. *P. Mon.*, 7, l. 34.

Ligne 26. Κολλουθος : sans doute le même qui devint plus tard pagarque d'Antaiopolis (n° 67005, l. 19).

Ligne 30. Lire λελογχεναι. Plus bas (l. 53 et 64), le γ est rétabli.

Ligne 32. Le nom du père de Philémon est entièrement effacé.

Ligne 34. Peut-être, à la fin, faut-il ajouter [η καιρον] : mais c'est peu probable.

Ligne 36. Au-dessus du niveau normal des eaux, par opposition aux îles et aux rives submergées qui n'apparaissent que lorsque les eaux sont basses. — Παπνομθις (ο corrigé sur ω) est sans doute le nom du village sur le territoire duquel se trouvait le terrain en question.

Ligne 37. Ταπολλωτος : le τ du début est à peu près effacé, mais il est exigé par le titre féminin αμα. Cf. Τικολλουθος (n° 67158, l. 8), Τϵικτωρ (n° 67146, l. 4), etc. La fin du mot a disparu, mais il est cependant certain, d'après l'aspect du papyrus, qu'on ne doit pas lire Ταπολλω tout court. — Lire της (της) πανσεπτου.

Ligne 40. Ευκαρπων est moins probable.

Ligne 42. Μοναστ]ηριō est impossible.

[67313] ηπειριο̄ [γ]ης μετα (μιας) αμπελο̄φοριμο̄ (sic) γης, και της προσδ[οσ]εως της εκεισε ουσης νησου και αυτης μετ[α τω]ν επιγιγνομενων οχθων ητοι αιγιαλων συν Θεω προς πασαν τυχην και ευκαιριαν τουτων κατα καιρον οφθησομενων και των νυν προσπα[ρ]ακειμ. τω αυτω κτηματι, και τ[ου]ς επτα συν τουτω σικυων[α]ς καρποφορουμενους νυν, ωστε εμε μετα των μετ εμε παραληψομενων την πασαν μο̄ διαδοχην και κληρονομ[ιαν, τ]ουτων απαντων δικαιω σκοπω και μερισμω, κατ[α] τα μεταξυ δοξαντα συμφωνα, κρατειν και κυριευειν και δεσποζειν δια παντος απο του νυν εις το παντελες· λελογχεναι εμε ουδεν ηττον αμα τουτοις και οικιαν ολοκληρον διακειμενην επι της αυτης κωμης Αραβων, εγγ[υ]ς [τ]η[ς] αγιας εκκλησιας του πανα εθλου μαρτυρος Απα Θεοδωρου, ηνεωγ[μεν]ης επι απηλιωτην, συν αυθεντικη τε αυτης θυρα και τη τα[υ]τ[ης] παραθυρω, μετα [π]αντος αυτης του δικαιου και της συνημμ[εν]ης ταυτη [τη ο]ικ[ια]ι επαυλεως και π[ασ]η[ς] της το̄τω[ν] περιοχ[ης] καθολ[ου κ]αι δυσι φρεασι, απαξαπλως μετα παντος εκ τουτων υπει[σηνεγμ]ενου εκτοσμου και εκτοστου εν[οι]κειου, επι τω εξειναι μοι τω πρ[ογε]γραμμενω Φιλημ(ω)ονι μετα των μετ εμε κληρονομων και διαδοχων και διακατοχων τουτων κρατειν διηνεκως α[ι]ωνιως δεσποτικω δικαιω, ακωλυτως και ανεμποδιστως υπ[αναγκες το συνο]λο[ν]. Και προσεπι τουτοις λελογχεναι ο[μοιως προσωπ]α δυο αυτοκασιγνητα, προσηγορευ[μενα]

Ligne 43. Ηπειριο̄ γης : ajouté en marge. — Lire αμπελοφοριμου, en un seul mot.

Ligne 44. On voit par ce qui suit que la κωμη Αραβων était riveraine du Nil.

Ligne 45. Αιγιαλος est le banc de sable ou de limon sableux découvert par les eaux du Nil lorsque le fleuve commence à baisser. Plusieurs exemples de ce mot, empruntés aux textes papyrologiques, sont rassemblés dans *P. Iandanæ*, 27, note 6.

Lignes 47-48. Lire των . . . σικυωνων καρποφορουμενων. Cependant l'accusatif peut se comprendre à la rigueur.

Ligne 55. Lire ηνεωγμενην : mais le ς final paraît à peu près sûr.

Ligne 58. Οικιαι : cette forme de datif archaïque est surprenante, quoique l'on en connaisse quelques exemples (n°s 67077, *passim;* 67295, III, l. 27). Je ne vois pas d'autre restitution à proposer.

Ligne 60. Τουτων : ω corrigé sur ο. — Lire εκδοσιμου (?) et εκδοτου (?). — Ενοικειου : très douteux.

Ligne 64. Lire επ[αναγκες] ? — Προσεπι : cf. n° 67310, note 9.

Ligne 65. Restitution douteuse; mais la trace qui subsiste avant l'α (?) ne peut être celle d'un ι (δουλαρια), et suggère plutôt un π ou un τ; peut-être y avait-il σωματα. La place manque pour ουδεν ηττον.

τ[ον] μεν [α]ρ[σενα] ονοματι Βησατος, την δε Θη[λειαν ονομα]τι Ματρωνα[ς], [67313]
μετα τη[ς] τ[ου]των [επι]γονης αει συνεπ[ο]μεν[ης] τουτοις, του ειλη[...]
[../../../.. αυ]τοις (?) καθ ετος πεκουλιου και εμοι στελλομενου τω[...]
. . . . . .

Ligne 67. Συνεπομενης : le premier ε est corrigé sur un ϋ.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40465.

67314. Partage d'une succession entre une veuve et ses cinq fils. — Long. 1 m. 095 mill. (sans tenir compte des lacunes), larg. 0 m. 310 mill. — Antinoé.

Date : début du règne de Justin II, puisque le contrat a été rédigé par Dioscore, qui résidait depuis 566 à Antinoé.

Écriture de Dioscore. — Trois fragments, ne se rejoignant pas.

Les cinq fils ont hérité de leur père, mais sont tenus à certaines obligations envers leur mère : γηροβοσκεῖσθαι, et νοσοκομεῖσθαι en cas de maladie (cf. n° 67097, *v.*, D, l. 34 et seq.), payer les intérêts d'une créance qu'elle possède sur eux, enfin lui servir une rente que lui a léguée le défunt (ληγᾶδον), et qui est désignée par la curieuse expression de ἐτήσιον πεκούλιον.

1er fragment.

[. . . . /. . /. . /. . /. . /. . . . /. .] αποβιώσεως[ς . . /. . /. . /. . /. . /. . /. . /. . /. .]
το ενοικειον τ[ης . . .]η[ς] οικιας της δια[κειμενης επι ταυτης της]
Αντινο[εων] πολεως αναλα[βειν καὶ εμοι τη μητρι υμων απο]
δο[υ]ναι εις την παραμυθειαν του ε[μου] χρέους, αλλ[α ταυτης]
5 την αυθεντείαν [πασ]αν και δεσποτείαν ϋμας εξειν [αδιανεμήτως (?)]
μετ εμο εις [. . /. . /. . /. .]χ. . . . . εξ [ης απα]ντα [. . .
χρονον χαι το[ν της] ε[μη]ς ζωης ω[. . .
προς εμε μετα [του υμ]ω[ν π]ατρος ως[τε την συγκομιδην αυτης]
ητοι παντοι[αν προσ]οδον καθ [ετ]ος, μετ[. . .
10 των τοτο δημοσιων διακειμεν[ου επι της κωμης — — —]
[του] Ερμοπολιτο νομο, [πασαν] δε την περιτ[τευομενην προσοδον]
το αυτο[υ] και το αλλου χωριο, ε[ξ] ου και κο[μιζομεν καθ ετος οἶνου] .
κάδους εκατον τετραξε[σ]τιαιος, και το[ν] π[αντα ληφθησομενον]
εξ εκατερου το[τ]ο λη[μμ]ατ[ι]σμον διαιρεθην[αι μεταξυ ημων]
15 αλλήλων, εις εμε μ[ε]ν την μητερα ϋ[μων περιελθειν μερος]

Fragment I. — *Ligne 4.* Του εμου χρεους : ma créance, la somme dont je suis créancière.
Ligne 13. Τετραξεστιαιους : douteux.

Catal. du Musée, n° 67279.

[67314]

τριτον δωδ[εκατον], εις ὑμας δε τους ὑ̣ι̣[ους μου τους πεντε τον]
αρ[ι]θμον [την ἰδιαν] μοιραν εις η[. . . . . κατα τα δια]
τ̣υ̣π̣[ωθ]ε̣ν̣τ̣α̣ [νυν παρ ημων αλληλων . . .
εις το δυο ε̣[. . . . . υπου]ργησαι τ[ω προειρημενω μου]
ετ[η]σίω πικουλιῳ κ̣[α]ι̣ [τ]ῳ χ̣[ρ]εει μο̄, μη δυν̣[α]μ̣ε̣ν̣ο̣υ̣ς̣ [υμας]
μητε δυνησομενους αμελεία τινι η υπερθεσε̣[ι] κ̣[ατ εμου]
χρησασθαι περι την τοτων [α]π̣ο̣δοσιν, αλλα ε̣ν̣ε̣[χομενους]
διόλου μετα τ[ων υμων] αει κληρο[ν]ο̣μων τη τ̣ο̣τ̣ω̣ν̣ κ̣[αθαρως και]
ευ[γνωμ]όνως α̣π̣ο̣δο̣σ̣ει δίχα ο̣ι̣κ̣ς̣ [δη]ποτε αμφ[ιλογιας και]
κρισεως κ̣ δίκης και οιας δηποτε ευρ[εσ]ιλογίας κα[ι περιγραφης]
νομο̣. Και ει συμβη [ε]με εμπεσειν εις αρρωσ[τία]ν η εις [νόσον η εις]
[εμφ]α̣ν̣εστερον γήρας, [μη παροραν μο̄ μ]η[τε . . . . . αλλα]
θ̣α̣[λπ]ει[ν (?) μ]ε εκ της οιον εικ[ο]ς γινομενη[ς] μ[οι παραμυθειας και]
πεκουλιο̣ ακαταφρονητ̣ως. Και ει δεοι ὑ̣[μας εις ἔκτισιν αλλο̄ τινος]
χρέους εκπ[οι]η[σαι] τα ειρημενα χωρια, εμ[οι μεντοι δωσεσθε]
το ὑπολειφθη[σο]μενον τιμημα μετα την απο[πλήρωσιν του εμου]
χρέους κεφαλαιο̄ τε και τόκων και συνη[θειων . . .
τουτο εις το ειρημ[ς] ληγα̣δον μο̄ κ[αι ετησιον πεκουλιον μετα κ/ της]
ανηκο̄σης [μο]ι̣[ρας] . . ηγ . . κα[. . .

2e *fragment.*

εκα̣τ̣[. . .
τοτ[ο̄] ὑμ[ι]ν̣ απ̣[. . .
κα̣[τ ε]κλογιστία̣ν̣ π̣.[. . . .]α ηγο̣[υ]ν επιδου[ναι τουτο αλλω τινι]
αιρετῶ ανδρι ευσεβει, οφε̣[ι]λοντι τοτο εχειν κ̣[αι παραφυλαττειν]
παρ εαυτω, χορηγουντι μο[ι] το α[υ]τ̣ο̣ ε̣τ̣η̣σιον και ἅπτω[τον ληγα̂δον]
μο̄, ακολούθως τη συν τουτω γιν[ομ]ενη αυτο̄ πρ[. . . . . .]
. . . . κ . . η . . . εξεσται δε ὡσα[ύτως] κ[αι την πρ]οειρη[μενην οικιαν],
. . τ̣ . . . . διακειμε̣[νην] ε̣[π]ι̣ ρ̣ύ̣μης [τ]ης̣ αγιας εκκλ̣[η]σ̣ιας ταυτ̣[ης της κωμης],
καλουμ̣ε̣ν̣ Πταϊ. ε̣πεμ[. . .
απονεμεθηναι στεγανό̣[μ]ι̣ο̣ν̣ [Μ]αρια [τ]η ευγεν[εστατη μου]

Ligne 16. Pour la restitution, cf. l. 64.

Ligne 19. Ὑπουργησαι (douteux) : servir à compléter le πεκουλιον.

Ligne 33. Lire ληγατον.

Fragment II. — Il se compose de deux morceaux trouvés séparément, et qui ne coïncident pas matériellement, les bords en étant rognés. Mais la similitude de l'écriture, du papyrus, et le sens obtenu montrent qu'il faut les rapprocher. La première partie de la ligne 8 (jusqu'à διακειμε̣ inclusivement) appartient au fragment inférieur, le reste au fragment supérieur. — Il ne manque peut-être rien entre ce groupe et la ligne 34 du premier morceau : mais il est impossible de l'affirmer.

αδελφὴ ἄχρι τῆς τῶ χρεους α[υτ]ης αποδοσεω[ς κεφαλαιῶ τε κ/ τοκων] [67314]
καθὰ κεχρεωστηται ωαρ ὑμων αναντιρρητως, ἐμῶ [μη δυναμενης]
μητε δυνησομεν[ης] ωωποτε α[υτ]ιλεξαι ὑμι[ν η αντιποιεισθαι]
εις τα ωρογεγρα[μμενα ω]αντα κ[α]θ' οιον δηποτε [τροπον, μητε]
εναξαι ὑμιν ωερι τῶτων εν δικαστηριω οι[ωδηποτε η και]
εκτος δικ[αστηρίου, μικροῦ η μ]ε[γ]αλ[ου . . .

3e fragment.

καιρῶ η χρόν[ω. Και επι τουτοις επωμοσαμεθα αλλήλοις]
επ[ι ωρ]οστιμω ε[πι τον ωαραβ]άτην εκ[αστον (?) μετα την]
ωοινην της ωαρ[α]ξά[σεως τῶ ὁ]ρκῶ χρυσῶ ν[ομισμάτων]
τεσσαρων ευσταθ[μων, μετα και] τ[ου] ἀκοντα κ[αι ανωφ]ελ[ῆ]
εμμειναι τον αγνωμονησαι η [και ωαρα]βῆναι εθελησο[ντα]
τα ε[πι τῶτ]οις απασι δεδογμεν[α] συ[μφωνα τε κα]ι εγκειμεν[α]
τῃ ωαρῶσα (*sic*) ο]μολ[ογ]ια. Ανθομολογῶμεν και ημεις οι ωρογ[εγρα]μμεν[οι]
κατ' ουνομα ομογνήσιοι αδελφ[οὶ] και υ[ἱοὶ] σῶ ω[έντε τον αριθμὸν],
ετοίμως εχειν ημεις τε και κληρονόμοι ημων ωαντοῖο[ι]
ομνυντες τον ωρορηθεντα ϕρικωδε[σ]τατ[ο]ν ε[κ]πλη[κτικὸν (?) ὅρκον],
αμεταμελήτω δικαίω [σ]κοπῶ και τρόπ[ω], ωᾶσαν ευν[οϊαν τε]
και ειλεικρινη ἀγάπην ϕιλ[ο]μητ[ο]ρίας ενδειξα[σθαι ωαντελως]
εις σε την ωροσϕιλε[στατη]ν ημων μητερα Αστε[ριαν, ηνπερ]
ευχομεθα ζην και ὑγιαινειν επι μηκιστον, βιον ω[αρεξειν τε σοι καθ]
εκαστον ετος απο της ωροσημαν[θ]εισης ωροθε[σμιας του — — —]
μηνος της συν Θω μετ'εισιου[ση]ς τεταρτης επιν[εμησεως],
ανελλειπως εϕ ολον τον χρονον της ζωης η[μων, το ειρημ]ένης
[λ]η[γαδον] καθ[α] ωρ[οειρηται ητοι] ωεκου[λι]ρ[ν] η[. . . . .]
συνϊον εις χρυσου [κερατια εξ]ηκον[τα τω δημοσιω ζυγω]
Αντινοῦ τε, κ[αι εκαστου] την ἰδιαν μοιρα[ν απολογουμενου],

Ligne 13. Αντιποιεισθαι : cf. n° 67096, l. 45.

Fragment III. — *Ligne 1.* Le troisième fragment ne se raccorde pas au précédent : il y avait une ligne d'intervalle au moins entre eux deux.

Ligne 10. Les traces du mot *εκπληκτικον* (?) se trouvent sur un fragment détaché, qui porte aussi le mot *ωαντοισι* de la ligne précédente; il est très probable, mais non certain, que ce fragment doit bien se placer ici. En ce cas, l'écriture devait être très serrée à la fin de la ligne, car la lacune ne contiendrait normalement que six ou sept lettres.

Ligne 12. Φιλομητορια est, à ma connaissance, un mot nouveau; mais le *Thesaurus* donne φιλοπατορια.

Ligne 20. Il serait un peu long pour la lacune d'écrire κ[αι αναδεχομενου] την ιδιαν μοιρα[ν εκαστου].

[67314] τ̄τεστι κερατια δωδεκα, τ̣ων ϖ̣ε̣ντε κληρον[ομων των σου]
τέκνων αμα τε [ο]μολογ̄ντων, εκαστ̣ου ημων ενεχ[ο]μ̣[εν]ο̣[υ τη]
δοσει τ̄ ἰδῑ μερους καθ ετος, κινδύν[ω] κ[α]ι [ϖ]όρω α̣υτ̄ και τιμ[η]
της ϖαντοίας αυτ̄ ὑποστασεως, γενικ̣ω̂ς κ̣αι ἰδικω̂ς, ενεχ̣[υρου]
λογω και ὑπ̣ο̣θ̣ήκης δικ̣[αιω], ε̣[υ]χ̣[νω]μ̣όνως κ[α]ι ϖληρωτικ̣[ως],
αποδουναι σοι το αυτο ληγαδον εκ ϖλήρους και μη α̣θ̣[ετησαι]
καθ οϊον δηποτε τροπον, μηδε μην εν μακ[ρ]ωγηραϊη [σου]
ϖαροψεσθαι, αλλα εικοτως γηροβ̣οσκειστ̣θ[α]ι ϖ̣α̣ρ̣η[γορεισθαι]
και νοσοκομεισθαι επαν σ[υ]μ̣[β]η μ̣α̣λ̣α̣κια τ̣[ις η αρρωστία]
τις ακα̣τ̣αφρονητως. Και ει αγνωμοσύνη ϖερι τ̄[των] ολ̄
και ϖερι ϖ̣αντων των καταλογάδην ϖροδι̣ομολογηθεντ̄
ϖαρα σ̄ χρησαιμεθα, ϖαρεξωμεν και ημ̣εις [αναμφιβ̣ό]λως δ̣ίχα κρισεως
και δικης το ἴσον ϖρ̣όστιμον μετα την ϖοινὴν της ϖαρα[βάσεως]
[τ]ᾱ [ο]ρκ̄. Και οτι το λ̣ήμμα των χωρ̣ίων εις ημ̣[ας] κ̣α[τα τον]
ϖροτεταγμένον μερισμὸν στέλλεται εκάστω [. . . . .]
απλω̂ς κ̣αι ϖασαν τάξιν και διαστολὴν εκαστ̣[ην . . . . .]
κ̣[α]ι [συντ]ά̣γματος εκ συμφώνων ϖοιησω[μ]εν εις [. . . .]
και ϖληρωσωμεν σαφω̂ς επι τ̣ῳ [α]υ̣τ̣[ω] ϖροσ̣[τ]ιμω, και [ϖόρω]
και κινδυνω̂ τη̄ς ἑκάστου ημων ϖεριο̄σιας, ϖραγμα[τω]ν συνκ̣ο̣[ινωνιας]
τιθεμεθα σοι εν ομόνοια αμεταθετοις ϖασιν τρ̣[ο]ποις [εν τη]
ϖαρο̄σα ενωμότω ομολογια, ης το γράμμα κυρι̣[ον εσται κ̣ης βεβαιον]
ϖα[ν]ταχ̄ ϖ̣ροφερομ̣ε̄ς, μεθ' ὑπογραφ/ των ε̣[ξ] η̣μων [τ̄ τε αυτων]
και τ̣ῳν [γραμμ̣ς μ]η ειδοτων ὑπογραψαντων, και σηνηθ̄
μαρτυρων, ϖαρ ων ϖαροντες επερ̣[ωτηθεντες οι] αφ εκατερ̣[ου]
μερο̄ς ωμολογησαμεν ταυθ' ουτως εχ̣ειν δωσειν ϖοιε̣ι̣[ν]
φυλατ'τειν εμμενειν εις ϖερα̣[ς αγ]ε̣ιν, ὑποθεμ̣[ε]νοι δ̣ε̣ [αλληλοις]
ϖρος πίστιν και ασφάλειαν ϖαν[τα] τ̣[α τ]ε νυν [ο̣ντα κ̣ης εσομενα]
ημι̣[ν] ϖρ̣[αγματ]α γενικως κ̣ης ἰδικως, ε̣[ν]εχυρ̄ λ̣ γ̣ης [κ]ης ὑποθη̣[κης]
[δι]κ̣αιω καθαπερ εκ δικης ϟ

Ligne 27. Μακρ(ο)γηραιη comme substantif : on a déjà vu une tentative de verbe formé sur ce thème (nos 67089, v., l. 19, et 67294, l. 18).

Ligne 30. Ολων.

Ligne 32. Παρα σ̄ : ajouté en marge.

Ligne 34. Χωριων : le second ω est une correction sur un ο.

Ligne 41. La lacune finale est un peu courte pour cette restitution, qui est cependant nécessaire.

Ligne 43. Ὑπογραψαντων : correction sur ὑπογραφοντων.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40466 *a*.

67315. Contrat (troisième exemplaire du document qui nous est déjà connu par les nos 67158 et 67159). — Au verso, poème de Dioscore au duc de Thébaïde Callinique. — Long. o m. 513 mill., larg. o m. 307 mill. — Antinoé (pl. XXVIII du tome II).

Écriture de Dioscore, du type demi-cursif.

† Υμνον αναστησαιμι χοροστ[ολι]ης σεο δ[ο]ξης,
[του] ϖολυχυδηεντος Καλλινίκ[ου στρα]τιαρχου.
Θαλλε μοι, εισετι Θαλλεις, αμοιρ[α]τον ες χρονον ελθοις,
ο κλυτος εν μεροπεσσι και εν χθονι ϖαμβασιληος.
Εμπλεος εις ϖλοον ηλθον α[μετρ]ητων αρετᾱων.
Ου ϖελεν, ου ϖελεν αλλος ομοιϊος υμμι γενεθλη.
Τουνεκα σε ϖροϊαλλεν αναξ στρατιαρχον αμυμων,
ϖηματ' αποπτυειν οσα τετληκε ϖοτνια Θηβη.
Τουνεκα μιν καλεω σε ϖαναλκιμον Ηρακληα,
ος ρα καμων ϖορε ϖασιν ελευθερ[ι]ης ϖαναρωγην.
Τολμηεις γενομην, ϖανεπαξιον ϋμνοπολευειν·
τοσσατην αρετην ανϊκανετος ειμι [λ]ιγαινειν.
Μετριος ουκ' ενοησα τοσον κλεος, μ[η]τις [α]νακ[των].
Ϊλλαθι μοι τρομεοντι, τεο[ν μελος οφρα βοησω].
Τετ'τιξ τυτθ[ος ε]ην, και ορ[γαν]ον εστι μ[ελι]σσης·
και Θεον αυτ[ον] αειδε ϖα[ναφ]θιτον α.....τηϊ
Ως ϖελε[ν] αχρ[ον]ομ[οισ]ι.....
ουτως αμμιν ικανες, καλλ[ινι]κος στρατιαρχης,

Ligne 1. Le ξ est très douteux, et par suite le mot δοξης tout entier. L'adjectif χοροστολιης l'est également; il est formé comme γαμοστολιης, employé ailleurs par Dioscore (n° 67180, l. 7).

Ligne 3. Αμοιρατον est restitué d'après le n° 67055, *v.*, 12 (*Add. et Corr.*).

Ligne 9. Lire μην. Cf. n° 67055, *v.*, l. 21.

Ligne 12. Ανικανετος : mot forgé, pour ανικανος.

Ligne 13. Restitution douteuse et peu satisfaisante; mais je n'en vois guère d'autre à proposer; cf. n° 67055, *v.*, l. 1.

Ligne 14. Lire ιλαθι. — Restitution d'après le n° 67179, l. 25.

Ligne 16. Αυτον : très douteux.

Lignes 17-18. Le premier vers, plus mutilé encore, se retrouve dans le poème de Dioscore publié au tome V des *Berliner Klassikertexte* (p. 116 et seq.), l. 45, où il faut sans doute corriger d'après lui la lecture ασ]τρονομοισι. De même, je proposerais de restituer dans *B. K.*, l. 46 : ουτως αμμιν ικανες [Ιωαννης, ou καλλινικος στρ]ατιαρχος (au lieu de .....αν αρωγος, qui pourtant pourrait aussi se compléter en ϖ]αναρωγος).

[67315]

ου χρυτον ϖοθεων, αδικω[ν] κρισιν, αλλα Θεμιστας.
Ζωγραφον αμφιβοητον επιγνοον εικονα ϖηξαι
ατρεκεως ϖοθεω ϖολυηρατον ειδος ϋφαινειν,
χαρματι λαμπετοον τ αμαρυγματα οια σεληνη.
Αχλινεως ενι[κ]ησας Αχιλλεα και Διομηδην,
ρηϊδιως και Αρηα, καλλεϊ Βελλεροφοντην.
Εκ σεθεν ηγητειρας επεδραμε ϖειρατα γαιης
Νειλος αρουροβατης· φιλοπαρθενος εις σε χορευει
αμφ[ις] και Διονυσος, ευστεφανοις υμεναιοις,
αφ[ν]ειον καλεον τε [το] σον κλεος ολβι[ο]δαιμον.
Ουτως αει ζωοις συ[ν α]δελφοις ε.το.....
Αρκαδι[ην κα]ι Θηβην διαμπερ[ε]ς ηνι[ο]χε[υων],
ϖαντα φιλων και ϖασι φιλαι[τατο]ς, οττι ρε[ζε]σκ[ες].
Ειρηνη ταμιη Θ[εοϊ]κε[λος] ηνθε[ε] ϖαντη.
Κλεπταδιην εδαμασσα[τ]ε ϖε[ιρασμοι]ς σεο Θ[ε]σμων.
Γηοπονοι γελοωσιν επ ελπισιν εργα τελεσσαι·
ουκετι γαρ φρονεουσιν ατασθαλα ληϊστηρων
εν ϖεδιω διαλευσειν, επει δεος ελλαβε ϖαντας
σης αρετης, ϖροφεριστε, και [ε]υνομιης δια καλλος.
..λ.....[γρ]αφιδεσσι λιχας ϖοτε Θεσμοχαραξας,
διπλοον αμφ[ι]βοητον οσον χρονον υμμι χ[αρ]ασσει.
Ω Θειον οντως κ[αι α]κριβω[ς] χ[ρ]υσουν γενους,
γουναζο[μα]ι σε [ϖροσ]τατη[ν τ]ων ϖροστατων,
γουν[α]ζομ[αι] σ[ε]...πανι....βασιλεω[ν].

Ligne 19. « L'or, qui est le jugement des gens injustes » : qui corrompt les juges iniques. Cf. n° 67316, l. 32.

Ligne 22. Je lis ici encore (cf. n° 67055) *τ' αμαρυγματα*, quoique Dioscore ait l'habitude de marquer l'élision par une apostrophe, qui est absente ici.

Ligne 28. Peut-être *καλεοντε[ς το] σον* : mais la lacune me semble trop courte.

Ligne 29. Les trois dernières lettres de *αδελφοις* sont très douteuses; mais je ne juge plus cette lecture impossible comme lors de la première édition.

Ligne 30. Vers faux. *Και* est douteux, mais toute autre restitution laisserait subsister l'incorrection.

Ligne 33. La lecture *κλεμμαδιην* est impossible. C'est un mot forgé sur le type *κρυπταδιος* (de *κρυπτος*).

Ligne 37. *Αρετης* : la syllabe *ετ*, oubliée, a été rajoutée au-dessus de la ligne.

Ligne 39. La lacune est un peu petite pour deux lettres, et le χ est douteux. Ces deux vers obscurs rappellent les vers 17-18 du n° 67131, *v*.

Ligne 40. Lire peut-être *κἀκριβῶς*. — *Γενους* : pour *γενος*.

[67315]

Ει τι[ς δυνη]σ[εται] α[ριθμειν αστερας]
η [τοις] κ[υ]α̣θ̣[οις τη]ς̣ Θ[αλαττης ρευματα],
[ναι] πο[υ καγω π]αντω[ς δυνησο]μαι μ[ετρειν]
τας α̣[ει]μ̣[νη]σ̣τ̣[ου]ς̣ αρε[τας σ]ου, [δεσ]ποτ[α],
[του πα]ν̣[τα]ρισ[τ]ου κ[αι κλυτου στρ]ατηλατου.
. . . . . .
παρεστιν ημι[ν] . . . . . .
Το σον κλεος πανευτυχεστερον .ι[. . .]
ευ.αγγ[ε]λιης εκ Θεου το σημιον
φανεν, δικαιος συμφερουσιν πραξε[ω]ν.
Θηβη πασα χορευσον, ειρηνην δεχου· πραυς σοφος τιμητικο[ς]
ου γαρ Θεωρησης κακουργικ[ην] ετι, φρονιμος ει
πα[ν]τη δεος πεφυκεν αςπιλου δικης
του [οβριμω]τατου στρατηγου ευμενους.
Ειης π[ολ]υχρονιος, αφθον[ο]ς πραττων,
νικ[ηφο]ρος, Θρασυς, καταπατων εχθρους,
νεος [Σολ]ων, Θεμιστια πιστα φυλαττων
τω ευ[σε]βει [ανα]κτι, παντων δεσποτη
. . . . . ος γενναιος στρατηγος.
[Τ]ω [σω ορεξον οικετη ολβου] χειρα(?).

Lignes 43-45. Restitués d'après le n° 67120, *v.*, l. 10-12.

Ligne 46. La restitution de l'adjectif est très incertaine.

Ligne 51. La lettre qui suit la syllabe *ευ* est illisible, et d'ailleurs était sûrement fautive.

Ligne 53. Le vers ajouté en marge doit occuper la place 52 *bis*.

Ligne 54. Il faut lire sans doute *κακουργιην*, mais le *κ* est certain.

Ligne 56. Οβριμωτατου : restitution hypothétique (cf. *B. K.*, l. 31).

Ligne 59. La lacune semble juste assez grande pour trois lettres; Σολων est donc préférable à Φαεθων. Cf. n°s 67279, *v.*, l. 5, et 67317, l. 9.

Ligne 60. Les trois derniers vers ont apparu un peu plus nettement depuis que le papyrus, acquis par le Musée, a pu être tendu plus soigneusement. Toutefois les mots *ευσεβει ανακτι* sont assez douteux.

Ligne 62. Restituée d'après le n° 67120, *v.*, l. 20 : mais c'est là naturellement une restauration douteuse. La trace qui reste au début serait plutôt un *η* qu'un *ω*.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43627[b]. Texte et traduction publiés dans J. Maspero, *Un dernier poète grec d'Égypte* (*Revue des Études grecques*, 1911, p. 448-453).

67316. Deux poèmes de Dioscore, l'un sur la mort d'Achille, l'autre adressé au « comte Domninos, chancelier ». — Long. o m. 532 mill., larg. o m. 296 mill. — Antinoé (pl. VIII).

Lettres capitales, penchées en avant, et irrégulières.

Les deux poèmes sont écrits au verso du papyrus. Au recto, cinq lignes de grosse écriture reproduisant un protocole analogue à ceux qui ont été publiés plus haut, notamment au n° 67151. Mais ici les lettres ne sont ni complètement déformées, ni agglomérées les unes sur les autres, en sorte qu'elles sont restées à peu près lisibles. Ce papyrus serait donc extrêmement précieux pour le déchiffrement de l'écriture secrète dite « perpendiculaire », si malheureusement il n'était dans un déplorable état de conservation. Il se compose d'une grande quantité de fragments très petits, que j'ai pu réunir grâce au texte du verso. Le fragment resté isolé, sur la droite, doit forcément se placer là où on le verra sur la planche VIII : mais sa situation tout à fait précise ne peut se déterminer, car il ne se raccorde à aucun de ses voisins.

L'écriture semble avoir été tracée non avec une plume mais avec un bâtonnet trempé dans l'encre. On peut lire encore :

Φλς Ση[....] ενδοξς κομς	Φλ(αουίου) Ση.... ἐνδοξ(οτάτου) κόμ(ετος)
ἀπ[ο] υπ[α]τς κς [ϖατρι]κς	ἀπὸ ὑπάτ(ων) κ(αὶ) ϖατρικ(ίου)
δι.ρισ.μ[.....]	.....
στρατηλατς βιλλ.[..]	στρατηλάτου.....
....πα βουλ.[..]θ.[...	.....
(Ιωαννης)	μ..
monogramme	monogramme

Cette lecture partielle confirme les résultats que j'avais obtenus en étudiant le n° 67151 : en outre, dans ce dernier papyrus, la ligne 4 semble bien, elle aussi, commencer par les lettres στρ, initiales de στρατηλάτης.

Au-dessous de ce protocole, quelques vestiges illisibles d'une seule ligne en caractères ordinaires.

VERSO.

† Τινας αν ειπη $\overset{\gamma\varsigma}{\lambda}$ Αχιλλευς απθανων δια την [Π]ολυξ/
Αρτι ϖοθος Θανατοιο φιλον τεκος εξεφαανθη,

Ligne 1. Lire τινας αν ειπη λογους Αχ., αποθανων δια την Πολυξενην. Dioscore a adopté la légende d'après laquelle Achille, attiré dans un guet-apens, aurait été assassiné au moment où il célébrait ses noces avec Polyxène.

Ligne 2. « Voici qu'en cet instant le désir (l'amour) s'est révélé le fils chéri de la mort » (?). On attendrait plutôt le contraire : car l'auteur, je le suppose, a voulu dire que l'amour a été cause de la mort d'Achille.

[67316]

ϊμειρων φιλοτητα και ιμειρω[ν] κακọν ε.ειν.
Ατρεκεως Αϊδης Τρωων αλοχοισι λọχ[ε]υẹι
ϖη ϖοθεν Αιακιδην Πολυξεινης καλλει θαπτειν.
Κạλλιχọμων ο ϖọθος μετ[α]μορφετọ Αρεος αιχμη
θη.οιτετ...[.....]..........χ....νϊαλ..
. Τρωες καν θανọ[ντ]ε[s] ....π..θη
⳨ Εịṣ τọν [κρ̄ι (?) Δ]ομνινον τον καγκελλαριọν τῳν επαρχω̄
[εγκωμια] μετα ακροστοιχιδος
Є Ει μελοπο[ιος α]ριστος επ ευνομιησιν αοιδης
Ï ϊστατο μητιοων, γερας ηλικον ϋμνοπολευω̄
C σης αρετης, ϖαναριστε, ϖαναυγεος ηδε τ'αριστης,
T τοιον επος κατελεξον εως ϖαρεμῡθετο θῡμọς,
O οτ[τ]ι τεττιγξ ϖολυϋμνος εχει δεμας οπλ [⏑ ⏑ – –]
N νυκτadιη μελẹδωνι Θẹον κατ ορεσφι λιγαι[ν]ει.
K Κλυτος ευκλειης βασιλευς Θεο[ς υμ]νον ακουει
[P ρ......]σ..ραφι.......πορα ...ξον ενιψαι

Ligne 3. Κακον (?) : l'α est une correction sur une ou même plutôt deux autres lettres.

Ligne 4. Jeu de mots entre *αλοχοισι* et *λοχευει*, qui a ici le sens de « tendre des pièges » (Hesychios : *λοχευοντες· ενεδρευοντες*). Le sens paraît être : Hadès, en se servant des femmes troyennes, dresse un piège où périra Achille.

Ligne 5. Αιακιδην : corrigé sur Αιακιδαο. — Πη ϖοθεν : cf. n° 67182, l. 1.

Ligne 6. Μεταμορφετο (au passif) : forme irrégulière, due à des nécessités de prosodie.

Ligne 9. Κριτ(ην) ou *κυριον* ? La lettre *κ* est sûre à la première place, et l'*ι* très probable à la troisième, voir les débuts des vers 17 et 19 ; en outre il faut un mot de six lettres comme *κριτην*. Si l'on préférait *κυριον*, dans ce cas, il faudrait lire [ρη]ϊδιως à la ligne 19, ce qui est possible. Mais le ϊ est à peu près sur l'alignement des lettres initiales de chaque vers, en sorte que la place me paraît manquer pour l'addition [ρη].

Ligne 10. Sur Domninos, cf. n° 67185, (B), l. 13. Trois autres exemples d'acrostiche sont fournis par les poèmes publiés aux n°s 67184 (*recto*, B) et 67185 (A et B), mais la mention *μετα ακροστ⟨ο⟩ιχιδος* ne s'y trouve pas (cf. *Add. et Corr.* du tome II, p. 198, et la note 2 du n° 67289, *verso*); le n° 67318, au contraire, fournit un quatrième exemple, avec cette mention.

Ligne 12. Υμνοπολευω(ν) : la barre qui représente le *ν* est cependant douteuse.

Ligne 15. Lire *τεττιξ*. L'addition du *γ* est un phénomène dont on rencontre d'assez nombreux exemples dans les papyrus coptes. Cf. ⲙⲁⲥⲧⲓⲅⲝ = *μαστιξ* (Crum, *Copt. Mss. of the Rylands Library*, p. 51). — Le sens général est peut-être le suivant : si un poète d'un plus vaste talent entreprend de chanter tes louanges, moi, pour me consoler, je songerai que l'humble cigale ose bien élever son hymne jusqu'à Dieu.

Ligne 16. Νυκταδιη : sur ces adjectifs forgés en *αδιος* par Dioscore, cf. le *κλεπταδιος* du n° 67315, l. 33.

[67316]

[Ι] ϊδι.ṣ λ̣ι̣.ṿ ϖ̣ανυ[. . . . . . μ]ῃτι̣[s ε]ϖαρχω̣ν̣
[Τ τ. . . . . ο]ιṣ ε[πε]ẹσσι̣ [τ]ẹ[ον κλεος ο]ṿποτ'α . . . . . .
[Η η. . . . .]σων .ẹ. . ω̣ν̣ ḳαταμ̣. . . . . . . ϖ̣α̣. . . . . .
[Ν ν. . . . . .]ωσε ταχ̣α̣ ḳα̣λ̣. . . σ̣α̣λ̣. . . . . ι̣ο̣ṣ [. . .
[Δ] Δ̣[ομνινον] α̣μ̣φ̣ι̣β̣ο̣[ητ]ο̣ν̣ ομων̣[υ]μοṣ ομμ̣[ασι λευσης ?]
[Ο] Ορφεα̣ Καλλιοπης ενικησας ετ̣ητυ̣μι̣[ησιν(?)].
[Μ] Μυθον επ εννεσιησι̣ [τ]ẹον ϖοθẹου̣[σιν επα]ρχοι.
[Ν] Νεστωρ ου λαθεν, αλλ̣[α] σ̣[υ κριτ]η̣ς αμμ̣[ι]ν ετυχ̣^{θης}
[Ι] ισταμενο[s] ϖ̣ροβ̣ολ[ον ϖανικελος] επλεο τοισδε
Ν̣ νοσφιν αλιφρ̣ο̣σ̣υ̣ν̣[ης. . .
Ο Ουτως αει ζω[οις α]λ̣υπω̣τατος, ẹκτος αναγκης,
Ν Νηπ̇ιαχοισι τεκ[νοισιν αμα] ζ̣αθεη σεο νυμφη.
χειραν εμοι α τ[ανυσσον, ε]πει ξενο̣[s] ẹι̣μι μογησα̣s,
εκ στυγερων κα[ματω]ṿ, αδ̣ι̣κ̣ω̣ν κρισ[ις] ẹνθα μ̣ε ριπτει.

Ligne 21. Si considérable que soit la lacune, il semble bien que Dioscore promette ici l'immortalité à son héros, grâce aux vers qu'il lui dédie : prédiction qui s'est réalisée !

Ligne 23. Δομνινον : restitué à cause du mot *ομωνυμος*. Mais le sens est obscur.

Ligne 25. J'ai ajouté aux lignes 25-27 le petit fragment détaché qui porte la fin de trois lignes. Les vers précédents seraient trop longs si on le plaçait plus haut; les vers 29 et seq. sont complets, et le fragment du bas porte les traces illisibles de la fin du vers 28. Il est donc rigoureusement impossible de situer ailleurs ce fragment. En outre, on obtient ainsi un sens admissible. Le vers 26 doit signifier que Domninos est un nouveau Nestor.

Ligne 26. Κριτης : mais la lacune contiendrait plutôt six lettres, si j'ai exactement replacé le fragment final.

Ligne 27. Πανικελος remplirait juste la lacune; il faudrait, en ce cas, considérer l'α comme long.

Ligne 31. Dioscore est un *ξενος* à Antinoé, puisqu'il est originaire d'Aphroditô.

Ligne 32. «Le jugement des (magistrats) injustes.» Ce passage éclaire le sens du n° 67315, l. 19.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40467.

67317. Fragment d'un poème de Dioscore, en trimètres ïambiques. — Long. o m. 288 mill., larg. o m. 130 mill. — Antinoé (?).

Le sujet est l'éloge, semble-t-il, d'un duc de Thébaïde (si la restitution du vers 11 est légitime). Ce fragment mutilé n'a été publié ici que parce qu'il permet de compléter un vers d'une autre pièce (n° 67279, *v.*, l. 6), et pourra peut-être rendre d'autres services analogues.

Onciale penchée particulière à Dioscore, mêlée de rares formes cursives. [67317]

Traces de trois vers au moins, au début.

. . . . . χαθεστ[. . .
τ̣ο̣ ϖ[α]ντ'αρισ[τον . . .
[Θ]ηβης τα τειχ[η . . .
[τ]υχη[ς] αμαρα[του . . .
[ο]θεν κιβωτου τ̣[. . .
[.]ησ[.]η ϖασα χορ̣[ευσον, ειρηνην δεχου].
[Ου] γαρ θεωρησ̣η[ς] χα̣[κουργικην ετι],
Παντη δεος ϖ[εφ]υ[κεν ασπιλου δικης]
Νεο[υ] Σ[ο]λων[ο]ς λ[ει]πον[τος (?) . . . σαφη]
[Δ]ευρ̣ο χαρις χα̣[ι] χαρμ[α . . .
[τ]ο̣υ̣ς ε̣υ̣μ̣ε̣ν̣ε̣ις α̣ν̣ι̣[κητους στρατηλατας]
τον ε̣υ̣τ̣υ̣χ̣ε̣σ̣τε[ρον . . .
αρχο̣[ντ]α ϖα̣[ν]τ̣ων̣ [. . .
τον αμφιδ[ε]ξ̣ιον β̣[ραβευτην (?) . . .
και μισοπονηρον [. . .
νικαις αμιμητοις τ̣ε̣[. . .
ου κατα ϖαλαιτατο̣[. . .
φ[ε]ρουτ' ανατλαν̣[. . .
[Χαι]ρων χορειης ει̣ς̣ [μυριαμφορον χρονον (?)],
αλ[υπ]ος, [αφ]θον[ο]ς ϖ[. . .
Χ̣ειραν εμ[οι] α̣ [τανυσσον . . .
χειραν ε[μ]ο̣ι α̣ [τ]α[νυσσον εμην ϖενιην διαλυειν]
οικτιτον (sic) ο̣φ̣ρ̣[α] λι[γαινω (?) . . .

Ligne 3. Cf. le Θηβη τειχιοεσσα du n° 67055, *v.*, l. 24.

Ligne 4. Αμαρατου : ce mot est l'un de ceux qui ont concouru, avec αμηρυτος et απειρατος, à former le barbarisme αμοιρατος si souvent employé par Dioscore : cf. n° 67184, *v.*, l. 2.

Ligne 5. Κιβωτου : l'ω est très douteux. Ce serait en tout cas une correction sur un η.

Ligne 6. Θηβη ne peut se lire. Cf. n° 67131, *v.*, (A), l. 1.

Lignes 9-11. Cf. n° 67279, *v.*, l. 1-5.

Ligne 19. Restituée d'après le n° 67097, *v.*, (F), l. 29.

Ligne 22. Restituée d'après le n° 67097, *v.*, (B), l. 21 : il faudrait alors supposer que Dioscore a achevé son morceau en hexamètres dactyliques : cf. l'inverse au n° 67315.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40469.

67318. Poème en hexamètres homériques, œuvre de Dioscore : épithalame d'un certain Isaac (cf. n° 67179). — Long. o m. 118 mill., larg. o m. 256 mill. — Antinoé (?).

Écriture ordinaire de Dioscore, un peu plus cursive que celle du n° 67317.

Επιθαλαμιον μετα ακροστοιχιδος του νυμφιō
Ἴστασο, Καλλιοπη, και μελπεο, μητερ ἀοιδης,
σεμνον αει στιλβοντα γαμον ϖολυσωφρονος ευνης,
αγλαϊης συν ερωτι ϖεπληθοτα δ' ολβοσυνāων.
Κυπριδος ουκ' ενοησεν ἀεικεα δ' εργα τελεσσαι,
ἴστον αναστησαι φιλαμαρτου Τυνδαρεωνης.
Ωγυγιης γενεης ἱερον γενος εγγυθι Νειλου
λευσατε ϖως μεθεπουσιν ο νυμφιος ηδε κ/ νυμφη.
Ακλινεως κατεμαρψαν, εοικοτε Βελλεροφοντη,
μηνηι αμφιεπουσιν αγαλλομενην υμεναιοις,
[ϖ]υροφορου χαριεντας επ ανθεσιν αυλακας αιης.
Ρηϊδιως Διονυσον ενι στεφεεσσι κ/ Νειλον
ρυσαμενος ϖολυτεκνον αει Θεος εγγυαλιξοι
ουλομενης απανευθεν γαμον ϖροφερεστατον αλλω̄.
Τουνεκ αει ζωοιτε και αφθιτον ες χρονον ελθοις,
αφθονον ευνομιης ϖαναοιδιμον ηδος ἀειρας
τοσσατιης αρετης, αμ' αριζηλη σεο νυμφη.
[Ω]ριον, ου μετα δην, επι γουνασιν οψεαι υἱα,
νεκ[τα]ρος ηδυτερον, ϖεποθημενον εις εο καλλο[ς],

Ligne 1. L'acrostiche donne : *Ισακιω λαμπροτατω νυμφιω;* certaines lettres, par une singulière licence, sont représentées deux fois.

Ligne 5. Le sujet ne peut être que *γαμος* : cette union ne se terminera pas, comme celle d'Hélène, par une fuite sur un vaisseau (*ιστον αναστησαι*). Cette comparaison avec Hélène ornait déjà le poème n° 67179.

Ligne 6. Τυνδαρεωνη : la fille de Tyndare, Hélène.

Ligne 8. K/ = *και;* autre abréviation au vers 12.

Ligne 10. Μηνηι : les deux dernières lettres sont le résultat d'une correction; — « un mois tout égayé des Amours qui les environnent ».

Ligne 11. Πυροφορου : qui porte le blé. — Αυλαξ est quelquefois considéré comme un mot masculin : voir les exemples cités dans le *Thesaurus* d'Henri Estienne.

Ligne 14. Ουλομενης pris substantivement : un mariage exempt de désastres. Le début de la phrase est obscur.

Ligne 16. Ηδος : corrigé sur *.τον.*

Ligne 18. Ωριον : douteux. — Ου *μετα δην* : et non après une longue attente.

υμετερων καματων πανεπαξιον ολβιστηρα,
μητιν αερταζοντα πανϊκελον ϋμμι τοκευσι.
χ̄ *Ϊσακ ομβριμοθυμος εφευραο νυμφην αριστην* (*sic*).
χ/ *Φευγεο, βασκανιη, γαμον ιλαον. εκ Θεου τονδε.*
Ως χρῡσος χ[ρ]ῡσων ετυχε κ/ αργυρος αργυρον ευρεν.
α *Ϊ[σα]κιου χα[ρ]ιεντος αμυμονος εκ γενετηρος.*

Ligne 22. Les signes placés en marge rétablissent l'ordre des vers, nécessaire pour achever l'acrostiche. L'α du vers 25 doit avoir une signification analogue. Il faut rétablir ainsi la succession : 23, 25, 22, 24.

Ligne 23. Le vers commence par une véritable formule d'exorcisme, semblable à celles qu'on lit sur les amulettes, *φευγε μεμισωμενη, φευγε ποδαγρα*, etc... (cf. G. Schlumberger, dans *Revue des Études grecques*, V, 1892, p. 73 et seq.).

Ligne 24. Cf. n° 67179, l. 7. — Il faut évidemment lire *χρυσον*, mais le mss. suggère plutôt un *ω* ou un *α*. Les traits sur l'*υ* indiquent (à tort ici) l'allongement de la voyelle.

Ligne 25. Αμυμονος : *μυ* corrigé sur d'autres lettres effacées.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40470.

67319. **Liste des pâturages** (*βοσκήματα*) appartenant à Dioscore fils d'Apollôs (?) et dévastés par ses ennemis. Sur le sens du mot *βόσκημα*, cf. n°s 67097, *v.*, (A), l. 2; 67112, l. 11 et *suscr.*, etc. Comme nous possédons déjà une liste de même nature (n° 67143), écrite de la main de Dioscore, il est possible qu'il s'agisse ici encore de lui (quoique au verso son nom se lise avec celui de son grand-père Dioscore Psimanôbet). Les atteintes portées à sa propriété seraient alors la suite des mesures prises contre lui par le pagarque d'Antaiopolis en l'an 566 (n° 67002, I), et qui le forcèrent à fuir à Antinoé. Cette dévastation a consisté sans doute à faire paître des bestiaux étrangers (*βρωθέντα*) sur ces pâturages (cf. n° 67002, I, l. 14 : *τῷ τε βοηθῷ τῆς κώμης Φθλὰ καὶ τοῖς ταύτης ποιμέσι*). — Long. 0 m. 194 mill., larg. 0 m. 304 mill. — Aphroditô (?).

Cursive arrondie.

[† Υπ]ο[μν]ηστικ/ [τ]ων βοσκημάτων μō [τ]ων βρωθ[εν]τ/ παρα διαφόρων αν[θρ]ω̄π ως εξης ϋπο[τετ]αχ[τα]ι·

ο[υ] ————————

τόπ/ . με εξ υποβολῆς Πατερμōθιō απο ιδ ινδ/ [εως] ιε και αυτης υπο των περι Ηρακλειον και Ϊωαννην (Ενώχ above)

Ligne 1. Βρωθεντ[ων] : le *β* est corrigé sur une lettre indistincte.

[67319] τοπ/ Παςικοριō δ/ των αυτων πρωτ[ο]κωμ/ εξ ὑποβολη[s] των αυτων κεφαλαιωτων

τοπ/ Πιαζσαχω ομοι/ δ/ των αυτων

τοπ/ Νιλαμωνος και των αρōρ' Τασνεουτο[s] επι μεν της ιδ, δ/ Ϊωαννō Ταγουρε γεωρ εξ ὑποβō Αβρααμιō Βικτορος ποιμ/ τō και Σουλ

επι δε της ιε ινδ/, δ/ των [ει]ρημ[εν]ων πρ[ωτ]οκωμμ/ Ϊωαννō και Ηρακλειō

[τ]οπ/ Παλλος δ/ Πατερμōθιō κεφαλαι[τ]ω, εξ υποβολ/ Μουσ[α]ιō Καλλινι[κ]ō διακ/ και γεωρ[γō] απ ιδ/ ιε

τοπ/ Ϊσακ[ι]ō Βησκουιτος εν Νεπκη, δ/ Φοιβαμμωνος και Μη[ν]α, εξ ὑποβολης Ϊακκυβιō γεωργ/ απ ιδ ιν[δ/] επι δε της ιε / Βικλō τō

και Φωτ Μεγμε εξ ὑποβολ/ τō αυτō

τοπ/ Αστε[ρι]ō (?) πρωτ. . . . s απ[ο] τō [α]υτ/ τοπō Νεπκη, δ/ Φοιβαμμ[ω]νος και Μηνα ✗ ā ινδ/ αυτ/ κ/ .ια. . . . .

τοπ[/ Κ]υρι[α]κō [του διακειμεν]ō εν [τω α]υτ/ [Ν]ε[π]κη δ/ Φοιβ[α]μμ[ωνο]s κ[αι] Μηνα απ ιδ εως ā / [α]υτ/

[το]π/ Ωριωνος Ευλογιō

τοπ/ τō υἱου Ταυζαλεκ

και το η[μι]συ τō γ[ε]ωργιō Απα Σενουθου

τοπ/ Εξακτορο[s], δ/ των απο πρωτοκωμμ/ των περι Ηρακλειον και Ϊωαννην, εξ ὑποβō Μηνας αδελφō μō

τοπ/ Πια. ωνεν δ/ τō [υ]ἱō Πλασαιχ του λεγομ [Γ]εωργιō

τοπ/ Ταθεουανε [δ/] Ψαυ ὑποδεκτ/

τοπ/ Παμουθō επι ā ινδ/ μεν δ/ Φοιβαμμων[os] επι δε της ιδ / ιε [δ/ τω]ν αγροφυλακων

τοπ/ Καρκαρō δ/ Βικτορος Ταχυμιας ποιμ/ απο ιδ ινδ/ εως της παρουσης ā ινδ/ και αυτης

τοπ/ Απα Ονοφριō δ/ τō υἱō Μαρθα απο Φθλα, [επ]ι μεν ιε ινδ/ μονη[s]

τοπ/ Παπκουκ δ/ των υἱων Πκασω απ ιγ ινδ/ εως ā ινδ/ και αυτης

του εμō οργανō δ/ Παπσααριου Μακαριō και Ποσιμ επι ιδ ινδ/ μονης

Ligne 4. Πασικοριου : cf. n° 67112, *suscr.* — Των αυτων : Herakleios et Jean. Un prôtocômète Herakleios est en effet cité au n° 67055, *r.*, II, l. 16.

Ligne 6. Τασνεουτος : l'α paraît être une correction sur un ο.

Ligne 7. Elle commence notablement plus loin vers la droite que les autres lignes.

Ligne 9. Νεπκη : cf. le κληρος Νεμπκητος du n° 67107, l. 10, et le Νεμπσε de *P. Lond.*, IV, *Index* 4 (*b*).

Ligne 10. Ajoutée postérieurement, et commençant au milieu de la page.

Ligne 16. Απο est certain, et non αυτ/.

Ligne 20. Au-dessus de cette ligne a été ajoutée une autre ligne, complètement effacée.

των αρ̄ων Πιριώ[ν]ος ἐξ απηλ̣ς χώμ̣ς δ/ του υἱου Μαρθα επι ιε ινδ/ μονης [67319]
[το]π̣ς Ευηθιᾱ και Ωρ[ιωνος(?)...

Le papyrus est brisé.

Au verso, longue suscription, presque entièrement effacée. On lit encore le premier mot : + *γνασ̣ς κ̣[...*, et les derniers : *Διοσ]κορ̣ῡ Ψιμα[νω]ξ̣ετ δι/ Διο[σκορ̄ (?)]*.

Ligne 24. Ἐξ *απηλιωτου χωματος* : le *λ̣ς* de *απηλ̣ς* est d'ailleurs extrêmement douteux.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40468 *a*.

67320. **Ordre** du *praeses* de Thébaïde inférieure, Thomas, relatif à l'annone de la garnison d'Antaiopolis, pour la cinquième indiction. — Long. o m. 290 mill., larg. o m. 674 mill. — Antinoé.

Date : décembre 541 (?). J'ai indiqué dans mon *Organis. milit. de l'Égypte byz.*, p. 144, que la ville d'Antaiopolis eut un seul *ἀριθμός* pour garnison jusqu'aux environs de l'an 540. La cinquième indiction, ici, serait donc l'an 541/542 au plus tard, puisqu'il est encore question d'un unique *ἀριθμός*. La date de 526/527 est peu vraisemblable. L'indiction employée ici est celle de Constantinople (cf. n° 67321, l. 9), commençant le 1er septembre. La deuxième *τετράμηνος* débute donc en janvier, et l'ordonnancement de cette dépense a dû se faire à la fin de l'année précédente.

Même écriture que les nos 67030, 67280 et 67281.

[Φλ̣ς Μηνᾶς Ιουστινιανὸς Δημοσθένης] Ιωάνν[η]ς Θωμ[ᾶς ο] λαμπρ̣ τριθ' νοταρ̣ῖ̣ ϖραιτω[ρ]ιαν̣ τ̄ο̄ Θει/ ϖαλ/ και [αρ]χ̣ς της Θ[ηθ'] επαρχ̣ς

[Φλ̣ς ./. ./. ./. . υιος . ./. ./. ./., ο καθωσιωμενος ακτο]υάριος των γ[ε]ν̣ναιοτατων στρα[τ]ιω̃[τ]ων των απο τ̄ο̄ αριθμ̄ο̄ Ανταίο̄, δι οικείας αναφορᾶ[ς ε]δίδαξεν [τ]ο δικαστήριον χρηναι
[ϖαρασχεθηναι τα τοις στρατιώταις αφωρισ]μενα σιτηρ[ε̃]σια ὑπερ της δε[υτ]ερ[α]ς εξαμην̄ο̄ της ϖαρουσης ϖεμπτης επιν[ε]μήσ̣εως. Ειτα η ταξις εξητησεν ϖρος ὑμας

Ligne 1. Ο *λαμπρ(οτατος) τριθ(ουνος) νοταρ(ιων) ϖραιτωριαν(ων) το(υ) Θει(ου) ϖαλ(ατιου), και αρχ(ων) της Θηθ(αίων) επαρχ(ίας)*. Aucune trace d'écriture après ce dernier mot. — D'après ce titre ce *praeses* était *comte;* une communication de M. Bell me permet de restituer le nom au complet d'après *P. Lond.*, 1679. Le *Θωμας κομης* du n° 67169bis, l. 6 (tome III, p. 3) est-il le même personnage? Une fois de plus le dernier nom serait donc l'usuel, en cas de « polyonymie ». La date proposée plus haut se trouverait jusqu'à un certain point confirmée, puisque le n° 67169, daté de l'an 569, mentionne le fils et le petit-fils du comte Thomas.

Ligne 2. Si la restitution de la ligne 6 est justifiée, la lacune des lignes 2-5 devait contenir un peu plus de quarante lettres (44 à 45). Les restitutions proposées ici

[67320] [ταυτα απαιτησαι τε και διαδουναι αυτοις] αχρι κομι[δ]ῆς τō ευτυχεστατ[ō] ϖροδηληγατō της αυτης ϖεμπτης ἰνδικτιον[ο]ς. Θελησατε τοίνυν, δεχομενοι τοδε τō

[δικαστικὸν ϖρόσταγμα, διαδιδο]ναι τα αυτα [σι]τηρέσια [επ]ι τον ϖρ[ο]ειρημενον ανδρα, κατα την ὑποτεταγμενην γνῶσιν [κι]νδύνω της αυτης τάξεως, ειδότες ως

[ει κατα τι ραθυμία τις ϖαρακολουθηση, ουκ εκτος εσεσθε δικαστικ]ῆ[ς] κινή[σεως· δια γαρ] τ[ο]ῦτο εκ ταξεως α[π]εσταλ[τα]ι ☧ [L]*egi* ☧

Legi

\+

(B) ☧ Χρη εκ της ὑμετερας κώμης το ὑποτεταγμενον μέτρον
σιτου αρταβῶν διακοσιων τριων, οινοκρέων
ωκτακισχειλιων επτακοσίων ϖεντηκοντα, ὑπερ της
δευτέρας τετραμήνō της ϖαρ[ο]υσης ϖεμπτης επινεμησ(εως),
απαιτηθηναι και ϖαρασχεθηναι τοις γενναιοτατοις
στρατιώταις αριθμō Ανταιō απροκρίτως, αχρι κομιδῆς
τοῦ ευτυχεστατō ϖροδηληγατō της αυτης ϖεμπτης
ἰνδ/. Δηλαδὴ της καταβολ/ γιγνομ(ε)/ τα[ς] φορμαρ/
κομιζ//

Σιτō εν χρ/ κατα μō μ΄ του νō α΄ ⳨ σγ //

ne visant qu'à rétablir le sens, je n'ai pas tenu compte de cette indication, qui d'ailleurs n'est pas certaine. — Sur l'*actuarius* ou *optio*, cf. J. Maspero, *op. cit.*, p. 105.

Ligne 4. Το ϖροδηληγατον : c'est la *delegatio* — ou plutôt la *prædelegatio* — du préfet du prétoire, indiquant, entre autres impôts, le montant de l'annone militaire : cf. M. Gelzer, *Byzant. Verwaltung Aegyptens*, p. 39-41. — Τō, à la fin de la ligne : pour το.

Ligne 6. Restitution d'après le numéro suivant, l. 11. — Après τουτο, espace blanc, équivalant à onze lettres environ.

Ligne 7. Au-dessous du second *Legi*, le même signe (un R barré) qu'on voit aux n°s 67030 et 67280; mais ici il a presque entièrement disparu dans une lacune. — Ici, la lecture *Legi* est assurée (cf. n° 67321, (A), l. 12).

(B) *Ligne 4.* Τετραμηνου : *sic.* Dans le texte A, l. 3, on lit εξαμηνου, qui est certainement une erreur.

Ligne 8. Της καταβολ(ης) γιγνομε(νης) τας φορμαρ(ίας) κομιζ(εσθε) : ces φορμαριαι ou quittances sont celles dont les n°s 67050, 67051 et 67137 nous ont conservé des spécimens.

Ligne 10. Εν χρ(υσω), κατα μο(διους) μ΄ του νο(μισματος) α΄ : l'*adaeratio* se fait à 40 *modii* pour un *nomisma*.

οιν[οχρ]έου ⅋ϛ ,ηψ[ν] // [67320]
εξ/ εν χ[ρ/ κ]ατα ⅋ϛ σ του ν̂ α ⅋ϛ ,ε

Ligne 11. Le signe ⅋ϛ représente évidemment une mesure de capacité; mais le nom n'en est jamais donné en clair dans nos textes (cf. n° 67050 etc...); ils font suivre immédiatement d'un chiffre le mot οινοχρεου. Peut-être faut-il lire αγϛ=αγγεια, ou λ[ιτραι].

Ligne 12. Εξ (ων).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40471.

67321. Ordre du *praeses* de Thébaïde inférieure Jacques, relatif à l'annone des *Numides Justiniens* de la garnison d'Hermopolis. — Long. 0 m. 306 mill., larg. 0 m. 820 mill. — Antinoé.

Date : 548 ou 563. — La réorganisation militaire de la Thébaïde, dont il est question l. 3, doit, en effet, avoir suivi la réforme administrative de 539 (Édit XIII). La date de 548 (ind. XII) est la plus probable, parce que cette allusion aux réformes paraît indiquer qu'elles étaient encore récentes quand le papyrus fut écrit.

Cursive très soignée (analogue à celle du n° 67320). — Un papyrus de contenu analogue fait partie des collections du British Museum; M. H. I. Bell a eu l'obligeance de compléter ma copie d'après le manuscrit de Londres, et j'ai marqué ici d'un astérisque les restitutions obtenues par lui au moyen de cette collation.

(A) [† Φλαυϊος] Θεόδωρος Μηνᾶς Ϊουλιανὸ[ς] Ϊακκῶβος ο μεγαλοπρ̄ε/ κομ̄ε και αρχϛ της Θηβ' επαρχϛ το ϛ''

[Πασας, Θεου ηγο]υμενου, τας [υφ]ηλιω πολεις ϊθυνων βασιλευς ο κρατ[ισ]τος οπλοις και στρατιωτικοῖς καταλόγοις εις παράταξιν παρεσκευασμενοις τη των τακτικῶν [ε]μπειρία,

]τεχνον
*[μετα της τ]ων νομων *τα[ξε]ως τιχειζει χαρακτηριζει τουτο το νυν *[φ]οιτησαν) ευτυχημα τω Θηβαιων εθνει. Θεσπισαι γαρ ευτυχῶς κατηξιωσεν δια θειου πραγματικοῦ τύπου

(A) *Ligne 1.* Le titre de κομης και αρχων της Θηβαιων επαρχειας se retrouve aux nos 67030, 67281, et le même *praeses*, Flavius Théodoros Ménas Joulianos Jacobos, nous est déjà connu par le n° 67030. A la fin de la ligne, le chiffre ϛ n'est pas absolument sûr, mais il est très probable. Si l'an 6 correspond à la douzième indiction, le papyrus 67030, qui est de la dixième, sera daté de l'an 4 : et en effet, l. 1, on peut y lire το δ/. Il semble donc que ces dates signifient seulement «la quatrième, la sixième année de son gouvernement». La magistrature était peut-être annuelle, mais immédiatement renouvelable.

Ligne 2. La restitution du début est entièrement hypothétique.

Ligne 3. Lire τειχιζει. — Το νυν φοιτησαν : le tour de la Thébaïde est récemment

[67321] *[ενιδρυσθαι τ]η Ερμουπολι[τω]ν πολει αριθμον των ευκαθοσιωτῶν Νουμιδων Ἰουστινιανῶν, ανδρων πεντακοσιων οκτω, προς παραφυλακὴν της Θηβαιων επαρχειας και

[προς εκδι]ωξιν πασης β[α]ρβαρικῆς [επ]ιδρομῆς, και σίτησεις αὐ[τ]οις χορηγεισθαι προσεταξεν. Την γαρ τοιαυτην αγαθὴν και προνοητικὴν διοίκησιν περατι π[α]ραδουναι

[προστετακτα]ι ο ενδοξοτατ[ος] κομες Πλουτῖνος, ανὴρ τη ευσεβει τα[υτη] πολιτια χρησιμος γεγονως, και εν τοις κοινοῖς πραγμασιν ευδόκιμος φανεις, ως και μεμαρτυρη[τα]ι

*[παρα της κρα]τουσης τυχη[ς κ]αι της υψηλοτατης καθέδρας, οστ[ις ε]κ προοιμίων της αυτου αξίεως εδειξεν το *[φυ]σει προσὸν τη αὐτου ενδοξοτητι πραον το λυ[σι]τελοῦν

[. ./. ./. ./. .|.]κοπων. Θ[ελησ]ατε τοινυν, τουτο το δικ[ασ]τικὸν πρό[σταγ]μα δεχ[ο]με[νο]ι, χορηγησαι τοις προδηλωθεισιν ευκ[αθ]οσιωτοις Νουμιδοις Ιουστινιανοις, δια Βηρύλλα

*[του καθωσιω]μενῡ αυτω[ν ο]πτίονος, εις ανδρας πεντακοσιους [οκτ]ω τε[ο]υσιν, υπερ μηνος σεπτεμβριου και οκτωμβρ[ιο]υ και νοεμβριου και δεκεμβριου της παρουσης

[δωδεκατης] επινεμ[ησε]ως, ακολ[ουθ]ως τη υποτ[ετ]αγμενη γν[ωσ]ει, ειδοτες ως ει κατα τι ραθυμια τις παρακολουθ[ησ]η, ουκ' εκτος εσεσθε δικαστικης κινησεως·

*[δια γαρ τουτ]ο [εκ τα]ξεως [α]πεσ[τ]αλτα[ι] ✝ Legi

arrivé. Ce passage est bien caractéristique de la politique militaire du VIe siècle : *toutes* les villes de l'empire, situées à l'intérieur ou aux frontières, devraient avoir leur garnison.

Ligne 4. Sur les Numides Justiniens d'Hermopolis et leurs rapports avec Aphroditô, cf. encore mon *Organisation militaire*, p. 144-145. — Ευκαθοσιωτος : mot déjà connu dans le sens de « consacré » (exemples cités dans le *Thesaurus* d'H. Estienne; ici, c'est une simple variante du terme habituel καθωσιωμενος).

Ligne 6. Ploutinos a été chargé d'installer à Hermopolis le corps des Numides. Il dut le faire en qualité de *tribun* de cet αριθμος. Le tribun avait souvent la dignité de *comte* (marquée par l'épithète λαμπροτατος). Cf. le κομιτοτριβουνος de P. Oxyr. I, 128, l. 15. — Πολιτ⟨ε⟩ια est ici « la pagarchie d'Hermopolis ou d'Antinoopolis », où notre homme écrit. Sur πολιτεια = *nome* ou *canton*, cf. P. Flor. 75, l. 9; P. Lips. 62, I, 6.

Ligne 7. Η υψηλοτατη καθεδρα : c'est la préfecture du prétoire, de même que η κρατουσα τυχη désigne l'empereur.

Ligne 8. Lire Νουμιδαις.

Ligne 9. L'annone est réquisitionnée de quatre en quatre mois (τετραμηνον) : cf. n°s 67058, II, l. 2-4, et 67321 B, l. 4.

Ligne 11. Ici encore, un espace vide après τουτο.

[L]egi [67321]

+

[Το]ις απο κω[μης Αφροδιτ]ης τοῦ [Αν]ται[οπο]λιτου ☩

(B) ☩ Χρη εκ της υμετερας κωμης το υποτεταγμ̄ς μετρον απαιτηθηναι και παρασχεθηναι τοις γενναιοτ̣τ̣ς Νουμιδοις Ἰουστινιανοις, δια Βηρυλλα του καθοσιωμ̄ς αυτων οπτι/, ὑπερ μηνος σεπτεμβριοῦ και οκτωμβριοῦ και νοεμβριοῦ και δεκεμβριοῦ της παρου[σης] δωδεκατης επινεμησεως απρο̣κριτως, αχρι κομιδης του ευτυχ[εστατ]ου προδηλητατο̣ῦ τ̣ης αυτης δωδεκατης ἰν̄δ̄. Δηλαδὴ της καταβολ[ῆ]ς γιγνομ̄ς τας φορμαρ/ κομιζ/

Σιτō	m̄ σμγ γ′	[οι]νοκρ/ς ,β ☩ ις
	ου	
τω οπτι/	σιτ̣ō m̄ σκ	οινοκρ/ς ,βχνα
τω αυτ̣ς ☩ δηπ̣ς	σιτō m̄ ζ	οινο[κρ/]ς ϖη
τω δημοσιω	σιτō m̄ ϊ̈ς γ′	οινοκρ/ς ροζ

Ligne 12. On lit d'abord [.]ελι; mais la comparaison avec le n° 67320 me fait admettre *legi*. De même au n° 67030, l. 6, il faut sans doute lire *legi* une seconde fois au lieu de κελς. La première lettre a tout à fait la forme d'un κ, mais j'ai rencontré cette forme de *l* latin dans d'autres papyrus de Kôm-Ichgâou.

(B) *Ligne 7.* Σιτου *mo*(διους) σμγ γ′ (243 1/3), οινοκρεου (αγγεια?) ,β ☩ ις (2916). — On a vu plus haut (t. II, p. 26) que l'artabe valait à cette époque trois *modii*. Les fournitures en blé (et en vin) sont donc ici presque exactement le tiers de ce qu'elles sont dans le papyrus précédent. Les contributions militaires d'Aphroditô étaient donc attribuées pour un quart à la garnison d'Hermopolis et pour trois quarts à celle d'Antaiou.

Ligne 10. Τω αυτω υπερ δηπ(ουτάτου); le *deputatus* est l'armurier du bataillon : cf. Nov. 85, 1 : ουδε τους εν τοις αριθμοις συγκαταλέγομενους οπλοποιους, ους και δεπουτατους καλουσι, τους παρα του δημοσιου κομιζομενους σιτησεις, συγχωρουμεν εργαζεσθαι η τινι ϖιπρασκειν οπλα.

Bibl. : Papyrus appartenant au Musée d'Alexandrie et dont M. Breccia, conservateur, a bien voulu m'autoriser à prendre copie (Inv. P. 325; don de M. Adolphe Cattaoui). Inséré ici pour compléter la publication du trésor d'Aphroditô.

67322. Lettre de Jean (pagarque d'Antaiopolis?) à un prôtocômète d'Aphroditô. — Long. 0 m. 181 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Antaiopolis (?).

Cursive penchée.

[67322] π/

† Μα την κεφαλην του Χριστο, εαν μη παραδοσης τους γεωργους προς [την] γνωσιν Μακαριω τω ποιμενι, οδεις παρεχει ταυτα ει μη η σ[η] αδ[ε]λφ[οτης]. Θεος γαρ οιδεν, φανη ολιγωρησεν ο λαμπροτατος κυριος Μηνας [περι] του ποιμενος ελθοτος και ειποτος αυτω, και την [α]γ[α]νακ[τη]σι[ν] σκε[υαζει] ηνπερ ως ο Θεος οιδεν οκνω πιστευσαι. Πεισω γαρ εμαυτον οτ[ι . . .] ουκ ανεχεται πραγμα λυπουντα [υ]μας η ζημιουντα ποιησαι [. . . .] χαρ[ι]σαι (?) ουν και ε. . αυτω κ[α]ι . μι . . . μασι και παραδος τους γεωργο[υς] προς την γνωσιν την πεμφθεισαν σοι παρ εμο ινα απαλλ[αχθης] της θλιψεως ταυτης. Τον δε κοινον αδελφον Απολλον δια [τον] Θεον παραυτα πεμψατε μοι μετα των προσωπων †

Suscription au verso (en deux lignes) :

[† Ε]πιδ/ τ[ω] . . . . . αδ[ελ]φ[ι] (place du sceau ?) Διοσκορω [Α]π[ο]λλω[τι πρωτ]οκ/

+ Ιωαν[νης]

Ligne 1. Lire παραδ(ω)σης ; de même, l. 3 : (ω)λιγωρησεν.

Ligne 2. Cf. n° 67328, p. I, l. 12 : παραστασις των επιζητουμενων προσωπων, faite par un ποιμην. — Peut-être faut-il donner à παρεχειν le sens français « payer » : personne d'autre que toi ne sera puni de cette négligence (?).

Ligne 3. Ce Ménas est sans doute le pagarque du n° 67002, p. I, l. 6.

Ligne 4. Ελθο⟨ν⟩τος, ειπο⟨ν⟩τος. — Αγανακτησιν est très douteux ; σκευαζει également. Le pagarque Ménas pardonnerait un premier retard, mais il ne faut plus de délai.

Ligne 5. Lire πειθω.

Ligne 6. Lire λυπουν et ζημιουν.

Ligne 9. Lire Απολλων.

Suscription. Cf. n° 67082, *susc.*, *v*. Un Jean, pagarque, apparaît au n° 67325, III^{b}, l. 11.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40472.

67323. Lettre adressée à Apollôs, prôtocômète d'Aphroditô, par le *numerarius* Psaios, employé dans les bureaux du *praeses* (?). — Long. o m. 337 mill., larg. o m. 228 mill. — Antinoé (?).

Cursive droite, assez élégante. — Le bord droit manque : onze lettres en moyenne par ligne doivent avoir disparu, si le papyrus avait la largeur normale de 30 à 31 cent.

π/

[† Ο] δεσποτης μου ο ενδοξοτατος κομες Αμμωνιο[ς ουκ ημελησε] δια Θεον της συστ[α]σεως της ὑμων κωμης. Ελαλησε[. . .

Ligne 1. Le comte Ammônios apparaît déjà aux n°s 67062, 67138 et 67139. Son titre et le rôle qu'il joue ici semblent prouver qu'il était κομης και αρχων, c'est-à-dire *praeses* de Thébaïde inférieure (cf. n° 67321, note 1).

[67323]

ζητησαι την καταστασιν της αυτης κωμης, και πρ[οσεταξε τουτο] γραφηναι πασι τοις απο της κωμης και τοις εξπελλε[υταις δια τε] την σην θαυμασιοτητα και Σενουθιν Απολλωτος και [τους αλλους] πρωτοκωμητας της αυτης κωμης, και βουλομενο[υς, υμας μεντοι] και τους αλλους, λεγω δη Βοττον και τον υἱον αυτου και το[υς περι αυτον (?)], αποστηναι και σχολασαι εαυτοις, φρο[ν]τιζοντας τω [ιδιω πραγματι]. Και τα τοιαυτα γραμματα απεστειλα δια του γραμματηφ[ορου . . . τη ση αδελφοτητι. Ταυτα ουν λαβουσα, παρασκευαση το[. . . συναξαι τους απο της κωμης και επιδουναι αυτοις κα[ι. . . εξπελλευτων δουναι αυτω τα γραμματα τα προς αυτους κ[. . . εις την πολιν και φερει αυτους ανω καθϊστωντας· υμ[εις δε μετα (?)] των εξπελλευτων καθ' εαυτους ποιησατε την χρει[αν την περι (?)] την καταστασιν, αλλα μη αποστρεψης τ[α π]ραγμ[ατα. . . παρα του ειρημενου μου δεσποτου του κομιτος και Θ[. . . αλλα παντως ακολουθησον τη προσταξει. Τον δ[ε Διοσκορον] Ψιμανωβετ παραυτα εκπεμψατε ενταυ[θα . . . .] . . . . υ του ενδ[ο]ξοτατου κομ[ιτο]ς [☧]

Suscription au verso :

[☧ Επιδ/] τω [α]δελφω (dessin? très effacé) Απολλωτι πρωτ[ο]κ[ω]μ/ π/ Ψαϊου ν[ουμερ/]

Ligne 3. Καταστασις indique-t-il ici la condition du village en matière d'impôt, c'est-à-dire le nombre des contribuables et leur solvabilité? Cf. peut-être P. Lond. IV, 1597, note 3. — Προσεταξε : restitué d'après la ligne 17. Allusion à un ordre envoyé par le *praeses* aux απο κωμης au sujet des impôts : ordre du même type que ceux qui ont été publiés plus haut (n°s 67030, 67280, 67320 et 67321).

Ligne 4. Οι απο της κωμης désigne donc non seulement les dignitaires mais l'ensemble des habitants.

Ligne 6. Le sens me paraît être : « même s'ils veulent . . . s'en désintéresser et ne s'occuper que de leurs propres affaires ».

Ligne 7. Bottos est en effet l'un des prôtocômètes, lui aussi (cf. n° 67052, l. 8).

Ligne 11. Επιδουναι αυτοις (τα γραμματα).

Ligne 13. Φερει : dans le sens de « il conduira ».

Ligne 17. Est-ce Dioscore (fils de?) Psimanôbet? Cf. les *indices* des tomes I et II.

Suscription. Un Ψαιος νουμεραριος est connu par le n° 67058, II, l. 5, et III, l. 14, 20.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40473.

67324. Fin du testament d'Aurélios Pankab, fils de Panouphis. — Long. 0 m. 277 mill., larg. 0 m. 313 mill. — Probablement Aphroditô.

Cursive penchée.

[67324] .....

των εμων πραγματων [...

δεδοχθαι. Βουλομαι δε και τοτο, ως ει συμβαιη τη ραθυμ[ια τας κληρ°/ μου]
θυγατερας ουσας μη καταβ[λ]ει[ν] ευ[γνω]μονως, η τους κληρονομος αυτων,
την προορισθεισαν παρ εμο προσφ[ο]ραν τω αγιω μοναστηριω σιτου τε και
οιν[ο]

5 τ[..]χ[..]τ[ο] τρυγηθεντος, κελευω τον ευλαβεστατον πρεσβυτερον το αυτο
μοναστηριο και τους εν αυτω μοναζοντας απαιτησαι τατας εκοντας και ακοντας
δια παντος, προς τω ακαταγνωστως προβηναι τα της αγιας προσφορας εις αε[ι]
τους αποθανοντας προσδοκειν. Αυτη δε η διαθηκη απεστω πας φθονος και
[δο]λος πονηρος, ηνπερ βουλομαι απανταχο κρατειν και κυριευειν, ηνπερ

10 δι[αθ]ηκην υπεγορευσα (sic) και παρεσκευ[α]σα ατην γραφηναι κ̣ υπογρα-
φ[ηναι δ]ι[α τ]ων

εξης υπογραφοντων μαρτυρων επτα τον αριθμον, ουσπερ μαρτυρας προσ
εκαλεσαμην, κ̣ παρανεγνων αυτοις την δυναμιν της διαθηκης και πεπει[α]
κατα τους ν[ομους] υπογραψαι. Οι δε λοιποι παντες απόκληροι εσονται, δια το
ουτως μοι ορθως και δικαιως δεδοχθαι. Η διαθηκη κυρια εσται και

15 βεβαια δισση γραφ/ς ομοτυπος εφ υπογραφης εμης και επερωτη επι τουτοι[ς]
πασι ωμολογησα ☩ ☩ ☩ Αυρηλιος Πα[ν]χαβ Πανοφιο ο προκ/ εθεμην
ταυτην

την διαθηκην πεπισμενος ε[πι] πασει τοις ενγεγραμμενοις ως
και υπεγραψα ιδια μ[ο]υ χειρι ☩ Ψενθαησις Ολλοτος πρεσβ/ μαρτυρω τη
διαθηκη

ακουσας παρα του Θεμενου ☩ Αυρηλιος Βικτωρ Συρο μαρτυρω τη διαθηκη
ακουσας παρα τω Θεμενω

20 [☩ Αυρ]ηλ[ιο]ς Αβραάμιο[ς .... μ]αρ[τυρ]ω τη δ[ιαθη]κη ακοσας παρα τω
Θεμε[ν]ου ☩ Αυρηλιος Κ[..]..

Ligne 4. Les deux testaments publiés sous les nos 67150 et 67312, surtout le second, réservent des legs importants aux couvents. La seule clause conservée de celui-ci est encore une fondation en faveur d'un monastère. Dans la requête 67003, il est question d'une aroure léguée au couvent de Pharaous par une veuve. Il semble que tout testament quelque peu important contenait alors une disposition de cette nature, ce qui explique le nombre et la prospérité des monastères en Égypte.

Ligne 6. Ταυτας : pour ταυτα.

Ligne 7. Il manque évidemment quelques mots à la fin de la ligne.

Ligne 8. Lire απο ταυτης της διαθηκης.

Ligne 12. Après πεπεικα il y a place pour αυτους, mais dans la marge seulement; le mot, dont il ne reste pas trace, avait sans doute été passé.

Ligne 16. M. Bell me signale dans P. Lond. IV, 1419, 995, un Πανσαπ.

Au verso, inventaire d'objets mobiliers (ⲣⲛⲱⲥⲓⲥ ⲛ̄ⲛⲓⲥⲕⲉⲩⲏ), en langue copte. Je signalerai seulement deux rubriques intéressant la philologie grecque : « un petit vase à parfums », ⲙⲟⲩⲣⲟⲑⲏⲥⲏ (*μυροθήκη*) ⲕⲟⲩⲓ ⲟⲩⲉⲓⲉⲓ, et un autre vase ou coffret : ⲑⲏⲥⲏ (*θήκη*) ⲟⲩⲉⲓⲉⲓ. [67324]

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40474.

67325. Livre de comptes. Cahier composé de huit feuillets reliés ensemble par une ficelle. — Longueur moyenne de chaque feuillet o m. 300 mill., larg. o m. 150 mill. (sauf les feuillets 5 et 6 qui sont coupés et sont réduits à leurs marges). — Aphroditô.

Date : après 585 (voir fol. IV[a]).

L'écriture des comptes paraît être celle de Dioscore; les quittances d'impôts sont de plusieurs autres mains.

Ce papyrus est (avec le n° 67111) le plus récent de ceux qui portent date dans la collection de Kôm-Ichgâou. Il nous introduit dans une époque peu connue de l'histoire d'Aphroditô. Presque tous les personnages qui y sont cités (sauf Dioscore fils d'Apollôs, le « poète » et Sérênos le pagarque) sont pour nous des nouveaux venus; fait qui contribue déjà à rendre difficile l'interprétation. En outre, les huit feuillets dont se compose le cahier contiennent des documents de nature très variée :

1° Des comptes relatifs à l'administration d'un domaine agricole;
2° Des quittances d'impôts (*ἐμβολή, δημόσια, ναῦλα*) payés par un certain Kornelios, fils de Philantinoos;
3° Des quittances analogues, délivrées à Dioscore;
4° Un acte de location de terrain. Le terrain appartient à une veuve, fille de *Ἰωάννης Κορνηλίου* (cf. n° 67283, III, l. 24).

Ces documents appartiennent enfin à des dates assez espacées les unes des autres, et ils se suivent dans un certain désordre chronologique. Le contrat de location est de l'an 585, et ailleurs il est question d'Apollôs fils de Dioscore mort vers 542 (fol. VIII[b]; sur cette date, cf. n° 67286, *introd.*). Je ne peux donc déterminer pour le moment à qui appartint ce cahier, ni ce qu'il signifie exactement.

Je me bornerai à signaler ici un détail important. L'un des *ἐντάγια* (fol. III[b], l. 7) se termine par cette formule insolite : *Ὁ ἐνδοξότατος Ἰωάννης πάγαρχος δι' ἐμοῦ Δαμιανοῦ νοταρίου· ἐξέδωκα τὸ ἐντάγιον τοῦ διμοίρου μέρους ὡς προκεῖται*[1]. Plus bas, un autre pagarque, Sérênos, donne quittance pour le reste : *κατὰ τὸ γ' μέρος*. Toujours sur la même page, les mêmes pagarques ont encore fait une autre fois apposer leur

[1] Je ne pense pas qu'il y ait lieu de faire un rapprochement avec l'obscur *διμοιρόμερος τῶν χρυσικῶν δημοσίων* de P. Lond. IV, 1380 : car l'expression correcte paraît être plutôt celle qu'on lira plus loin : *πάγαρχος τοῦ διμοίρου μέρους Ἀνταίου*. Elle semble marquer le début de la réorganisation qui transforma Aphroditô en une pagarchie séparée : l'administration byzantine montre là sa tendance à créer des circonscriptions de plus en plus petites.

[67325] signature, mais avec une variante intéressante : Jean s'intitule maintenant (l. 11) *πάγαρχος τοῦ διμοίρου μέρους Ἀνταίου*, et Sérênos *πάγαρχος τοῦ τρίτου μέρους*. La même formule paraît encore au folio VIII^{a}, l. 22. L'existence de deux pagarques à Antaiopolis était déjà connue (cf. tome I, n° 67068, l. 10; et surtout les deux papyrus de Londres cités par H. I. Bell dans le *Journ. of Hell. Stud.*, XXVIII, p. 105, et l'*Archiv für Pap.*, VI, p. 111); mais les titres «pagarque d'un tiers» et «pagarque des deux tiers d'Antaiou» sont nouveaux. L'explication la plus naturelle est d'appliquer ces expressions à une division territoriale de la pagarchie. C'est ainsi que le nome Héracléopolite était partagé en *σκέλη* : *παγάρχ(ῳ) τοῦ βορρ(ινοῦ) σκέλους ταύτης τῆς πολ(ι)τ(είας)* (B. G. U. 304, 3; VIIe siècle), et aussi le nome Hermopolite (P. Lond. IV, 1461, 14 : *νοτινοῦ σκέλου(ς) Ἑρμουπόλ(εως)* : vers l'an 709). Les contribuables cités dans notre papyrus avaient peut-être des propriétés dispersées dans tout le nome Antaiopolite, ce qui explique l'intervention simultanée des deux pagarques.

Fol. I. Recto.

☧ Λο^{γϛ} σι[τϛ δ]εχ^{θ} π/ Απα Ṭạṭị[ανō . . . .]ị/
⸓ γẹ[νη]μ̣ϛ η ″ ιν^{δ} ϖ/ διạφ/ τοπϛ
ουτ ———————
ϖ/ τō ευλ̣[α]βϛ α[πα] Πωα τō^{π} Σ[ō]λ̣ ⸓ εκφ/ της ꞇ [ιν^{δ}]·
σι/ ○̄ κε Χ̄○ ιη
απ^{o} τō^{π} Νεμ[κ]ητος εξ̄ υπ̣ο̣β̣ο̣$^{λ[ϛ]}$ Φοιβϛ τō γε[ωρ/]
απα̣ [Π]ωα̂ — σι/ ○̄ ρμε
απ^{o} τοπϛ Π̣κλὴχ ⸓ εκφ/ — σι/ ○̄ ϊθ συν ν̣α̣[υλ/(?)]
[απ]^{o} τοπϛ Σατιβōs εις [τ]ο ο̣ρ/ — σι/ ○̄ η
γ̣υ̣[υ]κ/ ϊφ/ ς Χ̄○ — σι/ ○̄ ϊα ϛ Χ̄○ ị[. .]
ϛ σπερμαβ^{o}ϛ — σι/ ○̄ κγ

Fol. I. Recto. — *Ligne* 1. *Λογ(ος) σιτ(ου) δεχθ(εντος) παρα.*

Ligne 2. *(Υπερ) γενημ(ατων) η' ινδ(ικτιονος) π(αρα) διαφ(ορων) τοπ(ων), ουτ(ως).*

Ligne 4. Τō^{π} = *τοπου*. — Σōλ : très douteux; la petite barre horizontale révèle l'existence d'un *ο*, mais cet *ο* était peut-être à la fin et non au milieu du mot. — *(Υπερ) εκφ(οριων) της (αυτης) ινδ(ικτιονος).*

Ligne 5. Sur Χ̄○ = *κριθης αρταβαι*, cf. n° 67138, commentaire.

Ligne 6. C'est le même *τοπος* appelé ailleurs *Νεμπκητος* ou *Νεπκητος* : cf. n° 67319, l. 9.

Ligne 9. *Εις το ορ(ος).*

Ligne 10. *Γνυκ/* pour *κνηκ(ου)*. Lecture douteuse; mais cf. fol. II^{a}, l. 3. Cette plante (le *cnicus* de Pline : *Hist. nat.*, XXI, 53) est le *carthame* actuel. Pline signale précisément son abondance en Égypte. — Le chiffre qui devrait suivre Χ̄○ a été oublié.

Ligne 11. Lire *σπερμ(ο)βο(λιας)* : cette forme par un *α*, qui s'est déjà rencontrée dans nos documents, est constante dans le présent papyrus.

απ̊ τ͞ο͞ Παπκουχ σι/ ⲟ ος Χ[ⲟ . .] [67325]
[α]π̣[° τ]ο̣ αμα Ειρηνης δ/ το υιο Ταπα̣[υ (?)]
σι/ ⲟ ϊγ ϖ/ ϊφ/ α λοι/ σι/ ⲟ ϊϐ γ′ ς Χ[ⲟ . .]
ζ/ ϖ[λ]α̣στης γης εφ ημισ̣ς σι̣[/ ⲟ . .]
τοπ̣ς Ψινιο [σ]ι/ ⲟ κδ̣
το [Ι]σακι̣ο̣ ✗ της ϖλα̣[στης γης .] . . . . [. .]
Ανοφιο Απολλω καμηλ[ιτς σ]ι/ ⲟ ι̣ϐ
το[πς] Τ̣σα[.]αρ δ/ Παυλο ϖοιμς [α]π̊ σι/ ⲟ ϊε
ν̊ ∫ ς σι/ ⲟ ε ζ/
τοπς Φαϐανα επιλεγομενο των χοιρω̣[ν]
κς τοπς Φαμχαϊ σι/ ⲟ δ ς σι/ ⲟ ιϐ̣ ″ σι/ ⲟ ϊς
λαχ ⲟ ϊφ/ η
το′ Κασιδα υ̊ Μαθιαν̣ Ψοκι[ο ϖ]οι̊ εξ υπο̣[ϐο′]
της γαμ̣ς το υιο αυτο σι/ ⲟ θ Χⲟ γ
απ̊ ⊢ το Ο̣[α]σ̣ιτων υ Παη[σ]ιο̣ν̣ Ι̣ερημιο
εφ ⌊′ σι/ ⲟ γ Χⲟ η [λαχ ⲟ]ζ ϊφ/ β
Λ̣ σπερ/
απ̊ ϖλαστης γης ητοι χ̣ . . ψ̣ι̣ . .
τοπς Ψ̣ινιο υπ̣ο Ϊακωϐ σ̣[ι/ ⲟ] ⌊′ Χⲟ[.]

Fol. I. Verso.

[† Λο′.] λ̣[αχς αι]ρ̣ε̣θς ϖ/ το αυτο [Απ]α Τατιανο
απ̊ δ[ια]φρ/ το γεν̣[ημς] τη̣ς ꞇ η ιν̊
ουτ
απ̊ το Σ[ατ]ιϐους λ[αχ ⲟ] ζ
απ̊ ⊢ τ̣[ο] Ο̣ασιτων̣ λ̣[αχ ⲟ] ζ ϊφ/ β
απ̊ τοπ[ς Ν]εσευ Φαϐανα λ̣[αχς ϊ]φ/ η

Fol. I. Recto. — *Ligne 14.* Λοι(πον) σι(του) (αρταϐαι) ϊϐ (τριτον). On pourrait aussi lire ϊϐ ε′ = 12 1/5. Ce compte est faux, puisque l'οιπε (ιφ/) vaut 1/4 d'artabe (cf. n° 67138) ou peut-être même, dans ce papyrus, un 1/5ᵉ (cf. fol. Iᵇ, l. 7, note).
Ligne 15. J'ignore la signification du ζ/ initial; peut-être doit-on lire ζητει.
Ligne 20. Ζ/ signifie sans doute ζυγω, et se rapporte à ν̊ ∫; sur ∫ = 2/3, cf. tome I, index IX.
Ligne 23. Λαχ ⲟ devrait signifier λαχ(ανων) (αρταϐαι); mais il semble ici, comme plus bas, que le scribe ait employé cette abréviation, par inadvertance, pour λαχς = λαχανων.
Ligne 26. ⊢ = αρουρων.
Ligne 27. Εφ (ημισεια).
Ligne 28. Λο(γος) σπερ(μαϐολιας).

[67325]

λαχ̄ ιϛ

Λ^γ [χ]όρτō ξηρō

τοπϛ Ν[εμ]κητος — κ[αμη]λϛ ϊε

τοπϛ Σ[άτι]βους — κ[αμη]λϛ ϊ

τοπϛ Ν[ε]σευ — κ[αμηλϛ] ε

// καμϛ λ

[Λογϛ] οινō μ[ō]σθ[ō] ϛ απλ. . . ōς τρύγης

ογδοη[ς] της ϛ ι[ν^δ, δ/] τō ϛ ϖρ^ε

Τατιανō

[το]πϛ Ψινίō συν . . .[γεω]ρ^γϛ — αγγϛ ρϊζ

[το]πϛ Πκληχ συν τω ϛ — [α]γγϛ λϛ

[το]πϛ Σάσō — [αγ]γϛ σν

// αγγϛ ϋγ //

Λογϛ σπ[ερ]μαβō^λ συν^θ τ[ō τō] Πιασε

εις σ[περμαβ]ō^λ εννατης [ιν^δ, δ/] Φιειβ γεωρ/

ουτ

κρ[/ ō . . . . . .]. . . . .ω. . . ✗ σι/ ō ϊα

κρ/ ō [. . . . . .]. ε. . . . . . . ✗ σι/ ō δ

ϛ σιτϛ [αρτα]βϛ ϊη ϖ/ ϊφ/ μ^ε ψ. . . . — σι/ ō κη ϖ/

ō σιτϛ [α]ρ[τ]αβϛ ϊ μετρ/ εμ[ω]

τηλ/ ō ιφ/ [.] κεκοσκινευ[μ^ε ϛ ✗] σι/ ō α

χορτοσπερμō ō.

† Δεδωκε[ν] Κορνήλιος Φιλαντ[ϛ] δ/ [Βίκ]τορ/ ✗ δημοσι/

Fol. I. Verso. — *Ligne 7.* Λαχ est écrit en surcharge sur le signe // qui désigne ordinairement le total. Après ιϛ, il y avait peut-être une fraction (∠ = 1/2) : mais rien dans le ms. ne l'indique. La mention ιφ/η (au lieu de ō β) semble indiquer que l'οιπε (ιφι) n'a pas ici la valeur 1/4 d'artabe; si le chiffre ιϛ n'était suivi d'aucune fraction, on voit que l'οιπε serait le 1/5ᵉ de l'artabe.

Ligne 9. Καμηλοι (?) : la charge de 15 chameaux. Le κ est certain, le λϛ presque certain, mais les autres lettres très douteuses.

Ligne 11. Νεσευ : la lacune est un peu grande pour une seule lettre.

Ligne 16. Peut-être συν [τω γεωρ]^γϛ : mais les traces ne confirment pas cette conjecture. L'abréviation αγγϛ se lit peut-être αγγαρευται.

Ligne 25. Le chiffre σι/ ō κη π/ (le dernier nombre n'a pas été écrit) est en regard des deux lignes 25 et 26 à la fois : c'est le total. — μ^ε = μετρω (cf. l. 26) : le chiffre qu'on attend après ϊφ/ a été oublié.

Ligne 26. Ajoutée après coup.

Ligne 27. Τηλ(εως) (αρταβη) : τηλις est le *fenugrec*, légumineuse du genre *papilionacé*.

Ligne 28. Χορτοσπερμου : une artabe de graines de fourrage.

Ligne 29. Φιλαντ(ινοου).

ε ινδ/ [κερ/] επτα μ̊ς μ̊ς φαμ̊ κ[. ιν]δ/ ε μόνος [67325]
Φλ/ Ιω[άννης ο μ]εγαλ/ δ/ εμō Γεννα[δ/ στυ]χι μοι †

Fol. II. Recto.

† Λογς σπ[ε]ρμαβό τō τō Ν[εμπκητος (?) δ/ τ]ō ϛ Φιει[β]
φαωφι ιθ ουτ η ιν
λαχς ι[φ/] α κεκοσκ/ ς γυν κ/ μ̊ α
ō δ/ Αβ[ρ]ααμιō υιō λαχ— μ̊ α
ς δ/ Σου. ō Φιειβ γεωρ/ σι/ ιʹ χ γ εʹ σι/ [.]
†ς Εμετρησ[ε] κς ενεβαλε το ōν Κορνηλιος
Φιλαντινοō [δ/] Βικτωρος, εμβολς εκτης ινδ/
κωμς Αφ[ρο]δ/ σι/ μ̊ς εκατον δεκα εννεα
τεταρτον σ[υ]ν ναυλ/ ς πρ/ γι/ σι/ μ̊ς ριθ dʹ συν ναυλ/
ς πρ δ/ εμō [Πα]λωτς γρ/ κωμς Αφροδ/ στοιχς †

(Deux lignes en blanc.)

Λογς σπερμαβό [τ]ου τō Φερκō δ/ Ιαχ ω[β]
ουτ
τηλ— .θ.ρ/ ιφ/ γ
σιτς [τ]ας δοθς τω γεωρ/ σι/ η
ς εις σ[π]ερμς σι/ θ
ερεβ[ι]νθō μ̊ αζ
χορτ[ο]σπερ μς β [ι]φ/ α ζʹ

Fol. I. Verso. — *Ligne 30.* Lire μο(να), μη(νος) φαμε(νωθ).

Ligne 31. Lire στοιχει (mais la lacune est trop courte pour οι); la croix finale n'est autre que le ι de μοι, barré à angle droit. Cf. fol. VIII^a, l. 27.

Fol. II. Recto. — *Ligne 3.* μ̊ = μ(οδιος?), ou μα(τιον); cf. n° 67055, *recto*, l. 15.

Ligne 4. ō = ομοιως (?).

Ligne 5. Lire Σου[ρ]ου, ou Σου [υι]ου (cf. l. 1).

Ligne 6. Το ον(ομα) Κορνηλιο(υ) : ici comme plus bas, le nom est au nominatif.

Ligne 8. μ̊ς = μοδιους.

Ligne 9. Συν ναυλ(οις) (και) πρ(...). Le signe placé au-dessus de πρ ressemble un peu à un θ; mais il n'est pas sûr que ce soit cette lettre. Dans ce cas cependant, on pourrait songer à πρ(οσ)θ(ηκαις) et, moins bien, à π(ο)ρθ(μιοις) : cf. Suidas, *s. v.* πορθμειον· το πλοιον, πορθμιον δε το ναυλον.

Ligne 10. Γρ̊ = γρ(αμματεος).

Ligne 16. Ajoutée après coup. — Ερέβινθος est le *pois-chiche*.

[67325]

λαχ. . . . . $\overline{\mu}$ α
δ/ Χω[λ]ō ιφ/ β ς
δ/ τō . . . . ενθ. . [ι]φ/ β
δ/ Αχ. . τος ϊφ/ α
δ/ Φε. . στου ϊφ/ α
δ/ Ϊαχ[ωϐ] τεκ/ ϊφ/ γ
δ/ Κ[οκκί]νō Καλαōτς [ϊφ/] α
δ/ Ανōφιō Τερμ[ōθ]ης ϊ[φ/] α
ζ/ δ/ Παυλō Τπίας ϊφ/ [.]
Τυϐ[ι] δ // δ/ Ϊακωϐ [γ]εωρ^{γς} Χ° α

Fol. II. Verso.

[†] Λογς σπερμ[αδō^{λ}] τō τοπō Βικτορος
ουτ

δ/ Ϊσχυρ/ σι/ ° α ε′ λαχς $\overset{α}{μ}$ α ς Χ[°]. νϐ ς/ γνυ^{κ} $\overset{α}{μ}$
δ/ τō ϛ τα δεχ^{θ} ϖ/ Αμα Ελενης σι/ ° δ
.δ/ του ϛ ϖ/ εμου δ/ χειρος σι/ ° α ε′
ζ δ/ Ωρουωγχιō γεωρ^{γ}/ σι/ ° β
η δ/ τō ϛ γεωρ/ επι Ϊσακιō αροτρ/ σι/ ° . ϖ/ ϊφ/ α
ō τας δανισθς ϖ/ Βικτορ/ Διογενōς στρ/ σι/ ° η
 σι/ ° ϊ
ō Εδεξαμην αυτω ϖ/ τō Ξανθ[ō] γεωρ^{γς}
Απα Ϊωαννō τō πενθερ/ [$\overset{ō}{μ}$] σι/ ° δ
ς ϖ/ Ελενης αδελφ/ Βικτορ/ . . εν σι/ ° β
ς ϖ/ Ϊωαννō αδελφ/ αυτō σι/ ° β
γι/ ν [λ$^{γς}_{ο}$] Βικτορ/ σι/ ° ϊ [.]ερ/ Χ° ς

Fol. II. Recto. — *Ligne 18.* $\overline{\text{M}}$ = *μοδιος* ou *ματιον*. Lecture très douteuse. La lacune ne contenait peut-être rien : la surface du papyrus est usée.

Ligne 24. Peut-être Κ[οκκι]νō (cf. n°s 67037, l. 1 ; 67041, l. 2) Καλαουτ(ος). Le nom propre Καλαυ se trouve dans P. Lond., IV, 1420, 233 (comme nom de *τοπος*).

Ligne 25. Cf. P. Lond., IV, 1420, 266 : Τερμουθιος.

Fol. II. Verso. — *Ligne 3.* Ισχυρ(ιωνος). — Ε′ = 1/5. — A la fin de la ligne, le signe ς (*ημισυ*) a été ajouté après coup; la lecture *γυυκ(ου)* est très douteuse.

Ligne 4. Τα δεχθεντα.

Ligne 5. Ajoutée postérieurement.

Ligne 7. Αροτρ(ητου).

Ligne 10. ō = ομοιως (?). — Αυτω : certain.

Ligne 11. Μō ? : la barre au-dessus de l'ο est seule visible.

ϛ ☧ λ$^{γϛ}_{ο}$ σπ̣ε̣ῤ τō μ[ε]ρ/ Ϊσχυρ/ σι/[͞ο] ἱ.
ϛ εις σκωλ̣[η]κοϐρωσίαν ϛ ἀλ$^{ε/}$[μ]ην σι/ ϊ[φ/].

Μηνο̣[ς] Φ̣αῶφι ι̣θ δι/ Απ[τ]η̣ρου
ὐ α ϖ/ κερ/ αL χρυσοχοϊ[κῶ]
ομοι/ δ/ τō [ꭍ], μηνος χοίακ ‖ [κ] ‖ ὐ α ϖ/ κ/
[.] β ϖ/ d/ . . . .
ομοι/ του ꭍ, [μη]νος φαρμοῦθϛ ῑ ‖ ὐ γ′ ϖ/ κ/ β
χρυσοχοι
δ/ του ꭍ, [μη]νος φαρμōθϛ ‖ ϊ ‖ κ̣ερ/ ϛ L χρυσο
ομοι/ ὑπ̣ε̣ρ̣ [ν]αυλου του λιτρϛ επ[ει]φ ‖ κϐ ‖ υχοϊκ/.
ὐ . ϖ/ κ/ . χρυσοχοϊκ/
δ/ του ꭍ [.] εντάγιον Κωμασιō ὐ γ′ ϖ/ κ/ α χρ/ (χρ/)

Fol. III. Recto.

(L'écriture est dirigée dans le sens vertical.)

δ/ Βικτ̣ο̣ρ̣ο̣ς
† Δεδωκ/ Κορνηλιος Φ[ι]λαντινοō ☧ δημϛ τεταρτης ινδ^{ο}/ κερ $\overline{εξ}$ τεταρτον
ζυγϛ δημϛ· γι/ κ/ ϛ d′
ζυγϛ δημϛ † Οι ενδοξ/ ϖαγαρ^{χ} δ/ εμου Χριστοδώρου νοταρ/ εξεδο^{θ} χμγ † † †
† Δεδωκ/ Διόσκορος Απολλῶτος δ/ Πτήρō ☧ δημϛ τεταρτης ϊνδ/ κερ/ δεκα
επτα ημισυ ζ/ δημϛ·
γι/ κ/ ϊζ L ζ/ δημϛ † Οι ενδοξ ϖαγαρ^{χ} δ/ εμου Χριστοδωρō νοτϛ εξεδο^{θ} χμγ † † †

Fol. II. Verso. — *Ligne 16*. Αλμη est une maladie qui rend les graines impropres à la consommation.

Ligne 17. Malgré la barre d'abréviation, je pense qu'il faut lire *δια Πτηρου*.

Ligne 19. Le chiffre, après *κ/*, n'a pas été inscrit. — J'ai restitué *κ* = 20 khoiak, d'après le folio IV[b], où les dates (mais non les versements) sont les mêmes qu'ici.

Ligne 21. Suppléer *δ/* (*δια*) après *ομοι(ως)*.

Ligne 22. Lire *χρυσουχοϊκ/* (*sic*) en ajoutant les lettres placées sous la ligne.

Ligne 23. [Ν]*αυλου* est une restitution presque nécessaire. Pour *λιτρϛ* (cf. fol. VIII[a], l. 17), on pourrait songer à *νιτρ(ου)*. L'orthographe par un *ν* était la forme attique; mais la confusion du *ν* et du λ n'est pas impossible à notre époque (cf. peut-être n° 67097, *v.*, (D), l. 66).

Fol. III. Recto. — *Ligne 1*. *Δημ(οσιων)*. — *Κερ(ατια)* sans signe d'abréviation.

Ligne 2. *Οι ενδοξοτατοι ϖαγαρχοι* : cf. n° 67047, l. 2-4. — *Νοταρ(ιου)*; — *εξεδοθ(η)* : les deux dernières lettres sont douteuses. — *Χμγ* : le *μ* très mal formé; mais la lecture est certaine, par comparaison avec la ligne du folio VII, *r.*, l. 4. — Les trois croix sont barrées obliquement en descendant de gauche à droite, ici et partout dans la suite du papyrus.

Ligne 4. *Εξεδοθη* : le *θ* n'est qu'une simple croix; de même le *χ* de *ϖαγαρχ(οι)*.

[67325] 5 † Δεδωκεν Κορνηλιος Φιλαντινοου δ/ Βικτωρ απο δημ̣ς τεταρτης ινδικ/ κερατια δωδεκα ημισυ τεταρτον γι/ κ/ ϊϐ ⳾ d′ ζυγω δημοσ̣ς, τα δοθ̣ς Λιϐεριō ⳿ ασ-
φαλ/ του τριτου
μερ[ο]υς Σιρῖνο̣ς ιλλουστριο̣υ Φαρμουθι ‖ θ ινδικ/ δ † Φλ̣ς Λιϐέρις τιχι μοι †

Fol. III. Verso.

(Écrit dans le sens vertical; les trois *ενταγια* sont disposés ainsi : $\frac{(-1-)\ |\ (-2-)}{(---\ 3\ ---)}$)

(1) † Εμετρ[η]σεν κ̣ς ενεϐ̣αλ ōν Κορνηλιο̣ς Φιλαντινοō
δ/ Βικτορος εμϐολ̣ς τεταρτ̣ς ινδ/ ⳿ κωμ̣ς Αφ/ τ̣α σιτ̣ς μ̣̄ς
πεντηκοντα πεντε σ̣αλ̣ς θ̄· γι/ μ̂ νε σ̣αλ̣ς θ̄ Ζ̣αχ̣αρια̣ς υ̣π̣ο̣δ̣εκ‖
του α̣υτ̣ς ōν σι/ μ̄ εν ημ̣ς συναλ/ς θ̄· γι/ μ̄ς αḷ σαλ̣ς. Ζαχαριας υ̣π̣ο̣δ̣εκ‖ (?)
5 (2) † Δεδωκ/ Κορνηλιος Φιλαντι/ δ/ Σοφια ⳿ δη̣μ̣
πεμπτης ινδ/ κερατια εξ ημισυ ζῡ· γι/ κ/ ⊆ ⳾ ζ̣/ δη̣μ̣
Ο ε̣ν̣δοξ/ Ἰωαννης παγάρχ δ/ εμου Δαμιανου νō̄
εξεδο̣χ̣α το ενταγι/ του διμοι/ μερ/ ως προκ/ † . . . ⊆ ⳾ ζ̣/ γ̣.
Φλ/ Σερῆνος ιλλ/ ς παγαρχ̣ς δ/ εμου Μουσαιου νοτ̣ς εξεδο̣ θ̄ κατ̣α τ̣ο γ′ μερ/
10 (3) Δεδωκ/ Κορνηλιος Φιλαντινοō δ/ Β̣[ι]χ̣[το]ρ/ [⳿ δη]μ̣̂ π̣εμ̣[πτης] ινδ/ κερατια
εξ τεταρτον ζ̣ῡ· γι/ κ/ ⊆ d′ ζ/ δη̣μ̣̂ Ο ενδοξ/

Δαμιάνος ἐνταγίου

Fol. III. Recto. — *Ligne 6.* Lire Λιϐεριω.

Ligne 7. Lire Σερηνου(?) ιλλουστριου; ce personnage est cité déjà en 567 (n° 67002, II, l. 2, 4, 8) sous le nom de Σερηνος ιλλουστριος. Ici, il apparaît comme pagarque; cf., pour le *τριτον μερος*, fol. III[b], l. 9. — ⟨σ⟩τιχι = στοιχει.

Fol. III. Verso. — *Ligne 1.* Ενεϐαλ : on lirait même plutôt *ενεαλ*; pour *ενεϐαλε*. — Ον(ομα). — Lire Κορνηλιου.

Ligne 2. Εμϐολ(ης), sous-entendu *υπερ*. — Τα σιτ(ου) μ(οδια) : le scribe emploie *μοδιον* au neutre (cf. l. 4). Son écriture est d'ailleurs à peu près illisible en plus d'un point, les lettres étant, dans certains mots, à peine formées et confondues avec leurs voisines.

Ligne 3. Σαλ̣ς ou quelque chose de ce genre, pour *συν ναυλ(οις)*. — Sur l'abréviation θ̄, cf. plus haut, fol. II[a], l. 9. — Υποδεκ(της) paraît probable, mais l'écriture ne permet guère la certitude.

Ligne 4. Avant Ζαχαριας, la même abréviation θ̄ (?) est répétée, mais à ce point informe qu'il est impossible de la transcrire.

Ligne 8. Εξεδοκα, douteux, pour *εξεδοθη* : cf. l. 9. — Του διμοι(ρου) μερ(ους) : cf. plus bas, l. 11. — A la fin, quelques signes tachygraphiques encadrant la répétition du chiffre : de même l. 11.

Ligne 9. Ιλλ(ουστριος) (και) παγαρχ(ος).

Ἰωαννης ϖαγαρχ του ϛ μερ/ Ανται/ δ/ εμου Δαμιανου νο̄ εξεδοθ̣ς το ενταγι/ [67325]
ως ϖροκ/ † . . . ς d′ ζ/ . .
† Φλ/ Σερηνος ενδοξ̣ς ἱλλ/ ς ϖαγαρχ̣ς του γ′ μερ/ δ/ εμου σαιου νοτ̄ς χ[μγ] †

Fol. IV. Recto.

(Cursive fine et penchée en avant.)

† χμχ
† Βασιλ̣ειας τῶ Θειοτατῶ και ευ[σεβεσ]τ̣[ατῶ]
ημων δεσποτῶ Φλαυϊῶ Τιβερ[ιῶ Μ]αυ[ρικιῶ]
του αιωνιου αυγῶστου αυτοκρατ[ορος] και [μεγιστῶ]
ευεργέτῶ ετους τριτου
Φαρμὄθι δεκατη τριτης ι[νδ]ι[κ/]. Ε̣ν Α Φ[ροδιτη]
κωμη
† Αυρηλιος Μακαριος, υϊος Πα[ουα]γχ[ιῶ, εκ μη̄]
Σοφιας, ὃ και επιλεγομενος Π̣α[πχ]ρ[ημα],
γεωργος μισθωτης απο Α Φρ[οδιτ]ης̣ [κωμ̣ς τῶ]
Ανταιοπολιτὄ νομὄ † Αυρηλ[ια .]ο[. . . . .]
Θυγατρι Ἰωαννὄ Κορνηλι[ο]ῦ, [τη ευ]χ̣ε̣[νεστ̣ς]
συντελέστρια χηρευουση απο Α[Φρο]δ̣[ιτης]
της αυτης κωμης, χαιρ/ Ομολο[γω] ε̣χω [ο ϖροκ/]
Μακαριος Παουαγχιὄ ὁ και χ̣[ατ επι]κλη̣[σιν]
Παπχρημα, γεωργος μισθ[ω]τ̣[ης], ἐκ[ὼν]
[κ]αι ϖεπεισμενος, μεμισθωσθαι ϖαρ̣[α σου],
ϖρος μονον καρπὸν της σ[υ]ν Θε̣[ω] εισ̣[ιῶσης]
τεταρτης ινδικτιονος, το υπαρχο̣ν [σοι]
ολόκληρον βόσκημα τὄ γεω̣[ργιο]ῦ [καλουμενῶ]
Πία Διοσ̣[κ]ορῶ λιβικης ϖε[διαδος της αυτης]
[κωμ]ης ΑΦροδιτης κληρω̣ [. .]α[. . κατα τα]
ϖαλαια αυτὄ ορια κυκλωθεν. [Γειτονες δε του]
ϖροδηλωθεντος ολοκληρο[υ βοσκηματος]
εκ τετραγω̣νῶ εισιν ουτοι· νότ[ου το γεώργιον]
Πιᾶ Πιμ̄ις̣ τὄ ευαγὄς μονα[στηριὄ Απα. . . . .],

Fol. III. Verso. — *Ligne 11.* Παγαρχ(ος) sans marque d'abréviation. On lit ensuite δ/ εμου, corrigé en του sans que le scribe ait barré le signe δ/. — (Διμοιρου) μερ(ους) Ανται(ου). — Εξεδοθ(η) semble sûr : pour εξεδωκα.
Ligne 12. Του (τριτου) μερ(ους). — Lire εμου ⟨Μου⟩σαιου.
Fol. IV. Recto. — *Ligne 5.* La date est le 5 avril 585.
Ligne 8. L'esprit rude de ὁ est indiqué par un trait horizontal.

[67325] βορρα εν μεν τω απηλιωτικ[ω ανεμω γεωργιον]
(των υἱων Ια[κυβιου ?])
τȣ Χαλκο[τυ]πȣ, εν δε τω λιβικ[ω ανεμ]ω [γεωργιον]
Πια Καστορος των υἱων Μαθιȣ . . . . [. . . . .]
αυτων, απηλιωτȣ τω αυτω γεωργ[ιων του Χαλκοτ϶],
[λ]ιβος εν μ[ε]ν τω νοτινω ανεμ[ω] γεωρ[γιον . . . . .]
Τ[αν]τβεουτ[ο]ς των κληρονομ[ω]ν [Α]πολ[λ]ωτ[ος τȣ απο]
ριπαριων, εν δε τω βορινω ανε[μ]ω το αυτ[ο γεωργιον]
Καστορος, η οιοι εαν ωσει γειτονες [ϖ]αντη [ϖ]αν[τοθεν],
εφ ω με τουτο εχειν ὑπ εμε εις [β]οσκ[ην] και [τροφην]
των εμων ϖροβατων και θρ[εμμ]ατω[ν. Κ]αι [δωσω]
σοι λογω μισθȣ αυτȣ ερεας κατ [ε]το[ς λ]ιτρ[ας]
ενδεκα τω δικαιω καμπανω, και [μ]η ε[κ]βαλλο[μενος (?)]
απο της νομης τȣ αυτȣ βοσκημ[ατος] ει[μ]η ϖληρ[ωθεντων]
των τρι[ω]ν ενιαυτων αρξαμενος [απ]ο της αυτ[ης συν(θ)]
τεταρτης ἰνδικτιονος και αυτης [και του εξ]ης χ[ρονου].
Η μισθωτικ[η] ομολογια κυρια και β[εβαια· κα]ι επερ/ [ωμολ϶ +]
+ Αυρηλιος Μακαριος υἱος Παυαχιο[υ ο] ϖροκ/ μεμ[ισθωμαι]
ως ϖροκ/ + Αυρηλιος Κυρος Κολλο[υθō], αξιω[θ]εις ε[γραψα]
υπερ αυτȣ [γ]ραμματα μη ειδοτο[ς + ⳨]϶ Αυρη[λ]ιος [. . . . . .]
[υἱ]ος Κυριακō μαρτυρω τη μισθ[ωσ]ει ω[ς ϖροκ/]
+ Δι εμō Δαυειτ Κωνστ[αντ϶ σ]υν(θ) νομικ/

Fol. IV. Verso.

(L'écriture est dans le sens vertical.)

⳨ Δεδωκεν Διοσκορος Απολλωτος [δ/] Πτηρō, απο δημ϶ τρι[τ]ης ἰνδ/, κερ/ δεκ[α] εννεα ζ/·
γι/ κ/ ἰθ ζ/ Οι ενδοξ϶ ϖαγαρχοι δι εμ[ου Κω]μασιου σε[σ]϶ [Φ]αωφι ιθ ινδ/ γ ⳨ [Ο]μοι/ του

Fol. IV. Recto. — *Ligne 27.* Των υἱων : appartenant aux fils de Jacques.

Ligne 29. Lire το αυτο γεωργιον.

Ligne 31. Sur cet Απολλως απο ριπαριων, cf. n° 67147, *v.*, l. 3.

Ligne 34. Βοσκειαν : très douteux.

Ligne 36. Κατ ετος : la copie de ce contrat sur le livre de dépenses semble avoir été faite avec une singulière négligence. La ligne 39 parle d'un bail de trois ans et là ligne 17 d'une location pour une seule année. — Toutes les restitutions finales des lignes 36-39 sont très incertaines.

Ligne 46. Κωνσταντιου ou Κωνσταντινου : lecture douteuse.

Fol. IV. Verso. — *Ligne 2.* Σεσ(ημειωμαι).

αυτο̄ ονο κερ/ δεκα οκτω· γι/ κ/ ϊ[η ζ/ Ο αυτς] Κ[ω]μ[ασ]ι[ος] σεσ͵ Χοιακ // κ // ϊνδ/ γ ⳨ [67325]

Ομοι/ ⳩ ονο Διοσκορος Απολλωτς δ/ Πτηρο̄ κερ/ τεσσερα ημισυ τεταρτς· γι/ κ/ δ 𐅵 d′ ζ/

ς ⳩ του αυτς ονο κερ/ εξ τεταρτς· γι/ κ/ ϛ d′ ζ/ [Ο αυ]τς Κωμασιος σεσ͵ Φαρμο̄θι // ϊ // ϊνδ/ γ ⳨

ς ⳩ ονο Κορνηλιος Φιλαντιν[οο̄] δ/ [Βικτο]ρ/(?) κερ/ ημι[συ τε]ταρτς· γι/ κ/ 𐅵 d′ ζ/ Ο αυτς Κωμασιο[ς]

σεσ͵ Φαρμο̄θι // ϊ // ϊνδ/ γ ⳨

† Δεδωκ/ Διοσκορος Α[πολ]λ[ωτος] δ/ [Πτ]ηρ[ο̄, απο δημς τετ]αρτης ϊνδ/, κερ/ εξ ζυγς δημς· γι/ κ/ ϛ ζ/ δημς

† Οι ενδ[οξ/] πα[γ]α[χ]ρ δ/ [εμου] Χρ[ισ]τ[ο]δωρο̄ γρ εξεδ[ο]θ χμγ ⳨ ⳨ ⳨]

Un dernier *ενταγιον* venait encore à la suite : mais il a disparu avec le bord de la page, et il n'en reste plus que la fin de la première ligne : [*παρ*]*α των της κωμης Αφροδ/*.

Fol. V.

Coupé. Il ne reste que la marge.

Fol. VI.

De même. Mais au verso de cette marge, on lit, dans le sens vertical :

† Δεδωκεν Κορνηλιος Φιλαντινοο̄ δ/ Σοφια, απο δημς εκτης ινδικ/, κερατια εξ· γι/ κ/ ϛ ζυγω δημς τα δοθεντς

το̄ κυριο̄ Μουσαιο̄ εις τα ναυλα των διακονητς Οι ενδοξοτατοι παγαρχοι δι εμο̄ Μακαριο̄ βοηθς σεσημς †

Fol. VII. Recto.

† Δεδωκ/ Διοσκορος Απολλω̄ δ/ Ενωχ ς Σοφια ⳩ δημς τετρ̄ ινδ/ κερ/ δεκαεπτα ημισυ τετρ̄

ζυγ· γι/ κ/ ϊζ 𐅵 d′ Οι ενδοξξ/ παγαρχ δ/ εμο̄ Ερμιο̄ σεσημς Θωθ κθ ινδ/ δ

† Δεδωκ/ Διοσκορος Απολλ[ωτος] δ/ [Π]τηρ[ο̄] ⳩ δημ̄ τεταρτης ινδ/ κερ/ δωδεκα ζυγς δημ̄·

γι/ κ/ ϊϛ ζ/ δημ̄ † Οι ενδοξ/ παγαχρ δ/ εμο̄ Χριστοδωρο̄ γρ εξεδο̄θ χμγ ⳨⳨⳨

Fol. VI. — *Ligne 2.* Lire *τω κυριω Μουσαιω*.

Fol. VII. Recto. — *Ligne 1.* Τετρ̄ = *τεταρτης, τεταρτον*.

Ligne 2. *Οι ενδοξοτατοι παγαρχοι.* — Κθ : le ms. portait d'abord θ, corrigé en κθ.

Ligne 4. Après *Χριστοδωρο̄*, une sorte de monogramme composé d'un ρ douteux et d'une lettre informe : je propose γρ = *γραμματεως* d'après la ligne 6, où l'on retrouve un monogramme un peu moins mal écrit, qui paraît être le même.

[67325] † Δεδωκ/ Διοσκορος Απολλωτος ⸓ δημ̊ τεταρτης ινδ/ κερ/ δῡο ημισυ ζ/ δημς· γι/ κ/ β 𐅵 ζ/ δημ̊ ⳨ Φλς Ιωα̣ν̣νη̣ς̣ ε̣ν̣δ̣ο̣ξ/ π̣α̣γ̣α̣ρ̣ δ/ εμ̣ο̣̄ Χρ̣ι̣σ̣τ̣ο̣δωρο̄ γ̣ρ̣ . . ϡ μερ/ σ̣[εσ]η̣μ̣ χμγ ⳨⳨⳨

† Δεδωκ/ Κορνηλειος Φιλαντς δ/ Βικ[τ]ο̣ρ̣ ⸓ δη̣μ̣οσι/ ε ινδ/ χρ̊σς κ/ πεντε μ̊ μ̊ φαρ̊ ιθ ινδ/ ε̣ Γεννάδιος

Φλ/ Ιωαννης ο μεγαλ δ/ ε̣μ̣ο̣̄ Γεν̣ν̣α̣[διου] χ̣μ̣γ̣ [†]

Fol. VII. Verso.

⳨ Δεδωκεν Κορνηλιος Φιλαντινοο̄
δ/ Βικτο[ρο]ς απο δημ̊ς τριτης ϊνδ/
κερ/ δωδεκα· γι/ κ/ ϊϐ ζ/ Οι ενδοξς
παγαρχοι δι εμο^υ Κωμασιο^υ σεσς
Φαωφι // ϊ ϊνδ/ γ ⳨ Ομοι/ το^υ αυτο^υ
ο̅ν̅ο̅ κερ/ εξ τεταρτς· γι/ κ/ ϛ d′ ζ/ Ο αυτος
Κωμασιος σεσς Αθυρ // ϊϛ // [ι]νδ/ γ ⳨
Ομοι/ ⸓ ο̅ν̅ο̅ κλλ/ Πϐ̣ηκιο̄ Θεοδωρ[ο]υ, δ/
τεταρτς d′
Σοφια, κερ/ πεντε ημισυ · γι/ κ/ ε𐅵 ζ/
Ο αυτος Κωμασιος σεσς Χοιακ // ϊζ // ϊνδ/ γ ⳨
Ομοι/ δ/ τ̣η̣ς̣ αυτς κερ/ εξ ημισυ· γι/ κ/ ϛ𐅵 ζ/
[⸓] ο̅ν̅ο̅ Κορνηλιος Φιλαντινοου
Ο αυτς Κωμ[α]σιος σεσς Φαμενωθ // ε //
[ι]ν̣δ̣/ γ ⳨ Ομ[οι]/ το^υ αυτς ο̅ν̅ο̅ς δ/ Ανο̄φιο̄
. . φ̣/ κερατ[ια] εξ τεταρτς· γι/ κ/ [ϛ] d′ ζ/
[Ο αυ]τς Κ̣[ωμασιος] σ̣ε̣σ̣ς Φαμενωθ // κδ
[ιν]δ/ γ ⳨
† Δεδωκε̣ν Κορνηλιος Φιλαντινοου δ/ Σοφια
⸓ δημοσ̣ι̣ων ε ινδικ/ κερατια ε̅ξ̅ τεταρτον· γι/
κ/ ϛ d′ ζυγς δημοσι/ Δι εμου̣ Μ̣ακαριου
εξ επιτροπῆς των κο̣ι̣νω̂ν των κτητ/ κτήτωρ
σεσημς

Fol. VII. Recto. — *Ligne 6*. Après γρ on distingue une sorte de χ; la lecture ⸓ = υπερ est impossible.

Ligne 8. Χρυσ(ου); — μο(να), μη(νος) φαρ(μου)θ(ι).

Fol. VII. Verso. — *Ligne 6*. Ονο(ματος).

Ligne 8. Même écriture, mais de date évidemment différente. — Κλλ/ = κληρονομων.

Ligne 11. Της : correction sur un mot illisible (του?).

Ligne 18. Autre main; troisième main à partir de la ligne 23.

Ligne 21. Lire του κοινου?

† Δεδωκ/ κλ/ Βηκιō Θεοδωρō δ/ Σοφιας [67325]
απο δημͅ ε ινδ/ χρυσō κερατι/ εξ τεταρτͅ·
γι/ κ/ ϛ d′ ζ/ Φλ/ Σερηνος ενδοξ/ [ἰ]λλ/ ͅ παγαρ͂χ
δ/ εμου Μουσαιου νοτͅ σεσημͅ †

Fol. VIII. Recto.

† Δεδωκ/ Κορνηλιος Προμ[αντ]ινοō
απο δη[μ]οσι/ τριτης ἰνδ/, δō̂ ε[ι]ṣ τα ναυλ/
της εμβολͅ της ꙷ γ̄ ινδ/, κερατια
εξ ημισυ ζυγͅ Αντινοō· γι/ κ/ [ϛ ∟] ζ/ Αντι/
Εγρ/ παυνι ἶε ινδ/ γ̄ † Οι ε[ν]δοξ/ παγαρχχ
δ/ εμου Μηνα σιγγͅ σεσημͅ † . . . ͅ † εγ. . υ. χ
† Λογͅ τō χρυσιō τοπō Αθανα[σιας] δ/ Πṭηρο[υ]
ονō Διοσκορος Απολλωτος

δ/ Πητηρō	κ/ ἶζ ∟ d′ ζ/
ομοι/ τō ꙷ	κ/ ἶζ ∟ ζ/
ομοι/	κ/ ἰα ∟ d′ ζ/
ομοι/	κ/ ϛ ζ/
[ο]μοι/	κ/ ἶϐ [ζ/]

— — — — — — ————

† και υπερ ονō Κορνηλ[ιος Φι]λαντ[ινοō]
δ/ Πτη[ρ]ō ὑπερ ε[μβολͅ (?) της ε ι]νδ/
εις του λ[ι]τρͅ της ε ινδικͅ . . [κ/] ϛ ∟ ζ/ Αντινο[ō]

Fol. VII. Verso. — *Ligne 23.* Il faudrait κλλ/ = κληρονομοι. — Βηκιος est identique au Πϐηκιος de la ligne 8.

Fol. VIII. Recto. — *Ligne 1.* Lire sans doute Φιλαντινοου. — Προμαντινοου signifie «l'homme d'Antinoé», mais s'est déjà rencontré comme nom propre (P. Lond. IV, index 4 b) : ici, il s'agit d'un *lapsus* causé par la ressemblance des noms.

Ligne 5. Εγρ(αφη).

Ligne 6. Signes tachygraphiques à la fin, plutôt que des lettres.

Ligne 7. Autre main; chaque alinéa est d'une écriture différente.

Ligne 8. Probablement ajoutée postérieurement.

Ligne 9. Lire Πτηρου; de même à la ligne 24.

Ligne 14. Tirets dans le manuscrit.

Ligne 16. Un chiffre était peut-être écrit à la fin; mais il n'en reste plus trace, le papyrus étant usé.

Ligne 17. Του λιτρͅ : on pourrait aussi lire του λιγρͅ, mais le τ est attesté par le fol. II[b], l. 23. — Ινδικ/ : tout à fait douteux. Après ce mot, la surface du papyrus est détruite : peut-être ne manque-t-il rien avant [κ/], quoiqu'il y ait place pour deux lettres.

[67325]

ομοι/ κ/ ς d′
† Δεδωκεν Κορνηλιος Φιλαν[τινο]ου δ/ Σοφια
απο δημοσιον (*sic*) // 6 // καταβολης ϖ[εμπτ]ης ἰνδικ/
κερατια ἑξ ημισυ· γι/ κ/ ς ⅂ ζ/ Ο ενδ[οξ/ κ]ομετος Ἰωαν
νου ϖαγαρχς του ϛ μερ/ δι εμ[ο]υ Ι[ω]σηφις ϖρεσϐς διοικ/
στοιχς †
† Δεδωκεν Διοσκορ/ Απολλς δ/ Π[τ]ιρου
𐅵 δημοσι/ ε ινδ/ χρ̄σς κερατια ϖεντε ημ̄ς τεταρτς
μ̄ς φαμ̄ χδ ινδ/ ε Φλ/ Ιωαννης ο μεγαλ/
δ/ εμō Γε[ν]ναδ/ σ̣τυχι μοι †

Fol. VIII. Verso.

† 𐅵 ονος Απολλως Διοσκ[ορō] δ/
Διοσκορō εις λογς διαγρα[φ/ . κ]αταβō
χανος ογδοης ινδ// κερ[ατια τ]εσσα
ρας (*sic*) δωδεκατον· γι/ κ/ δ [ιο Κα]ι 𐅵
της εμβολς κερ/ ημισει τριτο[ν τετρ]αεικο
στον· γι/ κ/ ⅂ [γ′] κδ/ μονς

† Δεδωκεν Απολλως Δι[οσκο]ρō
δ/ Διοσκορō εις λογον δ[ημο]σι/
𐅵 α καταβολς κανος ο[γ]δοης
ινδ// κερ/ εξ· γι/ κ/ ς μον[ς † Ο]ι ενδο
ξξς ϖαγαρχς δι εμō Κ̣ομα[σιō] βοηθς
[σ]τοιχει των εξ κερατιων ω[ς] ϖροκ//
Η αγια Τριας

Fol. VIII. Recto. — *Ligne 21.* Lire *κομης Ιωαννης.*
Ligne 22. Πρεσϐ(υτερου) διοικ(ητου).
Lignes 25-26. Χρ(υ)σ(ου); — ημ(ισυ); — μ(ηνος); — Φαμε(νωθ).
Ligne 27. Le *ι* final sert de hampe verticale à la croix †. — Lire *στοιχει.*
Fol. VIII. Verso. — *Ligne 2.* Καταϐο(λης) : abréviation inaccoutumée.
Ligne 4. Le signe qui représente *υπερ* n'a pas ici, dans le manuscrit, sa forme habituelle 𐅵, mais celle d'un S barré, qui sera courante à l'époque arabe (P. Lond., IV, *passim*); de même à la ligne 9.
Ligne 11. Κομασιου : très douteux.
Ligne 13. Η αγια Τριας. Cette formule, à laquelle il faut ajouter un Θ = Θεος, sous-entendu, est l'équivalent isopséphique de χμγ, 643 (cf. Krall, dans *Mitth. Pap. Rainer,* I, p. 127).

† Δε[δωκεν] Κορνηλιο[ς Φ]ιλαντινοō [67325]
⳨ [δημ(ος) τ]ετρ̄ ινδιx/ x[ερ/] εξ [τ]ετρ̄· γι/ x/ [ς d′]
Οι ε[νδο]ξξ/ παγαρ̄χ δ/ ε[μου] Ερμειō
σε[σημ(ος)] Θωθ λ ιν[δ/] δ
† Δεδωx[/] Κορνηλιος Φιλ[αντι]νοō δ/ Σοφιας
⳨ δημ[(ος) τετ]αρτης ινδ°/ xερ/ εξ τεταρτον
ζυγ(ος) δ[ημ(ος)· γ]ι/ x/ ς d′ ζ/ δημ[(ος) † Ο]ι ενδοξ/
παγαρ[χ(ος) δ/ ε]μου Χριστοδω[ρō ν]ο[τ] εξεδθ χμγ ††††
† Δεδωx/ [xλλ/] Βηxιō Θεοδωρō [δ/ Βιx]τορος
⳨ δημ̊ τε[ταρ]της ινδ°/ xερ/ εξ [ζυ]γ(ος) δημ̊·
[γ]ι/ x/ ς ζυ[γ(ος) δη]μ(ος) † Φλ[(αουιος)] Ἰωαννης [ιλ]λ/ (ος) [παγ]αρχ
δ[ι] εμου Χρ[ισ]τοδωρō νοτ[(αριου)] εξεδθ [†] . . /. . . . /. †

Ligne 15. Lire τετ(α)ρτ(ης), τετ(α)ρτ(ον) : cf. fol. VII, *v.*, l. 24.
Ligne 21. Nō : νοταριου; douteux. Le ν et le τ ont entièrement disparu.
Ligne 22. Κληρονομοι Βηxιου : restitué d'après le folio VII, *v.*, l. 23.
Ligne 25. A la fin, signes tachygraphiques (?), peut-être précédés du sigle χμγ, mais méconnaissable.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475.

67326. Quittance de loyer. Les héritiers de Kyros, représentés par Christodôros, ont reçu d'Apollôs, leur locataire, le montant des redevances dues par lui pour le champ situé au lieu dit *Piase*, sur le territoire du village de Phthla. — Long. 0 m. 319 mill., larg. 0 m. 110 mill. — Aphroditô.

Date : avant 542 environ (mort d'Apollôs).

Cursive penchée.

† Κληρονόμοι του της μαxαριας
[μ]νήμης Κ[ύ]ρō γραμματιxō,
δ/ εμου Χρ[ι]στοδωρō υἱō xαι xληρο νομου
[Κ]εφ[ά]λωνος επισx/, τω
αδελφῶ Απολλῶτι προτοx(ος) Πρω . . .

Ligne 1. Les héritiers possèdent la terre en propriété indivise : cf. n° 67109, l. 22. — Ce Kyros est sans doute le décurion d'Antaiopolis, dont il est question aux n°s 67134, l. 1 et *suscr.*; 67139, VI, *v.*, l. 4, et 67327, l. 5.
Ligne 4. Képhalôn apparaît peut-être déjà au n° 67295, III, l. 19. C'est sans doute un évêque d'Antaiopolis. L'exemple de cet évêque marié est intéressant et exceptionnel, car en Égypte on ne choisissait guère ces dignitaires que parmi les moines.

[67326]

ἀπο χ̣ω̣μης Αφροδιτης. Εδεξαμε$^{\theta\alpha}$
χ̣α̣ι̣ ϖ̣ε̣πληρωμεθα ϖαρα σ̄ο̄
του φ[ο]ρ̄ο̄ των ὑπο σε ημων
αρουρων εν Πιασε εν ϖεδιαδ̣ι
κω̣[μ]ης Φθλ̄ᾶ̄, κανόνος
δευτέρας ινδ/ εκ ϖλήρους.
Και εις υμων ασφάλειαν
ϖεποιημεθα ταυτην
τ̣η[ν] ϖληρωτικὴν αποχ̣ὴν
ως ϖροκ/. Οι ϖρογεγραμμένοι
κληρονόμοι δι εμου Χριστοδ$^{\omega\rho ου}$
[σ]τ̣ο̣ι̣[χ]εῖ μοι η αποχη ω[ς] ϖ̣ρ̣[ο]χ̣/

Sans suscription au verso.

Ligne 8. Ημων : corrigé sur *υμων*.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40476.

67327. Série de quittances analogues à la précédente, toutes délivrées à Apollôs fils de Dioscore par divers propriétaires de la localité de *Piase*. — Long. o m. 780 mill. (sans tenir compte de la lacune qui suit la ligne 3), larg. o m. 300 mill. — Aphroditô.

Date : probablement 539 (indiction III).

[. . . . .]ης Γενναδῑο̄ απο Ανταί̄ο̄ Απ[ο]λλ̣ῶτι Διοσκόρ̄ο̄. Εσχον και ϖεπλ[ή]
ρωμαι ϖαρα σ̄ο̄ των φόρων των υπο σε μ̄ο̄ [αρου]ρ̣ῶν̣ ἀνδρηρ̄ο̄ κης διακειμεν[ων]
[εν] κλήρ̄ο̄ Πιασε ϖεδιᾶ$^{\delta}$ Φθλ̄ᾶ υπερ καννος τριτης ἰνδ/ εκ ϖλήρους
. . . . . .
† Κληρονόμοι του της λαμπρ̣[ᾶ]ς ιν[ή]μης Κῡρ̄ο̄ ϖολιτευομενο̄, δι εμου

Ligne 1. Sans doute [Φλαυιος Ιωαν]ης.
Ligne 2. Ανδρηρ̄ο̄ est évidemment pour *ανδρ̄ο̄*. — Κης : pour *γης*. — Une nouvelle erreur se trouve à la ligne 3 de cette première quittance si singulièrement incorrecte : *καννος* pour *κανονος*.
Ligne 3. Lacune trop courte pour *επι*.
Ligne 4. Les trois premières lignes sont formées de quelques fragments détachés du rouleau de papyrus avant le développement. J'ignore l'étendue de la lacune qui les sépare du texte principal : probablement trois lignes.

Βικτορος Ψαιō πρεσβ/ και προνοητō των Ανταιοπολιτικων πραγματων [67327]
Απολλωτι Διοσκορō Εδεξαμην παρα σō κ/ επληρωθην των φορων
των υπο σε αρōρων ανυδρων ōσων εν διαφοροις τοποις εν πεδι[αδι]
[κωμη]ς Φθλα, κληρō Πιασε, υπερ κανονος τριτης ινδικ/ εκ πληρ[ου]ς. Και ει[ς την]
[ασφαλ/ π]ε[ποι]η[μαι] ταυτην [τ]ην πληρωτικην αποχην ακολουθως τη μισθωσει
ως προκ// Μεσορη γ̄ // της 𐅵 γ̄ // ινδικ/ Κλ/ Κυρου δ/ εμου Βικτορος
[πρεσβυτε]ρọ· στοιχει μοι η αποχη ως προκ/
[† Φλαυιο]ς Ιωαννης ο λ[α]μπρ/ πολ/ της Ανταιοπολιτων δι εμō Φιειβ
Διου προνοητō Απολλωτι Διοσκορō Εδεξαμην παρα σō κ/ επλ[η]ρωθη[ν]
των φορων των υπο σε αρουρων ανυδρων ουσων διακειμενων εν πεδιαδ/
κωμης Φθλα κληρō Πιασε εν διαφοροις τοποις, λεγω δη των αρōρων
[.]ερμους κ/ των λεγομεν/ Ιαλεμλιμ, υπερ κανονος τριτης ινδικ/ εκ πληρους.
Κ[αι] ε[ι]ς την ασφαλειαν πεποịημαι ταυτην την πληρωτικην αποχην ω[ς] πρ[οκ/]
[Μ]ẹσορη γ // της 𐅵 γ // ινδικ/ Φλ/ Ϊωανη (*sic*) δ/ εμου Φιειβ πρ̄/ο στοιχει μοι η αποχην (*sic*) ως προκ/
Ψ[αϊς (?) Βι]κτορος πρεσβ/ αξιωθεις εγραψα υπερ αυτου γραμματα μη ειδοτος †

† Φλαυιος Μεγας ο λαμπρ/ απο εκδικων της Πανος πολεως δι εμō Ιουβινō
π[αι]δ[ο]ς και φορολογō Απολλωτι Διοσκορō Εδεξαμην κ/ επληρωθην
[παρα] σō τōν φορων των ϋπο σε αρōρων ανυδρō γης διακειμεν/ εν πεδιαδι
[κωμης Φθλα], κ[λη]ρō Πιασε, εκ πληρους, ακολōθως τη μισθωσει, υπερ
[κανονος τρ]ιτης ινδικ/ Και εις την ασφαλειαν πεπ[ο]ιημαι ταυτην την πληρωτικην
[απ]οχην ως προκ/ Μεσορη // . // της 𐅵 γ// ịνδικ/ † Φλαυιος Μεγας ο λαμπρ/
[απο ε]κḍικων της Πανος δι/ Ϊουβινου παιδος εξεδωκα
την αποχην και στιχοι μοι ως προκ/ Ϊωαννης Ερμειου απο
Αφρọδịτης εγγραψα (*sic*) υπερ αυτου γραμματα μη ειδọ[το]ς †
† Εγραφη δι εμō Αβρααμιō Απολλ// ọυλ/

Ligne 6. Ce Victor est le même que celui qui est nommé au n° 67134, l. 2.
Ligne 13. Ο λαμπρ(οτατος) πολ(ιτευομενος).
Ligne 19. Πρ̄/ο : προνοητης. L'ο a été ajouté après la barre d'abréviation : le scribe a sans doute craint qu'on ne confondît avec πρ(εσβυτερος).
Ligne 22. Παις : serviteur. Cf. les παιδαρια du n° 67279, l. 26.
Ligne 26. Μεσορη // γ // est impossible.
Ligne 29. Ειδοτος : le premier ο est corrigé sur un ω.

[67327] ☩ς Φλς Νεμεσιανῶ σχολ[α]/ δ/ εμου Μηνᾶ προνοητς Απολλῶτι Διοσκόρου. Εδ[ε]-
ξαμην
[και επ]ληρωθη (*sic*) παρα σου του φόρου του υπο σε μου αρουρων ανυδρου
γης διακειμς
εν πεδι[α]δι κωμης Φθαλ (*sic*) καλουμς Πιασε εν τη σιτου και κριθς εκ πλη-
ρους, κανονος
τριτης ινδ/. Και ει σην ασφαλειαν πεποιημε ταυτην την πληρωτικὴν αποχην
[ω]ς προκ/. Μηνᾶς ο προγεγραμς γεουχως· ςτοιχει μοι η αποχη ως προκ/
Αυρη[λ]ιος
[Φοιβ]αμμων, υἱος αυτου, επιτραπεις, εγραψα υπερ αυτου γραμμς μη ειδοτος ☩

☩ Φλαυιος Κολλοῦθος Αμμωνιῶ σκρινς δι εμῶ Απολλωτος παιδ/ κς προνοητῶ
[Απ]ολλωτι Διοσκορῶ απο ΑΦροδ/ Εδεξαμην κς επληρωθην παρα σῶ τ[ο]ν
φορον
τῶ υπο σε μῶ μερος (*sic*) των ανυδρων αρῶρων κληρ/ Πιασε εν πεδιαδι κωμης
Φθλα υπερ μερος (*sic*) τῶ πατρος μῶ και της μητρος, υπερ κανονος τριτης
ινδικ/ εκ πληρ/
Κς εις σην ασφαλειαν πεποιημαι ταυτην την πληρωτικην αποχην ως προκ/
Θωθ ‖ κζ της ϛ γ ‖ ινδικ/ ☩ Φλς Κολλουθῶ Αμμωνιῶ σκρινς δ/ εμῶ Απολλωτος
παιδ/· στοιχει μοι
η [απο]χη ως προκ/ Αυρηλιος Αβρααμ Βικτορος βοη αξιωθεις εγραψα ὑπερ
αυτῶ γραμματα μη ειδοτος, παροντος μοι
και ειποντος ☩ Δηλαδη ετι μην και υπερ τῶ ολοκληρῶ μερους των κληρονομων
[τ]ῶ της μακαριας μνημης Αινειῶ εδεξαμην και επληρωθην παρα σου
υπερ της αυτης παρουσης [τ]ριτης ινδικ/ εκ πληρης (*sic*) ☩ Ο προγεγρα-
μεν[ο]ς (*sic*)
Κολλουθος Αμμωνιου, σκριναρις (*sic*) δι εμου Απολλωτος παιδος· στοιχι μι
η [αποχη] ω[ς] π[ροκ/ ☩] Αυρηλιο[ς] Ιερημιας Αβ[ραα]μιου αξιωθεις εγγρ[α-
ψ]α (*sic*)
[υπερ] αυτου γραμ[ματα μη ει]δωτος ☩

Ligne 32. Του υπο σε : pour των.
Ligne 33. Lire πεδ(ιαδι). — Εν τε.
Ligne 34. Lire ει⟨ς⟩.
Ligne 37. Σκριν(ιαριος). — Παιδ(ος).
Ligne 42. Lire Κολλουθος. Cette signature est d'une écriture ronde très élégante, qui est celle du βοηθος Abraham. C'est évidemment Apollôs, et non le scriniaire Kollouthos, qui est désigné plus bas comme illettré.
Ligne 44. Avec δηλαδη reprend l'écriture du scribe qui a rédigé les quittances.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40477.

67328. Registre contenant une série de cautionnements (ἐγγύαι), remis au *riparios* Apollôs, et presque tous datés du même jour. — Long. o m. 299 mill., larg. 2 m. 534 mill. — Aphroditô.

Cursive fine, penchée légèrement en avant. — Le rouleau, presque intact (sauf la page I), est cependant d'une lecture difficile, à cause de la couleur noirâtre du papyrus et des moisissures qui l'avaient couvert avant son entrée au Musée. Mais la répétition des mêmes formules permet d'établir un texte certain, excepté pour quelques noms propres. — Il semble bien que la page I actuelle ait été effectivement la première du registre.

Date : du 5 au 14 juillet 521.

Plusieurs autres ἐγγύαι ont été publiées plus haut (n°s 67094; — 67296 et 67297). Les douze actes qui sont réunis ici sont, à part de peu importantes variantes, tous semblables. J'ai cru cependant qu'on me saurait gré de les reproduire tous *in extenso*, la présence même de ces petites variantes pouvant présenter quelque intérêt.

Ce papyrus nous fournit des détails assez complets sur le rôle et l'organisation de la police rurale des ποιμένες καὶ ἀγροφύλακες (cf. n° 67001). Ils doivent veiller à l'irrigation des champs, en général vaquer à toutes sortes de travaux publics non désignés ici, maintenir l'ordre, rechercher enfin et faire comparaître les personnages appelés en justice. A signaler aussi la division du territoire de la κώμη en *décanies*, ayant chacune son ou ses gardiens particuliers. Celle de Τεῖας est citée deux fois [II, l. 8, et IV, l. 10]; elle possédait au moins trois ποιμένες; de même celle de Φέννεως est nommée à deux reprises [V, l. 10, et X, l. 9].

Page I.

[† Υπατειας] Φλς Ϊουστινι[αν]ο̄ τ[ο̄ εν]δοξοτατο̄ κς ϋπερφυεστατο̄, επειφ // ια // ι[ε ιν]δικ //
[Τω ε]υδοκιμς Απολλωτι ριπαριω κωμης Α[φρ]οδιτης το̄ Ανταιοπο[λιτο̄ νο]μου,
[π/ Αυρηλ]ιο̄ Ιωαν[νο̄ υι]ο̄ Βικτορος Ειβανος, γεω[ργο̄ α]πο της ϛ κωμη[ς, χαιρ]ειν †
[Ομο]λογω, ομ[νυς] τον τε παντοκρατορα Θεον και την θειαν και ο̄ρά[νιον τύχ]ην
το[υ τ.]α παντα νικ[ω]ντος δεσποτο̄ ημων Φλς Ιουστινο̄ το̄ αιων[ιο̄ αυγο]υστο̄ αυτ[ο]
[κρατορ]ος, εγγυ[ασθαι κς αναδε]δεχθαι μονης κ[αι] εμφανειας Αυρη[λιο]ν Φηουν
[Ιωσ]ηφιο̄, ποιμενα κ[αι] αγροφύλακ/ [τη]ς δεκα[ν]είας κ[α]λο̄μενς Ετο. . .ε,
[πρ]ος εν[ι]αύσιον χ[ρ]ό[νον λογιζόμ]ενον απο σήμερον της πρ[ογεγρα]μμς ημ[έρας]

Page I. — *Ligne* 2. Sur Απολλως, *riparios*, cf. peut-être n° 67281, l. 2.

[67328] [ητις] ἐστ[ι] μηνὸς ἐ[πειφ/ ι]α // ϖαρὸσης ϖεν[τε]καιδεκατης ἰ[νδικ/],
[επι τω αυτον ϖαραμειναι και ϖροσ]ὕδρευ[ειν] και ὑπουργεῖ[ν ϖα]σ[ι τα]ις
[δημοσιαις χρείαις, και την ϖαραφυλα]κὴν των [ειρη]νικῶν ϖραγματων,
[κ/] τας
[ϖαράστασις των επιζητῡμενων ϖροσο]ϖὼν ϖο[ιε]ισθαι ἀόκνως και ακα[τ]α-
γνώστως,
[και μηδαμῶς αυτον απολειπεσθαι. Ο]ϖόταν δ[ε] ζητουμενον (sic) ϖαρα της σης
[ευδοκιμήσεως, τουτον ϖαρενεγκει]ν και ϖ[αρ]αδωσω εκτος αγι[ω]ν
[ϖεριβολων και θειων χαρακτήρων και αγ]ιας κ[υρ]ιακῆς. Ει δε απολη[μ-
φθ]ειη
[και ζητουμενης μη ευρεθειη, ετοι]μως ἐχω ο ϖρογεγραμμ[ενος]
[εγγυ]ητὴς ϖαρεξω [ὑπερ της αυτου απο]λ[ειψ]εως χρυσου νο[μισματα]
[ε]ξ, η [εν]νοχ[ως] ἐι[η τω θειω ορκω κα]ι το ϖερι τουτῡ επηρτημεν[ω κιν-
δυνω].
[Συ]νπεραιῡμεν[ῡ δε του χρονῡ, επι τω] ἐμὲ αναλαβειν ταυτ[η]ν μῡ [την
εγγυην],
[ηγουν], μενουσα[ν ϖαρ υμων, ἄκυρον] εἰναι και ἀ[νι]σχυρον ϖανταχου
ϖ[ρ]οφ[ε]ρομενης.
[Και] επερωτηθεις ωμολ[γ ☩ Αυρ]ηλιος Ἰωαννης Βικτορὸς ὁ ϖροκ/
[εγγ]υωμαι τ[ον] ϖρ[ο]κ/ Φη[ουν εις] νομισματα ἐξ̄ και ομοσα [τον]
[θε]ιῶ[ν ο]ρκὸν ως ϖροκ// Α[υρηλι]ος Καλλί[νι]κος Βίκτορος, αξιωθεις,
[εγραψα ὑ]ϖὲρ ἄτου γραμματα μ[η ειδοτο]ς.

Page II.

[☩] Ὑπατειας Φλ/ Ἰο[υστ]ινιανῶ τῡ ενδοξοτατῡ [κ/ ὑ]ϖερφυεστατῡ, επειφ ια // ἰε
ινδικ //
Τω ευδοκι[μ/ Α]πολλωτι ριπαριω κωμης Αφροδιτης τ[ο̄] Ανταιοπολιτου νομου,
ϖ/ Αυρηλιου Ἰσα[κι]ῡ Απολλωτος, μη̄ , γεωργῡ απο της ϛ̄ κωμης, χαιρειν ☩

Page I. — *Ligne 10.* [Προσ]ὕδρευ[ειν] est-il une faute pour ϖροσεδρευειν, qui donnerait un sens meilleur? Le texte de ces actes est souvent d'une incorrection qui expliquerait une pareille erreur. — Πασι ταις : cette faute se retrouve dans les douze actes réunis ici.

Ligne 12. Παραστασις, ϖροσοπων, et ακαταγνοστως : de même.

Ligne 15. La confusion entre les formes passives de απολειπειν et de απολαμβανειν se continue jusqu'à la fin du papyrus.

Ligne 17. Παρεξω pour ϖαρεξειν.

Ligne 18. Εννοχως ειη et το pour τω : fautes constantes dans le papyrus.

Ligne 20. Lire ϖαρ υμιν : de même dans la suite.

Page II. — *Ligne 3.* Μη(τρος) : le nom n'a pas été inscrit.

Ομολογω εκουσιως και αυθαιρετως, επ[ο]μνυμενος τον τε [πα]ντοκρατορα [67328]
Θεον
και την νικη[ν] και διαμονην τω δεσποτω ημων Φλ Ἰουστιν[ω] τω αιωνιω αυγουστ
του αυτοκρατο[ρος], εγγυασθαι κ αναδεδεχθαι μονης κ εμφανειας
Αυρηλιον Αγ[να]τωνα Παπολλωνος, ποιμενς και αγρο[φ]υλακ/ της δεκανειας
Τεϊαε, προς ενιαυσιον χρονον λογιζομενον απο της προγεγραμμενς ημερας,
ητις εστι μηνος επειφ// ια παρουσ π[εν]τεκαιδεκατης ἰνδικ/, επι τω αυτον
παραμειναι κ[αι προσ]υδρευειν και υπο[υ]ργειν πασι ταις δ[ημοσ]ιαις χρειαις
ακινως και ακα[τα]γνωστως, και την παρα[φ]υλακην των [ειρ]ηνικων πραγ-
ματων
και τας παραστασις των επιζητουμενων προσοπων ποιεισθαι, και μηδαμως
αυτον απολειπεσθαι. Οποταν δε ζητουμενο[ς] παρ ὑμων, τουτον παρενεγκειν
και παραδωσω εκτος αγιων περιβολω[ν] και Θειων χαρακτ[ηρ]ων κ[α]ι [αγ]ιας
κυριακης. Ει δ[ε α]πολ[υ]μφθειη και ζη[του]μενς μη ευρεθειη, ετοιμως εχω
εγω ὁ προγεγραμμενος εγγυητης πα[ρ]εξει (*sic*) ὑπερ της αυτου απολειψεως
χρυσου νομισματα εξ, η εννο[χως] ει[η] τω Θειω ορκω και το περι τουτ[ω]
επηρτημενω κινδυνω. Συν[περα]τουμενω δε του χρονω, επι τω εμε
αναλαβειν ταυτην μου την εγγ[υ]ην, ην[ου]ν, μενουσαν παρ υμων, ακυρον ειναι
και ανισχυρον παντ[αχου προφερ]ομενω, και ε[π]ερωτηθ ωμολς ⸸⸸⸸ Αυρηλις
Ἰσακως
ο προκ/ εγγυωμαι τον προκ/ Αγνατων κ[αι] ομοσα τ[ο]ν Θειον ορκον ως προκ/
Αυρηλιος Καλλινικος Βικτορος, αξιω[θ]εις, εγραψα υπερ ἀτου γραμματα
μη ειδοτος.

Page III.

⸸ Υπ[ατειας] Φλ Ἰουστινιανω τω ενδ[οξο]τατω κ[αι υπερ]φυε[στα]τω
επειφ // ϊε πεν[τ]εκαιδεκατης [ινδ/]
Τ[ω ευδ]οκ[ι]μ Απολλωτι ριπαριω κωμης [Αφρ]οδιτης τω
Ανται[οπο]λιτω νομω, π/ Ἰωαννω Βησκουϊτο[ς] διακ[/] και Αυρηλιω
Ανωφιω Βοττω, μη Ταπεουτος, ορμωμεν[ς] απ[ο] της Ζ κωμης, χαιρ//
Ομ[ο]λο[γου]μεν, επομνυμενοι τον τε παντοκρατορα Θ[εον] και την Θειαν
και ο[υρ]άνι[ον τύ]χην του τα παντα νικωντ[τος δ]εσ[ποτω] ημων Φλ
Ἰουστ[ινω] τω [αιωνι]ω αυγουστω αυτοκρατορος, [εγγυασθ]αι και αναδεδεχθαι,
μονης [και] εμφα[νει]ας, Αυρηλιους Ψενθαησι[ν] Μο[υ]σαιω Παπετ και τον

Page II. — *Ligne 8.* Τεϊαε : cf. n° 67139, III, *v.*, l. 9, V, *v.*, l. 33, et n° 67238, l. 8.
Ligne 15. Απολ[υ]μφθειη : la place manque pour un *η*. Cf. plus bas, p. III, l. 31.
Ligne 16. Ο : le trait sur l'*o* représente l'esprit rude.
Ligne 20. Προφερομενω : faute constante ici pour προφερομενην.
Page III. — *Ligne 9.* Παπετ : nom de localité. Cf. p. VIII, l. 7.

[67328] τουτου υι[ον] Βικτ[ορ]α, ϖοιμενων (*sic*) και αγροφ[υ]λακ/ ϖεδιαδς Φερκο,
ϖρο[ς ενιαύσιον] χρονον λογιζομενς ἀπὸ σημερον της ϖρογεγραμμ
ημερ[ας, ητις εστι μη]νος επειφ ϖαρῶσης ϖεντε[καιδ]εκατης ινδικ/, επι τω
αυτου[ς ϖαραμει]ναι και ϖροσϋδρευειν και υπο[υρ]γεῖν ϖασι ταις δημο-
σιαις
χρειαις, κ[αι την ϖ]αραφυλακὴν των ειρηνικῶν [ϖρα]γμ̀ατῳ[ν] και ταϛ
ϖαρα[στασι]ς των επιζητουμενων ϖροσοπων ϖοιεισθαι
αοκνω[ς και ακατα]γνοστως, και μηδαμως [αυτους απ]ολειπεσθαι.
Οποταν [δε ζητουμεν]ς ϖαρα της σης ευδοκιμη[σε]ως, ϖαρενεγκειν αυτῶς
και ϖαρ[αδωσ]ωμεν εκτος αγιων ϖεριβολων και Θειων χαρακτηρων και
αγιας κ[υριακῆς]. Ει δε απολημφθειη και ζητουμενς μη ευρεθειη τε,
ἑτοίμω[ς εχομε]ν οι ϖρογεγραμμενοι εγγυηταὶ ϖαρεξωμεν υπερ της
αυτω[ν απολειψε]ως χρυσῶ νομισματα δωδεκα. Συ̣ν̣περαιῶμενῶ δε
του χρ[ονῶ, επ]ι τω ημας αναλαβειν ταυτην ημων την εγγύην,
ἡ[γου]ν̣, [μενῶσαν] ϖαρ υμων, ἄκυρον ειναι και ἀν[ίσχυρον ϖαν]ταχοῦ ϖρο-
φερομς
η ενν̣[οχως ειη] τῳ Θειω ορκω και το ϖερι τουτο επηρ[τ]ημενω κινδυνω. Και
επερ/
ωμολ̣ς [☩ Ιωαν]νης Βησκουΐτος διακ/ ο ϖροκ/ [ε]γγυωμαι τους ϖρο̣κ[ει]μέν̣ς
Ψενθαή[σιν κ]ς τον υ]ιον αυτου Βικτωρα και ομοσα τον Θειον ορκον ως
ϖροκ/
Αυρη[λιος Αν]ο̣ὖφις Βόττου ο ϖροκ/ εγγυωμαι τοῦ ϖροκ/
Ψενθα̣[ῆσιν] και τον υἱων αυτου Βικτωρι (*sic*) και ωμοσα
τον Θ[ειον ο]ρκον ως ϖροκ/ ☩ Αυρηλιος Μουσῆς Ψαΐου
μαρτ[υρω] τη εγγη (*sic*) ακουσας ϖαρα τῶν Θεμενων.
Δηλαδὴ [ει α]π̣ολυμφθειη τις εκ των ειρημενων Ψενθαῆσιν και Βικτορα,
την
ϖρο̣κ[/ κατ]αδίκην επιγνωσομεθα ὑμιν. Ει δε οι δῦ̄ απολυμφθειη, ωσαύτως
υπ[ερ] δ̣[ικης] των δωδεκα νομισματων επιγνωσομεθα ⁜ Ο αὐτος Ἰωαννης
στιχει μοι ☩
Ο α̣[υτ]ος Ανούφις στοιχ̣οι μο̣ι
☩ Εγραφ′ δι εμου Ἰσακιῶ νομικ/ οθ..

Page III. — *Ligne 12.* Le jour a été oublié.

Ligne 19. Απολημφθειη : *sic*, au singulier.

Ligne 24. Ce membre de phrase devait se placer avant συνπεραιουμενου, comme aux pages I et II; cette erreur de disposition persistera jusqu'à la page XII. — Τουτο alterne dans le ms. avec τουτου.

Ligne 29. Των : correction sur του.

Ligne 33. Si la restitution est juste, il faut corriger των... en τα...

[67328]

Page IV.

[+ Υ]π[ατ]ειας Φλ̣ Ἰουστινιανο͂ του ενδοξοτατο̄ κ̣[αι] ὑπερφυεστατο̄
επειφ̣ ‖ κ̣ ‖ πεντεκ[α]ι[δε]κατης ἰνδικ̣‖
[Τ]ω ευδοκιμ̣ Απολλωτι ριπαριω κ̣ωμης Αφροδ[ι]της το̄
Ανταιοπολιτου νομο̄, π̣/ Αυρηλιο̄ Ανο̄βι̣ο̄ Ερμαουώτος Ατρεά̣το̄,
μητρος Θέκλας, απο της Ζ κωμης χαιρ̣‖ Ομολογω εκουσιως και
αυθαιρετως, επομνυμενος τον τε παντοκρατορα Θεον και την
νίκην και διαμονὴν το̣̄ δεσποτο̄ ημων Φλ̣ Ἰουστινο̄ το̄ αιωνιο̄ αυγ̣ουσ
του αυτοκρατορος, εγγυασθαι και αναδεδεχθαι μονης και εμφανειας
Αυρηλιους Ηλία̣ν Ψαϊ̄ο̄ και τον τουτου γ̣αμβρο̄ (sic) Βίκτορος
Ερμαο̄ώτος π̣οιμέν̣ς και αγροφυλακο̣υ̣ς της δεκανείας Τεΐ̣α̣ε,
π̣ρος εν[ι]αύσιον χρόνον λογιζομ̣ς [α]πο σήμερον της π̣ρογεγραμμ̣ς
ημέρας, ητις εστι μηνος επειφ̣ ‖ κ ‖ [πα]ρουσ̣ς π̣εντεκαιδεκατης ινδ̣‖,
επι τω αυτους π̣αραμειναι και π̣ρ[οσυ]δ̣ρευειν και υπουργείν π̣ασι
ταις δημοσιαις χρειας (sic), και την π̣αραφ̣[υλ]ακὴν τὼ̣ν ειρηνικώ̣ν
π̣ραγματων και τας π̣αραστασι̣ς [τ]ων ε̣π̣ιζητουμενων
π̣ροσοπων π̣οιεισθαι ακινως και ακ[α]ταγνοστως,
και μηδαμως αυτους απολειπεσθαι. Οποταν δε ζητουμενος
π̣αρα της σης εντρεχε[ία]ς, π̣αρενεγκειν α̣υ̣τ̣ο̣υ̣ς και π̣αραδω̣σω
εν δημοσιω τοπω εκτος αγι[ω]ν π̣εριβολω̣ν και Θ[ειω]ν
χαρακτηρων και αγιας κυριακη̂ς. Ει δ̣ε̣ απολημφθε[ι]η και ζητο̄μενς
μη ευρεθει[η] τε, ετοιμως εχω ο π̣ρογεγραμμενος εγγυητὴς
π̣αρεξω υπερ της αυτους (sic) απολειψεως χρυσο̄ νομισματα δ̣ω̣δεκα.
Συνπεραιουμενο̄ δε του χρονου, επι τω εμε [α]ναλαβειν ταυτην τ̣η̣ν
εγγύ́ην, ἦ́γουν, μενουσαν π̣αρ υμων, ἄ́κυρον ειναι και ἀνίσχυρον π̣ανταχο͂υ π̣ρο
φερομενο̄, η εννοχ̣ως ειη τω Θειω ορκω και το π̣ερι τουτο επηρτημενω
κινδυνω, και επερωτηθεις ω̣μολογησα ☩☩☩ ☩ Αυρηλιος Ανο̄βις Ερμαο̣̄[ωτος]
ο π̣ρ̣οχ̣/ ενγυωμαι τουὺς π̣ρ̣[οχ/] Ηλιας (sic) κ̣ς Βικτωρα ις νομισματα
δωδεκα, και ομ̣οσα τον Θ̣ιο̣ν ο̣ρκ̣[ον ως] π̣ροχ/ Φλ̣ Θε[ότεχ]νο̣ς [Ψαι̣]ο̄
αποπραιποσιτο̄ αξιωθις εγραψα ὑπ̣ερ ᾱτο̄ γραμματα μη ειδοτος.
Αυρηλιος Μουσή̣ς Μά̣ρτης μαρτηρω τη υκυα ακουσας π̣αρα
του Θεμ[εν]ο̄.

Page IV. — *Lignes 17 et seq.* Le scribe a employé le singulier, oubliant qu'il y avait deux ποιμενες.

Ligne 18. Εντρεχεια est une qualification souvent donnée au *riparios* : cf. nos 67091, l. 14 et seq.; 67295, II, l. 13.

Ligne 21. Ajouter εγω.

Ligne 27. Is : pour εις.

[67328]

Page V.

† Υπατειας Φλς Ιουστινιανō του ενδοξοτατō και υπερφυεστατō
επειφ ‖ κ‖ ϊς‖ ινδικ‖

Τω ευδοκιμς Απολλωτι ριπαριω κωμης Αφροδιτης τō Ανταιοπολς νομō,
ϖ/ Αυρηλιō Ϊωαννō Κϣσταντιō, μη Μαρια[μ], συντελεστου
απο της ζ κωμης χαιρ‖ Ομολογω εκουσιως και αυθαιρετως,
επομνυμενος τον τε ϖαντοκρατορα Θεον και νικην και διαμονην
τō δεσποτō ημων Φλς Ϊουστινō τō αιωνιō αυγōστō αυτοκρατορος,
εγγυασθαι και αναδεδεχθαι μονης και εμφανειας Αυρηλιον
Βικτορα Ψαιō ϖοιμς και αγροφυλακ/ της δεκανειας καλōμενς
Φεννεως, ϖρος ενιαυσιον χρονον λογιζομενς απο της ϖρο
γεγραμμενς ημερας, ητις εστι μηνος επειφ ‖ κ ‖ ϖαρουσης
ϖεντεκαιδεκατης ϊνδικ‖, επι τω αυτον ϖαραμειναι και ϖροσ
υδρευειν και υπōργειν ϖασι ταις δημοσιαις χρειαις, και την ϖαραφυλακ/
των ειρηνικων ϖραγματων, και τας ϖαραστασις των επιζητōμενων
ϖροσοπων ακονως ϖοιεισθαι και ακαταγνοστως, και μηδαμως
αυτον απολειπεσθαι. Οποταν δε ζητουμενος ϖαρα της σης ευδοκιμησεως,
ϖαρενεγκειν αυτον και ϖαραδωσω εν δημοσιω τοπω εκτος
αγιων ϖεριβολων και Θειων χαρακτηρων και αγιας κυριακης.
Ει δε απολυμφθειη και ζητουμενς μη ευρεθειη, ετοιμως εχω
ο ϖρογεγραμμενος εγγυητης ϖαρεξω ϋπερ της αυτου απολειψεως
χρυσō νομισματα εξ. Συνπεραιōμενō δε του χρονō, επι τω εμε
αναλαβειν ταυτην μου την εγγυην, ηγουν, μενōσαν ϖαρ υμων, ακυρον
ειναι και ανισχυρον ϖανταχō ϖροφερομενō, η εννοχως ειη τω Θειω ορκω
και το ϖερι τουτου επηρτημενω κινδυνω, και επερωτηθς ωμολς †††
Αυρηλιος Ιωαννης Κωσταντιō ο ϖροκ/ ενγυωμε τō ϖροκ/ Βικτορ Ψαιō ις νο
μισματα εξ κς ομοσον (*sic*) τον Θιον ορκον ως ϖροκ‖ Φλς Θεοτεκνος
Ψαϊō
αποπραιποσιτō αξιθις (*sic*) εγραψα ϋπερ ātō γραμματα μη ειτο[τος].
Ιωαννης Κοσταντιος (*sic*) στοιχ Απολλως
Ερμιου μαρτυρω τη ενγη ακουσας ϖαρα του Θεμενου.

Page V. — *Ligne 1*. A partir d'ici, j'ai rétabli le texte sans tenir compte des lacunes et lettres endommagées, sauf quand la restitution pouvait donner lieu au doute.

Ligne 4. Μαριας est moins probable.

Ligne 10. Cf. la ϖεδιας Φονεως (*sic*) des nos 67143, *r.*, l. 37, 67147, II, l. 1, et d'un papyrus de Londres que M. Bell m'a signalé.

Ligne 25. Il semble que le ms. porte en réalité ενγυωμεν.

[67328]

Page VI.

† Υπατειας Φλ̣ Ιουστινιανο̄ το̄ ενδοξοτατο̄ και υπερφυεστατο̄
επειφ̣ κ ‖ ϊε‖ ϊνδικ‖
Τω ευδοκιμ̣ Απολλωτι ριπαριω κωμης Αφροδιτης το̄ Ανταιοπολ̣ νομο̄
ϖ̣ Αυρηλιου Πουνιτος εκ ϖατρος Ατρητος Παπελατε, μ̄η ,
ορμωμενος απο της Γ̄ κωμης, χαιρ‖ Ομολογω εκουσιως και αυθαιρετως,
επομνυμενος τον τε ϖαντοκρατορα Θεον και την νικην και διαμονην το̄
δεσποτο̄ ημων Φλ̣ Ϊουστινο̄ του αιωνιο̄ αυγουστου αυτοκρατορος,
εγγυασθαι και αναδεδεχθαι μονης και εμφανειας Ᾱρηλιον
Ψαϊου Πατερμουθιο̄, ϖοιμ̣ και αγροφυλακ̣ της δεκανειας Ψιλαμ̄πω̄,
ϖρος ενιαυσιον χρονον λογιζομενος απο σημερον της ϖρογεγραμμ[̣ς]
ημερας, ητις εστι μηνος επειφ ‖ κ ‖ ϖαρουσης ϖεντεκαιδεκατης ϊν̄[δ̣], ·
επι τω αυτον ϖαραμειναι και ϖροσυδρευειν και υπουργειν ϖασι ταις
δημοσιαις χρειαις ακονως και ακαταγνωστως, και την ϖαραφυλακην
των ειρηνικων ϖραγματων ϖοιεισθαι, και τας ϖαραστασις των επιζητουμενων
ϖροσωπων (sic). Οποταν δε ζητο̄μενος ϖαρα της σης ευδοκιμησεως,
ϖαρενεγκειν αυτον και ϖαραδωσω εν δημοσιω τοπω
εκτος αγιων ϖεριβολων και Θειων χαρακτηρων και αγιας κυριακης.
Ει δε απολυμφθειη και ζητουμενος μη ευρεθειη, ετοιμως εχω
ο ϖρογεγραμμενος εγγυητης ϖαρεξω υπερ της αυτο̄ απολειψεως
χρυσο̄ νομισματα εξ. Συνπεραιο̄μενο̄ δε του χρονου, επι τω εμε αναλαβειν
ταυτην μου την εγγυην, ηγουν, μενουσαν ϖαρ υμων, ακυρον ειναι και
ανισχυρον ϖανταχου ϖροφερομενο̄, η εννοχως ειη τω Θειω ορκω και το
ϖερι τουτου επηρτημενω κινδυνω. Και επερωτηθ̣ ωμολογησα †·†·†
† Αυρηλιος Πονιτος (sic) Ατρητος ο ϖροκ̣ εγγυωμαι το̄ (sic) ϖροκ̣ [Ψαϊ̄ο
Πα]τεμ̄θθ̄ο (sic)
ις νομισματα εξ και ομοσον τον Θιον ορκον ως ϖροκ̣. [Φλ̣ Θεοτεκνος Ψα]ϊ̄ο
αποπραιποσιτο̄ αξιωθις εγραψα υπερ ᾱτο̄ γραμματα μη [ειδοτος].

Page VII.

† Ϋπατειας Φλ̣ Ιουστινιανο̄ του ενδοξοτατο̄ και υπερφυεστατο̄
επειφ ‖ κ ‖ ϊε ‖ ϊνδικ̣
Τω ευδοκιμ̣ Απολλωτι ριπαριω κωμης Αφροδιτης το̄ Ανταιοπολ̣ νομο̄,
ϖ̣ Αυρηλιο̄ Μουσαιο̄ Μάρτο̄ κυμινοπώλο̄, μ̄η Θέκλας, απ̄ο̄ τ̄ης γ̄ κώμης, χαιρ‖
Ομολογω εκουσιως και αυθαιρετως, επομνυμενος τον τε ϖαντοκρατορα Θεον
και την νικην και διαμονην το̄ δεσποτο̄ ημων Φλ̣ Ιουστινο̄ του αιωνιο̄

Page VI. — *Ligne 4.* Le nom de la mère n'a pas été inscrit.

[67328] αυγουστō αυτοκρατορος, εγγυασθαι και αναδεδεχθαι μονης και εμφανειας Αυρηλιον Ερμαουων Ϊωσηφιου Πλωκ ποιμ/ και αγροφυλακ/ της δεκανειας καλουμεν/ Τηρκε[ως ?], προς ενιαυσιον χρονον λογιζομεν/ απο της σημερον ημερας, ητις εστι μηνος επειφ κ// παρōσης πεντεκαιδεκατης ινδικ/, επι τω αυτον παραμειναι και προσυδρευειν και υπουργειν πασι ταις δημοσιαις χρειας (*sic*), και την παραφυλακην των ειρηνικων πραγματων ποιεισθαι αοκνως και ακαταγνοστως. Οποταν δε ζητουμενος παρα της σης ευδοκ/, παρενεγκειν αυτον και παραδωσω εν δημοσιω τοπω εκτος αγιων περιβολων και θειων χαρακτηρων και αγιας κυριακης, και μηδαμως αυτον απολειπεσθαι. Ει δε απολυμφθειη και ζητουμεν/ μη ευρηθειη (sic) τε, ετοιμως εχω ο προγεγραμμεν/ εγγυητης [παρεξω υπερ της αυτου απολει]ψ[εως χρυσ]ō ν[ομισ]ματα δ̣ω̣δ̣ε̣κ̣α̣. Συνπεραιōμενō δε του χρονου, επι τω εμε αναλαβειν ταυτην μου την εγγυην, ηγουν, μενουσαν παρ υμων, ακυρον ειναι και ανϊσχυρον πανταχου προφε̣ρ̣ο̣μ̣ε̣ν̣[ō], η ενν̣ο̣χως ει η τω θειω ορκω και το περι τουτō επηρτημενω κινδυνω. Και επερ/ ω̣μ̣ο̣λ̣/ ☧☧☧ Αυρηλιος Μουσης Μαρτου ο προκ/ εγγυωμαι τον προκ/ Ε̣ρ̣[μαυων] Ϋωσηφιου (*sic*) και ωμοσα τον θειον ορκον ως προκ/ † Φλ/ Θεοτεκνος Ψαϊō αποπραιποσιτō μαρτ[υρω τη εγγ]υ̣η̣ (?) ακōσας παρα τō θεμενō. Απολ̣λως Ε̣ρμιο̣υ̣ μαρτυρω τη [εγγ]υη ακουσας παρα του θεμενου ☧

(Deux lignes en blanc.)

ῦ ιϛ

Page VIII.

☧ Υπατειας Φλ/ Ιουστινιανō τō ενδοξοτατō και υπερφυεστατō, επειφ // κ // ϊε // ϊνδικ/

Τω ευδοκιμ/ Απολλωτι ριπαριω κωμης Αφροδιτης τō Ανταιοπολ/ νομō,

Page VII. — *Ligne 8.* Lire Ιωσηφιου : cf. page VIII, note de la ligne 7.

Ligne 18. Εγω a été passé.

Ligne 20. Δωδεκα est tout à fait illisible; mais la ligne 30 prouve qu'il faut le restituer. C'est la seule exception que nous puissions citer à la règle ordinaire de ces *εγγυαι*, qui veut un taux de 6 *nomismata* par personne. — Ce caractère exceptionnel du chiffre 12 est confirmé par le fait même que l'α est répété au bas de la page, comme pour certifier son premier texte.

[67328]

ϖ/ Αυρηλιῡ Φοιβαμμωνος Ερμαουωτος Ουαινινιος, μ̄η̄ Μαριαμ, ορμωμενς
απο της Ζ κωμης ΑΦροδ/ χαιρ// Ομολογω εκουσιως και αυθαιρετως, επομνυμενς
τον τε ϖαντοκρατορα Θεον και την νικην και διαμονην τῡ δεσποτῡ ημων
Φλς Ιουστινῡ τῡ αιωνιῡ αυγουστῡ αυτοκρατορος, εγγυασθαι και αναδεδεχθαι
μονης και εμβανειας Αυρηλιον Βικτορα Ψαιῡ Καλεουακιου,
ϖοιμενς και αγρoφυλαx/ ϖεδιαδς Καλεῡακιος, ϖρος ενιαυσιον χρονον
λογιζομενς απο σημερον της ϖρογεγραμμενας (sic) ημερας, ητις εστι
μηνος επειφ // κ // ϖαρουσης ϖεντεκαιδεκατης ἰνδικτιονος,
επι τω αυτον ϖαραμειναι και ϖροσυδρευειν και υπουργειν
ϖασι ταις δημοσιαις χρειαις. Οποταν δε ζητουμενος ϖαρα της σης
ευδοκιμησεως, ϖαρενεγκειν αυτον και ϖαραδωσω εκτος
αγιων ϖεριβολων και Θειων χαρακτηρων και αγιας κυριακης
εν δημοσιω τοπω, και την ϖαραφυλακην των ειρηνικων
ϖραγματων και τας ϖαραστασις των επιζητουμενων ϖροσωπων
ϖοιεισθαι και μηδαμως αυτον απολειπεσθαι. Ει δε απολημφθειη και ζητουμς
μη ευρεθειη, ετοιμως εχω (εγω) ο ϖρογεγραμμενος εγγυητης
ϖαρεξει (sic) υπερ της αυτου απολειψεως χρυσῡ νομισματα εξ. Συνπεραιῡμς
του χρονου, επι τω εμε αναλαβειν ταυτην μῡ την εγγυην, ηγουν,
μενουσαν ϖαρ υμων, ακυρον ειναι και ανισχυρον ϖανταχου ϖροφερομενς,
η εννοχως ειη τω Θειω ορκω και το ϖερι τουτου επηρτημενω κινδυνω.
Και επερωτς ωμολς ϯϯϯ Αυρηλιος Φοιβαμμ[ς] Ερμαου (sic) ο ϖρκ/ (sic)
εγγυωμαι του (sic) ϖροκ // Βικτωρα γαι (sic) ομοσα
τον Θειον ορκον ως ϖροκ/ ϯ Ιωσηφις Αβρααμιου
ϖρεσβ // μαρτυρω τη εγγ[υ]ε (sic) ακουσας
ϖαρα του Θεμενου ϯ Φοιβαμμων Ψαιου ϖρεσβ/
μαρτηρω τη εγγυε ακουσας ϖαρα του Θεμενου.

Page IX.

ϯ Υπατειας Φλς Ιουστινιανῡ τῡ ενδοξοτατῡ και υπερφυεστατο
επειφ // κ // κ // (sic) ϖεντεκαιδεκατης ἰνδικ/

Page VIII. — *Ligne 3.* Ουαινινιος : cf. le nom d'homme وانين, *Wânîn*, qui se rencontre dans la *Vie* arabe de Chenoute (*Mém. de la Miss. franç. au Caire*, tome IV, p. 422), ainsi que dans P. Lond., IV, 1461, 3 (d'après une communication de M. Bell).

Ligne 7. La comparaison avec la ligne 8 montre que ce surnom est bien le nom du lieu d'origine, comme je l'avais supposé au n° 67001. On retrouve ici plusieurs des ϖοιμενες du n° 67001, Ψενθαησις Μουσαιου Παπτετ (plus haut, p. III, l. 9) Ερμαουως Ιωσηφιου Πλωκ (p. VII, l. 8), et ce Βικτωρ Ψαιου Καλεουακις.

Ligne 19. Δε a été oublié à la fin de la ligne.

Catal. du Musée, n° 67279.

[67328] Τω ευδοκιμ̣ Απολλωτι, ριπαριω κωμης Αφροδιτης
του Ανταιοπολιτου νομ̄, ϖ/ Αυρηλῑ Απολλωτος Ερμεῑ
Πχιχιτος, μητρος Θαησιας, συντελεστ̄ απο της ϛ κωμ̣ ⁋
Ομολογω εκουσιως και αυθαιρετως, επομνυμενος τον τε ϖαντοκρατορα
Θεον και την Θειαν και̣ [ουρ]ανιον [τ]υχην τ̄ τα ϖαντα νικωντος
δεσποτ̄ ημων Φλ̣ Ιουστιν̄ του αιωνῑ αυγουστ̄ αυτοκρατορος,
εγγυασθαι και αναδεδεχθαι μονης και εμφανειας Αυρηλιον
Ιερημιαν Ιωσηφῑ, ϖοιμ̣ και αγροφυλακ/ της δεκανειας τ̄ λιβικ̣̄
Πορθμῑ, ϖρος ενιαυσιον χρονον λογιζομενη̣ απο σημερον της
ϖρογεγραμμ̣ ημερας, ητις εστι μηνος επειφ || κ || ϖαρουσ̣
ϖρωτης ἰνδικ/, επι τω αυτον ϖαραμειναι και ϖροσυδρευειν
και υπουργειν ϖασι ταις δημοσιαις χρειαις, και την ϖαραφυλακην
των ειρηνικων ϖραγματων, και τας ϖαραστασις των επιζητουμενη̣
ϖροσοπων ϖοιεισθαι αοκνως και ακαταγνωστως, και μηδαμως
αυτον απολειπεσθαι. Οποταν δε ζητουμενη̣ ϖαρα της σης
ευδοκιμ̣, ϖαρενεγκειν αυτον και ϖαραδωσω εκτος αγιων
ϖεριβολων και Θειων χαρακτηρων εν δημοσιω τοπω. Ει δε
απολυμφθειη και ζητουμενο̣ μη ευρεθειη τε, ετοιμως
εχω εγω ο ϖρογεγραμμ̣ εγγυητης ϖαρεξω υπερ της
αυτου απολειψεως χρυσ̄ νομισματα εξ. Συνπεραιο̄μενο̄ δε
του χρονου, επι τω εμε αναλαβειν ταυτην μου την εγγυην,
ηγουν, μενουσαν ϖαρ υμων, ακυρον ειναι και ανισχυρον ϖανταχ̄
ϖροφερομενο̄, η εννοχως ειη τω Θειω ορκω και τ̣ο̣ ϖερι τουτο (*sic*)
επηρτημενω κινδυνω. Και επ[ερωτ]ηθ[η̣] ωμολογησα ☩☩☩
Απολλως Ερμιου ω (*sic*) ϖροκ/ εγγυωμαι του ϖρ
οκ/ Ιερυμιο̣υ, και ωμοσα των Θιον ωρκον
ως ϖροκ/| ☩ Ιωσηφις Αβρααμιου ϖρεσβ̣||
μαρτυρω τη εγηε (*sic*) ακουσας τας (*sic*) ϖαρα
του Θυμενου ☩ Ιερημιας Ιακυβιου ϖρεσβ̣||
μαρτυρω τη εγ[η]ε ακουσας σα̣ς (*sic*) ϖαρα του
Θυμενου.

Page IX. — *Ligne* 5. Πχιχιτος : nom de τοπος dans P. Lond. IV (voir l'Index). — ⁋ = χαιρειν.

Ligne 11. Του λιβικου ϖορθμιου : cf. le τοπος Πορθμιου de P. Lond. IV, 1420, 206, dont la *décanie* ici citée est peut-être une fraction.

Ligne 19. Suppléer και αγιας κυριακης.

Ligne 30. — Les lettres τας, après ακουσας, ne sont évidemment qu'une addition vicieuse au verbe, et non l'article. Cf. encore p. XI, l. 31.

[67328]

Page X.

† Υπατειας Φλς Ἰουστινιανῡ τῡ ενδοξοτατῡ και υπερφυεστατῡ
επειφ // κ // ϊε // ἰνδικ/
Τω ευδοκιμ̣ς Απολλωτι, ριπαριω κωμης Αφροδιτης τῡ Ανταιοπολ̣ νομῡ,
ω/ Αυρηλιῡ Ενωχ Ερμαουωτος, μητρος Θεκλας, απο της ζ κωμης, ⁜
Ομολογω εκουσιως και αυθαιρετως, επομνυμενος τον τε ϖαντοκρατορα
Θεον, και την νικην και διαμονην τῡ δεσποτῡ ημων Φλ̣ Ἰῡστινῡ
του αιωνιῡ αυγουστου αυτοκρατορος, εγγυασθαι και αναδεδεχθαι,
μονης και εμφανειας, Αυρηλιον Ἰσακον Ψενθαησιῡ Ματσῡκε,
ϖοιμ̣ και αγροφυλακ/ της δεκανειας Φε̄ννε̄ω̄ς, ϖρος ενιαυσιον
χρονον, λογιζομενη̣ απο σημερον της ϖρογεγραμμενη̣ ημερας,
ητις εστι μηνος επειφ // κ // ϖαρουσης ϖεντεκαιδεκατης ἰνδικ/,
επι τω αυτον ϖαραμειναι και ϖροσυδρευειν και υπουργειν ϖασι
ταις δημοσιαις χρειαις, και την ϖαραφυλακην των ειρηνικων
ϖραγματων, και τας ϖαραστασις των επιζητῡμενων ϖροσοπων
ϖοιεισθαι ακινδυνως και ακαταγνωστως, και μηδαμως αυτον
απολειπεσθαι. Οποταν δε ζητουμενον (*sic*) ϖαρα της σης
ευδοκιμησεως, ϖαρενεγκειν και ϖαραδωσω̣ υμ̣ιν
εκτος αγιων ϖεριβολων και Θειων χαρακτηρων και αγιας
κυριακης εν δημοσιω. Ει δε απολυμφθειη και ζητουμ̣ς
μη ευρεθειη τε, ετοιμως εχω ο ϖρογεγραμμενος εγγυητ̣ς
ϖαρεξ[ω υ]περ της αυτου απολειψεως χρυσῡ νομισματα εξ.
Συνπεραιουμενῡ δε του χρονῡ, επι τω εμε αναλαβειν ταυτην μῡ
την εγγυην, ηγουν, μενουσαν ϖαρ υμων, ακυρον ειναι και ανισχυρον
ϖανταχου ϖροφερομενῡ̣, η εννοχως ειη τω Θειω ορκω και το ϖερι τῡτῡ
επηρτημενω κινδυνω. Και επερωτ̣ς ωμολ̣ † † † Αυρηλιος
Ενωχ Ερμαου (*sic*) ω (*sic*) ϖροκ/ εγγυωμαι το (*sic*) ϖροκ/ Ἰσακα (*sic*) γα
ι (*sic*) ομοσα τον Θειον ορκον ως ϖροκ/ † Φοιβαμμων
Ψαιου ϖρεσβ/ μαρτηρω τη γγυε (*sic*) ακουσας ϖαρα του Θεμενου
† Ιωσηφις Αβρααμιου ϖρεσβ // μαρτυρω τη εγγυε
ακουσας ϖαρα του Θεμενου.

Page XI.

† Υπατειας Φλ̣ Ἰουστινιανῡ του ενδοξοτατῡ και υπερφυεστατο,
επειφ // κ̄ // ϊε // ἰνδικ/
Τω ευδοκιμ̣ς Απολλωτι, ριπαριω κωμης Αφροδ/ τῡ Ανταιοπολ̣ νομῡ,

Page X. — *Ligne 19.* Suppléer τοπω.

[67328] ϖ/ Φοιβαμμωνο[ς] Ψ[α]ιō, μητρος Θαησιας, ϖρεσβ̣ τō αγιō τοπō Απα
Πινουτιωνος ϖερι τηṇ ạυτην κωμην, χαιρ// Ομολογω εκουσιως
και αυθαιρετως, επομνυμενος τον τε ϖαντοκρατορα Θεον και την νικην
και διαμονην τō δεσποτō ημων Φλ̣ Ἰουστινō τō αιωνιō αυγουστου
αυτοκρατορος, εγγυασθαι και αναδεδεχθαι, μονης και εμφανειας,
Αυρηλιον Ψαιον Βικτορος Πο̣υσιμ ϖοιμ̣ και αγροφυλακ/ ϖεδιαδ̣
Μηνωṭ.., ϖρος ενιαυσιον χρονον, λογιζομενȳ απο σημερον
της ϖρογεγραμμεν[ȳ] ημερας, ητις εστι μηνος επειφ || κ ||
ϖαρουσης ϖεντεκαιδεκατης ἰνδικ/, επι τω αυτον ϖαραμειναι
και ϖροσυδρευειν και υπουργειν ϖασι ταις δημοσιαις χρειαις,
και την ϖαραφυλακην των ειρηνικων ϖραγματων και τας
ϖαραστασις των επιζητουμενων ϖροσοπων ϖοιεισθαι
αοκνως και ακαταγνοστως, και μηδαμως αυτον απολειπεσθαι.
Οποταν δε ζητουμενος ϖαρα της σης ευδοκιμησεως,
ϖαρενεγκειν αυτον και ϖαραδωσω εν δημοσιω τοπω, εκτος
αγιων ϖεριβολων και Θειων χαρακτηρων και αγιας κυριακης.
Ει δε απολυμβθειη και ζητουμενȳ μη ευρεθειη, ετοιμως εχω
ο ϖρογεγραμμενος εγγυητης ϖαρεξω υπερ της αυτου απολειψεως
χρυσō νομισματα εξ. Συνπεραιọ̄μενọ̄ δε τō χρονọ̄, επι τω εμε
αναλαβειν ταυτην μου την εγγυην, ηγουν, μενọ̄σαν ϖαρ υμων,
ακυρον ειναι και ανισχυρον ϖανταχō ϖροφερομενȳ, η εννοχως
ειη τω Θειω ορκω και τ̣ο ϖερι τουτō επηρτημενω κινδυνω.
Και επερωτ̣ȳ ω̣[μολ̣ȳ] ☩ Φοιβαμμων Ψαιου ϖρεσβ/ ο ϖροκ/
εγγυωμαι του ϖροκ/ Ψαιουα (*sic*) γαι ομοσα τον Θει
ον ως ϖροκ/ ☩ Ἰωσηφις Αβρααμιου ϖρεσβ || μαρ
τ̣ηρω τη εγγυε ακουσας ϖαρα του Θεμε
νου ☩ Ιερημιας Ιακυβιου ϖρεσβ || μαρτυρω τη
εγγυε ακουσας τ̣ας (*sic*) ϖαρα του Θεμενου.

Page XII.

☩ Υ̣πατειας Φλ̣ Ιουστινιανō τō ενδοξοτατō και υπερφυεστατō
επειφ || κ || ιε || ινδικ//

Τω ευδοκιμ̣ȳ Απολλωτι, ριπαριω κωμης Αφροδιτης τō Ανταιο
πολιτου νομου, ϖ/ Αυρηλιō Βικτορος [Μα]χαριō, μ̄η̄ Μαριας,
ϖοιμ̣ȳ απο της ϛ̄ κωμης τō αυτō νομου ☧ Ομολογω εκουσιως και
αυθαιρετως, επομνυμενος τον τε ϖαντοκρατορα Θεον και την
Θειαν και ουρανιον τυχην τō τα ϖαντα νικωντος δεσποτō

Page XI. — *Ligne* 9. Πουσιμ : cf. n° 67319, l. 23.
Ligne 28. Suppléer ορκον.

ημων Φλ Ϊουστινῡ τῡ αιωνιῡ αυγουστῡ αυτοκρατορος, [67328]
εγγυασθαι και αναδεδεχθαι μονης και εμφανειας Αυρηλιον
Μηναν Ψαιῡ ϖοιμ και αγροφυλακ/ της δεκανειας. . . . . ,
ϖρος ενιαυσιον χρονον, λογιζομενς απο σημερον της
ϖρογεγραμμενς ημερας, ητις εστι μηνος επειφ // κ // ϖαρῡσης
ϖεντεκαιδεκατης ϊνδικ/, επι τω αυτον ϖαραμειναι και ϖροσ
υδρευειν και υπουργειν ϖασι ταις δημοσιαις χρειαις, και την ϖαρα
φυλακην των ειρηνικων ϖραγματων ϖοιεισθαι.αοκνως και
ακαταγνοστως, και μηδαμως αυτον απολειπεσθαι. Ει δε
απολυμφθειη, και ζητουμενς μη ϖαραξω κ ϖαραδωσω
εκτος αγιων ϖεριβολων και Θειων χαρακτηρων και αγιας
κυριακης εν δημοσιω τοπω, ϖαρεξω εγω ο ϖρογεγραμμ[ς]
εγγυητης, υπερ της αυτου απολειψεως, χρυσῡ νομισματα εξ.
Συνπεραιῡμενῡ δε του χρονου, επι τω εμε αναλαβειν ταυτην
μου την εγγυην, ηγουν, μενῡσαν ϖαρ αυτης, ακυρον
ειναι και ανισχυρον ϖανταχου ϖροφερομενῡ, η εννοχως ει
η τω Θειω ορκω και το ϖερι τουτο επηρτημενω κινδυνω. Και
επερωτηθς ωμολς ☩☩☩ ☩ Αυρηλιος Βικτωρ Μ̣α[καριου]
ο ϖροκ/ εγ̣γ̣ομαι (*sic*) τον ϖροκ/ Μηναν [και ομοσα]
τον Θιον ορκον ως ϖροκ// Αυρηλιος Κ̣. . . . .
Μουσαιου, αξιωθις, εγραψα υπερ αυτ̣[ου γραμμα]
τα μη ειτοτος ☩ Ιωσηφις Αβρααμιου ϖρε[σβ//]
μαρτυρω τη εγγυε ακουσας ϖαρα του Θε
μενου ☩ Φ̣ο̣ιβαμων Ψαιου ϖρεσβ/ μαρτηρω τη εγ[γυη]
ακουσας ϖαρα του Θεμενου.

Page XII. — *Ligne* 22. Παρ αυτης : sc. της σης ευδοκιμησεως. Mais précisément la page XII est la seule où cette locution ne se présente pas.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40478.

67329. Procès-verbal d'une audience tenue par l'avocat Fl. Paulus en qualité de defensor de la cité d'Antaiopolis. — Long. 1 m. 350 mill., haut. 0 m. 300 mill. — Aphroditô.

Date : 529-530, en tenant compte du fait que, d'après le n° 67254, Flavius Paulus était *defensor civitatis* en 525, comme me l'a fait remarquer mon confrère, M. Bernard Haussoullier.

L'objet du débat est un transfert par voie administrative de γεωργοί du village de Thmonechthé, ou Thmonachthé, dans celui d'Aphroditô pour y cultiver des parcelles de terres publiques. Ce transfert est désigné par le mot μετάθεσις (p. I, l. 4, 8, 15;

[67329] p. II, l. 3). Il y en a plusieurs exemples pour l'époque du Haut-Empire; le plus connu est celui de P. Lond. II, n° 322, p. 159, de l'an 214-215, où le texte porte les mots *τῶν μετατιθεμένων ἐνθάδε ἀπὸ κώμης* Βακχιάδος dont le sens a été déterminé par Kenyon. Notre papyrus prouve que cette pratique subsistait au milieu du VIe siècle entre villages *συντελοῦντες* (l. 7 : *εἰς ἑκατέραν συντελοῦντ[α κώμ]ην*).

Les personnes qui prennent part au débat sont : 1° Psimanobet, *peradjutor defensoris;* 2° Phoibammôn, *adjutor* du bureau des comptes (*λογιστήριον*) de la cité d'Antaiopolis; 3° Apollôs, prôtocômète du village d'Aphroditô.

Le *defensor civitatis* exerce la juridiction en cette matière, conformément à la Novelle XV de Justinien, sur les attributions des *defensores*. La *defensio civitatis* était à cette époque une liturgie imposée à tour de rôle, pour deux ans, aux principaux habitants des cités [1].

Page I.

[. . . . . ϖ]α̂υνι [. . . τ]ρίτης ἰ[νδικ/ . . . . .]ς

[. /. . /. . /. . /. .] nil[. . /. . /. . /. . /. .] An[t]aeopol(s) ex dicae [f]il(s) Eub[u]l[u]. . /. . . adstan[t(s)] Pauti fil(s) Bottu ex Afrodi[t(s) et Pecusio] Siōnos ex. . ic[. . et] Filomusō

[fil(s) . . /. . /. . /. . /. . /. . /. . /. . ea]sdem ap[. . . . Psimanōbe]t fil(s) Curō easdem [. . /. . /. . /. .] . . /. . /. . /. ex b. . . . ex Colluthō a[dju(s)] defens(s) s(s) Idem Psim[an]ōb[et fil(s)] Curō peradi[utor](s) defe[ns(s)] d/· Γηδια

[τινα εχω τον μεν ϖάλαι χρονον δι]ακειμεν[α.] ετατιωθεν [. . . εν ϖεδιαδι] της ημετερας κωμης Αφροδι[τη]ς τō Αν[τα]ιοπολιτου νομō, ἐν[ενε]χθεντα δε εν τω καιρω της ϖρώην [γεγε]νημενης μετ[αθ]εσεως κατα την

Page I. — *Ligne 1*. Si la restitution est exacte (cf. p. II, l. 9), cette page est bien réellement la première.

Ligne 2. Après *Eubulu* (?), place pour sept lettres environ : mais cet espace paraît plutôt avoir été laissé en blanc. — Adstan(tibus) Pauti filio Bottu : *Pauti* est extrêmement douteux : ce serait le nom Παώς, Παοῦς. *Bottu :* on remarquera que le génitif des noms propres est toujours laissé sous la forme grecque (u = ου). — Ex Afrodit(es vico). — *Pecusio* est trop long pour la lacune (peut-être *fil(io)* a-t-il été omis), mais a été restitué pourtant à cause du nom patronymique Siōn (cf. Index I, tome I, *s. v. l.*). — La terminaison du génitif grec est ici rendue par ō. — Lire peut-être, à la fin, ex [d]ic[a. . et] Filomusō.

Ligne 3. Lire *et* Colluthō (?) mais *ex* est certain. Ce Colluthus est le Κολλουθος βοηθος της εκδικιας της Ανταιουπολιτων du n° 67087, l. 1. — Defens(orum)? — *Curō :* ō est corrigé sur *u*.

Ligne 4. Ετατιωθεν : lire peut-être *εκατερωθεν*.

[1] Mon confrère M. E. Cuq a eu la complaisance de nous fournir cette notice pour le papyrus n° 67329 : je n'avais pas retrouvé le texte correspondant dans les papiers de mon fils. — G. M.

[δημοσιαν απογραφὴν Ιωαννō τō ελλογι]μωτατō σχολ[αστικō] εις την [πεδι]αδα [κωμ]ης Θμοναχθὴ τō αυτου νομō. [Κ]αι επειδη την ὑπολοιπ[ο]ν μ[ō] πασαν ελαχιστην κτ[η]σιν ο[υ]σαν και τελουσαν υπο την ειρημ/ μοι [67329]

[κωμης Αφροδιτης . . . . . .]ιλον .ρμω. . . . . . . .ι φερον . . . . . .τη. [τ]η[ν υπε]ρ των ειρημενων παντοιων δημοσιαν συντελειαν ε[π]ιγνῶναι τω δημοσιω λογ[ω τ]ης αυτης κωμην Αφροδιτης

[ωστε μη εμε καθὼς και νυν τυγχάνω μεῖ]ναι εις εκατ[ερα]ν συντελουντ[α κώμ]ην· δια τ[ε] τοῦτο αναγκαιως παρεγενομην προς τη[ν ὑμετεραν παι]δευσιν, αιτων οικειω κινδ[υν]ω, τō δημοσιου λογō κατ[α] μηδεν βλαπτουμενō (*sic*),

[μετα γνώμης Φοιβάμμωνος τō θαυμ/ βοηθō τō λογ]ιστηριο[υ ταύτ]ης της πόλε[ως Α]νται[ō μετα]θεσιν των απογεγραμμένων παντοίων δημοσί[ω]ν ευσεβ[ω]ν τελεσμάτων τοις ειρημενοις γηδιοις εντεῦθεν η[δ]η ποιεισθαι απο κω[μ/]

[Θμοναχθὴ εις το δημοσιον της ημετερας κωμ]ης Αφροδι[της· ε]τοῖμος γαρ [ειμ]ι, κιν[δυνω] εμω και πόρω της ὑπολοιπō μō παντοίας ὑποστα[σεως], εισενεγκειν την ὑπερ αυτων παντοίαν δημοσίαν συντέλειαν τω δημοσιω

[λογω της αυτης κωμης, ακολουθως τη δημ]οσια απ[ο]γρ[αφη] του νυν π.[. .]. .τ. [τ]ρακτευομενō κωδικος Ϊωαννō τō ειρημενō ελλογιμωτ[ατō σ]χολαστικō, τουτ' εστιν εν [πε]διαδι κωμης Θμοναχθη κληρō Πιαǝσε,

[υπερ μεν τō οικειō μου ονοματος σποριμ]ης αρουρ[ων] δεκατριω[ν τ]εταρτō, και ονοματος Βησιō Ανōβίωνος και Λεοντίō αδελφō στρατι[ωτ]ων Ερμōπολ/ σποριμης αρουρας ημισεως τεταρτō, και ονοματος Βικτωρ[ος]

[ταβελλίωνος σποριμης αρουρας τετ]αρτō ο[γδο]ō, και ον[ο]μ[α]τ[ος] Ευτροπίας Κοιράννō απο Απολ[λω]νος, πεδιαδος της αυτης [Θμο]νεχθὴ (*sic*) το[π]ō ὁμοίως Π[ια]ǝσε σποριμ[η]ς αρουρας μιας τεταρτō εκκαιδ[εκατō]

[. . . . .]πρ[. .]ν. .τοινον τ[ον (?) ειρημ]ενον αιδέσιμον τρακτευτην Φο[ιβ]αμμωνα και επ[α]κουσ[αντ]α των ουτ[ως] ει[ρ]ημενω[ν] μοι και εξη[τ]ημενων αξι[ω] καταθεσθαι πραττομενων

[Defens/· Ακουσαμενος των παρα σō ειρημενων εν υπομνημασιν, Φοιβαμμ]ων ο παρ[ων δ]ημο[σιος] τρακτευτ[ὴς] κα[ι. . .]εθμ. . [λεγετ]ω ο βουλεται

Fo[e]bammōn adiut/ log/ An[taeo]p[ol/· Εσ]ημανεν

[Ψιμανώβετ ο παρων θαυμ/, ως αιτει μεταθεσιν ποιεισθαι παντοιων δημοσ]ιων ευσεβ[ων τελεσμα]των [των π]αρ αυτο[υ κεκτημ/ αρο]υρων εν πεδιαδι κωμης Θμονεχθη κλ[ηρ]ου Πιαǝε κ[α]θως επεχ. .[. .] παρα των

Page I. — *Ligne 11*. Cf. un Λεοντιō στρ/ au n° 67287, IV, l. 4. — Βικτορος : corrigé sur Βικτωρος.

Ligne 14. Antaeopol/ probable : cf. p. II, l. 12, mais la place manque pour d(ixit).

[67329] [γεωργων, $\overline{ονο}$ εκκλησιας Ευφροσυνου, σπορι]μης αρουρω[ν δεκατριων τεταρτō, και ο]νομ[α]τος Β[ησιō Ανōϐιωνος] και Λεοντι[ō αδελφου στρατιω]των Ερμου[πολς σποριμης α]ρουρας ημ[ι]σε[ως] τεταρ[τō,] και ονοματος Βικτορος

[ταϐελλιωνος σποριμης αρουρας τεταρτō ογδοō, και ονοματος Ευτροπιας Κοιραννō απο Απολλωνος, πεδια]δος της α[υτης Θμοναχθη, τοπō ομοιω]ς Πιαγσε [σποριμης αρουρ]ας μι[ας τεταρτō εκκαιδεκατō]

Vestiges insignifiants de quatre lignes.

Page II.

των αυτων [ενεκ]εν ευσεϐων τελ[εσματ]ων των προδεδη[λο]υμενων αρουρων.

Defens· ακ[ου]σαμενος των [παρα σ]ō ειρημενων ε[ν υ]πομνημασιν, Α[πολ]λως ο παρων θ[αυμ]ασιωτατος πρ[ω]τοκομητης (*sic*) [κω]μης Αφρο[δι]της του Ανται[ο]πολιτō νομς λεγετ[ω]

ο βουλεται Apollōs fils Dioscorō p[rō]tocoms Afrodits d/· Ψιμανωϐετ του παροντος θαυμς οικειω κινδυνω αιτησαντ[ο]ς επι της ὑμετερας παιδευσεως την μεταθεσιν των δημοσιων των προδε[δηλωμ]ενω[ν]

αρουρων γενεσθαι απο κωμης Θμονεχθη εις την ὑμετεραν κωμην Αφροδιτης, και καταθεμενō, οικειω κινδυνω και πορω της αυτō ὑποστασεως, ταυτα εισενεγκειν ετους εκαστου τω δημοσιω λογω της [α]υτης κωμης [Αφρο]διτη[ς],

ακολουθως τη τρακτατιονι της αυτης κωμς Αφροδιτης, και κατα μιμησιν της πασης δημοσιας συντελειας της αυτης κωμης, και Φοιϐαμμωνος του παροντος θαυμς βοηθō του λογιστηρς ταυτη[ς] της πολς αι[νōντο]ς

ταις αυτō αιτησεσι και τουτο ποιεισθαι καταδεξαμενō τō δημοσιου λογō μη

Page I. — *Ligne* 17. Θμοναχθη a peut-être été oublié. En tout cas la lacune ne peut contenir plus de seize lettres.

Page II. — *Ligne* 2. Defens(or) : cf. n° 67131, *r.*, où la lecture douteuse du mot semble être confirmée par ce papyrus-ci. — Après λεγετω, lacune qui paraît contenir quelques lettres; mais le sens est complet.

Ligne 3. Remarquer la transcription de l'ω par ō; de même l. 12, Psimanōbet. — Protocom(etes) Afrodit(es) d(ixit). — Θαυμασιωτατος. — Παιδευσεως : c'est le *defensor* qui est ainsi désigné. Le defensor Flavius Paulus est en même temps *scholasticus* : cf. P. Oxy., VIII, n° 1165, l. 2, où un σχολαστικος est appelé également η.... παιδευσις. — Προδεδηλωμενων : peut-être un peu long pour la lacune.

Ligne 4. Lire (η)μετεραν.

Ligne 5. Τρακτατιων : plus bas (l. 7), le mot est traduit par γνωσις. — Αινōντος : douteux; un peu long pour la lacune.

βλαπτουμενō (*sic*) ϖρος την κέλευσιν των αιδεσιμων τρακτευτών της τα- [67329]
ξεως, ετοιμως εχω την ὑπερ των ειρημενων αρουρων ϖαὐτοιαν δ[ημοσιαν]
συντελειαν εν τε σιτω και χρυσω καταλογισε[σ]θαι εις την εκδοθεισαν εμοι
τε κ[αι] τοις λοιποις δημοσιευ[ουσι] της αυτης κωμης ϖαρ αυτου γνῶσιν
ητοι τρακτατιόνα της ειρημενης κωμης Αφροδιτης κατ επιτροπὴν [των
αι]δεσιμων
της ταξεως τρακτευτων και αμα τοις αλλοις δημοσιοις (*sic*) της αυτης κωμης
ταυτην εισενεγκειν δια της ταξεως ανελλειπως τω δημοσιω λογω της αυτης
κωμης καθ ομοιότητα ϖασης της αρουρατιόνος της αυτης κωμης
Αφροδιτης απο της ϖαρουσης τριτης επινεμησεως και αυτης εφ οσον καγω
τρακτευω τους δημοσιους χάρτα[s] της αυτης κωμ[s] και το αζήμιον ϖαν-
ταχόθεν ϖαραφυλαξαι τω δημοσιω λογω των ευσεβων ενεκα τελεσματων
των ϖολλάκις
10 ειρημενων αρουρων, τουτεστιν ομō σποριμης αρουρων δεκαπεντε ημισους
ογδ[ο]ō εκκαιδεκατ[ō] κατα μιμησι[ν] της ϖ[ασ]ης συντελειας της ημετερας
κωμης Αφροδιτης ϖρος την δο[θ]εισαν μοι τρακτατιονα εκ [τη]ς ταξε[ως].
Defens[s]· δηλη γεγονεν εν υπομνημασι και η καταθεσις Απολλῶτος τō ϖα-
ροντος Θα[υμασιω]τατō ϖρωτοκομητō (*sic*) κωμης Αφροδιτης· ειπερ ουν
ετερον ελλειπε[ται], τῳ
ϖραγματι ϖροστεθητ[αι.] Psimanō[b]et peradiut[s] defens[s] d/. Παρακαλω
την ϖραξιν των ὑπομνημα[των εκ]δοθηναι μοι ϖρος ασφαλειαν
Foebammōn adiut[s] log[s] Antaepol[s] d/. Καμοι
εκδίδοσθαι τα ϖεπραγ[μενα] ϖρος ασφαλειαν τō δημοσιō λογō ϖαρακαλω
Apollōs fil[s] Dioscorū prōtocom[s] ex Afrodit[s] d/. Καγω εκλαβειν τα
ϖεπραγμενα ϖρος ασφαλειαν τō δημοσιō
λογου ϖαρακαλω.
Fl[s] Paulus schol[s] [et] defen[s] Antaeopol[s] c[s] v[s] d/· Εκλημψεται εκατερος ὑμων
τα ϖεπραγμε[να καθως] ητησεν ⸸⸸..⸸
Εκδοθηται

Page II. — *Ligne* 15. Flavius Paulus nous est déjà connu par le papyrus n° 67254, où il signe, en la même qualité d'*ἔκδικος τῆς Ἀνταιοπολιτῶν*, un *ἐκμαρτύριον*, le 30 octobre 525.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40480.

67330. Compte des dépenses du village d'Aphroditô : analogue au n° 67058. — Long. 0 m. 295 mill. (mais le bord supérieur est entamé), larg. 0 m. 510 mill. (sans compter la lacune entre les colonnes III et IV).

Cursive droite comme l'est celle du n° 67058.

Catal. du Musée, n° 67279.

[67330]

Colonne I.

Il n'en reste que quelques chiffres.

Colonne II.

. . . . . .

[℔ με]λιτος δ/ δημοσι[. . .] κ/ δ/ ς
[Ιωαν]νης ελαιοπολ[ς] κ/ ς d/
[Προ]μαως Λακων μ[αγειρος] κ/ ζ /
[Ψι]μανωβετ Κυρου ℔ [. . .] κ/ θ ς
[Τα]υρινος εξπελλευτης αθυρ ι[.] υ̇ ε κ/ κ
τιμς χαρτιων κ/ ιγ β
℔ οινο κ/ ιδ
Καλλινικος Αλεξανδρο υ̇ ς
Εις Ανταιο δ/ Καλλινικο ℔ ωα ς δοκ/ κ/ ε ς ιο
℔ ων ασκ εις Αντι/ ς Τοετο ς Πανος ς λοιπς κ/ ϊζ
Φοιβαμμων Πανεχαρις σιγγς υ̇ α κ/ ιγ ς
Ιωσηφις δημοσς κ/ α
Ειρηνη γαμετς Αβρααμ Βησιο κ/ α
Εις Τοετω ℔ δοκ/ ιη κ/ θ
℔ τω κομονιδωριω δ/ Κυριακου σιγγ υ̇ α [κ/] ις
ομοι/ δ/ τω ατω ℔ αγωγης της καταβολς κ/ ζ
Θεοδοσιος σιγγς υ̇ α κ/ ιδ
Αδριανος στρ/ατιωτης υ̇ α κ/ ις
τιμς ωακτς δ/ Αβρααμιο ωακτς κ/ ε
υιος Ψαιο Πατερμοθο κ/ ς γ
Φρουροις της ταξεως υ̇ α κ/ ιβ
Μοσης Παμθο υ̇ α κ/ ς
τιμς ων εις Τοετω ομοι/ κ/ β ς d
Απολλως βοη ℔ μισθο υ̇ δ κ/ θ
ζ/ ℔ οινο Κατομερ/ κ/ ς ς d
Ιωαννης Χαρισιο κ/ α

Colonne II. — *Ligne 1.* La restitution est un peu longue pour la lacune.
Ligne 5. Rien dans la lacune.
Lignes 6 et seq. A partir de la ligne 6, il n'y a plus de lacune dans le manuscrit, mais seulement des blancs entre les entrées et les chiffres qui correspondent à chacune d'elles.
Ligne 9. (Υπερ) ωα (= ωων) (και) δοκ(ων).
Ligne 10. (Και) λοιπ(ους) (τοπους).
Ligne 15. Lire κομμονιτωριου.

Ισακ καθαρ/ δοκ/ ουργός — κ/ ζ [67330]

Βικτωρ Τσωνε καθαρ/ ⳨ δοκ/ — κ/ ζ

" ṽ λ κ/ ϊγ/

Colonne III.

. . . .

[. . .] εις Τοςτω . . . . [. . .] — κ/ ιβ 𐅵

[τιμ]ϛ τυρ[ια] . . ρ . [. . . . .] . / — κ/ θ 𐅵 d/

[⳨ δ]οκ/ ϛ ωα δ/ Φοιβαμ[μωνος] — κ/ β 𐅵

[. .] . ϛ τω κυρ Ταυρινο̄ — κ/ α 𐅵 d/

εν κερματι ει[ς] Πανος — κ/ δ

⳨ εντολας — κ/ α

⳨ δοκ/ γ εις Πανος — κ/ α 𐅵

ζ/ ⳨ δοκ/ ς δ/ Σενο̄θου Απολλω̂τϛ — κ/ γ

Μουση̂ς Πααμθο̄ ⳨ ωων — κ/ κ

Σο̄σανα καθαρ/ — κ/ δ γ′

τιμϛ τυρια — κ/ α ιο̄

Μην[α̂] χρυσοχϛ ⳨ οινο̄ Ερμϛ πολϛ — κ/ ϊε

Θεοδοσιος ϛ Αφθονιος σιγγϛ — ṽ α κ/ ις

⳨ αυλϛ της πτερϛ το̄ δο̄κ/ πραιτοριο̄ — ṽ β

Σιλβανω σχ̊ — ṽ δ

⳨ αναλ/ εν Αντι/ ϛ νᾱλο̄ το̄ σκαφο̄ — κ/ ιδ

⳨ ναυλου το̄ σκαφο̄ ανηλθϛ — κ/ ζ

" ṽ ια κ/ κα 𐅵 ιο

" κ/ . ε κ/ ϊα 𐅵 — ṽ ρ " κ/ ϊδ

Au bas de la page :

ν κδ κ/ ϊς

Colonne IV.

Καυ[ον]ικ/ ϛ χρ[υσικ]/ της θ — ιν[δικ/] ·

α καταβϛ — ṽ ρν

(Δωροθεος βοη̂)

Colonne II. — *Ligne* 27. Suppléer ⳨ : *υπερ δοκ(ων)*.

Ligne 29. Le total montre qu'il manque une ligne au début.

Colonne III. — *Ligne* 14. Υπερ αναλωματος (le second α a été oublié) της. . . . (?) του δουκικου πραιτ(ω)ριου.

Ligne 19. Le premier groupe de chiffres se rattache peut-être à la première colonne (l. 26-27).

Colonne IV. — *Ligne* 3. Barrée.

[67330]

β καταϐϛ ῦ ρλγ
Ψαιọυ̣ νōμερ/
(Ταυρι[ν]ος δομεστικọ̄) ῦ ε
Ωρōῶγχιō βοη̄θ κ/ [. . .
ακτōαριος Ανται/ ✗ τō ϖροσ̣τ̣϶ ῦ ξδ
γ κατα[ϐ]ολης κανονικ/ ῦ ριγ κ/ ι̣δ̣

Colonne IV. — *Ligne 5.* Intercalée, en petits caractères, pour remplacer la ligne 6 qui a été barrée.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40479.

67331. Débris d'une scolie sur l'*Iliade*. Six fragments faisant partie d'un *codex*. — Antinoé (?).

Cursive droite.

Sur les six fragments, deux ne portent à peu près rien, ou ne contiennent que des vestiges d'écriture insuffisants pour reconnaître à quelle partie du poème ils se rapportent. Un troisième, le n° 4, est plus lisible, mais je n'ai pu réussir à l'identifier. Les autres renferment un commentaire sur quelques vers du chant II (414-421) et du chant XVIII (412-477). Il est difficile d'expliquer le mélange de fragments qui devraient être fort éloignés les uns des autres, à moins que nous ayons ici simplement des *scolies* non sur l'*Iliade* entière, mais sur des «morceaux choisis».

J'ai employé ici les mots *recto* et *verso* dans leur sens ordinaire, par allusion au côté poli du papyrus et à la direction des fibres; mais j'ai publié les textes en rétablissant l'ordre qu'ils devaient présenter dans le *codex*.

Fragment I. — *Iliade*, II, 414-421. — Long. 0 m. 099 mill., larg. 0 m. 068 mill. — Le haut de la page est intact; les bords sont découpés irrégulièrement.

VERSO.

Quelques mots indistincts.

RECTO.

κατα ϖρην̣[ες
μελαθρον [το]ν οι[κον
α̣ι̣θ̣α̣λοεν ε̣μ̣[πεπρησμενον
ϖρησαι φ̣[λεξαι

Fragment I. Recto. — *Ligne 3.* Le μ est illisible, quoiqu'il reste une trace d'écriture à l'endroit où il devrait être. Je restitue le mot d'après le lexique d'Hesychios : λαμπρόν, ἐμπεπρησμένον de même que φ[λεξαι] à la ligne suivante : φλέξαι, φσῆσαι, ἐμπρῆσαι.

[67331]

ϖυρος δηιοιο[. . . . . [.
δαΐξαι [
οδαξ [
λαζοιατο [
εκεκραᾳνẹ ν[
οφελλεν
επει ρ ẹ[υ]ξọ[ντο
. . . . . .

Fragment II. — *Iliade*, XVIII, 412-477. — Long. 0 m. 142 mill., larg. 0 m. 060 mill.

RECTO.

. . . . . .
. . .]ᾳν . . ẹιν
[φυσ[ᾳς· ασκους (412)
[λαρ]νᾳκᾳ· κιϐωτον (413)
[οπ]λα· ϖᾳντα τα χαλκ[ωματα] (412)
[ερρ]ων : κυριως μεν μετ[(421)
[αρ]ημενος : βεβλαμμεν(ν[(435)
os
[εφθ]ιεν αντι του εφ[θορεν] (446)
[εειλ]εον· συνειλουν σ[(447)
[μελ]ọ[ντ]ων· μελετ[ωντων] (463)
[τα σα γου]ναθ' ικανομαι .[(457)
[. . . . .]ν τα σα γουνατα ϖᾳρᾳ[καλουσα]
[χοανοι]ς τοις ϖηλινοι[ς τυποις] (470)
[ευπρηστον·] ευφυ[σητον] (471)
] κτọν ẹυ
[αυτμην· ϖ]νοην (471)
[ανοιτο] ανυοιτο τελẹ[ιοιτο] (473)

Fragment I. Recto. — *Ligne 11.* Ευξοντο plutôt que ευξαντο : mais le mot est presque illisible.

Fragment II. Recto. — *Ligne 5.* Les deux points sont dans le manuscrit : de même à la ligne 6.

Ligne 6. Le mot βεβλαμμενος est partagé entre les deux lignes, parce que la fin de la ligne 5 était déjà descendue sur la suivante, séparée du reste par un trait courbe représenté ici par une parenthèse.

Ligne 13. Le lexique d'Hesychios a recueilli cette explication, avec plusieurs autres : τοῖς φυσητῆρσι, ταῖς χώναις, καὶ κοιλώμασιν, εἰς ἃ ἐγχεῖται τὸ χωνευόμενον, ἢ τοῖς ϖηλίνοις τύποις.

Lignes 14 et 17. D'après Hesychios.

[67331]

[.....]α σκαυρος ..θ[
[ραιστηρα]· την σφυραν φερ[(477)
τον ιτ[...
[..... τ]ον υφ ημων καλ[ουμενον
]ρι[
.....

VERSO.

Notes trop endommagées pour être reconstituées. Elles sont relatives aux vers 485-500 environ.

Fragment III. — Long. o m. 181 mill., larg. o m. 070 mill. — Le bas de la page est intact.

RECTO.

Quelques fins de lignes.

VERSO (vers 552-603).

.....
αμαλλοδ[ετηρε]ς· [οι τας αμαλλας δεσ] (553)
μουντες, α[μαλλαι δε τα .....]
ρων δραγμ[ατα
ελλεδανοις δε[σμοις (553)
δραγματα [(552)
αγκαλιδες [(555)
καμαξι καμ. (563)
εσπε[
λινου [(570)
αριστο[
επητριμα[(552)
υγμω[(572)
ρησσον[τες (571)
ταλαρ[οισι (568)
αταλα[(567)
κοπρου τ[(575)

Fragment III. Verso. — *Ligne 1.* Restitution d'après Hesychios, *s. v.* : *οἱ τὰς ἀμάλλας δεσμεύοντες*, et *s. v. ἄμαλλαι* : *δράγματα, δέσμη τῶν ἀστάχυων.*
Ligne 9. Lire λινον.
Ligne 12. Lire ιυγμω.

ραδανος· [ραδινος, οτι ραδιως δεδο] (576) [67331]
νη[ται (?)
δονακ[ηα (576)
αυτως [(584)
ειν οδ[
σηκο[υς (589)
χορ[ον (603)
αλλα[
ερυγμηλον [(580)

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45399.

67332. Fragment d'un acte de cautionnement, adressé aux prôtocômètes. On a déjà vu des actes analogues présentés au pagarque (n° 67094) et au riparios (n° 67328). — Long. 0 m. 178 mill., larg. 0 m. 192 mill. — Aphroditô.

Date : mai (?) 553.

Cursive penchée assez élégante.

[† Βασιλειας του θειοτατου ημων δεσποτου Φλ Ι]ουστιν[ιανου] του αι[ωνι]ου αυγουστου και α[υτ]οκρατορος.
[ετους εικοστου εκτου, μετα την υπατειαν] Φλ Βασιλειου τ[ου] ενδο[ξ]οτατο[υ] ετους [δω]δεκατου,
[ϖαχων . . . . . και δε]κατη αρξαμεν[η]ς ϖρωτης ινδ[ικτιον]ος.
[Φλ Διοσκορω υἱω του της μακαριας μνημ]ης Απολλωτος Διοσκορου, και Απολλωτι υἱω Ἰσ[α]χιου
[τοις ευδοκιμωτατοις ϖρωτοκωμητ κωμης Α]φροδιτη[ς] του Αντ[α]ιοπο[λι]του νομου, ϖ/ των εξης
[υπογραφοντων ομολογουντων τα υποτεταγμενα], εκαστου ενεχομενου [τη ἰ]δια [αυ]του υπογραφη, χαιρειν.
[Ομολογουμεν εκουσιως και αυθαιρετως, επομνυμε]νοι τον [τ]ε ϖαντοκρατορ[α Θ]εον και [τ]ην νι[κ]ην και σωτηρ[ι]αν
[του καλλινικου ημων δεσποτου Φλ Ιουστινιανου τ]ου αιω[ν]ιου αυγ[ο]υστου κ[αι] αυτοκρ[ατορος], εχ[γ]υα[σ]θαι
[και αναδεδεχθαι τη υμων ευδοκιμησει (?), μονης] και εμφ[αν]ειας, Βικτωρ[α υ]ἱον Ἰω[α]ν[νου, υ|πο[διακ/ και

Vestiges insignifiants de trois lignes.

Ligne 2. La place est bien étroite pour [δω]δεκατου; mais le chiffre de l'indiction (l. 3) exige cette restitution.

Lignes 6 et seq. Restitutions d'après le n° 67094.

67333. Fragment d'un contrat. La mutilation du texte, ainsi que le jargon obscur et incorrect dans lequel il est écrit, rendent impossible la détermination précise de ce document. — Long. o m. 340 mill., larg. o m. 295 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée assez grossière.

Lignes 5-9 :

. . .] συ̣ν̣τεθεντ̣[ι]
ϖαρ αυτō διαθηκιμαίω γραματι͞ σκ κ/ ορισθεν μοι ϖ̣[α]ρ̣[α του] ϖ̣ροειρημενō μου αδελφō, το κτημα κλη͡ρō Ψινεϊō συν δ̣ι̣κ̣αιοις̣ ϖασι και τας αλλας αυ̣τ̣ου αρουρα̣[ς]
δ̣ι̣[α]κ̣ε̣[ιμ]ε̣[νας] ε̣ν̣ κληρ/ Ν̣εμ̣πκητ̣ο̣ς και ϖαντ̣α̣ τα ϖροσοδα τουτων διοικησασθαι
δ̣ικ̣αιως ϖαρ εμ̣ọ̄ και αναλι[σ]κ̣ειν την . . .

Lignes 12-22 :

της αυτō εγγραφō βουλησε[ως . . .
ἀκαταφρονήτως. Και επειδὴ ϖρο ολιγου του χρονου του ϖροκ/ κτηματος επορθηθη και απελυθη εν καιρω της στενοσίας και μοχθηρίας, ουκ εδυνηθη[ν] υ̣π̣ο̣[μ]ειναι το βαρος της αυτουργίας, τα δημοσια, και την φροντίδα της υπōργειας της μνημης [το]υ [ϖρο]κ̣/ μακ̣αριωτατō μ̣ο̣υ̣ αδελφō, και τα χρεοβλη̣ματα εν καιροι͡ς̣ μοχ[θηρο͡]ι͡ς και̣ αδ̣ρ̣οχοις, μαλ[ι]στα δε την ε̣μην̣ γερ[α]ιοτητην και αδυναστί̣[αν] . . . . ενο.σ̣η εκ.εις δε ε̣μ̣. . . . .ω̣ς̣ μαλλον συμφερον επιλεξαϊ (ι)κανοὶ ανδρες εις το αναγκαι͡ον κ/ εὐσεβο̣͡ν̣ ἐργον κατα την δύναμιν της γεγενημένης μοι ϖαρα του ϖροκ/ μακαριωτατου μου αδελφου Ερμαōὠτος, ηυρεθη δε τον̓ τιμιωτατον καἰ ελεοτ̣ερο͡ν Βησαριωνα υ̣[ι]ον Δ̣ιοσκ̣ο̣ρ̣ō και Απολλων τ̣ο̣[ν αυτō αδ]ελ̣φον και τουτ̣ο̣ α̣παξιωσα αυτους
. . . .

Lignes 26-27 :

εδυνηθη[σ]αν εν Θεου (sic) Θελοντος̣ κ̣α̣ι̣ ε̣κτηθησαν και εφυτευσαν του ϖροκ/ κ̣[τ]ηματ̣ο̣ς ο[ν]ο/ του ϖρογεγρ[αμ]μ̣ε̣[νō μō α]δ̣ε̣[λ]φō εν ν̣ε̣ο̣φ̣υτιω αμπελω̣
. . . .

Ligne 7. Κτημα κληρου : cf. n° 67235, l. 10.
Ligne 9. Παρ εμō est incompréhensible.
Ligne 13. Le sujet est au génitif : lire το ϖροκ(ειμενον) κτημα; de même à la ligne 26.
Ligne 18. Lire γεραιοτητα.
Ligne 19. Le régime est au nominatif : lire ικανους ανδρας. — Ευσεβον : douteux, mais ευσεβος est impossible, et le ν final est très probable.
Ligne 21. Le substantif a été oublié.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40466 *b*.

67334. Cautionnement. Fragment. — Long. o m. 178 mill., larg. o m. 180 mill. — Aphroditô.

Date : règne de Justinien (le nom apparaît dans la formule du serment).

Cursive penchée. — Le début et la fin manquent.

Lignes 7-13 :

[ϖαρα]μειναι εν τη αυτη κωμη και μη ειναι
ἐφ οι[α]ν δηπ[οτε ϖ]ροστασιαν, κ[αι ο]ποταν ζητο[υμενος]
ϖαρα της υμω[ν] εντρεχειας, τουτο[ν] ϖ[α]ρενεγκειν
[και ϖαρ]αδωσ[ω] υμιν εκτος αγιων [ϖε]ριβολων
[και] θειων χαρακτηρων και αγιας κυριακης
[αν]ευ ϖροσχηματος στρατιω[τ]ικου η [κληρικου (?)]
η μοναχικου . . .

Ligne 8. Υφ est impossible.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40461 *b*.

67335. Fragments d'une quittance (ϖληρωτικὴ ἀποχή) délivrée aux prôtocômètes d'Aphroditô, pour un impôt. — Long. o m. 161 mill., larg. o m. 085 mill.

Cursive droite assez grossière.

Lignes 1-3 :

[Δεδωκασιν οι απο κωμης Α]φρ̣ο̣δ̣/ δι/ Χαρισιω και Β[οττω . . .
[. ./. ./. ./. ./. ./. ./. ./. ./. ./. ./. ./.]σιω κς τω ϖύργω, κανόν[ος . . .
[. ./. ./. ./. ./. ./. ./. . νομισμ]ατια τρια ϖαρα κερατια εξ χ[ρυσ] . . .
Le scribe a signé (l. 7) : [Εγρα]φη δι εμω Αβραμιω Α[πολλ]

Ligne 2. Restituer κομμενταρη]σιω (?) : cf. n° 67287, I, note.
Signature. Α[πολλ] est douteux. Cf. n° 67112, l. 30.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45400.

67336. Six fragments d'une requête (?) inutilisables.

Cursive soignée, droite et arrondie.

Au *verso*, restes de plusieurs écritures. On lit notamment cette mention :

και των ἀνάκτων, ϖρῶτο [
ϖαλλατίνῳ . . . [

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475 *c*.
Catal. du Musée, n° 67279.

67337. **Fragment d'une lettre (?)**; écriture à peu près entièrement effacée. — Long. o m. 235 mill., larg. o m. 193 mill.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45400 *a*.

67338. **Fragments d'un poème de Dioscore**, trouvés mêlés à ceux du document précédent.

Écriture de Dioscore.

On lit sur l'un des fragments les mots

Ανταιος τολυπ . . .σι φολυδακ[τυλος

qui semblent faire une allusion à Antée, héros éponyme d'Antaiopolis. Je citerai encore ces deux vers qui semblent mentionner le couvent de Saint Senouthios (d'Atripe) et celui d'Apa Sabouêrios, d'Aphroditô (?) (cf. n° 67002, III, l. 20, et n° 67080, l. 6) :

οττι χρυσον απειρονα κοινοβιοισιν εθ[ηκες
Θεσπεσιου^{τε} Σενουθου Σαβοριου μελη[

Un autre vers intact paraît former le début d'une pièce :

Εξ ιερης ανορουσας αναιμακτοιο Θυελλης.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475 *d*.

67339. **Compte privé.** — Long. o m. 312 mill., larg. o m. 064 mill. — Aphroditô.

Écriture de Dioscore.

1-3 ϯϛ λ νημϛ και στημϛ
ων εχει Ευδοξια
γαμετη . .ουτ—
. . . . . .
. . . . . .
6 ωεπωνιō . . . . .
. . . . . .

Lignes 1-3. Λο(γος) νημ(ατων) και στημ(ατων) ων (= α) εχει . . . Après γαμετη, traces indistinctes d'un mot de deux lettres qui semble suivi d'une barre d'abréviation; μō est impossible.

Lignes 6-18. Le chiffre est effacé. Les fils sont comptés par livres, et classés par

11 στημς ιματι/ .ε π/ [67339]
13 μελαι/ στημς .α
14 ϖροσκεφαλ/ στημς
15 . . . . . .
16 λωτιχ ουτ— μελαι.
18 κροκ/ λ ς

couleurs : κροκ(ωτου), ϖεπωνιō (couleur de citrouille?), μελαι/ στημς (sur cette forme μελαι/, cf. n° 67141, fol. V, *verso*, l. 5).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40476 *b*.

67340. Fragments d'un contrat de mariage; la partie conservée est assez longue, mais le rouleau de papyrus a été la proie des insectes qui y ont ouvert de vastes lacunes. Les lignes d'écriture étant très espacées au recto, très rapprochées au verso, ce dernier se trouve avoir seul conservé d'assez longs passages utilisables. — Long. 1 m. 580 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Antinoé (?).

RECTO.

Ce contrat offre ceci de particulier, que la femme est veuve ou divorcée, et a déjà un fils dont le sort est ici réglé. Les noms propres ont été soigneusement effacés; toutefois, comme ils sont souvent répétés, j'ai pu reconstituer avec certitude : Ακυλλινος et Ευπρεπεια.

Cursive ronde.

Lignes 4-7 :

ωστε αυτον μεν τον Θαυμασιωτατς
5 ⟨Ακυλλίνου⟩ ϖραγματευτὴν ϖροσẹ̣[ν]εγκε[ιν]
αụ̣τῃ ἀντι των ϖαραχωρηθεντῳν
ϖαρ αυτης τω αυτης ανδρι νομισματα

La ligne 8 est restée en blanc.

Lignes 14-19 :

εικοσι τεσσαρα ευσταθς, Ε⟨υπρεπ⟩ẹ̣ια (*sic*) δε
15 εξακολουθησαι τω σκοπῶ του ϖρο
γεγραμμενου ⟨Ακυλλινō⟩, και εν μηδενι
ϖαρακουσαι αυτου, αλλα και ακολουθησαι
αυτω οπου δ αν βουληθειη εν ταυτη τη
επαρχεια ẋ[αι] ε[ν Αλεξανδρεια . . .

Recto. — *Ligne 5.* Ou Ακυλινον.

[67340]

Lignes 32-39 :

αναλωματων χρ[υσου νομισματα]
εικοσι τεσσαρα ευσταθμα, θαλψαι δε αυτην
εν απασι και συγκροτησαι και μη εασαι
αυτην δεηθηναι τινος. Ει δε ως
εικος δοξη αυτω ταυτην αποβα[λ]λεσθαι διχα
οιας δηποτε α[— — — — — παρεξει]ν
αυτη προστι[μου λογω χρυσου λιτρας]
τρεις [. . .

Lignes 40-47 :

. . . Ανθομολογει δε]
και η προγεγραμμ[ενη Ευπρεπεια]
συνοικειν τω προγεγραμμενω θαυμασιωτ⟨ι⟩
⟨Ακυλλινω⟩ ακαταγνωστως, και υπακουειν
αυτου εν απασι, ακολουθησαι δε αυτω οπου δ αν
βουληθειη εν ταυτη τη επαρχια και μεχρι
Αλεξανδρειας και μονης, και μηδεν παρα
το πρεπον διαπρα[ξασθαι . . .

Lignes 54-60 :

Ετι ομολογει ⟨Ακυλλινος⟩ ο θαυμασιωτατος
εχειν βικτορα τον τεχθεντα παρα της προ
γεγραμμενης ⟨Ευπρεπειας⟩ απο τ̄ο̄ γενομ̄ε̄ῑ
αυτης ανδρος, ου μην αλλα και [ ]
αναλημφθεισαν παρ αυτη[ς . . .
και τους ως εικος τεχ[θησομ⟨ε⟩ι απ αυτ̄ο̄ θαλπειν]
και αποτρεφει[ν

Lignes 65-72 :

ως εικος τεχθησομεν[ους (?)] χρυσῑο̄ λ[ιτραν]
μιαν. Και οτι ταυτα φυλαξαι οι αφ εκατερ̄ο̄
μερους επωμοσαντο τον τε παντοκρατωρα (*sic*)
Θεον και την ευσεβειαν κα[ι] νικην του καλλινκου (*sic*)
δεσποτου ημων Φλαυϊου [Ιου]στινιαν̄ο̄
του αιωνιου αυγουστου αυτοκρατορος,
και μετα τον ορκον αυθις ομολογων (*sic*)

Ligne 57. Le nom propre a été effacé délibérément. — L'article *την*, qu'on attendrait à la fin de la ligne, n'a pas été écrit.

Ligne 66. Φυλαξαι : *sic*.

τη δυναμει ταυτης της χα[μι]χη[ς . . . [67340]

. . . . . .

VERSO.

Brouillon d'une donation *inter vivos*. Des retouches ont été ajoutées entre les lignes par une main qui pourrait être celle de Dioscore.
Cursive anguleuse, très penchée.

Lignes 5-14 :

εξ ισου
εχειν ανα το αυτο τριτον μ[ε]ρος παντα τα καταλειφθησ[ομενα] υ[π] εμου
παντα τα [π]ραγματα ιδιωτικα τε και γονικα, ἔτι μην και τα φ[ερι]
ελθοντα εις εμε αφ οιου δηποτε δικαιου και νομιμου τιτλου εν
και οσα μοι υπαρχουσιν, μη εις μνημην εμην αρτιως αχθεντα, επιταγηναι
διαφοροις τοποις, μ[ηδεν]ος υμιν αντιποιουμ[ε]νου η αντιποιηθησο
10 των μετ εμε κληρονομων η [συγ]κλη[ρο]νομω[ν] η των εκ κενους (?)
[ε]μοι ανηκοντων η αγχιστευοντων μητε και την εμην Θυγατερα (sic)
δυνηθηναι
Θαυμαστην μητε τους [κλ]η[ρο]νομους αυτης αντιθ(. . . .)ηναι υμιν
πωποτε αλλω
η κληρονομοις υμων η διαδοχοις η διακατοχοις περι τινος
το συνολο[ν] etc...

La ligne 16 rappelle que Thaumasté a eu en effet sa part :

. . . πε]πληρωσθαι πασης της ανηκουσης [αυτη μοιρας].

Lignes 24-49 :

εις τα εν (sic)
25 περιεχομενα πάντα τη εξης δηλουμενη γνωσει καθα υποτεταχ[ται].
ατινα εκ πλήρους αυτη παρεσχον
Ηνίκα γαρ ταυτην εις αἰσίους μεταδεδωκα γάμους, ους και εὐμαρῶς
εξετελεσα, καταδαπανησασα πάμ[πο]λλα, παρεσχομην αὖθις
τη [αυ]τη μο Θυγατερα (sic) Θαυμαστη εν χρυσω μεν ὑ ϊη π/ κ/ λ[ς ?],
εν κοσμιοις δε ἐνώτιον δίπτυχον εν, ὁλκῆς νομισμ̄ς τριων,
30 και αλυσίδια πιναρωτα τρια, εν μεν αυτων αυτ(ω)ο καθ αυτο
ολοπίναρον, ἕτερα δε δυο διαχρύσα, και δακτυλίδια δυο, εν μεν
ἠλεκτροῦν, ἑν δε [δι]αχρύσουν, χαι ἱμάτια γυναικια δέκα τέσσαρα διάφορα

Verso. — *Ligne* 9². Au-dessus de επιταγηναι on lit ταυτη μο; et sans doute les mots [τη δωρεα] devaient avoir été ajoutés dans la lacune qui s'étend encore au-dessus de ces derniers mots.

Ligne 10. Lire εκ γενους. Toutefois on distinguerait plutôt les traces de deux lettres entre le κ et le ν.

Ligne 11. Εμοι : corrigé sur εμο.

[67340]

εξ ων [. . . . .] ενδεκα, και ὀθωνια εξ και φακιουλ/
. .[. . . . . ετερα δε] δυο ενθάδια καλὰ, και σαβάνια
[. . . . .] λίτρας ἑκατον και
[. . . . .] εν αργυρούν
[. . . . .] . . . . . .
[. . . . . κα]ι τωκάλια δυο, και
] χιβώτια δυο, και αλλο κάψιον
ενητ[. . . . . ε]ν και σκεπτωριν ἐν ελεφάντινὸ
και αλλο ε[ν . . . . .] ἑσταριον γυναικιον δίχωρον
εν, και επι της χεναμενης διοικησεως του πατρος Θαυμαστης
εμου ευμοιρου ανδρος Ἰωαννου, προνοησαντος των πραγματων
Δωροθέου του της μειας μνημης, απογενομενου σχολαστικοῦ, του και
υιου του της αριστης μνήμης Ανάνθου, ἀψευδῶς τω αυτω θειω ὁρκω
ομουμαι ως παρεσχομην εξ ἰδιων μο υπαρχοντων μετα την τουτου
απουσίαν ητοι τελευτὴν εκατον νομισμ ευσταθ ζυγῶ δημοσιω,
εκποιησασα εις ταυτα φανερὰ εμα οικηματα τε και πραγματα
γονικα εις τους κλασμοὺς της οικονομίας αυτο και διοικησεως

Ici le texte devient trop fragmentaire pour être restitué. Remarquer seulement (l. 60) le mot τοις φιλομητριοις.

Lignes 61-65 :

βουλομαι
την ἰσην μοιραν ὑμιν παραφυλαξαι και εξἰσωσαι υμας τη ειρημενη
Θαυμαστη ει και ὁτι, ως συνορ[ῶ], τα καταλειφθησομενα ὑπ εμου
πραγμ[ατα . . . . .]. να ὑμιν μόνοις τοις προονομασθεῖ
υἱοι[ς μου
. . . . . .

Lignes 72-80 :

εβουλομην καν εκ μερους
ολιγου διασωσαι υμιν τ[ην ἰσην μ]οιραν καθαπερ Θέμιτον
εστι, ανθ ων προδεδωκα χαρ[ισ]αμενη τη προειρημενη μου
τουτου το υ τροπου
θυγατρι Θαυμαστη και νυν επιτρεπω κατ ἐξαίρετον μερίδα

Verso. — *Ligne 34.* Ενθαδια : indigènes.
Ligne 38. Τωκαλια : sans doute δοκαλια (Hesychios : καλα, αριστα, αγαθα).
Ligne 39. Κιβωτια : τ corrigé sur δ.
Ligne 41. Κισταριον ?
Ligne 44. L'ε (douteux) semble corrigé sur un α; il faut évidemment lire μακαριας.
Ligne 75[2]. Τουτου του τροπου : le papyrus est endommagé au milieu du mot του. Peut-être l'était-il déjà quand fut écrit cet acte, ce qui expliquerait la coupure du mot.

ἤτοι προμερισμὸς ἀπονεμηθηναι ορισασα, και τη Θυγατρι μου [67340]
Σοφια κηριαπτάριν ε̄ν συν λύχνω αυτου χαλκουν, και σίγλαν
μιαν και κρυψίδα ητοι τριπήνινον εν, και σκρίνιον χαλκοῦν γυναικίον εν,
και πυργίσκον ένα, και κάμπτραν μιαν, ωστε αυτην την ειρημενην
μου Θυγατερα Σοφιαν ταυτα εχειν και κατεχειν προμερισμὸν

Lignes 92-97 :

. . . ταυτη μου τη δωρεὰ μητε κ[αι]
τη προτερα, καθ οσον εκουσιως και αυθαιρετως ταυτας τεθεικα
νομίμως και απαραβάτως
και ουκ εξων (sic) μοι μεταμελεισθαι η αλλο τι ποιησαι. Εντευθεν γαρ ηδη
εδωρησαμην υμιν εφ οσον περιουσᾶ χρονον και μετα θάνατον εμον παντα
τα οντα μοι νυνι γονικα πραγματα και [κατα]λειφθησομενα μετα θάνατον εν [τ]ε χρυσῶ και
αργυ[ρω]
[και ι]ματισμῷ και χαλκ[ώμασι] και στρώμασι και οικειαις και χωρημασι. . . .

La suite du papyrus ne présente plus de sens suivi; on remarque seulement un passage sur certaines personnes (les noms sont perdus) *ουκ εφ υβρει τινι ηλλοτριωθεντων* (l. 113-114 ?) et la clause suivante, par laquelle la donatrice s'interdit de révoquer son acte.

Lignes 121-124 :

χρυσου λι[τραν] μι[αν], μετα και του α[υτου ἀκ]ολουθουντα, μετα την της
ορισθεισης ποινῆς [ᾱ]πόδοσιν, στοιχησαι και εμμειναι διηνεκῶ[ς]
τη δυναμει των αυτων δωρεαστικῶν συμβουλαίων ων υμιν και
μονοις τοις ειρημ[ενοις μο̄] υιοις Φοιβαμμωνι τε και Βικτορι και

La fin est presque effacée.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45401.

67341. Trois feuillets d'un livre de comptes, de même nature (?) et de même écriture que le n° 67325. — Long. 0 m. 298 mill., larg. 0 m. 185 mill. (mais un seul a conservé ces dimensions). — Aphroditô.

Écriture de Dioscore (?).

L'un des feuillets porte au verso les vestiges d'un contrat, où se distingue encore le nom de lieu Φαροῦτος. Un autre, au verso également, porte en première ligne . . .]ρογευθ̣ εις [. . .

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475 *b*.

67342. Fragment d'un lettre adressée à un supérieur de monastère (?). — Long. 0 m. 210 mill., larg. 0 m. 190 mill. — Aphroditô.

Écriture légèrement couchée, voisine de l'onciale. — Les bords manquent, à droite et à gauche. Il est deux fois question du *πραγμα του αββα Ανουπ*.

[67342] Suscription au verso :

..τω] θεοφιλ̣ς κ̣ς αγιωτ̣ς πατρι αββα Κολοχιω ηγ̣[ουμενω?

Ce verso (autrefois le recto) présente des restes d'écriture copte.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40467 *b*.

67343. Fragment d'un contrat d'emprunt (1 *nomisma* moins 2 *keratia*). — Long. 0 m. 162 mill., larg. 0 m. 210 mill. — Sans doute Aphroditô.

Cursive arrondie. — Le début manque.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40459 *b*.

67344. Quittance d'impôt (fragment) analogue au n° 67041. — Long. 0 m. 132 mill., larg. 0 m. 072 mill. — Antinoé.

Cursive droite.

Signature (l. 6-10) :

Φλλ̣ς Αμμωνιος κ̣[αι Βικτωρ χρυσ̣],
δι εμου Αμμων̣[ιō διαδοχου]
χρυσ̣ στοιχει μοι [το ενταγιον των]
νομισματιων εξηκ̣[οντα .....]
10 και κερ̣/ οκτω ω̣ς ϖ̣[ροκ//

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40459 *c*.

67345. Fragment se raccordant à la gauche du n° 67263; sans intérêt. Le morceau total a maintenant les dimensions suivantes : long. 0 m. 133 mill., larg. 0 m. 214 mill.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40459 *d*.

67346. Lettre, en plusieurs fragments. — Long. 0 m. 290 mill. (environ, mais les lacunes sont difficiles à évaluer), larg. 0 m. 295 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée, élégante.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40462 *b*.

67347. Débris d'un livre de comptes, relatif à la fortune du comte Ammônios (cf. n°s 67138 et 67139). — Longueur de chaque page 0 m. 310 mill. en moyenne; aucune page n'a conservé sa largeur. Même écriture qu'aux n°s 67138 et 67139.

Il reste les fragments, très mutilés, de six feuillets. Trouvés emmêlés et chiffonnés, ces feuillets ne sauraient être replacés dans l'ordre primitif.

Fol. I. RECTO.

[εμετρησεν κ⸗ ενεϐαλε το ⳨ τ]ου ενδοξ[οτα]τ[ō κ]ομητος
[Αμμωνιō, δ/ Απολλωτος . . . . . .] . . . ιτου και ϖροτοκομητοῦ
[Αφροδ/(?) εις ϖλοιον του μονα]ζτηρ/(sic) Μετανιας δ/ των
[θεοφιλεστατων αϐϐ⸗ Αναστα]σιō κ⸗ αϐϐ⸗ Ισχυριωνος
[μοναζζ/ και διακκ/ Ανταιō] ⳨ εμϐ⸗ κωμ⸗ Αφροδ⸗
[εκτης ινδικ/, σιτου αρταϐας.] ϖγ/ συναλ/. Δ/ εμō Τιμοθεου
[γραμμ⸗ της κωμης εγραφη μ]εσοῤ κη ινδικτιονος εκτης
. . . .] . . . . .
. . . .] κ[α]ν[ο]ν[ο]ς εκ[α]τὸν δέκα ἓξ [ημ]ισυ
. . . .] ναύλō κ⸗ εκατεστης κ⸗ εικοστες
. . . .] Τιμοθεου γρ/ στοιχ⸗ ω[ς ϖροκ/]
. . . .] ινδι]κτιονος εκτ[η]ς

Ici un paragraphe mutilé et d'ailleurs barré par le scribe.

Lignes 17-21 :

[Εμετρησεν κ⸗ ενεϐαλεν το ⳨ τō εν]δοξατου(sic) κομητος Αμ[μωνιō],
[δ/ Απολλωτος υποδ/, εις] ϖλοι/ Μετανιας δ/ του θεο[φιλεστ⸗]
[αϐϐα . . . . μοναζ/] και διακ/ Ανται[ō] ⳨ αστικ/ ϖολ[εως]
[σιτō καθαρου αρταϐ]ας εϐδομηκοντα τεσερε[ς](sic)
[γι/ σι/ ⏗ ϖδ, συν (ν)αυλ/ και ε]κατηστης και εικαστης(sic)
. . . .

VERSO.

Lignes 1-5 :

⳩ Λογ⸗ εισεπραχ[θς ε]ν σιτ[ω] φορō των κτη[ματων . . .
ϖ/ διαφορων γεωργων ⸗ εν Πετο [. . .
αφ/ ⳨ κουφισμō των ὑποδεταγμ[ενων(?) . . .
ο————
ὑπερ ϖαραγμεν⸗ τοπō Πκελης [. . .

Fol. I. Recto. — *Ligne 6.* ϖγ/ mais ϖ est très douteux.

Catal. du Musée, n° 67279.

[67347] Fol. II. Verso.

Lignes 1-3 :

† Προς απαιτησιμ̣ εκφ[οριων . . .
ωρος την δ [. . .
εκτη[ς ινδικ/ . . .

Plusieurs fois dans cette page, on lit les mots λεψαν(ης) κολ(οβα).
Les autres feuillets ne contiennent rien d'utilisable. Je relève seulement, sur le folio 3, *recto*, l. 6, les mots : δ/ του κεφαλαι/ ℒ οινικ/ [. . .

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475 *e*.

67348. Fragment d'une requête au duc de Thébaïde (?). Quelques mots à peine restent lisibles, mais l'écriture caractéristique révèle la nature du document. — Long. o m. 274 mill., larg. o m. 140 mill. — Antinoé.

Écriture de Dioscore.
Noter, à la ligne 13, le mot τω ϖαν̈ψιστ[ω Θεω, qui ajoute un exemple de plus à la liste des adjectifs en ϖαν-, dans les papyrus d'Aphroditô.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40470 *b*.

67349. Fragment d'une lettre (?). — Long. o m. 155 mill., larg. o m. 234 mill. — Aphroditô (?).

Écriture de Dioscore. — Mais l'encre a presque partout disparu.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40470 *c*.

67350 *a*. Fragment d'un contrat. Vente, à un monastère, du κτῆμα appelé Παυονμειω. — Long. o m. 220 mill., larg. o m. 274 mill. — Aphroditô.

Écriture de Dioscore.
Au verso, partie de la conjugaison du verbe ϖοιειν (sur trois colonnes).

Colonne I.

. . . . . .
ϖοιηθεισα
ϖοιηθεισαι
Μεσου αοριṣṭου·
ϖοιησαμενη

[67350 *a*]

ϖοιησαμενας
ϖο[ι]ησαμεναι
μελλοντος·
ϖοιηθησομενη
ϖοιηθησομεν[..
ϖοιηθησομεν[..
Μεου (*sic*) με[λλοντος]·

Le reste est en majeure partie effacé.

Colonne I. — *Ligne* 5. Ποιησαμενας : la désinence est douteuse. Ici, comme au n° 67275, il est impossible de savoir quel modèle on suivait au VIe siècle pour l'enseignement des participes. Un peu plus bas on trouve le paradigme du participe présent passif : *ϖοιουμενον, -ενῳ, -ενα*. Cette dernière forme est la seule certaine, et pourtant le paragraphe porte la mention *ενικα* (singulier).

67350 *b*. **Autre fragment du même contrat (?).** Presque entièrement effacé. — Long. o m. 245 mill., larg. o m. 290 mill.

Même écriture.

Au verso, partie de la conjugaison du verbe *βοαν*, et de celle de *ϖοιειν*.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40468 *b*.

67350 *c*. **Autre fragment analogue,** illisible. Au verso, vagues traces d'une conjugaison (*ϖοιειν*). — Long. o m. 127 mill., larg. o m. 285 mill.

67351. **Petit fragment de contrat,** écrit en copte. Au verso, quelques lignes de la conjugaison du verbe *ϖοιειν*. — Long. o m. 076 mill., larg. o m. 082 mill. — Aphroditô.

Cursive droite.

Ce papyrus est probablement un fragment du n° 67176, bien que la couleur du papyrus diffère, ce qui peut s'expliquer par la différence des lieux de trouvaille. Les écritures du *recto* et du *verso* sont les mêmes dans les deux papyrus. Cf. n° 67275.

[δ]———————
Εαν ϖεποιηκητον
εαν ϖεποιηκητον
ϖλ———————
εαν ϖεποιηκωμεν
εαν ϖεποιηκητε

[67351]

εαν ϖεποιηκωσι
Αοριστου κϛ μελλοη[τος·]
εαν ϖοιησ[
εαν ϖοιη[
εαν ϖοι[η

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40468 *c*.

67352. Fragment d'un brouillon de requête à l'empereur. La surface du papyrus a disparu en beaucoup d'endroits, et l'on ne peut reconstituer le sens de ce qui reste. — Long. 0 m. 290 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Antinoé (?).

Écriture de Dioscore probablement.

RECTO.

Plainte d'un anonyme contre un homme qui l'a dépouillé de sa fortune.

Ligne 4 :

ϖεπρακεν τα ϖατρωα μου ϖραγματα κατ' εγγρ[α]ϕον ϖρασι[ν]

Les mots τουδε τουδε, ajoutés au-dessus de la ligne, représentent les noms du plaignant et de son père.

Ligne 6 :

εδαπανησατο, καταστησας με αβιωτ[ο]ν ϖαντελ[ως]

Lignes 9-11 :

Οθεν ϖαρακαλω [— — —]
τ̣ο ϖ[α]νευσεβες ὑμων κρατος ει ϖαρ[α]σταιη Θεσπισαι την δικαι[αν]
[ὑ]μων και ἐννομον κρισιν ϕιλοτιμημ[ε]νη[ν] (*sic*) μοι

La suite effacée.

VERSO.

Suite de la même requête. On distingue :

σιτου της αἰσιας εμβολης του νομῶ Ερμο[πο] της ἐμης ϖατριδ[ος, οπ]ως ευρω μετα των εμων τεκνων

Il semble que le requérant réclame un traitement prélevé sur l'annone du nome Hermopolite.

Aussitôt après la requête, on lit :

ζ/ Ἰουλιον εις τα [Κλ]εοβουλου εις την αργὸν . . .

La fin de la ligne effacée.

ζ/ Θεωδώρητον (*sic*) ἀπὸ δουκ/ εις την ῥάβδον εις τα Ρωμάνου. [67352]

Ce Théodoret, απο δούκων, est peut-être un nouveau personnage à ajouter à la liste des ducs de Thébaïde.

ἐξαιτω [δε] και τοτο, [τ]ο κρατ[ο]ς υμων Θεσπιζαι (*sic*) μοι την σ[. . . . . .]
τεχνην [τ]ὸν δημ[οσ]ίω σιτου της αισιας εμβολης του νομῶ Ερμοπ[ο]
της εμης πατριδ[ος, οπ]ως ευρω μετα των εμων τεκνων τοις
[την] τοιαυτη[ν τεχν]ὴν ἐγχειρουμενοις επικοινωνειν και
[. . . . .].τες . . . . . τὸ ἀφικνουμενον μισθον του ταυτης κον[. .]
[. . . . .] οπως ευ[ρ]ω (δὴ ευ) βιωναι και νευξασθαι του απτ[του]
[υ]μων κρατους δια παντος μετα [το]υ εμου . . .

La fin de la ligne effacée.

Aussitôt après cette ligne, le texte change :

8 ζ/ Ἰουλιον εις τα [Κλ]εοβουλου εις την αργον . . .

La fin de la ligne effacée.

9 ζ/ Θεωδωρητον (*sic*) ἀπὸ δουκ/ εις την ραβδον εις τα Ρωμανο.

Ensuite, écrite en sens inverse, une nouvelle phrase qui devait faire partie de la requête.

Verso. — *Ligne* 9. Θεωδωρητον : le second ω est une correction sur un ο.

67353. Long contrat en langue copte, malheureusement fragmentaire. Le rouleau s'est effrité et a pourri dans le *sebakh*, de telle sorte que le papyrus a pris presque partout une teinte foncée qui le rend difficilement lisible. Au *verso*, plusieurs textes en grec, très endommagés. — Long. inconnue, larg. 0 m. 294 mill. — Antinoé.

Date (du verso) : 12 novembre 569.

Écriture de Dioscore (au verso), mais plus cursive que dans ses autres productions.

VERSO.

A. Acte d'*ἀποκήρυξις*, assez analogue à celui qu'on lit au dos du n° 67097.

† Βασιλειας και υπατειας του Θει[οτατο] ημ[ω]ν δεσποτου Φλαυϊου Ἰουστίν[ου]
του αιωνιο αυγου[στ]ου αυτοκ[ρ]ατορος ετους πέμπτου, Ἀθὺρ ϛ εκκ[αι]
δεκατη τρίτης ινδικ/ Εν [Αντιν]όου πόλει τη λαμπροτατη.

[67353] Plus loin (autre fragment) :

. ./. ./. ./. ./. ./. ϖρογραμμα αποκηρυξεως τε και απαγορευσεως, απαθεις εχων τας φρε[νας]
και διανοι[α]ς, ορθω και ακριβει λογισμω, δικα ϖαντος δολω και φθοϱω και βια[ς]
και αναγκης και απατης, εν δημοσιω και ϖρακτικω τοπω. Και τουτο διαπεμ[πο]μ[αι]
τοις ϖατρωλωοις μου υιοις εως ονομ[α]τος και μονου, φημι δη Διονυσια και Ἰωαννη και Παυλινη και Ανδρεα τοις [αποθ]ολιμαιοις — — —

Plus loin (autre fragment) :

ομενοι ευρειν υμας βοηθους εν απασι και γηροκομους και υποτακτ[ικους]
[κ]αι υπηκοους· εκ τε των εναντι[ων] εν ηληκια (*sic*) γεγενησθε αντιπαλοι μοι ως
και μεγαιροι ως εκ ϖειρας εσχον την ασπλ[αγ]χνον υμων ϖατροκτασιαν και
αθε[τ]ητικ[ην] γνωμην, εφ οτι νοσοβαρης εγενομην ϖαρ υμων . . . .

Plus loin (autre fragment) :

. . . ϖοιοτ]ητι και ϖοσο[τ]ητι απο ϖολυτελους μεχρι ασσαρ[ιου ενος]
και ενος οβολου, ει μη το απο νομων τυπωθεν μονον φαλκιδιον ητοι δω[δεκατην]
μοιραν του υμων ακληρου, και ουκ εξων ετι υμιν του λοιπου ονομασ[αι με]
ως ϖατερα, οσον καγω υμας απεταξαμην και εβδελαξαμην απο τ[υ νυν]
και επι τον αει εξης απαντ[α ϖα]ν[τ]ελη χρονον ως αποβολιμαιους κ[αι νοθους]
και δουλοχειρονας . . .

Plus loin (autre fragment) :

. . . κορακοβροσιαν γεν[εσθ]αι και ομματωρυξιαν τουτου [του]
[τ]ροπου υμας ϖαχαραττω μηδεν ληψασθαι μητε μην δουναι [υπερ]

Verso. — *Ligne 6.* Δημοσιω και ϖρακτικω τοπω : cf. n° 67151, l. 50-51.
Ligne 7. Πατρολωοις (ολωος, ολοος) : mot nouveau.
Ligne 9. Lire οιομενος.
Ligne 11. Πατροκτασια : mot nouveau; mais on connaît déjà ανδροκτασια. — Εκ ϖειρας εσχον : j'ai appris à connaître, j'ai fait l'expérience.
Ligne 12. Νοσοβαρης : mot nouveau.
Lignes 14-15. Ceci prouve que le φαλκιδιον des papyrus n'est autre que la part du tiers (quatre onces) réservée en tous cas aux enfants par une loi de Justinien (Nov. 18, 1). Comme les enfants sont ici au nombre de quatre (l. 7-8), la portion de chacun sera d'un douzième.
Ligne 15. Ακληρου.
Ligne 16. Εβδελυξαμην.
Lignes 18-19. Δουλοχειρων, κορακοβρ(ω)σια, ομματωρυξια : mots nouveaux.

[ε]μου ϖεριοντος τε η και Θνησκοντος, δια το εμοι ορθως και δικα[ιως] [67853]
δεδοχθαι. Και εξορκιζω ϖαντα κριτην και δικαστην και ϖαντα [Θρονον]
και αρχην και εξουσιαν αει φυλαξαι τα επι τοις τοιουτοις απαιδευτ[οις]
υἱοῖς . . . . . [υ]ϖερ εμου κατηγορευσεως και αποκηρυξεως γρ[α . .]

Plus loin (autre fragment) :

. . . τοπον. Εξορκιζω δε αμα και τ[ο]ν δημοσιον [σ]κρίβα (*sic*) και [τ]αξου-
λ[άριον]
[κ]αι δημεκδικον της τε της λαμπρᾶς [Α]ντινοεων ϖο[λεως]
κατα του Θεου ϖρο ϖαντων και τη[ς Θειας και ουρανιας τυχης των]
[σ]κουμενικῶν ημων δεσποτων και βασιλεων Φλαυϊων Ἰ[στινῦ]
[κ]αι Αιλίας Σοφιας των αιωνιων [α]υτοκρα[τορω]ν την συνηθη
[α]ποδημίωσιν ϖροσθέσθαι τοις διατυπωθισι (*sic*) ϖαρ εμου ορισμοῖς .[. .]
[α]ει βραβευειν και εκβαινησαι ϖαντη ἀπτιπτως εις εκπληξιν μαλιστ[α]
[τ]ων μελλοντων τα ἴσα τουτοις τοις ασεβέσι διαπράξασθαι. Εχρην γαρ [κα]
[τ]α τον Θειον νομον τους εαυτων γονεῖς ἄκρως τιμᾶν. Τουναντιων (*sic*) δε
[οι] τοιοῦτοι κάκιστοι ελοιδω[ρησα]ν κ[α]ι [κατε]φρονησαν τον ϖατ[ρι]κ[ὸν (?)]
Θεσμὸν και τουτο εξεταξα μετα του ϖροκειμενου φαλκ[ιδίο]υ τη εμη
[δ]ιαθήκη και εις ειδησιν ϖαντων κυριαν ουσαν και βεβαι[α]ν [ϖ]αντα χο[υ]
[ϖροφερομενην . . .

Cette ligne, qui est la dernière, est effacée.

Après un large espace laissé blanc, Dioscore avait écrit à la suite plusieurs petits poèmes, aujourd'hui presque entièrement illisibles, l'encre n'étant guère plus foncée que le papyrus lui-même. On distingue cependant qu'il y en avait au moins deux, dont les titres suivent :

B. ☩ Τινας αν [ειπη λογους Αχιλλευς . . .

et

C. ☩ Τινας αν ειπη λ[Αχιλλευς] (un blanc) ϖαρακαλων την Θετιν ενοπλον . . . . . .

Verso. — *Ligne* 25. Ταξουλαριον est assez probable, quoique les lettres soient endommagées.

Ligne 26. Δημεκδικος : mot nouveau. Il s'agit de l'εκδικος ou *defensor civitatis*.

Ligne 28. Lire Φλαυϊου. De même que tous les empereurs gardent le nom de *Flavius*, celui d'*Aelia* se transmet à chaque impératrice.

Ligne 29. Αυγουστων doit avoir été oublié. Après συνηθη, peut-être une trace de lettre (συνηθη .[. .]).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45402.

67354. Deux fragments d'une requête à l'impératrice Théodora; cf. n° 67283. — 1er fragment : long. o m. 300 mill., larg. o m. 118 mill.; 2e fragment : long. o m. 300 mill., larg. o m. 307 mill. — Aphroditô.

Écriture de Dioscore. — Les deux fragments ne se raccordent pas. Très mauvaise conservation; écriture en grande partie effacée.

Le mot *δεσποινα* qu'on lit à la ligne 3 (la 2e en fait) du fragment II (celui de droite), et l'expression *κατα προστασία*[*ν*] de la ligne 6, indiquent qu'il s'agit d'une requête à l'impératrice *patronne* du village d'Aphroditô. Les mots *των ασκητικων κοινοβιω*[*ν*.. (II, l. 10) montrent que les établissements religieux n'ont pas été à l'abri des violences du « tyran » dont se plaignent les signataires. La parenté avec le n° 67283 est donc évidente. On pourrait même croire que les fragments nouveaux représentent, en partie, le côté perdu de la page I de ce dernier texte. L'écriture est la même, le sujet est analogue. Comme là-bas, le bas du papyrus est resté vide, la requête étant trop courte pour couvrir la page jusqu'au bout. Enfin, le texte occupait 17 lignes (au moins) comme l'autre; le n° 67283 n'a que 16 lignes conservées, mais on a vu plus haut qu'une dix-septième, plus courte, a forcément existé.

Cette hypothèse vraisemblable ne peut se vérifier : car la lacune, en ce cas, serait très considérable entre les nouveaux et les anciens fragments, et il est impossible de reconstituer le sens. Les quelques mots qui suggèrent un raccord ne se trouvent pas situés à la ligne qu'ils devraient occuper. Ainsi on lit sur le fragment II :

l. 2 : *πα*]*γαρχικῆς εξουσία*[*ς*
3 :]*δεσποίνης και πάσης*[
4 : *της πανταθ*]*λίας ημων κώμη*[*ς*
5 : Ι]*ουλιανοῦ ὁλ*[*ο*]*ν το σ*[

Les mots *της πανταθλιας ημων κωμης* se comprendraient mieux s'ils étaient placés en regard de la ligne 5 du n° 67283.

Une autre objection est que le même fragment porte déjà des signatures, superposées en colonne aussitôt après le dernier mot de la ligne 17 :

Ηράκλεως
Ἰωάννης
Κόλλουθος
Ψάν
Φοιβάμμων
και Αβραάμις (*sic*)

La présence de ces signatures est faite pour surprendre, si vraiment le n° 67354 doit être annexé au n° 67283, qui porte déjà ses signatures, et sous une forme très différente.

Quoi qu'il en soit, il semble certain que si le n° 67354 ne se rattache pas au n° 67283,

il est du moins relatif à la même affaire. La conjecture énoncée plus haut (p. 17) [67354]
au sujet de la date se trouve par là confirmée : le pagarque dénoncé est bien Julien et non Ménas. Le nom de Julien se retrouve deux fois, dont l'une (fragm. II, l. 15) sous cette forme : . . .του ϖον]ηρου τυρα[ν]νο̄ Ἰουλ[ια]νο̄ τ[ο̄] ϖ̣ρορηθεντ̣[ος . . .

A noter au fragment I, l. 16, le mot σπαθαριος, malheureusement isolé.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45446.

67355. Deux fragments d'un livre de comptes. — Long. o m. 180 mill., larg. o m. 075 mill. — Aphroditô.

Cursive droite. — Ces deux fragments appartenaient à deux pages consécutives, et les insectes les ont découpés irrégulièrement, mais d'une manière absolument identique.

Je signalerai (fol. I) les noms propres Τεσκόρ̄ο̄ (= Διοσκορου?), Τριάδελ[φος] et Τσενῦ̂ρις.

La mention κλ(ηρονόμοι) Δωροθέ̄ο̄ Αντα, δ/ Φο[ιβαμμωνος], éclaire un passage du n° 67288, V, l. 13.

Fol. II : Il contient cette indication malheureusement incomplète : . . .ιχ τ̄ο̄ αγιο̄ απα Δῑο̄[. . . et deux noms propres peu communs : Φαναχώ̣μι[ος] et Ερύθριος.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475*f*.

67356. Fragment de lettre. — Long. o m. 075 mill., larg. o m. 103 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée. — Complet dans le sens de la longueur.

. . .] επελθόντας τω γραμ[ματηφόρω . . .
. . .ϖεμ]ψον μοι επι την ϖολιν [. . .
. . .]ην και ἀπαίτησον αυτο [. . .

Ligne 1. Lire επελθο(ν)τας. Cf. n° 67323, l. 9.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45403.

67357. Plusieurs fragments d'un ἐκμαρτύριον (cf. n°s 67087-67088). — Long. o m. 238 mill., larg. o m. 295 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée. — Brisé en longueur et en largeur. Aux deux dernières lignes on lit :

. . . † Φλαυϊος Παπνού[θιος]
[— — — — βοηθος της ε]κδικιας τη[ς Αν]ταιοπολιτων εκδεδωκα [το εκμα]ρτύ-
ριον ως ϖροκ/ [†]

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45404.
Catal. du Musée, n° 67279.

67358.

J'ai réuni sous ce numéro les débris minuscules d'un papyrus dont il n'y a rien à tirer.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45201.

67359. Compte relatif aux impositions d'Antinoé. — Longueur moyenne o m. 40 cent., larg. o m. 29 cent.

Minuscule d'époque arabe.

Cinq morceaux vendus séparément au Musée, mais ayant formé évidemment un cahier d'au moins huit feuilles dont l'ordre est rétabli plus bas. Il manque quatre pages (ou plus) entre les folios subsistants numérotés 5 et 6.

Protocole :

Fol. I.

(((((αϐδ ελ / ουλιτ̣)))))
سنه اثني[ن]
شهر ابيب ou

Fol. II. Recto.

+ Συν^{θ} καταγρ$^{α-}$ ναυ^{ττ} ϛ τ^{χχ} πεμφ^{θ} ει/^{τ} διαφορρ″ κουρσ^{ȣ} κωμ̇ Αφροδιτω ιν^{δ}°/ ιδ κ^{ȣ}/ ι/δ ιε ετ^{ȣ} ϙζ

Λογω ναυτικ^{ȣ}/ καραϐων ϛ διηρρ″ ακ/κ/^{ττ} ϛ δρ̊ρ̊ κ/^{ȣ} θαλ$^{α-}$ (blanc) ν̣αυ̣^{ττ} ϙδ ϛ τ^{χχ}δ κωμ̇ Αφρο^{δ} ναυ^{ττ} νν° τπβ ·ϛ καλ/$^{α-}$β ν°χ̣ γι/ ν° υβ.

Θεοδοσιου Παπουόνς	απο^{τ} αυ^{τ} κωμ̇	ν$^{α-}$α	διαγρ$^{α-}$	ν°ϛ	δαπάν̣^{η}	ν°β γι/ ν°η
Ἰωαννου Απάτηρ	απο^{τ} αυ^{τ}	ν$^{α-}$α		ν°ϛ		ν°β γι/ ν°η
Ισαάκ Θεοδώρου	απο^{τ} αυ^{τ}	ν$^{α-}$α		ν°ϛ		ν°β γι/ ν°η
Φοιϐαμμων Θεοδώρου	απο^{τ} αυ^{τ}	ν$^{α-}$α		ν°ϛ		ν°β γι/ ν°η
Πεκυσίου Σενουθιου	απο^{τ} αυ^{τ}	ν$^{α-}$α		ν°ϛ		ν°β γι/ ν°η
Φοιϐαμμων Διονησίου	απο^{τ} α[υ]^{τ}	ν$^{α-}$α		ν°ϛ		ν°β γι/ ν°η
Ἰωσὴφ Ενώχ	απο^{τ} αυ^{τ}	ν$^{α-}$α		ν°ϛ		ν°β γ̈ι/ ν°η

Fol. II. Recto. — *Ligne 1.* Συν Θ(εω) καταγρα(φὴ) ναύτ(ων) (και) τ(ε)χ(νίτων) πεμφθ(έντων) ει(ς) τ(ους) διαφόρ(ους) κούρσου(ς) κωμ(ης) Αφροδιτω ινδ(ικτιονος) ιδ, κ(ουρσ)ου ι(ν)δ(ικτιονος) ιε, ετου(ς) ϙζ.

Ligne 2. Λογω ναυτικοῦ καράϐων (και) διηρ(εων) ακ(α)τ(ίων) (και) δρο(μόνων) κ(ουρσ)ου θαλα(σσης).

Εις τους διαφορους κουρσου(ς) : la même faute se retrouverait dans P. Lond. IV, 1451, l. 9, et 1452, l. 29; M. Bell propose, pour le premier cas, de lire *διαφορ(ων) κουρσ⟨ων⟩* au lieu de *κουρσου*. Remarquez qu'alors, le mot serait *κουρσος* et non

Σενού^{θ} Πεσόου	απο^{τ} αυ^{τ}	ν$^{α-}$α	ν°ς	ν°β γι/ ν°η	[67359]
Γεωργίου Βαρθο^{λ}	απο^{τ} [αυ]^{τ}	ν$^{α-}$α	ν°ς	ν°β γι/ ν°η	
[Φοι]βάμμων Τάπος	απο^{τ} [αυ]^{τ}	ν$^{α-}$α	ν°ς	ν°β γι/ ν°η	
[Α]νούφ Μηνᾶ	[απο^{τ} αυ^{τ}]	ν$^{α-}$α	ν°ς	ν°β γι/ ν°η	

Fol. II. Verso.

Αγένι Απολλῶ	απο^{τ} αυ^{τ} κωμ	$\overline{ν}^{α-}$α	διαγ$\overline{ρ}^{α-}$	ν̊ς	δαπαν	ν̊β γι/ ν̊η
Σημεων Παύλου	απο^{τ} αυ^{τ}	$\overline{ν}^{α-}$α		ν̊ς		ν̊β γι/ ν̊η
Ασγεννη Αντων[ι]^{ου}	απο^{τ} αυ^{τ}	$\overline{ν}^{α-}$α		ν̊ς		ν̊β γι/ ν̊η
Ἰωαννου Θωμᾶ	απο^{τ} αυ^{τ}	$\overline{ν}^{α-}$α		ν̊ς		ν̊β γι/ ν̊η
Ανανί$^{α-}$ Φιλοδ^{εου}	απο^{τ} αυ^{τ}	$\overline{ν}^{α-}$α		ν̊ς		ν̊β γι/ ν̊η
Ἰωαννου Πεκυσίου	απο^{τ} αυ^{τ}	$\overline{ν}^{α-}$α		ν̊ς		ν̊β γι/ ν̊η
Κόλλου^{θ} Σονσναὺ	απο^{τ} αυ^{τ}	$\overline{ν}^{α-}$α		ν̊ς		ν̊β γι/ ν̊η
Ιγναδίου Αγενίου	απο^{τ} αυ^{τ}	$\overline{ν}^{α-}$α		ν̊ς		ν̊β γι/ ν̊η
Ἰωανν^{ου} Πεσπνού^{θ}	απο^{τ} αυ^{τ}	$\overline{ν}^{α-}$α		ν̊ς		ν̊β γι/ ν̊η
Θωμᾶ Απα Κυρου	απο^{τ} αυ^{τ}	$\overline{ν}^{α-}$α		ν̊ς		ν̊β γι/ ν̊η
Φιλό^{θεος} Πκόρε	απο^{τ} αυ^{τ}	$\overline{ν}^{α-}$α		ν̊ς		ν̊β γι/ ν̊η
Γεωργιου Μη$\overline{ν}^{α-}$	απο^{τ} αυ^{τ}	$\overline{ν}^{α-}$α		ν̊ς		ν̊β γι/ ν̊η
Μηνᾶ Μακαρίου	ἀπο^{τ} αυ^{τ}	$\overline{ν}^{α-}$α		ν̊ς		ν̊β γι/ ν̊[η]
[Σ]ε[νου]$^{θ/ρυ}$[.....	απο]^{τ} [αυ]^{τ}	[$\overline{ν}^{α-}$α		ν̊ς		ν̊β γι/ ν̊η]

Fol. III. Recto.

Βίκτωρ Πέτρου	απο^{τ} αυ^{τ} κωμ	$\overline{ν}^{α-}$α	διαγ$\overline{ρ}^{α}$	ν°ς	δαπαν	ν°β γι/ ν°η
Ἰωαννου Αθανασιου	απο^{τ} αυ^{τ}	$\overline{ν}^{α-}$α		ν°ς		ν°β γι/ ν°η
Πεκυσιου Ο.λει	απο^{τ} αυ^{τ}	$\overline{ν}^{α-}$α		ν°ς		ν°β γι/ ν°η
Σενού$^{θ/ης}$ Κωνσ$\overline{τ}^{α}$	απο^{τ} αυ^{τ}	$\overline{ν}^{α-}$α		ν°ς		ν°β γι/ ν°η
Σενου^{θ} Μου[$\overline{σ}^{α}$]^{ου}	απο^{τ} αυ^{τ}	$\overline{ν}^{α-}$α		ν°ς		ν°β γι/ ν°η
Ἰακῶβος Ψατου	απο^{τ} αυ^{τ}	$\overline{ν}^{α-}$α		ν°ς		ν°β γι/ ν°η
Ιωάννου Θεοδοσίου	απο^{τ} αυ^{τ}	$\overline{ν}^{α-}$α		ν°ς		ν°β γι/ ν°η
Ψαῖε Θεοδοσίου	απο^{τ} αυ^{τ}	$\overline{ν}^{α-}$α		ν°ς		ν°β γι ν°η
Ιωσὴφ Κουει	ακο^{τ} αυ^{τ}	$\overline{ν}^{α-}$α		ν°ς		ν°β γι ν°η
Κυριακὸς Φιλο^{θεου}	απο^{τ} αυ^{τ}	$\overline{ν}^{α-}$α		ν°ς		ν°β γι/ ν°η

κουρσόν comme on l'a admis jusqu'ici. Mais il me paraît plus vraisemblable de comprendre *τα διαφορα* (*δαπανηματα*) *κουρσου*.

Fol. II. Verso. — *Ligne 8.* Dans la colonne de la *διαγραφη*, il faut évidemment lire *ν°δ* au lieu de *ν°ς*, comme plus bas (folio III, *recto*, l. 1, 2 et seq.). Le total 6 est sûr en effet : car il est nécessaire pour obtenir le chiffre 382 de la ligne 3 (fol. II, *recto*).

[67359] Σενου^θ Ενωχ απο Πακαυ^α μισ^θ / ταυ^τ κ^ω / ν^α α , ν^ο δ ν^ο β γι/ ν^ο ς
Ψικε Ιακωϐ απο^τ αυ^τ μισ^θ / ταυ^τ ν^α α ν^ο δ ν^ο β γι/ ν^ο ς
Αντωνι^ου Ηλισσαι^ου απο β^δδ ππ μισ^θ / ταυτ ν^α α ν^ο δ ν^ο β γι/ ν^ο ς

Le bas de la page est brisé, et l'on aperçoit les traces d'une ligne : il en manque trois en réalité.

Fol. III. Verso.

Φοιϐαμμων Σενου^θ απο Σακορ^α μισ^θ / ταυ^τ κ^ω / ν^α α διαγρ^α ν^ο δ δαπαν ν^ο β γι/ ν^ο ς
Απολλω Ιωαννου απο Εμφυ^τ μισ^θ / ταυ^τ ν^α α ν^ο δ ν^ο β γι/ ν^ο ς
/ απαργ καλ^α β σ ν^ο β απο τρ κ/ στρ^α καταϐλ^θ επι Βικ/[απ]ο παγρ^χ δ^τ/ Βενιαμιν ζυγ.
Ε πεδιαδων ναυ^ττ ιε ν^ο ϙζ𝈪 καλ α ν^ο ι γι/ ν^ο ρζ𝈪
Σενου^θ Φοιϐαμμων απο^τ αυ^τ πεδι^α [να]υ^ττ α διαγρ ν^ο δ δαπαν ν^ο β𝈪 γι/ ν^ο ς𝈪
Απα Κυρου Τζαμουλ απο^τ αυ^τ [ναυ]^ττ α ν^ο δ ν^ο β𝈪 γι/ ν^ο ς𝈪
Ιωαννου Οννοφρι^ου απο^τ αυ^τ να[υ]^ττ α ν^ο δ ν^ο β𝈪 γι/ ν^ο ς𝈪
Ωρουογ^χ Φιλοθεου απο^τ αυ^τ ν[α]υ^ττ α ν^ο δ ν^ο β𝈪 γι/ ν^ο ς𝈪
Διοσκορου Κολλουθου απο^τ αυ^τ [να]υ^ττ α ν^ο δ ν^ο β𝈪 γι/ ν^ο ς𝈪
Τζαμουλ Φιλοθεου απο^τ αυ^τ [να]υ^ττ α ν^ο δ ν^ο β𝈪 γι/ ν^ο ς𝈪
Ψεμνου^θ (sic) Τζαμουλ απο^τ αυ^τ [να]υ^ττ α ν^ο δ ν^ο β𝈪 γι/ ν^ο ς𝈪
Απολλω Απα Κυρου απο^τ αυ^τ [ν]αυ^ττ α ν^ο δ ν^ο β𝈪 γι/ ν^ο ς𝈪
Πεταλε Φοιϐαμμων απο^τ αυ^τ [ν]αυ^ττ α ν^ο δ ν^ο[β𝈪][γ]ι/[ν^ο ς𝈪]

. . . .

Fol. IV. Recto.

επ[. . .]υγ ε πεδι^α
Φιλο^θ Θεοδωρου απο^τ αυ^τ πεδι^α ναυ^ττ α διαγρ^α ν^ο δ δαπαν [ν^ο]β𝈪 γι/ ν^ο ς𝈪
Ιωαννου Πνει απο^τ αυ^τ ναυ^ττ α ν^ο δ [ν^ο]β𝈪 γι/ ν^ο ς𝈪^χ
/ απαργυρισμ^ου καλ^α σ^υ ν^ο α απο τρ^ο κ/ στρ^α [κ]αταϐλ επι^θ Βικτορ απο παγρ δ/^τ Βεναμιν ζυγ ν^ο ι
Γ πεδιαδων ναυ^ττ ι ν^ο ζ
Κωνστ^α Καλαπησειου απο γ/^δδ ππ ναυ^ττ α διαγρ^α ν^ο δ𝈪 δαπαν ν^ο α𝈪 γι/ ν^ο ς
Αϐρα[α]μ Ζαχαρι^α απο^τ αυ^τ [ν]αυ^τ α ν^ο δ𝈪 [ν^ο]α𝈪 γι/ ν^ο ς

Fol. III. Verso. — *Ligne 1.* Lire Σακορε. — Μισθ(ωτης) τ(ης) αυτ(ης) κω(μης), c'est-à-dire d'Aphroditô.

Ligne 2. Απο Εμφυτ(ευτων).

Ligne 3. (Υπερ) απαργ(υρισμου) καλα(φατων) β'.

Ligne 13. Il faut, pour retrouver le total indiqué l. 4, supposer qu'il manque quatre lignes au bas du papyrus, ce qui donnerait à celui-ci une longueur de o m. 365 mill. au moins.

Παμούν Ἰωαννου απο$^{\tau}$ αυ$^{\tau}$ [ν]αυ$^{\tau\tau}$α ν°δζ [ν°]αζ γι/ ν°ς [67359]
Γεωργιου Φοιβαμμων απο$^{\tau}$ αυ$^{\tau}$ [ν]αυ$^{\tau\tau}$α ν°δζ ν°αζ γι/ ν°ς
Ἰωαννου Ερμαῶ$^{\tau}$ απο$^{\tau}$ αυ$^{\tau}$ [ν]αυ$^{\tau\tau}$α ν°δζ ν°αζ γι/ ν°ς
Ταυρινου Φιλο$^{\theta}$έου απο$^{\tau}$ αυ$^{\tau}$ ναυ$^{\tau\tau}$α ν°δζ ν°αζ γι/ ν°ς
Ονν[ο]φρίου Ιακὼβ απο$^{\tau}$ αυ$^{\tau}$ ναυ$^{\tau}$α ν°δζ ν°αζ γι/ ν°ς
Φιλο$^{\theta}$ Μάρκου απο$^{\tau}$ αυ$^{\tau}$ [ν]αυ$^{\tau}$α ν°δζ [ν°α]ζ γι/ ν°ς
[. . . . .] Ονν[ο]φ[ρι]$^{\upsilon}$ [απο$^{\tau}$ αυ$^{\tau}$ ναυ$^{\tau\tau}$α ν°δζ ν°αζ γι/ ν°ς]

. . . . . .

Une ligne manque.

Fol. IV. Verso.

Β πεδιαδων ναυ$^{\tau\tau}\varsigma$ ν°λ[η]
Ψάτου Κυρια[κ]οῦ απο βπεδι$^{\alpha}$ $\bar{\nu}^{\alpha}$ δ[ι]αγ$\bar{\beta}$ ν°ε δαπαν ν°αγ′ γι/ ν°ςγ′
Μαρκου Ψάτου απο$^{\tau}$αυ$^{\tau}$ $\bar{\nu}^{\alpha}$ ν°ε ν°αγ′ γι/ ν°ςγ′
Μακ/$^{\alpha}$ Παχυμίου απο$^{\tau}$αυ$^{\tau}$ $\bar{\nu}^{\alpha}$ ν°ε ν°αγ′ γι/ ν°ςγ′
Κοσμᾶ Ψάτου απο$^{\tau}$αυ$^{\tau}$ $\bar{\nu}^{\alpha}$ ν°ε ν°αγ′ γι/ ν°ςγ′
Ἰωάννου Αυ[σ]ὺφ απο$^{\tau}$αυ$^{\tau}$ $\bar{\nu}^{\alpha}$ ν°ε ν°αγ′ γι/ ν°ςγ′
Θεοδώρου Απα Κυ$\bar{ρ}$ απο$^{\tau}$αυ$^{\tau}$ $\bar{\nu}^{\alpha}$ ν°ε ν°αγ′ γι/ ν°ςγ′
Εποίκ/ Παχάνεως ναυ$^{\tau\tau}$η ν°υδς [κ] ᾳλ$^{\alpha}$ ν°ι γι/ δς ν°ξ
Μακ/$^{\alpha}$ Σενού$^{\theta}$ου απο$^{\tau}$αυ$^{\tau}$ εποικ·/ $\bar{\nu}^{\alpha}$ ν°δζ ν°βγ′ γι/ ν°$\varsigma\zeta$γ′
Σευήρου Φιλο$^{\theta}$ απο$^{\tau}$αυ$^{\tau}$ $\bar{\nu}^{\alpha}$ ν°δζ ν°βγ′ γι/ ν°$\varsigma\zeta$γ′
Αβραὰμ Απολλῶ απο$^{\tau}$αυ$^{\tau}$ $\bar{\nu}^{\alpha}$ ν°δζ ν°βγ′ γι/ ν°$\varsigma\zeta$γ′
Πανσνήυ Ενὼχ απο$^{\tau}$αυ$^{\tau}$ $\bar{\nu}^{\alpha}$ ν°δζ ν°βγ′ γι/ ν°$\varsigma\zeta$γ′
Αθανασίου Μακαρί$^{\upsilon}$ απο$^{\tau}$αυ$^{\tau}$ $\bar{\nu}^{\alpha}$ ν°[δ]ζ ν°βγ′ γι/ ν°$\varsigma\zeta$γ′
[Γ]εωρ[γιου Ψε]μπνού$^{\theta}$ απο$^{\tau}$αυ$^{\tau}$ $\bar{\nu}$[α ν°δζ ν°βγ′ γι/ ν°$\varsigma\zeta$γ′]

Manquent deux lignes.

Fol. V. Recto.

Εποικ/ Βούνω[ν] η$^{\tau}$ Αβρααμί$^{\upsilon}$ Μακ/ απο$^{\tau}$ αυ$^{\tau}$ εποικ/ διαγ$\bar{ρ}^{\alpha}$ ν°δζ
δαπαν ν°βγ′ γι/ ν°$\varsigma\zeta$γ′ ναυ$^{\tau\tau}$α ν°$\varsigma\zeta$γ′
Εποικ/ Ψύρου η$^{\tau}$ Δανιηλ Σενού$^{\theta}$ απο$^{\tau}$ αυ$^{\tau}$ εποικ/ ν°δζ
ν°βγ′ γι/ ν°$\varsigma\zeta$γ′ ναυ$^{\tau\tau}$α ν°$\varsigma\zeta$γ′
Εποικ/ Ποιμὴν ναυ$^{\tau\tau}$α ν°$\varsigma\zeta$γ′
Φοιβάμμων Δανιὴλ απο$^{\tau}$ αυ$^{\tau}$ εποικ/ $\bar{\nu}^{\alpha}$ ν°δς
ν°β [γι/]ν°ςδ
Μαρκ/$^{\upsilon}$ Παπνού$^{\theta}$ου απο$^{\tau}$ αυ$^{\tau}$ εποικ/ $\bar{\nu}^{\alpha}$ ν°δς
ν°β γι/ ν°ςδ

[67359]

Εποικ/ Αγίου Π[ι]νουτίων ηˢ Μουσαιˢ Παφῆυ αποˢ αυˢ νᵒδ𐅵
νᵒβ [γι/ νᵒ]ςL𐅵 ναυᵗᵗα νᵒςLγ′
Λογω κουρσ ανατολ ή ναυᵗᵗα ιε
κωμ Αφροδ ναυᵗᵗα νᵒις
Ιωαννου Βικτορ αποˢ αυˢ κωμ ν̄α νᵒς
νᵒβ γι/ νᵒη
Μερκ[ο]ύριος Ισάακ αποˢ αυˢ ν̄[α] [νᵒ]ς
νᵒβ γι/ νᵒη
Ε πεδιᵃ ηˢ Ιωσηφ Ζαχαριᵃ απο[ˢ]αυˢ πεδιᵃ [ν̄α] νᵒδ
νᵒβL γι/ νᵒςL ν̄α νᵒςL
[Γ πεδι]ᵃ ηˢ . . . .

Fol. V. Verso.

Εποικ/ Πακαύνεω[ς] ναυᵗᵗβ νᵒιγ𐅵
Π[α]χυμίου Απολλῶ αποˢ αυˢ εποικ/ ν̄α διαγρᵃ νᵒδL δαπαν νᵒβγ′ γι/ νᵒςLγ′
Ζαχαρια Δαυιδ αποˢ αυˢ νᵒδL νᵒβγ′ γι/ νᵒςLγ′
Εποικ/ Εμφυτευτω[ν] ναυᵗᵗβ νᵒιβ𐅵
Θεοδωρ Πκανάα αποˢ αυˢ ν̄α νᵒδγ′ νᵒβ
Μηνα Πκαναχ αποˢ αυˢ ν̄α νᵒδγ′ νᵒβ
Εποικ/ Βο[υ]νων ηˢ Σεργιου Τζαμουλ αποˢαυˢ νᵒδL νᵒβγ′ ναυᵗᵗα νᵒςLγ′
Εποικ/ Κεραμιου ηˢ Βικτορ Ανανιᵃ αποˢαυˢ νᵒδL νᵒβγ′ ναυᵗᵗα νᵒςLγ′
Εποικ/ Ψύρου ναυᵗᵗα νᵒςLγ′
Παύλου Πα[ο]οῦτ αποˢ αυˢ εποικ/ [νᵒδ] νᵒβL
Ψάτου Ηλιᵃ απο Πακ/ᵃ μισθ ρ τ[αυˢ νᵒ]δ νᵒβ
Ε[ποι]κ[/Αγ]ιου[Π]ι[νου]ˢηˢ[.]ε[.]κ[..]ι[...][νᵒδ νᵒβL ναυᵗᵗα νᵒςLγ′]

Fol. VI. Recto.

Λογω ακ/κ/ᵗᵗ𐅵 δ[ρ]ρ ονˢ ει/ παρφυλλαγ τωστομιω Αιγπ ναυᵗᵗς
Ε πεδιαδων ηˢ Ενωχ Γεωργίου απο β πεδιᵃ μ[ισθ]/ιε πεδιᵃ ν̄α
διαγρ νᵒγ δαπαν νᵒαL γι/ νᵒδL
αυθθ Α[γιᵃ] Μαριᵃ ηˢ Τζαμόυλ Οννοφρίου απο αυθ αγιᵃ Μαριᵃ ν̄α
νᵒγ νᵒαL γι/ νᵒδL
εποι Πακ[αύ]ν̄ ηˢ Πνεί Γεωργιου αποˢ αυ εποι ν̄α
νᵒγ νᵒαL γι/ νᵒδL

Fol. V. Recto. — *Ligne 6.* Cf. le Μουσαιου Ταφηυ (*sic*) de P. Lond, IV, 1451, l. 105; mais ici la lettre Π est hors de doute.

Fol. V. Verso. — *Ligne 12.* Μερκουριου n'est pas impossible quoique un peu long pour la lacune.

επ^{οι} Κεραμιου η^{τ} Αϐῶνα Ἄπα Μέει απο^{τ} αυ^{τ} επ^{οι} ν^{α} α [67359]

ν°γ ν°αL γι/ ν°δL

εποικ/ Ποιμὴν η^{τ} Μάρκ/ Αθαυ^{α} απο Εμφ^{υ} μισ^{θ} ⳨ ∸ ε[πο]ικ/ Ποιμ̣ ν^{α} α

ν°γ ν°αL γι ν°δL

εποικ/ [Α]γιου Πινου η^{τ} Ανασ$τ^{α}$ Σενου^{θ} απο^{τ} αυ^{τ} εποι̣κ/ ν^{α} α

ν°γ ν°αL γι/ ν°δL

+ Συν^{θ} ανακεφαλ^{α}

λογω ναυ^{ττ} καρ́ρ́ ϛ διηρ^{ω} ακ/κ/^{ττ} δρ̊ρ̊ κ/^{8} θαλ^{α} ναυ^{ττ} ϥδ ν̣°χξϛ απαρ^{υ} καλ^{α}

δ[σ]ο̣δ αποτρ̊ κ/ στρ^{α} ν°μ γι/ ν°ψϛ

λογω κουρσ^{8} ανατολ· [ ]ναυ^{ττ} [ι]ε ν°ρ γι/ ν°κζ

λο[γω] ακ/κ/^{ττ} ϛ δρ̊ρ̊ ει/ παρ̊[φυλλαγ τω^{ν} στομι^{ω} ναυ^{ττ}] ϛ̣ ν°κζ

Ce feuillet est anépigraphe au verso.

Fol. VI. Recto. — *Ligne 5.* Αϐωνα Απα Μεει; avons-nous ici la transcription en lettres grecques du titre arabe des prêtres ابونا = Αϐωνα?

Ligne 11. Le mot Αιγ^{π} ne devait sans doute pas être répété ici; il y a difficilement place pour lui dans la lacune.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45505.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

N°ˢ 67030. Un second exemplaire du même *πρόσταγμα* est publié au n° 67280. Restituer d'après lui :

(A) *Ligne 1. τὸ δ/, au lieu de : τόδ̣ε̣* (voir n° 67280, n. 1).

(A) *Ligne 1. Legi, au lieu de : κελ/*, probablement.

(B) *Ligne 8. συνήθη* [*πρᾶξιν*].

(B) *Ligne 9. ἐκπε*[*μφθῆναι*], *au lieu de : ἔκπε*[*μψαι*].

67048, l. 3. *Lire : τε*[*κ/ πρ*]*οσκαιρα̣.*

67057, I, 6, et 67058, *passim*. Le mot Βισίλεκτοι n'est que la transcription du latin *Bis electi*. Un bataillon de ce nom est connu en Afrique par une inscription : cf. R. Cagnat, *L'armée romaine d'Afrique*, p. 732.

67058, III, 6, et VI, 19, *τω τινι*, faute du scribe pour *τῷ δεῖνι*.

67126, l. 66. *Lire :* Σεξτοδαλμάτων. Ce bataillon, résidant en effet à Constantinople, est cité par la *Notitia Dignitatum, Or.*, p. 17.

67129, l. 10. *Lire : ἀναμφιβόλ̣ῳ, au lieu de : ἀναμφιβ*(*ρ*)*όχ̣ῳ*, quoique le *λ*, mal formé, ressemble plutôt à un *χ* ; cette correction, que me communique M. H. I. Bell, est certifiée par P. Lond. V, 1661 (inédit), où on lit la même expression.

67150. Un autre papyrus, qui sera publié sous le n° 67329, permet de restituer les chiffres perdus ou endommagés :

Ligne 2. ⊢ *ιγ* [d'].

Ligne 3. ⊢ *α* d *ι̣ϛ̣*.

Ligne 4. [⊢ ⊾ d'].

Ligne 7. ι̣ε ⊾, *au lieu de : κε* ⊾.

67153. Κραμπιτα, *lire : κραπιδαρι* (?) ; cf. *B. G. U.*, I, 344, l. 5.

67168, l. 83. La lecture Τρίων *ἱερῶν* me semble à présent certaine, d'après cette assertion d'un lexique ancien, cité dans Pauly-Wissowa, *Real Encycl.*, I, p. 1388 : Τρία· *οὕτω καλεῖται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὰ* Τρία, *ἃ καὶ πρώτιστα τῆς πόλεώς ἐστίν· ὧν τὸ μέν ἐστιν Ἀφροδίτης, τὸ δὲ Ἡφαίστου, τρίτον δὲ* Βουβάστεως. Il s'agit donc de trois temples.

67169, l. 42. *Lire : ὡς ἐν*] *δημ̣ο̣σί̣ῳ ἀ̣ρ̣*[*χε*]*ί̣ῳ* : cf. P. Mon. 11, l. 60.

67179, *recto* (A), l. 7. *Lire : χ*[*ρυσὸς χρυσὸν*] *ἔμ̣α̣ρ̣πτε καὶ ἄργυρος ἀργυρον ηὗρεν* (cf. n° 67318, l. 24). Toutefois, il reste, avant *ἔμαρπτε*, les traces de deux lettres qui ne conviennent guère à *ον*.

67184, *recto* (B). *Lire :* en acrostiche Δωρ]*οθέῳ σελεντιαρ*[*ί*]*ῳ*. La restitution du vers 15 n'est donc pas exacte.

67212, l. 3. *Lire : εἰς* Τοετὼ *το* (= *τῷ*) Κόμυτι, ainsi que me le signale M. H. I. Bell ; cf. n° 67287, IV, 10.

67252, l. 5. *Lire : ὀρθι*[*οπ*]*ωλῶν*.

Ces Addenda et Corrigenda *auraient sans doute été complétés pendant l'impression de ce troisième volume : l'état de choses qu'ils représentent est celui de juillet 1914.*

TABLEAU DE CONCORDANCE

DES NUMÉROS DU *Journal d'Entrée* AVEC CEUX DU *Catalogue*.

P. 301 Alex.	67309
P. 325 Alex.	67321
40452.	67280
40453.	67281
40454.	67282
40455.	67283
40456.	67290
40457 *a*.	67291
40457 *b*.	67292
40458 *a*.	67296
40458 *b*.	67297
40459.	67306
40459 *b*.	67343
40459 *c*.	67344
40459 *d*.	67345
40460 *a*.	67298
40460 *b*.	67299
40461.	67300
40461 *b*.	67334
40462.	67302
40462 *b*.	67346
40463.	67310
40464.	67312
40465.	67313
40465 *f*.	67355
40466 *a*.	67314
[40466 *b*.	67169 bis]
40466 *b*.	67333
40467.	67316
40467 *b*.	67342
40468 *a*.	67319
40468 *b*.	67350 *a*, *b*, *c*
40468 *c*.	67351
40469.	67317
40470.	67318
40470 *b*.	67348
40470 *c*.	67349
40471.	67320
40472.	67322
40473.	67323
40474.	67324
40475.	67325
40475 *b*.	67341
40475 *c*.	67336
40475 *d*.	67338
40475 *e*.	67347
40476.	67326
40476 *b*.	67339
40477.	67327
40478.	67328
40479.	67330
40480.	67329
40718 *a*.	67286
40718 *b*.	67301
40718 *c*.	67284
40718 *d*.	67307
40718 *e*.	67285
[40883.	67140]
43622.	67303
43623.	67279
43624.	67295
43625.	67294
43626.	67311
43627.	67305
43627 *b*.	67315
43630.	67293
43632.	67304
43633.	67308
45194.	67288
45194 *a*.	67287
45196.	67289
45201.	67358
45399.	67331
45400.	67335
45400 *a*.	67337
45401.	67340
45402.	67353
45403.	67356
45404.	67357
45446.	67354
45505.	67359
45506.	67352
45507.	67332

INDICES.

I. NOMS DE PERSONNES.

Ἀεδ-ελ-οὔλιτ 67359, I.
Ἀβραάμ γναφεύς 67288, V, 20.
Ἀβραάμ Ἀνουφίου 67283, III, 1.
Ἀβραάμ Ἀπολλῶ 67359, IV, *v.*, 11.
Ἀβραάμ Βησίου 67330, II, 13.
Ἀβραάμ Βίκτορος 67283, III, 12; — 67327, 43.
Ἀβραάμ Ζαχαρίου 67359, IV, *r.*, 6.
Ἀβραάμ Πεηκίου 67288, IV, 16.
Ἀβρσάμιος (Αὐρ.) 67324, 20.
Ἀβραάμιος λαχανοπώλης 67325, II, *v.*, 4.
Ἀβραάμιος πακτωνοποιός 67330, II, 19.
Ἀβραάμιος πρεσβύτερος 67283, II, 10; — 67298, 1; 20; 33; 38; 42; 47; 51; 55; 58; 62; 65; 67.
Ἀβραάμιος père d'Amaïs 67283, III, 6.
Ἀβραάμιος père d'Anouphis 67296, 4; 17.
Ἀβραάμιος père d'Apollônios 67298, 65.
Ἀβραάμιος père d'Apollôs 67301, 8; 35.
Ἀβραάμιος père de Jérémias 67327, 48.
Ἀβραάμιος père de Josêphios 67328, VIII, 25; X, 29; XII, 29.
Ἀβραάμιος Ἀπολλῶτος 67296, 21; — 67307, 15; — 67308, 6; — 67327, 30; — 67335, 7.
Ἀβραάμιος Βίκτορος 67319, 6.
Ἀβραάμιος Μακαρίου 67359, V, *r.*, 1.
Ἀβραάμις (*sic*) 67354, 22.
Ἀγένιος père d'Ignatios 67359, II, *v.*, 8.
Ἀγένιος Ἀπολλῶ 67359, II, *v.*, 1.
Ἀγνάτων Παπολλῶνος 67328, II, 7; 21.
Ἀγνάτων Χιμάρος 67288, IV, 13.
Ἄδης 67316, *v.*, 4.
Ἀδριανὸς στρατιώτης 67287, II, 1; 10; IV, 28; — 67330, I, 18.
Ἀθανάσιος 67279, 15.
Ἀθανάσιος καθαρουργός 67288, III, 25.
Ἀθανάσιος père de Jean 67359, III, *r.*, 2.
Ἀθανάσιος Μακαρίου 67359, IV, *v.*, 13.
Ἀθανάσιος Μάρκου 67359, VI, 6.
Αἰακίδης 67316, *v.*, 5.
Αἰλία Σοφία 67353, *v.*, 29.
Αἰνείας 67327, 45.
Ἀχάκιος père de Jean 67309, 4.
Ἀχ. .τος 67325, II, *r.*, 21.
Ἀχυλλῖνος 67340, 5; 16; 43; 54.
Ἀλέξανδρος père de Callinique 67330, II, 8.
Ἀμαΐς Ἀβρααμίου 67283, III, 6.
Ἀμμώνιος διάδοχος 67344, 7.
Ἀμμώνιος χρυσοποιός 67341, 7; — 67344, 6.
Ἀμμώνιος comte 67140, 1; — 67300, 15; — 67323, 1; — 67347, I, 2; 17.
Ἀμμώνιος père de Kollouthos 67327, 37; 42; 47.
Ἀνανίας père de Victor 67359, V, *v.*, 8.
Ἀνανίας Φιλοδέου (*sic*) 67359, II, *v.*, 5.
Ἀναστάσιος abbé 67286, 4; 8; 15; 19; — 67347, I, *r.*, 4.
Ἀναστάσιος empereur 67295, II, 17.
Ἀναστάσιος Σενουθίου 67359, VI, 7.
Ἀνδρέα (*sic*) 67253, *v.*, 8.
Ἀνδρέας père de Jean 67288, IV, 14.
Ἀνδρέας Λίλοῦτος 67298, 50.
Ἀνθέμιος consul 67306, 1.
Ἀνουβίων père de Bêsios 67329, I, 11; 16.
Ἀνοῦπ ἄββας 67342 *passim*.
Ἀνοῦφ père de Jean 67359, IV, *v.*, 6.
Ἀνοῦφ Μηνᾶ 67359, II, *r.*, 14.
Ἀνοῦφις 67325, VII, *v.*, 14.
Ἀνοῦφις (ἄπα) 67289, 16.
Ἀνοῦφις ἐντολικάριος 67287, IV, 4.
Ἀνοῦφις πακτωνοποιός 67288, III, 1.

Ἀνοῦφις πρεσβύτερος 67283, II, 4.
Ἀνοῦφις ὠρβιοπώλης 67288, III, 28; IV, 4.
Ἀνοῦφις père d'Abraam 67283, III, 1.
Ἀνοῦφις frère de Ménas 67288, II, 7.
Ἀνοῦφις père de Phoibammôn 67289, 3; 7.
Ἀνοῦφις Ἀβραμίου 67296, 3; 15; 17.
Ἀνοῦφις Ἀπολλῶτος 67325, I, *r.*, 18.
Ἀνοῦφις (Αὐρ.) Βόττου 67328, III, 5; 27; 34.
Ἀνοῦφις (Αὐρ.) Ἑρμαουῶτος Ἀτρεάτου 67328, IV, 4; 21.
Ἀνοῦφις Ἰωσηφίου 67288, II, 29.
Ἀνοῦφις Μουσαίου 67140, 8.
Ἀνοῦφις Τερμούθης 67325, II, *r.*, 25.
Ἀνοῦφις Φαβέμου 67288, IV, 25.
Ἀνοῦφις Ψενθαησίου 67296, 2; 15; 16.
Ἀνταῖος héros éponyme d'Antaioupolis 67338, 1.
Ἀντώνιος père d'Asgennê 67359, II, *v.*, 3.
Ἀντώνιος Ἡλισσαίου 67359, III, *r.*, 13.
Ἀπάτηρ père de Jean 67359, II, *r.*, 5.
Ἀπολλῶ père d'Abraam 67359, IV, *v.*, 11.
Ἀπολλῶ père d'Agénios 67359, II, *v.*, 1.
Ἀπολλῶ (ἄπα) Κύρου 67359, III, *v.*, 12.
Ἀπολλῶ Ἰωάννου 67359, III, *v.*, 2.
Ἀπολλῶ père de Pakhumios 67359, V, *v.*, 2.
Ἀπόλλων 67140, 17; — 67322, 9.
Ἀπόλλων γεωργός 67140, 3.
Ἀπόλλων Διοσκόρου 67333, 22 (cf. Ἀπολλώς Διοσκόρου).
Ἀπολλώνιος Ἀβραμίου 67298, 65.
Ἀπολλώς 67279, 2; — 67286, 12; — 67288, III, 20; IV, 37; — 67289, 18; — 67296, 2.
Ἀπολλώς ἀπὸ ῥιπαρίων 67325, IV, *r.*, 31.
Ἀπολλώς βοηθός 67287, II, 5; — 67330, II, 24.
Ἀπολλώς διάκονος 67288, V, 33.
Ἀπολλώς Πκόλοβος διάκονος 67288, V, 34.
Ἀπολλώς κτήτωρ 67283, II, 12; — 67301, *v.*
Ἀπολλώς μολυνάρχης 67288, III, 15.
Ἀπολλώς παῖς καὶ προνοητός 67327, 37; 43; 47.
Ἀπολλώς πρωτοκωμήτης 67290, *v.*; — 67292, *v.*; — 67301, 5; — 67323, *v.*, 1; — 67326, 5; — 67329, II, 2; 11; — 67347, I, 2; 22 (cf. Ἀπολλώς Διοσκόρου).
Ἀπολλώς ῥιπάριος 67296, 2; — 67297, 2; — 67328, I, 2; II, 2; III, 2; IV, 3; V, 3; VI, 3; VII, 3; VIII, 2; IX, 3; X, 3; XI, 3; XII, 3.
Ἀπολλώς ῥιπάριος Ἰσακίου 67281, 2.
Ἀπολλώς ὑποδέκτης 67347, I, *r.*, 2; 18.
Ἀπολλώς χαλκεύς 67288, V, 14.
Ἀπολλώς père d'Abraamios 67296, 21; — 67307, 17; — 67308, 6; 7; — 67327, 30; — 67335, 7.
Ἀπολλώς père d'Anouphis 67325, I, *r.*, 18.
Ἀπολλώς père de Dioscore 67303, 9; — 67322, *v.*, 1; — 67325, III, *r.*, 2; 3; IV, *v.*, 1; 4; 8; VII, *r.*, 1; 3; 5; VIII, *r.*, 8; 24.
Ἀπολλώς père d'Iosêphis 67283, II, 16.
Ἀπολλώς père d'Isakios 67328, II, 3.
Ἀπολλώς père d'Ouiktor (*sic*) 67206, 21.
Ἀπολλώς frère de Pésas 67288, III, 11.
Ἀπολλώς père de Pi.ôtos 67283, II, 21.
Ἀπολλώς père de Promaouôs 67283, II, 19.
Ἀπολλώς père de Sénouthès 67283, II, 20; — 67323, 5; — 67330, III, 8.
Ἀπολλώς Ἀβραμίου 67301, 8; 35; — 67335, 3.
Ἀπολλώς Διοσκόρου 67300, 20; — 67301, 5; — 67307, 3; — 67308, 1; 4; — 67325, VIII, *v.*, 1; 7; — 67327, 1; 7; 14; 22; 31; 38; — 67332, 4.
Apollos filius Dioscorou 67329, II, 3; 13; — 67332, 4; 13.
Ἀπολλώς Ἑρμαουῶτος 67288, II, 39.
Ἀπολλώς Ἑρμίου 67328, V, 28; VII, 28; IX, 4; 27.
Ἀπολλώς Ἰακυβίου 67288, V, 7.
Ἀπολλώς Ἰσακίου 67281, 2; — 67300, 3; — 67308, 5; — 67332, 4.
Ἀπολλώς Ἰωσηφίου 67283, II, 22.
Ἀπολλώς Καχιέ 67288, III, 38.
Ἀπολλώς Νικήτου 67288, II, 9.
Ἀπολλώς Πασιλή 67288, III, 9.

Ἀπολλώς Πεθῶτος 67288, III, 23.
Ἀπολλώς Πεκυσίου 67288, IV, 18.
Ἀπολλώς Πλέτος 67288, V, 9.
Ἀπολλώς Φρηρίου 67238, V, 25.
Ἀπολλώς Ψαουσάου 67288, IV, 6.
Ἀπτῆρος (voir Πτῆρος) 67325, II, *v.*, 17.
Ἄρης (le dieu) 67315, 24; — 67316, *v.*, 6.
Ἄρης père de Palémon 67293, 57.
Ἀρῶν καθαρουργός 67288, II, 21.
Ἀρχέλαος πρεσβύτερος 67293, 44.
Ἀσγεννῆ Ἀντωνίου 67359, II, *v.*, 3.
Ἀσκλάς père de Phoibammôn 67284, 5.
Ἀσκληπιάδης père d'Horapollon 67295, I, 1; 15; 24; II, 24.
Ἀστερία 67314, III, 13.
Ἀστέριος 67319, 11.
Ἀτρέατος père d'Anouphis Ermaouôs 67328, IV, 4.
Ἀτρής père d'Apa Ponnis 67288, VI, 4; 24.
Ἀτρής Πασάρεως 67288, III, 20.
Αὐανθος 67340, *v.*, 45.
Αὐρηλία 67306, 3; — 67309, 7; — 67311, 5; — 67325, IV, *r.*, 10.
Αὐρηλία ἅμα Ῥαχὴλ 67302, 4; 17.
Αὐρήλιος 67169 bis, 7; 12; 17; 24; 28; — 67296, 7; 19; — 67297, 7; — 67300, 4; 19; — 67301, 8; 35; 37; — 67302, 4; 6; — 67303, 4; 8; 21; 22; 23; 24; — 67304, 19; — 67305, 3; — 67306, 2; 17; 18; — 67308, 5; — 67311, 8; — 67324, 16; 19; 20; — 67325, IV, *r.*, 7; 10; 42; 43; 44; II, *v.*, 17; — 67327, 35; 43; 48; — 67328, I, 3; 6; 21; 23; II, 3; 7; 20; 22; III, 4; 9; 27; IV, 4; 9; 26; 30; V, 4; 8; 25; VI, 4; 8; 24; VII, 4; 8; 24; VIII, 3; 7; 28; IX, 4; 25; X, 4; 8; 25; XI, 9; XII, 4; 9; 25; 27.
Ἀφθόνιος 67330, III, 18.
Ἀχιλλεύς (le héros) 67315, 23; — 67316, *v.*, 1; — 67353, *v.*, A, B.
Βαρθολομαῖος père de Georges 67359, II, *r.*, 12.
Βασίλειος consul 67302, 2; — 67303, 2; — 67332, 2.
Βατόμερος 67330, II, 25.
Βελισάριος consul 67296, 1; — 67297, 1.
Βελλεροφόντης (le héros) 67315, 24; — 67318, 9.
Βενιαμίν 67359, III, *r.*, 3; IV, *r.*, 4.
Βῆκιος le même que Πέῆκιος 67325, VII, *v.*, 23; VIII, *v.*, 22.
Βηροῦλλα ὀπτίων 67321, A, 8; B, 2.
Βησαρίων πρωτοκωμήτης υἱὸς Διοσκόρου 67140, 5; — 67333, 21.
Βησαρίων Μουσαίου 67306, 2; 17.
Βησᾶς esclave 67313, 66.
Βήσιος père d'Abraam 67330, II, 13.
Βήσιος Ἀνουβίωνος 67329, I, 11; 16.
Βησκουΐς père d'Isakios 67319, 9.
Βησκουΐς père de Jean 67328, III, 4; 25.
Βήσσλιτος père de Callinique 67288, V, 6.
Βησσουροῦς (Φλ) 67283, III, 18.
Βησσουροῦς Προμαῶτος 67140, 6.
Βησῶ 67288, II, 38.
Βῖκλος ὁ καὶ Φὼτ 67319, 9.
Βίκτωρ 67269, 14; — 67283, I, 1; II, 8; 15; — 67285, *v.*, 2; — 67286, 12; — 67287, II, 12; — 67294, 19; — 67295, III, 8; — 67300, 4; — 67325, I, *v.*, 29; II, *r.*, 7; II, *v.*, 1; 12; 14; III, *r.*, 1; 5; III, *v.*, 2; 5; 10; IV, *r.*, 2; 6; 7; IV, *v.*, 6; VII, *r.*, 6; VII, *v.*, 2; VIII, *v.*, 22; — 67340, *r.*, 55; *v.*, 124.
Βίκτωρ ἀπὸ πραγάρχων 67359, III, *r.*, 3; IV, *r.*, 4.
Βίκτωρ διάκονος 67283, I, 1.
Βίκτωρ καθαρουργός 67238, III, 31.
Βίκτωρ νομικός 67288, VI, 3.
Βίκτωρ ποιμήν 67287, I, 23.
Βίκτωρ πρεσβύτερος 67283, II, 1; 7; 9; — 67286, 2; — 67327, 11.
Βίκτωρ ταβελλίων 67329, I, 11; 17.
Βίκτωρ τριβοῦνος 67288, III, 14.
Βίκτωρ χρυσοχόος 67344, 6.
Βίκτωρ père d'Abraamios 67283, III, 12; — 67319, 6; — 67327, 43.
Βίκτωρ père d'Isac 67140, 7.

Βίκτωρ père de Jacob 67306, 19.
Βίκτωρ père de Jean 67359, V, *r.*, 9.
Βίκτωρ père de Jézéchiel 67283, III, 14.
Βίκτωρ père de Kallinikos 67283, II, 11; — 67303, 23; — 67328, I, 23; II, 22.
Βίκτωρ père de Kuros 67283, III, 11.
Βίκτωρ père de Léontia 67169 bis, 25; 36; 60; 67.
Βίκτωρ père de Phoibammôn 67284, 6.
Βίκτωρ père de Psaïs 67327, 20; — 67328, XI, 9.
Βίκτωρ frère de Psenthaêsis 67288, IV, 32.
Βίκτωρ Ἀνανία 67359, V, *v.*, 8.
Βίκτωρ Βησαρίωνος 67286, 2; 13.
Βίκτωρ Διογένους 67325, II, *v.*, 8.
Βίκτωρ Ἐιβᾶνος père de Jean 67328, 3; 21.
Βίκτωρ Ἑρμαουῶτος 67328, IV, 9; 27.
Βίκτωρ Ἡρακλείου 67288, V, 21.
Βίκτωρ Ἰωάννου 67332, 9.
Βίκτωρ Μακαρίου 67140, 7; — 67328, XII, 4; 25.
Βίκτωρ Παπνουθίου 67300, 4.
Βίκτωρ Παποῦ Σανέ 67288, II, 28.
Βίκτωρ Πεσμοῦ 67296, 20.
Βίκτωρ Πέτρου 67359, III, *r.*, 1.
Βίκτωρ Σεναμουνίου 67296, 19.
Βίκτωρ Σενουθίου 67287, II, 6.
Βίκτωρ Σερήνου 67289, 12.
Βίκτωρ Σύρου 67324, 19.
Βίκτωρ Ταχυμίας 67319, 20.
Βίκτωρ Τϭῶνε 67330, II, 28.
Βίκτωρ Φανῆς 67288, V, 16.
Βίκτωρ Φαΐου 67327, 6; — 67328, V, 9; 25 (où il est écrit Βίτορ); VIII, 7; 24.
Βίκτωρ Ψῆς 67288, V, 16.
Βίκτωρ Ψενθαησίου 67328, III, 10; 26; 28; 31.
Βόττος 67281, 3; — 67287, IV, 24; 25; — 67323, 7; — 67335, 1.
Βόττος père d'Anouphis 67328, III, 5; 27; — 67335, 1.
Bottus père de Paus 67329, I, 2.
Βούρκαρις μονάζων 67287, IV, 14.
Β. . ως 67287, IV, 20.
Γενεάλιος 67288, VI, 4.
Γενναδίος ὁ ἀπὸ σκριναρίων 67309, 25; — 67325, I, *v.*, 31; VII, *r.*, 7; VIII, *r.*, 27; — 67327, 1.
Γενναδίος père de Jean (?) 67327, 1.
Γεώργιος ὁ λεγόμενος Πλασαΐκ 67319, 17.
Γεώργιος père d'Énoch 67359, VI, 2.
Γεώργιος frère de Mélios 67169 bis, 18; 28; 59.
Γεώργιος père de Pnéi 67359, VI, 4.
Γεώργιος Βαρθολομαίου 67359, II, *r.*, 12.
Γεώργιος Μηνᾶ 67359, II, *v.*, 12.
Γεώργιος Φοιβάμμωνος 67359, IV, *r.*, 9.
Γεώργιος Ψεμπνουθίου 67283, II, 23; — 67359, IV, *v.*, 14.
Δ[αμ]σσιος (?) διάκονος 67286, 15; 19.
Δαμιάνος νοτάριος 67325, III, *v.*, 7; 12.
Δανιὴλ père de Phoibammôn 67359, V, *r.*, 4.
Δανιὴλ Σενουθίου 67359, V, *r.*, 2.
Δανεὶδ ϖραιπόσιτος 67288, IV, 17.
Δανεὶδ père de Pierre 67288, IV, 27.
Δανεὶδ Ἑρμαουῶτος 67303, 22.
Δανεὶτ Κωνσταντίνου 67325, IV, *v.*, 46.
Δαυὶδ père de Zacharie 67359, V, *v.*, 3.
Δημοσθένης 67281, 1; — 67320, 1.
Διανέ 67288, III, 35.
Διογένης père de Victor 67325, II, *v.*, 8.
Διομήδης (le héros) 67315, 23.
Διομήδης σιλεντιάριος 67289, *v.*, 2 *n.*
Διονήσιος (*sic*) père de Phoibammôn 67359, II, *r.*, 9.
Διονυσία 67353, *v.*, 7.
Διόνυσος (le dieu) 67315, 27; — 67318, 12.
Διός ἄπα 67355, II.
Διός père de Phieib 67327, 14.
Διὸς Θεοδοσίου 67269, 14; 24.
Διόσκορος 67281, 1; — 67319, *v.*; — 67325, IV, *r.*, 20; — 67325, VIII, *v.*, 2; 8.
Διόσκορος père d'Apollôs 67300, 20; — 67301, 5; — 67303, 9; — 67307, 3; — 67308, 1; — 67325, III, *r.*, 3; IV, *v.*, 1; 4; 8; VIII,

v., 1; 7; — 67327, 1; 6; 14; 22; 31; 38; — 67332, 4.
Διόσκορος père de Bessarion 67333, 22.
Διόσκορος père de Phoibammôn 67279, 8.
Διόσκορος Ἀπολλῶτος 67303, 9; — 67322, *v.*, 1; — 67325, III, *r.*, 3; IV, *v.*, 1; 4; 8; VII, *r.*, 1; 3; 5; VIII, *r.*, 8; 24; — 67332, 4.
Διόσκορος Διοσκόρου 67285, 1.
Διόσκορος Θεοφίλης 67279, 15; 17; 24.
Διόσκορος Κολλούθου 67359, III, *v.*, 9.
Διόσκορος (Φλ) Μεγάλου 67283, III, 7.
Διόσκορος Ψιμανῶβετ 67283, 1; — 67319, *v.*; — 67323, 17.
Dioscurus père d'Apollos 67329, II, 3; 13.
Δομνῖνος καγκελλάριος 67316, 9; 23.
Δωραντίνοος 67283, II, 15.
Δωρόθεος 67340, 44; — 67355, I.
Δωρόθεος βοηθός 67330, IV, 3.
Δωρόθεος σιλεντιάριος 67289, *v.*, 2 *n.*
Δωρόθεος στρατηλάτης 67289, *v.*, 2.
Ἐιβᾶς père de Victor 67328, 3.
Εἰρήνη ἅμα 67327, I, *r.*, 13.
Εἰρήνη femme d'Abraam 67330, II, 13.
Ἑλένη ἅμα 67325, II, *v.*, 4.
Ἑλένη sœur de Victor 67325, II, *v.*, 12.
Ἑλισάβετ (?) ἐλαιόπωλις 67287, IV, 23.
Ἑλλάδιος τοποτηρητής 67279, 16; 24.
Ἐνώχ 67285, 3; — 67287, IV, 13; — 67319, 3; — 67325, VII, *r.*, 1.
Ἐνώχ père de Joseph 67359, II, *r.*, 10.
Ἐνώχ père de Pansnêou 67359, IV, *v.*, 12.
Ἐνώχ père de Sénouthès 67359, III, *r.*, 11.
Ἐνώχ Γεωργίου 67359, VI, 2.
Ἐνώχ Ἑρμαουῶτος 67328, IX, 4; 26.
Ἐνώχ Ἑρμαουῶτος 67283, III, 15.
Ἐνώχ Ἡρακλείου 67283, III, 2.
Ἐνώχ Ἱερημίας 67301, 37.
Ἐξάκτωρ 67319, 16.
Ἑρμαουών Ἀνουφίου 67296, 18.
Ἑρμαουών Ἰωσηφίου 67328, VII, 8; 25.
Ἑρμαουών Λαβωρίου 67282, 3; *v.*, 1.
Ἑρμαουών Μοσήτου 67296, 7; 16.
Ἑρμαουώς 67333, 21.
Ἑρμαουώς βοηθός 67283, II, 24.
Ἑρμαουώς père d'Apollôs 67288, II, 39.
Ἑρμαουώς père d'Anouphis 67328, IV, 4; 26.
Ἑρμαουώς père de Victor 67328, IV, 10.
Ἑρμαουώς père de David 67303, 22.
Ἑρμαουώς père de Constantin 67283, II, 15.
Ἑρμαουώς père d'Énoch 67283, III, 15; — 67328, X, 4; 26.
Ἑρμαουώς père de Kallinikos 67283, III, 21.
Ἑρμαουώς père de Moïse 67296, 7.
Ἑρμαουώς père de Palôs 67288, II, 36; — 67303, 8; 22.
Ἑρμαουώς père de Pierre 67303, 24.
Ἑρμαουώς père de Phib 67288, V, 1.
Ἑρμαουώς père de Phoibammôn 67328, VIII, 3; 28.
Ἑρμαουώς Ἰωσηφίου 67328, VII, 8; 25.
Ἑρμαουώς Ψενθαησίου 67140, 6.
Ἑρμαώς ἅπα 67288, VI, 5.
Ἑρμαώς 67328, IV, 4; 26.
Ἑρμαώς père d'Énoch 67283, III, 15; voir à Ἑρμαυώς.
Ἑρμαώς père de Jean 67359, IV, *r.*, 10.
Ἑρμαώς père de Kyriakos 67288, III, 24.
Ἑρμαώς Ταβῆς 67288, III, 16.
Ἑρμαώς Ταπάω 67288, III, 8.
Ἑρμαώς Χιχοῖτος 67288, II, 30.
Ἑρμεῖας 67325, VIII, *v.*, 16; voir plus bas à Ἑρμῖας.
Ἑρμεῖας père de Jean 67327, 28.
Ἑρμενῖας 67288, IV, 29.
Ἑρμῖας 67325, VII, *r.*, 2; voir à Ἑρμεῖας.
Ἑρμῖας, Ἑρμεῖας père d'Apollôs 67328, V, 29; VII, 28; IX, 4; 27.
Ἑρουᾶγχις 67288, V, 26; VI, 2.
Ἑρουᾶγχις ἅπα 67288, VI, 1.
Ἐρύθριος 67355, II.
Eubulus 67329, I, 2.
Εὐδοξία 67339, 2.
Εὔδοξιος 67290, 2; 6; 11.
Εὐήθιος 67319, 25.
Εὐλογία Ῥεβεκκᾶς 67294, 16; 17.
Εὔλογιος 67288, V, 15.

Εὐλόγιος πρεσβύτερος 67283, II, 8.
Εὐλόγιος père de Mariam 67306, 3.
Εὐλόγιος père d'Oriôn 67319, 13.
Εὐπρέπεια femme d'Akullinos 67340, 14; 41; 56.
Εὐτροπία Κοιράννου 67329, I, 12; 17.
Εὐτυχίανος σχολαστικός 67289, *v.*, 1.
Εὐφρόσυνος ἄπα 67329, I, 10.
Ζαχαρίας ὑποδέκτης 67325, III, *v.*, 3; 4.
Ζαχαρίας père d'Abraam 67359, IV, *r.*, 6.
Ζαχαρίας père de Joseph 67359, V, *r.*, 11.
Ζαχαρίας Δαυίδ 67359, V, *v.*, 3.
Ἡ....ας(?) mère de Léontia 67169 bis, 25.
Ἡλίας 67281, 1.
Ἡλίας père de Psatés 67359, V, *v.*, 11.
Ἡλίας Ψαΐου 67328, IV, 9; 27.
Ἡλιόδωρος 67287, I, 4.
Ἡλισσαῖος père d'Antônios 67359, III, *r.*, 13.
Ἡραΐν 67312, 43.
Ἡραΐς Μουσαίου 67300, 2.
Ἡράκλειος 67354, 17.
Ἡράκλειος πρωτοκωμήτης 67319, 3; 7; 16.
Ἡράκλειος empereur 67299, *n.*, 2.
Ἡράκλειος le jeune, empereur 67299, *n.*, 5.
Ἡράκλειος père d'Énoch 67282, III, 2.
Ἡράκλειος père de Ménas 67283, II, 6.
Ἡράκλειος frère de Patar(?) 67288, V, 28.
Ἡράκλειος père de Promaôs 67288, VI, 9.
Ἡράκλειος père de Victor 67288, V, 21.
Ἡράκλειος Ὡροβίνθου 67288, II, 8.
Ἡράκλης (le héros) 67315, 9.
Θαησία mère de Jean 67305, 4.
Θαησία mère de Phoibammôn 67328, XI, 4.
Θαησία mère d'Apollôs 67328, IX, 5.
Θαλλοῦς père de Phoibammôn 67288, II, 37.
Θαυμασία femme de Jean 67288, V, 5.
Θαυμαστή 67340, *v.*, 12; 28; 42; 63; 75.
Θέκλα mère d'Anouphis 67328, IV, 5.
Θέκλα mère d'Énoch 67328, X, 4.
Θέκλα mère de Mousaios 67328, VII, 4.
Θέκλα mère de Palôs 67308, 8.
Θεοδόσιος ἀββᾶς 67286, 4.
Θεοδόσιος ἰλλούστριος 67309, 8.
Θεοδόσιος σιγγουλάριος 67330, II, 17; III, 18.
Θεοδόσιος père de Dios 67279, 14.
Θεοδόσιος père de Jean 67359, III, *r.*, 7.
Θεοδόσιος père de Psaïe 67359, III, *r.*, 8.
Θεοδόσιος Παπουόνς 67359, II, *r.*, 4.
Θεοδώρητος ἀπὸ δούκων 67352, *v.*, 4.
Θεόδωρος 67281, 1; — 67321, A, 1.
Θεόδωρος ἄπα 67313, 55.
Θεόδωρος père d'Isaac 67359, II, *r.*, 6.
Θεόδωρος père de Jean 67305, 5.
Θεόδωρος père de Pbêkios 67325, VII, *v.*, 8; 23; VIII, *v.*, 22.
Θεόδωρος père de Philothée 67359, IV, *r.*, 1.
Θεόδωρος père de Phoibammôn 67359, II, *r.*, 7.
Θεόδωρος ἄπα Κύρου 67359, II, *v.*, 7.
Θεόδωρος Πκανάα 67359, V, *v.*, 5.
Θεόδωρος Φοιβάμμωνος 67312, 5.
Θεότεκνος Ψαίου 67283, III, 9; — 67296, 18; — 67328, IV, 28; V, 26; VI, 25; VII, 26.
Θεότιμος père de Ménas 67298, 61.
Θεοφίλη femme de Phoibammôn 67279, 7; 12; 17; 24.
Θέτις la déesse 67354, *v.*, C.
Θηρακλεία mère d'Apollôs 67301, 9.
Θηρακλεία mère de Psaïs 67288, IV, 26.
Θυαινίνιος 67328, VIII, 3.
Θωμᾶς père de Jean 67359, II, *v.*, 4.
Θωμᾶς praeses de la Thébaïde Inférieure 67320, 1.
Θωμᾶς ἄπα Κύρου 67359, II, *v.*, 10.
Ἰακκύβις (*sic*) γεωργός 67319, 9; voir Ἰακύβις γεωργός.
Ἰακύβις 67325, IV, *r.*, 27.
Ἰακύβις γενόμενος πρεσβύτερος 67297, 4.
Ἰακύβις père d'Apollôs 67288, V, 7.
Ἰακύβις père de Jérémias 67328, IX, 31; XI, 30.
Ἰακύβις γεωργός Μαξίμου 67140, 5.
Ἰακώβ γεωργός 67325, I, *r.*, 30; II, *r.*, 11; 27.
Ἰακώβ τέκτων 67325, II, *r.*, 23.
Ἰακώβ père d'Onnophrios 67359, IV, *r.*, 11.
Ἰακώβ père de Psiké (*sic*) 67359, III, *r.*, 12.
Ἰακώβ mari de Sophia 67294, 3; 6; 8; 14.

Ἰακώϐ Βίκτορος 67306, 19.
Ἰακώϐ Ἰσακίου 67288, II, 3.
Ἰακώϐ Ἰωσηφίου 67288, III, 5.
Ἰακώϐ Λίας 67294, 12.
Ἰακώϐ (Αὐρ.) Φοιϐάμμωνος 67283, II, 25.
Ἰακώϐ 67325, I, *r.*, 30; II, *r.*, 11.
Ἰακῶϐος, Ἰακκῶϐος, éparque de Thébaïde 67321, A, 1.
Ἰακῶϐος Ψάτου 67359, III, *r.*, 6.
Ἰγνάδιος (*sic*) Ἀγενίου 67359, II, *v.*, 8.
Ἰεζεκιὴλ Βίκτορος 67283, III, 14.
Ἱερημίας λατόμος 67287, IV, 20.
Ἱερημίας νομικός 67283, II, 19.
Ἱερημίας πρεσϐύτερος 67288, III, 19.
Ἱερημίας père d'Énoch 67301, 37.
Ἱερημίας père de Paêsis 67325, I, *r.*, 26.
Ἱερημίας Ἀϐρααμίου 67327, 48.
Ἱερημίας Βίκτορος 67283, II, 15.
Ἱερημίας Ἰακυϐίου 67328, IX, 31; XI, 30.
Ἱερημίας, Ἱερυμίας (*sic*), Ἰωσηφίου 67328, IX, 10; 28.
Ἱερημίας Φιϐίου 67283, II, 17.
Ἰουϐῖνος παῖς καὶ φορολόγος 67327, 21; 27.
Ἰουλιανός 67283, I, 2; — 67285, 3; — 67321, A, 1; — 67354, II, 5; 15.
Ἰούλιος 67279, 8; 14; — 67352, *v.*, 3; 8.
Ἰουστινιανοί Νουμῖδες 67321, A, 4; 8; B, 3.
Ἰουστινιανός empereur 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 7; — 67299, 52; — 67302, 1; — 67303, 1; — 67305, 1; — 67328, I, 1; II, 1; III, 1; IV, 1; V, 1; VI, 1; VII, 1; VIII, 1; IX, 1; X, 1; XI, 1; XII, 1; — 67332, 1; 8; — 67340, 69; voir Index XI.
Ἰουστινιανός 67281, 1; — 67320, 1.
Ἰουστῖνος (Justin Ier, empereur) 67328, I, 5; II, 5; III, 8; IV, 7; V, 7; VI, 7; VII, 5; VIII, 6; IX, 8; X, 6; XI, 7; XII, 8.
Ἰουστῖνος (Justin II, empereur) 67169 bis, 1; 35; — 67305, 1; — 67309, 1; — 67312, 2; — 67353, *v.*, 1; 28. Voir Index XI.
Ἰοῦστος 67287, II, 9.
. . . .ιος σιγγουλάριος 67287, IV, 12.
Ἰσαάκ père de Merkourios 67359, V, *r.*, 10.
Ἰσαάκ Θεοδώρου 67359, II, *r.*, 6.
Ἰσάκ 67318, 22; 25.
Ἰσάκ καθαρουργός 67330, II, 27.
Ἰσάκ frère de Kyrikos 67288, III, 34.
Ἰσάκ Βίκτορος 67140, 7.
Ἰσάκ Ἰωάννου 67283, II, 25.
Ἰσάκ Λίας 67294, 12.
Ἰσάκ Μουσαίου 67283, II, 23.
Ἰσάκ Πουάμτρα 67288, III, 12.
Ἰσάκιος 67306, 17; — 67325, I, *v.*, 17; — 67328, II, 3; 20.
Ἰσάκιος ἀροτρητής 67325, II, *v.*, 7.
Ἰσάκιος νομικός 67328, III, 35.
Ἰσάκιος père d'Apollôs 67281, 2; — 67300, 3; — 67308, 5; — 67332, 4.
Ἰσάκιος père de Jacob 67288, II, 3.
Ἰσάκιος père de Promaôs 67140, 9.
Ἰσάκιος père de Psellôs 67303, 23.
Ἰσάκιος père de Sansneus 67308, 1; 5; *susc.*
Ἰσάκιος Ἀπολλῶτος 67328, II, 3.
Ἰσάκιος Βησκουῖτος 67319, 9.
Ἰσάκιος Ἰωσηφίου 67306, 18.
Ἰσάκιος Κολλούθου 67302, 5.
Ἰσάκος (*sic*) Βίκτορος 67140, 7.
Ἰσάκος (*sic*) Ψενθαησίου 67328, X, 8; 26.
Ἰσχυρίων 67325, II, *v.*, 3; 15.
Ἰσχυρίων ἀϐϐᾶς 67286, 4; 8; — 67347, I, *r.*, 4.
. . . . . ιῳ 67283, 1.
Ἰωάννης 67140, 13; — 67281, 1; — 67292, *v.*; — 67296, 69; — 67298, 69; — 67316, *v.*, 6; — 67320, 1; — 67322, *v.*, 2; — 67341, 44; — 67353, *v.*, 8 (écrit Ἰωάννη); — 67354, 18.
Ἰωάννης ἅγιος (ὁ) 67169 bis, 50.
Ἰωάννης ἅπα ὁ πενθερός μου 67325, II, *v.*, 11.
Ἰωάννης βοηθός 67309, 10.
Ἰωάννης γεωργός 67289, 1; 17.
Ἰωάννης κομής 67325, VIII, *r.*, 21; 26.
Ἰωάννης ἐλαιοπώλης 67330, II, 2.
Ἰωάννης μακρός 67288, VI, 1.
Ἰωάννης μοναχός 67287, IV, 13; — 67283, III, 23.

Ἰωάννης πάγαρχος 67325, I, *v.*, 31; III, *v.*, 7; 12; VII, *r.*, 5; VIII, *v.*, 24.
Ἰωάννης πολιτευόμενος τῆς Ἀνταιοπολίτων 67327, 1; 13; 19.
Ἰωάννης πρωτοκωμήτης 67319, 3; 7; 16.
Ἰωάννης σχολαστικὸς καὶ κηνσίτωρ 67329, 1, 5; 10.
Ἰωάννης χαρτουλάριος 67305, 4.
Ἰωάννης ὑποδέκτης 67284, 1; — 67285, 4.
Ἰωάννης père d'Apollôs 67359, III, *v.*, 2.
Ἰωάννης père d'Aurêlios Mélios 67169 bis, 8; 25.
Ἰωάννης frère de Victor 67325, II, *v.*, 13.
Ἰωάννης mari de Thaumasia 67288, V, 5.
Ἰωάννης père de Josêphis 67283, II, 19.
Ἰωάννης père d'Isac 67283, II, 25.
Ἰωάννης père de Pamoun 67359, IV, *r.*, 8.
Ἰωάννης père de Ponnis 67288, IV, 36.
Ἰωάννης père de Promaôs 67283, II, 2.
Ἰωάννης frère de Victor 67325, II, *v.*, 13.
Ἰωάννης père de Victor 67332, 8.
Ἰωάννης Ἀθανασίου 67359, III, *r.*, 2.
Ἰωάννης Ἀχακίου 67309, 4; 10.
Ἰωάννης Ἀνδρέου 67288, IV, 14.
Ἰωάννης Ἀνοῦφ 67359, IV, *v.*, 6.
Ἰωάννης Ἀπάτηρ 67359, II, *r.*, 5.
Ἰωάννης Βησκουΐτος 67328, III, 4; 25; 33.
Ἰωάννης Βίκτορος (Αὐρ.) 67328, III, 21.
Ἰωάννης Βίκτορος 67359, V, *r.*, 9.
Ἰωάννης Ἑρμαῶτος 67359, IV, *r.*, 10.
Ἰωάννης Ἑρμείου 67327, 28.
Ἰωάννης Θεοδώρου 67305, 5.
Ἰωάννης Θεοδοσίου 67359, III, *r.*, 7.
Ἰωάννης Θωμᾶ 67359, II, *v.*, 4.
Ἰωάννης Κορνηλίου 67283, III, 24; — 67325, IV, *r.*, 11.
Ἰωάννης Κωνσταντίου 67328, V, 4; 25; 28.
Ἰωάννης Μουσαίου 67140, 10; 11.
Ἰωάννης Ὀννοφρίου 67359, III, *v.*, 7.
Ἰωάννης Παθαούτου 67288, V, 12.
Ἰωάννης Πεκυσίου 67359, II, *v.*, 6.
Ἰωάννης Πεσπνουθίου 67359, II, *v.*, 9.
Ἰωάννης Πνεῦ 67359, IV, *r.*, 2.
Ἰωάννης Σοφίας 67294, 11.
Ἰωάννης Ταυοῦρε 67319, 6.
Ἰωάννης Φώτου 67288, IV, 3.
Ἰωάννης Χαρισίου 67330, II, 26.
Ἰωάννης Ψάτου 67295, III, 19.
Ἰωσὴφ Ἐνώχ 67359, II, *r.*, 10.
Ἰωσὴφ Ζαχαρίου 67359, V, *r.*, 11.
Ἰωσὴφ κοῦει 67359, III, *r.*, 9.
Ἰωσήφιος père de Dôrantinoos 67283, II, 15.
Ἰωσήφιος πρεσβύτερος 67297, 2; — 67307, 2; 14.
Ἰωσήφιος πρεσβύτερος 67297, 4.
Ἰωσήφιος père d'Apollôs 67283, II, 22.
Ἰωσήφιος père d'Hermaouôn 67328, VII, 8; 25.
Ἰωσήφιος père d'Isaac 67306, 18.
Ἰωσήφιος père de Jacob 67288, III, 5.
Ἰωσήφιος père de Jérémie 67328, IX, 10.
Ἰωσήφιος père de Macaire 67283, II, 19.
Ἰωσήφιος père de Mathias 67283, III, 4.
Ἰωσήφιος père de Phêous 67328, I, 7.
Ἰωσήφιος Ἰωσῆφις Ἀβραμίου 67328, VIII, 25; X, 29; XI, 28; XII, 29.
Ἰωσῆφις 67288, II, 23.
Ἰωσῆφις ἁπλικιτάριος 67287, IV, I.
Ἰωσῆφις δημόσιος 67330, I, 12.
Ἰωσῆφις μελισσουργός 67287, I, 16; — 67288, I, 23.
Ἰωσῆφις πρεσβύτερος 67288, VI, 1; — 67325, VIII, *r.*, 22.
Ἰωσῆφις père d'Anouphis 67288, II, 29.
Ἰωσῆφις Ἀπολλῶτος 67288, II, 16.
Ἰωσῆφις Ἰωάννου 67288, II, 19.
Ἰωσῆφις Τουάνσις 67288, II, 4; VI, 6.
Ἰωσῆφις Φρηρίου 67288, III, 2.
Κ.... (Αὐρ.) Μουσαίου 67328, XII, 27.
Κ.... (Φλ.) 67282, III, 16.
Καλαπήσιος père de Constance 67359, IV, *r.*, 6.
Καλαΐς père de Kokkinos 67325, II, *r.*, 24.
Καλεουάκις 67328, VIII, 7.
Καλλίνικος πρεσβύτερος 67283, II, 6.
Καλλίνικος στρατίαρχος 67315, 2.

Καλλίνικος χρυσώνης 67287, II, 13.
Καλλίνικος père de Bessourous 67288, *v.*, 6.
Καλλίνικος père de Musée 67319, 8.
Καλλίνικος Ἀλεξάνδρου 67330, I, 8; 9.
Καλλίνικος Βησσλίτου 67288, V, 6.
Καλλίνικος Βίκτορος 67283, II, 11; — 67303, 23; — 67328, I, 23; II, 22.
Καλλίνικος Ἑρμαουᾶτος 67283, III, 20.
Καλλιόπη (la muse) 67316, *v.*, 24; — 67318, 2.
Κάμης frère de Psaïs Ponnis 67288, II, 11.
Κάρκαρος 67319, 20.
Κασίδα 67325, I, *r.*, 24.
Κάστωρ 67325, IV, *r.*, 28; 33.
Κατόμερος 67330, II, 25.
Κάττων στρατιώτης 67287, IV, 11.
Κάος 67288, V, 27.
Καχιέ père d'Apollôs 67288, III, 38.
Καχιέ père de Martês 67288, IV, 8.
Κελβᾶν fils d'Horus 67288, IV, 15.
Κεμῆφις 67140, 10; voir τόπος Κεμήφεως.
Κεφάλων ἐπίσκοπος 67295, III, 19; — 67326, 4.
Κλαύδιος 67327, 11.
Κλεοβοῦλος 67352, *v.*, 3; 9.
Κοίραννος père d'Eutropia 67329, I, 12; 17.
Κόκκινος Καλαοῦτος 67325, II, *r.*, 24.
Κόλλουθος 67298, *v.*, 4; — 67354, 19.
Κόλλουθος ἀββᾶς 67289, 5.
Κόλλουθος σκρινάριος 67313, 26.
Κόλλουθος père de Dioscore 67359, III, *v.*, 9.
Κόλλουθος père de Kyros 67325, IV, *r.*, 43.
Κόλλουθος père de Rachel 67302, 4; 18.
Κόλλουθος Ἀμμωνίου 67327, 37; 42; 47.
Κόλλουθος Κυριακοῦ 67297, 7.
Κόλλουθος Σονσνάου 67359, II, *v.*, 7.
Colluthus 67329, I, 3.
Κολόχιος ἡγούμενος 67342, *v.*
Κόναν 67288, II, 17.
Κορνήλιος père de Jean 67283, III, 24; — 67325, IV, *r.*, 11.
Κορνήλιος Φιλαντινόου 67325, I, *v.*, 29; II, *r.*, 6; III, *r.*, 1; 5; III, *v.*, 1; 5; 10; IV, *v.*, 6; VI, *v.*, 1; VII, *r.*, 1; 3; 6; VII, *v.*, 1; 12; 19; 24; VIII, *r.*, 1; 15; 19; VIII, *v.*, 14; 18.
Κοσμᾶς νοτάριος 67289, *v.*, 2.
Κοσμᾶς (Φλ) Ψάτου 67359, IV, *v.*, 5.
Κοῦρσορ père de Psenthaêsis 67288, IV, 31.
Κρίττων 67294, 13.
Κροῦρ père de Pierre 67288, IV, 9.
Κυπρίς 67318, 5.
Κύρα mère de Rachel 67302, 4.
Κύρα Πρωμαῶτος 67140, 4; 11.
Κυριακός 67319, 12.
Κυριακός σιγγουλάριος 67330, I, 15.
Κυριακός σχολαστικός 67309, 8.
Κυριακός χρυσοχόος 67288, V, 32.
Κυριακός père de Kollouthos 67297, 7.
Κυριακός père de Psatês 67359, IV, *v.*, 2.
Κυριακός Φιλοθέου 67359, III, *r.*, 10.
Κυρικός (*sic*) κάπηλος 67288, III, 33.
Κυρικός (*sic*) μυλωνάρχης 67288, II, 35.
Κυρικός (*sic*) Ἑρμαουᾶτος 67288, III, 24.
Κυρικός (*sic*) Λαζάρου 67288, III, 33.
Κυρικός (*sic*) Πεσάου 67288, III, 10.
Κυρικός (*sic*) χάπ 67288, III, 33.
Κῦρος γραμματικός 67326, 2.
Κῦρος πολιτευόμενος 67327, 5.
Κῦρος Κλαύδιος 67327, 11.
Κῦρος (ἄπα) père d'Apollô 67359, III, *v.*, 12.
Κῦρος (ἄπα) père de Théodore 67359, IV, *v.*, 7.
Κῦρος (ἄπα) père de Thomas 67359, II, *v.*, 10.
Κῦρος père de Psimanôbet 67287, IV, 17; — 67330, I, 4.
Κῦρος Βίκτορος 67283, III, 11.
Κῦρος Κολλούθου 67325, IV, *r.*, 44.
Κῦρος (ἄπα) Τζαμοῦλ 67359, III, *v.*, 6.
Curus père de Psimanôbet 67329, I, 3; voir à Κῦρος.
Κωμάσιος βοηθός 67325, II, *v.*, 25; IV, *v.*, 2; 3; 6; VII, *v.*, 4; 7; 10; 13; 16; VIII, *v.*, 11.
Κωνσταντῖνος 67283, III, 16.
Κωνσταντῖνος (Νέος) 67299, *n.*, 5.
Κωνσταντῖνος père de Sénouthès 67359, III, *r.*, 4.

Κωνσταντῖνος père de Triadelphos 67283, II, 24.
Κωνσταντῖνος Ἑρμαουῶτος 67283, II, 15.
Κωνστάντιος père de David 67325, IV, *r.*, 46.
Κωνστάντιος père de Jean 67328, V, 4; 25; 28.
Κωνστάντιος Καλαπησίου 67359, IV, *r.*, 6.
Λ.... (Αὐρηλία) fille de Tékusis 67311, 5.
Λαβώριος père de Hermaouôn 67282, 3; *v.*, 1.
Λάζαρος père de Kyriakos 67288, IV, 33.
Λακών père de Promaôs 67330, I, 3.
Λακὼν καθαρουργός 67288, III, 21; 22.
Λακὼν μάγειρος 67288, II, 5.
Λαμοῦσε 67288, II, 15.
Λαμπάδιος consul 67301, 2.
Λεοντία mère d'Aurélios Mélios 67169 bis, 8; 25; 59.
Λεοντία Ταδελφῆς 67312, 105.
Λεόντιος συγγουλάριος 67287, IV, 6.
Λεόντιος στρατιώτης 67278, IV, 4; — 67329, I, 11; 16.
Λία mère de Théodore 67312, 109.
Λία Ἰακώϐ 67294, 8; 11; 15.
Λιϐέριος 67350, III, *r.*, 6; 7.
Λιλοῦ γναφεύς 67288, V, 24.
Λιλοῦς père d'Andréas 67298, 50.
Λουκανός κτήτωρ 67283, II, 13.
Λουκανός Χαιρήμωνος 67140, 12.
Μαθείας père de Hôrouônchis 67283, 17.
Μαθείας Νοννᾶς 67288, IV, 35.
Μαθίας 67325, IV, *r.*, 28.
Μαθίας Ἰωσηφίου 67283, III, 4.
Μαθίας Ψουκίου 67325, I, *r.*, 24.
Μακάριος 67288, II, 18; V, 15; — 67322, 2.
Μακάριος βοηθός 67325, VI, *v.*, 2; VII, *v.*, 20.
Μακάριος γεωργὸς μισθώτης 67325, IV, *r.*, 7; 14; 43.
Μακάριος père d'Abraam 67359, V, *r.*, 1.
Μακάριος père d'Athanase 67359, IV, *v.*, 13.
Μακάριος père de Mêna, 67359, II, *v.*, 13.
Μακάριος père de Papsaarios 67319, 23.
Μακάριος père de Sénouthès 67305, 3.
Μακάριος père de Victor 67328, XII, 4; 25.
Μακάριος Ἰωσηφίου 67283, II, 19.
Μακάριος Παουαγχίου 67325, IV, *r.*, 6; 14; 42.
Μακάριος Παπνουθίου 67359, V, *r.*, 5.
Μακάριος Παχυμίου 67359, IV, *v.*, 4.
Μακάριος Σενουθίου 67359, IV, *v.*, 9.
Μάξιμος père de Iakubis 67140, 5.
Μάρθα ἀπὸ Φθλά 67319, 21; 24.
Μάρθα mère de Jean 67309, 4.
Μάρθα Ῥεϐέκκας 67294, 16; 17; 20.
Μαρία 67314, II, 10.
Μαρία (ἁγία) 67359, VI, 3.
Μαρία ἅμα 67283, II, 6.
Μαρία mère de Sénouthès 67305, 3.
Μαρία mère de Victor 67328, XII, 4.
Μαρία Κυριάκου 67308, 7.
Μαρία Τσέλεετ 67288, V, 30.
Μαριάμ mère de Jean 67328, V, 4.
Μαριάμ mère de Phoibammôn 67328, VIII, 3.
Μαριὰμ Εὐλογίου 67306, 3.
Μαριανός 67279, 1.
Μάρκος Ἀθανασίου 67359, VI, 6.
Μάρκος Λίας 67294, 9; 10.
Μάρκος Παπνουθίου 67359, V, *r.*, 5.
Μάρκος père de Philothée 67359, IV, *r.*, 13.
Μάρκος Ψάτου 67359, IV, *v.*, 3.
Μάρτης Κάχιϐ 67288, IV, 8.
Μάρτης père de Mousês 67328, IV, 30; VII, 4; 24.
Ματθαῖος père d'Hôraiônkhis 67283, II, 17.
Ματρώνα esclave 67313, 66.
Ματσοῦκε 67328, X, 8.
Μαυρίκιος empereur 67325, IV, *r.*, 2.
Μεγάλη (?) καθαρουργός 67288, II, 32.
Μέγαλος père de Dioscore 67283, III, 7.
Μέγας ἀπὸ ἐκδίκων 67327, 21; 26.
Μέγμε père de Biklos 67319, 10.
Μέει Ἀξῶνα ἅπα 67359, VI, 5.
Μέλιος (Αὐρ.) Ἰωάννου 67169 bis, 7; 8; 12; 17; 24; 28; 59.
Μερκούριος Ἰσαάκ 67359, V, *r.*, 10.
Μηνᾶς 67281, 1 (?); — 67319, 9; 11; 12; 16; — 67320, A, 1; — 67321, A, 1.
Μηνᾶς (ἅγιος ἅπα) 67283, II, 7.

Μηνᾶς γενικὸς οἰκονόμος 67299, 1 *n.*; 48; 69.
Μηνᾶς ϖάγαρχος 67322, 3.
Μηνᾶς ϖρονόητος 67327, 31; 35.
Μηνᾶς σιγγουλάριος 67325, VIII, *r.*, 6.
Μηνᾶς Φλαούιος σιγγουλάριος 67282, 9; 11 *v.*; — 67325, VIII, *r.*, 6.
Μηνᾶς χρυσοχόος 67330, III, 12.
Μηνᾶς père d'Anouph 67359, II, *r.*, 14.
Μηνᾶς frère de Dioscore 67319, 16.
Μηνᾶς père de Georges 67359, II, *v.*, 12.
Μηνᾶς Ἡρακλείου 67288, II, 6.
Μηνᾶς Θεοτίμου 67298, 61.
Μηνᾶς Μακαρίου 67359, II, *v.*, 13.
Μηνᾶς Πκαναχ 67359, V, *v.*, 6.
Μηνᾶς Πμές 67288, IV, 22.
Μηνᾶς Σενουθίου 67288, V, 2.
Μηνᾶς Ψαΐου 67303, 4; 21; — 67328, XII, 10; 26.
Μιχαήλιος 67279, 1.
Μόσχος 67287, IV, 19.
Μοῦσα (ἡ φιλόσοφος) 67295, I, 19.
Μουσαῖος ἄπα 67283, II, 4; — 67290, 1; — 67296, 3; — 67312, 41; 80.
Μουσαῖος νοτάριος 67325, III, *v.*, 9; 13; VI, *r.*, 2; VII, *v.*, 26.
Μουσαῖος père de Bêssarion 67306, 2; 17.
Μουσαῖος père d'Isac 67283, II, 23.
Μουσαῖος père de Jean 67140, 10; 11.
Μουσαῖος père de K.... 67328, XII, 28.
Μουσαῖος père de Psimanôbet 67287, I, 20.
Μουσαῖος père de Psenthaêsis 67328, III, 9.
Μουσαῖος père de Sénouthès 67359, III, *r.*, 5.
Μουσαῖος père de Sibylla 67300, 3.
Μουσαῖος Καλλινίκου 67319, 8.
Μουσαῖος Μάρτης 67328, IV, 30; VII, 4; 24; appelé aussi Μουσῆς.
Μουσαῖος Πανάμθου 67328, IV, 19.
Μουσαῖος Παφήου 67359, V, *r.*, 6.
Μουσῆς père d'Ermaouôn 67296, 7.
Μουσῆς Ἀτρεπίτης 67288, II, 10.
Μουσῆς Ἑρμαουών 67296, 7; 8; 16; 18.
Μουσῆς ou Μουσαῖος Μάρτης 67328, IV, 30; VII, 4; 24.
Μουσῆς Παελουΐ 67288, V, 10.
Μουσῆς Παναμθοῦ 67288, IV, 19; — 67330, II, 22; III, 9.
Μουσῆς Ψαΐου 67328, III, 29.
Μουσῆς Ψαουσάου 67288, III, 18.
Μωυσαῖος (ἄπα) 67288, VI, 1.
...ναχ 67288, III, 40.
Νεμεσιανὸς σχολαστικός 67327, 31.
Νέστωρ (le héros) 67316, *v.*, 26.
Νικητάς père d'Apollôs 67288, II, 9.
Νιλάμμων 67319, 6.
Νόννα mère de Mathias 67288, IV, 35.
Νουμένιος (*sic*) ἰδικὸς οἰκονόμος 67299, 48.
Ξανθὸς γεωργός 67325, II, *v.*, 10.
Ξενός 67287, IV, 6.
.ο.... (Αὐρ.) 67325, IV, *r.*, 10.
Ὁ.λεῖ père de Pékusis 67359, III, *r.*, 3.
Ὀλλώς père de Psenthaêsis 67324, 18.
Ὀλύμβριος (*sic*) consul, 67300, 1.
Ὅμηρος (le poète) 67295, III, 3.
Ὀννόφριος 67359, IV, *r.*, 13.
Ὀννόφριος ἄπα 67289, 16; — 67319, 21.
Ὀννόφριος père de Jean 67359, III, *r.*, 7.
Ὀννόφριος père de Tzamoul 67359, VI, 3.
Ὀννόφριος Ἰακώϐ 67359, IV, *r.*, 11.
Ὀννόφρις κουρεὺς 67288, IV, 21.
Ὀννόφρις μάγειρος 67288, III, 7.
Ὀρέστης consul 67301, 2.
Ὀριγένης voir Ὠριγένης.
Ὀρφεύς (le héros) 67316, 24.
Οὐίκτωρ νομικός 67301, 39.
Οὐίκτωρ Ἀπολλῶτος 67206, 21.
...ουτ mari d'Eudoxie 67339, 3.
Π.... père d'Apollôs 67288, IV, 37.
Παάμ fils de Patketoule 67288, II, 26.
Πααμθῆς père de Mousês 67330, II, 22; III, 9.
Παϐίκ λινοΰφος 67288, II, 16.
Παϐίκλη ὠρϐιοπώλης 67288, V, 11.
Παϐλούϊ père de Mousês 67288, V, 10.
Παθαμούϊ 67288, III, 39.
Παθαούτου père de Jean 67288, IV, 12.
Παήσιος Ἱερεμίου 67325, I, *r.*, 26.

Παΐαμ père de Psenthaêsis **67288**, IV, 10.
Πακώς Πεσάου **67288**, VI, 7.
Παλύμων (*sic*) Ἄρητος **67298**, 57.
Παλώς Ἑρμαουῶτος **67303**, 8.
Παλώς Ἑρμαουῶτος **67288**, II, 36.
Παλώς γραμματεύς **67235**, II, *r.*, 10.
Παλώς μάγειρος **67288**, II, 1.
Παλώς πρεσβύτερος **67283**, III, 22.
Παλώς χρυσοχόος **67288**, V, 5.
Παμούθης **67287**, IV, 30 *n.*; — **67319**, 19.
Παμοῦν Ἰωάννου **67319**, IV, *r.*, 8.
Πανέχαρις σιγγουλάριος **67330**, I, 2.
Πάνιος père de Plous **67298**, 53.
Πανοῦφις père de Pankhab **67324**, 16.
Παντέτ **67328**, III, 9.
Πανσνήου Ἐνώχ **67359**, IV, *v.*, 12.
Πανχάϐ Πανουφίου **67324**, 16.
Παοούτ père de Paul **67359**, V, *v.*, 10.
Παός **67288**, II, 17.
Παουᾶγχις père de Macarios **67325**, IV, *r.*, 7; 14; 42.
Παοῦς μελισσουργός **67288**, II, 25.
Παπαοῦς **67288**, II, 17.
Παπέλατε mère de Ponnis **67328**, VI, 4.
Παπῆες **67287**, IV, 9.
Παπκούκ **67319**, 22; — **67325**, I, *r.*, 12.
Παπνούθης père de Markos **67359**, V, *r.*, 5.
Παπνούθης père de Victor **67300**, 4; 19.
Παπνούθης Τσαλίου **67288**, V, 18.
Παπνούθιος βοηθός **67357**, 1.
Παπνούθιος père de Phoibammôn **67283**, II, 16.
Παπνοῦτε ἰατρός **67140**, 3.
Παπόλλων père d'Agnatôn **67328**, II, 7.
Παπού père de Victor **67288**, II, 28.
Παπουόνς père de Théodose **67359**, II, *r.*, 4.
Παπταάριος Μακαρίου **67319**, 23.
Παπχρῆμα **67325**, IV, *r.*, 3; 15.
Παρᾶς γεωργός père d'Horus **67140**, 4; cf. t. II, Index I, *s. v.* Παρας.
Πασάρις père d'Atrês **67333**, III, 20.
Πασικόριος **67319**, 4.
Πασίς **67321**, A, 2.
Παταλοῦχις père de Phoibammôn **67288**, III, 29.
Παταρῆ **67288**, V, 28.
Πατερμούθης **67319**, 4; 8.
Πατερμούθης λινούφος **67288**, V, 17.
Πατερμούθης père de Psaïs **67328**, VI, 9; 24; — **67330**, II, 20.
Πατκετοῦλε père de Paam **67288**, II, 27.
Πατκοῦλε τέκτων **67288**, V, 35.
Παυάμθης père de Mousaios **67288**, IV, 19.
Παυάμφθης **67330**, II, 22; III, 9.
Παυλίνη **67353**, *v.*, 8.
Παῦλος ποιμήν **67325**, I, *v.*, 19.
Παῦλος χαλκεύς **67288**, V, 12.
Παῦλος χρυσοχόος **67288**, V, 3.
Παῦλος père de Siméon **67359**, II, *v.*, 2.
Παῦλος Παοοῦτ **67329**, V, *v.*, 10.
Παῦλος Τπίας **67325**, II, *r.*, 26.
Παῦλος Ὥρου **67288**, II, 14.
Paulus (Flavius) scholasticus et defensor **67329**, II, 15.
Paus filius Bottu **67329**, I, 2.
Παφῆς père de Musée **67359**, V, *r.*, 6.
Παχύμιος **67288**, III, 13.
Παχύμιος père d'Apollô **67359**, V, *v.*, 2.
Παχύμιος père de Macaire **67359**, IV, *v.*, 4.
Πασιλή **67288**, III, 9.
Πϐαρώτ père de Psaïs **67285**, IV, 23.
Πϐήκιος, Βήκιος, Θεοδώρου **67288**, IV, 16; — **67325**, VII, *v.*, 8; 23.
Πεϐῶς père d'Apollôs **67288**, III, 23.
Πεκῦσις (?) ἀκτουάριος **67287**, IV, 14; 18.
Πεκῦσις père d'Apollôs **67288**, IV, 18.
Πεκῦσις père de Jean **67359**, II, *v.*, 6.
Πεκῦσις Ὀ.λει **67359**, III, *r.*, 3.
Πεκῦσις Σενουθίου **67359**, II, *r.*, 8.
Πεκῦσις Τουάνσις **67288**, II, 2.
Pecusius filius Sionos **67329**, I, 2.
Πελάλε **67288**, IV, 28.
Πεσᾶος **67288**, III, 10; VI, 7.
Πεσαὺ γναφεύς **67288**, V, 23.
Πεσμός **67296**, 20.
Πεσάος père de Sénouthès **67359**, II, *r.*, 11.

Πεσπνούθης père de Jean 67359, II, *v.*, 9.
Πεταλε Φοιβάμμων 67359, III, *r.*, 13.
Πέτρος ἀρχιμανδρίτης 67312, 40; 53; 64; 95; 102; 106; 111.
Πέτρος πρεσβύτερος 67283, II, 3; — 67288, II, 15.
Πέτρος νομικός 67300, 22.
Πέτρος père de Victor 67359, III, *r.*, 1.
Πέτρος Δανειδ 67288, IV, 27.
Πέτρος Ἑρμανῶτος 67303, 24.
Πέτρος Κροῦρ 67288, IV, 9.
Πητήρης 67325, IV, *r.*, 20.
Πία 67319, 17.
Πιήσιος 67269, VI, 2.
Πιμίς 67325, IV, *r.*, 20.
Πίλατος ταξελλίων 67283, II, 19; 21.
Πίλατος νομικός 67303, 26.
Πιμῖς 67325, IV, *r.*, 25.
Πινουτίων ἅπα 67288, V, 33; — 67359, V, *v.*, 12; VI, 7.
Πιρίων 67319, 24.
Πι.ῶτος (? Πίλατος) 67283, II, 21.
Πκανάα père de Théodore 67359, V, *v.*, 5.
Πκαναχ père de Ménas 67359, V, *v.*, 6.
Πκασώ 67319, 22.
Πκέλης 67347, I, *v.*, 5.
Πκέλης père de Sabinos 67288, IV, 11.
Πκέλης ῥάπτης 67288, V, 8.
Πκλήχ 67325, I, *v.*, 17.
Πκόλοβος λινούφος 67288, II, 34; V, 34.
Πκόορε père de Philothée 67359, II, *v.*, 11.
Πλασαΐκ 67319, 17.
Πλῆς père d'Apollôs 67288, V, 9.
Πλοῦς Πανίου 67298, 53.
Πλουτῖνος κόμης 67321, A, 6.
Πλώκ 67328, VII, 8.
Πμ... γεωργός 67289, 12.
Πμές père de Ménas 67288, IV, 22.
Πνεῖ père de Jean 67359, IV, *r.*, 2.
Πνεῖ Γεωργίου 67359, VI, 4.
Πολυξείνη (la fille de Priam) 67316, *v.*, 1; 5.
Ποννίς κεραμοπλάστης 67288, III, 26.
Ποννίς Ἄτρητος 67288, VI, 4; 24.
Ποννίς Ἰωάννου 67288, IV, 36.
Ποννίς Καμῆτος 67288, II, 11.
Πουάμσρα 67288, III, 12.
Πουσίμ 67319, 23.
Πουσίν 67328, XI, 9.
Προμαώς ἅπα 67283, II, 2.
Προμαώς Ἰωάννου 67283, II, 1.
Πρωμαντινόου 67325, VIII, *r.*, 1; par erreur pour Φιλαντινόου, *q. vid.*
Πρωμαουώς Ἀπολλῶτος 67283, II, 19.
Πρωμαὼς γναφεύς 67288, V, 19.
Πρωμαώς père de Bêssourous 67140, 6.
Πρωμαώς père de Kura 67140, 4; 11.
Πρωμαώς père de Phoibammôn 67288, V, 22.
Πρωμαὼς Ἰσακίου 67140, 9.
Πρωμαώς Ἡρακλείου 67288, VI, 9.
Πρωμαώς Λακών 67330, II, 3.
Psimanobet filius Curu, peradjutor defensoris 67329, I, 3; II, 12; cf. *s. v.* Ψιμανῶβετ.
Πτῆρος, Πτῖρος, 67325, I, *v.*, 17 (voir Ἀπτῆρος); III, *r.*, 3; IV, *v.*, 1; 4; 8; VII, *r.*, 3; VIII, *r.*, 7; 9; 16; 24.
Πωα ἅπα 67325, I, *r.*, 4; 7.
Ῥαχηλ (Αὐρ. ἄμα) 67302, 4; 18.
Ῥαχηλ μονήρης 67294, 9; 15.
Ῥε.α. nourrice de Lia 67312, 109.
Ῥεβέκκα 67294, 9; 15; 16; 17.
Ῥεβέκκα mère de Ménas 67303, 4.
Ῥωμάνος 67283, II, 10; — 67353, *v.*, 4; 9.
Σαβῖνος Πκέλης 67288, IV, 11.
Σαβῖνος père de Phoibammôn 67288, III, 36.
Σαβόριος ἅπα 67338, 3.
Σαλακόττε 67288, II, 33.
Σάλαχα 67306, 2.
Σάνε 67288, II, 28.
Σανσνεὶς Ἰσακίου 67308, 1; 5; *suscr.*
Σαριπίων διάκονος 67288, IV, 34.
Σάσος 67325, I, *v.*, 18.
Σεναμούνιος père de Victor 67296, 19.
Σενούθης 67286, 2; 13; — 67298, 4; 15; 26; 34; 39; — 67359, II, *v.*, 14.

Σενούθης ἄπα **67312**, 39; 54; 65; — **67319**, 15; — **67338**, 3.
Σενούθης καθαρουργός **67288**, III, 37.
Σενούθης père d'Anastase **67359**, VI, 7.
Σενούθης père de Daniel **67359**, V, *r.*, 2.
Σενούθης père de Macaire **67359**, IV, *v.*, 9.
Σενούθης père de Mênas **67288**, V, 2.
Σενούθης père de Pekusis **67359**, II, *r.*, 8.
Σενούθης père de Phoibammôn **67359**, III, *r.*, 1.
Σενούθης père de Victor **67237**, II, 6.
Σενούθης Ἀπολλῶτος (cf. Indices des tomes I et II) **67283**, II, 21; — **67323**, 5; — **67330**, 8.
Σενούθης Ἐνώχ ἀπὸ Παχαῦνα **67359**, III, *r.*, 11.
Σενούθης Κωνσταντίνου **67359**, III, *r.*, 4.
Σενούθης Μακαρίου **67305**, 3; 6.
Σενούθης Μουσαίου **67359**, III, *r.*, 5.
Σενούθης Πεσόου **67359**, II, *r.*, 11.
Σενούθης Φοιβάμμων **67359**, III, *r.*, 5.
Σεουῆρος Φιλοθέου **67359**, IV, *v.*, 10.
Σέργιος père de Phamaïs **67288**, IV, 38.
Σέργιος Τζαμοῦλ **67359**, V, *v.*, 7.
Σερῆνος, Σιρῖνος (*sic*), ἰλλούστριος ϖάγαρχος **67325**, III, *r.*, 7; III, *v.*, 9; 13; VII, *v.*, 25.
Σερῆνος σύμμαχος **67289**, 3.
Σερῆνος père de Victor **67289**, 12.
Ση.... κόμης **67316**, *v.*, 1.
Σίβυλλα Μουσαίου **67300**, 2.
Σιλβᾶνος σχολαστικός **67330**, III, 15.
Σιρῖνος voir Σερῆνος.
Sion père de Pecusius **67329**, I, 2.
Σμῖν **67288**, II, 28.
Σολομών père de Psaïs **67288**, II, 13.
Σολών (le législateur) **67279**, *v.*, 5; — **67315**, 59; — **67317**, 9.
Σονσνάν père de Collouthos **67359**, II, *v.*, 7.
Σουΐος (?) **67325**, II, *r.*, 5.
Σοῦλ **67319**, 6.
Σουροῦς **67300**, 2.
Σουσάννα καθαρουργός **67330**, III, 10.
Σοφία **67325**, III, *v.*, 5; IV, *v.*, 8; VI, *v.*, 1; VII, *r.*, 1; VII, *v.*, 9; 18; 23; VIII, *r.*, 19; VIII, *v.*, 18; — **67340**, *v.*, 77; 80.
Σοφία impératrice **67353**, *v.*, 29.
Σοφία fille de Lia **67294**, 10; 16.
Σοφία mère de Macaire **67325**, IV, *r.*, 9.
Σοφία σύμβιος Ἰακώβου **67294**, 4; 8; 14.
Στράτων **67281**, 1.
Συμεών, Σημέων (*sic*), Παύλου **67359**, II, *v.*, 2.
Σῦρος père de Victor **67324**, 19.
Ταβῆς mère d'Hermaûs **67288**, III, 17.
Ταδελφή nourrice de Théodore **67312**, 104.
Ταθεουᾶνε **67319**, 18.
Ταθρέβ **67288**, IV, 1.
Τανοῦρε **67319**, 6.
Ταντβεοῦς **67325**, IV, *r.*, 31.
Ταντχαλεκ **67319**, 14.
Ταπαν **67325**, I, *r.*, 13.
Ταπαω mère d'Hermaûs **67288**, III, 8.
Ταπεοῦς mère d'Anouphis **67328**, III, 5.
Ταπιέ **67288**, V, 9.
Ταπολλῶς ἄμα **67313**, 37.
Ταριστή mère de Bessarion **67306**, 2; 6.
Τασνεοῦς **67319**, 6.
Τατιάνος ἄπα **67325**, I, *r.*, 1; I, *v.*, 1; 15.
Ταυρῖνος δομεστικός **67330**, IV, 6.
Ταυρῖνος ἐξπελλεύτης **67330**, II, 5; III, 4.
Ταυρῖνος σιγγουλάριος **67291**, *v.*
Ταυρῖνος Φιλοθέου **67359**, IV, *r.*, 10.
Ταχυμία mère de Victor **67319**, 20.
Τάψ père de Phoibammôn **67359**, II, *r.*, 13.
Τεκοόσε **67283**, VI, 8.
Τεκῦσις mère d'Aurelia L..... **67311**, 6.
Τερμούθη mère d'Anouphis **67325**, II, *r.*, 25.
Τέσκορος (Διόσκορος?) **67355**, I.
Τζαμοῦλ père d'apa Kyros **67359**, III, *r.*, 6.
Τζαμοῦλ père de Psemnouthès **67359**, III, *v.*, 11.
Τζαμοῦλ père de Sergios **67359**, V, *v.*, 7.
Τζαμοῦλ Ὀννοφρίου **67359**, VI, 3.
Τζαμοῦλ Φιλοθέου **67359**, III, *v.*, 10.
Τιβέριος Μαυρίκιος empereur **67325**, IV, *r.*, 2.
Τιμόθεος γραμματεύς **67286**, 9; 20; — **67347**, I, *r.*, 6; 11.

Τουάνσις 67287, I, 15.
Τουάνσις mère de Joséphios 67288, II, 4; VI, 2.
Τουάνσις mère de Pekusis 67288, II, 2.
Τπία mère de Paul 67325, II, *r.*, 26.
Τριάδελφος 67355, I.
Τριάδελφος Κωνσταντίνου 67283, II, 24.
Τριάδιος 67279, 1.
Τσάλιος père de Papnouthés 67288, V, 18.
Τσέλεετ 67288, V, 30.
Τσενβίκτωρ 67300, 5.
Τσενενούθη mère de Psaïs 67288, III, 32.
Τσενῦρις 67355, I.
Τσωνε 67330, II, 28.
Τυνδαρεώνη (Hélène) 67318, 6.
·υπ·· βοηθός 67287, IV, 15.
Φαβάνα 67325, I, *r.*, 21; I, *v.*, 6.
Φάβεμος père d'Anouphis 67288, IV, 25.
Φαμαῖς Σεργίου 67288, IV, 38.
Φαμκαῖ 67325, I, *r.*, 22.
Φαναχώμιος 67355, II.
Φανῆς 67288, V, 16.
Φανῆς καθαρουργός 67288, II, 20.
Φανῆς μάγειρος 67288, III, 6.
Φαρ··λου.τ·ι Ποῦς 67169 bis, 51.
Φέρκος 67325, II, *r.*, 11.
Φε..στος 67325, II, *r.*, 22.
Φηοῦς ἀναγνώστης 67283, II, 10.
Φηοῦς ποιμήν 67328, I, 6; 22.
Φηοῦς χρυσοχόος père de Phoibammôn 67288, IV, 2.
Φῆρ père de Psaïs 67140, 3.
Φής 67328, I, 7; 22.
Φίβ père de Jeremias 67283, II, 17; III, 2.
Φίβ γναφεύς 67288, III, 4.
Φίβ ῥαπτής 67288, V, 29.
Φίβ ὀρβιοπώλης 67288, III, 13.
Φίβ Ἑρμαουῶτος 67288, V, 1.
Φιείβ γεωργός 67325, I, *v.*, 21; II, *r.*, 1; 5.
Φιείβ Δίου 67327, 13; 19.
Φιλ..... 67287, I, 12.
Φιλαντίνοος père de Kornélios 67325, I, *v.*, 29; II, *r.*, 7; III, *r.*, 1; 5; III, *v.*, 1; 5; 10; IV, *v.*, 1; VI, *v.*, 1; VII, *r.*, 1; 3; 6; VII, *v.*, 1; 12; 18; VIII, *r.*, 15; 19; 24; VIII, *v.*, 14; 18.
Φιλήμων 67313, 32; 61.
Φιλόδεος (Φιλόθεος) père d'Ananias 67359, II, *v.*, 5.
Φιλόθεος père de Cyriaque 67359, III, *r.*, 10.
Φιλόθεος père d'Horouônkhis 67359, III, *v.*, 8.
Φιλόθεος père de Sévère 67359, IV, *v.*, 10.
Φιλόθεος père de Taurin 67359, IV, *r.*, 10.
Φιλόθεος père de Tzamoul 67359, III, *v.*, 10.
Φιλόθεος Θεοδώρου 67359, IV, *r.*, 1.
Φιλόθεος Μάρκου 67359, IV, *r.*, 13.
Φιλόθεος Πκόρε 67359, II, *v.*, 11.
Filomusus 67329, I, 2.
Φιλότεος 67287, IV, 10.
Φίπου χρυσοχόος 67288, V, 4.
Φλαύιος (ou Φλαούιος) 67169 bis, 1; 4; 35; — 67279, 1; — 67280, 1; — 67282, 9; — 67283, III, 7; 9; 16; 18; — 67284, 5; — 67289, *v.*, 2; — 67295, II, 16; 24; — 67296, 1; 2; 3; 6; 16; 17; 18; — 67297, 1; 2; 6; — 67298, 7; — 67299, *n.*, 2; 52; — 67300, 1; 20; — 67301, 2; — 67302, 1; 2; — 67303, 1; 2; 9; — 67305, 1; — 67306, 1; — 67307, 3; — 67309, 1; 4; — 67312, 2; 5; — 67316, *v.*, 1; — 67320, 1; 2; — 67321, A, 1; — 67325, I, *v.*, 31; III, *r.*, 7; III, *v.*, 9; 13; IV, *r.*, 2; VII, *r.*, 5; 7; VII, *v.*, 25; VIII, *v.*, 24; — 67327, 1; 13; 19; 21; 26; 31; 37; 42; — 67328, I, 1; 5; II, 1; 5; III, 1; 7; IV, 1; 7; 28; V, 1; 7; 26; VI, 1; 7; 25; VII, 1; 6; 26; VIII, 1; 6; IX, 1; 8; X, 1; 6; XI, 1; 7; XII, 1; 8; — 67330, II, 11; III, 3; — 67332, 1; 2; 4; 8; — 67340, 69; — 67344, 6; — 67353, *v.*, 1; 28; — 67357, 1.
Flavius 67329, II, 15; cf. Φλαύιος.
Foebammon adjutor logisterii 67329, I, 14; II, 12; cf. Φοιβάμμων βοηθός.
Φοιβάμμων 67287, IV, 16; — 67319, 9; 11;

12; 19; — 67340, *v.*, 124; — 67354, 21; — 67355, I.
Φοιβάμμων (ὁ ἅγιος) 67299, 51.
Φοιβάμμων *βοηθός, δημόσιος τρακτευτής* 67329, I, 8; 13; 14; II, 5.
Φοιβάμμων *γεωργός* 67325, I, *v.*, 6.
Φοιβάμμων *ἡγούμενος, πρoεστώς*, 67312, 42; 79; 95; 101; 106; 111.
Φοιβάμμων *καθαρουργός* 67288, II, 31.
Φοιβάμμων *κτήτωρ* 67283, II, 14.
Φοιβάμμων *μελισσουργός* 67288, II, 24.
Φοιβάμμων *ποιμήν* 67328, XI, 3; 27.
Φοιβάμμων *πρεσβύτερος* 67328, XI, 26.
Φοιβάμμων Πανέχαρις *σιγγουλάριος* 67330, II, 11; III, 4.
Φοιβάμμων *σχολαστικός* 67299, 1; *n.*, 6; 13; 25.
Φοιβάμμων père d'Aurelios 67311, 9.
Φοιβάμμων père de Georges 67359, IV, *r.*, 8.
Φοιβάμμων père de Jacob 67283, II, 25.
Φοιβάμμων frère de Josêphis 67288, III, 3.
Φοιβάμμων père de Petale 67359, III, *v.*, 13.
Φοιβάμμων frère de Psaïs Ponnis 67288, II, 11; III, 3.
Φοιβάμμων père de Sénouthès 67359, III, *v.*, 5.
Φοιβάμμων père de Théodore 67312, 76; 79; 95; 102; 106; 111.
Φοιβάμμων Ἀνουφίου 67289, 3; 4; 7.
Φοιβάμμων Ἄσκλας 67284, 5.
Φοιβάμμων Βίκτορος 67284, 6.
Φοιβάμμων Δανιήλ 67359, V, *r.*, 4.
Φοιβάμμων Διονησίου (*sic*) 67359, II, *r.*, 9.
Φοιβάμμων Διοσκόρου Ἰουλίου comte 67279, 7; 12.
Φοιβάμμων Ἑρμαουῶτος 67328, VIII, 3; 28.
Φοιβάμμων Θαλλοῦς 67288, II, 27.
Φοιβάμμων Θεοδώρου 67359, II, *r.*, 7.
Φοιβάμμων Θωμᾶ 67169.
Φοιβάμμων Παπνουθίου 67283, II, 16.
Φοιβάμμων Παταλοῦχις 67288, III, 29.
Φοιβάμμων Πρωμαῶτος 67288, V, 22.
Φοιβάμμων Σαβίνου 67288, III, 36.
Φοιβάμμων Σενουθίου 67359, III, *r.*, 1; III, *v.*, 5.
Φοιβάμμων Τάπος 67359, II, *r.*, 13.
Φοιβάμμων Φιβίου 67289, III, 2.
Φοιβάμμων Ψαΐου 67288, IV, 7; — 67328, VIII, 27; IX, 28; X, 27; XI, 4; 26; XII, 31.
Φοιβάμμων Ψαΐου Ψενθαησίου 67288, V, 21.
Φοιβάμμων Ψενθαησίου 67283, II, 23.
Φρήριος père d'Apollôs 67288, V, 25.
Φρήριος père de Josêphis 67288, III, 2.
Φῶτ père de Jean 67288, IV, 3.
Φῶτ Βῖκλος 67319, 10.
Χαιρήμων père de Loukanos 67140, 12.
Χαρίσιος 67281, 3; — 67287, II, 9; IV, 7; — 67330, II, 26; — 67335, 1.
Χαρίσιος père de Jean 67330, II, 26.
Χιμάρης père d'Agnatôn 67288, IV, 13.
Χιμαχαήλιος ἄπα 67297, 3.
Χιχοῖτος 67288, II, 30; cf. Πχιχῖτος à l'Index II.
Χριστόδωρος *νοτάριος* 67325, III, *r.*, 2; 4; IV, *v.*, 9; VII, *r.*, 4; 5; VIII, *v.*, 21; 25.
Χριστόδωρος Κεφαλίωνος 67326, 3; 16.
Χρυστῆς (? *sic*) 67283, III, 19.
Χωλός 67325, II, *r.*, 19.
Ψαῖε Θεοδοσίου 67359, III, *r.*, 8.
Ψάϊς *νουμεράριος* 67287, II, 14; — 67323, *v.*, 2; — 67330, IV, 5.
Ψάϊς *πρεσβύτερος* 67283, II, 5; — 67288, IV, 24.
Ψάϊς père d'Hélias 67328, IV, 9.
Ψάϊς père de Ménas 67303, 4; 22; — 67328, XII, 10.
Ψάϊς père de Mousès 67328, III, 29.
Ψάϊς père de Phoibammôn 67288, IV, 7; — 67328, VIII, 27; X, 28; XI, 5; 26; XII, 31.
Ψάϊς père de Théoteknos 67283, III, 9; — 67296, 18; — 67328, IV, 28; V, 26; VI, 25; VII, 26.
Ψάϊς père de Victor 67327, 6; — 67328, V, 9; 25; VIII, 7.

Ψαΐς Βίκτορος 67327, 20; — 67328, XI, 9; 26.
Ψαΐς Θηρακλείας 67288, IV, 26.
Ψαΐς Πατερμουθίου 67288, VI, 9; 24; — 67330, II, 20.
Ψαΐς Πεαρῶτ 67288, IV, 23.
Ψαΐς Πόννις Καμήτος 67288, II, 11.
Ψαΐς Σολόμων 67288, II, 13.
Ψαΐς Τσενενούθης 67288, III, 32.
Ψαΐς Ψενθαησίου 67288, V, 31.
Ψᾶν 67354, 20.
Ψᾶν ὑποδέκτης 67319, 18.
Ψαουσάος 67288, III, 18; IV, 7.
Ψάτης père de Jacob 67359, III, *r.*, 6.
Ψάτης père de Jean 67295, III, 19.
Ψάτης père de Kosmas 67359, IV, *v.*, 5.
Ψάτης père de Marc 67359, IV, *r.*, 3.
Ψάτης Ἡλία 67359, V, *v.*, 11.
Ψέλλως Ἰσακίου 67303, 23.
Ψάτης Κυριακοῦ 67359, IV, *v.*, 2.
Ψεμπνούθης 67288, II, 23.
Ψεμπνούθης père de Georges 67359, IV, *v.*, 14.
Ψεμνούθης Τζαμοῦλ 67359, III, *v.*, 11.
Ψενθαῆσις πρεσβύτερος 67324, 18.
Ψενθαῆσις père d'Anouphis 67296, 2.
Ψενθαῆσις père de Hermaouôs 67140, 6.
Ψενθαῆσις père d'Isac 67328, XI, 8.
Ψενθαῆσις père de Phoibammôn 67283, II, 23.
Ψενθαῆσις père de Psaïs 67288, V, 31.
Ψενθαῆσις Κοῦρσορ 67288, IV, 31.
Ψενθαῆσις Μουσαίου 67328, III, 9; 26; 28; 31.
Ψενθαῆσις Παΐαμ 67288, IV, 10.
Ψῆς 67288, V, 16.
Ψιχέ Ἰακώβ 67359, III, *r.*, 12.
Ψιμανώβετ père de Dioscore 67285, 1; — 67323, 18.
Ψιμανώβετ Κύρου 67287, IV, 17; — 67329, I, 15; II, 3; — 67330, II, 4.
Ψιμανώβετ Μουσαίου 67287, I, 20.
Ψίνιος 67325, I, *r.*, 16; 30; I, *v.*, 16.
Ψούκιος père de Mathias 67325, I, *r.*, 24.
Ὠγυγίη γενεή 67318, 7.
Ὡραπόλλων Ἀσκληπιάδου 67295, I, 1; II, 24.
Ὠριγένης 67287, I, 15; IV, 5; 8; 16.
Ὡρίων 67319, 25.
Ὡρίων Εὐλογίου 67319, 13.
Ὡροβίνθης 67288, IV, 8.
Ὧρος 67283, IV, 30.
Ὧρος père de Kelbôn 67288, IV, 15.
Ὧρος père de Paul 67288, II, 14.
Ὧρος Παρᾶς 67140, 4.
Ὡρουεκως (*sic*) διάκονος 67288, II, 19.
Ὡρουώγχιος βοηθός 67330, IV, 7.
Ὡρουώγχιος γεωργός 67325, II, *v.*, 6.
Ὡρουώγχιος Μαθείου 67288, II, 17.
Ὡρουώγχιος Φιλοθέου 67359, III, *v.*, 8.
χαπ 67288, III, 33.

II. INDEX GÉOGRAPHIQUE.

A. ΠΟΛΕΙΣ, ΚΩΜΑΙ ET PEUPLES.

Αἴγυπτος 67359, VI, 1.
Α...λ...oρος (κώμη nome Hermopolite) 67312, 42.
Ἀλεξάνδρεια 67279, B, 8; — 67286, 15; — 67340, 19; 46.
Ἀλεξανδρεῖς 67295, I, 29.
Ἀλεξανδρέων (μεγαλόπολις) 67280, A, 2-3.
Ἀλεξάνδρου (μεγάλη πόλις) 67295, I, 13.
Ἀνατολικὸν κοῦρτον 67359, V, *r.*, 7; VI, 10.
Antæopolis 67329, I, 14; II, 12; 15; voir à l'article Ἀνταίου πόλις.
Antæopolites (νομός) 67329, I, 2; voir l'article suivant.
Ἀνταιοπολίτης νομός 67279, 3; 29[3] *v.*; — 67280,

A, 8; B, *v.*, 1; — 67282, 2; — 67283, I, 13; — 67284, 1; — 67287, I, 2; — 67296, 2; — 67297, 2; — 67300, 4; — 67301, 6; — 67306, 3; — 67321, B, 1; — 67325, IV, *r.*, 10; — 67328, I, 2; II, 2; III, 4; IV, 4; V, 3; VI, 3; VII, 2; VIII, 2; IX, 4; X, 3; XI, 3; XII, 3; — 67329, I, 4; II, 2; — 67332, 5.

Ἀνταιοπολίτης 67283, I, 2; — 67286, 5; 16; — 67293, 3; — 67313, 4; 5; — 67355, I; — 67357, 2.

Ἀνταιοπολιτικὰ πράγματα 67327, 6.

Ἀνταιοπολιτῶν (γῆ) 67279, 14; — 67294, 3; — 67305, 3; — 67327, 13.

Ἀνταίου (πόλις) 67287, I, 21; II, 8; 11; IV, 3; — 67288, V, 13; — 67320, 2; B, 6; — 67325, III, *v.*, 12; — 67327, 1; — 67329, I, 8; — 67330, II, 9; IV, 8; — 67347, I, *r.*, 5; 20.

Ἀντινοέων (πόλις) 67169 bis, 7; — 67302, 3; 4; 5; 9; — 67305, 4; — 67309, 7; 9; 24; — 67311, 10; — 67312, 7; 59; 65; — 67353, *v.*, 26.

Ἀντινοΐτης νομός 67287, I, 23; — 67312, 57.

Ἀντινόου (πόλις) 67169 bis, 3; 58; — 67287, II, 3; IV, 5; 24; — 67305, 2; — 67309, 3; 11; 14; 15; 38; — 67310, 6; — 67311, 1; — 67312, 4; — 67313, 4; 5; — 67325, VIII, *r.*, 4; 17; — 67330, II, 10; III, 16; — 67353, *v.*, 3.

Ἀπολλωνοπολίτης μικρὸς νομός 67301, 10; — 67303, 5.

Ἀπόλλωνος (πόλις) 67329, I, 12; 17.

Ἀράθων (κώμη, nome Panopolite) 67313, 4; 38; 54.

Ἀρκαδίη 67315, 30.

Ἀτρεπίτης 67288, II, 10.

Ἀφροδίτης κώμη 67280, A, 8; B, *v.*, 1; — 67281, 3; — 67282, 3; — 67283, I, 1; II, 1; 2; 3; 4; 5; 6; 7; 8; 9; 10; 11; 12; 13; 14; 15; 16; 17; 19; 20; 22; 23; 24; III, 4; 6; 7; 9; 11; 14; 15; — 67284, 1; — 67285, *v.*, 1; — 67286, 1; 11; — 67287, I, 1; — 67291, 1; — 67296, 2; 4; — 67297, 2; 3; — 67300, 4; 5; — 67301, 6; 18; — 67303, 5; 9; 10; — 67306, 2; — 67307, 2; — 67321, B, 1; — 67325, II, *r.*, 8; 10; III, *v.*, 2; IV, *r.*, 5; 9; 12; 21; — 67326, 6; — 67327, 29; 38; — 67328, I, 2; II, 2; III, 3; IV, 3; V, 3; VI, 3; VII, 2; VIII, 2; 4; IX, 3; X, 3; XI, 3; XII, 3; — 67329, I, 4; 6; II, 2; 3; 4; 5; 6; 8; 11; 13; — 67332, 5; — 67335, 1; — 67347, I, *r.*, 3; 5; — 67359, II, *r.*, 1; 3; V, *r.*, 8.

Afrodites 67329, I, 2; II, 3; 13; voir Ἀφροδίτης κώμη.

Ἀφροδιτῶ 67359, II, *r.*, 1; 4.

Ἑρμοπολίτης νομός 67169 bis, 26; 43; — 67312, 42; 57; — 67314, I, 11.

Ἑρμοπολίτης οἶνος 67330, III, 12.

Ἑρμοῦ πόλις 67329, I, 11; 16; — 67330, III, 12; — 67352, *v.*, 2.

Ἑρμουπολῖται 67291, 10; — 67329, I, 11; 16.

Ἑρμουπολίτης νομός 67169 bis, 26; 43; — 67312, 42; 56; — 67352, *v.*, 1.

Ἑρμουπολιτῶν πόλις 67312, 60; — 67321, A, 4.

Θηβαΐς 67312, 7; 10.

Θηβαίων ἔθνος 67321, A, 3.

Θηβαίων ἐπαρχεία 67281, 1; — 67320, 1; — 67321, A, 4.

Θηβαίων χώρα 67279, 10.

Θήβη 67279, *v.*, 1; — 67315, 8; 30; 53; — 67317, 3.

Θμονεχθή, Θμοναχθή, κώμη, πεδιάς (nome Antaiopolite) 67329, I, 5; 9; 10; 12; 15; 17; II, 4; cf. plus bas *s. v.* Μονεχθή.

Λυκοπολίτης νομός 67289, 1.

Λύκων πόλις 67309, 6.

Μαγδῶλον Μιρή (κώμη nome Hermopolite) 67169 bis, 26; 43; 73.

Μονεχθή κώμη (nome Antaiopolite) 67140, 8; cf. *s. v.* Θμονεχθή.

Νεῖλος (le fleuve) 67279, *v.*, 10; — 67315, 26; — 67318, 7; 12.

Νουμίδες Ἰουστινιανοί 67321, A, 4; 8; B, 2.

Πανοπολίτης νομός 67312, 39; 57.
Πανὸς πόλις 67327, 21; 27; — 67330, II, 10; III, 5; 7.
Ποῦχις κώμη (nome Antaiopolite) 67279, 3; 29² v.
Πται.εμ..επ κώμη (nome Hermopolite) 67314, I, 9.
Ταννaῖθις κώμη (nome Apollônopolite) 67287, I, 22; — 67301, 10; — 67302, 5.
Τεντυριτῶν (πόλις) 67298, 19; 31; 37; 45; 50; 54; 58; 61; 66.
Τρῶες 67316, v., 4.
Φενεξῦθις κώμη (nome Panopolite) 67295, I, 1.
Φθλὰ κώμη (nome Antaiopolite) 67319, 21; — 67326, 10; — 67327, 3; 9; 16; 24; 33; 40.

B. ΤΟΠΟΙ, ΕΠΟΙΚΙΑ, ΚΛΗΡΟΙ, ETC.

Ἀθανασίας τόπος (Aphroditô) 67325, VIII, r., 7.
Ἀ.λ.. ὄρος (nome Hermopolite) 67312, 42.
Ἀπαλασίας νῆσος 67313, 35.
Ἀστερίου τόπος (nome Antaiopolite) 67319, 11.
Βίκτορος τόπος 67325, II, v., 1.
Βούνων ἐποίκιον (nome Antaiopolite) 67359, V, r., 1; V, v., 7.
Β πεδιάδες (nome Antaiopolite) 67359, III, r., 13; IV, v., 1; 2; VI, 2.
Γ πεδιάς (nome Antaiopolite) 67359, IV, r., 5; 6; V, r., 12.
Γεωργίου βόσκημα 67325, IV, r., 19.
Εἰρήνης ἅμα τόπος 67325, I, r., 13.
Ἐμφυτεύτων ἐποίκιον 67359, III, r., 2; V, v., 4; VI, 6.
Ἐξάκτορος τόπος 67319, 16.
Ε πεδιάς 67359, III, v., 4; IV, r., 1; V, r., 11; VI, 2.
.ερμους (τόπος) 67327, 17.
Ἑτο...ε δεκανεία 67328, 7.
Θυανίνιος (τόπος) nome Antaiopolite 67328, VIII, 3.
Ἰαλεμλὶλ τόπος 67327, 17.
Ἰσακίου τόπος 67325, I, r., 17.
Καλεουάκις πεδιάς (nome Antaiopolite) 67328, VIII, 7; 8.
Καρκάρου τόπος 67319, 20.
Κασίδα τόπος 67325, I, r., 24.
Κεμέφεως (τόπος) 67140, 10.
Κεραμίου (sic) ἐποίκιον (Aphroditô) 67359, V, v., 6; VI, 5.
....κίου ? τόπος 67140, 16.
Κυριακοῦ τόπος (Nepké) 67319, 12.
Κω... τόπος (nome Lycopolite) 67289, 1.
Ματσοῦκε (τόπος, nome Antaiopolite) 67328, X, 8.
Μηνωτ.. πεδιάς (nome Antaiopolite) 67328, XI, 10.
Μουσεῖα (τά) à Alexandrie 67295, I, 15.
Νεμπκὴς τόπος 67325, I, r., 6; I, v., 9; II, r., 1 (?); — 67333, 8; écrit ailleurs Νεπκή 67319, 9; 11; 12.
Νεσεὺ Φαβάνα τόπος 67325, I, v., 6; 8; 11.
Νιλάμμωνος τόπος (nome Antaiopolite) 67319, 6.
Ὀασιτῶν τόπος 67325, I, r., 26; I, v., 5.
Ὀνοφρίου (ἅπα) τοπός 67319, 20.
Οὐεσῶτος κτῆμα (nome Antaiopolite) 67300, 8.
Π...(κάστρον du nome Antaiopolite) 67296, 3.
Πακαύνα ἐποίκιον appelée aussi Πακαύννεως (nome Antaiopolite) 67359, III, r., 11; IV, v., 8; 9; V, v., 1; 11; VI, 4.
Πάλλος τόπος 67319, 8.
Παμούθου τόπος 67319, 19.
Πανίσκου φρούριον 67287, IV, 11.
Πάνπετ τόπος 67328, III, 9.
Παπκοῦκ τόπος 67319, 22; — 67325, I, r., 12.
Παπνόμθις τόπος (nome Panopolite) 67313, 36.
Πασικορίου τόπος 67319, 4.
Πετὸ τόπος (nome Antaiopolite) 67290, 3; — 67347, I, v., 2.

Πία (*sic*) Διοσκόρου *γεώργιον* (Aphroditô) **67325**, IV, *r.*, 20.
Πία (*sic*) Κάστορος *γεώργιον* **67325**, III, *r.*, 28; 33.
Πία (*sic*) Μούλ (*γεώργιον*) **67140**, 12.
Πία (*sic*) Πετό *γεώργιον* (nome Antaiopolite) **67300**, 8.
Πία (*sic*) Πιμῖς *γεώργιον* **67325**, IV, *r.*, 25.
Πία (*sic*) .ωνεν (*γεώργιον*) **67319**, 17.
Πιαϩ Σαχὼ *τόπος* **67319**, 5.
Πιαϩ Σέ, Πία Ζέ, Πιαϩε, *κλῆρος* **67325**, I, *v.*, 20; — **67326**, 9; — **67327**, 3; 9; 16; 24; 33; 39; — **67329**, I, 10; 12; 15; 17.
Πινουτίωνος (Ἁγίου) *ἐποίκιον*, *τόπος*, **67328**, VI, 11; — **67359**, V, *r.*, 6; V, *v.*, 12; VI, 7.
Πιρίων *τόπος* **67307**, 2; 5; 11.
Πκανάα **67359**, V, *v.*, 5.
Πκανάχ **67359**, V, *v.*, 6.
Π.... *κάστρον* (nome Antaiopolite) **67296**, 3.
Πακαύνεως *ἐποίκιον* **67359**, IV, *v.*, 8; V, *v.*, 1.
Πκέλης *τόπος* **67347**, II, 5.
Πκλὴχ *τόπος* **67325**, I, *r.*, 8; I, *v.*, 17.
Ποιμὴν *ἐποίκιον* (nome Antaiopolite) **67259**, V, *r.*, 3; VI, 6.
Ποῦσιν (nome Antaiopolite) **67328**, XI, 9.
Πταϊ.επεμ... **67314**, II, 9.
Πχιχῖτος (ethnique) **67288**, II, 30 *n.*; — **67328**, IX, 5.
Σακόρα, Σακόρε (nome Antaiopolite) **67359**, III, *r.*, 1.
Σάλαχα *τόπος* (nome Antaiopolite) **67306**, 2 *n.*
Σάσου *τόπος* **67325**, I, *v.*, 18.
Σάτιβους *τόπος* **67325**, I, *r.*, 9; I, *v.*, 4; 10.
Σοῦλ (?) *τόπος* **67325**, I, *r.*, 4.
Ταθεούανε *τόπος* **67319**, 18.
Ταμπέτι **67287**, IV, 30 *n.*
Ταντβεοῦτος *γεώργιον* **67325**, IV, *r.*, 31.
Ταναάλεκ *τόπος* **67319**, 14.
Τεῖαε *τόπος* (nome Antaiopolite) **67328**, II, 8; IV, 10.
Τήρκεως (?) *δεκανεία* (nome Antaiopolite) **67328**, VII, 9.
Τοέτο ou Τοέτω (nome Antaiopolite) **67287**, IV, 10; — **67330**, II, 10; 14; 23; III, 1.
Τριφίου *ὄρος* (nome Panopolite) **67312**, 39.
Τσα.αρ *τόπος* **67325**, I, *r.*, 19.
Φαβάνα (nome Antaiopolite) **67325**, I, *r.*, 2; I, *v.*, 6; 10.
Φαμχαΐ *τόπος* **67325**, I, *r.*, 22.
Φέρκου *πεδιάς* (nome Antaiopolite) **67325**, II, *r.*, 11; — **67328**, III, 10.
Φήνεως ou Φέννεως *κλῆρος* (Aphroditô) **67301**, 17; — **67328**, V, 10; X, 9.
Χαλκοτύπου (τοῦ) *γεώργιον* **67325**, IV, *r.*, 27; 29.
Χιχῖτος voir Πχιχῖτος.
Ψαλεκ (Aphroditô) **67301**, 18.
Ψιλάμπων *δεκανεία* **67328**, VI, 9.
Ψινείου, Ψινίου *κλῆρος*, *τόπος* **67325**, I, *r.*, 16; 30; I, *v.*, 16; — **67333**, 7.
Ψύρου *ἐποίκιον* **67359**, V, *r.*, 2; V, *v.*, 9.
Ὡρίωνος *τοπός* (Nepké) **67319**, 13.
...ρίων *τοπός* (probablement) Πιρίων **67307**, 5.

III. FONCTIONS CIVILES, MÉTIERS, CONDITIONS[1].

Ἀγγαρευτής **67325**, I, *v.*, 16; 17; 18; 19.
ἀγροφύλαξ **67319**, 19; — **67328**, I, 7; II, 7 *et seq.*; III-XII.
adiutor **67329**, 3; 14; II, 12.
ἀπαιτητής **67284**, 5; 6; — **67287**, IV, 3.
ἀπλικιτάριος **67287**, IV, 1.
ἀροτρητής **67325**, II, *v.*, 7.
ἄρχων **67281**, 1; — **67287**, II, 11; — **67295**, 5; — **67320**, 1; — **67321**, 1.
Αὔγουστος **67169** bis, 2; 35; — **67295**, II, 17; — **67296**, 6; — **67297**, 6; — **67298**, 8; — **67299**, 53; — **67302**, 1; — **67303**,

[1] Les Index III-VIII ont été rédigés par mon confrère M. Bernard Haussoullier. [G. M.]

1; — 67305, 2; — 67309, 2; — 67312, 2; — 67325, IV, *r.*, 3; — 67328, I, 5; II, 5 *et seq.*; III-XII; — 67332, 1; 8; — 67340, 70; — 67353, *v.*, A, 2.

αὐτοκράτωρ 67169, 2; 35; — 67295, II, 17; — 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 8; — 67299, 53; — 67302, 1; — 67303, 1; — 67305, 2; — 67309, 2; — 67312, 2; — 67325, IV, *r.*, 3; — 67328, I, 5; II, 5 *et seq.*; III-XII; — 67332, 1; 8; — 67340, 70; — 67353, *v.*, A, 2; 29.

Βασιλεύς 67279, 22; — 67295, 3; — 67321, 2; — 67353, *v.*, A, 28.

βαφεύς 67288, II, 14.

βοηθός 67283, II, 24; — 67287, II, 5; — 67300, 3; — 67309, 5; 10; — 67325, VI, 2; VIII, *v.*, 11; — 67327, 43; — 67329, 8; II, 5; — 67330, II, 24; IV, 3; 7; — 67357.

Γεωργός 67140, *passim*; — 67289, 1; 12; 17; 19; — 67300, 11; — 67303, 4; — 67312, 89; — 67319, 6; 8; 9; — 67322, 1; 7; — 67325, I, *r.*, 6; *v.*, 21; II, *r.*, 5; 14; 27; *v.*, 6; 7; 10; IV, *r.*, 9; 15; — 67328, I, 3; II, 3; — 67329, 16; — 67347, I, *v.*, 2.

γναφεύς 67283, II, 16; — 67288, III, 4; IV, 20; V, 19 *et passim*; VI, 7.

γραμματεύς 67286, 9; 20; — 67287, 19; — 67325, II, *r.*, 10; IV, *v.*, 9; VII, *r.*, 4; 6; — 67347, I, 7; 11.

γραμματικός 67326, 2.

Δέσποινα 67283, 2; 13; 15; II, 1; 2 *et passim*; — 67354, II, 3.

δεσπότης 67169 bis, 1; 35; — 67279, 9; 22; — 67289, *v.*, 1; — 67292, 5; — 67294, 6; — 67295, 8; II, 16; III, 18; 21; 35; — 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 7; — 67299, 50; 52; — 67302, 1; — 67303, 1; — 67305, 1; — 67309, 1; — 67312, 1; — 67323, 1; 16; — 67325, IV, *r.*, 2; — 67328, I, 5; II, 5 *et seq.*; III-XII; — 67332, 1; 8; — 67340, 69; — 67353, *v.*, A, 1; 28.

δημοσιεύων 67287, IV, 9; — 67295, 9; — 67329, II, 7.

δημόσιος 67330, II, 1; 12.

defensor 67329, 3; 14; II, 2; 11; 12; 15.

διοικητής 67325, VIII, *r.*, 22.

δουλίς 67312, 101.

δοῦλος 67279, 27; — 67294, 7; 20; 22; — 67312, 101.

δούξ 67352, *v.*, *init.*; 9.

Ἔκδικος 67287, 21; — 67295, 9; — 67327, 21; 27.

ἐλαιοπώλης 67330, II, 2.

ἐλαιοπῶλις 67287, IV, 23.

ἐντολικάριος 67287, IV, 4.

ἐξκέπτωρ 67312, 5.

ἐξπελλευτής 67295, 4°, p. 49; — 67323, 4; 12; 14; — 67330, II, 5.

ἔπαρχος 67285, 2 (*ἀπὸ ἐπάρχων*); — 67316, *v.*, 9; 19; 25.

ἐπιμελητής 67280, B, 4.

ἐργαστηριακός 67288, V, 15.

Ζυγοστάτης 67359, III, *v.*, 3; IV, *r.*, 3.

Ἰατρός 67140, 3.

Καγκελλάριος 67279, 14; — 67316, *v.*, 9.

καθαρουργός 67288, II, 20; 21; 31; 32; III, 16; 21; 22 *et passim*; — 67330, II, 27; 28; III, 10.

καλαφάτης 67359, II, *r.*, 3; III, *v.*, 3; 4; IV, *r.*, 3; *v.*, 8; VI, 9.

καλλιγράφος 67288, V, 5.

καμηλίτης 67325, I, *r.*, 18.

καυκανοπλόκος 67283, II, 17.

καυνακοποιός 67288, IV, 5.

κεκτημένος 67295, 1; — 67297, 3.

κεραμοπλάστης 67288, III, 26.

κεφαλαιωτής 67283, II, 15; 16; 17; III, 14; — 67319, 4; 8; — 67347, III, 6.

κηνσίτωρ 67140, 2.

κόμης 67140, 1; — 67169 bis, 6; — 67279, 12; — 67287, 17 (*ὁ μέγας κόμης*); — 67295, 4°, p. 49; — 67300, 15; — 67316, *r.*, 1; — 67321, 1; 6; — 67323, 1; 16;

19; — 67325, VIII, *r.*, 21; — 67347, I, 1; 17.
κομμενταρήσιος 67284, 2; *v.*, 1; — 67287, 14; — 67335, 2.
κουρεύς 67288, IV, 21.
κριτής 67316, *v.*, 9; 26; — 67353, *v.*, A, 22.
κτήτωρ 67283, II, 11; 12; 13 *et passim*; III, 1; 2 *et passim*; — 67286, 2; 14; — 67301, *v.*; — 67325, VII, *v.*, 21.
κυμινοπώλης 67328, VII, 4.
Λατόμος 67287, IV, 20.
λινούφος 67288, II, 16; 34; 37; V, 17.
Μάγειρος 67288, II, 1; 5; III, 6; 7.
μελισσουργός 67287, 16; — 67288, II, 23; 24; 25; — 67296, 7; 18.
μολύναρχος (?) 67288, II, 35; III, 15.
Ναύτης 67280, B, 4; — 67359, II, *r.*, 1; 2; 3; 4 *et seq.*; III-VI.
νομικός 67283, II, 19; 21; — 67288, VI, 3; — 67300, 22; — 67301, 39; — 67303, 26; — 67325, IV, *r.*, 46; — 67328, III, 35.
νοτάριος 67289, *v.*, 2; — 67295, III, 20; 22; 23; — 67320, 1; — 67325, III, *r.*, 2; 4; *v.*, 7; 9; 11; 12; VII, *v.*, 26; VIII, *v.*, 21; 25.
νουμεράριος 67287, II, 14; — 67323, *v.*, 2; — 67330, IV, 5.
Οἰνοπράτης 67283, II, 15; III, 14.
ὀρθιοπώλης 67288, III, 13; 28; IV, 4; V, 11; 27.
ουλ... ou *συλ...* 67296, 21; — 67307, 17; — 67327, 30.
Παγάρχης 67283, 14.
πάγαρχος 67325, III, *r.*, 2; 4; *v.*, 7; 9; 11; 12; IV, *v.*, 2; 9; VI, 2; VII, *r.*, 2; 4; 6; *v.*, 4; 25; VIII, *r.*, 5; 22; *v.*, 11; 16; 21; 24; — 67359, III, *v.*, 3; IV, *r.*, 3.
πακτωνοποιός 67283, II, 17; — 67288, II, 40; III, 1; — 67330, II, 19.
παλλατῖνος 67336, 2.
πατρίκιος 67316, *r.*, 2.
peradiutor 67329, 3; II, 12.
ποιμήν 67287, 23; IV, 2; — 67319, 6; 20; — 67322, 2; 4; — 67325, I, *r.*, 19; 24; — 67328, I, 7; II, 7 *et seq.* III-XII.
πολιτευόμενος 67327, 5; 13.
πολυκωπίτης 67287, 18.
πραγματευτής 67340, 5.
πραιπόσιτος 67283, III, 9; — 67288, IV, 17; — 67296, 3; 15; 17; 18; — 67328, IV, 29; V, 27; VI, 26; VII, 26.
πράκτωρ 67295, 9.
πρόεδρος 67280, B, 4.
προνοητής 67327, 6; 14; 19; 31; 37.
προστάτης 67289, *v.*, 1.
πρωτοκωμητής 67140, 5; — 67283, 21; — 67286, 1; 12; — 67287, II, 3; — 67288, IV, 18; — 67290, *v.*; — 67292, *v.*; — 67301, 5; 35; — 67306, 4; — 67319, 4; 7; 16; — 67322, *v.*, 2; 6; — 67323, 6; *v.*, 1; — 67326, 5; — 67329, II, 2; 11; — 67332, 5; — 67347, I, 2.
protocometes 67329, II, 3; 13.
πυργοφύλαξ (?) 67287, 14.
Ῥάπτης 67288, II, 22; IV, 7; V, 8; 29.
ῥιπάριος 67295, 9; — 67296, 2; — 67297, 2; — 67325, IV, *r.*, 32; — 67328, I, 2; II, 2 *et seq.* III-XII.
Σιγγουλάριος 67282, 9; *v.*, 1; — 67284, 5; 6; — 67287, IV, 6; 12; — 67325, VIII, *r.*, 6; — 67330, II, 11; 15; 17; III, 13.
σκρίβας 67353, *v.*, A, 25.
σκρινιάριος 67279, 16; — 67309, 25; — 67313, 26; — 67327, 37; 42; 47.
σκυτεύς 67288, III, 30.
συλ... ou *ουλ...* 67296, 21; — 67307, 17; — 67327, 30.
σύμμαχος 67289, 3.
συντελεστής 67283, II, 25; — 67303, 10; — 67328, IV, 4; IX, 5.
συντελέστρια 67325, IV, *r.*, 12.
σχολαστικός 67140, 2; — 67169 bis, 5; — 67289, *v.*, 1; — 67299, 7; 13; 26; — 67309, 8; — 67312, 6; — 67327, 31; — 67329, 5; 10; — 67330, III, 15; — 67340, *v.*, 44.

scholasticus 67329, II, 15.
Ταβελλίων 67283, II, 15; 19; — 67329, 12; 17.
ταβουλάριος 67353, *v.*, A, 25.
ταξεώτης 67295, 10.
τέκτων 67283, II, 16; — 67288, IV, 11; V, 35; — 67303, 8; 22; — 67325, II, *r.*, 23.
τεχνίτης 67359, II, *r.*, 1.
τοποτηρητής 67279, 16.
τραπεζίτης 67329, 13; 14; II, 6; 8.
τροφός 67312, 105; 109.
Ὕπατος 67316, *r.*, 2 (ἀπὸ ὑπάτων).
ὑποδέκτης 67284, 1; — 67285, 5; — 67287, 1 (?); — 67319, 18; — 67325, III, *v.*, 3; 4; — 67347, I, 18.
Φορολόγος 67327, 22.
φρουρός 67287, II, 7; IV, 11; — 67330, II, 21.
Χαλκεύς 67288, V, 12; 14.
χαλκοτύπος 67283, II, 15; — 67288, III, 17.
χαρτουλάριος 67305, 4.
χρυσοϋποδέκτης 67283, II, 22.
χρυσοχόος 67288, III, 24; IV, 2; V, 3; 4; 32; — 67297, 7; — 67330, III, 12.
χρυσώνης 67287, II, 13; — 67344, 6; 8.
Ψηφιστής 67309, 5; 10.

IV. QUESTIONS RELIGIEUSES.

Ἀββᾶ 67286, 3; 4; 8; 15; — 67289, 5; — 67342, *v.*; — 67347, I, 4; 19.
ἅγιος 67169 bis, 49; — 67283, II, 1; 2 *et passim*; III, 22; — 67289, 16; — 67294, 3; 6; — 67295, III, 11; 18; — 67296, 3; 10; — 67297, 3; 9; 10; — 67298, 4; 18; 32; 37; 43; 44; 45; 47 *et seq.*; — 67299, 31; 38; 49; 51; 64; — 67307, 2; 3; 4; 14; — 67312, 76; 107; — 67313, 54; — 67314, II, 8; — 67324, 4; 7; — 67325, VIII, *v.*, 13; — 67328, I, 14; 15; II, 14 *et seq.* III-XII; — 67334, 10; 11; — 67342, *v.*; — 67355, II[a]; — 67359, V, *r.*, 6; VI, 3; 7.
ἅμα 67283, II, 6; — 67313, 37; — 67325, I, *r.*, 13; II, *v.*, 4.
ἀναγνώστης 67283, II, 10.
ἅπα 67283, II, 2; 4; 7; 8; 10; III, 22; — 67290, 1; — 67295, III, 19; — 67296, 3; — 67297, 3; — 67298, 51; 55; 58; 62; 67; — 67312, 39; 41; 54; 64; 80; — 67313, 55; — 67325, I, *r.*, 1; 4; 7; *v.*, 1; II, *v.*, 11; — 67328, XI, 4; — 67355, II[a].
ἀρχιδιάκονος 67298, 65.
ἀρχιμανδρίτης 67312, 40; 53.
ἀσεβής 67295, III, 1; — 67353, *v.*, A, 32.
Δαίμων 67311, 16.
διακονητής 67286, 5; 9; 15; 19; — 67325, VI, 2; — 67347, I, 5; 19.
διάκονος 67283, 1; II, 23; — 67288, II, 19; IV, 34; V, 33; 34; — 67298, 50; 53; 57; 61; — 67306, 19; — 67319, 8; — 67328, III, 4; 25.
Ἐκκλησία 67169 bis, 49; — 67283, II, 1 *et passim*; — 67289, 16; — 67296, 3; — — 67298, 19; 32; 37; 44; 45; 48 *et seq.*; — 67299, 64; — 67307, 2; 3; 4; 14; — 67313, 55; — 67314, II, 8; — 67329, 16.
ἐπίσκοπος 67283, 13; — 67295, III, 19; — 67326, 4.
εὐαγής 67312, 38; 54; 64; — 67325, IV, *r.*, 25.
εὐκτήριον 67288, VI, 5; — 67297, 3.
εὐσέβεια 67312, 74; — 67340, 68.
εὐσεβής 67283, 2; 12; 14; 15; — 67312, 62; 70; 77; 98; — 67314, II, 4; — 67321, 6; — 67325, IV, *r.*, 1; — 67329, 8; 15; II, 1; 9.
εὐσεβός 67333, 19.

Ἡγούμενος 67312, 43; — 67342, *v.*
Θεῖον (τὸ) 67294, 10; 19.
θεῖος 67169 bis, 1; 34; — 67279, 9; — 67295, 3; II, 16; 22; — 67296, 5; 10; 13; 17; 18; — 67297, 5; 9; — 67302, 1; — 67303, 1; — 67305, 1; — 67309, 1; — 67312, 1; — 67320, 1; — 67321, 3; — 67325, IV, *r.*, 1; — 67328, I, 4; 15; 18; 23; II, 14; 17; 21 *et seq.* III-XII; — 67332, 1; — 67334, 11; — 67340, *v.*, 45; — 67353, *v.*, A, 1; 27; 33.
Θεός 67279, 9; 27; — 67283, 9; — 67292, 5; — 67293, 2; *v.*; — 67294, 24; 28; — 67295, II, 16; III, 21; — 67296, 5; — 67297, 5; — 67300, 7; 22; — 67301, 14; — 67305, 9; — 67307, 6; 12; — 67308, 3; — 67310, 2; — 67312, 2; 35; — 67313, 45; — 67314, III, 16; — 67321, 2; — 67322, 3; 5; 10; — 67323, 2; — 67325, I, *v.*, 20; IV, *r.*, 17; 39; — 67328, I, 4; II, 4 *et seq.* III-XII; — 67332, 7; — 67333, 26; — 67340, 68; — 67348, 13; — 67353, *v.*, A, 27; — 67359, II, *r.*, 1; VI, 8.
θεοσεβής 67279, 21; — 67283, 13; — 67286, 3; 4; — 67295, III, 18; — 67312, 85.
θεοφίλεια 67312, 84.
θεοφιλής 67286, 15; — 67299, 31; — 67312, 40; 43; — 67342, *v.*; — 67347, I, 4; 18.
Καθολικός 67283, II, 1 *et passim.*
κληρικός 67297, 10; — 67334, 12.
Κρείττων (ὁ) 67294, 13.
κυριακή 67296, 10; — 67297, 10; — 67328, I, 15; II, 15; III, 19 *et seq.* IV-XII; — 67334, 11.
Μαρία 67289, 1; — 67290, *v.*; — 67291, *v.* — Voir Index IX, Abréviations.
μάρτυς 67283, II, 2; 7; 8; — 67299, 51; — 67313, 55.
μονάζων 67140, 7; — 67283, III, 23; — 67286, 5; 15; — 67287, IV, 13; 14; — 67324, 6; — 67347, I, 5; 19.
μοναστήριον 67286, 3; 14; — 67288, VI, 4; — 67312, 38; 41; 54; 64; 71; 81; 94; 96; 107; — 67313, 37; — 67324, 4; 6; — 67325, IV, *r.*, 25; — 67347, I, 3.
μοναχικός 67296, 11; — 67297, 11; — 67334, 13.
Οἰκονομεῖν 67298, 20; 44.
οἰκονόμος 67283, III, 22; — 67298, 34; 38; 43; 47 *et seq.*; — 67299, 48 (*γενικός*); 49 (*ἰδικός*); 69; — 67307, 2; 14.
ὁμοούσιος 67298, 5; — 67299, 51.
ὄρος 67289, 4; — 67312, 39; 42; — 67325, I, *r.*, 9.
Παναέθλος 67313, 55.
πανευσεβής 67352, *r.*, 10.
παντοκράτωρ 67295, II, 15; — 67296, 5; — 67297, 5; — 67328, I, 4; II, 4 *et seq.* III-XII; — 67332, 7; — 67340, 67.
πανύψιστος 67348, 13.
πατήρ 67295, III, 11; 18; — 67342, *v.*
πρεσβύτερος 67283, II, 1; 2 *et passim*; III, 22; — 67286, 2; — 67288, III, 19; IV, 24; VI, 1; — 67296, 3; 15; 16; 20; — 67297, 3; 4; — 67298, 34; 38; 42; 45; 47 *et seq.*; — 67307, 2; 14; — 67324, 5; 18; — 67325, I, *v.*, 14; VIII, *r.*, 22; — 67327, 6; 12; 20; — 67328, VIII, 26; 27; IX, 29; 31; X, 28; 29; XI, 4; 26; 28; 30; XII, 29; 31.
προεστώς 67286, 4; — 67289, 5; 18; — 67299, 39; — 67312, 80; 96.
Συντελικόν (?) 67179 bis, 50.
Σωτήρ 67294, 29.
Τριάς 67298, 5; — 67299, 52; — 67325, VIII, *v.*, 13.
Ὑποδιάκονος 67332, 9.
Φιλόχριστος 67289, *v.*, 1.
Χριστός 67289, 1; 8; — 67290, *v.*; — 67291, *v.*; — 67299, 50; — 67322, 1. — Voir Index IX, Abréviations.

ÉDIFICES RELIGIEUX.

ἅπα Ἀνουφίου (*ἐκκλησία*, nome Lycopolite), **67289**, 16.

Ἀποστόλων ἐκκλησία (à Aphroditô) **67283**, II, 3.

ἅπα Βίκτορος μάρτυρος (*ἐκκλησία* à Aphroditô) **67283**, II, 8.

Γενεαλίου (*μοναστήριον* à Aphroditô) **67288**, VI, 4.

ἅπα Ἑρμαυῶτος (*ἐκκλησία* à Aphroditô?) **67283**, III, 22; — **67288**, VI, 5 (*εὐκτήριον*).

ἅπα Ἑρουωγχίου (*ἐκκλησία* à Aphroditô) **67288**, VI, 1.

Εὐφροσύνου (*ἐκκλησία* à Aphroditô) **67329**, 16.

ἅπα Θεοδώρου (*ἐκκλησία τοῦ.. μάρτυρος* à Arabôn) **67313**, 55.

ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐκκλησία (à Magdola) **67169** bis, 49.

Καθολικὴ ἐκκλησία (à Aphroditô) **67283**, II, 1.

Καινὴ ἐκκλησία (à Aphroditô) **67283**, II, 9.

ἅμα Μαρίας ἐκκλησία (à Aphroditô) **67283**, II, 6.

Μετανοίας (*μοναστήριον* à Alexandrie) **67286**, 3; 14; — **67347**, I, 3; 18.

ἅπα Μηνᾶ μάρτυρος (*ἐκκλησία* à Aphroditô) **67283**, II, 7.

ἅπα Μιχαηλίου (*εὐκτήριον* à Aphroditô) **67297**, 3.

ἅπα Μουσαίου ἐκκλησία (à Aphroditô) **67283**, II, 4; — **67288**, VI, 1; — **67296**, 3.

ἅπα Μουσαίου (*μοναστήριον*, nome Hermoupolite) **67312**, 42; 80.

Νοτινὴ ἐκκλησία (à Aphroditô) **67283**, II, 5.

Ὁμονοίας (église ou monument public à Antinoé) **67309**, 24.

ἅπα Ὀννοφρίου (*ἐκκλησία*, nome Lycopolite) **67289**, 16.

Πινουτίωνος (*ἐκκλησία* à Aphroditô) **67288**, V, 33. Cf. *Ἅπα Πινουτίωνος ἅγιος τόπος* (à Aphroditô) **67328**, XI, 4.

ἅπα Προμάωτος μάρτυρος (*ἐκκλησία* à Aphroditô) **67283**, II, 2.

Πταϊ (*ἐκκλησία*) : voir Index II.

ἅπα Ῥωμανοῦ ἐκκλησία (à Aphroditô) **67283**, II, 10.

Σαβορίου = *Σαβουηρίου* (couvent à Aphroditô) **67338**, 3.

ἅπα Σενούθου (*μοναστήριον*, nome Panopolite) **67312**, 39; 54; 65; — (Atripe) **67338**, 3.

ἅμα Ταπολλῶτος (*μοναστήριον* à Arabôn) **67313**, 37.

Τεντυριτῶν πόλεως (*ἐκκλησία*) **67298**, 19; 31; 37; 45 *et seq.*

Φοιβάμμωνος μάρτυρος (monastère à Antinoé) **67299**, 51.

V. QUESTIONS MILITAIRES.

Ἀκτουάριος **67287**, 2; 7; 8; IV, 14; 18; 21; 24; 27; — **67320**, 2; — **67330**, IV, 8.

Ἀνατολή (*κοῦρσον Ἀνατολῆς*) **67359**, V, *r.*, 7; VI, 10.

ἀννώνα **67287**, 2.

ἀριθμός **67320**, 2; B, 6; — **67321**, 4.

Δημοσιακὸς **67321**, B, 10.

δομεστικός **67330**, IV, 6.

Θάλασσα (*κοῦρσον Θαλάσσης*) **67359**, II, *r.*, 2; VI, 9.

Κάστρον **67296**, 3.

κοῦρσον **67359**, II, *r.*, 1; 2; V, *r.*, 7; VI, 9; 10.

κοῦρσος **67359**, II, *r.*, 1.

Ὀπτίων **67321**, 9; B, 3; 9.

Ῥόγα **67287**, 2.

Σπαθάριος 67354, I, 16.
στρατηλάτης 67289, *v.*, 2; — 67316, *r.*, 4.
στρατιώτης 67287, IV, 4; 11; — 67292, 2; 5; — 67320, 2; 3; B, 6; — 67325, II, *v.*, 8; — 67329, 11; 16; — 67330, II, 18; — 67359, III, *v.*, 3; IV, *r.*, 3; VI, 9.
στρατιωτικός 67296, 11; — 67297, 10; — 67321, 2; — 67334, 12.
Τίρων 67291, 3; 6.
τριβοῦνος 67287, II, 8; IV, 4; — 67288, III, 14; — 67320, 1.
τριβοῦνος (τῆς εἰρήνης) 67287, II, 4.

VI. IMPÔTS.

Ἀννώνα : voir Index V.
ἀστικά 67347, I, 19.
Δημόσια 67283, II, 22; 24; — 67287, 1; — 67291, 5; — 67307, 7; — 67314, 10; — 67325, I, *v.*, 29; III, *r.*, 1; 3; 5; *v.*, 5; 10; IV, *v.*, 1; 8; VI, 1; VII, *r.*, 1; 3; 5; 8; *v.*, 2; 19; 24; VIII, *r.*, 2; 20; 25; *v.*, 15; 19; 23; — 67333, 15.
δημόσιον 67283, 6; 7; — 67284, 4; — 67286, 8; — 67307, 10; — 67321, B, 11; — 67329, 9.
διαγραφή 67325, VIII, *v.*, 2; — 67359, II, *r.*, 4; *v.*, 1; III-VI.
Εἰκοσταί 67280 B, 10; — 67286, 7; 18.
ἑκατοσταί 67286, 7; 18.
ἐμβολή 67280, B, 2; 11; — 67283, 15; — 67286, 5; 16; — 67300, 12; 13; — 67325, II, *r.*, 7; III, *v.*, 2; VIII, *r.*, 3; 16; — 67347, I, 5; — 67352, *v.*, 2.
Κανονικός 67287, 4; — 67330, IV, 1; 9.
κανών 67284, 2; *v.*, 1; — 67286, 5; 16; 18; — 67325, VIII, *v.*, 3; 9; — 67326, 10; — 67327, 3; 9; 17; 25; 33; 40; — 67335, 2; — 67347, I, 9.
κωμητικόν 67285, *v.*, 1; — 67313, 19.
Ναῦλον 67286, 7; 18; 21; — 67287, 19; IV, 26; — 67300, 12; — 67325, I, *r.*, 8; II, *r.*, 9; *v.*, 23; III, *v.*, 3; 4; VI, 2; VIII, *r.*, 2; — 67330, III, 16; 17; — 67347, I, 10; 21.
ναυτικόν 67359, II, *r.*, 2.
Συντέλεια 67169 bis, 68; — 67283, 7; — 67313, 20; — 67329, 6; 9; II, 5; 7; 10.
Χρυσικά (χρυσικόν) 67140, 15; 17; — 67287, IV, 24; — 67289, 6; 8; — 67300, 12; 13; — 67330, IV, 1.

VII. POIDS, MESURES ET MONNAIES.

Ἀγγεῖον 67279, 19; — 67287, IV, 22; 27; — 67289, 11; — 67320, B, 11 (?); 12.
ἄμμα 67169 bis, 45; 47; 48.
ἄρουρα 67140, *passim*; — 67169 bis, 41; 53; 70; — 67300, 17; — 67301, 16; — 67313, 42; — 67319, 6; 24; — 67325, I, *r.*, 26; *v.*, 5; — 67326, 9; — 67327, 2; 8; 15; 16; 23; 32; 39; — 67329, 11; 12; 15; 16; 17; II, 1; 4; 6; 10; — 67333, 7.
ἀρτάβη 67279, 19; — 67286, 6; 10; 17; 20; — 67289, 4; 10; 11; 13; 15; 18; 19; — 67300, 14; — 67301, 30; 32; — 67303, 17; 18; — 67308, 2; 3; — 67320, B, 2; 10; — 67325, I, *r.*, 5; 7; 8 *et seq.*; *v.*, 23 *et seq.*; II, *r.*, 5; 14; 15; *v.*, 3 *et seq.*; — 67347, I, 6; 20.
ἀσσάριον 67312, 47; — 67313, 9; — 67353, *v.*, A, 13.
Ἑξάμετρον 67303, 18.
Ζυγόν : voir Index X.
Ἴφι (ἴφιον μέτρον) 67308, 4; — 67325, I, *r.*,

10; 14; 23; 27; *v.*, 5; 6; 25; 27; II, *r.*, 3; 13; 17; 19 *et seq.*; *v.*, 7; 16.
Κεράτιον **67169**[bis], 57; — **67284**, 3; *v.*, 1; — **67285**, 3; 4; — **67289**, 6; 8; 9 *et passim*; — **67299**, 40; — **67301**, 29; 33; — **67302**, 15; — **67305**, 14; 17; 18; 19; — **67307**, 9; 10; — **67309**, 14; 18; 38; — **67310**, *v.*, 2; — **67314**, III, 19; 21; — **67325**, I, *v.*, 30; II, *v.*, 18; 21; 22; 24; 25; III, *r.*, 1; 3; 4; 5; *v.*, 6; 10; IV, *v.*, 1; 2; 3; 4 *et seq.*; VI, 1; VII, *r.*, 1; 2; 3; 4; 5; 6; 8; *v.*, 3; 6; 9; 11 *et seq.*; VIII, *r.*, 3; 4; 9 *et seq.*; *v.*, 3; 4; 5; 6; 10 *et seq.*; — **67330**, II, 2 *et seq.*; III, 2 *et seq.*; IV, 7; 9; — **67335**, 3; — **67340**, *v.*, 28; — **67344**, 10.
κέρμα **67287**, II, 12; IV, 25; — **67330**, III, 5.
κολοβόν **67300**, 15; — **67347**, II, *v.*
Λίτρα **67279**, 19; — **67320**, B, 11 (?); 12; — **67325**, IV, *r.*, 36; — **67339**, 18; — **67340**, 38; 65; *v.*, 35; 121.
Μά(τιον) **67325**, II, *r.*, 3; 4; 16; 18; *v.*, 3.
μόδιον **67325**, III, *v.*, 2; 4 *et seq.*
μόδιος **67285**, *v.*, 1; — **67325**, II, *r.*, 8; 9.
modius **67320**, B, 10; — **67321**, B, 7; 9; 10; 11.
Νόμισμα **67169**[bis], 56; — **67279**, 15; 16; — **67287**, 2; 3 *et passim*; — **67288**, II, 1 *et passim*; — **67289**, 8; 13; 14; — **67291**, 3; 6; 7; — **67298**, 14; — **67299**, 40; — **67305**, 14; 18; 20; 23; 27; — **67306**, 10; — **67307**, 13; 16; — **67309**, 32; 37; 38; 41; 43; 46; — **67310**, 6; — **67311**, 28; — **67312**, 104; 108; — **67314**, III, 3; — **67320**, B, 10; 12; — **67325**, I, *r.*, 20; II, *v.*, 18; 19; 21; 24; 25; — **67328**, I, 17; 22; II, 17 *et seq.* III-XII; — **67330**, II, 5; 8; 11 *et seq.* III, 13; 14 *et seq.*; IV, 2; 4 *et seq.*; — **67340**, 7; 32; *v.*, 28; 29; — **67359**, II, *r.*, 3; 4 *et seq.*; *v.*, 1 *et seq.*; III-VI.
νομισμάτιον **67284**, 3; *v.*, 1; — **67299**, 57; — **67301**, 28; 33; — **67306**, 5; 6; — **67307**, 9; 10; — **67309**, 13; 14; 18; — **67335**, 3; — **67344**, 9.
Ὀβολός **67353**, *v.*, A, 14.
Οὐγκία **67296**, 13.
Τάλαντον **67309**, 40.
τετραξεστιαῖος (κάδος) **67314**, 13.
τριμήσιον **67300**, 16.
Χρύσινος **67169**[bis], 58; — **67295**, 31.

VIII. INDEX CHRONOLOGIQUE.

MOIS.

Θώθ **67286**, 10; — **67287**, 3; — **67289**, 9; — **67325**, VII, *r.*, 2; VIII, *v.*, 17; — **67327**, 42.
Φαῶφι **67306**, 1; — **67308**, 4; — **67325**, II, *r.*, 2; *v.*, 17; IV, *v.*, 2; VII, *v.*, 5.
Ἀθύρ **67287**, 4; — **67289**, 20; — **67325**, VII, *v.*, 7; — **67330**, II, 5; — **67353**, *v.*, A, 2.
Χοίαχ **67287**, 5; — **67302**, 7; — **67325**, II, *v.*, 19; IV, *v.*, 3; VII, *v.*, 10.
Τῦβι **67285**, 4; — **67287**, 6; — **67302**, 2; — **67307**, 1; — **67325**, II, *r.*, 27.
Μεχεὶρ **67169**[bis], 3.
Φαμενώθ **67305**, 11; — **67309**, 2; — **67325**, I, *v.*, 30; VII, *v.*, 13; VIII, *r.*, 26.
Φαρμοῦθι **67287**, 7; — **67312**, 3; — **67325**, II, *v.*, 21; 22; III, *r.*, 7; IV, *r.*, 5; *v.*, 5; 7; VII, *r.*, 8.
Παχών **67303**, 3; — **67305**, 2; 8; — **67332**, 3.
Παῦνι **67300**, 1; — **67325**, VIII, *r.*, 5; — **67329**, 1.
Ἐπεῖφι **67296**, 1; — **67297**, 1; — **67325**, II, *v.*, 23; — **67328**, I, 1; 9; II, 1; 9 *et seq.* III-XII.

Μεσορή 67286, 21; — 67301, 4; — 67327, 11; 19; 26; — 67347, I, 7.
Σεπτέμβριος 67321, 9; B, 3.
Ὀκτώβριος 67321, 9; B, 3.
Νοέμβριος 67321, 9; B, 4.
Δεκέμβριος 67321, 9; B, 4.
Ἐπινέμησις : voir Index X.
Ἰνδικτίων : voir Index X.
Νεομηνία : voir Index X.

CONSULATS.

Ὑπατείας Φλ. Ἰουστινιανοῦ 67328, I, 1; II, 1; III, 1; IV, 1 *et seq.* V-XII. 521
Ὑπατείας Φλ. Ὀλυμβρίου 67300, 1. 526
Ὑπατείας Φλαουίων Ὀρέστου καὶ Λαμπαδίου 67301, 2; 3. 531
Ὑπατείας Φλαυίου Βελισαρίου 67296, 1; — 67297, 1. 535
Βασιλείας ... Φλ. Ἰουστινιανοῦ ... ἔτους εἰκοστοῦ ἕκτου, μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλ. Βασιλείου ... ἔτους δωδεκάτου 67303, 1; — 67332, 1. 553
Βασιλείας ... Φλαυίου Ἰουστινιανοῦ ... ἔτους εἰκοστοῦ ἐννάτου, μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυίου Βασιλείου ... ἔτους τεσσαρεσκαιδεκάτου, 67302, 1. 555
Βασιλείας καὶ ὑπατείας ... Φλαυίου Ἰουστίνου ... ἔτους δευτέρου 67312, 1. 567
Βασιλείας καὶ ὑπατείας ... Φλ. Ἰουστίνου ... ἔτους τρίτου 67305, 1. 568
Βασιλείας καὶ ὑπατείας ... Φλ. Ἰουστίνου ... ἔτους τετάρτου 67169 bis, 1 569
Βασιλείας καὶ ὑπατείας ... Φλαυίου Ἰουστίνου ἔτους πέμπτου 67353, *v.*, A, 1. 569
Βασιλείας ... Φλαυίου Τιβερίου Μαυρικίου ... ἔτους τρίτου 67325, IV, *r.*, 1. 585

IX. ABRÉVIATIONS[1].

αγροφυλακ/	αγροφυλακα.
αδεσπ/	αδεσποτου.
adiut$_{\varsigma}$	adjutore.
adstant$_{\varsigma}$	adstantibus.
αιδεσ$_{\varsigma}$	αιδεσιμοτητος.
* ακ/κ/$^{\tau\tau}$	ακατων.
αμφ$^{\delta}$	αμφοδος.
αναγνωστ$_{\varsigma}$	αναγνωστης.
ανλ/	αναλωματος.
ανετ$_{\varsigma}$	ανετος.
* απαργ	απαργυρισμος.
απηλ$_{\varsigma}$	απηλιωτου.
απλικ/	απλικιταριος.
αρακ/	ρακου.
αροτρ/	αροτρητου.
Ατρεπ/	Ατρεπιτης.
* αυ$^{\tau}$	αυτης.
βαφ/	βαφευς.
βρωθεντ$_{\varsigma}$	βρωθεντων.
γενη$^{\mu\varsigma}$	γενηματων.
γενναιοτητ$_{\varsigma}$	γενναιοτατος.
γυν$^{\kappa}$/	γυνκου.
γ^{o}ρ/, γραμμ/	γραμματεος (*sic*) 67325, II, *r.*, 10; γραμματι.
* δαπαν̀	δαπανη.
δανισθ$_{\varsigma}$	δανισθεισας.
δεσπ/	δεσποτικων.
δηλομ$^{\varepsilon}$/	δηλομενοις.
δηπ/	δηπουτατου.
* διαγρ$^{\alpha-}$	διαγραφη.

[1] Les abréviations déjà signalées dans les Indices des tomes I et II n'ont pas été répétées ici; celles qui sont marquées de l'astérisque * proviennent du papyrus n° 67359 et sont d'époque arabe.

διακ/ διακονητων.
διασημωτ$ διασημωτατος.
* διαφορ̄ρ διαφορους.
* διηρ̄ρ διηρεων.
διμοιρ/ διμοιρου.
d/ dixit.
* δρ̄ρ δρομονων.
εγγεγρ$ εγγεγραμμενους.
* ει/ εις.
εικ/ εικοστας (?) **67280**, B, 11.
εκβολ/ εκβολης.
ελαιουπολ$ ελαιουπωλης.
ελλογι/, ελλογι̅ ελλογιμοτατου.
εντολ/ εντολικαριος.
επαρχ/ επαρχων.
επιδ/ επιδημητικα.
* εποικ/, επ^οι, επ, εποικιον.
εσομ$ εσομενα.
ευκτ/ ευκτηριον.
ευστ$ ευσταθμα.
ζ/ ζητει (?) **67325**, I, *r.*, 15.
ζυ̣ ζυγω.
ημερ/ ημερων.
* θαλα̅ θαλασσης.
Θαυμ$ Θαυμασιοτης.
Θει/ Θειου.
Θν̄ Θεον.
* καλ^α̅ καλαφατων.
καλουμ$ καλουμενης.
καμ$, καμη$ καμηλοι.
καμηλιτ$ καμηλιτης.
καυνακωποι$ καυνακωποιος.
καταστασ$ καταστασεως.
* καταελθ^θ καταελθηθεντων.
κεκοσκινευμ$ κεκοσκινευμενων.
κελ/ κελευει.
κεκτη̅ κεκτημενου.
κεφαλ/ κεφαλαιωτης.
κεφαλαιω̃ κεφαλαιωτων.
κλλ/ κληρονομοι.
κομιζ/ κομιζεσθε.
corr. corrector.
* κ/ κουρσου.
* κουρσ̄ κουρσους.
κτητ/ κτητορων.
κωδικ/ κωδικιον.
λαχ̄ par erreur pour λαχ$, λαχανων.
λαμπρ^ο/ λαμπροτατη.
λεψαν/ λεψανης.
log$ logisterii.
λογιζ/ λογιζομενοι.
λ̣, λο̣ λογους, λογω.
λοιπ$ λοιπαδων.
μ̄, μ̄/ ματιον, μοδιος.
μερ/ μερους.
μεταλ/ μεταλλαγης.
μ̄$ μηνος.
μ̣$ μονα.
ναλ/ (*sic*) ναυλον.
* ναῡτ̄ ναυται, ναυτων.
νοταρρ/ νοταριων.
ξ̣ο/ ? **67289**, *v.*, l. 2.
οι/κρ/ οινοκρεου.
ō ομοιως (?) **67325**, II, *r.*, 3.
* ον^τ οντων.
οπτι/ οπτιωνι.
ορβιοπολ/ ορβιοπωλης.
ουτ̅ ουτως.
ουλ/? ou συλ/? ? **67296**, 22.
* ϖαγ̣ρ̣ ϖαγαρχος.
* ϖαραφυλλαϊ̣ ϖαραφυλακη.
ϖαλ/ ϖαλαιου.
ϖαρουσ$ ϖαρουσης.
ϖατρικ$ ϖατρικιω.
* ϖεμφ̣ ϖεμφθεντων.
ϖενθερ/ ϖενθερος.
ϖεδιαδ/, ϖεδια̣$ ϖεδιαδος, ϖεδιαδι.
ϖλοι/ ϖλοιον.
ϖολυκ/ ϖολυκωπιταις.
ϖρ̣, ϖ̣ ϖορθμιοις? ϖροσθηκαις?
ϖρογεγρ$ ϖρογεγραμμενω.
ϖρογεγρ̣ ϖρογεγραφα.
ϖροκ/ ϖροκειται.
ϖροστ$, ϖροστ̣$ ϖροσταγματος, ϖροστατης.
ϖρωτοκομμ$ ϖρωτοκομητων.

σαλ/, συναλ/ συν ναυλοις.
σεσ/, σεσημ/ σεσημειωμαι.
σπερ/, σπερμαβ/ σπερμαβολιας.
*στρ$^{\alpha}$ στρατιωται.
*στομι$^{\omega}$ στομιων.
*σ$^{\nu}$?
*τ, ττ, τ$^{\omega}$ της, του, των, τους.
$\overline{\tau\pi\nu\tau}$ τα παντα.
τηλ/ τηλεως.
*$\frac{\chi\chi}{\tau}$ τεχνιτων.
*τρ̀ τριηρων.
$^{\pi}$ὑφυεστ$^{\alpha}$/ υπερφυεστατω.

υποδ/ υποδεκτη.
φαμ$^{\varepsilon}$ φαμενωθ.
φαρ$^{\theta}$ φαρμουθι.
φιλο$\overline{\chi\rho}$ φιλοχριστω.
φορμαρ/ φορμαριας.
χ℣ χαιρειν.
χαρτουλαρ/ χαρτουλαριος.
χοιρ/ χοιρος, χοιριδιον.
χορτοσπερ$^{\mu/}$ χορτοσπερμων.
χρυσο$^{\chi}$ χρυσοχοος.
χωμ/ χωματος.

SIGLES ET SIGNES CONVENTIONNELS.

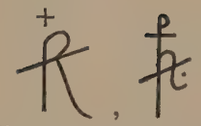
legi.

n'est pas αρταβαι (67280, B, 9; 10; 11; = t. II, p. 223) mais κριθης αρταβη.

αγγεια? λιτραι? 67320, l. 11; 12.

αρουρων.

υπερ 67359, *passim*.

X. INDEX GÉNÉRAL[1].

Ἀββᾶ: voir Index IV.
ἀβίωτος 67352, *r.*, 6.
ἀβλαβῶς 67303, 7; 20.
ἀβροχικός 67300, 13; — 67301, 26.
ἄβροχος 67333, 17.
ἀγαθός 67310, 19; — 67311, 13; — 67321, 5.
ἀγανακτεῖν 67290, 3.
ἀγανάκτησις 67290, 12; — 67322, 4.
ἀγάπη 67314, III, 12.
ἀγγαρευτής: voir Index III.
ἀγγεῖον: voir Index VII.
ἄγειν 67169 bis, 49; — 67282, 7; — 67283, 12; — 67295, 13; — 67299, 68; — — 67314, III, 46; — 67340, *v.*, 9.
ἀγήρως 67295, III, 2.
ἅγιος: voir Index IV.
ἀγκάλη 67295, III, 5.
ἀγνωμονεῖν 67314, III, 5.
ἀγνωμοσύνη 67309, 17; — 67310, 7; — 67314, III, 30.
ἀγοραστικός 67295, 27.
ἄγραφος 67282, 2; — 67311, 25.
ἀγρός 67303, 17; — 67313, 4; 10; 18.
ἀγροφύλαξ: voir Index III.
ἀγχιστεία 67312, 50.
ἀγχιστεύειν 67340, *v.*, 11.
ἀγωγή 67312, 46; — 67330, II, 16.
ἀδέκαστος 67295, 5.
ἀδελφή 67294, 17; — 67314, II, 11.
ἀδελφός 67140, 13; — 67169 bis, 18; 28; — 67288, II, 1; 7; 12; 18; III, 3; 11; 34; 35; IV, 15; V, 1; — 67295, 18; III, 22;

[1] Les derniers Index ont été rédigés par mon confrère, M. Bernard Haussoullier. [G. M.]

—67302, 5; —67314, III, 8; — 67319, 16; — 67322, 9; *v.*, 1; — 67323, *v.*, 1; — 67325, II, *v.*, 12; 13; — 67326, 5; — 67329, 11; 15; — 67333, 7; 16; 21; 22; 27.
ἀδελφότης 67291, 5; — 67292, 1; — 67322, 2; — 67323, 10.
ἀδέσποτος 67140, 8.
ἀδιαλείπτως 67296, 11.
ἀδιανεμήτως 67312, 108; — 67313, 3.
ἀδικεῖν 67279, 4.
ἀδίκημα 67279, 10; — 67283, 10; — 67295, 25.
ἀδικία 67295, III, 9.
ἀδίκως 67279, 24; — 67295, II, 2.
adstare 67329, 2.
ἀδυναστία 67333, 18.
ἀεί 67169 bis, 38; 68; 73; — 67295, 13; — 67309, 16; 30; — 67314, 23; — 67324, 7; — 67353, *v.*, A, 17; 23; 31.
ἀζήμιον (*τὸ*) 67306, 13; — 67329, II, 9.
ἀηδίζεσθαι 67262, 6.
ἀήττητος 67352, *v.*, 6.
ἀηττήτως 67353, *v.*, A, 31.
ἀθάνατος 67279, 21; — 67295, III, 2.
ἀθετεῖν 67314, III, 26.
ἀθετητικός 67353, *v.*, A, 12.
ἄθλιος 67279, 9.
αἰγιαλός 67313, 45.
αἰδέσιμος 67284, 1; — 67295, III, 22; — 67296, 2; — 67297, 2; — 67329, 13; II, 6; 7.
αἰδεσιμότης 67296, 12.
αἰδώς 67295, III, 22.
αἰθαλόεν, ἐμπεπρησμένον 67331, I, *r.*, 3.
αἰνεῖν 67329, II, 5.
αἱρεῖν 67294, 15; 17; — 67309, 26; — 67325, I, *v.*, 1.
αἱρετός 67314, II, 4.
αἴσθησις 67312, 13.
αἴσιος 67295, III, 34; — 67305, 5; — 67340, *v.*, 26; — 67352, *v.*, 2.
ἄϊστος 67295, III, 14.
αἰσχρός 67295, III, 10; — 67310, 12.
αἰτεῖν 67281, 4; — 67292, 1; — 67295, 6; III, 6; — 67329, 7; 15; II, 3; 15.
αἴτησις 67281, 4; — 67329, II, 6.
αἰτία 67279, 24; — 67280, 4; — 67296, 14.
αἰχμάλωτος 67312, 69.
αἰώνιος 67169 bis, 2; 35; — 67295, II, 17; — 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 8; — 67299, 53; — 67302, 1; — 67303, 1; — 67305, 2; — 67309, 2; — 67312, 2; — 67325, IV, *r.*, 3; — 67328, I, 5; II, 5 *et seq.* III-XII; — 67332, 1; 8; — 67340, 70; — 67353, *v.*, A, 2; 29.
αἰωνίως 67169 bis, 68; — 67313, 63.
ἀκαδημία 67295, 13.
ἄκαρπος 67313, 40.
ἀκαταγνώστως 67324, 7; — 67328, I, 12; II, 11 *et seq.* III-XII; — 67340, 43.
ἀκαταφρονήτως 67305, 10; — 67314, 29; III, 30; — 67333, 13.
ἀκάτιον 67359, II, *r.*, 2; VI, 1; 9; 11.
ἀκέραιος 67309, 36.
ἀκίνητος 67295, II, 1; — 67312, 56; 61; — 67313, 6.
ἄκληρος (subst.?) 67353, *v.*, A, 15.
ἀκοή 67295, III, 34.
ἀκολουθεῖν 67323, 17; — 67340, 17; 44.
ἀκολούθως 67310, 18; — 67314, II, 6; — 67321, 10; — 67327, 10; 24; — 67329, 10; II, 5.
ἀκούειν 67294, 26; — 67295, III, 13; — 67296, 19; 20; — 67302, 21; — 67303, 24; 25; — 67306, 20; — 67324, 19; 20; — 67328, III, 30; IV, 30; V, 29; VII, 27; 28; VIII, 26; 28; IX, 30; 32; X, 28; 30; XI, 29; 31; XII, 30; 32; — 67329, II, 2.
ἀκρίβεια 67312, 11.
ἀκριβής 67312, 52; — 67353, *v.*, A, 5.
ἀκριβῶς 67279, 5; — 67290, 5; — 67294, 21; — 67295, III, 29.
ἄκριτος 67311, 26.
ἀκρίτως 67305, 26.

ἀκρογειτνία 67169 bis, 48; 71.
ἄκρως 67353, v., A, 33.
ἀκτουάριος : voir Index V.
ἄκυρος 67328, I, 20; II, 19 et seq. III-XII.
ἀκυρωσία 67306, 8; 15; 17; 18; 19.
ἀκωλύτως 67299, 24; — 67300, 16; — 67311, 24; — 67313, 63.
ἄκων 67305, 12; — 67311, 28; — 67314, III, 4; — 67324, 6; — 67340, v., 121.
ἀλήθεια 67295, 8.
ἀλληλεγγύη 67296, 4; 9; 13.
ἄλληλοι 67169 bis, 55; — 67279, 25; — 67295, 19; III, 30; — 67296, 5; — 67298, 1; 30; — 67299, 66; 67; — 67311, 2; 10; 11; 13; 18; 19; 20; 22; — 67313, 28; — 67314, 15; 18; III, 1; 46.
ἄλλος 67294, 12; — 67299, 24; — 67323, 5; 7; — 67329, II, 8; — 67333, 7; — 67340, v., 39; 41; 94.
ἀλλότριος 67295, 2; 4; 7.
ἀλλοτριοῦν 67340, v., 113.
ἀλλόφυλος 67288, III, 27.
ἅλμη 67325, II, v., 16.
ἀλόγως 67295, 2; II, 21.
ἀλυσίδιον 67340, v., 30.
ἄλυσις 67303, 15.
ἅμα 67312, 68; 99; — 67313, 53; — 67314, III, 22; — 67329, II, 8; — 67353, v., A, 25.
ἅμα : voir Index IV.
ἀμαθεία 67295, III, 27.
ἄμαλλα 67331, III, v., 1; 2.
ἀμαλλοδετῆρες, οἱ τὰς ἀμάλλας δεσμοῦντες 67331, III, v., 1.
ἅμαξα 67279, 20; — 67303, 7; 13; 20.
ἀμειώτως 67312, 86.
ἀμέλεια 67314, 21.
ἄμεμπτος 67281, 5.
ἀμετάβλητος 67169 bis, 31.
ἀμετάθετος 67314, III, 40.
ἀμεταμέλητος 67314, III, 11.
ἀμετανόητος 67169 bis, 30; — 67299, 29.
ἀμετανοήτως 67313, 34.
ἀμετάτρεπτος 67299, 28.
ἄμμα : voir Index VII.
ἀμοιβαῖος 67299, 47.
ἄμπελος 67140, 9; 14; — 67333, 27.
ἀμπελοφόριμος 67313, 43.
ἀμφιβάλλειν 67295, 19.
ἀμφιβολία 67305, 21; — 67313, 16.
ἀμφιέννυσθαι 67298, 3.
ἄμφοδος (?) 67309, 23.
ἀμφότερος 67169 bis, 26; — 67296, 4; — 67302, 5; — 67311, 9; — 67313, 12; 17; 29; 30.
ἀναβάλλειν 67291, 8.
ἀνάγειν 67295, 25.
ἀναγιγνώσκειν 67298, 42; 49; 64; 68.
ἀναγκαῖος 67295, II, 6; — 67309, 12; — 67333, 19.
ἀναγκαίως 67329, 7.
ἀνάγκη 67169 bis, 32; — 67299, 27; — 67304, 2; — 67310, v., 10; — 67312, 36; — 67353, v., A, 6.
ἀναγνώστης : voir Index IV.
ἀνάγραπτος 67295, III, 34.
ἀνάγωγος 67305, 26.
ἀναδέχεσθαι 67169 bis, 10; — 67295, II, 20; — 67296, 5; 6; — 67297, 7; — 67305, 17; — 67328, I, 6; II, 6 et seq. III-XII; — 67332, 9.
ἀναδιδόναι 67290, 10.
ἀναδοχή 67305, 23.
ἀναζήτησις 67295, II, 6.
ἀναιρεῖν 67295, III, 33.
ἀνακεφαλαίωσις 67359, VI, 8.
ἀνακόλουθον 67310, v., 6.
ἀναλαμβάνειν 67169 bis, 58; — 67279, 23; — 67314, 3; — 67328, I, 19; II, 19 et seq. III-XII; — 67340, 58.
ἀναλίσκειν 67333, 9.
ἀναλογεῖν 67309, 26; 28.
ἀνάλωμα 67287, 10; — 67301, 24; — 67311, 21; — 67330, III, 14; 16; — 67340, 32.
ἀναμφιβόλως 67314, III, 32.

ἀναμφιλόγως 67301, 34; — 67310, *v.*, 4.
ἀναντιῤῥήτως 67314, II, 12.
ἄναξ 67336, 1.
ἀναπαλαίειν 67299, 42.
ἀνάπαλιν 67313, 27.
ἀνάῤῥυσις 67312, 69.
ἀνασκαφή 67283, 16; — 67295, II, 5.
ἀναστέλλειν 67279, 10.
Ἀνατολή : voir Index V.
ἀνατροφή 67279, 26.
ἀναφαιρέτως 67299, 6.
ἀναφορά 67281, 3; — 67295, II, 17; — 67320, 2.
ἀνεγκλήτως 67311, 24.
ἀνεκφράστως 67283, 6.
ἀνέλκειν 67295, 24.
ἀνελλιπῶς 67314, III, 17; — 67329, II, 8.
ἄνεμος 67325, IV, *r.*, 26; 27; 30; 32.
ἀνεμποδίστως 67299, 25; — 67313, 63.
ἀνενόχλητος 67306, 13.
ἀνέπαφος 67279, 5.
ἀνεπιδάνειστος 67309, 34.
ἀνέρχεσθαι 67330, III, 17.
ἄνετος 67305, 26.
ἄνευ 67296, 10; 11; — 67300, 17; — 67304, 1; — 67309, 30; — 67334, 12.
ἀνέχειν 67290, 4; 11; — 67313, 21; — 67322, 6.
ἀνεψιά 67295, 18.
ἀνήκειν 67294, 27; — 67295, 23; — 67310, 16; — 67312, 73; — 67313, 30; — 67314, 34; — 67340, *v.*, 11; 16.
ἀνήρ 67279, 12; — 67294, 5; — 67295, 21; — 67299, 39; — 67310, 13; 17; — 67312, 71; 85; — 67314, II, 4; — 67320, 5; — 67321, 4; 6; 9; — 67333, 19; — 67340, 7; 57; *v.*, 43.
ἀνθομολογεῖν 67299, 25; — 67314, III, 7; — 67340, 40.
ἀνθρώπινος 67312, 36.
ἄνθρωπος 67169 bis, 50; — 67283, 3; — 67290, 10; — 67294, 2; — 67295, 17; II, 14; 15; 18; 25; — 67298, 23; — 67306, 12; — 67319, 1; — 67359, VI, 3.
ἀνιᾶν 67295, III, 11.
ἀνίσχυρος 67328, I, 20; II, 20 *et seq.* III-XII.
ἀννώνα : voir Index V.
ἄνοδος 67302, 13; — 67309, 28.
ἀνοίγειν 67302, 10; — 67309, 24; — 67313, 55.
ἀνοικοδομεῖν 67299, 20.
ἄνοιτο, ἀνύοιτο, τελειοῖτο 67331, II, *r.*, 17.
ἀνορθοῦν 67295, 11.
ἀνορυχή 67283, 16; — 67295, II, 5.
ἀνταποδιδόναι 67305, 20.
ἀντέχειν 67281, 5.
ἀντιβαίνειν 67340, *v.*, 12.
ἀντικαταλλάττειν 67299, 24.
ἀντιλέγειν 67314, II, 13.
ἀντιλογία 67310, *v.*, 3.
ἀντίπαλος 67353, *v.*, A, 10.
ἀντιποιεῖν 67312, 17; — 67314, II, 13; — 67340, *v.*, 9.
ἀντιῤῥητικός 67295, 1; 8; II, 17; 22; 24.
ἄνυδρος 67169 bis, 42; 70; — 67301, 19; — 67327, 2; 8; 15; 23; 32; 39.
ἀνύειν 67331, II, *r.*, 17.
ἀνυπαλλακτος 67309, 35.
ἀνυπερθέτως 67302, 15; — 67308, 4.
ἀνυπόθετος 67309, 34.
ἀνυψοῦν 67279, 27.
ἄνω 67302, 10; — 67323, 13.
ἄνωθεν 67294, 1.
ἀνωτέρω 67294, 14.
ἀνωφελής 67314, III, 4.
ἀξιόπιστος 67310, 13.
ἄξιος 67169 bis, 56; — 67295, III, 22.
ἀξιοῦν 67283, II, 10; III, 2; 23; — 67295, II, 25; — 67296, 19; — 67300, 20; — 67301, 37; — 67302, 19; — 67303, 23; — 67308, 6; — 67312, 87; — 67325, IV, *r.*, 43; — 67327, 20; 43; 48; — 67328, I, 23; II, 22; IV, 29 *et seq.* V-XII; — 67329, 13.
ἄξων 67303, 15.
ἀόκνως 67328, I, 12; II, 11 *et seq.* III-XII.

ἀόριστος 67350 *a*, 3; — 67351, 8.
ἄπα : voir Index IV.
ἀπαγόρευσις 67353, *v.*, A, 4; 24.
ἀπαθής 67353, *v.*, A, 4.
ἀπαίδευτος 67353, *v.*, A, 23.
ἀπαιτεῖν 67279, 15; 16; 24; — 67291, 2; — 67299, 57; — 67310, *v.*, 3; — 67320, 4; B, 5; — 67321, B, 1; — 67324, 6; — 67356, 3.
ἀπαιτήσιμος 67347, II, *v.*, 1.
ἀπαιτητής : voir Index III.
ἀπαλλάττειν 67311, 20; — 67322, 8.
ἀπαντᾶν 67294, 13.
ἀπανταχοῦ 67324, 9.
ἁπαξαπλῶς 67305, 10; — 67313, 59.
ἀπαξιοῦν 67333, 22.
ἀπαραβάτως 67169 bis, 20; — 67313, 33; — 67340, *v.*, 94.
ἀπαραίτητος 67280, 1; — 67295, II, 6.
ἀπαργυριζοῦν 67289, 13.
ἀπαργυρισμός 67289, 18; — 67359, III, *v.*, 3; IV, *r.*, 3; VI, 9.
ἅπας 67169 bis, 38; — 67279, 11; — 67298, 29; — 67299, 8; — 67303, 21; — 67305, 11; 27; — 67309, 55; — 67310, 16; — 67311, 23; — 67313, 50; — — 67314, 6; III, 6; — 67340, 34; 44; — 67353, *v.*, A, 9.
ἀπάτη 67169 bis, 32; — 67299, 27; — 67304, 1; — 67310, *v.*, 10; — 67353, *v.*, A, 6.
ἀπεῖναι 67169 bis, 19; 28; — 67324, 8.
ἀπεντεῦθεν 67311, 20.
ἀπέρχεσθαι 67294, 11.
ἀπέχειν 67295, 6.
ἀπηλιώτης 67169 bis, 51; — 67302, 10; 11; — 67309, 22; 26; — 67313, 56; — 67319, 24; — 67325, IV, *r.*, 29.
ἀπηλιωτικός 67325, IV, *r.*, 26.
ἀπηνής 67295, III, 10.
ἀπλικιτάριος : voir Index III.
ἁπλῶς 67299, 20; — 67314, III, 36.
ἀποβάλλειν 67340, 36.
ἀποβίωσις 67314, 1.
ἀποβολιμαῖος 67353, *v.*, A, 7; 17.
ἀπογίγνεσθαι 67306, 4; — 67340, *v.*, 44.
ἀπογράφειν 67329, 8.
ἀπογραφή 67329, 5; 10.
ἀποδεικνύναι 67281, 6; — 67310, 12.
ἀπόδειξις 67286, 8; 9; 19; 20.
ἀποδημίωσις 67353, *v.*, A, 30.
ἀποδιδόναι 67169 bis, 59; — 67295, III, 21; — 67302, 15; — 67305, 20; — 67306, 7; — 67308, 3; — 67314, 3; III, 26.
ἀπόδοσις 67279, 13; — 67303, 6; — 67305, 16; 19; — 67309, 20; 32; 43; 47; — 67310, *v.*, 12; — 67314, 22; 24; II, 11; — 67340, *v.*, 122.
ἀποζυγή 67311, 4; 18; 29.
ἀποθνήσκειν 67324, 8.
ἀποκαθιστάναι 67303, 20.
ἀποκαλύπτειν 67295, II, 8.
ἀποκατάστασις 67295, II, 12; — 67303, 7.
ἀποκήρυξις 67353, *v.*, A, 4; 24.
ἀποκληρονόμος 67312, 50.
ἀπόκληρος 67324, 13.
ἀπόκρισις 67292, 8.
ἀπολαμβάνειν 67297, 11.
ἀπολαύειν 67294, 19.
ἀπολείπειν 67297, 8; — 67328, I, 13; 15; II, 13; 15 *et seq.* III-XII.
ἀπολειτουργεῖν 67313, 2.
ἀπόλειψις 67296, 13; — 67328, I, 17; II, 16 *et seq.* III-XII.
ἀπολλύναι 67306, 7.
ἀπολογεῖσθαι 67314, III, 20.
ἀπολογία 67295, III, 27.
ἀπολύειν 67298, 44; 49 *et seq.*; — 67333, 14.
ἀπονέμειν 67294, 4; — 67314, II, 10; — 67340, *v.*, 76.
ἀποπλήρωσις 67314, 31.
ἀποπραιπόσιτος : voir πραιπόσιτος.
ἀπορεῖν 67283, 7; 11; — 67291, 4.
ἄπορον 67313, 22.
ἄπορος 67287, 19.
ἀποσπᾶν 67279, 18; — 67299, 16.
ἀποστέλλειν 67280, 5; — 67282, 10; —

67291, 2; 6; — **67320**, 6; — **67321**, 11; — **67323**, 9.
ἀποστεναζειν **67294**, 29.
ἀποστρέφειν **67298**, 23; — **67323**, 15.
ἀποσχοινίζειν **67295**, 19.
ἀπότακτος **67299**, 39; — **67301**, 20; 25.
ἀποτάσσειν **67292**, 8; — **67353**, *v.*, A, 16.
ἀποτιθέναι **67291**, 7; 11.
ἀποτίμησις **67312**, 69; 75.
ἀποτολμᾶν **67295**, 5; 7.
ἀποτρέπειν **67283**, 13.
ἀποτρέφειν **67340**, 60.
ἀποτροφή **67283**, 8; — **67305**, 14 (?).
ἀπουσία **67340**, *v.*, 47.
ἀποχή **67284**, 4; 6; 7; *v.*, 1; — **67307**, 12; 15; — **67326**, 14; 17; — **67327**, 10; 12; 18; 19; 26; 28; 34; 35; 41; 43; 48.
ἄπρατος **67309**, 34.
ἀπροκρίτως **67320**, B, 6; — **67321**, B, 5.
ἀπρονόητος **67295**, 2.
ἅπτειν **67295**, III, 16.
ἅπτωτος **67314**, II, 5.
ἄρακος **67301**, 29; 32; 34.
ἀργός **67352**, *v.*, *init.*; 8.
ἀργύριον **67309**, 40.
ἄργυρος **67340**, *v.*, 96.
ἀργυροῦς **67340**, *v.*, 36.
ἀρέσκειν **67305**, 18.
ἀρημένος, *βεβλαμμένος* **67331**, II, *r.*, 6.
ἀριθμός **67314**, 17; III, 8; — **67324**, 11.
ἀριθμός : voir Index V.
ἀριστήριον **67302**, 10.
ἄριστος **67296**, 12; — **67309**, 25; — **67340**, *v.*, 45.
ἀρκεῖν **67291**, 5; — **67295**, 22; 30; — **67312**, 92.
ἁρμόδιος **67283**, 4.
ἁρμονία **67311**, 12.
ἁρμόττειν **67294**, 26; — **67305**, 18.
ἀροτρητής : voir Index III.
ἄρουρα : voir Index VII.
ἀρουρατιών **67329**, II, 8.
ἀρραγής **67299**, 59.
ἄρρηκτος **67283**, 10.
ἀρρωστία **67314**, 26; III, 29.
ἄρσην **67313**, 66.
ἀρτάβη : voir Index VII.
ἄρτι **67291**, 2; — **67295**, III, 30.
ἀρτίως **67340**, *v.*, 9.
ἀρχαῖος **67169** bis, 71; — **67313**, 41.
ἄρχειν **67279**, 9; — **67325**, IV, *r.*, 39; — **67332**, 3.
ἀρχή **67279**, 15; — **67295**, 3; III, 7; — **67305**, 2; — **67312**, 27; — **67353**, *v.*, A, 23.
ἀρχιδιάκονος : voir Index IV.
ἀρχιμανδρίτης : voir Index IV.
ἀρχοντικός **67289**, 8; — **67291**, 13.
ἄρχων : voir Index III.
ἀσάλευτος **67299**, 43; 45; 60.
ἀσεβεῖν **67295**, 11.
ἀσεβής : voir Index IV.
ἀσέλγεια **67305**, 15; — **67310**, 14.
ἀσκητικός **67294**, 16.
ἀσκός **67331**, II, *r.*, 2.
ἄσπλαγχνος **67353**, *v.*, A, 11.
ἀσσάριον : voir Index VII.
ἀστικός : voir Index VI.
ἀσφάλεια **67169** bis, 11; 29; — **67284**, 4; — **67286**, 7; 18; — **67305**, 7; 24; — **67306**, 15; — **67307**, 11; — **67308**, *v.*; — **67309**, 11; 19; 44; 50; — **67310**, 4; *v.*, 8; 11; — **67314**, III, 47; — **67325**, III, *r.*, 6; — **67326**, 12; — **67327**, 10; 18; 25; 34; 41; — **67329**, II, 12; 13.
ἀσφαλής **67310**, 3.
ἀσχημονεῖν **67295**, 21.
ἀσώματος **67299**, 14.
ἀσωτία **67305**, 16.
ἀταξία **67305**, 13; 22; — **67310**, 12; 14.
ἀτοκί **67309**, 19.
ἄτρωτος **67299**, 43.
Αὔγουστος : voir Index III.
αὐθαιρέτως **67300**, 6; — **67302**, 6; — **67305**, 7; — **67328**, II, 4 *et seq.* III-XII; — **67332**, 7; — **67340**, *v.*, 93.

αὐθεντεία 67314, 5.
αὐθεντικός 67313, 56.
αὐθις 67340, 71; v., 27.
αὐλή 67302, 8; — 67309, 27.
αὐξάνειν 67295, III, 15.
ἀϋτμήν, πνοήν 67331, II, r., 16.
αὐτοκασίγνητος 67313, 65.
αὐτοκίνητος 67313, 6.
αὐτοκράτωρ : voir Index III.
αὐτουργία 67333, 15.
ἀφαιρεῖν 67279, 18.
ἄφατος 67279, 6; — 67283, 10.
ἄφεσις 67312, 77; 86.
ἀφικνεῖσθαι 67169 bis, 17; — 67352, v., 5.
ἄφιξις 67321, 7.
ἀφιστάναι 67310, 13; — 67323, 8.
ἀφορίζειν 67320, 3.
ἀφορμή 67283, 5; — 67310, v., 3.
ἀφροντίστως 67295, III, 31.
ἄχρηστος 67283, 17.
ἄχρι 67303, 16; — 67309, 42; 47; — 67314, II, 11; — 67320, 4; B, 6; — 67321, B, 5.
ἀχυροθήκη (?) 67279, 18.
ἀψευδῶς 67340, v., 45.
ἀψικορία 67310, 17.
Βαρβαρικός 67321, 5.
βάρβαρος 67283, 5.
βάρος 67333, 15.
βασιλεία 67169 bis, 1; — 67302, 1; — 67303, 1; — 67305, 1; — 67309, 1; — 67312, 1; — 67325, IV, r., 1; — 67332, 1; — 67353, v., A, 1.
βασιλεύς : voir Index III.
βαφεύς : voir Index III.
βδελύττεσθαι 67353, v., A, 16.
βέβαιος 67300, 18; — 67301, 34; — 67302, 17; — 67303, 21; — 67306, 16; — 67309, 51; — 67310, v., 9; — 67311, 30; — 67314, III, 41; — 67324, 15; — 67325, IV, r., 41; — 67353, v., A, 36.
βεβαιοῦν 67169 bis, 55.
βεβαίως 67312, 102.
βεβαίωσις 67169 bis, 11; — 67312, 23.
βελτίων 67299, 21.
βῆμα 67294, 13.
βία 67169 bis, 32; — 67299, 27; — 67304, 1; — 67310, v., 10; — 67353, v., A, 5.
βιάζειν 67295, III, 12.
βιαίως 67279, 18.
βιβρώσκειν 67319, 1.
βίος 67294, 10; 15; — 67295, 15; III, 3; 14; — 67311, 12; — 67312, 11; — 67313, 2; — 67314, III, 14.
βιοῦν 67283, 14; — 67295, 10; 18; — 67352, v., 6.
βίωσις 67305, 8; 12.
βλάπτειν 67290, 4; — 67295, II, 20; — 67329, 7; II, 6; — 67331, II, r., 6.
βλῆσις 67279, 25 (?).
βοήθεια 67281, 5; — 67282, 6.
βοηθεῖν 67289, 8.
βοηθός 67353, v., A, 9.
βοηθός : voir Index III.
βοϊκός 67279, 18.
βοοστάσιον 67299, 12; 35.
βορινός 67325, IV, r., 32.
βοῤῥᾶς 67302, 11; — 67325, IV, r., 26.
βοσκή 67325, IV, r., 34.
βόσκημα 67300, 16; — 67319, 1; — 67325, IV, r., 19; 23; 38.
βούλεσθαι 67279, 6; — 67283, 2; — 67289, v., 3; — 67290, 7; — 67294, 10; — 67295, 14; 23; 29; II, 1; 19; — 67299, 18; 24; 53; — 67301, 20; — 67302, 6; 16; — 67305, 8; 22; — 67309, 17; — 67310, 7; v., 7; — 67311, 24; — 67312, 22; 30; 38; 52; 63; 70; 79; 87; 92; 99; 102; 104; 111; — 67313, 22; — 67323, 6; — 67324, 2; 9; — 67329, 14; II, 3; — 67340, 18; 45; v., 61; 72.
βούλησις 67169 bis, 31; — 67299, 28; — 67312, 25; — 67333, 12.
βραβεύειν 67353, v., A, 31.
βραδέως 67297, 4; — 67306, 3.
βραχύς 67295, 12.

Γαληνός 67169 bis, 35.
γαμβρός 67288, V, 26; — 67328, IV, 9.
γαμετή 67279, 7; — 67288, V, 5; — 67295, 18; — 67305, 6; — 67310, *v.*, 6; — 67312, 74; — 67325, I, *r.*, 25; — 67330, II, 13; — 67339, 3.
γαμικός 67310, 5; *v.*, 9; — 67311, 21; — 67340, 72.
γάμος 67310, 2; 5; — 67311, 11; 21; 23; — 67340, *v.*, 26.
γειτνία 67169 bis, 54.
γειτων 67169 bis, 47; 52; — 67325, IV, *r.*, 22; 33.
γένημα 67280, B, 5; — 67301, 20; — 67303, 12; 16; — 67307, 6; — 67325, I, *r.*, 2; *v.*, 2.
γενικός 67299, 48; 69.
γενικῶς 67169 bis, 15; — 67303, 19; — 67310, 8; — 67314, III, 24; 48.
γενναῖος 67295, II, 11; — 67320, 2; B, 5; — 67321, B, 2.
γεννᾶν 67289, 1; — 67290, *v.*; — 67291, *v.*; — 67295, 18. Voir Index IX. Abréviations. Sigles et signes conventionnels.
γένος 67312, 49; — 67340, *v.*, 10.
γεουχεῖν 67169 bis, 6.
γεραιότης 67279, 26; — 67333, 18.
γεωργεῖν 67300, 10; — 67301, 21.
γεωργία 67301, 19.
γεωργικός 67301, 22.
γεώργιον 67307, 8; — 67319, 15; — 67325, IV, *r.*, 19; 24; 26; 27; 29; 30; 32.
γεωργός : voir Index III.
γῆ 67169 bis, 42; 70; — 67301, 19; — 673.3, 43; — 67325, I, *r.*, 15; 17; 29; — 67327, 2; 23; 32.
γήδιον 67329, 3; 8.
γῆρας 67314, 27.
γηροβοσκεῖν 67314, III, 28.
γηροκόμος 67353, *v.*, A, 9.
γίγνεσθαι 67169 bis, 54; 57; — 67279, 16; — 67280, 1; — 67281, 4; — 67282, 4; 7; — 67283, 4; 9; — 67284, 4; — 67285, *v.*, 1; — 67286, 7; 18; — 67289, 13; 14; — 67292, 5; — 67294, 11; 15; 22; — 67295, 7; 10; 21; 26; II, 1; 3; 5; 11; 14; 18; III, 35; — 67297, 4; — 67301, 33; — 67302, 15; — 67307, 10; — 67308, 2; — 67309, 14; — 67310, 18; — 67312, 6; 31; 51; — 67313, 17; — 67314, 28; II, 6; — 67320, B, 8; — 67321, 6; B, 6; — 67325, II, *r.*, 9; *v.*, 14; III, *r.*, 1; 4; 6; *v.*, 3; 4; 6; 10; IV, *v.*, 2; 3; 4; 5 *et seq.*; VI, 1; VII, *r.*, 2; 4; 6; *v.*, 3; 6; 9 *et seq.*; VIII, *r.*, 4; 21; *v.*, 4; 6; 10; 15; 20; 24; — 67329, 4; II, 4; 11; — 67333, 20; — 67340, 56; *v.*, 42; — 67347, I, 21; — 67353, *v.*, A, 10; 12; 19; — 67359, II, *r.*, 3; 4 *et seq.*; *v.*, 1 *et seq.*; III-VI. — Voir Index IX. Abréviations.
γιγνώσκειν 67295, 22; — 67298, *v.*, 13.
γλῶσσα 67295, III, 28.
γναφεύς : voir Index III.
γνήσιος 67296, 7; — 67302, 5; — 67305, 10; — 67310, 2; — 67311, 12.
γνησίως 67310, 9.
γνῦκος : voir κνῆκος.
γνώμη 67169 bis, 11; — 67299, 29; — 67329, 8; — 67353, *v.*, A, 12.
γνῶσις 67140, 1; — 67280, 4; — 67320, 5; — 67321, 10; — 67322, 2; 8; — 67329, II, 7; — 67340, *v.*, 25.
γονεύς 67295, 20; 31; — 67302, 5; — 67313, 8; 18; — 67353, *v.*, A, 33.
γονικός 67169 bis, 41; — 67340, *v.*, 7; 49; 96.
γράμμα 67279, 18; — 67282, 5; — 67283, II, 10; 18; 20; 24; III, 2; 23; — 67291, 13; — 67292, 1; — 67295, III, 24; 29; — 67296, 19; — 67300, 20; — 67302, 9; 19; — 67303, 23; — 67308, 6; — 67311, 29; — 67312, 22; — 67314, III, 41; 43; — 67323, 9; 12; — 67325, IV, *r.*, 44; — 67327, 20; 29; 36; 43; 49; — 67328, I, 24; II, 22; IV, 29; V, 27; VI, 26; XII, 28; — 67333, 6.

γραμματεῖον 67169 bis, 10; — 67289, 4.
γραμματεύς : voir Index III.
γραμματηφόρος 67323, 9; — 67356, 1.
γραμματικός : voir Index III.
γράφειν 67283, II, 10; 18; 19; 20; 21; 24; III, 2; 23; — 67286, 10; 21; — 67290, 8; 11; 13; — 67291, 4; 9; — 67292, 1; 3; — 67295, III, 32; — 67296, 19; 20; — 67300, 20; 22; — 67301, 38; 39; — 67302, 19; — 67303, 23; 26; — 67306, 21; — 67307, 17; — 67308, 4; 6; 7; — 67312, 22; — 67323, 4; — 67324, 10; — 67325, IV, *r.*, 43; VIII, *r.*, 5; — 67327, 20; 29; 30; 36; 43; 48; — 67328, I, 24; II, 22; IV, 29; V, 27; VI, 26; XII, 28; — 67335, 7; — 67347, 1, 7.
γραφή 67324, 15.
γυμνός 67305, 26.
γυναικεῖος 67340, *v.*, 32; 41; 78.
γυνή 67295, II, 10; — 67310, 16; *v.*, 7; — 67312, 76.
Δαίμων : voir Index IV.
δακτυλίδιον 67340, *v.*, 31.
δανείζειν 67309, 12; — 67325, II, *v.*, 8.
δάνειον 67305, 18; 23; — 67309, 34.
δανειστής 67305, 15.
δαπανᾶν 67312, 62; — 67352, *r.*, 6.
δαπάνη 67359, II, *r.*, 4; *v.*, 1; III-VI.
δέησις 67279, 2; *v.*, 1; — 67291, 2.
δείδειν 67312, 9.
δεικνύναι 67310, 18; — 67321, 7.
δεῖν 67282, 4; — 67294, 26; — 67295, II, 7; 12; — 67314, 29; — 67340, 35.
δεινότης 67295, III, 26.
δεκανεία 67328, I, 7; II, 7 *et seq.* III-XII.
δεξαμενή 67300, 8; 17.
δεσμός 67331, III, *v.*, 4.
δεσμοῦν 67331, III, *v.*, 2.
δεσπόζειν 67313, 52.
δέσποινα : voir Index III.
δεσποινικός 67283, 3.
δεσποτεία 67169 bis, 39; — 67309, 34; — 67314, 5.
δεσπότης : voir Index III.
δεσποτικός 67287, IV, 29; — 67309, 13; — 67310, 6; — 67313, 63.
δέχεσθαι 67281, 4; — 67282, 5; — 67291, 13; — 67295, II, 23; — 67307, 3; — 67320, 4; — 67321, 8; — 67325, I, *r.*, 1; II, *v.*, 4; 10; — 67326, 6; — 67327, 7; 14; 22; 31; 38; 45.
δηλαδή 67305, 26; — 67320, B, 8; — 67321, B, 6; — 67327, 44; — 67328, III, 31.
δῆλος 67329, II, 11.
δηλοῦν 67169 bis, 12; 48; — 67294, 15; — 67303, 7; — 67311, 8; — 67340, *v.*, 25.
δημέκδικος 67353, *v.*, A, 26.
δημοσιεύειν 67287, IV, 9; — 67295, 9; — 67312, 26. Voir Index III, *s. v. δημοσιεύων.*
δημόσιον : voir Index VI.
δημόσιος 67169 bis, 47; 48; 57; 73; — 67281, 5; — 67283, 4; — 67295, 9; — — 67297, 10; — 67300, 12; — 67309, 14; 15; 36; — 67313, 21; — 67314, 19; — 67325, III, *r.*, 1; 2; 3; 4; 6; *v.*, 6; 10; IV, *v.*, 8; VI, 1; VII, *r.*, 3; 4; 5; 6; *v.*, 20; VIII, *v.*, 20; 23; 24; — 67328, I, 11; II, 10; VI, 16; VII, 15; VIII, 15 *et seq.* IX-XII; — 67329, 5; 6; 7; 8; 9; 14; 15; II, 3; 4; 5; 6; 8; 9; 13; — 67340, *v.*, 47; — 67352, *v.*, 2; — 67353, *v.*, A, 6; 25.
δημόσιος (substantif) : voir Index III.
δηπουτᾶτος : voir Index V.
διαβεβαιοῦν 67299, 49.
διάγειν 67294, 3; 17; — 67303, 5; — 67305, 3.
διαγορεύειν 67310, 3; — 67312, 28.
διαγραφή : voir Index VI.
διαδέχεσθαι 67294, 18.
διάδημα 67279, 22.
διαδιδόναι 67312, 69; 75; — 67320, 4; 5.
διαδικασκαλία 67295, 29.
διάδοσις 67309, 17; — 67312, 63; 70; 77; 83; 99.
διαδοχή 67169 bis, 41; — 67295, 26; — 67313, 49.

διάδοχος 67283, III, 9 (?); — 67299, 8; 37; — 67313, 62; — 67340, *v.*, 13; — 67344, 7.
διάθεσις 67295, 19; — 67310, 1.
διαθήκη 67312, 8; 14; 18; 21; 34; 98; 110; — 67324, 8; 10; 12; 14; 17; 18; 19; 20; — 67353, *v.*, A, 36.
διαθηκιμαῖος 67333, 6.
διαιρεῖν 67313, 7; — 67314, 14.
διαίρεσις 67313, 29; 33.
διακάτοχος 67299, 8; 37; — 67313, 62; — 67340, *v.*, 13.
διακεῖσθαι 67169 bis, 42; 72; — 67295, III, 31; — 67301, 16; — 67302, 9; — 67304, 4; — 67307, 5; — 67309, 23; — 67312, 58; 60; 65; 90; — 67313, 5; 35; 54; — 67314, 2; 10; II, 8; — 67319, 12; — 67327, 2; 15; 23; 32; — 67329, 4; — 67333, 8.
διακονητής : voir Index IV.
διάκονος : voir Index IV.
διαλαλία 67281, 4.
διαλύειν 67311, 20.
διάλυσις 67311, 4.
διαλυτικός 67311, 7.
διαμερίζειν 67313, 15.
διαμονή 67169 bis, 34; — 67279, 27; — 67298, 6; — 67328, II, 5 *et seq.* III-XII.
διάνοια 67169 bis, 32; — 67299, 29; — 67353, *v.*, A, 5.
διαπέμπειν 67353, *v.*, A, 6.
διαπιπράσκειν 67312, 68; 75.
διάπρασις 67169 bis, 20.
διαπράττειν 67294, 26; — 67340, 47; — 67353, *v.*, A, 32.
διάσημος 67309, 5.
διαστολή 67312, 48; — 67314, III, 36.
διασώζειν 67312, 14; — 67340, *v.*, 73.
διατάσσειν 67313, 31.
διατιθέναι 67312, 9.
διατρέφειν 67310, 9.
διατυποῦν 67312, 10; 30; — 67314, 17; — 67353, *v.*, A, 30.
διατύπωσις 67312, 49.
διαφέρειν 67302, 8; — 67309, 21; — 67312, 50.
διάφορος 67286, 2; 13; — 67295, 27; — 67313, 10; 40; — 67319, 1; — 67325, I, *r.*, 2; *v.*, 2; — 67327, 8; 16; — 67340, *v.*, 9; 32; — 67347, I, *v.*, 2; — 67359, II, *r.*, 1.
διαχρύσους 67340, *v.*, 31; 32.
διδασκαλία 67283, II, 1; 2 *et passim.*
διδασκαλικόν 67283, II, 25; 26; III, 22; 24.
διδάσκαλος 67295, 15.
διδάσκειν 67279, 8; — 67282, 2; — 67283, 3; — 67290, 1; — 67295, 16; — 67320, 2.
διδόναι 67279, 17; — 67284, 1; 2; — 67285, 1; — 67289, 12; — 67295, 25; — 67298, 36; — 67299, 38; 55; 67; — 67300, 13; — 67302, 14; 18; — 67303, 17; — 67309, 54; — 67312, 102; 110; 112; — 67314, 30; III, 45; — 67323, 12; — 67325, I, *v.*, 29; II, *r.*, 14; III, *r.*, 1; 3; 5; 6; *v.*, 5; 10; IV, *r.*, 35; *v.*, 1; 8; VI, 1; VII, *r.*, 1; 2; 5; 8; *v.*, 1; 18; 23; VIII, *r.*, 1; 2; 19; 24; *v.*, 7; 14; 18; 22; — 67329, II, 10; — 67335, 1; 1; — 67353, *v.*, A, 20.
διεκδικεῖν 67299, 14.
διηγεῖσθαι 67283, 10.
διηνεκής 67169 bis, 65.
διηνεκῶς 67169 bis, 20; — 67313, 63; — 67340, *v.*, 122.
διήρης 67359, II, *r.*, 2; VI, 9.
δικαιολογία 67295, II, 13.
δίκαιον 67169 bis, 16; 40; 70; — 67294, 18; — 67295, 24; — 67298, 18; 25; 30; 37; 39; 40; 43; — 67299, 4; 5; 9; 14; 17; 23; 30; 36; 38; — 67300, 9; — 67302, 9; 12; 13; 17; — 67305, 25; — 67309, 21; 27; 45; — 67310, *v.*, 13; — 67312, 38; 41; 46; 54; 64; 66; 71; 80; 88; 91; 93; — 67313, 39; 57; 63; — 67314, III, 25; 49; — 67333, 7; — 67340, *v.*, 8.

δικαιοπραγής **67279**, 11.
δίκαιος **67169** bis, 30; — **67279**, 6; — **67295**, 23; 27; II, 21; III, 4; — **67313**, 16; 27; 33; 50; — **67314**, III, 11; — **67325**, IV, *r.*, 37; — **67352**, *r.*, 10.
δικαίως **67324**, 14; — **67333**, 9; — **67353**, *v.*, A, 21.
δικαστήριον **67281**, 3; 5; — **67282**, 2; 4; 7; — **67295**, 6; 9; II, 8; 18; 20; 23; — **67311**, 26; — **67314**, II, 15; — **67320**, 2.
δικαστής **67295**, II, 12; — **67353**, *v.*, A, 22.
δικαστικός **67281**, 4; — **67320**, 5; 6; — **67321**, 8; 10.
δίκελλα **67295**, II, 5.
δίκη **67169** bis, 16; — **67295**, 23; — **67305**, 21; — **67309**, 54; — **67310**, *v.*, 3; — **67314**, 25; III, 33; 49; — **67328**, III, 33.
dicere **67329**, 3; II, 3; 12; 13; 15.
δίμοιρος **67279**, 26; — **67325**, III, *v.*, 8; 11; VII, *r.*, 6; VIII, *r.*, 22.
διοικεῖν **67333**, 8.
διοίκησις **67298**, 21; — **67304**, 3; — **67313**, 27; — **67321**, 5; — **67340**, *v.*, 42; 49.
διοικητής : voir Index III.
διόλου **67310**, 18; — **67314**, 23.
δίπτυχος **67340**, *v.*, 29.
δισσός **67311**, 3; — **67324**, 15.
δίστεγος **67302**, 8.
δίχα **67305**, 21; — **67309**, 17; — **67310**, 7; 17; — **67314**, 24; III, 32; — **67340**, 36; — **67353**, *v.*, A, 5.
δίχωρος **67340**, *v.*, 41.
δοκεῖν **67295**, II, 23; III, 15; — **67299**, 21; — **67310**, 2; — **67312**, 28; 52; — **67313**, 28; 51; — **67314**, III, 6; — **67324**, 2; 14; — **67340**, 36; — **67353**, *v.*, A, 22.
δόκιμος **67309**, 13; — **67310**, 6.
δοκιμοῦν **67312**, 84.
δοκός **67330**, II, 9; 14; 27; 28; III, 3; 7; 8.
δόλος **67169** bis, 32; — **67299**, 27; — **67304**, 1; — **67310**, *v.*, 10; — **67324**, 9; — **67353**, *v.*, A, 5.
δομεστικός : voir Index V.
δονεῖν **67331**, III, *v.*, 17.
δόξα **67295**, 13.
δόσις **67305**, 15; — **67312**, 85; — **67314**, III, 23.
δουκιανός **67283**, 3.
δουκικός **67305**, 5; — **67309**, 25; — **67312**, 5; — **67330**, III, 14.
δουλεία **67294**, 15.
δουλίς : voir Index III.
δοῦλος : voir Index III.
δουλοχείρων **67353**, *v.*, A, 18.
δούξ : voir Index III.
δράγμα **67331**, *v.*, 3; 5.
δρόμων **67359**, II, *r.*, 2; VI, 1; 9; 11.
δύναμις **67295**, 14; — **67298**, 41; — **67299**, 47; 57; 60; — **67311**, 3; — **67312**, 20; 23; 24; 32; — **67324**, 12; — **67333**, 20; — **67340**, 72; *v.*, 123.
δύνασθαι **67283**, 10; — **67290**, 6; — **67291**, 4; — **67294**, 3; — **67299**, 6; — **67305**, 15; 17; — **67313**, 13; — **67314**, 20; 21; II, 12; 13; — **67333**, 14; 26; — **67340**, *v.*, 12.
δυνατός **67291**, 7; — **67305**, 11; — **67310**, 10.
δυσπραγία **67305**, 15.
δυστροπία **67295**, 4.
δυστρόπως **67295**, 11.
δυσωπεῖν **67298**, *v.*, 26.
δῶμα **67302**, 8.
δωμάτιον **67309**, 27.
δωρεά **67279**, 26; — **67310**, 5; — **67340**, *v.*, 92.
δωρεαστικός **67340**, *v.*, 123.
δωρεῖν **67340**, *v.*, 95.
Ἐάν **67291**, 12; — **67295**, 22; II, 6; — **67340**, 34.
ἐγγράφειν **67311**, 29; — **67324**, 17.
ἔγγραφος **67169** bis, 13; 20; 29; — **67294**, 21; 24; — **67305**, 7; — **67306**, 8; — **67309**, 11; — **67310**, 4; — **67311**, 3; 17; 25; — **67312**, 8; — **67313**, 29; — **67333**, 12; — **67352**, *r.*, 4.

ἐγγυᾶσθαι **67169**[bis], 10; — **67296**, 6; 16; 17; — **67297**, 7; — **67303**, 6; — **67328**, I, 6; 22; II, 6; 21 *et seq.* III-XII; — **67332**, 8.
ἐγγύη **67296**, 19; 20; — **67328**, I, 19; II, 19 *et seq.* III-XII.
ἐγγυητής **67296**, 9; — **67303**, 6; 29; — **67328**, I, 17; II, 16 *et seq.* III-XII.
ἐγγύθεν **67302**, 11.
ἐγγύς **67310**, *v.*, 6; — **67313**, 54.
ἐγκαλύπτειν **67295**, 12.
ἔγκαρπος **67313**, 40.
ἐγκεῖσθαι **67314**, III, 6.
ἔγκλημα **67299**, 63.
ἐγκρατής **67295**, 1.
ἐγχειρεῖν **67352**, *v.*, 4.
ἐγχείρημα **67299**, 56.
ἔδικτον **67295**, I, 3; II, 19.
ἔδνον **67310**, 5; — **67311**, 22.
ἐείλεον, συνείλουν **67331**, II, *r.*, 9.
ἔθειν **67289**, 15.
ἐθέλειν **67314**, III, 5.
ἔθνος **67321**, 3.
ἔθος **67281**, 5; — **67283**, 2; — **67284**, 2.
εἰδέναι **67279**, 10; — **67283**, 3; II, 10; — **67290**, 5; — **67292**, 5; — **67295**, 2; 3; III, 30; — **67296**, 19; — **67300**, 21; — **67301**, 38; — **67302**, 19; — **67303**, 23; — **67308**, 6; — **67311**, 15; — **67314**, III, 43; — **67320**, 5; — **67321**, 10; — **67322**, 3; 5; — **67325**, IV, *r.*, 44; — **67327**, 20; 29; 36; 43; 49; — **67328**, I, 24; II, 23; IV, 29; V, 27; VI, 26; XII, 29.
εἴδησις **67283**, II, 1; 2 *et passim*; — **67353**, *v.*, A, 36.
εἶδος **67303**, 20.
εἰκάς **67301**, 4.
εἶκειν **67291**, 13; — **67294**, 18; 23; — **67312**, 58; — **67314**, 28; — **67340**, 36; 59.
εἰκοσταί : voir Index VI.
εἰκότως **67314**, III, 28.
εἰλικρινής **67310**, 15; — **67314**, III, 12.
εἰπεῖν **67283**, II, 19; 20; — **67303**, 24; 25; — **67322**, 4; — **67327**, 44.
εἴρειν **67279**, 11; 23; 24; — **67281**, 3; 5; — **67282**, 5; — **67283**, 6; 14; III, 12; — **67290**, 9; — **67295**, III, 27; — **67299**, 8; 19; 49; — **67303**, 16; 19; — **67305**, 22; — **67312**, 48; 96; — **67313**, 8; 17; — **67314**, 30; 33; III, 17; — **67319**, 7; — **67323**, 16; — **67328**, III, 31; — **67329**, 5; 8; 10; 13; II, 2; 6; 7; 10; — **67340**, *v.*, 62; 79; 124.
εἰρήνη **67287**, II, 4 (cf. *τριβοῦνος*).
εἰρηνικός **67310**, 1; — **67311**, 13; — **67328**, I, 11; II, 11 *et seq.* III-XII.
εἰσαγωγή **67295**, III, 5.
εἰσιέναι **67325**, IV, *r.*, 17.
εἴσοδος **67287**, IV, 25; — **67299**, 3; — **67302**, 12.
εἰσπέμπειν **67292**, 2.
εἴσπραξις **67313**, 21.
εἰσπράττειν **67347**, I, *v.*, 1.
εἰσφέρειν **67280**, B, 3; — **67283**, 7; — **67305**, 13; — **67329**, 9; II, 4; 8.
εἶτα **67320**, 3.
ἕκαστος **67291**, 7; — **67295**, 24; III, 34; — **67299**, 38; 45; — **67301**, 26; — **67302**, 14; — **67303**, 18; — **67305**, 12; 13; 17; — **67309**, 18; 38; 40; — **67310**, *v.*, 11; — **67312**, 47; 102; — **67314**, III, 2; 15; 22; 35; 36; 39; — **67329**, II, 4; — **67332**, 6.
ἑκάτερος **67299**, 41; 47; 66; — **67310**, *v.*, 8; — **67311**, 23; — **67314**, 14; III, 44; — **67329**, 7; II, 15; — **67340**, 66.
ἑκατοσταί : voir Index VI.
ἐκβάλλειν **67305**, 12; 22; — **67310**, 11; *v.*, 1; — **67325**, IV, *r.*, 37.
ἐκβολή **67140**, 3; 6.
ἐκδιδόναι **67282**, 10; — **67298**, 38; — **67310**, *v.*, 11; — **67325**, III, *r.*, 2; 4; *v.*, 8; 9; 11; IV, *v.*, 9; VII, *r.*, 4; VIII, *v.*, 21; 25; — **67327**, 28; — **67329**, II, 7; 12; 13; 15; — **67357**.

ἐκδικεῖν 67279, 23; — 67299, 17.
ἐκδικία 67279, 4; — 67357.
ἔκδικος : voir Index III.
ἐκδίωξις 67321, 5.
ἔκδοσις 67310, 2.
ἔκδοσμος (?) 67313, 60.
ἔκδοστος (?) 67313, 60.
ἐκεῖνος 67295, 28.
ἐκεῖσε 67169 bis, 49; — 67295, 13; — 67300, 17; — 67309, 26; — 67313, 44.
ἐκζητεῖν 67295, 25.
ἐκκλησία : voir Index IV.
ἐκκλίνειν 67280, 2.
ἐκλαμβάνειν 67299, 29; — 67329, II, 13; 15.
ἐκλογιστία 67314, II, 3.
ἐκμαρτύριον 67295, 6; — 67357.
ἐκνίκησις 67298, 16.
ἐκουσίως 67300, 6; — 67302, 6; — 67305, 7; — 67328, II, 4 *et seq.* III-XII; — 67332, 7; — 67340, *v.*, 93.
ἐκπέμπειν 67280, 2; B, 7; — 67323, 18.
ἐκπληκτικός 67314, III, 10.
ἔκπληξις 67353, *v.*, A, 31.
ἐκποιεῖν 67299, 23; — 67314, 30; — 67340, *v.*, 48.
ἐκπορθεῖν 67283, 5; 6.
ἐκτάσσειν 67353, *v.*, A, 35.
ἐκτελεῖν 67311, 13; — 67340, *v.*, 27.
ἔκτισις 67299, 58; — 67303, 6; — 67314, 29.
ἐκτός 67296, 10; — 67297, 9; 10; — 67300, 9; 13; — 67309, 22; — 67310, 12; *v.*, 2; — 67311, 26; — 67313, 41; — 67314, II, 16; — 67320, 6; — 67321, 10; — 67328, I, 14; II, 14 *et seq.* III-XII; — 67334, 10.
ἐκφόριον 67279, 12; — 67289, 5; 17; — 67300, 14; — 67301, 31; — 67307, 8; — 67325, I, *r.*, 4; 8; — 67347, II, *v.*, 1.
ἐκφράζειν 67295, III, 31.
ἐκφωνεῖν 67353, *v.*, A, 31.
ἐκχωρεῖν 67169 bis, 37.
ἐκών 67299, 26; — 67301, 11; — 67303, 10; — 67310, *v.*, 10; — 67324, 6; — 67325, IV, *r.*, 15.
ἐλαιοπώλης : voir Index III.
ἐλαιόπωλις : voir Index III.
ἐλάχιστος 67295, 29; — 67312, 47; — 67329, 5.
ἐλέγχειν 67295, II, 2.
ἔλεγχος 67282, 7; — 67295, II, 7.
ἐλεεινός 67279, 2; 27; *v.*, 1; — 67283, II, 1; 2 *et passim*; — 67291, 4.
ἐλευθερία 67294, 2; — 67312, 102.
ἐλευθέριος 67294, 12.
ἐλεύθερος 67294, 25; 26; 28; — 67310, 13; — 67333, 21.
ἐλευθεροῦν 67281, 6; — 67312, 100.
ἐλεφάντινος 67340, *v.*, 40.
ἕλκειν 67283, 2; — 67294, 12.
ἑλκυστός 67303, 7; 13.
ἑλλεδανοῖς, δεσμοῖς 67331, III, *v.*, 4.
ἐλλείπειν 67329, II, 11.
ἑλληνικός 67312, 21.
ἑλλογιμώτατος 67140, 2; — 67295, 1; — 67309, 8; — 67329, 5; 10.
ἐλπίς 67283, 12; — 67295, 24; III, 15; — 67310, 2; — 67311, 12.
ἑμαυτοῦ 67295, III, 33; — 67298, 43; — 67306, 10; — 67310, 1; — 67312, 10; — 67322, 5.
ἐμβάλλειν 67280, 3; B, 3; — 67286, 1; 12; — 67325, II, *r.*, 6; III, *v.*, 1; — 67347, I, 1; 17.
ἐμβολή : voir Index VI.
ἐμμένειν 67169 bis, 20; — 67298, 13; — 67299, 55; — 67311, 27; 28; — 67314, III, 5; 46; — 67340, *v.*, 122.
ἐμπαίδευτος 67295, III, 20.
ἐμπειρία 67321, 2.
ἐμπεπρησμένος 67331, I, *r.*, 3.
ἐμπεριέχειν 67295, III, 25; — 67298, 41; — 67299, 61; — 67310, *v.*, 11.
ἐμπίπτειν 67314, 26.
ἐμφάνεια 67294, 6; — 67296, 7; — 67297,

7; — 67328, I, 6; II, 6 *et seq.* III-XII; — 67332, 9.
ἐμφανής 67314, 27.
ἐμφέρειν 67329, 4.
ἐμφυτεύειν 67298, 17; — 67299, 1; 30.
ἐμφύτευμα 67298, 40; — 67299, 40.
ἐμφύτευσις 67298, 26; 41; 48 *et seq.*; — 67299, 4; 23; 42; 45; 46.
ἐμφυτευτικός 67298, 10; 39; — 67299, 5; 60.
ἔμφυτος 67295, 15.
ἐνάγειν 67306, 11; — 67311, 25; — 67314, II, 15.
ἐναντίος 67311, 15; — 67353, *v.*, A, 10.
ἐνδεικνύναι 67300, 10; — 67310, 16; — 67314, III, 12.
ἐνδελεχής 67279, 27.
ἐνδέχεσθαι 67292, 5.
ἐνδιάθετος 67295, III, 24.
ἐνδιδάσκειν 67305, 10; — 67310, 9.
ἔνδοξος 67309, 8; — 67312, 6.
ἐνδοξότατος 67279, 8; — 67285, 2; — 67296, 1; — 67297, 1; — 67300, 1; — 67301, 3; — 67302, 2; — 67303, 2; — 67306, 1; — 67316, *r.*, 1; — 67321, 6; — 67323, 1; 19; — 67325, III, *r.*, 2; 4; *v.*, 7; 10; 12; IV, *v.*, 2; 9; VI, 2; VII, *r.*, 2; 4; 6; *v.*, 3; 25; VIII, *r.*, 5; 21; *v.*, 10; 16; 20; — 67328, I, 1; II, 1 *et seq.* III-XII; — 67332, 2; — 67347, I, 1; 17.
ἐνδοξότης 67321, 7.
ἐνεῖναι 67295, 14; — 67299, 11; — 67303, 19.
ἕνεκα 67329, II, 9.
ἕνεκεν 67282, *v.*; — 67291, 12; — 67292, 2; 6; — 67296, 14; — 67313, 19; — 67329, II, 1.
ἐνέλκειν 67300, 12.
ἐνέχειν 67296, 13; — 67299, 62; — 67310, *v.*, 4; — 67314, 22; III, 22; — 67332, 6.
ἐνέχυρον 67169 bis, 15; — 67305, 25; — 67309, 21; 46; — 67310, *v.*, 13; — 67314, III, 24; 48.
ἐνθάδιος 67340, *v.*, 34.
ἐνθύμημα 67295, III, 30.
ἐνιαύσιος 67328, I, 8; II, 8 *et seq.* III-XII.
ἐνιαυτός 67279, 20; — 67299, 38; — 67300, 11; — 67301, 27; — 67302, 14; — 67325, IV, *r.*, 39.
ἐνιδρύειν 67321, 4.
ἐνικός 67350 *a*, I.
ἐνιστάναι 67280, 1; — 67305, 19; — 67312, 37.
ἐννοεῖν 67294, 21; 28.
ἔννομος 67352, *r.*, 11.
ἐνοικεῖν 67279, 10.
ἐνοίκιον 67302, 14; 15; 18; — 67309, 30; — 67313, 60; — 67314, 2; — 67347, III, 6 (?).
ἐνοχή 67312, 46.
ἐνοχλεῖν 67294, 23.
ἔνοχος 67328, I, 18; II, 17 *et seq.* III-XII.
ἐνπεριέχειν 67340, *v.*, 24.
ἔνστασις 67312, 55; 59; 81.
ἐντάγιον 67285, *v.*, 2; — 67289, 3; 5; 7; 8; 12; 14; — 67307, 13; 15; — 67325, II, *v.*, 25; III, *v.*, 8; 11; — 67344, 8.
ἐνταῦθα 67291, 2; 4; 13; — 67303, 5; — 67305, 4; — 67309, 6; — 67323, 18.
ἐντεῦθεν 67294, 25; — 67309, 20; 36; — 67329, 8; — 67340, *v.*, 94.
ἐντολή 67330, III, 6.
ἐντολικάριος: voir Index III.
ἐντός 67300, 9; — 67313, 41.
ἐντρέχεια 67295, II, 13; — 67328, IV, 18; — 67334, 9.
ἐνώμοτος 67314, III, 41.
ἐνώπιον 67299, 50.
ἐνώτιον 67340, *v.*, 29.
ἐξαίρετος 67340, *v.*, 75.
ἐξαίσιος 67283, 14.
ἐξαιτεῖν 67281, 3; — 67295, II, 2; 13; — 67320, 3; — 67329, 13; — 67352, *v.*, 1.
ἐξακολουθεῖν 67340, 15.

ἑξάμετρον : voir Index VII.
ἑξάμηνος 67320, 3.
ἑξάμφω 67311, 14.
ἑξάνυσις 67279, 26.
ἑξαρτίζειν 67303, 13; 20.
ἑξέδρα 67309, 22; 26.
ἑξεῖναι 67283, 7; — 67299, 13; 22; 41; — 67311, 23; — 67313, 61; — 67314, II, 7; — 67340, *v.*, 94; — 67353, *v.*, A, 15.
ἐξέρχεσθαι 67305, 26.
ἐξέτασις 67282, 8.
ἐξῆς 67169 bis, 12; 38; — 67296, 8; — 67301, 15; — 67303, 7; — 67311, 8; — 67312, 18; 47; — 67313, 31; — 67319, 1; — 67324, 11; — 67325, IV, *r.*, 40; — 67332, 5; — 67340, *v.*, 25; — 67353, *v.*, A, 17.
ἐξισοῦν 67340, *v.*, 62.
ἑξκέπτωρ : voir Index III.
ἔξοδος 67299, 3; — 67302, 12; — 67309, 28.
ἐξορκίζειν 67279, 21; — 67353, *v.*, A, 22; 25.
ἐξουσία 67169 bis, 40; — 67282, 8; — 67283, 3; — 67290, 1; 5; — 67299, 5; — 67312, 27; — 67353, *v.*, A, 23; — 67354, II, 2.
ἐξπελλευτής : voir Index III.
ἐξυπηρετεῖν 67295, 9.
ἐπαγγελία 67293, 1.
ἐπαινεῖν 67295, 12.
ἐπακούειν 67329, 13.
ἐπάν 67314, III, 29.
ἐπάναγκες 67311, 24; — 67313, 64.
ἐπάνω 67313, 36.
ἐπαρτᾶν 67296, 14; — 67328, I, 18; II, 18 *et seq.* III-XII.
ἐπαρχία 67281, 1; — 67320, 1; — 67321, 1; 4; — 67340, 19; 45.
ἔπαρχος : voir Index III.
ἐπασκεῖν 67295, 14.
ἔπαυλις 67313, 58.
ἐπειδή 67291, 4; — 67292, 6; — 67295, III, 6; — 67306, 4; — 67312, 35; — 67313, 1; — 67333, 13.
ἐπεμβρίθειν 67311, 16.
ἐπεξέρχεσθαι 67279, 14; — 67283, 4.
ἐπέρχεσθαι 67298, 24; — 67356, 1.
ἐπερωτᾶν 67296, 15; — 67298, 30; 31; 41; — 67299, 66; 67; — 67300, 18; — 67301, 34; — 67303, 21; — 67314, III, 44; — 67324, 15; — 67328, I, 21; II, 20.
ἐπερώτησις 67299, 56.
ἔπεσθαι 67283, 6.
ἐπευθύνειν 67295, 14.
ἐπέχειν 67312, 24.
ἐπηρεάζειν 67290, 2; 8.
ἐπιβαίνειν 67295, 21.
ἐπιβλαβή 67295, III, 10.
ἐπιβουλή 67295, II, 15.
ἐπιγίγνεσθαι 67313, 44.
ἐπιγιγνώσκειν 67328, III, 32; 33; — 67329, 6.
ἐπιγονή 67313, 67.
ἐπιγραφή 67295, III, 20.
ἐπιδημία 67287, II, 11.
ἐπιδιδόναι 67283, II, 1; 2 *et passim*; — 67290, *v.*; — 67293, *v.*; — 67295, II, 24; 25; — 67314, II, 3; — 67322, *v.*, 1; — 67323, 11; *v.*, 1.
ἐπιδρομή 67321, 5.
ἐπιείκεια 67295, 16; 20.
ἐπιεικής 67295, II, 21.
ἐπιεικῶς 67295, 10.
ἐπιζητεῖν 67280, 3; — 67312, 93; — 67328, I, 12; II, 12 *et seq.* III-XII.
ἐπιθυμητής 67295, 3.
ἐπιθυμία 67295, 2; 7.
ἐπικερδία 67309, 40.
ἐπίκλησις 67325, IV, *r.*, 14.
ἐπικοινωνεῖν 67352, *v.*, 4.
ἐπιλαμβάνειν 67279, 13.
ἐπιλέγειν 67325, I, *r.*, 21; IV, *r.*, 8; — 67333, 19.
ἐπίλυσις 67309, 32.
ἐπιμέλεια 67305, 9.
ἐπιμελητής : voir Index III.
ἐπινέμησις 67280, 2; B, 3; — 67283, 3; —

67314, III, 16; — 67320, 3; B, 4; — 67321, 10; B, 4; — 67329, II, 9.
ἐπινοεῖν 67295, II, 10.
ἐπιορκία 67299, 62.
ἐπισκοπή 67298, 22.
ἐπίσκοπος : voir Index IV.
ἐπίστασθαι 67279, 5; — 67283, 4; — 67294, 21; — 67295, 11; III, 28.
ἐπιστολή 67312, 26.
ἐπιτάσσειν 67340, *v.*, 9.
ἐπιτρέπειν 67312, 22; — 67327, 36; — 67340, *v.*, 75.
ἐπιτρέχειν 67283, 5.
ἐπιτροπή 67329, II, 7.
ἐπιφέρειν 67298, 15; — 67310, *v.*, 9.
ἐπιχειρεῖν 67295, 5; 23.
ἐπιχείρημα 67299, 55.
ἐπιχώριος 67283, 4; — 67311, 27.
ἐπίψογος 67295, 12.
ἐποίκιον 67169 bis, 49; — 67359, IV, *v.*, 8; 9; V, *r.*, 1; 2; 3; 4; 5; VI, 4; 5 *et seq.*
ἐπομνύναι 67169 bis, 33; — 67298, 1; — 67299, 51; — 67314, III, 1; — 67328, II, 4; III, 6 *et seq.* III-XII; — 67332, 7; — 67340, 67.
ἐραία : voir *ἐρέα.*
ἐργάζεσθαι 67283, 14; — 67305, 13.
ἐργαλεῖον 67283, 8; — 67295, II, 5.
ἐργασία 67300, 10; — 67301, 23; — 67303, 11; 16; 17; — 67305, 14.
ἐργαστηριακός : voir Index III.
ἐργάτης 67295, III, 10.
ἔργον 67295, 20; — 67299, 57; — 67305, 16; 26; — 67310, 15; *v.*, 3; — 67333, 19.
ἐρέα 67279, 19; — 67287, 23; — 67325, IV, *r.*, 36.
ἐρέβινθος 67325, II, *r.*, 16.
ἔρχεσθαι 67291, 13; — 67292, 4; — 67294, 20; 29; — 67306, 9; — 67311, 18; — 67322, 4.
ἐρωτᾶν 67294, 27; — 67309, 55; — 67311, 31.
ἕτερος 67279, 16; — 67291, 12; — 67292, 1; — 67294, 7; — 67295, 23; 27; II, 5; 21; III, 20; — 67296, 10; 11; 15; — 67307, 5; — 67309, 34; — 67310, 14; *v.*, 7; — 67311, 23; 25; — 67312, 20; 29; 34; 58; 70; 77; 92; — 67329, II, 11; — 67340, *v.*, 34.
ἐτήσιος 67298, 28; 40; — 67299, 39; — 67312, 62; — 67314, 20; 33; II, 5.
ἐτησίως 67312, 106.
ἔτι 67327, 44; — 67340, 54; *v.*, 7; — 67353, *v.*, A, 15.
ἑτοῖμος 67329, 9.
ἑτοίμως 67296, 9; 13; — 67300, 11; — 67303, 19; — 67304, 3; — 67305, 7; 22; — 67306, 13; — 67309, 15; 32; 38; — 67310, 6; *v.*, 2; — 67314, III, 9; — 67328, I, 16; II, 15 *et seq.* III-XII; — 67329, II, 6.
ἔτος 67169 bis, 2; — 67279, 13; — 67301, 28; — 67302, 1; 2; 15; 18; — 67303, 2; — 67305, 2; 12; — 67309, 2; — 67312, 3; 108; — 67313, 68; — 67314, 9; 12; III, 15; 23; — 67325, IV, *r.*, 4; 36; — 67329, II, 4; — 67332, 2; — 67353, *v.*, A, 2; — 67359, II, *r.*, 1.
εὐαγής : voir Index IV.
εὐάρεστος 67313, 27.
εὐαρχεία 67295, 24.
εὐγένεια 67310, 7.
εὐγενής 67300, 2; — 67306, 3; — 67310, 16; — 67312, 44; 87; — 67314, II, 10; — 67325, IV, *r.*, 11.
εὐγνωμόνως 67305, 20; — 67314, 24; III, 25; — 67324, 3.
εὐγνωμοσύνη 67279, 13.
εὔδηλος 67294, 1.
εὐδοκίμησις 67301, 12; 25; — 67328, I, 14 *et seq.* III-XII; — 67332, 9.
εὐδόκιμος 67291, *v.*; — 67293, *v.*; — 67301, 5; — 67321, 6; — 67328, I, 2; II, 2 *et seq.* III-XII; — 67332, 5.
εὔελπις 67295, 24.

εὐεργεσία 67279, 25.
εὐεργέτημα 67279, 4; — 67283, 15.
εὐεργέτης 67325, IV, *r.*, 4.
εὐζωΐα 67283, 8; — 67295, 14; 19; — 67305, 7.
εὐθύ 67280, 4.
εὐκαθοσιωτός 67321, 4; 8.
εὐκαιρία 67313, 45.
εὐκλεής 67279, 5; — 67295, III, 21.
εὔκλεια 67279, 4; — 67283, 15.
εὐκόλως 67283, 14.
εὐκτήριον : voir Index IV.
εὐκτήριος 67299, 49.
εὐλαβής 67297, 4; — 67298, 33; 46 *et seq.*; — 67299, 31; 39; 48; 69; — 67311, 5; — 67312, 53; 63; 71; 80; 95; 103; 107; 112; — 67324, 5; 6; — 67325, I, *r.*, 4.
εὐμαρῶς 67340, *v.*, 26.
εὔμοιρος 67310, 17; — 67340, *v.*, 43.
εὔνοια 67310, 15; — 67314, III, 11.
εὐνοϊκῶς 67294, 5.
εὔπρηστον, εὐφύσητον 67331, II, *r.*, 14.
εὑρεσιλογία 67305, 21; — 67314, 25.
εὑρίσκειν 67279, 26; — 67283, 14; — 67290, 12; — 67291, 9; — 67294, 7; — 67295, III, 16; — 67297, 10; — 67306, 7; — 67310, 3; — 67328, I, 16; II, 15 *et seq.* III-XII; — 67333, 21; — 67352, *v.*, 3; 6; — 67353, *v.*, A, 9.
εὐσέβεια : voir Index IV.
εὐσεβεῖν 67295, III, 2.
εὐσεβής : voir Index IV.
εὐσεβός : voir Index IV.
εὔσταθμος 67279, 15; — 67299, 58; — 67311, 28; — 67312, 104; 108; — 67314, III, 4; — 67340, 14; 33; *v.*, 47.
εὐτεκνία 67305, 10.
εὐτελής 67313, 9.
εὐτύχημα 67321, 3.
εὐτυχής 67280, 1; — 67320, 4; B, 7; — 67321, B, 5.
εὐτυχῶς 67301, 14; — 67305, 9; — 67321, 3.
εὐφυΐα 67295, 17.
εὐφύσητος 67331, II, *r.*, 14.
εὐχαίρως 67352, *v.*, 6.
εὔχεσθαι 67295, III, 34; — 67314, III, 14.
εὐχή 67279, 27.
ἐφεξῆς 67311, 10.
ἔφηβος 67312, 17.
ἔφθιεν, ἔφθορεν 67331, II, *r.*, 8.
ἐφιστάναι 67169 bis, 17; 47; — 67302, 16.
ἐφοροῦν 67283, 13.
ἔχειν 67279, 8; — 67281, 5; — 67282, 5; — 67283, 9; — 67285, *v.*, 2; — 67295, 3; 11; 15; II, 4; III, 5; — 67296, 9; 13; — 67298, 35; — 67299, 8; 17; 67; — 67300, 11; 16; 18; — 67302, 13; — 67303, 15; 19; — 67304, 3; — 67305, 7; 23; — 67306, 6; 9; 13; — 67308, 1; — 67309, 11; 15; 33; 38; 47; — 67310, 6; *v.*, 2; — 67311, 3; 18; 19; — 67312, 12; 22; 32; 54; 58; 81; 83; 88; 105; — 67314, 5; II, 4; III, 9; 45; — 67325, IV, *r.*, 34; — 67327, 1; — 67328, I, 16; II, 15 *et seq.* III-XII; — 67329, 4; II, 6; — 67339, 2; — 67340, 55; *v.*, 6; 80; — 67353, *v.*, A, 4.
ἐχθρός 67295, II, 15; 19.
ἐχθρῶς 67279, 25.
ἕως 67291, 8; 13; — 67292, 3; — 67295, 29; — 67303, 18; — 67305, 11; — 67313, 24; — 67319, 3; 12; 20; 22; — 67353, *v.*, A, 7.
Ζημιοῦν 67322, 6.
ζημίωμα 67279, 6; 23; — 67283, 10; — 67299, 65.
ζῆν 67283, 7; — 67312, 34; — 67314, III, 14.
ζητεῖν 67295, II, 12; — 67296, 8; 12; — 67297, 8; 11; — 67306, 6; — 67323, 3; — 67328, I, 13; 16; II, 13; 15 *et seq.* III-XII; — 67334, 8.
ζήτησις 67298, 14.
ζυγόν 67169 bis, 57; — 67303, 15; — 67305, 14; — 67306, 5; — 67309, 14; 15; 19; 38; — 67310, 6; — 67314, III, 19; —

67325, I, *r.*, 20; III, *r.*, 1; 2; 3; 4; 6; *v.*, 6; 10; IV, *v.*, 1; 2; 3; 4; 5 *et seq.*; VI, 1; VII, *r.*, 2; 3; 4; 5; 6; *v.*, 3; 6; 9 *et seq.*; VIII, *r.*, 4; 9 *et seq.*; 17; 21; *v.*, 20; 23; 24; — **67340**, *v.*, 47.

Ζυγοστάτης : voir Index III.

Ζωή **67311**, 14; — **67314**, 7; III, 17.

Ζῷον **67279**, 18; — **67283**, 7; — **67300**, 10; — **67301**, 23.

Ἡγεῖσθαι **67321**, 2.

ἡγούμενος : voir Index IV.

ἦγουν **67314**, II, 3; — **67328**, I, 20; II, 19 *et seq.* III-XII.

ἤδεσθαι **67295**, III, 25.

ἤδη **67291**, 5; — **67294**, 25; — **67309**, 20; 36; — **67311**, 20; — **67312**, 110; — **67313**, 30; — **67329**, 8; — **67340**, *v.*, 94.

ἦθος **67295**, II, 9.

ἧκειν **67310**, 4.

ἠλεκτροῦς **67340**, *v.*, 32.

ἡλικία **67169** bis, 18; — **67353**, *v.*, A, 10.

ἥλιος **67321**, 2.

ἦμαρ **67295**, III, 2.

ἡμέρα **67287**, IV, 21; — **67303**, 11; — **67305**, 8; — **67328**, I, 8; II, 8 *et seq.* III-XII.

ἥμισυς **67313**, 15; — **67319**, 15; — **67325**, I, *r.*, 15; 27; II, *r.*, 17; 19; *v.*, 3; 14; 18; 22; III, *r.*, 3; 4; 6; *v.*, 4; 6; 8; IV, *v.*, 4; 6; VII, *r.*, 1; 2; 5; 6; *v.*, 9; 11; VIII, *r.*, 4; 9; 10; 11; 17; 21; 25; *v.*, 5; 6; — **67329**, 11; 16; II, 10; — **67347**, I, 9.

ἡνίκα **67340**, *v.*, 26.

ἠπείριος **67313**, 43.

ἥρως **67295**, 26.

ἡσύχως **67283**, 14.

ἤτοι **67309**, 23; — **67310**, 5; — **67312**, 54; 94; 107; — **67313**, 45; — **67314**, 9; III, 18; — **67325**, I, *r.*, 29; — **67329**, II, 7; — **67340**, *v.*, 47; 76; 78; — **67353**, *v.*, A, 14; — **67359**, V, *r.*, 1; 2; 6; VI, 2; 3; 4; 5; 6; 7.

ἧττον **67310**, 9; — **67312**, 24; 59; — **67313**, 53.

Θάλασσα : voir Index V.

θάλπειν **67314**, 28; — **67340**, 33; 59.

θάνατος **67340**, *v.*, 95; 96.

θατέρου **67311**, 8.

θαυμάζειν **67295**, 28.

θαυμάσιος **67295**, III, 8.

θαυμασιότης **67290**, 3; 7; — **67300**, 6; — **67302**, 6; — **67323**, 5.

θαυμασιώτατος **67283**, 1; — **67286**, 12; — **67290**, *v.*; — **67300**, 3; — **67303**, 10; — **67329**, 8; 15; II, 2; 3; 5; 11; — **67340**, 4; 42; 54.

θεᾶσθαι **67295**, III, 12.

θεῖος **67313**, 25.

θεῖος (adj.) : voir Index IV.

θειώδως **67312**, 27.

θέλειν **67292**, 4; — **67300**, 22; — **67320**, 4; — **67321**, 8; — **67333**, 26.

θέμιτος **67340**, *v.*, 73.

Θεός : voir Index IV.

θεοσεβής : voir Index IV.

θεοφίλεια : voir Index IV.

θεοφιλής : voir Index IV.

θεραπεία **67294**, 4.

θέσις **67299**, 33; — **67302**, 8.

θεσμός **67353**, *v.*, A, 35.

θεσπίζειν **67295**, 2; — **67321**, 3; — **67352**, *r.*, 10; *v.*, 1.

θήκη **67324**, *v.*, p. 119.

θῆλυς **67313**, 66.

θηριώδης **67295**, 28.

θλῖψις **67322**, 9.

θνήσκειν **67353**, *v.*, A, 21.

θρέμμα **67325**, IV, *r.*, 35.

θρόνος **67353**, *v.*, A, 22.

θυγάτηρ **67169** bis, 25; — **67294**, 11; 17; — **67300**, 2; — **67302**, 4; 18; — **67309**, 7; — **67311**, 5; — **67312**, 105; — **67324**, 3; — **67325**, IV, *r.*, 11; — **67340**, *v.*, 11; 28; 75; 76; 80.

θύρα **67299**, 3; — **67302**, 16; — **67313**, 56.

θυρίς 67299, 4.
θυροῦν 67309, 29.
Ἰᾶσθαι 67295, 11.
ἰάσιμος 67295, 5.
ἴασις 67295, III, 1.
ἰατρός : voir Index III.
ἰδικός 67299, 48.
ἰδικῶς 67169 bis, 15; — 67303, 19; — 67310, 8; — 67314, III, 24; 48.
ἰδιόκτητος 67295, 27.
ἰδιοπραγμονεῖν 67295, II, 21.
ἴδιος 67293, 1; — 67295, II, 18; — 67299, 17; — 67300, 10; — 67301, 23; — 67312, 23; 32; 55; 59; — 67314, 17; III, 20; 23; — 67323, 8; — 67324, 18; — 67332, 6; — 67340, *v.*, 46.
ἰδιωτικός 67309, 36; — 67340, *v.*, 7.
ἰθύνειν 67321, 2.
ἱκάνομαι τὰ σὰ γούνατα, τὰ σὰ γούνατα παρακαλῶ 67331, II, *r.*, 12.
ἱκανός 67333, 19.
ἱκανῶς 67279, 23.
ἱκεσία 67279, 2; *v.*, 1.
ἱλλούστριος 67309, 8; — 67325, III, *r.*, 7; *v.*, 9; 12; VII, *v.*, 25; VIII, *v.*, 24.
ἱμάτιον 67339, 11; — 67340, *v.*, 32.
ἱματισμός 67340, *v.*, 97.
ἰνδικτίων 67169 bis, 3; — 67284, 3; *v.*, 1; — 67286, 6; 10; 16; 21; — 67287, 1; 10; — 67289, 1; 5; 9; 17; — 67296, 1; — 67297, 1; — 67300, 1; 7; — 67301, 4; 14; 32; — 67302, 3; 7; — 67303, 3; 12; — 67305, 2; 9; 12; — 67306, 1; — 67307, 1; 6; 8; 11; 12; — 67308, 3; 4; — 67309, 3; 42; — 67311, 1; — 67312, 4; — 67319, 3; 7; 9; 11; 19 *et seq.*; — 67320, 4; B, 8; — 67321, B, 6; — 67325, I, *r.*, 2; 4; *v.*, 2; 14; 21; 30; II, *r.*, 2; 7; III, *r.*, 1; 3; 5; 7; *v.*, 2; 6; 10; IV, *r.*, 5; 18; 40; *v.*, 1; 2; 3; 5; 7; 8; VI, 1; VII, *r.*, 1; 2; 3; 5; 8; *v.*, 2; 5; 7; 10; 14; 17; 19; 24; VIII, *r.*, 2; 3; 5; 16; 17; 20; 25; 26; *v.*, 3; 10; 15; 17; 19; 23; — 67326, 11; — 67327, 3; 9; 11; 17; 19; 25; 26; 34; 40; 42; 46; — 67328, I, 1; 9; II, 1; 9 *et seq.* III-XII; — 67329, 1; — 67330, IV, 1; — 67332, 3; — 67347, I, 6; 7; 12; II, *v.*, 3; — 67353, *v.*, A, 3; — 67359, II, *r.*, 1.
ἵππος 67279, 18.
ἰσομοιρία 67312, 103.
ἴσος 67282, 1; 10; *v.*, 1; — 67295, 16; II, 22; — 67310, *v.*, 4; — 67314, III, 33; — 67340, *v.*, 5; 62; 73; — 67353, *v.*, A, 32.
ἰσχύειν 67290, 3.
ἰσχυρός 67299, 45; 59.
ἴτυς 67303, 14.
ἴφι : voir Index VII.
ἴχνος 67279, 5.
Καγκελλάριος : voir Index III.
κἀγώ 67295, III, 15; — 67305, 22; — 67329, II, 9; 13; — 67353, *v.*, A, 16.
κάδος 67302, 12; — 67314, 13.
καθά 67314, II, 12; III, 18; — 67340, *v.*, 25.
καθάπαξ 67311, 20.
καθάπερ 67169 bis, 16; — 67309, 54; — 67314, III, 49; — 67340, *v.*, 73.
καθαρός 67169 bis, 31; 42; 70; — 67286, 17; — 67295, 5; II, 7; 18; — 67301, 29; — 67303, 17; — 67309, 33; — 67347, I, 20.
καθαρουργός : voir Index III.
καθαρῶς 67314, 23.
καθέδρα 67321, 7.
καθιστάναι 67279, 9; — 67294, 1; 7; 9; 27; — 67295, III, 11; — 67323, 13; — 67352, *r.*, 6.
κάθοδος 67302, 13; — 67309, 28.
καθολικός : voir Index IV.
καθόλου 67169 bis, 71; — 67299, 3; 10; 12; 33; 36; — 67313, 41; 59.
καθοσιοῦν 67320, 2; — 67321, 9; B, 3.
καθώς 67329, 7; 15; II, 15.

καινός **67283**, II, 9.
καινοτομία **67295**, 10; II, 14; 18; 25.
καίπερ **67283**, 3.
καιρός **67280**, 1; — **67294**, 4; 26; — **67295**, II, 7; 12; — **67299**, 39; — **67308**, 3; — **67310**, *v.*, 1; — **67312**, 27; 45; 55; 82; — **67313**, 46; — **67314**, III, 1; — **67329**, 4; — **67333**, 14; 17.
κἀκεῖνος **67295**, III, 16.
κάκιστος **67353**, *v.*, A, 34.
κακός **67295**, 17; II, 9.
κακοτροπία **67295**, 7.
κακοῦν **67295**, 12.
κακουργία **67282**, 3.
κακοῦργος **67283**, 16.
κακῶς **67283**, 6.
καλαφάτης : voir Index III.
καλεῖν **67169** bis, 51; — **67295**, II, 9; — **67300**, 8; — **67301**, 18; — **67312**, 39; 41; 89; — **67313**, 35; — **67314**, II, 9; — **67325**, IV, *r.*, 19; — **67327**, 33; — **67328**, I, 7; V, 9; VII, 9; — **67331**, II, *r.*, 21.
καλλιγράφος : voir Index III.
καλλίνικος **67298**, 6; — **67332**, 8; — **67340**, 68.
καλλίπολις **67169** bis, 7; — **67309**, 11.
καλός **67169** bis, 30; 40; — **67310**, 15; — **67340**, *v.*, 34.
καμάρα **67309**, 22.
καμηλίτης : voir Index III.
κάμηλος **67325**, I, *v.*, 9; 10; 11; 12.
κἀμοί **67329**, II, 12.
καμπανόν **67325**, IV, *r.*, 37.
κάμπτρα **67340**, *v.*, 79.
κανονικός : voir Index VI.
κανών : voir Index VI.
κάραβος **67359**, II, *r.*, 2; VI, 9.
καρπός **67279**, 20; — **67300**, 7; — **67301**, 13; 27; — **67325**, IV, *r.*, 17.
καρποφορεῖν **67313**, 48.
κᾶσος = casus **67312**, 100.
κάστρον : voir Index V.
καταβάλλειν **67291**, 5; — **67298**, 12; — **67307**, 10; — **67309**, 39; — **67310**, *v.*, 3; — **67324**, 3; — **67359**, III, *v.*, 3; IV, *r.*, 3.
καταβολή **67287**, 4; 5; 6; II, 1; 3; 9 *et passim;* IV, 28; — **67291**, 8; — **67299**, 59; — **67320**, B, 8; — **67321**, B, 6; — **67325**, VIII, *r.*, 20; *v.*, 2; 9; — **67330**, II, 16; IV, 2; 4; 9.
κατάγαιος **67309**, 22.
καταγράφειν **67169** bis, 36.
καταγραφή **67359**, II, *r.*, 1.
καταδαπανᾶν **67340**, *v.*, 27.
καταδέχεσθαι **67329**, II, 6.
καταδίκη **67328**, III, 32.
κατάθεσις **67301**, 20; — **67329**, II, 11.
κατακυριεύειν **67309**, 47.
καταλαμβάνειν **67282**, 5.
καταλείπειν **67295**, 24; — **67312**, 45; 56; 82; 97; — **67313**, 3; — **67340**, *v.*, 6; 63; 96.
καταλογάδην **67314**, III, 31.
καταλογίζεσθαι **67329**, II, 7.
κατάλογος **67321**, 2.
καταμένειν **67309**, 6.
κατάντικρυ **67313**, 36.
καταξιοῦν **67291**, 5; 9; 11; — **67292**, 4; — **67321**, 3.
κατάπλους **67293**, 3.
κατάστασις **67297**, 8; — **67323**, 3; 15.
κατατιθέναι **67329**, 13; II, 4.
καταφρονεῖν **67310**, 11; *v.*, 1; 5; — **67353**, *v.*, A, 34.
καταφρόνησις **67310**, 17; *v.*, 2.
κατέρχεσθαι **67291**, 11.
κατέχειν **67290**, 10; — **67340**, *v.*, 80.
κατοχή **67169** bis, 40; — **67282**, 6; — **67299**, 5; 17.
καυκανοπλόκος : voir Index III.
καυνακοποιός : voir Index III.
κάψιον **67340**, *v.*, 39.
κεῖσθαι **67302**, 10; — **67312**, 39; 42.
κεκτημένος : voir Index III.

κελεύειν **67312**, 30; 38; 53; 63; 79; 99; 104; — **67324**, 5.
κέλευσις **67295**, III, 5; — **67329**, II, 6.
κέλλιον **67299**, 2; 20; 36.
κεραμοπλάστης : voir Index III.
κεράτιον : voir Index VII.
κέρμα : voir Index VII.
κεφάλαιον **67294**, 27; — **67295**, 2; — **67299**, 61; — **67309**, 13; — **67310**, *v.*, 12; — **67312**, 23; 30; — **67314**, 32; II, 11.
κεφαλαιωτής : voir Index III.
κεφαλή **67295**, III, 3; — **67322**, 1.
κηνσίτωρ : voir Index III.
κηριαπτάριον **67340**, *v.*, 77.
κιβώτιον **67340**, *v.*, 39.
κιβωτός **67331**, II, *r.*, 3.
κινδυνεύειν **67282**, 9; — **67299**, 22.
κίνδυνος **67169** bis, 14; 21; — **67281**, 6; — **67299**, 63; — **67303**, 18; — **67306**, 14; — **67310**, 7; — **67314**, III, 23; 39; — **67320**, 5; — **67328**, I, 18; II, 18 *et seq.* III-XII; — **67329**, 7; 9; II, 3; 4.
κίνησις **67320**, 6; — **67321**, 10.
κινητός **67295**, 29; — **67312**, 83; — **67313**, 6.
κιστάριον (?) **67340**, *v.*, 41.
clarissimus (c) **67329**, II, 15.
κλασμός **67340**, *v.*, 49.
κλειδοῦν **67309**, 29.
κλείς **67302**, 17.
κληρικός : voir Index IV.
κληρονομία **67312**, 88; — **67313**, 50.
κληρονομιαῖος **67295**, 27.
κληρονόμος **67140**, 3; — **67294**, 19; 25; — **67298**, 16; 27; — **67299**, 7; 37; — **67306**, 11; — **67309**, 16; 30; 33; — **67312**, 37; 48; 97; 103; 108; 112; — **67313**, 62; — **67314**, 23; III, 9; 21; — **67324**, 2; 3; — **67325**, IV, *r.*, 31; VII, *v.*, 8; 23; VIII, *v.*, 22; — **67326**, 1; 3; 16; — **67327**, 5; 44; — **67340**, *v.*, 10; 12; 13; — **67355**, I[a].
κλῆρος **67295**, 27; — **67301**, 17; — **67312**, 74; — **67313**, 33; — **67325**, IV, *r.*, 21; — **67327**, 3; 9; 16; 24; 39; — **67329**, 10; 15; — **67333**, 7; 8.
κληροῦν **67294**, 17.
κνῆκος **67325**, I, *r.*, 10; II, *r.*, 3; *v.*, 3.
κοινόν **67281**, 1; — **67325**, VII, *v.*, 21.
κοινός **67305**, 7; 12; — **67311**, 11; 17; — **67321**, 6; — **67322**, 9.
κοινωνία **67311**, 12.
κοινῶς **67295**, 18; — **67313**, 12.
κοίτη **67310**, 14.
κοιτών (?) **67302**, 11.
κολάζειν **67283**, 16.
κολοβόν : voir Index VII.
κόμης : voir Index III.
κομιδή **67320**, 4; B, 6; — **67321**, B, 5.
κομίζειν **67295**, III, 25; — **67314**, 12; — **67320**, B, 9; — **67321**, B, 6.
κομμενταρήσιος : voir Index III.
κομμονιτώριον **67282**, 1; *v.*, 1; — **67330**, II, 15 (*κομονιδώριον*).
κομφιρματεύειν **67312**, 33.
κορακοβρωσία **67353**, *v.*, A, 19.
κορυφή **67279**, 21.
κοσκινεύειν **67325**, I, *v.*, 27; II, *r.*, 3.
κόσμιον **67340**, *v.*, 29.
κοσμιότης **67310**, 1; 14.
κουρεύς : voir Index III.
κοῦρσον : voir Index V.
κοῦρσος : voir Index V.
κουφισμός **67347**, I, *v.*, 3.
κρατεῖν **67283**, 2; — **67295**, 11; — **67313**, 51; 62; — **67321**, 7; — **67324**, 9.
κράτιστος **67321**, 2.
κράτος **67352**, *r.*, 10; *v.*, 1; 7.
Κρειττων (ὁ) : voir Index IV.
κριθή **67307**, 5; — **67308**, 2; 3; — **67325**, I, *r.*, 5; 10 *et seq.*; *v.*, 23; 24; II, *r.*, 5; 27; *v.*, 3; 14; — **67327**, 33.
κρικίον **67303**, 14.
κρῖμα **67294**, 28.
κρίνειν **67311**, 26.
κρίσις **67305**, 21; — **67310**, *v.*, 3; — **67314**, 25; III, 32; — **67352**, *r.*, 11.

κριτής : voir Index III.
κροκωτός **67339**, 18.
κρυψίς **67340**, *v.*, 78.
κτᾶσθαι **67329**, 15; — **67333**, 26.
κτῆμα **67169** bis, 45; — **67283**, 5; — **67298**, 17; 24; 39; — **67300**, 8; — **67303**, 12; 16; — **67312**, 89; — **67313**, 19; 24; 35; 47; — **67333**, 7; 13; 27; — **67347**, I, *v.*, 1.
κτῆσις **67286**, 2; 13; — **67299**, 18; — **67313**, 23; — **67329**, 5.
κτήτωρ : voir Index III.
κυκλᾶτος **67279**, 18.
κυκλευτήριον **67299**, 11; 35.
κυκλόθεν **67325**, IV, *r.*, 22.
κυμινοπώλης : voir Index III.
κύπα **67309**, 23.
κυρά **67279**, 7.
κυριακή : voir Index IV.
κυριεύειν **67313**, 52; — **67324**, 9.
κύριος **67287**, 15; IV, 5; 8; 16; — **67290**, 11; — **67291**, *v.*; — **67295**, 8; — **67298**, *v.*, 26; — **67299**, 28; — **67300**, 18; — **67301**, 34; — **67302**, 17; — **67303**, 21; — **67305**, 4; — **67306**, 16; — **67309**, 51; — **67310**, *v.*, 9; — **67311**, 29; — **67313**, 26; — **67314**, III, 41; — **67322**, 3; — **67324**, 14; — **67325**, IV, *r.*, 41; VI, 2; — **67330**, III, 4; — **67353**, *v.*, A, 36.
κυριότης **67169** bis, 40.
κυρίως **67169** bis, 68; — **67309**, 16; — **67331**, II, *r.*, 5.
κῦρος **67312**, 33.
κωδικίλλος **67312**, 24; 29; 31; 32.
κωδίκιον **67140**, 2.
κῶδιξ **67329**, 10.
κώμη **67169** bis, 26; 43; 72; — **67279**, 3; *v.*, 1; — **67280**, 7; B, 1; *v.*, 1; — **67281**, 3; 4; — **67282**, 3; 5; — **67283**, 1; 6; 8; II, 1; 2; II, 1; 2 *et passim;* — **67284**, 1; 3; — **67286**, 1 *et passim;* — **67287**, 1; — **67291**, 2; — **67295**, II, 20; — **67296**, 2; 4; 8; — **67297**, 2; 3; 8; — **67298**, *v.*, 40; 41; — **67300**, 4; 5; — **67301**, 6; 10; 18; — **67303**, 4; 5; 8; 10; — **67306**, 2; 4; — **67307**, 2; — **67313**, 4; 20; 38; 54; — **67314**, 10; II, 8; — **67320**, B, 1; — **67321**, B, 1; — **67323**, 2; 3; 4; 6; 11; — **67325**, II, *r.*, 8; 10; III, *v.*, 2; IV, *r.*, 6; 9; 13; 21; — **67326**, 6; 10; — **67327**, 9; 16; 24; 33; 39; — **67328**, I, 2; 3; II, 2; 3 *et seq.* III-XII; — **67329**, 4; 5; 6; 7; 8 *et passim;* II, 2; 4; 5 *et passim;* — **67332**, 5; — **67334**, 7; — **67335**, 1; — **67347**, I, 5; 7; — **67354**, II, 4; — **67359**, II, *r.*, 1; 3; 4 *et seq.;* III, *r.*, 1 *et seq.;* *v.*, 1; V, *r.*, 8; 9.
κωμητικόν : voir Index VI.
Λαγχάνειν **67313**, 30; 33; 53; 64.
λάκκος **67299**, 11; 34; — **67300**, 8; 17; — **67313**, 39.
λαλεῖν **67323**, 2.
λαμβάνειν **67290**, 9; — **67300**, 16; 18; — **67306**, 7; — **67314**, 13; — **67323**, 10; — **67353**, *v.*, A, 20.
λαμπρός **67294**, 6; — **67327**, 5; — **67353**, *v.*, A, 26.
λαμπρότατος **67169** bis, 3; 4; 5; 36; — **67279**, 14; 15; 16; — **67283**, 2; — **67290**, 2; 6; — **67295**, 1; — **67298**, 4; 15; 27; 35; 39; — **67299**, 7; 13; 26; — **67302**, 3; — **67305**, 2; 4; — **67309**, 3; 6; — **67311**, 1; — **67312**, 4; — **67313**, 25; — **67320**, 1; — **67322**, 3; — **67327**, 13; 21; 26; — **67353**, *v.*, A, 3.
λάρναξ, κιβωτόν **67331**, II, *r.*, 3.
λατόμος : voir Index III.
λαφυραγωγός **67283**, 11.
λάχανον **67325**, I, *r.*, 23; 27; *v.*, 1; 4; 5 *et seq.;* II, *r.*, 3; 4; *v.*, 3.
λέγειν **67289**, 4; — **67295**, 12; — **67301**, 17; — **67319**, 17; — **67323**, 7; — **67327**, 16; 17; — **67329**, 14; II, 2.
legere **67280**, 5; 6; — **67320**, 6; 7; — **67321**, 11; 12.

λέξις 67311, 10.
λεψάνη 67289, 11; — 67300, 15; — 67347, II, *v.*
ληγᾶτον 67312, 110; — 67314, 33; II, 5; III, 18; 26.
λήγειν 67303, 3.
λῆμμα 67287, IV, 28; — 67314, III, 34.
λημματισμός 67314, 14.
λίβελλος 67295, 1; 8; II, 17; 22; 24.
λιβικός 67325, IV, *r.*, 20; 27; — 67328, IX, 10.
λινοῦφος : voir Index III.
λίτρα : voir Index VII.
λίτρον 67325, II, *v.*, 23; VIII, *r.*, 17.
λίψ 67169 bis, 50; — 67302, 12; — 67325, IV, *r.*, 30.
λογίζεσθαι 67295, 21; III, 6; — 67300, 7; — 67301, 13; — 67302, 7; — 67328, I, 8; II, 8 *et seq.* III-XII.
λόγιος 67169 bis, 4; — 67294, 18; 19; 24.
λογισμός 67299, 29; — 67312, 12; 13; 52; — 67353, *v.*, A, 5.
λογιστήριον 67169 bis, 73; — 67309, 5; 10; — 67329, 8; II, 5.
logisterium 67329, 14; II, 12.
λόγος 67169 bis, 15; 19; 27; 59; — 67279, 26; — 67280, B, 2; — 67284, 2; 5; 6; — 67285, 2; — 67287, 1; — 67289, 1; — 67291, 3; 6; — 67295, 14; 16; III, 29; — 67298, 13; — 67299, 56; — 67302, 14; — 67303, 17; — 67305, 25; — 67306, 9; — 67308, 2; — 67309, 21; — 67310, 12; 15; *v.*, 2; 13; — 67311, 18; — 67313, 22; — 67314, III, 25; 48; — 67325, I, *r.*, 1; 28; *v.*, 1; 8; 13; 20; II, *r.*, 1; 11; *v.*, 1; 14; 15; IV, *r.*, 36; VIII, *r.*, 7; *v.*, 2; 8; — 67329, 6; 7; 10; II, 4; 6; 8; 9; 13; 14; — 67339, 1; — 67340, 38; — 67347, I, *v.*, 1; — 67359, II, *r.*, 2; V, *r.*, 7; VI, 1; 9; 10; 11.
λοιδορεῖν 67353, *v.*, A, 34.
λοιμός 67283, 9.
λοιπάς 67285, 2; 3.
λοιπόν 67287, IV, 29; — 67289, 11; 12; 15; 16; 19; — 67295, 23; — 67306, 9; — 67311, 18; — 67325, I, *r.*, 14.
λοιπός 67280, B, 11; — 67288, V, 6; — 67312, 49; — 67324, 13; — 67329, II, 7; — 67330, II, 10; — 67353, *v.*, A, 15.
λυμαίνειν 67283, 5.
λυπεῖν 67322, 6.
λύσις 67306, 8; 15.
λυσιτελεῖν 67321, 7.
λύχνος 67340, *v.*, 77.
λωτικός 67339, 16.
Μά 67322, 1.
μάγειρος : voir Index III.
μακάριος 67279, 12; — 67294, 17; — 67300, 3; — 67301, 7; — 67303, 9; — 67306, 5; — 67309, 4; — 67312, 74; 76; 109; 111; — 67313, 8; 18; — 67326, 1; 45; — 67332, 4; — 67333, 16; 20; — 67340, *v.*, 44.
μακρογηραιά (subst.) 67314, III, 27.
μακρογηρᾶν 67294, 18.
μαλακία 67314, III, 29.
μάλιστα 67333, 17; — 67353, *v.*, A, 31.
μᾶλλον 67295, 28; — 67333, 18.
μάμμη 67312, 44; 88.
μανθάνειν 67298, *v.*, 26.
μαρτυρεῖν 67295, 17; II, 4; — 67302, 20; — 67303, 24; 25; — 67306, 18; 19; — 67321, 6; — 67324, 18; 19; 20; — 67325, IV, *r.*, 45; — 67328, III, 30; IV, 30; V, 29; VII, 27; 28; VIII, 26; 28; IX, 30; 32; X, 28; 29; XI, 28; 30; XII, 30; 31.
μάρτυς 67309, 52; — 67311, 30; — 67312, 16; — 67314, III, 44; — 67324, 11.
μάρτυς au sens religieux : voir Index IV.
μά(τιον) : voir Index VII.
μεγάθυμος 67289, *v.*, 1.
μέγαιρος 67353, *v.*, A, 11.
μεγαλόπολις 67280, 3; B, 8; — 67286, 14.
μεγαλοπρεπέστατος 67140, 1; — 67281, 1; — 67300, 14; — 67321, 1; — 67325, I, *v.*, 31; VII, *r.*, 9; VIII, *r.*, 26.

μεγαλοπρεπής **67169** bis, 6.
μέγας **67169** bis, 17; — **67279**, 4; — **67280**, B, 11; — **67287**, 17; — **67295**, 13; — **67311**, 27; — **67314**, II, 16; — **67325**, IV, *r.*, 3.
μείζων **67169** bis, 21.
μειοῦν **67294**, 2.
μέλαθρον, οἶκον **67331**, I, *r.*, 2.
μέλας **67339**, 13; 16.
μελετᾶν **67331**, II, *r.*, 10.
μέλι **67330**, II, 1.
μελισσουργός : voir Index III.
μέλλειν **67300**, 7; — **67308**, 3; — **67312**, 9; — **67350** *a*, 7; 11; — **67351**, 8; — **67353**, *v.*, A, 32.
μελόντων, μελετώντων **67331**, II, *r.*, 10.
μέμψις **67280**, 2; — **67295**, III, 8; — **67310**, *v.*, 3.
μένειν **67292**, 7; — **67296**, 11; — **67297**, 8; — **67298**, 25; — **67299**, 46; — **67312**, 102; — **67328**, I, 20; II, 19 *et seq.* III-XII; — **67329**, 7.
μέντοι **67305**, 13; — **67310**, 14; *v.*, 4; — **67314**, 30; — **67323**, 6.
μερίς **67340**, *v.*, 75.
μέρισις **67302**, 10.
μερισμός **67313**, 16; 27; 51; — **67314**, III, 35.
μέρος **67295**, 22; — **67298**, 11; — **67299**, 16; 41; 42; 45; 48; 54; 55; 67; — **67302**, 8; 18; — **67309**, 26; 28; — **67310**, *v.*, 8; — **67311**, 5; 8; 23; 28; — **67313**, 5; 31; — **67314**, 15; III, 23; 45; — **67325**, II, *v.*, 15; III, *r.*, 7; *v.*, 8; 9; 11; 12; VII, *r.*, 6; VIII, *r.*, 22; — **67327**, 39; 40; 44; — **67340**, 67; *v.*, 6; 72.
μεσιτεία **67313**, 24.
μεσίτης (?) **67169** bis, 61.
μεσολαξεῖν **67312**, 20.
μέσος **67350** *a*, 3; 11.
μεστοῦν **67279**, 19.
μεταδιδόναι **67340**, *v.*, 26.
μετακαλῶς (?) **67295**, III, 4.
μετάθεσις **67295**, II, 9; — **67329**, 4; 8; 15; II, 3.
μεταλαμβάνειν **67295**, III, 34.
μεταλλαγή (?) **67140**, 8.
μεταλλάττειν **67312**, 11.
μεταμελεῖσθαι **67340**, *v.*, 94.
μεταξύ **67299**, 15; — **67305**, 18; — **67310**, 5; — **67313**, 17; 28; 51; — **67314**, 14.
μετάπτωσις (?) **67140**, 8.
μετασχηματίζειν **67299**, 19.
μετατιθέναι **67295**, 29; II, 21.
μεταφορά **67303**, 18.
μετειστέναι **67314**, III, 16.
μετρεῖν **67286**, 1; 12; — **67325**, II, *r.*, 6; III, *v.*, 1; — **67347**, I, 1; 17.
μέτριος **67295**, 13.
μετριότης **67305**, 11; — **67310**, 11.
μετρίως **67283**, 7.
μέτρον **67280**, 3; B, 2; 7; — **67291**, 8; — **67300**, 14; — **67308**, 4; — **67320**, B, 1; — **67321**, B, 1; — **67325**, I, *v.*, 26.
μέχρι **67282**, 3; — **67295**, III, 13; 29; — **67312**, 46; — **67313**, 9; — **67340**, 45; — **67353**, *v.*, A, 13.
μηδαμῶς **67297**, 8; — **67305**, 15; — **67310**, 13; — **67328**, I, 13; II, 12 *et seq.* III-XII.
μηθέτερος **67299**, 42.
μήκιστος **67314**, III, 14.
μήν **67291**, 8; — **67302**, 7; — **67305**, 9; 11; 13; 17; 19; 20; — **67309**, 39; 42; — **67314**, III, 16; — **67321**, 9; B, 3; — **67325**, I, *v.*, 30; II, *v.*, 17; 19; 21; 22; VII, *r.*, 8; VIII, *r.*, 26; — **67328**, I, 9; II, 9 *et seq.* III-XII.
μηνύειν **67295**, 8; II, 3; 18; 20.
μήνυσις **67295**, II, 23.
μήτηρ **67169** bis, 8; 25; — **67279**, 17; 18; — **67300**, 5; — **67301**, 8; — **67302**, 4; — **67303**, 4; 8; — **67305**, 3; 5; — **67306**, 2; 5; — **67309**, 4; — **67311**, 6; 9; — **67312**, 44; 88; 109; — **67313**, 25; —

67314, 3; 15; III, 13; IV, *r.*, 7; — 67327, 40; — 67328, II, 3 *et seq.* III-XII.
μητρῷος 67295, 26.
μηχανή 67295, 4.
μιαιφονία 67283, 9.
μικρός 67280, 3; B, 10; — 67301, 11; — 67303, 5; — 67311, 27; — 67314, II, 16.
μίμησις 67280, B, 1; — 67329, II, 5; 10.
μιμνήσκειν 67295, III, 7.
μισθός 67300, 17; — 67303, 7; 17; — 67305, 14; — 67325, IV, *r.*, 36; — 67330, II, 24; — 67352, *v.*, 5.
μισθοῦν 67300, 6; 19; — 67301, 12; — 67302, 6; 18; — 67303, 11; 22; — 67325, IV, *r.*, 16; 42.
μίσθωσις 67300, 18; — 67301, 34; — 67302, 17; 20; — 67303, 24; 25; — 67325, IV, *r.*, 45; — 67327, 10; 24.
μισθωτής 67279, 11; — 67303, 4; — 67325, IV, *r.*, 9; 15; — 67359, III, *r.*, 11; 12; 13; *v.*, 1; 2; VI, 2; 6.
μισθωτικός 67303, 21; — 67325, IV, *r.*, 41.
μισοπόνηρος 67279, 10.
μνεία 67295, III, 34.
μνήμη 67169 bis, 6; — 67279, 7; — 67294, 6; — 67297, 4; — 67300, 3; — 67301, 7; — 67303, 9; — 67309, 8; 25; — 67311, 5; — 67312, 6; 78; — 67313, 37; — 67326, 2; — 67327, 5; 45; — 67332, 4; — 67333, 16; — 67340, *v.*, 9; 44; 45.
μνημονεύειν 67298, 28; 33; — 67299, 30.
μόδιον : voir Index VII.
μόδιος : voir Index VII.
modius : voir Index VII.
μοῖρα 67313, 15; — 67314, 17; 34; III, 20; — 67340, *v.*, 16; 62; 73; — 67353, *v.*, A, 15.
μοιχός 67295, 21.
μολύναρχος (?) : voir Index III.
μονάζων : voir Index IV.
μοναστήριον : voir Index IV.
μοναχικός : voir Index IV.
μονή 67296, 7; — 67297, 7; — 67313, 39; — 67328, I, 6; II, 6 *et seq.* III-XII; — 67332, 9; — 67340, 46.
μονήρης 67294, 15; 17.
μόνον 67169 bis, 73; — 67279, 16.
μόνος 67283, 12; — 67286, 7; 18; — 67295, 24; 28; — 67299, 55; — 67303, 11; 12; 16; — 67309, 31; 37; 43; 46; — 67319, 21; 23; 24; — 67325, I, *v.*, 30; IV, *r.*, 17; VII, *r.*, 8; *v.*, 6; 10; — 67340, *v.*, 64; 124; — 67353, *v.*, A, 7; 14.
Μοῦσα 67295, 19.
μουσεῖον 67295, 15.
μοῦσθος 67325, I, *v.*, 13.
μοχθηρία 67333, 14.
μοχθηρός 67333, 17.
μυροθήκη 67324, *v.*, p. 119.
Ναῦλον : voir Index VI.
ναύτης : voir Index III.
ναυτικόν : voir Index VI.
νειλῷος 67313, 36.
νεομηνία 67291, 8; — 67302, 7; — 67309, 42.
νέος 67295, 15; 30.
νεοφύτιος 67333, 27.
νεύειν 67302, 11; 12; — 67309, 22.
νῆμα 67339, 1.
νήπιος 67279, 27.
νῆσος 67313, 44.
νικᾶν 67295, II, 16; — 67296, 6; — 67297, 6; — 67328, I, 5; III, 7; IX, 7; XII, 7.
νίκη 67169 bis, 34; — 67295, II, 16; — 67298, 5; — 67299, 52; — 67328, II, 5 *et seq.* III-XII; — 67332, 7; — 67340, 68.
νοεῖν 67312, 11.
νομή 67295, 6; 25; 26; II, 3; 14; 19; 21; — 67309, 34; 36; — 67325, IV, *r.*, 38.
νόθος 67353, *v.*, A, 17.
νομικός : voir Index III.
νόμιμος 67282, 8; — 67294, 8; — 67295, 23; 27; II, 13; — 67310, 2; *v.*, 4; —

67311, 11; — **67312**, 16; — **67313**, 29; — **67340**, *v.*, 8.
νομίμως **67340**, *v.*, 94.
νόμισμα : voir Index VII.
νομισμάτιον : voir Index VII.
νόμος (loi) **67169** bis, 33; — **67283**, 9; — **67295**, 3; 11; II, 8; 9; 23; III, 27; — **67312**, 20; 28; 33; — **67314**, 26; — **67321**, 3; — **67324**, 13; — **67353**, *v.*, A, 14; 33.
νομός (géogr.) **67169** bis, 27; 43; — **67279**, 3; *v.*, 1; — **67289**, 1; — **67296**, 2; 4; — **67297**, 2; 4; — **67300**, 4; 5; — **67301**, 6; 11; — **67303**, 5; 6; — **67306**, 3; — **67312**, 40; 42; 57; — **67314**, 11; — **67325**, IV, *r.*, 10; — **67328**, I, 2; II, 2 *et seq.* III-XII; — **67329**, 4; 5; II, 2; — **67332**, 5; — **67352**, *v.*, 2.
νοσοβαρής **67353**, *v.*, A, 12.
νοσοκομεῖν **67314**, III, 29.
νόσος **67314**, 26.
νοτάριος : voir Index III.
νοτινός **67283**, II, 5; — **67301**, 9; — **67325**, IV, *r.*, 30.
νότος **67169** bis, 48; — **67325**, IV, *r.*, 24.
νουμεράριος : voir Index III.
νῦν **67282**, 4; — **67292**, 3; 4; — **67294**, 16; — **67295**, III, 4; 32; — **67298**, 20; — **67299**, 1; 35; — **67303**, 5; 20; — **67305**, 4; — **67309**, 50; — **67310**, *v.*, 12; — **67311**, 19; — **67312**, 102; — **67313**, 16; 46; 48; 52; — **67314**, 18; III, 47; — **67321**, 3; — **67329**, 7; 10; — **67340**, *v.*, 75; — **67353**, *v.*, A, 16.
νυνί **67340**, *v.*, 96.
Ξένος **67295**, 22; — **67300**, 17.
ξηρός **67279**, 19; — **67325**, I, *v.*, 8.
ξυλινοβαστάκιον **67303**, 15.
Ὀβολός : voir Index VII.
ὁδός **67169** bis, 48.
ὅθεν **67279**, 21; — **67283**, 11; — **67295**, 12; — **67310**, 3; — **67352**, *r.*, 9.
ὀθόνιον **67340**, *v.*, 33.
οἴεσθαι **67311**, 13; — **67312**, 50; — **67353**, *v.*, A, 9.
οἰκεῖν **67295**, 13; — **67301**, 9.
οἰκεῖος **67169** bis, 14; — **67294**, 19; — **67312**, 81; — **67320**, 2; — **67329**, 7; 11; II, 3; 4.
οἰκειοῦν **67295**, 4; 6.
οἰκειώτης **67291**, 10.
οἴκημα **67283**, 16; — **67313**, 5; — **67340**, *v.*, 48.
οἴκησις **67295**, 19; — **67302**, 14; — **67309**, 30.
οἰκητικός **67312**, 66.
οἰκία **67302**, 8; 18; — **67303**, 18; — **67309**, 23; 45; — **67312**, 66; 67; — **67313**, 53; 58; — **67314**, 2; II, 7; — **67340**, *v.*, 97.
οἰκονομεῖν **67298**, 20. — Voir Index IV.
οἰκονομία **67298**, 22; — **67340**, *v.*, 49.
οἰκονόμος : voir Index IV.
οἰκόπεδον **67312**, 67.
οἶκος **67294**, 17; — **67295**, 29; II, 5; — **67299**, 31; 38; 49; — **67309**, 25; — **67310**, *v.*, 6; — **67331**, I, *r.*, 2.
οἰκουμένη (*ἡ*) **67295**, II, 16; — **67297**, 6; — **67299**, 52.
οἰκουμενικός **67279**, 22; — **67353**, *v.*, A, 28.
οἰκουρά **67310**, 18.
οἶκτος **67295**, III, 13.
οἰνόκρεον **67320**, B, 2; 11; — **67321**, B, 7; 9; 10; 11.
οἰνοπράτης : voir Index III.
οἶνος **67279**, 19; 21; — **67287**, IV, 12; 18; 22; 27; — **67314**, 12; — **67324**, 4; — **67325**, I, *v.*, 13; — **67330**, II, 7; 25; III, 12.
οἷος δήποτε **67169** bis, 54; — **67283**, 8; — **67294**, 7; — **67295**, 26; II, 15; — **67296**, 10; 11; — **67297**, 10; — **67298**, 11; — **67304**, 2; — **67305**, 16; 21; — **67306**, 12; — **67309**, 35; — **67310**, 17; — **67311**, 25; 26; — **67312**, 100; — **67313**, 34; — **67314**, 24; 25; II, 14;

15; III, 27; — 67334, 8; — 67340, 37; *v.*, 8.
οἵός τε 67295, III, 31.
ὀκνεῖν 67283, 5; — 67322, 5.
ὀλίγος 67294, 4; — 67333, 13; — 67340, *v.*, 73.
ὀλιγωρεῖν 67322, 3.
ὁλκή 67295, 31; — 67340, *v.*, 29.
ὁλόκληρος 67169 bis, 46; 53; — 67299, 32; — 67302, 8; — 67309, 22; 27; — 67313, 53; — 67325, IV, *r.*, 19; 23; — 67327, 44.
ὁλόλυμα (?) 67283, 9.
ὁλοπίναρος 67340, *v.*, 31.
ὅλος 67295, II, 7; — 67311, 14; — 67314, III, 17; 30; — 67354, II, 5.
Ὅμηρος 67295, III, 3; — Fragments d'une scolie sur l'*Iliade* (II, 414-421; XVIII, 412-477), 67331.
ὁμιλεῖν 67311, 23.
ὅμμα 67295, III, 33.
ὁμματωρυξία 67353, *v.*, A, 19.
ὁμνύναι 67296, 5; 17; 18; — 67297, 5; — 67314, III, 10; — 67328, I, 4; 22; II, 21 *et seq.* III-XII; — 67340, *v.*, 46.
ὁμογνήσιος 67169 bis, 18; — 67302, 5; — 67314, III, 8.
ὁμοιότης 67310, 10; — 67329, II, 8.
ὁμοίως 67285, 3; 4; — 67287, 5; 8; II, 2; IV, 7; 13; 22; — 67299, 4; — 67313, 65; — 67319, 5; — 67325, II, *r.*, 4; *v.*, 19; 21; 23; IV, *v.*, 2; 4; VII, *v.*, 5; 11; 14; VIII, *r.*, 10; 11; 12; 13; 18; — 67329, 12; 17; — 67330, II, 16; 23.
ὁμολογεῖν 67169 bis, 16; 24; — 67296, 4; 15; — 67297, 5; — 67298, 12; 18; 37; — 67299, 37; 41; 68; — 67300, 6; 18; — 67301, 11; 34; — 67302, 6; 17; — 67303, 10; 21; — 67305, 6; 27; — 67306, 9; 16; — 67309, 9; 55; — 67310, 4; 8; *v.*, 9; 10; 13; — 67311, 10; 18; 31; — 67313, 30; 31; — 67314, III, 22; 45; — 67324, 16; — 67325, IV, *r.*, 13; 41; — 67328, I, 4; 21; II, 4; 20 *et seq.* III-XII; — 67332, 6; 7; — 67340, 54; 71.
ὁμολόγημα 67169 bis, 13; — 67299, 47.
ὁμολογία 67169 bis, 29; — 67294, 21; 24; — 67298, 10; — 67299, 60; — 67303, 21; — 67305, 24; — 67311, 3; 7; — 67314, III, 7; 41; — 67325, IV, *r.*, 41.
ὁμόνοια 67314, III, 40.
Ὁμονοίας (monument public ou église à Antinoé) 67309, 24.
ὁμοούσιος : voir Index IV.
ὁμότυπος 67311, 3; — 67324, 15.
ὁμοῦ 67299, 1; — 67301, 33; — 67305, 18; — 67309, 13; — 67325, II, *v.*, 14; — 67329, II, 10.
ὁμόψυχος 67295, 22.
ὀνίνασθαι 67299, 54.
ὄνομα 67140, 3; 4; 5; 6; 7; 11; 12; 13; — 67295, 21; — 67300, 2; — 67306, 5; — 67313, 66; — 67325, II, *r.*, 6; III, *v.*, 1; 4; IV, *v.*, 3; 4; 5; VII, *v.*, 6; 8; 12; 14; VIII, *r.*, 8; 15; *v.*, 1; — 67329, 11; 12; 16; 17; — 67333, 27; — 67353, *v.*, A, 7.
ὀνομάζειν 67353, *v.*, A, 15.
ὄξος 67289, 11.
ὀπίσσωτρον 67279, 20.
ὅπλον 67321, 2; — *ὅπλα· πάντα τὰ χαλκώματα*, 67331, II, *r.*, 4.
ὁπόταν 67296, 8; 12; — 67309, 17; — 67310, 7; — 67328, I, 13; II, 13 *et seq.* III-XII; — 67334, 8.
ὁπότερον 67295, 20.
ὁπότερος 67299, 53.
ὅπου 67340, 18; 44.
ὀπτίων : voir Index V.
ὁρᾶν 67282, 8; — 67291, 4; — 67294, 13; — 67313, 46.
ὀρθιοπώλης : voir Index III.
ὄργανον 67307, 4; — 67319, 23.
ὀρθός 67169 bis, 31; — 67299, 29; — 67353, *v.*, A, 5.

ὀρθῶς 67324, 14; — 67353, *v.*, A, 21.
ὁρίζειν 67333, 6; — 67340, *v.*, 76; 122.
ὅριον 67169 bis, 71; — 67300, 9; — 67313, 42; — 67325, IV, *r.*, 22.
ὁρισμός 67353, *v.*, A, 30.
ὁρκίζειν 67295, II, 15.
ὅρκος 67169 bis, 34; — 67295, II, 22; — 67296, 13; 17; 18; — 67314, III, 3; 10; 34; — 67328, I, 18; 23; II, 17; 21 *et seq.* III-XII; — 67340, 71; *v.*, 45.
ὁρκοῦν 67295, II, 21.
ὁρμᾶν 67169 bis, 26; — 67294, 3; — 67300, 5; — 67302, 4; — 67305, 3; 6; — 67309, 5; 9; — 67311, 9; — 67312, 7; — 67328, III, 5; VI, 5; VIII, 3.
ὅρος : voir Index IV.
οὐγκία : voir Index VII.
οὐδαμῶς 67295, 17.
οὐδέποτε 67283, 4.
vir (*v*) 67329, II, 15.
ουλ . . . : voir Index III.
οὔνομα 67314, III, 8.
οὐράνιος 67295, II, 16; — 67296, 5; — 67297, 5; — 67328, I, 4; III, 7; IX, 7; XII, 7; — 67353, *v.*, A, 27.
οὕτως 67289, 2; — 67291, 10; — 67295, III, 20; — 67298, 35; — 67299, 59; 67; — 67300, 22; — 67309, 18; — 67310, *v.*, 12; — 67311, 11; — 67312, 51; — 67314, III, 45; — 67319, 2; — 67321, B, 8; — 67324, 14; — 67325, I, *r.*, 3; *v.*, 3; 22; II, *r.*, 2; 12; *v.*, 2; — 67329, 13.
ὀφείλειν 67292, 2; — 67308, 1; — 67310, 4; — 67314, II, 4.
ὄφλημα 67309, 35.
ὄχθος 67313, 45.
ὀχλεῖν 67291, 11; 12.
ὄψις 67299, 2; 18; 21.
Παγανός 67310, 13.
παγάρχης : voir Index III.
παγαρχία 67283, 2; — 67295, 10.
παγαρχικός 67354, II, 2.
πάγαρχος : voir Index III.
παιδάριον 67279, 26.
παιδεία 67295, 14; 16.
παίδευσις 67329, 7; II, 3.
παιδευτήριον 67309, 10.
παῖς 67294, 8; 12; — 67327, 22; 27; 37; 42; 47.
πάκτον 67298, 29; 40.
πάκτων 67330, II, 19.
πακτωνοποιός : voir Index III.
πάλαι 67295, III, 3; — 67329, 4.
παλαιός 67295, 16; III, 28; — 67325, IV, *r.*, 22.
παλάτιον 67320, 1.
πάλιν 67279, 16.
παλλατῖνος : voir Index III.
πάμπολυς 67340, *v.*, 27.
πανάεθλος : voir Index IV.
πανευσεβής : voir Index IV.
πανοῦργος 67295, 28.
πάνσεπτος 67313, 37.
πάντα (τὰ) 67293, *v.*; — 67295, III, 18.
παντάθλιος 67354, II, 4.
πανταχόθεν 67281, 5; — 67283, 11; — 67329, II, 9.
πανταχοῦ 67299, 61; — 67306, 16; — 67309, 51; — 67310, *v.*, 9; — 67311, 30; — 67314, III, 42; — 67328, I, 20; II, 20 *et seq.* III-XII; — 67353, *v.*, A, 36.
παντελής 67169 bis, 39; — 67311, 19; — 67313, 52; — 67353, *v.*, A, 17.
παντελῶς 67294, 22; — 67314, III, 12; — 67352, *r.*, 6.
πάντη 67169 bis, 52; — 67283, 11; — 67325, IV, *r.*, 33; — 67353, *v.*, A, 31.
πάντοθεν 67169 bis, 52; — 67325, IV, *r.*, 33.
παντοῖος 67169 bis, 15; — 67309, 15; 33; — 67312, 60; 61; — 67314, 9; III, 9; 24; — 67329, 6; 8; 9; 15; II, 6.
πάντως 67290, 11; — 67291, 8; — 67295, 24; II, 8; 10; III, 14; — 67323, 17.

παάνυ 67292, 6; — 67322, 3.
παανύψιστος: voir Index IV.
παραβαίνειν 67298, 9; — 67299, 46; 53; 62; — 67314, III, 5.
παράβασις 67299, 56; — 67314, III, 3; 33.
παραβάτης 67314, III, 2.
παράγειν 67328, XII, 17; — 67347, I, *v.*, 5.
παραγίγνεσθαι 67329, 7.
παράγραφος 67310, *v.*, 4.
παράδεισος 67140, 4; 7; 10; 11; 13; 14.
παραδιδόναι 67169 bis, 37; — 67296, 9; 12; — 67297, 9; — 67302, 16; — 67309, 37; — 67321, 5; — 67322, 1; 7; — 67328, I, 14; II, 14 *et seq.* III-XII; — 67334, 10.
παράθυρον 67313, 57.
παραινεῖν 67295, III, 16.
παραίνεσις 67295, III, 1.
παρακαλεῖν 67283, II, 1; 2 *et passim;* — 67329, II, 12; 13; 14; — 67331, II, *r.*, 12; — 67352, *r.*, 9.
παρακατάσχεσις 67295, II, 9.
παρακατέχειν 67309, 45.
παρακάτω 67309, 24.
παράκλησις 67312, 15.
παρακολουθεῖν 67294, 2; — 67320, 6; — 67321, 10.
παρακούειν 67340, 17.
παραλαμβάνειν 67295, 28; — 67298, 22; — 67303, 20; — 67313, 49.
παράλογος 67295, 17.
παραμένειν 67294, 5; — 67296, 8; — 67305, 4; — 67328, I, 10; II, 10 *et seq.* III-XII; — 67334, 7.
παραμυθία 67309, 31; — 67314, 4; 28.
παραναγιγνώσκειν 67324, 12.
παράνω 67169 bis, 49.
παραπέμπειν 67282, 4; — 67299, 24.
παρασκευάζειν 67169 bis, 19; — 67279, 18; — 67294, 24; — 67321, 2; — 67323, 10; — 67324, 10.
παράστασις 67328, I, 12; II, 12 *et seq.* III-XII.
παράταξις 67321, 2.
παρατρέπειν 67295, III, 7.
παραυτά 67322, 10; — 67323, 18.
παραφέρειν 67296, 9; — 67297, 9; — 67328, I, 14; II, 13 *et seq.* III-XII; — 67334, 9.
παραφυλακή 67321, 4; — 67328, I, 11; II, 11 *et seq.* III-XII; — 67359, VI, 1; 11 (παραφυλλαγή).
παραφυλάττειν 67299, 44; — 67314, II, 4; — 67329, II, 9; — 67340, *v.*, 62.
παραχαράττειν 67353, *v.*, A, 20.
παραχρῆμα 67280, 4.
παραχωρεῖν 67169 bis, 37; 66; — 67313, 22; — 67340, 6.
πάρειναι 67169 bis, 8; 9; 13; 19; 20; — 67283, II, 18; 20; — 67294, 20; 26; 29; — 67298, 41; — 67299, 60; — 67302, 7; — 67303, 12; 16; 24; 25; — 67305, 9; — 67307, 7; — 67309, 42; 44; — 67311, 7; 17; 29; — 67314, III, 7; 41; 44; — 67319, 20; — 67320, 3; B, 4; — 67321, 9; B, 4; — 67327, 43; 46; — 67328, I, 9; II, 9 *et seq.* III-XII; — 67329, 14; 15; II, 2; 3; 5; 9; 11.
παρενοχλεῖν 67294, 20.
παρέξ 67313, 9.
παρέρχεσθαι 67280, B, 1; — 67290, 6; 8; — 67301, 31; — 67302, 7.
παρέχειν 67289, 15; — 67295, II, 8; — 67296, 13; — 67300, 11; 15; — 67301, 24; — 67305, 23; — 67309, 16; — — 67310, 6; *v.*, 2; — 67311, 27; — 67314, III, 14; 32; — 67320, 3; B, 5; — 67321, B, 2; — 67322, 2; — 67328, I, 17; II, 16 *et seq.* III-XII; — 67340, 37; *v.*, 26; 27; 46.
παρηγορεῖν 67314, III, 28.
παρθενία 67310, 3.
παριστάναι 67279, 22; — 67312, 35; — 67352, *r.*, 10.
πάροδος 67309, 28.
παρορᾶν 67279, 16; — 67314, 27; III, 28.
παρουσία 67292, 7; — 67312, 15.

παροχή 67283, 5.
πάσχειν 67311, 15.
πατήρ 67294, 4; 6; 7; — 67295, 14; 15; 18; 20; 22; 23; 26; II, 6; — 67303, 22; — 67314, 8; — 67327, 40; — 67340, *v.*, 42; — 67353, *v.*, A, 16. — Voir Index IV.
πατρίκιος : voir Index III.
πατρικός 67353, *v.*, A, 34.
πατρίς 67295, 21; 22; — 67352, *v.*, 3.
πατροκτασία 67353, *v.*, A, 11.
πατρολοός 67353, *v.*, A, 7.
πατρῷος 67295, 26; II, 3; — 67312, 66; — 67352, *r.*, 4.
πεδιάς 67169 bis, 72; — 67301, 9; 17; — 67303, 4; — 67313, 38; — 67325, IV, *r.*, 20; — 67326, 9; — 67327, 3; 8; 15; 23; 33; 39; — 67328, III, 10; VIII, 8; — 67329, 4; 5; 10; 12; 15; 17; — 67359, III, *v.*, 4; 5; IV, *r.*, 1; 2; 4; 5; *v.*, 1; 2; VI, 2.
πείθειν 67295, III, 29; — 67299, 26; — 67301, 11; — 67303, 11; — 67310, *v.*, 10; — 67312, 84; — 67322, 5; — 67324, 12; 17; — 67325, IV, *r.*, 16.
πεῖρα 67353, *v.*, A, 11.
πειρᾶσθαι 67294, 23.
πεκούλιον 67312, 101; 102; — 67313, 68; — 67314, 20; 29; 33; III, 18.
πέμπειν 67290, 2; — 67292, 3; 4; 8; — 67293, 1; — 67295, II, 23; — 67322, 8; 10; — 67356, 2; — 67359, II, *r.*, 1.
πένης 67295, III, 9.
πενθερός 67325, II, *v.*, 11.
πενιχρός 67295, III, 15.
πεπώνιος 67339, 6.
πέρας 67299, 68; — 67309, 53; — 67314, III, 46; — 67321, 5.
περιβάλλειν 67298, 2.
περίβλεπτος 67279, 7.
περίβλημα 67279, 20; — 67303, 14.
περίβολος 67296, 10; — 67297, 9; — 67328, I, 15; II, 14 *et seq.* III-XII; — 67334, 10.
περιγραφή 67169 bis, 33; — 67299, 28; — 67304, 2; — 67314, 25.
περιεῖναι 67294, 11; 16; — 67340, *v.*, 95; — 67353, *v.*, A, 21.
περιέρχεσθαι 67283, 10; — 67312, 72; 73; — 67314, 15; — 67340, *v.*, 7.
περιέχειν 67312, 23.
περικεῖσθαι 67299, 50.
περιλείπειν 67294, 17.
περιουσία 67313, 3; — 67314, III, 39.
περιοχή 67299, 3; 10; 12; 33; 36; — 67312, 92; — 67313, 41; 59.
περιπίπτειν 67279, 6.
περισπούδαστος 67283, 12.
περίσυνον (?) 67304, 4.
περιτείχισμα 67299, 10.
περιττεύειν 67314, 11.
περυσινός 67292, 5.
πήλινος 67331, II, *r.*, 13.
πικρός 67279, 10.
πιναρωτός 67340, *v.*, 30.
πιπράσκειν 67169 bis, 36; 46; 53; 69; — 67352, *r.*, 4.
πιστεύειν 67322, 5.
πίστις 67169 bis, 11; 30; 40; — 67299, 66; — 67309, 19; 44; — 67314, III, 47.
πλάνη 67294, 2.
πλαστός 67325, I, *r.*, 15; 17; 29.
πλεῖστος 67294, 4; 19.
πλέον 67283, 5; — 67290, 4; 13; — 67310, 13.
πλεονασμός 67289, 5; 14.
πλεωέλαττον 67313, 42.
πλῆθος 67295, III, 12.
πλημμελεῖν 67295, 25.
πλημμέλημα 67312, 78; 86.
πλήν 67310, 12.
πλήρης 67169 bis, 39; — 67279, 13; — 67299, 5; — 67314, III, 26; — 67326, 11; — 67327, 3; 9; 17; 24; 33; 40; 46; — 67340, *v.*, 26.
πληροῦν 67281, 3; — 67305, 17; — 67307, 4; — 67311, 22; — 67314, III, 38; —

67325, IV, *r.*, 38; — 67326, 7; — 67327, 1; 7; 14; 22; 32; 38; 45; — 67340, *v.*, 16.
πληρωτικός 67326, 14; — 67327, 10; 18; 25; 34; 41.
πληρωτικῶς 67314, III, 25.
πλοῖον 67280, B, 3; 5; — 67286, 3; 14; — 67287, IV, 26; — 67295, 21; — 67347, I, 3; 18.
πνοή 67331, II, *r.*, 16.
πόθεν 67283, 3; — 67311, 15.
ποιεῖν 67169 bis, 18; 27; 59; — 67279, 13; — 67283, 16; — 67284, 4; — 67286, 8; 9; 19; — 67287, II, 15; — 67289, 20; — 67290, 12; — 67291, 9; — 67293, 4; — 67294, 26; — 67295, 30; — 67297, 8; — 67298, 36; — 67299, 68; — 67300, 10; — 67301, 23; — 67303, 18; — 67306, 13; 15; — 67307, 12; 15; — 67311, 2; — 67312, 8; — 67314, III, 37; 45; — 67322, 6; — 67323, 14; — 67326, 13; — 67327, 10; 18; 25; 34; 41; — 67328, I, 12; II, 12 *et seq.* III-XII; — 67329, 8; 15; II, 6; — 67340, *v.*, 94; — (partie de la conjugaison de) 67350 *a; b; c.*
ποικίλος 67295, 28.
ποιμήν : voir Index III.
ποινή 67295, 25; II, 8; — 67298, 13; — 67299, 57; — 67310, *v.*, 2; — 67314, III, 3; 33; — 67340, *v.*, 122.
ποιότης 67353, *v.*, A, 13.
πόλις 67291, 9; 12; — 67295, 13; 16; — 67298, 19; 38; 46; — 67299, 41; — 67302, 3; 9; 10; 20; — 67305, 2; 4; 6; — 67309, 6; 9; — 67311, 1; 10; — 67313, 4; 5; — 67314, 3; — 67321, 2; 4; — 67323, 13; — 67327, 21; — 67329, 8; II, 5; — 67347, I, 19; — 67353, *v.*, A, 3; 26; — 67356, 2.
πολιτεία 67321, 6.
πολιτευόμενος : voir Index III.
πολίτης 67312, 17.
πολιτικός 67282, 6; — 67310, 13.
πολλάκις 67295, II, 3; — 67298, 32; — 67299, 49; — 67313, 22; — 67329, II, 9.
πολυκωπίτης : voir Index III.
πολυμελής 67279, 11.
πολύς 67291, 4; — 67294, 2; — 67295, 3; 13; 20; 30; — 67312, 12.
πολυτελής 67312, 46; — 67353, *v.*, A, 13.
πολυτίμιος 67313, 9.
πολύτιμος 67295, 29.
πονεῖν 67295, 15.
πονηρός 67311, 16; — 67324, 9; — 67354, II, 15.
πορθεῖν 67333, 14.
πορθμεῖον 67328, IX, 11.
πορνεία 67310, 12; *v.*, 2.
πόρος 67169 bis, 14; — 67303, 19; — 67310, 8; — 67314, III, 23; 38; — 67329, 9; II, 4.
πόρρω 67295, 22.
ποσότης 67353, *v.*, A, 13.
ποῦς 67295, II, 7.
πρᾶγμα 67279, 8; 23; — 67283, 6; 12; — 67290, 2; 4; 6; 9; — 67291, 7; 11; 12; — 67295, 17; 25; II, 4; 14; 25; III, 18; — 67296, 14; — 67304, 4; — 67305, 25; — 67306, 14; — 67309, 55; — 67310, *v.*, 13; — 67311, 25; — 67312, 37; 45; 56; 60; 83; — 67313, 6; 7; 10; 15; 18; — 67314, III, 39; 48; — 67321, 6; — 67322, 6; — 67323, 8; 15; — 67324, 1; — 67327, 6; — 67328, I, 11; II, 11 *et seq.* III-XII; — 67329, II, 12; — 67340, *v.*, 7; 43; 48; 64; 96; — 67342; — 67352, *r.*, 4.
πραγματευτής : voir Index III.
πραγματικός 67321, 3.
πραιπόσιτος : voir Index III.
πραιτωριανός 67320, 1.
πραιτώριον 67305, 5; — 67330, III, 14.
πρακτικός 67353, *v.*, A, 6.
πράκτωρ : voir Index III.
πρᾶξις 67280, B, 6; — 67295, III, 10; — 67310, 12; — 67312, 20; — 67329, II, 12.
πρᾶος 67321, 7.

πρᾶσις 67169 bis, 13; 29; — 67309, 45; — 67352, *r.*, 4.
πράττειν 67281, 6; — 67283, 9; — 67295, 12; II, 2; — 67309, 16; — 67312, 35; — 67329, 13; II, 13; 15.
πρέπον 67340, 47.
πρεσβεία 67279, 27.
πρεσβύτερος : voir Index IV.
πρῆσαι, φλέξαι 67331, I, *r.*, 4.
πρίασθαι 67169 bis, 60; 67.
προαίρεσις 67169 bis, 11; — 67310, 19.
προαφηγεῖσθαι 67169 bis, 12; — 67294, 22; — 67310, *v.*, 1.
προβαίνειν 67324, 7.
πρόβατον 67325, IV, *r.*, 35.
προγενής 67309, 44.
πρόγονος 67295, 14.
πρόγραμμα 67353, *v.*, A, 4.
προγράφειν 67169 bis, 24; — 67295, II, 3; 24; — 67296, 9; — 67298, 29; 46 *et seq.*; — 67299, 6; 42; — 67305, 6; 8; — 67309, 10; 53; — 67310, *v.*, 2; — 67312, 106; — 67313, 32; 61; — 67314, II, 14; III, 7; — 67326, 15; — 67327, 46; — 67328, I, 8; 16; II, 8; 16 *et seq.* III-XII; — 67333, 27; — 67340, 15; 41; 42; 55.
προδηληγᾶτον 67320, 4; B, 7; — 67321, B, 5.
προδηλοῦν 67169 bis, 52; — 67294, 14; — 67299, 31; 32; — 67321, 8; — 67325, IV, *r.*, 23; — 67329, II, 1; 3.
προδιδόναι 67340, *v.*, 74.
προδιομολογεῖν 67299, 54; — 67305, 24; — 67314, III, 31.
πρόεδρος : voir Index III.
προειπεῖν 67296, 12.
προελαύνειν 67169 bis, 38.
προέρειν 67169 bis, 17; 28; 36; — 67279, 11; — 67298, 39; 44; — 67299, 9; 15; 16; — 67309, 45; — 67312, 94; — 67314, 19; II, 7; III, 10; 18; — 67320, 5; — 67333, 6; — 67340, *v.*, 74; — 67354, II, 15.
προέρχεσθαι 67312, 48.
προεστώς : voir Index IV.
πρόθεσις 67169 bis, 31.
προθεσμία 67314, III, 15.
προῒξ 67311, 21.
προκαταλαμβάνειν 67295, 11.
προκεῖσθαι 67279, 4; 6; — 67284, 5; 6; 7; — 67285, *v.*, 1; 2; 3; — 67286, 8; 10; 19; 21; — 67296, 16; 17; 18; — 67298, 41; 42; 49 *et seq.*; — 67299, 46; — 67300, 19; — 67301, 36; — 67302, 18; — 67303, 22; 23; — 67306, 10; 17; 18; — 67307, 13; 14; 16; — 67308, 5; — 67309, 19; 31; 37; 43; 48; — 67324, 16; — 67325, III, *v.*, 8; 11; IV, *r.*, 13; 42; 43; 45; VIII, *v.*, 12; — 67326, 15; 17; — 67327, 11; 12; 18; 19; 26; 28; 35; 41; 43; 48; — 67328, I, 21; 22; 23; II, 21 *et seq.* III-XII; — 67333, 13; 20; 26; — 67344, 10; — 67347, I, 11; — 67353, *v.*, A, 35; — 67357.
προκομίζειν 67306, 16; — 67312, 26.
προκρίνειν 67279, 9.
προλέγειν 67169 bis, 72.
προμερισμός 67340, *v.*, 76; 80.
προμηθής 67295, 3.
προμνημονεύειν 67312, 94.
προνοεῖν 67283, 3; — 67340, *v.*, 43.
προνοητής : voir Index III.
προνοητικός 67321, 5.
προοίμιον 67283, 3; — 67321, 7.
προονομάζειν 67169 bis, 69; — 67294, 5; 8; — 67312, 87; — 67340, *v.*, 64.
προορίζειν 67324, 4.
προσάγειν 67282, 7.
προσαγορεύειν 67313, 65.
προσάπαξ 67312, 103.
προσγραφή 67289, 3.
προσδοκεῖν 67324, 8.
προσδοκία 67311, 15; — 67312, 10.
πρόσδοσις 67313, 43.
προσεῖναι 67321, 7.

προσέλευσις 67295, 17.
προσεπί 67310, 9; — 67313, 64.
προσήκειν 67299, 14.
προσημαίνειν 67169 bis, 21; — 67314, III, 15.
προσθήκη 67325, II, *r.*, 9; 10; III, *v.*, 3; 4.
προσιέναι 67279, 5; — 67283, 12.
προσκαλεῖν 67312, 15; — 67324, 11.
προσκεφάλαιον 67339, 14.
προσκυνεῖν 67295, III, 24.
προσκυνητός 67295, III, 22.
προσκυροῦν 67294, 1.
πρόσοδον 67333, 8.
πρόσοδος 67312, 62; — 67314, 9; 11.
προσομιλεῖν 67295, 21.
προσπαρακεῖσθαι 67313, 46.
προσπίπτειν 67281, 4.
προσπορίζειν 67279, 25.
πρόσταγμα 67281, 4; — 67287, 2; 8; — 67320, 5; — 67321, 8.
πρόσταξις 67323, 17.
προστασία 67296, 11; — 67297, 10; — 67334, 8.
προστάτης : voir Index III.
προστάττειν 67279, 22; — 67295, 8; III, 17; — 67321, 5; 6; — 67323, 3.
προστιθέναι 67329, II, 12; — 67353, *v.*, A, 30.
πρόστιμον 67298, 42; — 67299, 57; 58; — 67310, *v.*, 4; 12; — 67314, III, 2; 33; 38; — 67340, 38.
προστρίβειν 67299, 65.
προσυδρεύειν 67328, I, 10; II, 10 *et seq.* III-XII.
προσφέρειν 67291, 2; — 67340, 5.
προσφιλής 67314, III, 13.
προσφορά 67312, 76; — 67324, 4; 7.
πρόσχημα 67334, 12.
πρόσωπον 67313, 11; 65; — 67322, 10; — 67328, I, 12; II, 12 *et seq.* III-XII.
προτάσσειν 67298, 40; — 67314, III, 35.
προτρέπειν 67294, 25.
προϋποκεῖσθαι 67309, 35.
πρόφασις 67279, 24; — 67283, 4; — 67305, 16; — 67306, 12; — 67312, 100; — — 67313, 23.
προφέρειν 67299, 62; — 67309, 51; — 67311, 30; — 67314, III, 42; — 67328, I, 20; II, 20 *et seq.* III-XII; — 67353, *v.*, A, 37.
προχωρεῖν 67312, 98.
πρώην 67279, 14; — 67310, 1; — 67311, 11; — 67329, 4.
πρωτοκωμητής : voir Index III.
πυργίσκος 67340, *v.*, 79.
πύργος 67287, 14; — 67313, 39; — 67335, 2.
πυργοφύλαξ : voir Index III.
πύρινθος 67303, 14.
πώποτε 67294, 6; — 67295, 7; 22; 26; II, 2; — 67311, 24; — 67314, II, 13; — 67340, *v.*, 13.
Ῥάβδος 67352, *v.*, *init.*; 9.
ῥαδανός, ῥαδινός, ὅτι ῥᾳδίως δεδόνηται 67331, III, *v.*, 17.
ῥαδινός 67331, III, *v.*, 17.
ῥαδιουργία 67305, 13.
ῥᾳδίως 67331, III, *v.*, 17.
ῥᾳθυμεῖν 67282, 8.
ῥαθυμία 67280, 2; — 67292, 4; — 67320, 6; — 67321, 10; — 67324, 2.
ῥαιστῆρα, σφῦραν. . . 67331, II, *r.*, 19.
ῥαπτής : voir Index III.
ῥεπούδιον 67311, 3.
ῥετεντιών 67295, II, 9.
ῥῆμα 67312, 21.
ῥητορικός 67295, III, 26.
ῥιπαρεύειν 67281, 3.
ῥιπαρία 67287, IV, 30.
ῥιπάριος : voir Index III.
ῥόγα : voir Index V.
ῥογᾶτος 67312, 16.
ῥοπή 67312, 19.
ῥύμη 67314, II, 8.
ῥυμός 67303, 14.
ῥωμαῖος 67312, 17.
ῥωννύναι 67281, 6; 7; — 67295, III, 35; — 67312, 12.
Σαβάνιον 67340, *v.*, 34.

σαφῶς 67314, III, 38.
σεαυτῆς 67309, 47.
σεβάσμιος 67169 bis, 34.
σεμνοπρεπής 67279, 7.
σεμνός 67310, 3; — 67311, 14.
σημειοῦν 67282, 9; — 67285, 5; — 67325, IV, *v.*, 2; 3; 5; 7; VI, 2; VII, *r.*, 2; 7; *v.*, 4; 7; 10; 13; 16; 22; 26; VIII, *r.*, 6; *v.*, 17.
σήμερον 67296, 8; — 67305, 8; — 67328, I, 8; III, 11 *et seq.* IV-XII.
σιγγουλάριος : voir Index III.
σίγλα 67340, *v.*, 77.
σιδηροῦν 67303, 13.
σιδηροῦς 67279, 20; — 67303, 14.
σικυών 67313, 47.
σιτηρέσιον 67320, 3; 5.
σίτησις 67321, 5; — 67325, II, *r.*, 14.
σίτινος 67279, 19.
σιτοπομπία 67280, 1; — 67300, 12.
σῖτος 67279, 19; — 67280, 9; B, 10; 11; — 67285, *v.*, 1; — 67286, 6; 7; 10; 17; 18; 20; — 67289, 4; 10; 11; 13; 15; 18; 19; — 67300, 14; — 67303, 17; — 67305, 5; — 67308, 2; — 67320, B, 2; 10; — 67321, B, 7; 9; 10; 11; — 67324, 4; — 67325, I, *r.*, 1; 5; 7 *et seq.*; *v.*, 23 *et seq.*; II, *r.*, 5; 8; 9; 14; 15; *v.*, 3 *et seq.*; III, *v.*, 2; 4; — 67327, 33; — 67329, II, 7; — 67347, I, 6; 20; 21; *v.*, 1; — 67352, *v.*, 2.
σιωπᾶν 67295, 21.
σκαιός 67311, 15.
σκαῦρος 67331, II, *r.*, 18.
σκάφος 67280, 3; B, 10; — 67330, III, 16; 17.
σκεπτώριον 67340, *v.*, 40.
σκευάζειν 67322, 4.
σκεῦος 67283, 8; — 67295, II, 9; 12; — 67311, 22.
σκῆπτρον 67279, 9; — 67295, 3.
σκοπός 67169 bis, 30; — 67313, 50; — 67314, III, 11; — 67340, 15.
σκρίβας : voir Index III.
σκρινιάριος : voir Index III.
σκρίνιον 67340, *v.*, 8.
σκυτεύς : voir Index III.
σκωληκοβρωσία 67325, II, *v.*, 16.
σμικρῶς 67295, III, 25.
σοφός 67169 bis, 5; — 67289, *v.*, 1; — 67299, 7; 13; 26.
σπαθάριος : voir Index V.
σπερμαβολεῖν 67301, 22.
σπερμαβολία 67325, I, *r.*, 11; 29; *v.*, 20; 21; II, *r.*, 1; 11; *v.*, 1.
σπερματισμός 67325, II, *r.*, 15; *v.*, 15.
σπερμοβολία 67308, 2.
σπορά 67310, 2; — 67311, 13.
σπόριμος 67140, 3; 4; 5; 6; 7; 8; 9; 10; 11; 12; 13; — 67169 bis, 42; 70; — 67289, 10 (?); — 67329, 11; 12; 16; 17; II, 10.
σπουδάζειν 67280, 3; — 67290, 7; 9; — 67295, 16.
σπουδαίως 67295, 14.
σπουδή 67281, 5; — 67291, 7; — 67295, 4.
στάβλον 67312, 67.
σταθμός 67309, 15; — 67310, 6.
στεγανόμιον 67312, 62; — 67314, II, 10.
στέγη 67302, 10.
στέλλειν 67313, 68; — 67314, III, 35.
στενοσία 67333, 14.
στέργειν 67169 bis, 19.
στέρησις 67295, III, 14.
στῆθος 67169 bis, 47.
στῆμα 67339, 1; 11; 13; 14.
στοιχεῖν 67284, 6; 7; — 67285, *v.*, 2; — 67298, 42; 48 *et seq.*; — 67303, 23; — 67325, I, *v.*, 31; II, *r.*, 10; III, *r.*, 7; VIII, *r.*, 23; 27; *v.*, 12; — 67326, 17; — 67327, 12; 19; 28; 35; 42; 47; — 67328, III, 33; 34; V, 28; — 67340, *v.*, 122; — 67344, 8; — 67347, I, 11.
στόμα 67295, III, 28.
στόμιον 67359, VI, 1; 11.

στοργή 67310, 15.
στρατηλάτης : voir Index V et XI.
στρατιώτης : voir Index V.
στρατιωτικός : voir Index V.
στρέφειν (?) 67313, 23.
συγγνώμη 67295, III, 6.
στρῶμα 67340, v., 97.
συγκαλεῖν 67310, v., 6.
συγκεῖσθαι 67169 bis, 47.
συγκληρόνομος 67340, v., 10.
συγκροτεῖν 67340, 34.
συγχωρεῖν 67290, 8; — 67295, II, 14.
συζυγία 67310, v., 8.
συλ. . . . : voir Index III.
συλλαμβάνειν 67282, 3.
συλλέγειν 67312, 61.
συλλογή 67303, 12; 16.
συμβαίνειν 67283, 9; — 67299, 15; — 67306, 11; — 67310, v., 1; — 67314, 26; III, 29; — 67324, 2.
σύμβιος 67294, 5; — 67295, 18; II, 11; — 67305, 5.
συμβόλαιον 67310, v., 9.
συμβόλαιος 67295, 27.
συμβούλαιον 67340, v., 123.
σύμβουλος 67295, III, 9.
σύμμαχος : voir Index III.
συμμέτριος 67310, 10.
συμπείθειν 67169 bis, 9.
συμπλήρωσις 67287, IV, 29; 30; — 67300, 13; — 67301, 30.
συμποσιάζειν 67310, v., 6.
σὺμφέρειν 67333, 19.
συμφορά 67295, III, 12.
συμφωνεῖν 67169 bis, 56; — 67301, 36; — 67308, 5; — 67310, 5.
σύμφωνον 67299, 56; — 67305, 19; 22; 24; — 67309, 53; — 67310, v., 9; — 67311, 29; — 67313, 51; — 67314, III, 6; 37.
συνάγειν 67312, 16; — 67323, 11.
συναινεῖν 67169 bis, 9; — 67294, 24; — 67298, 51; 54; 58; 62; 66.
συναλλαγή 67299, 41; — 67347, I, 6.
συνάλλαγμα 67294, 7.
συνανδάνειν 67281, 4.
συνάπτειν 67295, II, 17; — 67300, 17; — 67311, 11; — 67312, 67; — 67313, 58.
συναρέσκειν 67169 bis, 56; — 67310, 5.
συναρμόττειν 67310, 1.
συναρπαγή 67169 bis, 33; — 67295, 10; II, 15; 19; — 67299, 28; — 67304, 2.
συναρπάζειν 67295, 5; 23.
συναφεία 67311, 21.
συνδιάγειν 67294, 4.
συνδιαιτᾶσθαι 67305, 8.
σύνδικος 67281, 3.
συνείδησις 67169 bis, 31.
συνειλεῖν 67331, II, r., 9.
συνεισφέρειν 67311, 22.
συνελαύνειν 67310, v., 10.
συνέπεσθαι 67313, 67.
συνευδοκεῖν 67311, 7.
συνέχειν 67312, 9.
συνήθεια 67284, 2; — 67287, 10; 17; 21; — 67307, 5; — 67314, 32.
συνήθης 67280, B, 6; — 67283, 7; — 67309, 52; — 67312, 35; — 67314, III, 43; — 67353, v., A, 29.
σύνθημα 67169 bis, 13.
συνιέναι 67314, III, 19.
συνιστάναι 67311, 6.
συνκομιδή 67308, 3; — 67314, 8.
σύνοδος 67312, 19.
συνοικεῖν 67340, 42.
συνοικέσιον 67310, 11; v., 8; — 67311, 12; 14; 17.
σύνολον 67313, 64; — 67340, v., 14.
συνορᾶν 67340, v., 63.
συνπεραιοῦν 67328, I, 19; II, 18 *et seq.* III-XII.
σύνταγμα 67314, III, 37.
συντάσσειν 67292, 2; — 67293, 2; 3.
συντείνειν 67295, 31.
συντέλεια : voir Index VI.
συντελεῖν 67329, 7.
συντελεστής : voir Index III.

συντελέστρια : voir Index III.
συντελικόν : voir Index IV.
συντιθέναι 67333, 5.
συσκευή 67295, 17.
συχνῶς 67295, III, 33.
σύστασις 67323, 2.
σφραγίζειν 67312, 19.
σφῦρα 67331, II, *r.*, 19.
σχῆμα 67296, 10; 11; — 67297, 11; — 67298, 3; — 67299, 50.
σχοινίον 67169 bis, 47.
σχολάζειν 67323, 8.
σχολαστικός : voir Index III.
σχολή 67283, 12; — 67295, 13.
σωματικός 67299, 14; — 67310, 12.
σωτήρ 67312, 35.
Σωτήρ *:* voir Index IV.
σωτηρία 67279, 22; 28; — 67282, 9; — 67283, 12; — 67332, 7.
σώφρων 67295, III, 17; — 67310, 19; — 67312, 52.
Ταβελλίων *:* voir Index III.
ταβουλάριος : voir Index III.
τακτικός 67321, 2.
ταλαίπωρος 67283, 14.
τάλαντον : voir Index VII.
ταξεώτης : voir Index III.
τάξις 67280, 4; 5; B, 6; — 67281, 4; — 67282, 1; 4; — 67283, 4; — 67287, II, 7; — 67291, 13; — 67305, 5; 10; — 67309, 20; 25; 46; — 67312, 6; 24; — 67314, III, 36; — 67320, 3; 5; 6; — 67321, 3; 11; — 67329, II, 6; 8; 10; — 67330, II, 21.
ταπείνωσις 67283, 13.
ταρίχιον 67287, IV, 8.
τειχίζειν 67321, 3.
τέκνον 67279, 27; — 67305, 10; — 67310, 2; — 67311, 13; — 67314, III, 22; — 67352, *v.*, 3.
τέκτων : voir Index III.
τελεῖν 67169 bis, 73; — 67313, 19; — 67321, 9; — 67329, 5.
τέλειος 67169 bis, 56; — 67292, 8; — 67300, 13; — 67301, 26.
τελειοῦν 67331, II, *r.*, 17.
τέλεσμα 67283, 14; — 67329, 8; 15; II, 1; 9.
τελευταῖος 67312, 25.
τελευτᾶν 67312, 36.
τελευτή 67312, 45; 68; 82; 99; — 67340, *v.*, 47.
τέλος 67294, 10.
τετράγωνον 67325, IV, *r.*, 24.
τετραεικοστός 67325, VIII, *v.*, 5.
τετράμηνος 67320, B, 4.
τετραξεστιαῖος : voir Index VII.
τέχνη 67352, *v.*, 2; 4.
τεχνίτης : voir Index III.
τέως 67280, B, 10.
τῆλις 67325, I, *v.*, 27; II, *r.*, 13.
τιθέναι 67169 bis, 30; — 67296, 20; — 67302, 21; — 67303, 24; 25; — 67305, 10; — 67306, 17; 19; 20; — 67309, 50; — 67310, *v.*, 8; — 67311, 2; — 67312, 14; 29; — 67313, 28; — 67314, III, 40; — 67324, 16; 19; 20; — 67328, III, 30; IV, 31; V, 29; VII, 27; 29; VIII, 27; 28; IX, 31; 33; X, 28; 30; XI, 29; 31; XII, 31; 32; — 67340, *v.*, 93.
τίκτειν 67294, 9; 11; 16; — 67340, 55; 59; 65.
τιμᾶν 67295, 17; — 67353, *v.*, A, 33.
τιμή 67169 bis, 55; 58; — 67287, 23; IV, 8; 19; — 67313, 14; — 67314, III, 23; — 67330, II, 6; 19; 23; III, 2; 11.
τίμημα 67169 bis, 14; — 67310, 8; — 67314, 31.
τίμιος 67333, 21.
τιμωρία 67295, II, 10.
τίρων : voir Index V.
τίτλος 67294, 8; — 67295, 23; 26; 27; — 67340, *v.*, 8.
τοίνυν 67279, 5; — 67290, 7; — 67291, 4; — 67294, 8; 9; 14; 19; — 67295, II, 7;

13; 22; III, 32; — 67312, 53; — 67313, 31; — 67320, 4; — 67321, 8.
τοιοῦτος 67283, 4; 9; — 67295, II, 11; 20; — 67323, 9; — 67353, *v.*, A, 23; 34.
τοιουτότροπος 67295, II, 6; 10.
τόκος 67309, 41; — 67314, 32; II, 11.
τοποθεσία 67169 bis, 44; 45; 52; 27.
τόπος 67140, 10; 12; 16; — 67282, 6; — 67283, 5; — 67289, 1; — 67290, 4; — 67295, 29; — 67297, 10; — 67299, 19; 22; 32; — 67300, 17; — 67302, 11; 16; — 67312, 58; — 67319, 3; 4; 5 *et seq.*; — 67325, I, *r.*, 2; 6; 8; 9 *et seq.*; *v.*, 2 *et seq.*; II, *r.*, 1; 11; *v.*, 1; VIII, *r.*, 7; — 67327, 8; 16; — 67328, IV, 19; V, 17; VI, 16; VII, 15; VIII, 15; IX, 19; XI, 4; 18; XII, 19; — 67329, 12; 17; — 67340, *v.*, 9; — 67347, I, *v.*, 5; — 67353, *v.*, A, 6; 25.
τοποτηρεῖν 67279, 25.
τοποτηρησία 67279, 13.
τοποτηρητής : voir Index III.
τουναντίον 67353, *v.*, A, 33.
τουτέστιν 67284, 3; — 67303, 13; — 67309, 40; — 67314, III, 21; — 67329, 10; II, 10.
τραγικῶς 67295, III, 14.
τρακτατιών 67329, II, 5; 7; 10.
τρακτεύειν 67329, 10; II, 9.
τρακτευτής : voir Index III.
Τριάς : voir Index IV.
τριβοῦνος : voir Index V.
τριετής 67300, 7.
τριμήσιον : voir Index VII.
τριπήνινον 67340, *v.*, 78.
τρισμακάριος 67295, 15.
τρόπος 67279, 15; — 67294, 22; — 67295, 16; II, 11; — 67299, 18; 43; — 67305, 11; — 67310, 10; 16; *v.*, 1; — 67313, 13; 34; — 67314, II, 14; III, 11; 27; 40; — 67340, *v.*, 75; — 67353, *v.*, A, 20.
τροφή 67325, IV, *r.*, 34; — 67359, III, *v.*, 3; IV, *r.*, 3; VI, 9.
τροφός : voir Index III.
τροχός 67279, 20; — 67303, 4.
τρυγᾶν 67324, 5.
τρύγη 67325, I, *v.*, 13.
τυγχάνειν 67279, 6; 11; — 67283, 3; 15; — 67294, 20; — 67295, 2; 24; 28; 30; II, 19; III, 5; — 67299, 59; — 67310, *v.*, 12; — 67329, 7.
τύπος 67321, 3; — 67331, II, *r.*, 13.
τυποῦν 67353, *v.*, A, 14.
τύραννος 67354, II, 15.
τυρίον 67287, IV, 7; — 67330, III, 2; 11.
τυρός 67289, 11; — 67300, 15.
τύχη 67296, 5; — 67297, 5; — 67299, 22; — 67313, 45; — 67321, 7; — 67328, I, 4; IX, 7; XII, 7; — 67353, *v.*, A, 27.
τωκάλιον (δοκάλια?) 67340, *v.*, 38.
Ὕβρις 67310, 17; — 67312, 51; — 67340, *v.*, 113.
ὑγιαίνειν 67314, III, 14.
ὑγιοῦν 67283, 15.
ὕδρευμα 67299, 11; 34.
ὕδωρ 67300, 16; — 67313, 36.
υἱός 67169 bis, 4; 5; 8; 12; 25; 28; — 67279, 14; 15; — 67285, 2; — 67288, II, 5; 33; 34; III, 36; IV, 1 *et passim*; — 67294, 10; 19; — 67295, 28; III, 19; — 67296, 7; 16; 18; — 67297, 4; — 67301, 7; 8; — 67302, 19; 20; — 67303, 9; — 67305, 3; 5; — 67309, 4; 8; — 67311, 8; — 67312, 6; — 67314, 16; III, 8; — 67319, 14; 17; 21; 22; 24; — 67320, 2; — 67323, 7; — 67325, I, *r.*, 13; 25; II, *r.*, 4; IV, *r.*, 7; 27; 28; 42; 45; — 67326, 3; — 67327, 36; — 67328, I, 3 *et seq.* III-XII; — 67330, II, 20; — 67332, 4; 9; — 67333, 22; — 67340, *v.*, 45; 65; 124; — 67353, *v.*, A, 7, 24.
ὑπαγορεύειν 67312, 21; — 67324, 10.
ὑπακούειν 67310, 14; — 67340, 43.
ὑπαναχωρεῖν 67312, 36.
ὑπαντλεῖν (?) 67295, III, 13.

ὕπαρξις 67303, 19.
ὑπάρχειν 67169 bis, 41; — 67283, 16; — 67295, 13; 26; — 67300, 8; — 67301, 15; — 67303, 13; — 67305, 25; — 67309, 19; 21; — 67325, IV, *r.*, 18; — 67340, *v.*, 9; 46.
ὑπατεία 67169 bis, 1; — 67296, 1; — 67297, 1; — 67300, 1; — 67302, 2; — 67303, 2; — 67305, 1; — 67306, 1; — 67309, 1; — 67312, 1; — 67328, I, 1; II, 1 *et seq.* III-XII; — 67332, 2; — 67353, *v.*, A, 1.
ὕπατος : voir Index III.
ὑπεῖναι 67305, 23.
ὑπεισέρχεσθαι 67304, 3; — 67313, 26.
ὑπεισφέρειν 67313, 60.
ὑπεναντίον 67299, 42.
ὑπερόριος 67295, 21; — 67311, 27.
ὑπέρθεσις 67309, 17; — 67310, 7; *v.*, 3; — 67314, 21.
ὑπερφυής 67279, 15; — 67295, 3; — 67328, I, 1; II, 1 *et seq.* III-XII.
ὑπεύχεσθαι 67352, *v.*, 6.
ὑπήκοος 67353, *v.*, A, 10.
ὑποβολή 67319, 3; 4; 6; 8; 9; 10 *et seq.*; — 67325, I, *r.*, 6; 24.
ὑπογράφειν 67296, 15; — 67297, 4; — 67298, 43; 49 *et seq.*; — 67306, 3; — 67309, 52; — 67310, *v.*, 11; — 67311, 30; — 67312, 18; — 67314, III, 43; — 67324, 10; 11; 13; 18; — 67332, 6.
ὑπογραφή 67284, 5; — 67296, 14; — 67307, 13; — 67309, 51; — 67311, 30; — 67314, III, 42; — 67324, 15; — 67332, 6.
ὑποδέκτης : voir Index III.
ὑποδιάκονος : voir Index IV.
ὑποζύγιον 67279, 18.
ὑποθήκη 67169 bis, 16; — 67305, 25; — 67306, 4; 7; 12; 14; — 67309, 21; 50; — 67310, *v.*, 13; — 67314, III, 25; 48.
ὑποθηκιμαῖος 67309, 11.
ὑποκεῖσθαι 67296, 14; — 67309, 52.
ὑπολείπειν 67283, 8; 12; — 67314, 30.
ὑπόληψις 67295, 30; — 67312, 17.
ὑπόλοιπος 67313, 23; — 67329, 5; 9.
ὑπομένειν 67290, 12; — 67295, II, 25; — 67333, 15.
ὑπόμνημα 67280, B, 6; — 67329, II, 2; 11; 12.
ὑπομνηστικόν 67319, 1.
ὑπονειδίζειν 67295, III, 8.
ὑποσημαίνειν 67295, II, 22.
ὑπόστασις 67169 bis, 15; — 67310, 8; — 67312, 73; — 67314, 24; — 67329, 9; II, 4.
ὑποτακτικός 67353, *v.*, A, 9.
ὑποτάσσειν 67280, 4; B, 2; — 67310, 16; — 67312, 8; — 67319, 1; — 67320, 5; B, 1; — 67321, 10; B, 1; — 67332, 6; — 67340, *v.*, 25; — 67347, I, *v.*, 3.
ὑποτιθέναι 67305, 25; — 67309, 20; — 67310, *v.*, 12; — 67314, III, 46.
ὑπουργεῖν 67281, 5; — 67282, 6; — 67314, 19; — 67328, I, 10; II, 10 *et seq.* III-XII.
ὑπουργία 67333, 16.
ὑποχαλᾶν 67295, III, 13.
ὑστερησμός 67283, 4.
ὑφέν 67305, 20.
ὑψηλός 67321, 7.
Φαίνειν 67295, III, 3; — 67299, 2; — 67305, 26; — 67321, 6.
φαλκίδιον 67312, 93; — 67353, *v.*, A, 14; 35.
φάναι 67279, 12; — 67353, *v.*, A, 7.
φανερός 67283, 16; — 67306, 4; — 67340, *v.*, 48.
φέρειν 67299, 21; — 67312, 12; — 67313, 21; — 67323, 13.
φθέγγεσθαι 67294, 27.
φθείρειν 67331, II, *r.*, 8.
φθόνος 67324, 8.
φιδεϊκομισσάριος 67312, 25.
φιλαίτατος 67310, 17.
φιλάλληλος 67310, *v.*, 8.
φίλανδρος 67310, 18.
φιλανθρωπία 67279, 8; 28; — 67294, 28.
φιλία 67295, III, 24; 30; 32.

Φιλικός 67310, 1.
filius 67329, 2; 3; 4; II, 3; 13.
Φιλομητορία 67314, III, 12.
Φιλομήτριος 67340, *v.*, 60.
Φιλοπραγμονεῖν 67295, 11.
Φιλοπραγμοσύνη 67295, II, 1.
Φίλος 67293, 2; — 67295, III, 17; — 67313, 24; 28.
Φιλόσοφος 67295, 1; 14; 19; II, 24.
Φιλοτιμεῖσθαι 67352, *r.*, 11.
Φιλόχριστος : voir Index IV.
Φλέξαι 67331, I, *r.*, 4.
Φοβεῖσθαι 67294, 28.
Φοβερός 67294, 13; — 67295, II, 19.
Φόβος 67169 bis, 32; — 67280, 3; — 67299, 27; — 67304, 1; — 67310, *v.*, 10; — 67353, *v.*, A, 5.
Φοῖνιξ 67300, 9; 18; — 67313, 40.
Φοιτᾶν 67321, 3.
Φορικός 67300, 14; — 67301, 29.
Φορμαρία 67320, B, 8; — 67321, B, 6.
Φορολόγος : voir Index III.
Φόρος 67283, 4; — 67285, *v.*, 2; — 67300, 11; — 67301, 21; 25; — 67307, 4; 11; — 67326, 8; — 67327, 2; 7; 15; 23; 32; 38; — 67347, I, *v.*, 1.
Φόρος = forum 67312, 7.
Φορτοῦν 67280, B, 5.
Φρέαρ 67309, 26; — 67313, 59.
Φρήν 67312, 13; — 67353, *v.*, A, 4.
Φρικώδης 67314, III, 10.
Φρονεῖν 67312, 11.
Φροντίζειν 67290, 5; — 67305, 11; — 67323, 8.
Φροντίς 67280, 1; — 67281, 5; — 67295, II, 20; — 67305, 10; — 67333, 15.
Φρουρός : voir Index III.
Φυλάττειν 67294, 19; — 67295, 13; 16; 24; II, 13; — 67298, 36; — 67299, 45; 68; — 67305, 23; — 67306, 13; — 67309, 33; 53; — 67310, 15; — 67314, III, 46; — 67340, 66; — 67353, *v.*, A, 23.
Φύσας, ἀσκούς 67331, II, *r.*, 2.
Φύσις 67294, 1; — 67295, 20; 28; — 67321, 7.
Φυτεύειν 67333, 26.
Φυτόν 67300, 9; — 67313, 40.
Φωνή 67283, 11.
Χαίρειν 67296, 4; — 67297, 4; — 67300, 5; — 67305, 6; — 67306, 4; — 67307, 3; — 67308, 1; — 67309, 9; — 67325, IV, *r.*, 13; — 67328, I, 3; II, 3 *et seq.* III-XII; — 67332, 6. — Voir Index IX, *Abréviations.*
χαλκεύς : voir Index III.
χαλκοτύπος : voir Index III.
χαλκοῦς 67340, *v.*, 77; 78.
χάλκωμα 67331, II, *r.*, 4; — 67340, *v.*, 97.
χαμαί 67292, 7.
χαρακτήρ 67296, 10; — 67297, 9; — 67328, I, 15; II, 14 *et seq.* III-XII; — 67334, 11.
χαρακτηρίζειν 67321, 3.
χαρίζεσθαι 67322, 7; — 67340, *v.*, 74.
χάρις 67294, 20; 28; — 67298, 25; — 67299, 65.
χάρτης 67283, 10; — 67306, 8; — 67329, II, 9.
χαρτίον 67330, II, 6.
χαρτουλάριος : voir Index III.
χείρ 67169 bis, 60; — 67283, 15; — 67289, 3; 7; — 67298, 49 *et seq.*; — 67309, 12; — 67313, 11; — 67324, 18; — 67325, II, *v.*, 5.
χείρων 67299, 21.
χηρεύειν 67309, 9; — 67325, IV, *r.*, 12.
χλωροφαγία 67292, 2.
χοάνοις, τοῖς πηλίνοις τύποις 67331, II, *r.*, 13.
χοινικίς 67303, 14.
χοῖρος 67289, 11; — 67325, I, *r.*, 21.
χορηγεῖν 67314, II, 5; — 67321, 5; 8.
χύρτος 67279, 19; — 67325, I, *v.*, 8.
χορτόσπερμον 67325, I, *v.*, 28; II, *r.*, 17.
χρεία 67287, 2; — 67295, II, 7; — 67305, 14; — 67309, 12; — 67323, 14; — 67328, I, 11; II, 10 *et seq.* III-XII.
χρέος 67305, 27; — 67309, 20; 31; 37; 43; 44; 48; — 67314, 4; 20; 30; 32; II, 11.
χρεόφλημα 67333, 17.

χρεωστεῖν 67289, 17; 19; — 67305, 15; — 67306, 4; — 67307, 6; — 67310, 4; — 67314, II, 12.
χρηματίζειν 67295, 22.
χρῆναι 67280, 1; B, 1; — 67320, 2; B, 1; — 67321, B, 1; — 67353, *v.*, A, 32.
χρῆσθαι 67279, 25; — 67281, 3; — 67294, 10; — 67295, 8; 15; — 67305, 15; 16; — 67312, 52; — 67314, 22; III, 32.
χρήσιμος 67321, 6.
χρῆσις 67302, 12; 14; — 67309, 30.
χρηστήριον 67283, 8; — 67302, 9; — 67309, 27; — 67313, 39.
χρηστός 67310, 2; — 67311, 12.
Χριστός : voir Index IV.
χρόνος 67169 bis, 38; 55; — 67294, 2; 17; 19; — 67296, 8; — 67299, 15; 43; — 67300, 7; — 67301, 13; 15; 31; — 67302, 6; 16; — 67305, 8; 41; — 67310, *v.*, 1; — 67311, 14; 19; — 67312, 27; 34; — 67313, 34; — 67314, 7; III, 1; 17; — 67325, IV, *r.*, 40; — 67328, I, 8; 19; II, 8; 18 *et seq.* III-XII; — 67329, 4; — 67333, 13; — 67340, *v.*, 95; — 67353, *v.*, A, 17.
χρυσικά : voir Index VI.
χρύσινος : voir Index VII.
χρυσίον 67325, VIII, *r.*, 7; — 67340, 65.
χρυσός 67169 bis, 56; — 67284, 4; *v.*, 1; — 67291, 3; 6; — 67296, 13; — 67298, 13; — 67299, 57; — 67300, 16; — 67301, 28; 33; — 67302, 14; 15; — 67305, 23; — 67306, 5; — 67307, 9; 10; — 67309, 13; 14; — 67310, 6; — 67311, 28; — 67314, III, 3; 19; — 67320, B, 10; 12; — 67325, II, *v.*, 25; VII, *r.*, 8; *v.*, 24; VIII, *r.*, 25; — 67328, I, 17; II, 17 *et seq.* III-XII; — 67329, II, 7; — 67335, 3; — 67340, 32; 38; *v.*, 28; 96; 121.
χρυσουποδέκτης : voir Index III.
χρυσοχοϊκός 67284, 3; — 67301, 33; — 67325, II, *v.*, 18; 21; 22; 24; 25.
χρυσοχόος : voir Index III.
χρυσώνης : voir Index III.
χῶμα 67319, 24.
χώρα 67279, 10.
χωρεῖν 67283, 10; — 67299, 43.
χώρημα 67299, 1; 9; 15; 16; 40; — 67340, *v.*, 97.
χωρίζειν 67311, 16.
χωρίον 67279, 21; — 67314, 12; 30; III, 34.
χωρίς 67299, 27; — 67305, 12; — 67310, *v.*, 3.
Ψευδής 67295, 6.
ψηφίζειν 67309, 41.
ψηφιστής : voir Index III.
ψιλός 67299, 9; 15; 16; 32; 40.
ψυχή 67295, III, 1.
ψυχωφελής 67295, III, 4.
Ὠνητός 67313, 7.
ὠνιακός 67169 bis, 9.
ᾠόν 67287, IV, 1; 5; 6; 7; 10; 12; 22; 24; — 67330, II, 9; 10; 23; III, 3; 9.
ὥρα 67312, 19.
ὡσαύτως 67312, 76; — 67314, II, 7; — 67328, III, 32.
ὠφέλιμος 67310, 15.

XI. INDEX POUR LES POÈMES DE DIOSCORE.

Ἀγάλλεσθαι 67279, *v.*, 8; — 67318, 10.
ἀγλαΐη 67318, 4.
ἀγρονόμος 67315, 17.
ᾄδειν 67315, 16.
ἀδελφός 67315, 29.
ἄδικος 67315, 19; — 67316, 32.
ἀεί 67315, 29; — 67316, 29; — 67318, 3; 13; 15.
ἀεικής 67318, 5.
ἀείμνηστος 67315, 46.

ἀείρειν 67318, 16.
ἀερτάζειν 67318, 21.
Αἰακίδης 67316, 5.
Ἀΐδης 67316, 4.
αἰὲν 67279, *v.*, 8.
αἴη 67318, 11.
αἰχμή 67316, 6.
ἀκλινέως 67315, 23; — 67318, 9.
ἀκριβῶς 67315, 40.
ἀκροστοιχίς 67316, 10; — 67318, 1.
ἀλιφροσύνη 67316, 28.
ἀλλά 67315, 19; — 67316, 26.
ἄλλος 67315, 6; — 67318, 14.
ἄλοχος 67316, 4.
ἄλυπος 67316, 29; — 67317, 20.
ἅμα 67316, 30; — 67318, 17.
ἀμάρατος 67317, 4.
ἀμάρυγμα 67315, 22.
ἀμέτρητος 67315, 5.
ἀμίμητος 67317, 16.
ἄμμιν 67315, 18; — 67316, 26.
ἀμοίρατος 67315, 3.
ἀμύμων 67315, 7; — 67318, 25.
ἀμφιβόητος 67315, 20; 39; — 67316, 23.
ἀμφιδέξιος 67317, 14.
ἀμφιέπειν 67318, 10.
ἀμφίς 67315, 27.
ἀνάγκη 67316, 29.
ἀναίμακτος 67338, 4.
ἄναξ 67315, 7; 13; 60.
ἀνατλᾶν 67317, 18.
ἀνθεῖν 67315, 32.
ἀνθόλοφος 67279, *v.*, 6.
ἄνθος 67318, 11.
ἀνικάνετος 67315, 12.
ἀνίκητος 67317, 11.
ἀνιστάναι 67315, 1; — 67318, 6.
ἀνορούειν 67338, 4.
Ἀνταῖος 67338, 1.
ἀοιδή 67316, 11; — 67318, 2.
ἀπάνευθεν 67318, 14.
ἀπείρων 67338, 2.
ἀποθνήσκειν 67316, 1.
ἀποπτύειν 67315, 8.
ἄργυρος 67318, 24.
ἀρετή 67315, 5; 12; 37; 45; — 67316, 13; — 67318, 17.
Ἄρης 67315, 24; — 67316, 6.
ἀρίζηλος 67318, 17.
ἀριθμεῖν 67315, 43.
ἄριστος 67316, 11; 13; — 67318, 22.
Ἀρκαδίη 67315, 30.
ἀρουροβάτης 67315, 26.
ἄρτι 67316, 2.
ἄρχων 67317, 13.
ἄσπιλος 67279, *v.*, 3; — 67315, 55; — 67317, 8.
ἀστήρ 67315, 43.
ἀτάσθαλος 67315, 35.
ἀτρεκέως 67315, 21; — 67316, 4.
αὔλαξ 67318, 11.
ἄφθιτος 67318, 15.
ἄφθονος 67315, 57; — 67317, 20; — 67318, 16.
ἀφνειός 67315, 28.
Ἀχιλλεύς 67315, 23; — 67316, 1; — 67353, B; C.
Βασιλεύς 67315, 42; — 67316, 17.
βασκανίη 67318, 23.
Βελλεροφόντης 67315, 24; — 67318, 9.
βοᾶν 67315, 14.
Γαῖα 67315, 25.
γάμος 67318, 3; 14; 23.
γελᾶν 67315, 34.
γενεή 67318, 7.
γενέθλη 67315, 6.
γενετήρ 67318, 25.
γενναῖος 67315, 61.
γένος 67315, 40; — 67318, 7.
γέρας 67316, 12.
γηοπόνος 67315, 34.
γίγνεσθαι 67315, 11.
γουνάζεσθαι 67315, 41; 42.
γούνατα 67318, 18.
γράφειν 67279, *v.*, 12.
γραφίς 67315, 38.

Δαμάζειν 67315, 33.
δέμας 67316, 15.
δέος 67279, *v.*, 3; — 67315, 36; 55; — 67317, 8.
δεσπότης 67315, 46; 60.
δεῦρο 67279, *v.*, 6; — 67317, 10.
δέχεσθαι 67279, *v.*, 1; — 67315, 53; — 67317, 6.
δήν 67318, 18.
διαλεύσσειν 67315, 36.
διαλύειν 67317, 22.
διαμπερές 67315, 30.
διασμελεύειν 67279, *v.*, 4.
δίκαιος 67315, 52.
δίκη 67279, *v.*, 3; — 67315, 55; — 67317, 8.
Διομήδης 67315, 23.
Διόνυσος 67315, 27; — 67318, 12.
διπλόος 67315, 39.
δίπλωμα 67279, *v.*, 12.
δόξα 67315, 1.
δύνασθαι 67315, 43; 45.
Ἐγγυαλίζειν 67318, 13.
ἐγγύθι 67318, 7.
ἐγκώμιον 67316, 10.
εἶδος 67315, 21.
εἰκών 67315, 20.
εἰπεῖν 67316, 1; — 67353, B; C.
εἰρήνη 67279, *v.*, 1; — 67315, 32; 53; — 67317, 6.
εἰσέτι 67315, 3.
ἐκτός 67316, 29.
ἐκφαίνειν 67316, 2.
ἐλευθερίη 67315, 10.
ἐλπίς 67315, 34.
ἔμπλεος 67315, 5.
ἔνθα 67316, 32.
ἐνί 67318, 12.
ἐνίπτειν 67316, 18.
ἐννεσίη 67316, 25.
ἔνοπλος 67353, C.
ἔο 67318, 19.
ἐοικώς 67318, 9.
ἔπαρχος 67316, 9; 19; 25. — Voir Index III.
ἐπεί 67316, 31.
ἐπίγνοος 67315, 20.
ἐπιδραμεῖν 67315, 25.
ἐπιθαλάμιον 67318, 1.
ἔπος 67316, 14; 20.
ἔργον 67315, 34; — 67318, 5.
ἔρχεσθαι 67315, 3; 5; — 67318, 15.
ἔρως 67318, 4.
εὐνή 67318, 3.
ἐτητυμίη 67316, 24.
εὐαγγελίη 67315, 51.
εὐκλείη 67316, 17.
εὐμενής 67279, *v.*, 7; — 67315, 56; — 67317, 11.
εὐνομίη 67315, 37; — 67316, 11; — 67318, 16.
εὐσεβής 67315, 60.
εὐστέφανος 67315, 27.
εὐτυχής 67317, 12.
ἐφευρίσκειν 67318, 22.
ἔχειν 67316, 15.
ἐχθρός 67315, 58.
ἕως 67316, 14.
Ζάθεος 67316, 30.
ζῆν 67315, 29; — 67316, 29; — 67318, 15.
ζωγράφος 67315, 20.
Ἡγήτειρα 67315, 25.
ἠδέ 67316, 13; — 67318, 8.
ἧδος 67318, 16.
ἡδύς 67318, 19.
ἡλίκος 67316, 12.
ἡνιοχεύειν 67315, 30.
Ἡρακλῆς 67315, 9.
Θάλαττα 67315, 44.
Θάλλειν 67315, 3.
Θάνατος 67316, 2.
Θάπτειν 67316, 5.
Θεῖος 67315, 40.
Θέμετρον 67279, *v.*, 10.
Θέμις 67315, 19.
Θεμίστιον 67315, 59.
Θεοΐκελος 67315, 32.
Θεός 67315, 16; 51; — 67316, 16; 17; — 67318, 13; 23.

Θεσμός 67315, 33.
Θεσμοχαράσσειν 67315, 38.
Θεσπέσιος 67338, 3.
Θέτις 67353, C.
Θεωρεῖν 67279, *v.*, 2; — 67315, 54; — 67317, 7.
Θήβη 67315, 8; 30; 53; — 67317, 3.
Θνήσκειν 67316, 8.
Θρασύς 67315, 58.
Θύελλα 67338, 4.
Θυμός 67316, 14.
Ἱερός 67318, 7; — 67338, 4.
ἱκάνειν 67315, 18.
Ἴλαθι 67315, 14.
Ἵλαος 67318, 23.
ἱμείρειν 67316, 3.
ἱστάναι 67316, 12; 27; — 67318, 2.
ἱστός 67318, 6.
Καγκελλάριος 67316, 9. — Voir Index III.
κἀγώ 67315, 45.
κακός 67316, 3.
κακουργική 67279, *v.*, 2; — 67315, 54; — 67317, 7.
καλεῖν 67315, 9; 28.
καλλικομᾶν 67316, 6.
Καλλίνικος 67315, 2.
καλλίνικος 67315, 18.
Καλλιόπη 67316, 24; — 67318, 2.
κάλλος 67315, 24; 37; — 67316, 5; — 67318, 19.
κάμοτος 67316, 32; — 67318, 20.
κάμνειν 67315, 10.
καταλέγειν 67316, 14.
καταμάρπτειν 67318, 9.
καταπατεῖν 67315, 58.
κιβωτός 67317, 5.
κλέος 67315, 13; 28; 50; — 67316, 20.
κλεπταδίη 67315, 33.
κλυτός 67315, 4; 47; — 67316, 17.
κοινόβιος 67338, 2.
κρίσις 67315, 19; — 67316, 32.
κριτής 67316, 9; 26. — Voir Index III.
κύαθος 67315, 44.
Κύπρις 67318, 5.
Λαμβάνειν 67315, 36.
λαμπετόων 67315, 22.
λαμπρότατος 67318 (en acrostiche).
λανθάνειν 67316, 26.
λείπειν 67279, *v.*, 5; — 67317, 9.
λεύσσειν 67318, 8.
ληϊστήρ 67315, 35.
λιγαίνειν 67315, 12; — 67316, 16; — 67317, 23.
λιχή 67279, *v.*, 11; — 67315, 38.
λόγος 67316, 1; — 67353, B; C.
λοχεύειν 67316, 4.
Μεθέπειν 67318, 8.
μελεδών 67316, 16.
μέλισσα 67315, 15.
μελοποιός 67316, 11.
μέλος 67315, 14.
μέλπεσθαι 67318, 2.
μέροψ 67315, 4.
μεταμορφοῦν 67316, 6.
μετρεῖν 67315, 45.
μέτριος 67315, 13.
μήνη 67318, 10.
μητιόων 67316, 12.
μήτηρ 67318, 2.
μῆτις 67315, 13; — 67316, 19; — 67318, 21.
μίν (μήν) 67315, 9.
μισοπόνηρος 67317, 15.
μογεῖν 67316, 31.
μυριάμφορος 67317, 19.
Ναί 67315, 45.
Νεῖλος 67279, *v.*, 10; — 67315, 26; — 67318, 7; 12.
νέκταρ 67318, 19.
νέος 67279, *v.*, 5; — 67315, 59; — 67317, 9.
Νέστωρ 67316, 26.
νηπίαχος 67316, 30.
νικᾶν 67315, 23; — 67316, 24.
νίκη 67317, 16.
νικηφόρος 67315, 58.
νοεῖν 67315, 13; — 67318, 5.
νόμος 67279, *v.*, 9.

νόσφι 67316, 28.
νυκτάδιος 67316, 16.
νύμφη 67316, 30; — 67318, 8; 17; 22.
νύμφιος 67318, 1; 8.
Ξένος 67316, 31.
Ὀβριμόθυμος 67318, 22.
ὄβριμος 67315, 56.
ὄθεν 67317, 5.
οἷα 67315, 22.
οἰκέτης 67315, 62.
οἴκτι(σ)τον 67317, 23.
ὀλβιοδαίμων 67315, 28.
ὀλβιστήρ 67318, 20.
ὄλβος 67315, 62.
ὀλβοσύνη 67318, 4.
ὄμμα 67316, 23.
ὁμοῖος 67315, 6.
ὁμώνυμος 67316, 23.
ὄντως 67315, 40.
ὄργανον 67315, 15.
ὀρέγειν 67315, 62.
ὄρεσφι 67316, 16.
Ὀρφεύς 67316, 24.
ὅσος 67315, 8; 39.
ὅττι 67315, 31; — 67316, 15.
οὐλομένη 67318, 14.
οὐκέτι 67315, 35.
οὕτως 67315, 18; 29; — 67316, 29.
ὄφρα 67315, 14; — 67317, 23.
Πάλαι 67279, *v.*, 11.
παλαίτατος 67317, 17.
παμβασιλεύς 67315, 4.
πανάλκιμος 67315, 9.
παναοίδιμος 67318, 16.
πανάριστος 67316, 13.
παναρωγή 67315, 10.
πανανγής 67316, 13.
πανάφθιτος 67315, 16.
πανεπάξιος 67315, 11; — 67318, 20.
πανευτυχής 67315, 50.
πανίκελος 67316, 27; — 67318, 21.
παντάριστος 67279, *v.*, 4; — 67315, 47; — 67317, 2.
πάντη 67279, *v.*, 3; — 67315, 32; 55; — 67317, 8.
πάντως 67315, 45.
παρακαλεῖν 67353, C.
παραμυθεῖσθαι 67316, 14.
παρεῖναι 67315, 49.
πεδίον 67315, 36.
πεῖραρ 67315, 25.
πειρασμός 67315, 33.
πέλειν 67315, 6; 17; — 67316, 27.
πενίη 67317, 22.
πεπληθώς 67318, 4.
πῇ 67316, 5.
πηγνύναι 67315, 20.
πῆμα 67315, 8.
πιστός 67279, *v.*, 9; — 67315, 59.
πλοός 67315, 5.
ποθεῖν 67315, 19; 21; — 67316, 25; — 67318, 19.
πόθεν 67316, 5.
πόθος 67316, 2; 6.
πολυδάκτυλος 67338, 1.
πολυήρατος 67315, 21.
πολυκυδήεις 67315, 2.
Πολυξένη 67316, 1; 5.
πολυσώφρων 67318, 3.
πολύτεκνος 67318, 13.
πολύϋμνος 67316, 15.
πολυχρόνιος 67315, 57.
πορεῖν 67315, 10.
ποτέ 67315, 38.
πότνια 67315, 8.
πού 67315, 45.
πρᾶξις 67315, 52.
πράττειν 67315, 57.
πραΰς 67315, 53.
πρόβολος 67316, 27.
προϊάλλειν 67315, 7.
προστάτης 67315, 41.
προφερέστατος 67318, 14.
προφέριστος 67315, 37.
πῡροφόρος 67318, 11.
Ῥά 67315, 10.

ῥέζειν 67315, 31.
ῥεῦμα 67315, 44.
ῥηϊδίως 67315, 24; — 67318, 12.
ῥίπτειν 67316, 32.
ῥύεσθαι 67318, 13.
Σαφής 67279, *v.*, 5; — 67317, 9.
σέθεν 67315, 25.
σελήνη 67315, 22.
σεμνός 67318, 3.
σέο 67315, 1; 33; — 67316, 30; — 67318, 17.
σημεῖον 67315, 51.
Σόλων 67279, *v.*, 5; — 67315, 59; — 67317, 9.
σοφός 67315, 53.
στέφος 67318, 12.
στίλβειν 67318, 3.
στρατηγός 67315, 56; 61.
στρατηλάτης 67279, *v.*, 7; — 67315, 47; — 67317, 11.
στρατιάρχης 67315, 18.
στρατίαρχος 67315, 2; 7.
στυγερός 67316, 32.
συμφέρειν 67315, 52.
Ταμίη 67315, 32.
τανύειν 67316, 31; — 67317, 21; 22.
τάχα 67316, 22.
τεῖχος 67317, 3.
τέκνον 67316, 30.
τέκος 67316, 2.
τελεῖν 67315, 34; — 67318, 5.
τεός 67315, 14; — 67316, 20; 25.
τέττιξ 67315, 15; — 67316, 15.
τεύχειν 67316, 26.
τιθέναι 67338, 2.
τιμητικός 67315, 53.
τλᾶν 67315, 8.
τοῖος 67316, 14.
τοκεύς 67318, 21.
τολμήεις 67315, 11.
τόσος 67315, 13.
τοσσάτιος 67315, 12; — 67318, 17.
τοὔνεκα 67315, 7; 9; — 67318, 15.
τρέμειν 67279, *v.*, 9.
τρομεῖν 67315, 14.
Τρῶες 67316, 4; 8.
τυγχάνειν 67318, 24.
Τυνδαρεώνη 67318, 6.
τυτθός 67315, 15.
τύχη 67317, 4.
Υἱός 67318, 18 (υἷα).
ὑμέναιος 67315, 27; — 67318, 10.
ὔμμι 67315, 6; 39; — 67318, 21.
ὑμνοπολεύειν 67315, 11; — 67316, 12.
ὕμνος 67315, 1; — 67316, 17.
ὑφαίνειν 67315, 21.
Φαίνειν 67315, 52.
φέρειν 67317, 18.
φιλαίτατος 67315, 31.
φιλάμαρτος 67318, 6.
φιλεῖν 67315, 31.
φιλοπάρθενος 67315, 26.
φίλος 67316, 2.
φιλότης 67316, 3.
φρονεῖν 67315, 35.
φρόνιμος 67315, 53.
φύειν 67279, *v.*, 3; — 67315, 55; — 67317, 8.
φυλάττειν 67279, *v.*, 9; — 67315, 59.
Χαίρειν 67317, 19.
χαράσσειν 67279, *v.*, 12; — 67315, 39.
χαρίεις 67318, 11; 25.
χάρις 67279, *v.*, 6; — 67317, 10.
χάρμα 67279, *v.*, 6; — 67315, 22; — 67317, 10.
χείρ 67315, 62; — 67316, 31; — 67317, 21; 22.
χθών 67315, 4.
χορεύειν 67279, *v.*, 1; — 67315, 26; 53; — 67317, 6; 19.
χοροστόλιος 67315, 1.
χρόνος 67279, *v.*, 13; — 67315, 3; 39; — 67317, 19; — 67318, 15.
χρυσός 67315, 19; — 67318, 24; — 67338, 2.
χρυσοῦς 67315, 40.
Ὠγύγιος 67318, 7.
ὥριον (= αὔριον) 67318, 18.

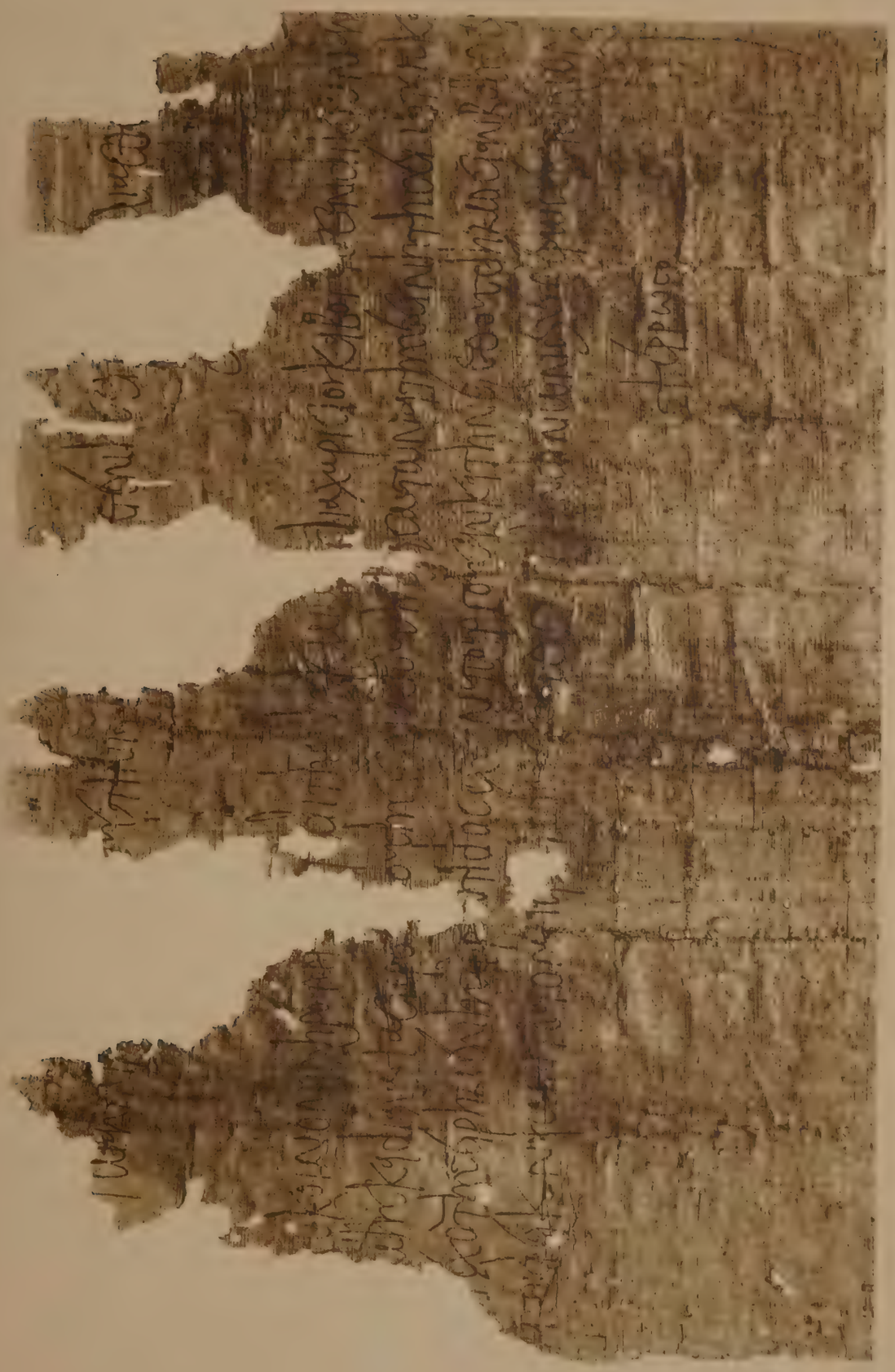

Ordre du *praeses* Dioscore (n° 67281).

Phototypie Berthaud, Paris

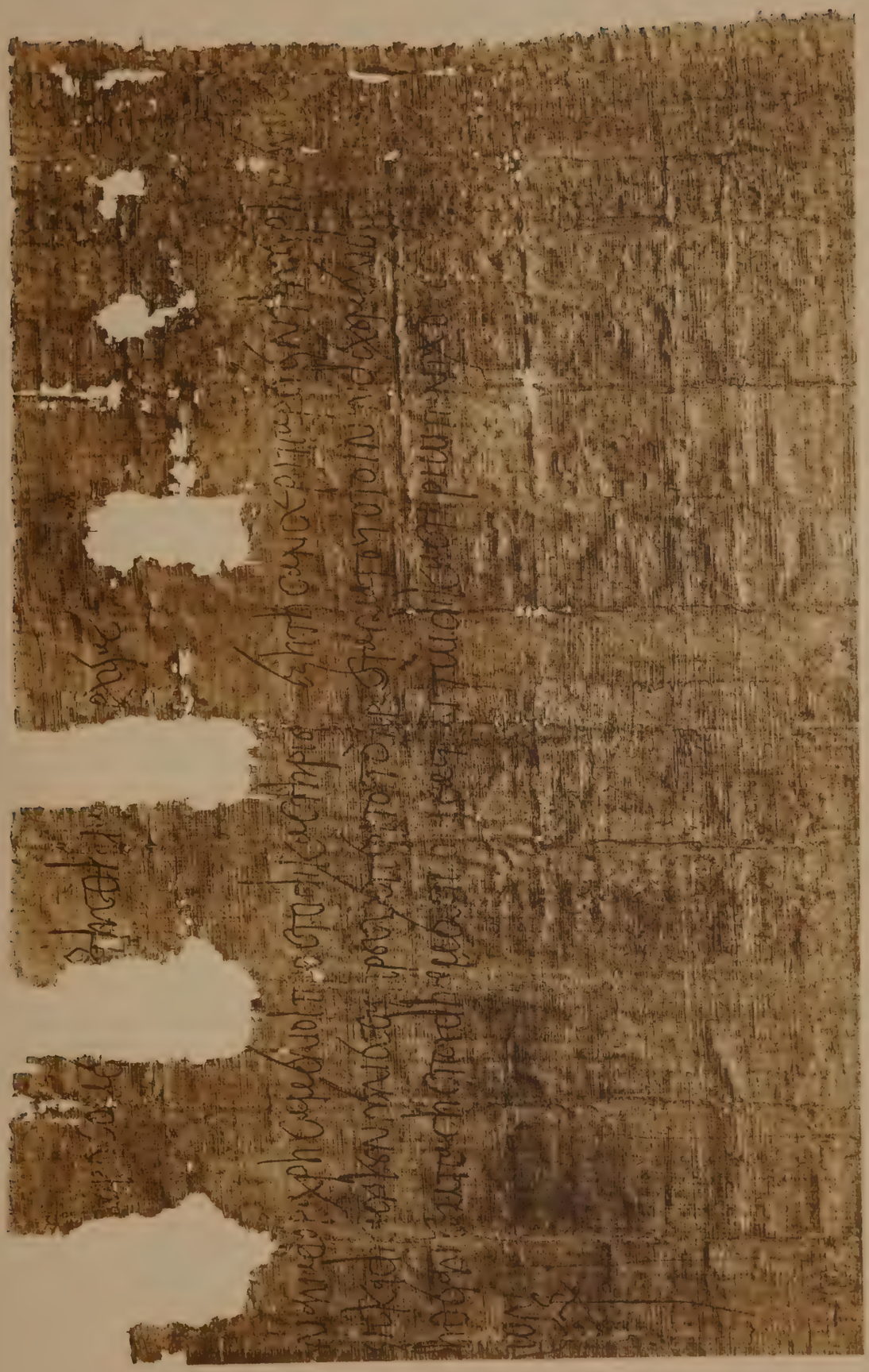

Ordre du *praeses* Dioscore (n° 67281). Fin.

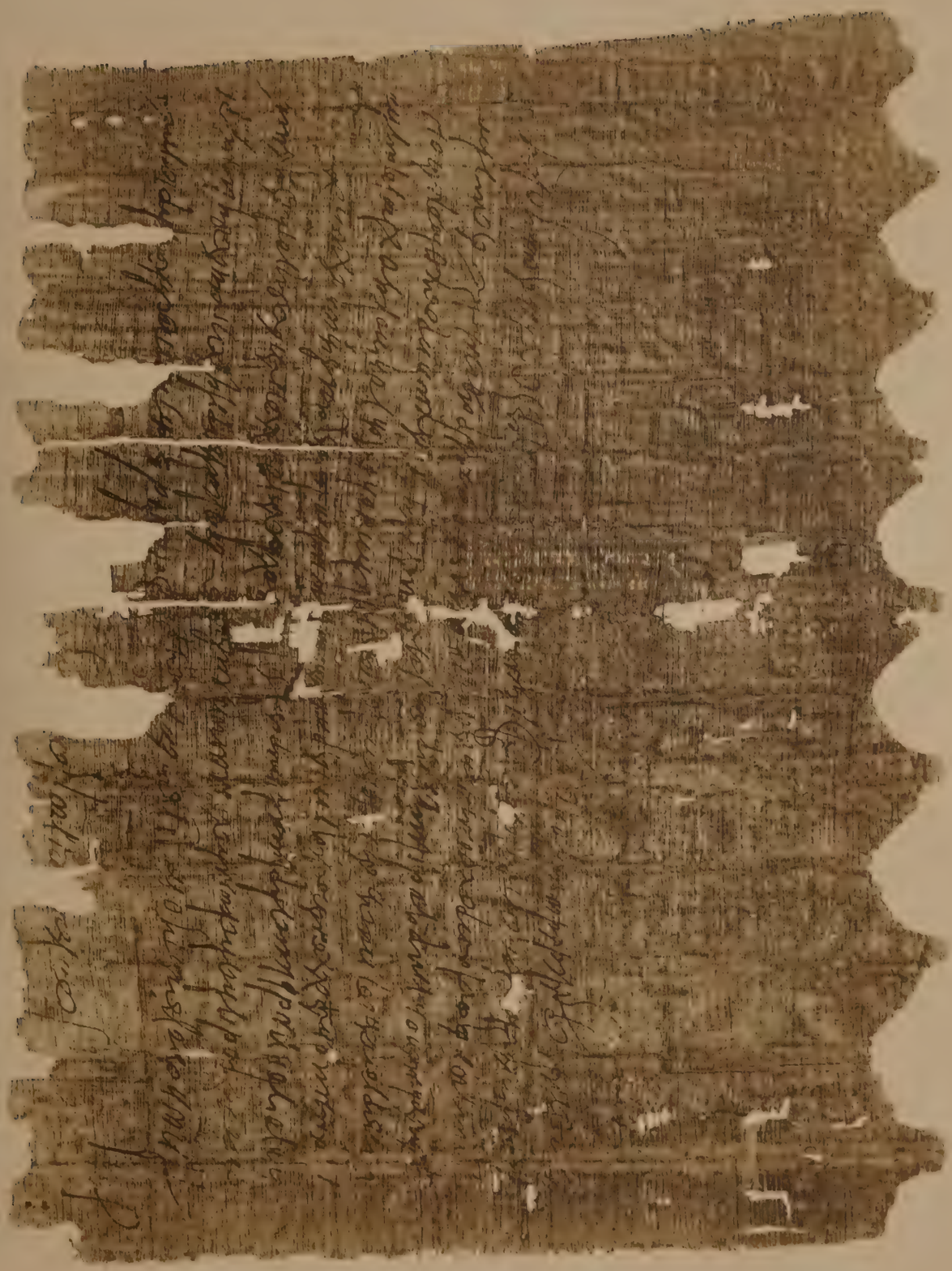

No 67282.

Annone du couvent de la *Metanoia* (n° 67286). Lignes 8-21.

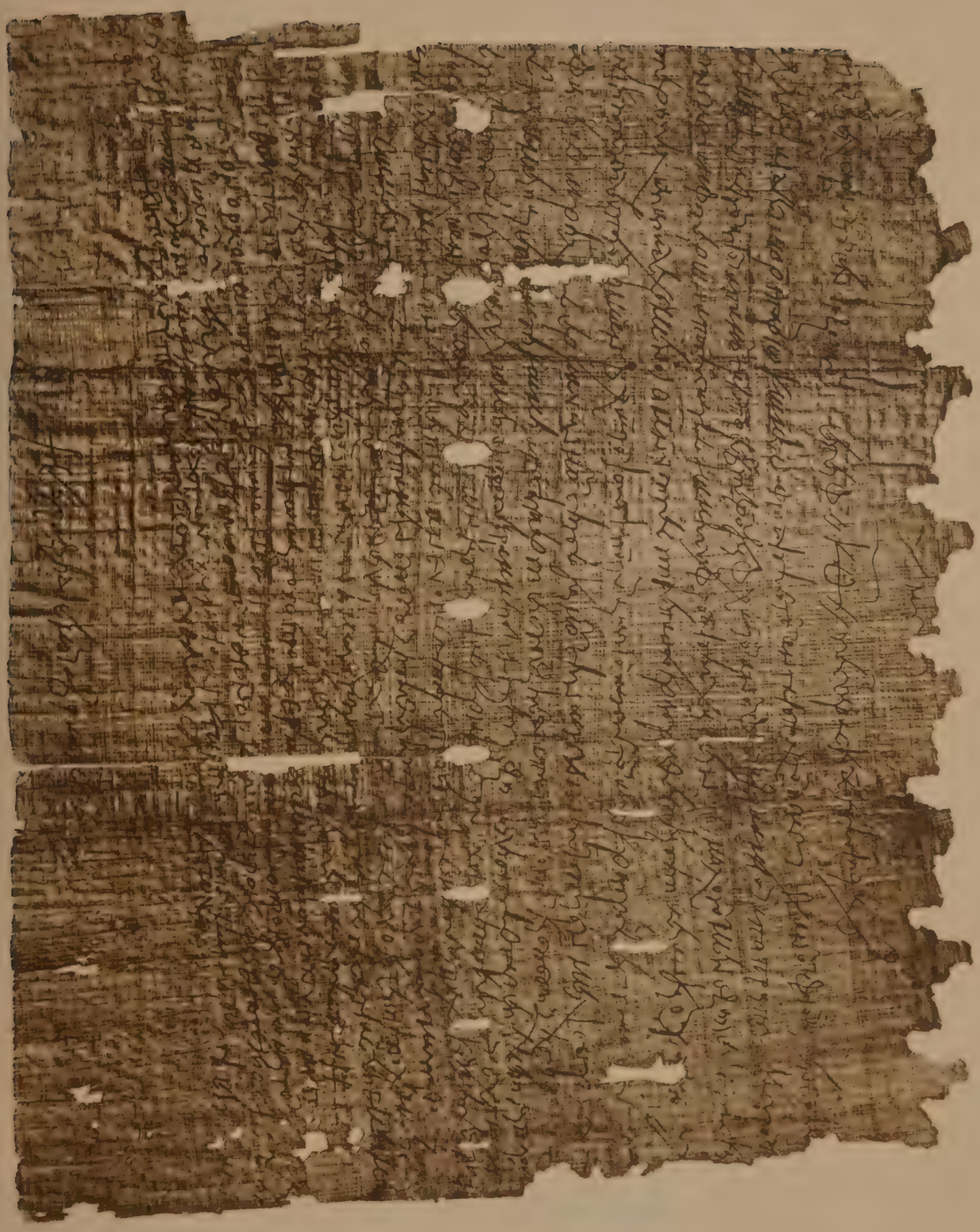

Cautionnement (n° 67296).

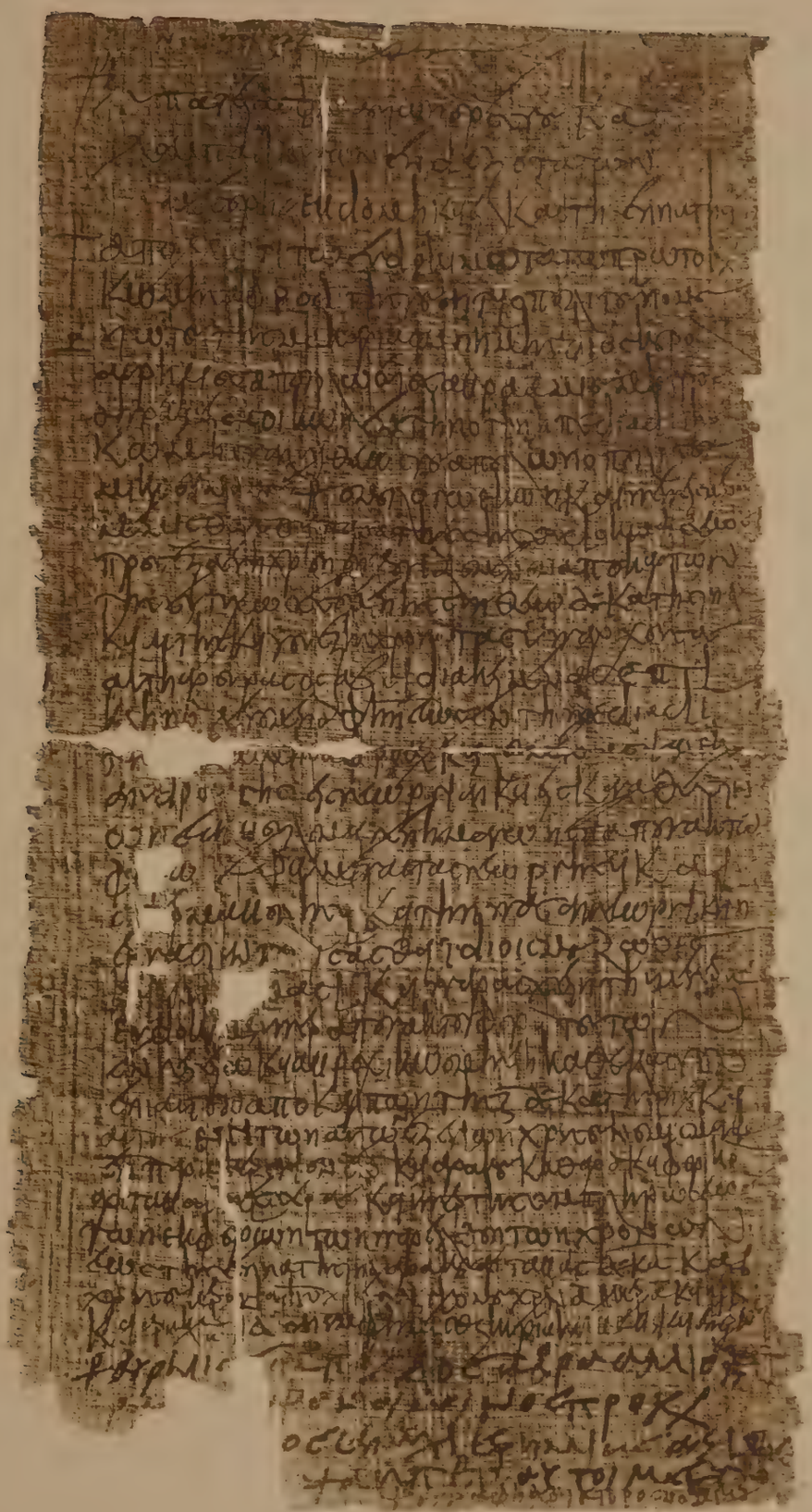

N° 67301.

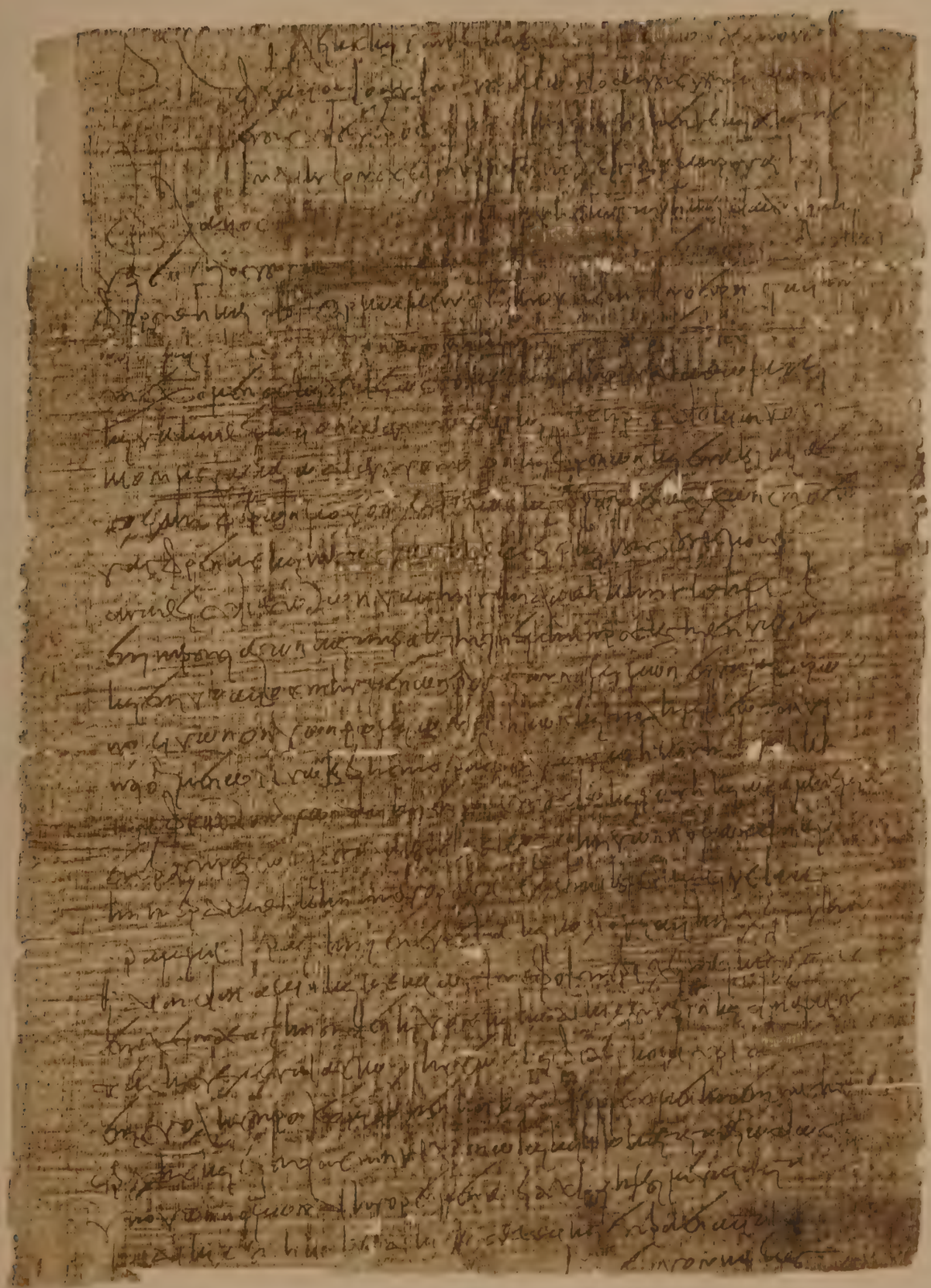

Testament de Théodore (n° 67312). Début.

Phototypie Berthaud, Paris

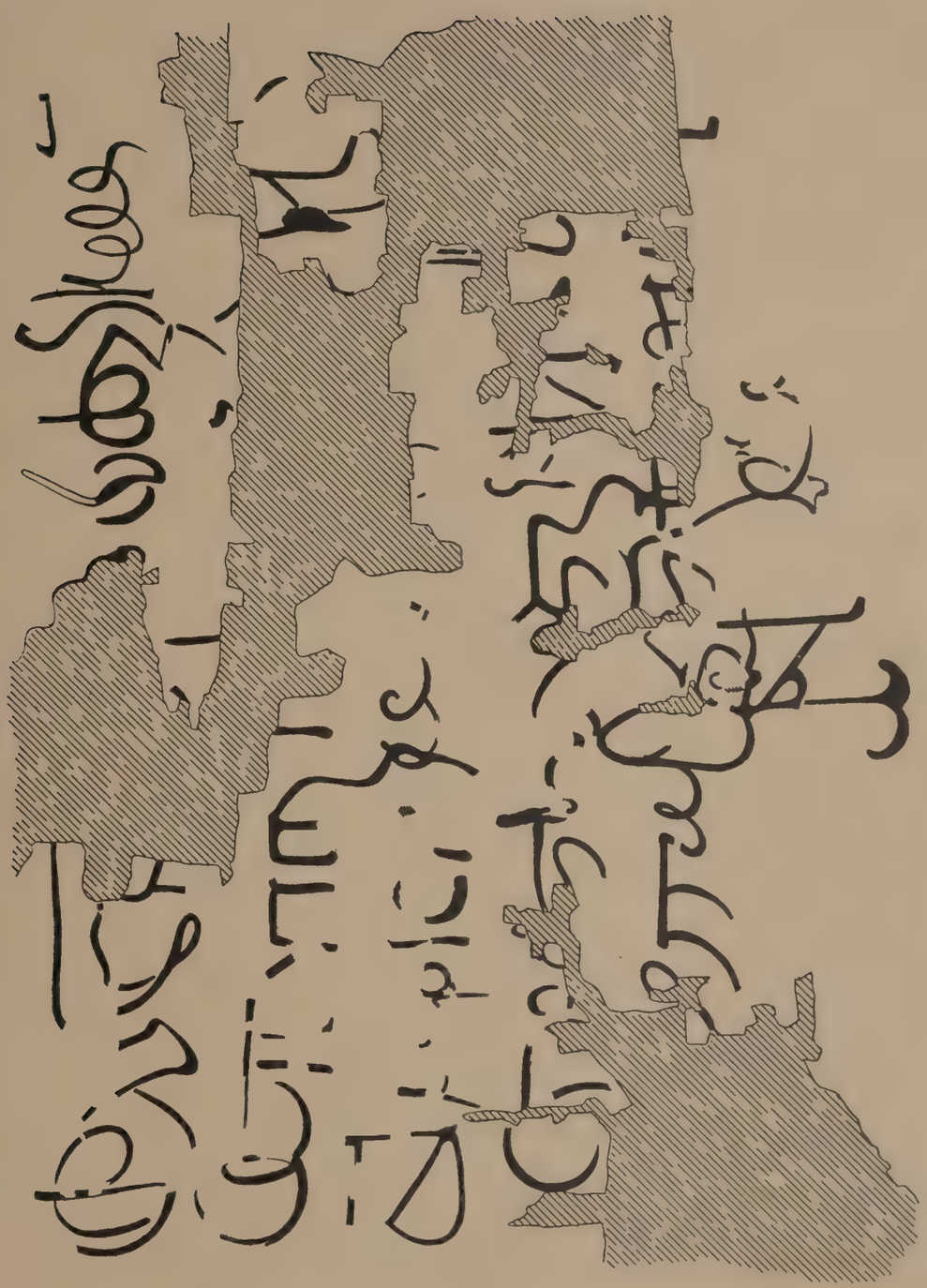

N° 67316. (Recto).

PUBLICATIONS

DU SERVICE DES ANTIQUITÉS DE L'ÉGYPTE (*Suite*).

Les Temples immergés de la Nubie :

In-4° avec planches. — Tome I, 1re livraison, *Rapports*, par G. Maspero et A. Barsanti, Caire, 1909. — Prix : P. T. 154 (40 francs). — 2e livraison, Caire, 1909. — Prix ; P. T. 148 (38 francs). — 3e livraison, Caire, 1910. — Prix : P. T. 200 (52 francs). — 4e livraison, Caire, 1911. — Prix : P. T. 77 1/4 (20 francs).

Documents, par G. Maspero. — 1re livraison, Caire, 1912. — Prix : P. T. 58 (15 francs).

Le Temple de Kalabchah, par H. Gauthier. — 1er fascicule, Caire, 1911. — Prix : P. T. 308 (80 francs). — 2e fascicule, Caire, 1911. — Prix : P. T. 240 (62 francs). — 3e fascicule, Caire, 1914. — Prix : P. T. 115,7 (30 francs).

Le Temple de Ouadi es-Seboua, par H. Gauthier. — Tomes I (texte) et II (planches), Caire, 1912. — Prix : P. T. 347,2 (90 francs) les deux volumes.

Le Temple d'Amada, par H. Gauthier. — 1er fascicule, Caire, 1913. — Prix : P. T. 250,5 (65 francs).

Debod bis Bab Kalabsche, par G. Roeder. — Tomes I (texte) et II (planches), Caire, 1911. — Prix : P. T. 400 (104 francs) les deux volumes. — Tome III, par Friedrich Zucker, Caire, 1912. — Prix : P. T. 154 (40 francs).

Der Tempel von Dakke, par G. Roeder. — Tome II (planches), Caire, 1913. — Prix : P. T. 231,4 (60 francs).

The Temple of Dendûr, par Aylward M. Blackman, Caire, 1911. — Prix : P. T. 347.2 (90 francs).

The Temple of Derr, par Aylward M. Blackman, Caire, 1913. — Prix : P. T. 231,4 (60 francs).

The Temple of Bigeh, par Aylward M. Blackman, Caire, 1915. — Prix : P. T. 190 (49 fr. 25).

Catalogue général du Musée du Caire (in-4° avec planches et figures dans le texte) :

Ostraca, par G. Daressy, Caire, 1901. — Prix : P. T. 220 (57 francs).

Fouilles de la vallée des rois, par G. Daressy. — 1re partie : *Tombes de Maherpra, Aménophis II*, Caire, 1901. — Prix : P. T. 200 (52 francs). — 2e partie : *Tombes d'Aménophis II et de Thoutmôsis III*, Caire, 1902. — Prix : 771 mill. (20 francs).

Textes et dessins magiques, par G. Daressy, Caire, 1902. — Prix : P. T. 70 (18 fr. 15).

Statues de Divinités, par G. Daressy. — Tome I (texte), Caire, 1906. — Prix : P. T. 250 (65 francs). — Tome II (planches), Caire, 1905. — Prix : P. T. 212 (55 francs).

Cercueils des cachettes royales, par G. Daressy, Caire, 1909. — Prix : P. T. 328 (85 francs).

Die Metallgefässe, par Fr. de Bissing, Vienne, 1901. — Prix : P. T. 80 (20 fr. 75).

Die Fayencegefässe, par Fr. de Bissing, Vienne, 1902. — Prix : P. T. 97 1/2 (25 fr. 25).

Die Steingefässe, par Fr. de Bissing, Vienne, 1904. — Prix : P. T. 100 (26 francs). — *Introduction et Index*, Vienne, 1907. — Prix : P. T. 38,5 (10 francs).

Tongefässe, par Fr. de Bissing, Vienne, 1913. — 1re partie. — Prix : P. T. 97 1/2 (25 fr. 25).

Coptic Monuments, par W. E. Crum, Caire, 1902. — Prix : P. T. 270 (70 francs).

Grab- und Denksteine des mittleren Reichs, par Lange et Schäfer. — 1re partie : *Nos 20001-20399* (Texte), Berlin, 1902. — Prix : P. T. 220 (57 francs). — 2e partie : *Nos 20400-20780* (Texte), Berlin, 1908. — Prix : P. T. 300 (78 francs). — 4e partie (Planches), Berlin, 1903. — Prix : P. T. 300 (78 francs).

Sarcophages antérieurs au nouvel empire, par P. Lacau. — Tome I, 1er fascicule, Caire, 1903. — Prix : P. T. 212 (55 francs). — 2e fascicule, Caire, 1904. — Prix : P. T. 140 (36 fr. 25). — Tome II, 1er fascicule, Caire, 1905. — Prix : 771 mill. (20 francs). — 2e fascicule, Caire, 1907. — Prix : P. T. 100 (26 francs).

Stèles du nouvel empire, par P. Lacau. — Tome I, 1er fascicule, Caire, 1909. — Prix : P. T. 300 (77 fr. 77).

Greek Papyri, par Grenfell et Hunt, Oxford, 1903. — Prix : P. T. 70 (18 fr. 15).

Koptische Kunst, par Strzygowski, Vienne, 1904. — Prix : P. T. 300 (78 francs) (épuisé).

Greek Moulds, par C. C. Edgar, Caire, 1902. — Prix : P. T. 95 (24 fr. 60).

Greek Sculpture, par C. C. Edgar, Caire, 1903. — Prix : P. T. 155 (40 fr. 20).

Greek Bronzes, par C. C. Edgar, Caire, 1904. — Prix : P. T. 100 (26 francs).

Graeco-Egyptian Glass, par C. C. Edgar, Caire, 1905. — Prix : P. T. 80 (20 fr. 75).

Graeco-Egyptian Coffins, par C. C. Edgar, Caire, 1905. — Prix : P. T. 231,4 (60 francs).

Sculptors' studies and unfinished Works, par C. C. Edgar, Caire, 1906. — Prix : P. T. 174 (45 francs).

Greek Vases, par C. C. Edgar, Caire, 1911. — Prix : P. T. 231,4 (60 francs).

PUBLICATIONS

DU SERVICE DES ANTIQUITÉS DE L'ÉGYPTE (*Suite*).

Catalogue général du Musée du Caire (in-4° avec planches et figures dans le texte) [suite] :

Die demotischen Denkmäler, par W. Spiegelberg. — 1re partie : *Die demotischen Inschriften*, Leipzig, 1904. — Prix : P. T. 120 (31 fr. 10). — 2e partie : *Die demotischen Papyrus*, Strasbourg, 1908. — Prix : P. T. 154 (40 francs). — Tome II (planches), Strasbourg, 1906. — Prix : P. T. 308 (80 francs).

The tomb of Thoutmôsis IV, par Carter-Newberry, Londres, 1904. — Prix : P. T. 200 (52 francs).

Greek Inscriptions, par J. G. Milne, Londres, 1905. — Prix : P. T. 192 (50 francs).

Stèles hiéroglyphiques d'époque ptolémaïque et romaine, par Ahmed bey Kamal. — Tome I (texte), Caire, 1905. — Prix : P. T. 251 (65 francs). — Tome II (planches), Caire, 1904. — Prix : P. T. 212 (55 francs).

Tables d'offrandes, par Ahmed bey Kamal. — Tome I (texte), Caire, 1909. — Prix : P. T. 200 (52 francs). — Tome II (planches), Caire, 1906. — Prix : P. T. 154 (40 francs).

Archaïc objects, par J. E. Quibell. — Tome I (texte), Caire, 1905. — Prix : P. T. 200 (52 francs). — Tome II (planches), Caire, 1904. — Prix : P. T. 139 (36 francs).

Tomb of Yuaa and Thiiu, par J. E. Quibell, Caire, 1908. — Prix : P. T. 212 (55 francs).

La Faune momifiée de l'antique Égypte, par Gaillard et Daressy, Caire, 1905. — Prix : P. T. 154 (40 francs).

Statues et statuettes de rois et de particuliers, par G. Legrain. — Tome I, Caire, 1906. — Prix : P. T. 270 (70 francs). — Tome II, Caire, 1909. — Prix : P. T. 200 (52 francs). — Tome III, Caire, 1914. — Prix : P. T. 200 (52 francs).

Scarab-shaped Seals, par P. E. Newberry, Londres, 1907. — Prix : P. T. 200 (52 francs).

Amulets, par G. A. Reisner, Caire, 1907. — Prix : P. T. 154 (40 francs).

Models of Ships and Boats, par G. A. Reisner, Caire, 1913. — Prix : P. T. 252 (65 francs).

Miroirs, par G. Bénédite, Caire, 1907. — Prix : P. T. 120 (31 fr. 10).

Objets de toilette, par G. Bénédite. — 1re partie : *Peignes, épingles de tête, étuis et pots à kohol, stylets à kohol*, Caire, 1911. — Prix : P. T. 110 (28 fr. 50).

Bijoux et Orfèvreries, par É. Vernier. — Tome I, 1er fascicule, Caire, 1907. — Prix : P. T. 93 (24 francs). — 2e fascicule, Caire, 1909. — Prix : P. T. 154 (40 francs).

Sarcophages des époques persane et ptolémaïque, par G. Maspero. — Tome I, 1er fascicule, Caire, 1908. — Prix : P. T. 136 (35 francs). — 2e fascicule, Caire, 1914. — Prix : P. T. 200 (52 francs).

Weights and Balances, par Arthur E. P. Weigall, Caire, 1908. — Prix : P. T. 70 (18 fr. 15).

La seconde trouvaille de Deir el-Bahari, par É. Chassinat, 1re partie. — Tome I, 1er fascicule, Caire, 1909. — Prix : P. T. 97 (25 francs).

Papyrus grecs d'époque byzantine, par Jean Maspero. — Tome I, 1er fascicule, Caire, 1910. — Prix : P. T. 220 (57 francs). — 2e fascicule, Caire, 1911. — Prix : P. T. 155 (40 fr. 20). — Tome II, 1er fascicule, Caire, 1911. — Prix : P. T. 154 (40 francs). — 2e fascicule, Caire, 1912. — Prix : P. T. 100 (26 francs). — 3e fascicule, Caire, 1913. — Prix : P. T. 146 (38 francs). — Tome III, Caire, 1916. — Prix : P. T. 309 (80 francs).

Papyrus de Ménandre, par G. Lefebvre, Caire, 1911. — Prix : P. T. 309 (80 francs).

Statuen und Statuetten von Königen und Privatleuten (1re partie), par L. Borchardt, Berlin, 1911. — Prix : P. T. 275 (71 francs).

Iscrizioni greche e latine (Musée d'Alexandrie), par E. Breccia, Caire, 1911. — Prix : P. T. 252 (65 francs).

La Necropoli di Sciatbi (Musée d'Alexandrie), par E. Breccia. — Tomes I (texte) et II (planches), Caire, 1912. — Prix : P. T. 440 (114 francs) les deux volumes.

The royal Mummies, par G. Elliot Smith, Caire, 1912. — Prix : P. T. 300 (77 francs).

Sarcophages de l'époque bubastite à l'époque saïte, par A. Moret. — 1er fascicule, Caire, 1912. — Prix : P. T. 231,4 (60 francs). — 2e fascicule, Caire, 1913. — Prix : P. T. 200 (52 francs).

Cercueils anthropoïdes des prêtres de Montou, par H. Gauthier. — 1er fascicule, Caire, 1912. — Prix : P. T. 231,4 (60 francs). — 2e fascicule, Caire, 1913. — Prix : P. T. 309 (80 francs).

Stone Implements, par Charles T. Currelly, Caire, 1913. — Prix : P. T. 274 (71 francs).

Manuscrits coptes, par H. Munier, Caire, 1916. — Prix : P. T. 309 (80 francs).

EN VENTE :

Au MUSÉE DU CAIRE et chez les principaux libraires du Caire;
Chez Ernest LEROUX, éditeur, 28, rue Bonaparte, Paris;
Chez Bernard QUARITCH, 11, Grafton Street, New Bond Street, Londres, W.

DATE DUE

DEMCO 38-297

Duke University Libraries
D00706033J

RESERVE BOOK
Do Not Take From This Room